

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

BOLKESTEIN:

**„Der Teufel
steckt im Detail“**

JAARGANG 44
NUMMER 1
JANUARI 1992

DRIEMASTER

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Dirk Jan Wierenga (010 - 4032702)
Schiedamsevest 32k, 3011 BA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 55i, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 560774)

J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Nicole Koetsier (020 - 6453494)

Uilenstede 177-10, 1183 AC Amstelveen

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)

Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Secretaris Organisatie

Luc Spin (010 - 2130143)

Boezemstraat 13a, 3034 EE Rotterdam

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)

Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)

2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)

Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Kel Koenen, Marten van de Kraats, Martijn Sjoorda, Marco Waterlander, Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofredacteur

Koen Petersen (020 - 6448702)
Uiterwaardenstraat 79 hs, 1079 BS Amsterdam

foto voorpagina: Dries van Bergeijk

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen	2
Voorzitter	3
Frits Bolkestein:	
„Ik ben tot veel in staat, maar niet tot vaagheid”	4
Subsidies die niemand kan betalen voor producten die niemand wil hebben	10
Drugs, legaliseer die handel	11
Lezenswaardige lectuur	12
Pleur op!	12
Het JOVD-promoteam	13
Oprukkend rechts, deel 1	14
Hoofdbestuur	16
Kraats kraakt	20

Deadline februari-nummer Driemaster: dinsdag 11 februari 1992

Alle kopij kan (op floppy-disc, WP 4.2, 5.0 of 5.1) worden gezonden naar: Redactie Driemaster
Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

ACTIVITEITENOVERZICHT JOVD-AFDELINGEN

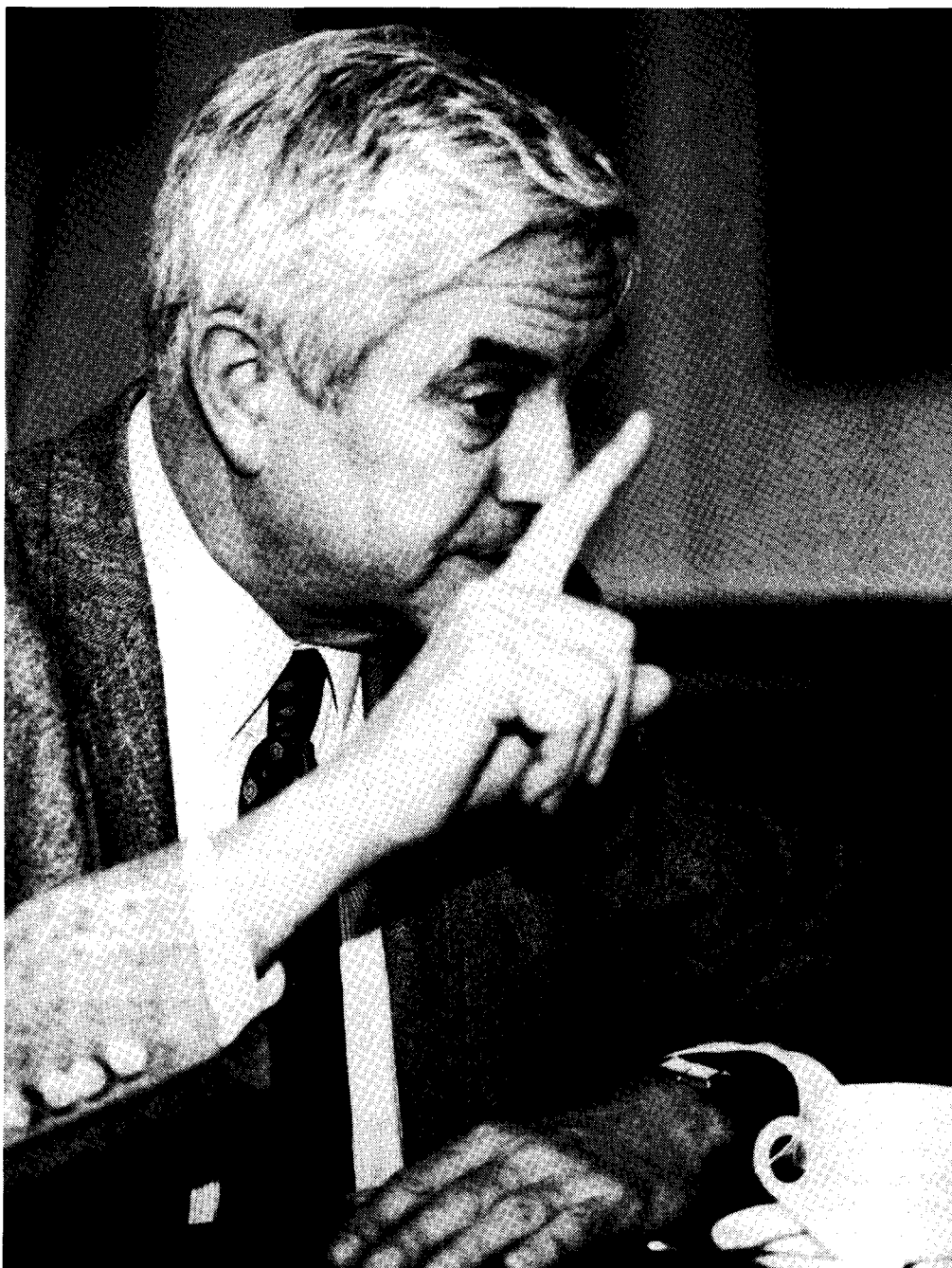
- 2 januari** *Rijk van Nijmegen*: Nieuwjaarsborrel (info: Cecilia 080-234243).
- 5 januari** *Arnhem*: Nieuwjaarsborrel. Café Crush. Luthersestraat 7, Arnhem, 16.00 uur.
- 5 januari** *District Overijssel*: BAV (info: Dennis Straat 053-311975).
- 6 januari** *Kennemerland*: Nieuwjaarsborrel. Proeflokaal In den Uiver, Riviervischmarkt 13, Haarlem, 21.00 uur.
- 7 januari** *Groningen*: Borrel. Café de Negende Cirkel, Poelestraat 25, Groningen, 22.00 uur.
- 9 januari** *Ede-Wageningen Plus*: Nieuwjaarsborrel (info: Bram Lauwmans 08373-18102).
- 17 januari** *Hengelo*: Excursie Koepelgevangenis Arnhem (opgave: Bart van Werkhoven 074-771184).
- 18/19 januari** *District Gelderland*: Cursusweekend "Gemeenteraad" en "Congresvoorbereiding". Jeugdherberg de Zilverberg, Doornwerth (opgave: Reinder Hartmans 08370-14872).
- 23 januari** *Hengelo*: Forum over vreemdelingenbeleid met Tweede-Kamerleden (info: Jan Willem Dekker 074-428059).
- 25 januari** *Ede-Wageningen Plus*: Skieën met EWP onder het motto: JOVD EWP heeft een LAT-relatie! (info: Bram Lauwmans 08373-18102).
- 31 januari** *Eindhoven*: Avond met Robin Linschoten. Hotel Pière, Leenderweg, Eindhoven (info: Margaret Penders 040-516029).
- 1 februari** *Zwolle*: ALV + Nieuwjaarsborrel (info: Robbert-Jan Sabel 038-654715).
- 15 februari** *District Gelderland*: Excursie Space Expo, Noordwijk (opgave: Reinder Hartmans 08370-14872).
- 21 februari** *Zwolle*: Wereldhandelsspel (info: Robbert-Jan Sabel 038-654715).
- 21 t/m 23 februari** *Rijnmond*: Internationaal congres voor lib. jong. org. uit Duitsland, Denemarken, Frankrijk en Italië (info: Marco Rodenburg 010-4138774).

14/15 maart HET JOVD-CONGRES !!!!

Indien afdelingen opgenomen wensen te worden in dit activiteitenoverzicht, gelieve de activiteitenoverzichten van de afdeling op te sturen naar het Algemeen Secretariaat t.a.v. Luc Spin.

“IK BEN TOT VEEL IN STAAT,

Frits Bolkestein over minderheden, politieke vaagheid en de “bui

*door Koen Petersen en
Kel Koenen*

Foto's: Dries van Bergeijk

**MET ZIJN ROEP OM
EEN
GEDEPOLITISEERD
DEBAT OVER DE
PROBLEMATIEK VAN
DE MINDERHEDEN
TREEDT VVD-LEIDER
FRITS BOLKESTEIN
VOOR HET EERST
SINDS HIJ
FRACTIEVOOR-
ZITTER IS UIT ZIJN
EIGEN SCHADUW.
NA HET DEBAT
KOMT HET AAN OP
PRAKTISCHE
MAATREGELEN.
“WANT DEBATTEREN
OVER WAT NU
PRECIES
‘INTEGRATIE MET
BEHOUD VAN EIGEN
IDENTITEIT’ IS, IS
ALLEMAAL MOOI EN
WEL, MAAR HET ZAL
GEEN
MAROKKAANSE
JONGERE VAN DE
STRAAT HOUDEN,
LAAT STAAN UIT DE
CEL.”**

“Eigenlijk heb ik over de minderheden-problematiek maar heel weinig gezegd. In een artikel voor de Volkskrant heb ik met de nodige redengeving drie stellingen verkondigd. In de eerste plaats heb ik de waarden van de liberale Westeuropese samenleving vergeleken met dat wat je in het Midden-Oosten ziet. Althans wat ik heb gezien, en ik heb er vrij uitvoerig gereisd. Toen heb ik een voorkeur uitgesproken voor de waarden van de Westeuropese samenleving. Daarbij heb ik mij afgezet tegen het zogenaamde

‘culturele relativisme’, dat erop neerkomt dat alle culturen van gelijke waarde zijn. Dat is een logisch en gangbaar standpunt. Ook in politiek opzicht, want in het andere geval zou je belemmerd worden om uitspraken te doen over bijvoorbeeld de apartheid of over het levend verbranden van weduwen in India. Dat is namelijk allemaal zeer cultuurgebonden. Daarover bestaat volgens mij veel overeenstemming.

Het tweede punt is dat minderheden in ons land zich moeten

LAAR NIET TOT VAAGHEID”

gewoon overtuigende uitstraling” van Hans van Mierlo.

conformereren aan de fundamentele normen en waarden van de Nederlandse samenleving, zoals vrijheid van meningsuiting, verdraagzaamheid, gelijkwaardigheid en dat soort zaken meer. Daarmee is ook iedereen het eens. En het derde punt betreft de integratie. Dat is ons uiteindelijke doel en ook daarmee is iedereen het eens.

Het merkwaardige verschijnsel is dat ik toch door die eenvoudige opmerkingen een enorme lawine van commentaar heb losgemaakt. Als je met een paar eenvoudige opmerkingen een heleboel reacties krijgt dan geeft dat aan dat er onder de oppervlakte van de samenleving een groot debat gaande is. Dat wordt echter alleen uitgesproken in kerk en kroeg, maar niet in 's lands vergaderzaal of op openbare bijeenkomsten. Wat dat betreft ben ik blij dat dit nu toch is gebeurd. Er blijkt een soort taboe te zijn doorbroken. Dat is nodig als je het probleem wilt oplossen. Mensen moeten hun problemen op tafel durven leggen zonder dat daar spastisch op wordt gereageerd.

Laat ik een klein voorbeeld geven. Een partijgenoot van mij in Amsterdam-Zuid-Oost zat in een Commissie Minderhedenbeleid waar ook de werkgeversorganisaties en de FNV in zaten. Deze partijgenoot wilde spreken over de rechten en plichten van minderheden. Dat mocht niet. Er mocht wel gesproken worden over de rechten, maar niet over de plichten. Toen is die hele discussie gekomen en nu mag het opeens wel. Dan zie je dat er op een klein terrein toch iets verschoven is. Het is dus verstandig geweest dat ik de minderheden-problematiek aan de orde heb gesteld. Overigens ben ik blij dat deze discussie al in september is gestart en niet na de verkiezingen van november in België. Dan was het veel moeilijker geweest om te schrijven wat ik geschreven heb. Vooralsnog kunnen we nu spreken van een heel gezonde ontwikkeling. In de Tweede Kamer en daarna bij minister Ien Dales van Binnenlandse Zaken is mijn pleidooi goed ontvangen en nu moeten we verder. Niet alleen met het debat zelf maar ook met de praktische maatregelen. Want debatteren over wat nu precies 'integratie met behoud van eigen identiteit' is, is allemaal mooi en wel, maar het zal geen Marokkaanse jongere van de straat houden, laat staan uit de cel.

De minderhedenproblematiek bestaat al lang. Uw debat is te laat begonnen.

Jááá, kijk eens, in het traditionele Nederlandse minderhedenbeleid heeft positieve discriminatie altijd een belangrijke rol gespeeld. In het verleden leidde dat ertoe dat we vooral oog moesten hebben voor de problemen van minderheden. Er mochten beslist geen eisen aan die mensen worden gesteld, want zij hadden het toch al zo moeilijk. Er is altijd sprake geweest van een vergoelijkende en verzorgende benadering. Het zogenaamde *zorgmodel* werd op de problemen losgelaten. En ja, dat is op zichzelf heel begrijpelijk omdat dat model voortkomt uit edele motieven. Dat is zeker ook te waarderen, maar verstandig is het niet. Natuurlijk moet je hart hebben voor die mensen en ervoor

zorgen dat ze niet tussen kade en schip terecht komen, maar de oude verzorgende benadering werkt niet, althans slechts zeer ten dele. Nou, dat is jaren geleden ook al naar voren gebracht door David Pinto uit Groningen. Hij is zelf Marokkaan en heeft daar een Intercultureel Centrum. Hij introduceerde de term 'doodknuffelen' en heeft daarvoor van z'n collega's ontzettend op z'n donder gehad. Ik begrijp echter precies wat hij bedoelt. Het eerste punt is derhalve het complex van positieve discriminatie en zorgmodel.

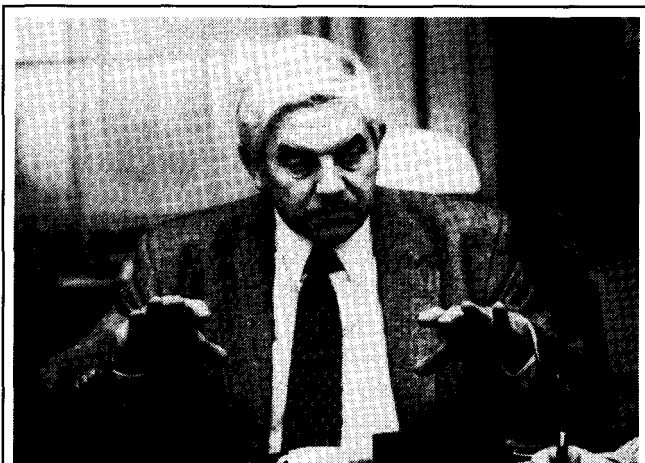
Het tweede complex is de aanwezigheid van de Centrum Partij, want in het verleden is men toch altijd erg benauwd geweest om daarmee geassocieerd te worden. Dat is natuurlijk voor de fracties in de Tweede Kamer ook een overweging geweest. Nadat ik over de gebrekkige integratie van minderheden heb nagedacht, ben ik tot de conclusie gekomen dat deze problematiek zo groot is dat we ons niet mogen laten afleiden door dat wat de Centrum Partij doet of vindt of zegt. We moeten gewoon onze eigen mening geven. En zeg dan maar tegen mij dat ik dit of dat ben. Dat interesseert me eigenlijk niet meer. Daar is het probleem te groot voor.

“Nadat ik over de gebrekkige integratie van minderheden heb nagedacht, ben ik tot de conclusie gekomen dat deze problematiek zo groot is dat we ons niet mogen laten afleiden door dat wat de Centrum Partij doet of vindt of zegt.”

Het gevaar bestaat dat mensen zich eerder achter de kant-en-klare oplossing van de Centrum Partij scharen dan achter een genuanceerde enerzijds-anderzijds benadering.

Dat risico bestaat inderdaad. In Frankrijk en België zijn de extreem-rechtse partijen toch redelijk in opkomst. In Duitsland is het anders want die Schönhuber heeft daar maar weinig poten aan de grond gekregen. Ik sla de *skinheads* in de voormalige DDR maar even over. Dat heeft namelijk specifieke achtergronden zoals het communistische regime en de onderdrukking daar van van-alles-en-nog-wat. Toch denk ik dat de Centrum Partij niet zo erg veel zal winnen. Zeker weten doe ik dat natuurlijk niet, maar het Vlaams Blok bijvoorbeeld heeft een specifieke historische achtergrond die bij de Centrum Partij ontbreekt. Het Belgische minderhedenbeleid is nauwelijks van de grond gekomen. Het minderhedenbeleid in Nederland vertoont weliswaar tekortkomingen, maar is toch stukken beter dan dat in België. We hebben in Nederland - godzijdank - geen echt verpauperde stadswijken. Natuurlijk kennen we arme wijken, maar die zijn niet zo erg als elders in Europa. Dat hebben we dan toch in elk geval weten te bereiken. We hebben niet de Duitse of Vlaamse historische achtergrond.

De Nederlander is overwegend een heel open en tolerante persoon. De vele Indonesiërs van na de oorlog zijn hier toch geruisloos geïntegreerd - uitgezonderd de Molukkers, maar dat is dan ook om een aparte reden - dus ik ben er niet bang voor. Voorwaarde is echter wel dat de politiek het probleem adresseert. Aanpakt. Want als iets het recept is om meneer Janmaat wind in de zeilen te blazen, dan is dat het negeren van deze problemen. Zoals de positie van een minderheid van autochtonen in een allochtone meerderheid in de oude stadswijken. Die mensen dragen de zwaarste lasten van de multi-culturele samenleving en dat zijn juist de mensen die zich het slechtst kunnen verdedigen. Slecht opgeleid, slecht

“We hebben in Nederland - godzijdank - geen echt verpauperde stadswijken. Natuurlijk kennen we arme wijken, maar die zijn niet zo erg als elders in Europa. Dat hebben we dan toch in elk geval weten te bereiken.”

betaald en veelal werkloos. Die mensen zitten vaak in de problemen, niet omdat ze racist zijn, maar omdat ze lijden onder een overlast, of onder wat ze beschouwen als overlast. Het is tijd dat we dat probleem onder ogen zien en er ook iets aan gaan doen, het liefst in een gezamenlijke aanpak.

U hebt geen angst om voor fascist te worden uitgemaakt?

Kijk eens, ik ben niet zo gauw bang. En angst om voor fascist te worden uitgemaakt heb ik zeker niet. Het woord fascist is jarenlang misbruikt door uiterst links als strijdmiddel. Het werd als etiket op tegenstanders geplakt. Ik ben het ermee eens als gezegd wordt dat de politiek de problematiek uit schroom heeft laten liggen. Ik moet zeggen dat ik tot op heden nog geen uitspraak van een collega-fractie-voorzitter onder ogen heb gekregen waarin hij op dit thema doorborduurt. Het is natuurlijk wel te hopen dat zij zich alsnog actief hiermee gaan bemoeien.

Uit een recente enquête blijkt dat 82 procent van de Nederlanders vindt dat Haagse politici onbegrijpelijke taal spreken en 67 procent is ervan overtuigd dat leden van de Tweede Kamer te ver van de man in de straat afstaan.

Dat zou best kunnen. Dat wil ik direct geloven. Wij hebben het in Nederland dan ook erg ingewikkeld gemaakt. Als ik niet echt ben ingewerkt in een onderwerp, snap zelfs ik niet altijd waar de discussie over gaat. En zo vergaat het

natuurlijk vele leden van de Tweede Kamer. Het is echter niet gemakkelijk om van die ingewikkeldheid af te komen. We willen namelijk ook rechtvaardig zijn. Rechtvaardigheid en rechtszekerheid staan in zekere zin haaks op elkaar. Rechtszekerheid betekent ‘de wet is de wet’ met daarop zo weinig mogelijk uitzonderingen terwijl rechtvaardigheid betekent dat je toch zoveel mogelijk oordelen, wetten en maatregelen probeert toe te snijden op bepaalde omstandigheden. Dat leidt tot een steeds grotere verfijning van het begrippenapparaat en het maatregelenapparaat. En dat nu maakt de zaak ongelofelijk ingewikkeld, want als je hier wat gaat veranderen dan heeft dat dáár consequenties. We zijn nu in de Kamer bezig met plannen van Sociale Zaken, met de TAV - en dat staat voor Terugdringing Arbeidsongeschiktheidsvolume. Dan heb je TAV-1, TAV-2 en TAV-3, ja, en dan heb je weer zoveel verschillende maatregelen en zoveel verschillende ingangsdata dat je denkt ‘o mijn hemel’. Nou, daar moet dan natuurlijk over worden gediscussieerd, uiteraard, met de staatssecretaris. En als je daar dan bijzit, heb je als Kamerlid moeite om precies de implicaties te doorgronden en te beoordelen hoe dat in het partijpolitieke spel nou precies ligt. Ja, en als wij Kamerleden daar al tekst en uitleg bij nodig hebben, wat gaat er dan wel niet door de burger heen die naar dat alles kijkt door het oog van de camera. Waarom is dat nou zo? Ik denk dat het op de eerste plaats samenhangt met het karakter van de verzorgingsstaat en op de tweede plaats met ons nationale karakter.

De verzorgingsstaat lijdt onder een steeds grotere verfijning van de maatregelen. Het net wordt steeds nauwer. Tenslotte bereik je een punt waar de wet van de afnemende meeropbrengst gaat gelden, en dan krijg je niet meer een meer-opbrengst maar een eh, minder-opbrengst. Ik denk dat wij al voorbij dat evenwichtspunt zijn gekomen. Dat leidt tot de dwingende taak om ervoor te zorgen dat die minder-opbrengst weer een meer-opbrengst wordt. En die oplossing is gelegen in de deregulering. Dat is dan ook de grondreden waarom wij willen dereguleren. Deregulering is een verschijnsel dat je ziet in heel West-Europa en in zekere zin ook in Noord-Amerika. In Nederland doen we dat door de dereguleringsoperatie die een aantal jaren geleden door ons

“Want als iets het recept is om meneer Janmaat wind in de zeilen te blazen, dan is dat het negeren van deze problemen.”

in gang is gezet. Die operatie is echter buitengewoon moeilijk want voor iedere regel is weer een reden. Bovendien heeft elke regel z’n parochie, z’n verdedigers die met goedargumenten-kunnen-zeggen-waarom-die-duiventillen-niet-groter-mogen-zijn-dan-vijfendertigeneenhalve-centimeter (slaat met zijn hand op het ritme van de woorden op tafel, KP/KK). En die redenen zijn goed (klap)! Maar omdat voor al die regeltjes de redenen goed zijn, krijg je een oerwoud van regels. En het vervelende is dat elke regel z’n verdedigers heeft, z’n *constituency* zoals dat ook wel heet, maar dat de deregulering als zodanig géén *constituency* heeft. Want de lasten van de regels worden verspreid, iedereen merkt er maar een beetje van. Zo zie je dat het

algemeen belang het dreigt af te leggen tegen behartigers van deelbelangen. Dus ik zeg: de dereguleringsoperatie komt moeilijk van de grond omdat die geen natuurlijke *constituency* heeft. Dat is inherent aan de verzorgingsmaatschappij.

Het tweede punt is dat wij leven in een land van dominees en advocaten. En van perfectionisten. Alles moet precies zoals het in het boekje staat, met subregel vier a tussen haakjes c. Onze zuiderburen zeggen: 'als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan'. En dat zeggen wij niet. Dus de moeilijkheden bij deregulering hebben enerzijds een

“Als ik niet echt ben ingewerkt in een onderwerp, snap zelfs ik niet altijd waar de discussie over gaat.”

algemeen-sociologische verklaring in de aard en het karakter van de verzorgingsmaatschappij en anderzijds een bijzondere verklaring in de aard van het Nederlandse volk.

Maar de politici laten zich hierdoor meedrijven, zodat de burger er niets meer van begrijpt...

Ja, maar toch wil ik geen kritiek leveren op mijn collega's omdat het bijna onontkoombaar is. Als je hier in de Tweede Kamer met de staatssecretaris wilt discussiëren over TAV-1, TAV-2 en TAV-3, moet je je wel bezighouden met de details want de plannen vinden hun uiting in al die details. *Der Teufel steckt im Detail*, en met dat gegeven moet je aan de slag.

En die details, dat moet, daar is geen ontkomen aan. Iedere regering wil regeren. Iedere politicus *wants his mark*, wil zijn aanwezigheid laten voelen. Zo hebben we een Nationaal Milieubeleidsplan - het NMP. Dat is een prima plan, door onze oud-collega Ed Nijpels in elkaar gezet. En dan komt er plots een andere minister die zegt: 'ja, met dat VVD-plan kan ik natuurlijk niet de boer opgaan'. Dus vervolgens krijg je een NMP-plus, terwijl het misschien veel beter was geweest om het oorspronkelijke plan uit te voeren. Maar ja, veel bewindslieden verwarren dan actie met activiteit. Dat zijn natuurlijk wel verschillende zaken. Misschien kent u de Engelse slagzin *Don't just stand there, do something!* Nou, soms zou je tegen die bewindslieden willen zeggen: *'Don't just sit there, do nothing!'*

En dat zegt u dan ook?

Nou, euh... nee. Maar het is wel iets waar je eens over moet nadenken. We hebben hier op het financieel-economisch terrein allerlei nota's, Voorjaarsbrieven en een Miljoenennota, dan weer een Kaderbrief en een Hangpuntenbrief, en daarover wordt dan weer uitgebreid gesproken... we zijn zo nerveus bezig. We maken door die nerveuze activiteit, die dus niet moet worden verward met actie, de zaken zo ongelofelijk gecompliceerd. Daar bovenop hebben we nu Brussel en verder nog de agglomeratiebesturen. Verder is deze regering op grote schaal bezig om convenanten te sluiten met gemeenten in het kader van de sociale vernieuwing. Het leidt tot een chaotisering van het openbaar bestuur. En ik waarschuw daartegen. Staatsrechtelijk is het verkeerd. Het staatsrecht is gebaseerd op algemene regels die voor algemene categorieën gelden en niet exclusief voor gemeente A en gemeente B of industrie A en industrie B.

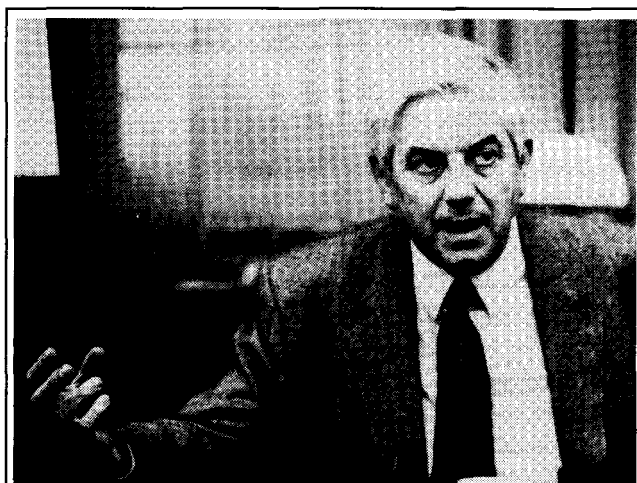
Dat is een verloederung van het staatsrecht.

Ministers zijn gevangenen van hun eigen ambtenaren.

Ieder departement heeft inderdaad z'n traditie en z'n ambtenarencorps dat loyaal is en dat bepaalde gedachten heeft ontwikkeld. En als de minister dan met een andere gedachte komt dan zeggen zijn ambtenaren: 'goh minister, is het nu wel verstandig om dat te doen en heeft u wel daar en daar aan gedacht?' Het is heel goed dat zij dat doen. Ambtenaren moeten naar buiten echter loyaal het beleid van hun minister verdedigen. Aan de andere kant mag ook de bewindsman nooit zijn ambtenaren in het openbaar afvallen zoals onlangs staatssecretaris Gabor in een interview heeft gedaan. Nooit doen. Heel slecht. Na de interne discussie moet de minister echter niet aarzelen om zijn ambtenaren in het gelid te zetten. Want het is nog steeds zo dat de politieke leiding de baas is. Het is de taak van de minister om de hoofdlijnen uit te zetten en die op te leggen aan zijn ambtenaren. Hij moet dat verdedigen in het parlement en uitdragen via de media. De minister is geen manager, althans, sommige zijn dat natuurlijk wel. Ik probeer alleen maar te zeggen: niet per se. Het behoort niet tot de standaard-taak van de minister om zijn departement te managen, daarvoor heeft hij de secretaris-generaal en de directieuren-generaal.

Als de minister zich tot de grote lijn beperkt, doen Kamerleden dat vanzelf ook.

Liefst wel. Maar dat gebeurt niet altijd. De Algemene Beschouwingen bijvoorbeeld hebben de pretentie een algemeen debat te zijn over de toestand van het heeal en

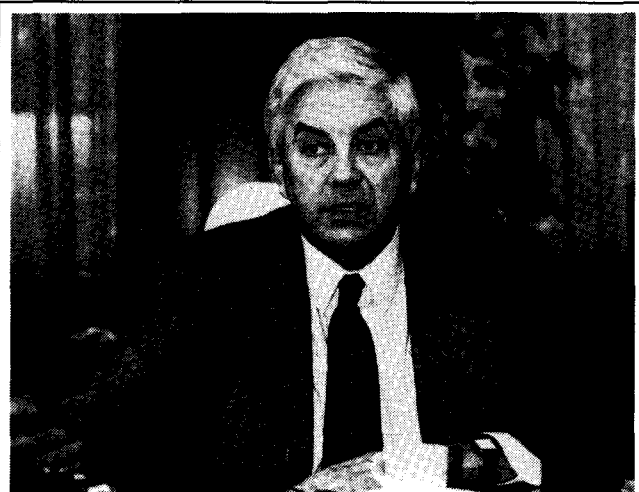

“De dames en heren in de media hebben behoorlijk laatdunkend gedaan over de VVD. Dat gebeurt nog, maar een stuk minder en in mindere mate dan vroeger.”

hoe het verder toch allemaal moet. Zo'n debat, dat drie dagen duurt, eindigt hier in Nederland met een motie over lesgeld.

Ja, zo wordt dat hier allemaal toegespitst. En het is allemaal natuurlijk erg belangrijk, maar het heeal bevat meer dan alleen dat lesgeld. Zelf heb ik wat dat betreft ook een zure herinnering, althans een teleurstellende, en dat is de kwestie van de positie van Duitsland in Europa. Bij de Algemene Beschouwingen van oktober vorig jaar, een week na de Duitse hereniging, heb ik in de eerste termijn aan de mini-

ster-president gevraagd hoe hij nu aankeek tegen de positie van dat nieuwe, grote, verenigde, rijke Duitsland in Europa. Daar heeft hij toen niet op geantwoord. In de tweede termijn heb ik daarom mijn vraag herhaald en gezegd dat ik het vreemd vond dat hij daarover niets wilde zeggen. En daarop heeft hij geantwoord met een relaas over zijn eigen bemoeienissen met het eenwordingsproces. In derde termijn heb ik toen gezegd dat ik niet daarnaar vroeg maar naar het Duitse dilemma, dat hieruit bestaat dat Duitsland te groot is om zomaar een Europees land te zijn en te klein is voor een hegemonie, te groot voor het servet en te klein voor het tafellaken. Maar, nul antwoord. Dat vind ik zeer teleurstellend. Het is weliswaar het heelal niet, maar wel een heel belangrijk deel van het heelal. En daar krijg je van de premier dan helemaal geen antwoord op. Dat is dan jammer. Toen ik vroeger als gewoon Kamerlid de begroting van Buitenlandse Zaken deed, wierp ik ook al zulke vragen op.

“Ik wil mijn complimenten overbrengen aan Hans van Mierlo die - zeker op de televisie - een buitengewoon overtuigende uitstraling heeft.”

En ook de antwoorden die ik toen kreeg waren teleurstellend. We moeten dus niet alleen naar de Kamerleden kijken maar ook naar de ministers.

Heeft u het, toen u minister was, beter gedaan?

Ach, anderen moeten mijn optreden als minister maar beoordelen.

Heeft u destijds een poging gedaan om die trend te veranderen?

Nou, ikzelf ben altijd al geïnteresseerd geweest in het grote kader waar dingen in passen, in historische vergelijkingen en parallellen. Dat vind ik boeiend. Dus ik probeerde het wel, maar of ik daarin ben geslaagd, moet u aan anderen vragen.

Enerzijds hoort het publiek graag duidelijke taal, anderzijds worden vele kiezers door D66 aangetrokken. Wordt het voor de VVD geen tijd om ook vage taal te gaan gebruiken?

Kijk, die winst van D66 komt bij de PvdA vandaan. Als we de Kamerzetels van PvdA en D66 uit de verschillende peilingen en verkiezingen bij elkaar optellen, dan schommelt dat voortdurend rond de zestig.

Het is voor de VVD de opdracht om die mensen naar ons toe te halen. Dat proberen we dan ook met heel veel dingen

maar niet met vaagheid. Als dat de bedoeling is, moet er maar een andere fractievoorzitter komen. Ik ben tot veel in staat maar niet tot vaagheid. Ik wil mijn complimenten overbrengen aan Hans van Mierlo die - zeker op de televisie - een buitengewoon overtuigende uitstraling heeft. Toch weet ik als modale televisiekijker niet waarvan hij mij wil overtuigen. Maar ja, *the proof of the pudding is in the eating*, het resultaat telt. En wat dat betreft moet ik Hans Wiegel nageven dat in de peilingen winnen één is, en de verkiezingen winnen een tweede. Laten we zien hoe dat gaat. Ik blijf vooralsnog volhouden dat ik niet weet waar D66 over gaat.

U begrijpt dus ook niet waarom al die mensen naar D66 stromen?

Dat komt omdat wij nog steeds - ten onrechte - een imago hebben als partij van aan de ene kant opkomen voor het bezit en aan de andere kant een imago hebben van kleinburgerlijkheid. Daar kun je overigens de nodige kanttekeningen bij zetten omdat er voor burgerlijkheid veel te zeggen valt. Ik zet ‘burgerlijkheid’ in een ander licht, namelijk in dat van de burgerlijke waarden zoals spaarzaamheid, nauwkeurigheid, afspraken nakomen, prestatiemoraal... al dat soort zaken.

Kortom: fatsoenlijk gedrag...

Ja, het fatsoenlijke gedrag, want daar is niets mis mee. Dat zijn de waarden die de samenleving doen functioneren. De dames en heren in de media hebben behoorlijk laatdunkend gedaan over de VVD. Dat gebeurt nog, maar een stuk minder en in mindere mate dan vroeger. Met open oog voor al zijn kwaliteiten - je moet in de politiek uiteindelijk ook de zon in het water kunnen zien schijnen - blijf ik van mening dat het succes van D66 in hoge mate samenhangt met de persoon Hans van Mierlo.

Dat heb ik al eerder gezegd en velen zeggen het mij na. Dat wijst dus op een inherente instabiliteit. Wij hebben als VVD de hoogste verhouding leden-kiezers terwijl D66 de laagste verhouding heeft.

Uit onderzoek weten we dat de modale VVD-stemmer bovenal op ons stemt vanwege ons programma en minder vanwege de leider. En ook nu moet je de feiten recht in de ogen durven kijken: de kiezers die hun stem bij D66 parkeren horen eigenlijk bij ons thuis.

“Uit onderzoek weten we dat de modale VVD-stemmer bovenal op ons stemt vanwege ons programma en minder vanwege de leider.”

Misschien ziet men toch liever een aansprekend leider...

Mij kunnen ze altijd aanspreken. Zeker, wij hebben nu nog 22 zetels, maar niet lang geleden kwamen we in de peilingen alweer boven de 27 zetels uit, voor het eerst in zes jaar. Eigenlijk zijn we sinds de oorlog de meest succesvolle partij geweest.

Ik wil niet zeggen dat we geen problemen meer hebben en ik wil ook niet zeggen dat we de zaken niet beter kunnen doen dan dat we ze nu doen. Je moet in de politiek namelijk nooit tevreden zijn, trouwens überhaupt niet. Maar de huidige situatie is absoluut niet dramatisch. Integendeel, ik ben vervuld van optimisme.” ■

MEDEDELINGEN

OPROEP

Projectgroep Gezondheidszorg

Simons mocht van papa Lubbers zijn portefeuille dan wel niet ter discussie stellen tijdens zijn laatste debat met de Eerste Kamer, het is niet denkbeeldig dat hij dat volgend jaar alsnog doet.

1992 is een belangrijk jaar voor de gezondheidszorg. Op 1 januari werd de vergoeding van de medicijnen al overgeheveld naar het fonds van AWBZ. In het kader van de Stelselwijziging Ziektekosten Vergoedingen wordt dit jaar veel gediscussieerd in de Eerste en Tweede Kamer, onder andere over de invoering van een voor ieder verplichte volksverzekering.

De mogelijke stelselwijzigingen kunnen grote gevolgen hebben en dat is voor de JOVD reden genoeg om aan de discussie mee te doen. Daarom wordt de projectgroep 'Gezondheidszorg' opgericht, waarvoor je je vanaf nu kunt aanmelden.

De PG zal zich gaan verdiepen in het huidige systeem van financiering van de gezondheidszorg en kijken welke veranderingen echt nodig zijn. De PG zal zich echter niet alleen met de financiële kant bezighouden.

Ook andere belangrijke keuzen komen aan de orde: stel, er is één hart beschikbaar: wie krijgt hem, de 24-jarige kettingroker of de overigens gezonde bejaarde; de keuze tussen demente bejaarden en kankerpatiënten... Want of de politiek er zich nu mee bezig houdt of niet, gekozen wordt er.

Weet je al iets over de onderwerpen, of wil je je er graag in verdiepen, meld je dan nu aan bij:

Jan Kees Martijn, 020-6681278

Marco Frijlink, 085-643218

RECTIFICATIES

- In tegenstelling tot wat het onderschrift meldt, is de congres-foto van Driemaster 9, pagina 10 niet gemaakt door Dries van Bergeijk maar door Gérard Drost.

- In Driemaster 8 is in het artikel van Rob de Rooy een aantal hinderlijke fouten geslopen. In de laatste twee alinea's is een aantal woorden weggefallen, die essentieel zijn voor de conclusie van het artikel en het geheel een verkeerde strekking geven. Hiervoor onze excuses.

INGEZONDEN BRIEF

Verwonderd heb ik mij afgevraagd wat de beweegredenen zijn geweest voor het denigrerende redactioneel commentaar op het artikel over het A-4 in Driemaster 8, 1991.

In het artikel is duidelijk gemaakt dat doel van het A-4 is de uitwisseling van ideeën tussen afdelingsbesturen. Voorwaar een goed streven. Van vorming van machtsblokken is geen sprake, wat ook moge blijken uit het feit dat nog nooit een motie of iets van dien aard door het A-4 is ingediend. Tijdens de affaire rond de HB-tegenkandidatuur is ook door het A-4 verdeeld gestemd.

Het zijn de A-4 afdelingen die het hardst groeien, van de grote 'crisis-puinhoop', waar de redactie van spreekt, is dus bepaald geen sprake.

Wat kunnen dan de beweegredenen zijn voor dit negatieve en vol onjuistheden staande commentaar. Ik zie er, in alle bescheidenheid en zonder compleet te zijn, enkele:

- de redacteur heeft ruzie met de auteur, i.c. uit Rijnmond of een andere A-4 afdeling;

- de redacteur is jaloers op het A-4;

- in het verlengde hiervan: de redacteur is lid van een afdeling die omvang en/of niveau van een A-4'tje niet haalt.

Het is jammer dat redacteurs aldus hun eigen frustraties in een blad plaatsen. Temeer daar het A-4 artikel nu juist een aardige

afwisseling is temidden van de lange en ongetwijfeld doorwrochte artikelen die helaas de opinie-pagina van de NRC net niet gehaald hebben.

Mark Aalders, Rotterdam

JUNI CONGRES: RESOLUTIELOOS?

Voor het congres in juni 1992 is geen onderwerp vastgesteld. Het betreft hier geen vergissing, maar een experiment. In de wandelgangen spreekt men over het "resolutieloos congres". Helemaal juist is dat niet. Het enige verschil met een regulier congres is dat er geen projectgroepen zijn die aan het congres een resolutie voorleggen, maar dat de (onder)afdelingen en districten die taak op zich (kunnen) nemen.

De beste manier om je als (onder)afdeling of district met de congres-discussie te bemoeien en deze aan te zwengelen is om zelf een discussie-onderwerp aan te dragen. Als je dat in de vorm van een resolutie wilt doen zijn er slechts twee voorwaarden. Ten eerste mag de tekst niet langer zijn dan duizend woorden, verdeeld over maximaal vijftien stellingen. Ten tweede geldt voor resoluties als uiterste **inleverdatum 2 maart 1992**.

De stukken moeten, zoals gebruikelijk, op die datum op het secretariaat binnen zijn.

Het HB verspreidt de verschillende resoluties vervolgens over alle afdelingen en zorgt voor plaatsing van de teksten in Driemaster, zodat alle (onder)afdelingen en districten erop kunnen reageren in de vorm van amendementen. Voor het indienen van amendementen gelden de gebruikelijke regels. Tot ongeveer een maand voor het juni-congres (de exacte datum wordt onder andere via de HB-info bekend gemaakt) is het mogelijk amendementen en moties in te dienen.

Maar ook andere ideeën zijn welkom. Een leuke spreker, een video, een informatie-markt, een cursus, een debating-wedstrijd, een benefiet-concert, een tentoonstelling; alles is in principe mogelijk. Inderdaad: in principe. We congresseren helaas niet gedurende een week in vijf Utrechtse Jaarbeurshallen. Gebrek aan tijd en ruimte (en geld) kan derhalve roet in het eten gooien. Daarom is het verzoek om ideeën voor het congres-programma door te geven aan Frank van Dalen (de VVO), zodat in onderling overleg afgesproken kan worden of en hoe een bepaald idee uitgevoerd wordt.

Geen resolutieloos congres dus, maar een congres met talloze resoluties en vele leuke dingen voor de mens. Veel plezier met de voorbereiding.

Voor meer informatie: Eddy Habben Jansen,
vice-voorzitter politiek,
telefoon 030-733139

TOPKADERCURSUS JOVD/VVD

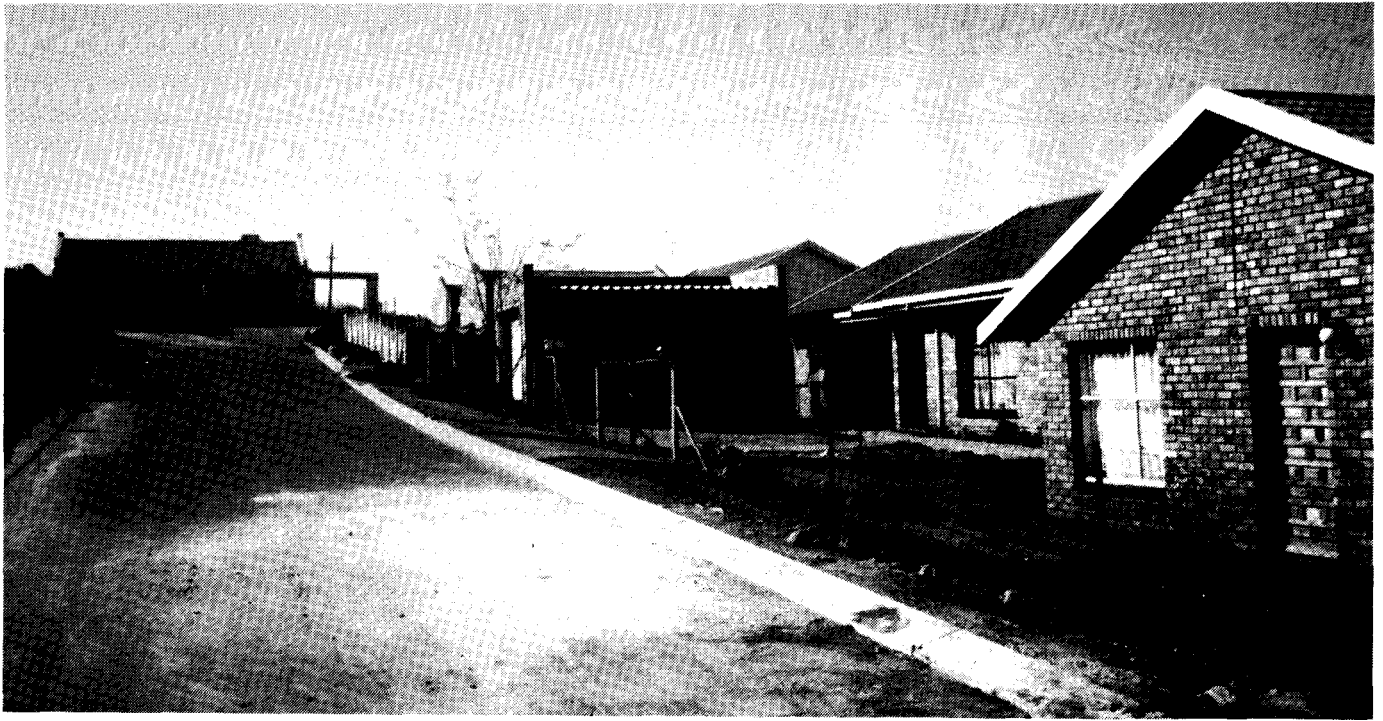
Op 4 en 5 April 1992 is er weer een topkadercursus VVD/JOVD. Het thema van dit weekend is 'mobiliteit'. Tijdens de cursus zullen vier werkgroepen worden gevormd, die zich bezig gaan houden met deelgebieden van 'mobiliteit'. Dit naast de inbreng van een aantal sprekers.

Het weekend zal plaats vinden in het Van der Valk Motel in Assen.

Meer informatie verschijnt in het volgende nummer van de Driemaster, maar je kan deze ook krijgen bij ondergetekenden.

Nicole Koetsier, 020-6453494

Frederik van der Dussen, 010-4110198

SUBSIDIES DIE NIEMAND KAN BETALEN VOOR PRODUCTEN DIE NIEMAND WIL HEBBEN

door Jan Kees Martijn, politiek secretaris

“Altijd die discussies over boeren”, riep iemand tijdens het traditionele Lievelede weekend van het district Gelderland deze zomer. Hij was het zat om over landbouw te discussiëren. Inderdaad heeft de JOVD zich al vaker met het landbouwbeleid bezig gehouden. Oudgedienden herinneren zich nog het roemruchte Landbouwcongres van maart 1988, toen de concept-resolutie van de landbouwcommissie werd neergesabeld. Maanden later werd een compromis tussen de oorspronkelijke en een alternatieve resolutie vastgesteld. Wie net als de eerder aangehaalde spreker sindsdien allergisch is voor dit onderwerp, doet er goed aan nu te stoppen met lezen. Voor de overgebleven lezers volgt een betoeg over wat de JOVD voor agrarisch Nederland in petto heeft.

Zoals dat hoort in onze vereniging ging de discussie voort. In 1989 werd de Europa-resolutie aangenomen, waarin, net als in de landbouwresolutie, werd gepleit voor een drastische aanpassing van het bestaande landbouwbeleid van de Europese Gemeenschap. In de EG bestaat er een gezamenlijk landbouwbeleid, waarbij de landbouwproducten grofweg in drie categorieën zijn ingedeeld. Voor de eerste groep (onder andere rundvlees, graan en zuivel) bestaat er een zogenaamde zware marktordening, hetgeen betekent dat de EG een minimumprijs garandeert. Goedkope invoer van buiten de EG wordt daarom tegengehouden, en door de EG geproduceerde overschotten worden met forse export-subsidies op de wereldmarkt gedumpt. Voor de tweede categorie (onder andere varkensvlees) kennen we de lichte marktordening. In dat geval zorgt de EG met behulp van

invoerheffingen en opslagsubsidies wel voor het ‘corrigeren’ van de prijs, maar zonder die te garanderen. Tenslotte zijn er de vrije goederen, die tegen de geldende vrije marktprijs worden verhandeld.

De EG-bemoeienis is fors. Jaarlijks betaalt de EG meer dan zestig miljard uit aan subsidies en daarnaast wordt de consument veroordeeld tot het betalen van de kunstmatig hooggehouden prijzen. Kunstmatig verhoogde prijzen die er bovendien toe geleid hebben dat de landbouwproductie zich steeds verder uitbreidde, ten koste van het milieu en van steeds hogere subsidie-uitgaven.

Critici van dit beleid spreken over subsidies die niemand kan betalen voor producten die niemand wil hebben. Vandaar dat de Europa-resolutie zich uitsprekt voor het loskoppelen van het marktbeleid en de inkomenssteun voor de boeren. Als de EG zich niet meer met de prijzen bemoeit, wordt de consument verlost van de onnodig hoge voedselprijzen, verdwijnt de overproductie (die is dan immers niet meer rendabel) en verstoort de EG niet langer de wereldmarkt ten koste van boeren in Oost-Europa en ontwikkelingslanden. Dit standpunt heeft de JOVD vervolgens ook opgenomen in het Politiek Kern Programma 1989-1994.

Behalve in de JOVD is ook daarbuiten de discussie over het EG-landbouwbeleid in alle hevigheid losgebarsten. Sinds 1988 doet de EG verwoede maar vergeefse pogingen de kosten van beleid te beperken. De milieubeweging, die inmiddels is uitgegroeid tot een echte volksbeweging, keert zich tegen het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en

natuurlijk tegen de te grote mestuitstoot. En onze handelspartners van buiten de EG dreigen de verdere vrijmaking van de wereldhandel, via de huidige wereldwijde GATT-overleggronde daarover, te blokkeren als de EG (en Japan) weigert om haar landbouwmarkten te liberaliseren. Voor de Nederlandse export zou het mislukken van deze 'Uruguay Ronde' een flinke tegenslag betekenen. Recentelijk kwam de Westeuropese krenterigheid weer naar voren toen de EG weigerde om de invoer van landbouwproducten uit Oost-Europa te vergroten. Landbouw is nota bene een van de weinige sectoren waar deze landen in economisch opzicht iets kunnen presteren. Het openstellen van onze markt zou deze landen meer helpen dan welke financiële injectie dan ook.

Temidden van dit geweld heeft de JOVD haar standpunt dit jaar in maart nog eens kracht bijgezet via een motie ingediend door de Afdeling Noord- en Midden-Zeeland. De motie sprak zich uit voor het afschaffen van de prijssteunmaatregelen. JOVD-voorzitter Mark Rutte deed in zijn congresspeech ook mee, door zich fel te keren tegen de grote macht van de landbouwlobby binnen en buiten ons land.

Het JOVD standpunt over landbouw is echter zeker nog niet 'af'. We hebben weliswaar een duidelijk standpunt over hoe het niet moet (het huidige beleid dus), maar over de vraag wat de overheid dan wel moet doen bestaat weinig duidelijkheid. In de recente milieuresolutie heeft de vereniging zich (net als in de oude landbouwresolutie) uitgesproken voor het bevorderen van technologische ontwikkelingen om de mestproblematiek in te dammen. Mooi. Ook bevat deze resolutie de stelling dat er milieubelastingen dienen te worden geheven op het milieu belastende producten.

Het afgelopen novembercongres deed er nog een schepje boven op. Op basis van enkele moties van Flevoland sprak het congres uit dat de productie en het gebruik van hennep, bio-ethanol en plantaardige smeermiddelen moet worden gestimuleerd. Maar verder? Een groep deskundigen (waaronder de VVD-coryfeeën Nijpels en Winsemius) publiceerde eerder dit jaar een concreet plan voor heffingen op vervuilende productie en het omzetten van landbouwgrond in natuurparken. Minister Bukman was er niet bijzonder enthousiast over, maar het district Gelderland van de JOVD leek er tijdens het eerder genoemde Lievelede-congres wel wat voor te voelen. Hoe dan ook is het duidelijk dat een krachtig milieubeleid ook in de landbouwsector hard nodig is.

En hoe moet het verder met de agrarische bedrijven, bijvoorbeeld met een jonge ondernemer die zich diep in de schulden heeft gestoken om het familiebedrijf voort te kunnen zetten? Voor de JOVD is er nog volop werk aan de winkel. Hoe schaf je het huidige beleid af, welke overgangmaatregelen zijn er daarbij nodig, en hoe moet het (milieu)beleid er uiteindelijk uitzien? Misschien dat de oplossing wordt gevonden op het juni-congrs volgend jaar. Dan zal de Regionale Projectgroep Landbouw uit het district Noord haar voorstellen presenteren. En wellicht dat er ook uit andere delen van het land iets valt te verwachten. Het hoofdbestuur, de regering, de Europese Commissie, Oost-Europa: iedereen wacht gespannen af.

DRUGS, LEGALISEER DIE HANDEL

door A.R.W. Koppen, VVO afdeling Noord- en Midden-Zeeland

Je kunt er niet omheen. Drugsverslaving kan een probleem zijn. Daar mag inderdaad wel verandering in komen, maar een hardere politie-aanpak van gebruikers is geen oplossing! Het heft de oorzaak van de drugsproblematiek niet op, want waarom gebruikt de een nu drugs zonder problemen en waarom gaat dit bij een ander over in misbruik?

Bijna iedereen gebruikt wel eens alcohol, een hard drug, maar lang niet iedereen komt ergens in een goot met een fles wijn te liggen. De oorzaak hiervoor is deels erfelijk, maar voornamelijk sociologisch terug te vinden. Laat ik eerst het gewone gebruik behandelen. Dit is niet anders dan de manier, waarop jij en ik een biertje drinken. We gebruiken het hier puur omdat we het lekker vinden, als genotmiddel, op zich niks mis mee!

Deze alcohol verhoogt ons bloedsuikergehalte, we worden opgepept, je hebt het gevoel alsof je alles aankan. Bloedlink in het verkeer dus. Als je lever echter moe wordt of de alcohol begint op te raken, ontstaat er een sterke daling van je bloedsuikergehalte. Je komt dan in een roes terecht. Je bent suf en kan uren lang niet goed meer functioneren. Je hebt een kater.

Op dit moment kan je twee dingen doen. Of stevig zuipen, je wordt weer opgepept. Of je lichaam de kans geven zich te herstellen. Normaal gesproken kies je voor het tweede, omdat je een geregeld leven hebt te leiden, en verdoofd door alcohol zal je dit echt niet lukken. Maar heb je dit niet, of heb je hier geen behoefte aan, omdat je vindt dat de maatschappij je te weinig te bieden heeft en je geen geregeld leven wilt lijden, kies je gemakkelijk voor de eerste oplossing. Je bent verslaafd! Nog steeds geen probleem, het wordt hier pas een probleem als jouw verslaving anderen tot last wordt. Je gooit ruiten in of kotst elk uur de bar onder. Hier heeft opvang dus zin, psychische hulp, etcetera.

Hetzelfde verhaaltje gaat hier op voor speed, coke, horse, en andere. Ook niks mis mee. Alleen zijn de meeste van deze snoepjes niet legaal te verkrijgen. Hardstikke duur en veel verslavender dan alcohol. Je was al in die situatie verzeild geraakt dat je geen normaal leven meer leidt en dus ook geen cent te makken hebt. Hoe kom je nu eenvoudig aan die poen om toch dat spul te krijgen. Stelen bijvoorbeeld, die maatschappij kon je toch al geen bal meer schelen. De autoradio van Martijn Sjoorda lijkt me dan voor de verslaafde wel een eenvoudig doelwit. Het moet voor de drugsverslaafde namelijk wel makkelijk blijven, omdat door de drug zijn lichaam tot weinig in staat is. Hij kan niet goed denken zolang hij dat spul niet heeft.

Wat hieraan te doen? Legaliseren die handel. Je geeft de zwarte markt nu geen kans. Je verdient eraan. Je kunt probleemgevallen eerder constateren, en daardoor eerder met de broodnodige hulp komen. Je hebt dan net als bij het softdrugsbeleid de zaken beter onder controle.

Anders is het misschien beter dat elke zuipende JOVD-bal op Rottumeroog wordt geïnterneerd, steeds maar weer wordt opgepakt. Voorgeleid. Gefrustreerd raakt omdat hij maar anderhalve maand straf krijgt. Proces herhalen. En pas bij anderhalf jaar intensief treiteren, kan er aan resocialisatie gedacht worden.

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

door onze redacteur Folkert Bolkestein

Ed van Thijn werd in 1934 geboren in het goed-burgerlijke milieu van de Rivierenbuurt in Amsterdam-Zuid. De winkel "S. van Thijn, Steeds voor de mode uit" zorgde in dit gezin voor het inkomen. Reeds in zijn studietijd behoorde Van Thijn tot het vooruitstrevende deel van de natie, snel daarna tot het vooruitstrevende deel van de Amsterdamse gemeenteraad (PvdA). In de jaren zestig tot de apologeten van Nieuw-Links.

In zijn (bijna a-priori) vooruitstrevendheid vertoonde Van Thijn sterke gelijkenis met Hans van Mierlo, in zijn volharding daarin en niet-aflatende gedram over staatsrechtelijke vernieuwing doet hij dat nog. Aangezien Van Thijs reeds lang gekoesterde ideeën over gekozen burgemeesters, referenda etcetera nog steeds niet zijn verwikelijkt, blijft hij menen dat op die manier voor het eerst in de geschiedenis grote delen van de bevolking geïnteresseerd kunnen worden gemaakt in het bestuur van het land. Dat is meteen de reden voor zijn nieuwe boek, een bundeling van reeds gehouden redevoeringen, verspreid over de periode 1966 tot 1991. Omdat de kritiek dat hij oude koeien uit de sloot haalt voor de hand ligt, verdedigt Van Thijn de uitgave in een inleiding, op een uitstekende manier - hoewel hij geen gelijk heeft. Voor de redevoeringen gaat dit commentaar ook op. Ze zijn op een directe en toegankelijke wijze geschreven, en schetsen een beeld van een sympathieke en integere man. Dit boek bevestigt mijn idee, dat als iemand in Nederlands linkse politiek een werkelijke intellectueel kan worden genoemd, dit niet Hans van Mierlo is, maar Ed van Thijn.

Al met al worden in dit boek op voortreffelijke wijze achterhaalde meningen geponeerd. Het lijkt een goed bericht, dat de schrijver zich na zijn termijn als burgemeester geheel aan het schrijven zal gaan wijden. ■

"Democratie als hartstocht.

Commentaren en pleidooien 1966-1991"

door Ed van Thijn

Van Gennep 1991 (ISBN 90-6012-882-6)

f 34,50

Foto: Dries van Bergeijk

Ed van Thijn

PLEUR OP !

Broekzak-vestzak

Terwijl de Sovjet-Unie uit elkaar valt en Joegoslavië in elkaar stort, vergaderen in Maastricht de Twaalf Europese Vlokken over de fusie tot een grote, democratie verslindende, met een enorme vaart van de Vaalserberg afrollende Sneeuwbal, die door geen mens nog kan worden tegengehouden. Op de agenda staan de nieuwste klonen van Kwik, Kwek en Kwak: de EMU, de ECU en de EPU. Met van ontroering tot aan de rand toe betraande ogen melden de ochtendbladen na de eerste dag dat onder leiding van Onze Man In Maastricht over de Monetaire Unie en de Europese Munt een accoord is bereikt. Zelf zegt hij van zijn Europese belangrijkheid een "kick" te krijgen, de eerste waarschijnlijk waar hij geen zuur gevoel aan over zal houden. En de WAO'ers ook niet.

Maar zoals altijd bestaat er een baas-bóven-baas. Of beter: een bazin. Want onze eigen Marie-Antoinette, Koningin Beatrix, verklaart zich tijdens haar tafelrede bereid het hoofd "op te offeren" voor een Europese Munt. Beleefd beginnen alle gasten op beschaafde wijze achter hun handpalmen om dit grapje te lachen, behalve dan premier Martens uit België die nadat hem is uitgelegd dat deze Koninklijke Boodschap niet al te strikt mag worden geïnterpreteerd - beseft dat dit beoogde baantje er vooralsnog voor hem niet inzit.

In het halve jaar dat Nederland de voorzittersbel van de Europese Gemeenschap heeft mogen dragen, is op een onnavolgbaar vakkundige wijze aangetoond dat de daarvoor verantwoordelijke Nederlandse bewindslieden van het kaliber Te-Groot-Voor-Servet-en-Te-Klein-Voor-Tafellaken zijn. Conform de nationale identiteit blinkt ons land ook hier uit in Middelmatigheid, op z'n positiefst gezegd. Het gevoerde "beleid" met betrekking tot de burgeroorlog in Joegoslavië, de Augustus-coup in de Sovjet-Unie en het Europese Unie Verdrag is nog tot daar aan toe. Maar de klungeligheid waarmee minister Van den B. zijn dienstauto door Genscher (D) en Dumas (F) voor zijn neus heeft laten wegcaperen, spreekt in de gevoelige wereld van de internationale diplomatie op pijnlijkscherpe wijze boekdelen.

Het toetje op de slagroom wordt op de tweede avond van de top gepresenteerd door minister-president Lubbers. Hij laat het diner vervallen en in de plaats daarvan tijdens de voortgezette vergadering broodjes en een glaasje melk serveren. En terwijl Carrie Tefsen brullend vraagt of de heren "Noir ou Nutromá" wensen, gaan de Elf door de knieën voor de tactische nummer Twaalf, en hebben De Leiders eigenlijk best wel een gezellig weekend gehad.

Europa gaat te snel. Zonder dat alle gevolgen kunnen worden overzien dendert de trein in ijtempo door. Wie heeft in godsnaam die idiote datum verzonnen waarop de West-europese landen in een strak keurslijf moeten zijn gedrukt. Voor de behoudende stellingname van de Britten valt een hoop te zeggen. Het vrijwillige karakter van de Gemeenschap bestaat niet meer. Per vergadering wordt getracht het 'geplande traject' af te leggen en moeten de prognoses uiteindelijk toch worden bijgesteld. Men zou beter moeten weten. Terwijl de Sovjet-Unie uit elkaar valt en Joegoslavië in elkaar stort, vergaderen in Maastricht de Twaalf Europese Vlokken over de fusie tot een grote, democratie verslindende, met een enorme vaart van de Vaalserberg afrollende Sneeuwbal, die door geen mens nog kan worden tegengehouden.

Broekzak-vestzak ■

HET JOVD-PROMOTEAM

Een stel lekkere meiden alleen ?

door Luc Spin, secretaris organisatie

Augustus Offensief

In juli 1991 is het JOVD-promotieteam opgericht. Dit promoteteam bestond uit een aantal dames en heren die het Augustus Offensief door middel van rugby-shirts, "promojunk", een vlotte babbel en een stralende aanwezigheid zouden gaan opfleuren. Omdat dit promoteteam aansloeg bij de afdelingen heeft het HB besloten hiermee door te gaan. En wel gedurende het gehele jaar. Vandaar dat er een *promoteam-commissie* in het leven is geroepen die de zaken rondom het promoteteam gaat coördineren. In deze commissie hebben Annemieke Brons, Janny Hogen Esch, Marieke de Wit, Peter Hietink en Luc Spin (qualitate qua) zitting (zie foto).

Hoe aan te vragen?

Omdat de JOVD de JOVD niet zou zijn zonder regeltjes, procedures en andere tijdrovende en frustrerende zaakjes, leek het mij wel een leuk idee om aan deze berg van regels nog een bergje toe te voegen. Dit om de leden die zich hier voornamelijk mee bezig houden tevreden te stellen en zoet te houden (want wie zoet is krijgt lekkers...). Zij kunnen dan ook zo'n reglement bij mij aanvragen.

Voor de overige leden die gewoon een leuke en goede promo-actie willen houden zal ik hieronder uit de doeken doen hoe het promoteteam werkt, hoe je het promoteteam bij je in de afdeling kunt krijgen, welke hulp je van het promoteteam kunt krijgen etcetera.

Als je van plan bent om voor je afdeling een "activiteit met promotionele waarde" te organiseren dan kun je dus, zoals gezegd, gebruik maken van het landelijke JOVD-promoteteam. De eerste stap is dat je mij belt om ruim van te voren (een maand) de datum en de aard van de activiteit door te geven.

Daarna zal een lid van de promoteam-commissie contact met je opnemen en aan de hand van een *checklist* de dag

doornemen. Ook zul je de namen van het promoteteam doorkrijgen dat die dag *ter ondersteuning* klaar staat. Van de afdeling wordt natuurlijk een aantal zaken verwacht, zoals: voldoende leden om een eventuele promo-toko te bemannen, organisatorisch de zaak rond te hebben en voldoende "food and beverage" voor het promo-team (een frietje met *will do...*) aanwezig te hebben.

Wanneer?

Het promoteteam is operationeel vanaf 1 februari 1992.

Dit betekent dat je vanaf 1 januari een telefoontje kunt plegen om een stel gezonde Hollandse jongens en meisjes bij je afdeling te laten rondhuppelen. Dit alles volgens de beproefde VERNICA-formule.

Mocht je dus een meisje zijn dat het niet slecht zou doen in zo'n promoteteam of een leuke vlotte knul met een pakkende uitstraling dan kun

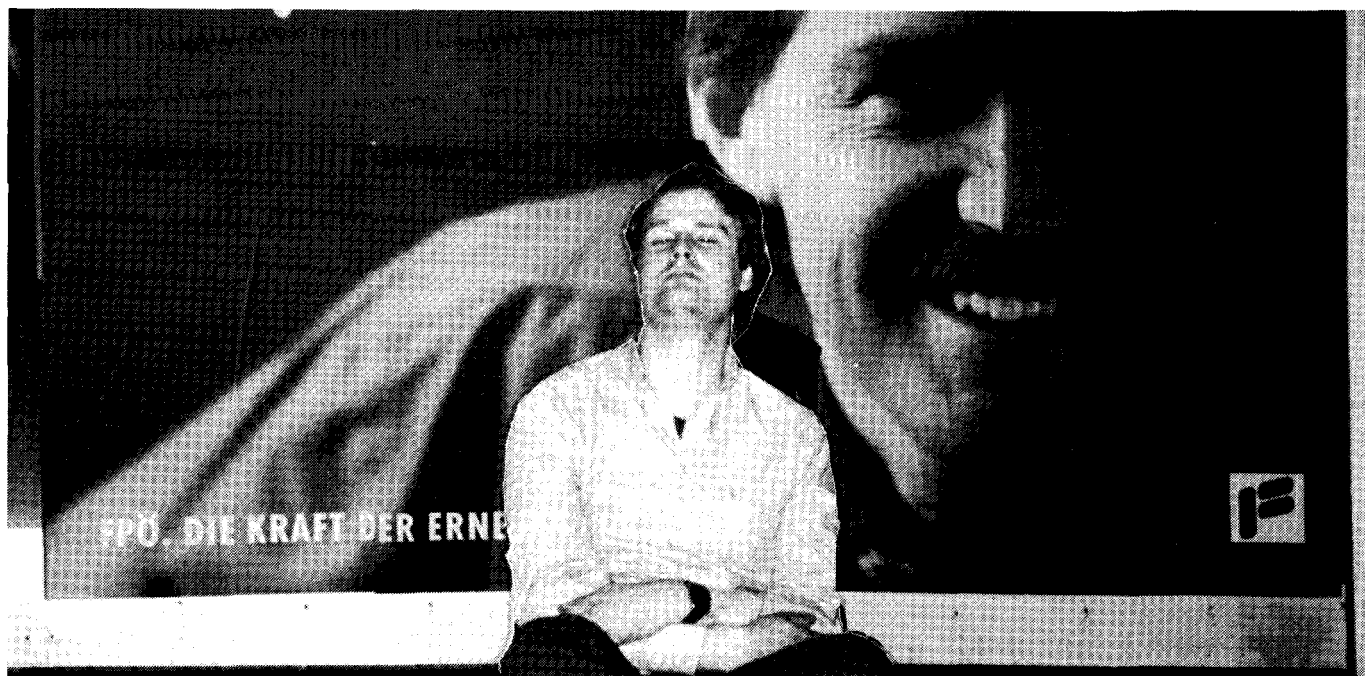
je je natuurlijk ook opgeven om mee te doen. De vereniging heeft je nodig! Kijk maar eens naar de HB'ers.....die zitten ook in het promoteteam. Kunt U zich een van hen (behalve mij) voor de geest halen die aan de bovenstaande omschrijving van "een leuke vlotte knul met een pakkende uitstraling" voldoet?

Om dus een leuk en goed promoteteam te kunnen sturen heb ik mensen nodig met enthousiasme, met spirit, met overtuiging, met durf en met een onbeheersbare drang om meer van de wereld te zien.

Nu zijn er mensen in de vereniging die dit stukje (mede naar aanleiding van de titel) een beetje sexistisch vinden. Begrijp mij goed, dat was niet mijn bedoeling. Mensen die mij kennen, weten dat ik dit niet zo bedoeld heb.

GroetenSpin

OPRUKKEND RECHTS

Deel 1: De ondergang van het anti-fascisme

door onze redacteur Marten van de Kraats

Er waart een spook door Europa. De mensen weten niet wat ze ervan moeten denken. Radeloosheid heerst alom. Aan de politieke horizon begint het langzaam donkerder te worden. Negenenzestig jaren nadat Mussolini de macht greep in Italië, en zesenvestig jaar na de ondergang van het Derde Rijk, lijkt extreem-rechts aan een nieuwe opmars te zijn begonnen.

In de landen Frankrijk, Duitsland, Nederland, Oostenrijk, België en in alle Scandinavische landen is extreem-rechts op het moment groeiende. Ook in Spanje begint het nu op te komen.

De populariteit van extreem-rechtse partijen in Groot-Brittannië is moeilijker te bepalen. Doordat de Britse volksvertegenwoordigers middels een districtenstelsel gekozen worden, zijn in dat land alleen de twee belangrijkste politieke partijen serieus vertegenwoordigd in het parlement. Extremistische splintergroepen maken weinig kans in een dergelijk kiesstelsel. Bovendien is extreem-rechts in dat land voor een belangrijk deel binnen de Conservatieve Partij actief, en valt zodoende minder op. Een voorbeeld hiervan vormt de extreem-rechtse *Salisbury Group*, welke beschouwd kan worden als een van de voornaamste denktanks van de Conservatieve Partij.

In Italië is na de ondergang van Mussolini het fascisme nooit uit de politiek verdwenen. De aanhang van de neo-fascistische *Movimento Sociale Italiano (MSI)* varieert van plaats tot plaats en van tijd tot tijd tussen de vijf en vijftig procent van het electoraat.

Extreem-rechts is overal groeiende. Soms haperend, soms schrikwekkend snel. Het meest ver gevorderd is zij in Frankrijk, Vlaanderen en Oostenrijk. Iedereen die de kranten leest, weet wat in die landen op politiek gebied momenteel

aan de hand is. In Frankrijk heeft recent opinie-onderzoek uitgewezen dat een derde van de Franse bevolking zich geheel en al kan vinden in de standpunten van de Jean-Marie Le Pen, leider van het extreem-rechtse *Front National Français*. Bovendien kan 54 procent van de Fransen zich voor een belangrijk deel in zijn standpunten vinden. Een paar jaar geleden waren deze getallen nog aanmerkelijk lager. Het lijkt er op dat in Frankrijk het tij kerende is. In ogeschouw genomen dat die sociaal-politieke verschuivingen die zich in geheel Europa voordoen, in Frankrijk doorgaans als eerste optreden, belooft de toekomst ons dus weinig goeds.

Politieke crisis

Voornaamste voedingsbodem van extreem-rechts lijkt voornamelijk de minderhedenproblematiek te zijn. Volgens mij is er echter meer aan de hand. Er woedt immers momenteel in een deel van de Europese landen een flinke politieke crisis, dewelke het hare bijdraagt aan de opkomst van extreem-rechts. Met name in Italië kan de politieke situatie als instabiel beschouwd worden. Daar hing voor het eerst sinds 1973 zelfs weer een staatsgreep in de lucht. De *Carabinieri*, de leden van een meer dan honderd jaar oude paramilitaire macht, dreigden begin december 1991 voor het eerst in het bestaan van hun organisatie tegen de gevestigde politiek in opstand te komen. Zij konden zich namelijk in moreel opzicht niet langer vinden in de Italiaanse politiek. Bijna het gehele parlement veroordeelde de antidemocratische houding van deze toch niet te veronachtzamen machtsfactor in Italië. Enkel de neo-fascistische *MSI* steunde het verzet van de paramilitairen. Kortom, er waart een spook door Europa.

Na de Holocaust

Nadat de geallieerden na zes jaren van uitputtende oorlogvoering in 1945 het nationaal-socialistische en fascistische Imperium gebroken leken te hebben, zag het er naar uit dat extreem-rechts voorgoed was uitgespeeld. Het nationaal-socialisme had al haar aantrekkingskracht verloren. De waanzinnige omvang van de misdaden van het nationaal-socialisme hadden deze ideologie voorgoed in discredit gebracht. Geen zinnig denkend mens immers die zich in zou willen laten met een leer die de massavernietiging van de medemens propageert. Extreem-rechts was politiek en moreel failliet.

In de vier decennia na 1945 was extreem-rechts zo goed als dood. Over het algemeen dacht men dat extreem-rechts voortaan dood zou blijven. In ieder geval deed men zijn best om een herhaling te voorkomen... Zo onderwees men de schoolgaande jeugd dat het fascisme beschouwd kan worden als een in en in slechte en bespottelijke ideologie. Tevens drukte men de mensen op het hart dat het democratische politieke systeem het enige moreel en praktisch aanvaardbare was. Daarnaast hield men zich bezig met onderzoek naar de voedingsbodem en de ontstaansgronden van het vooroorlogse fascisme en nationaal-socialisme. Gehoopt werd namelijk dat een eventuele nieuwe opkomst van extreem-rechts in de politiek op een wetenschappelijke wijze verhinderd zou kunnen worden.

In de zijlijnen van de politiek ontstonden ondertussen nieuwe, door het heersende anti-fascisme en anti-racisme geïnspireerde idealen. Men begon te dromen van een wereld waarin de mensenrassen met elkander zouden verbroederen. Een wereld waarin deze rassen zich zouden vermengen tot een lichtbruin getint eenheidsras. Je hoort ze wel eens zeggen dat uiteindelijk alle mensen een "koffie-met-melk-kleurkje" zullen krijgen, en dat er in die toekomstige wereld als gevolg van de ontstane eenheidsworst nooit meer oorlog gevoerd zal worden. Het bleek echter dat er nog altijd racisten zijn, die alleen van melk houden.

Het nationaal-socialistische Duitsland (1933-1945) voerde miljoenen mensen naar de slachtbanken. Deze onderneming wordt over het algemeen tot de omvangrijkste genocides van de wereldgeschiedenis gerekend. Genocide is zo oud als de mensheid. De toepassing van moderne technieken gaf de genocide op de joden echter een wel heel erg verschrikkelijk karakter. Zodanig dat men spreekt van Shoah of Holocaust.

Het aantal nog levende mensen dat de Holocaust aan den lijve ondervond, neemt met het vorderen van de tijd zienderogen af. De Holocaust verliest langzaam aan actuele betekenis. De jongere generaties Europeanen voelen zich niet langer verantwoordelijk voor wat er toen gebeurde. Het klinkt hard, maar ik ben bang dat men in de dit-nooit-weer-ijver, veel mensen murw heeft gemaakt. Doordat men elk jaar opnieuw rond de meidagen op de scholen en op de televisie aan komt zetten met Anne Frank en andere ellende, zou er weleens desinteresse kunnen ontstaan. Overdaad schaadt tenslotte. De wonden beginnen te helen. Langzaam, maar zeker.

Ik wil niet bestrijden dat een voortdurend in herinnering houden van de Holocaust van groot belang is bij het streven herhalingen te voorkomen. Wanneer de Holocaust immers in de vergetelheid zou raken, dan bestaat er nog minder garantie tegen een mogelijke herhaling. Op de lange termijn

zal de geschiedenis echter weleens hard kunnen blijken. Dan zal de Holocaust, net als de vele andere genocides die in de geschiedenis van de mensheid plaats vonden, in de vergetelheid geraken. Het zelfde geldt voor de Tweede Wereldoorlog. Ook deze is feitelijk slechts een enkele oorlog uit een hele lange reeks van oorlogen. Le Pen heeft eens gezegd dat de Holocaust een voetnoot is in de geschiedenis. Het klinkt vreselijk, maar diezelfde geschiedenis lijkt hem helaas gelijk te geven. Want Genocides (+) raken in de geschiedschrijving jammer genoeg vaker op de achtergrond. Daarmee zal de verschrikkelijke Holocaust als voornaamste stok om extreem-rechts mee te slaan, uiteindelijk verloren gaan.

Een kantelend beeld

De eigentijdse geschiedschrijvers beginnen ondertussen de heikele scheiding tussen goed en fout in de Tweede Wereldoorlog ter discussie te stellen. Zo is de Amsterdamse hoogleraar in de hedendaagse geschiedenis J.C.H. Blom momenteel bezig Professor L. de Jong de poten onder zijn stoel vandaan te zagen. Ook in Italië is op het moment een eminent hoogleraar doende met het herschrijven van de geschiedschrijving van het fascistische tijdperk in zijn land. Zijn lezing van de geschiedenis van het Italiaanse fascisme, werd in het blad *Maatstaf* en in de boekenbijlage van de NRC bestempeld als objectief en vrij van anti-fascisme. Het anti-fascisme begint terrein te verliezen.

Bovengeschetste ontwikkelingen zouden op termijn wel eens een bijdrage kunnen gaan leveren aan het neerhalen van hinderpalen die een verdergaande groei van hedendaags extreem-rechts momenteel nog belemmeren. In dat geval zal de liberale democratie haar politieke en morele superioriteit verliezen. De strijd die wij liberalen verplicht zijn te voeren tegen extreem-rechts, zal in dat geval dan ook anders van karakter moeten gaan worden. De liberale plicht tot bestrijding van extreem-rechts komt voort uit de ontkenning door extreem-rechts van zoiets als menselijkheid. Verder kan de afkeer die extreem-rechts koestert tegen de democratie, en haar overmatig enthousiasme voor een stelsel van normen en waarden gebaseerd op trots, zuiverheid van ras, oorlogszucht, schoonheid-uit-orde en mannelijkheid, beschouwd worden als onverenigbaar met de verlichte beschaving die wij liberalen voor ogen hebben.

(+) *De Saxenslacht door Karel de Grote rond het jaar achthonderd; de genocides in het Midden-Oosten in de millennia voor Christus; de genocide onder de Helvetiërs door Julius Caesar; de wandaden die de Mongolen bedreven bij het volledige uitmoorden van steden in India; de massamoord op een miljoen Armeniërs door de Turken in 1915; de tientallen miljoenen lijken die de Russische communisten achterlieten; etc. etc.*

BESLUITENLIJST VAN DE HB-VERGADERING D.D. 13 NOVEMBER 1991

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eduard van der Biezen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Ron Batten (IS), Eddy Habben Jansen (PS I), Jan Kees Martijn (PS II), Hans-Peter Lassche (PS III), Luc Spin (SO), Marco Frijlink (S PR&V) en Michael van Turnhout (gast).
Afwezig: Nicole Koetsier (S V&S).

B 691 Gezien de door het Ministerie van WVC geboden mogelijkheid om over 1991 een groter bedrag te reserveren dan aanvankelijk mogelijk was, besluit het HB van het eerder genomen principebesluit (B 672) de volgende aankopen definitief door te laten gaan:

- zes nieuwe bureaustoelen, elk ter waarde van ongeveer FL. 450,- (zegge vierhonderdvijftig gulden) inclusief BTW;
- tien nieuwe promotruien, voor een totaalbedrag van ongeveer FL. 1000,- (zegge éénuizend gulden);
- de promokranten ter waarde van FL. 3000,- (zegge drieduizend gulden), dit bedrag i.t.t. het genoemde in besluit B 685.

Verder besluit het HB voor het eerder genomen besluit ter aanschaf van een boeken- en een tijdschriftenkast (B 461) totaal FL. 2000,- (zegge tweeduizend gulden) te reserveren.

Gezien de verlaagde WVC-subsidie over 1992 besluit het HB om aan de najaarsvergadering voor te stellen de aankoop van de bureaustoelen, de kasten, de promotruien en de promokranten geheel op het budget van 1991 te laten drukken. Indien de najaarsvergadering hiermee accoord gaat zal het HB een wijziging op de begroting voor 1992 voorstellen: FL. 3000,- (zegge drieduizend gulden) minder naar 'Organisatie' en dit bedrag verdelen onder 'Driemaster' (FL. 2000,-; zegge tweeduizend gulden) en 'Politiiek' (FL. 1000,-; zegge éénuizend gulden).

B 692 Het HB besluit aan de najaarsvergadering voor te leggen het aan het eind van 1991 resterende bedrag uit de zogenaamde Gordiaan-regeling te gebruiken om in 1992 de regeling onder dezelfde voorwaarden doorgang te laten vinden. Op de begroting voor 1992 zal dit voorlopig als PM-post worden opgevoerd.

B 693 Om de mogelijkheid te hebben in ieder geval de opmaak van de Driemaster in eigen beheer te houden en hiermee ongeveer FL. 1000,- (zegge éénuizend gulden) per Driemaster uit te sparen, besluit het HB om het volgende aan te schaffen (alles inclusief BTW):

- computer: Highscreen SX 25 Hhz met 5,25" en 3,5" diskdrives, 2 Mb intern geheugen, 80 Mb Harddisk, monochroom SVGA-monitor en Windows t.w.v. FL. 3200,- (zegge tweënderthonderd gulden);
- printer: HP laserjet IIIP onder Postscript t.w.v. FL. 4150,- (zegge éénveertighonderdvijftig gulden);
- software: Pagemaker (US-versie) t.w.v. FL. 1600,- (zegge zestienhonderd gulden) en Correl Draw (US-versie) t.w.v. FL. 1000,- (zegge éénuizend gulden).

B 695 Het HB besluit:

- de naamswijziging van afdeling Zuid-West Utrecht goed te keuren, het wordt afdeling Woerden. Frank zal de afdeling hierover een brief ter bevestiging sturen;
- de statutenwijziging van afdeling 't Gooi af te wijzen, gelet op het gestelde in het besluit van de algemene vergadering d.d. 17 en 18 november 1984 te Nijmegen. Frank zal de afdeling een gemotiveerde afwijzing sturen.

B 696 Het HB, kennis genomen hebbende van de

aanvulling door afdeling Leiden e.o. op de voorlopige agenda van het najaarscongres, behelzende een voorstel de stemverdeling in de districtsvergadering door de districten zelf te laten vaststellen, besluit tegen deze statutenwijziging te zullen pleiten, omdat:

- de wijziging, indien aangenomen, zorgt voor een inconsistentie tussen Landelijke Statuten, Huiselijk Reglement en het modelreglement voor districten, en derhalve voor een onwenselijke, onduidelijke situatie;
- het HB van mening is dat handhaving van de huidige stemverdeling gewenst is aangezien deze direct is gekoppeld aan het ledental;
- het wijzigingsvoorstel geen enkele grens stelt aan het soort stemverdeling dat een district in wil voeren en dat dit sowieso ongewenst is;
- het wijzigingsvoorstel kan leiden tot per district en in vergelijking met de algemene vergadering zeer verschillende stemverdelingen en dat dit ook ongewenste verwarring en onduidelijkheid met zich mee brengt.

B 697 Het HB besluit om te benoemen in de promoteam-commissie: Jannie Hogen Esch.

B 698 Het HB besluit om, onder de voorwaarden van het project Maatwerk, Saskia Remak voor een half jaar in dienst te nemen.

B 699 Het HB besluit om te benoemen in de PG Denktank: Eduard A.H. van der Biezen.

BESLUITENLIJST VAN DE HB-VERGADERING D.D. 16 NOVEMBER 1991

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eduard van der Biezen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Ron Batten (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Eddy Habben Jansen (PS I), Jan Kees Martijn (PS II), Hans-Peter Lassche (PS III), Luc Spin (SO), Marco Frijlink (S PR&V) en Michael van Turnhout (gast).

B 700 Het HB besluit op basis van het voorliggende concept en na de gebruikelijke toetsing de nota "Vierde Macht" met enkele wijzigingen vast te stellen.

Onderstaand de notulen van de najaarsvergadering van de JOVD op 16 en 17 november 1991 te Lelystad. Deze Notulen zullen ter goedkeuring voorliggen op de algemene vergadering van de JOVD op 14 en 15 maart 1992. Wijzigingen kunnen tot een week voor de algemene vergadering schriftelijk op het algemeen secretariaat worden ingeleverd.

NOTULEN VAN DE NAJAARSVERGADE-RING VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 16 EN 17 NOVEMBER 1991 TE LELYSTAD.**De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:**

Groningen; Noord-Groningen; De Compagnie; Leeuwarden e.o.; Drachten e.o.; Meppel; Zwolle; Noord-Oost Overijssel; Twente; Steenwijk e.o.; Zuid-West Salland; Rijk van Nijmegen; Gelderse Vallei; Flevoland; Doetinchem; Ede Wageningen Plus; Van A tot Z; De Liemers; Oost Achterhoek; Tiel e.o.; Noord Veluwe; Utrecht; Eemland; West Betuwe; Woerden; Heuvelrug; Nieuwegein e.o.; Amsterdam e.o.; Kennemerland; ABCD; Amsteland; Waterland/West-Friesland; Zaanstreek; 't Gooi; Den Helder e.o.; 's Gravenhage; Leiden e.o.; Rijnmond; Dordrecht e.o.; Oost-IJsselmonde; Voorne; Maas&IJssel/Zuid-Holland Oost; Noord- en Midden Zeeland; Zeeuws Vlaanderen; 's Hertogenbosch; Hart van Brabant; Baronie van Breda; Eindhoven; Land van Cuyk; West Brabant; Maastricht; Oostelijke Mijnstreek; Westelijke Mijnstreek.

01. Opening.

Landelijk voorzitter Cor Schagen opent de vergadering om 21.15 uur. Direct wordt het voorstel van het hoofdbestuur tot wijziging van agendapunt 10 in stemming gebracht en met de vereiste drie vierden meerderheid van de uitgebrachte stemmen overgenomen.

02. Ingekomen stukken en mededelingen.

Binnengekomen zijn de volgende stukken:

- Voorlopige en definitieve agenda voor deze najaarsvergadering;
- Brief van het hoofdbestuur met voorstel tot wijziging van de definitieve agenda;
- Notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 22 en 23 juni 1991 te Lelystad;
- Voorstel tot wijziging van de landelijke statuten van de afdeling Leiden e.o.;
- Afdelingen Organisatie Plan;
- Voorstel voor de definitieve begroting 1992;
- Wijziging van het hoofdbestuur op de voorgestelde begroting;
- Beleidsplan en bereidverklaring van de kandidaat hoofdredacteur, de heer Koen Petersen;
- Bereidverklaringen van de heren Michael van Turnhout, Eddy Habben Jansen, Marco Frijlink en Frederik van der Dussen;
- Conceptresolutie Jongerenbeleid en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek;
- Conceptresolutie Etnisch Minderhedenbeleid en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek;
- Concept moties, zoals gepubliceerd in het congresboek;
- Enige actuele moties;
- Diverse af- en aanmeldingen van genodigden voor het congres.

03. Vaststelling van de notulen van de Jaarlijkse algemene Vergadering van de JOVD op 22 en 23 juni 1991.

Daar er geen wijzigingsvoorstellen zijn binnengekomen worden de notulen ongewijzigd goedgekeurd en vastgesteld.

04. Bespreken Afdelingen Organisatie Plan.

Het AOP wordt ongewijzigd ter kennisgeving aangenomen.

05. Wijziging van de Landelijke Statuten.

Aangezien de statutair vereiste drie vierden van het aantal afdelingen vertegenwoordigd is kan het voorstel van de afdeling Leiden e.o. in behandelingen worden genomen. De benodigde twee derden van het aantal uitgebrachte stemmen wordt echter niet gehaald, het voorstel is derhalve verworpen.

06. Definitieve vaststelling van het landelijk deel van de contributie en de richtbedragen voor het afdelingsdeel en districtsdeel van de jaarlijkse contributie voor 1992.

Het landelijk deel wordt definitief vastgesteld op FL. 16,- (zegge zestien gulden), het richtbedrag voor districten op FL. 2,- (zegge twee gulden) en het richtbedrag voor afdelingen op FL. 17,- (zegge zeventien gulden).

08. Vaststelling resolutie-onderwerpen congres maart 1993.

Besloten wordt dat de resoluties 'Informeel Economie' en 'Kunst & Cultuur' zullen worden behandeld.

09. Vaststelling Beleidsplan Driemaster en benoeming hoofdredacteur Driemaster.

Het beleidsplan wordt ongewijzigd goedgekeurd en de kandidaat hoofdredacteur, de heer Koen Petersen, wordt benoemd.

10. Benoeming leden hoofdbestuur.

Alvorens over te gaan tot benoeming van de kandidaten wordt eerst de actuele motie 'Kandidaat voorlichter' van de afdeling Rijnmond in stemming gebracht en aangenomen. Deze motie wordt, met een kleine wijziging, terstond uitgevoerd.

Hier op volgend worden, aangezien er tegen de door het hoofdbestuur voorgestelde geen tegenkandidaten zijn gesteld de volgende personen in functie benoemd:

- Eddy hebben Jansen als eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken (VVP);
- Michael van Turnhout als internationaal secretaris;
- Marco Frijlink als politiek secretaris; en
- Frederik van der Dussen als secretaris PR & voorlichting.

11. Vaststelling resolutie Jongerenbeleid.

De resolutie Jongerenbeleid wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

12. Vaststelling resolutie Etnisch Minderhedenbeleid.

De resolutie Etnisch Minderhedenbeleid wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

07. Vaststelling definitieve begroting 1992.

De begroting wordt met de volgende, door het hoofdbestuur zelf voorgestelde wijzigingen, vastgesteld: Aangezien de vergadering accoord gaat met het voorstel van het hoofdbestuur om de voorgenomen aanschaf van bureaustoelen, boeken/tijdschriften-kasten, promotruien en promokranten geheel op het budget van 1991 te laten drukken wordt het mogelijk om van het budget 'Organisatie', FL. 3.000,- (zegge drieduizend gulden) te verdelen onder 'Driemaster' (FL. 2.000,-; zegge tweeduizend gulden) en 'Politiek' (FL. 1.000,-; zegge éénduizend gulden).

13. Vaststelling Moties.

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

14. Wat verder ter tafel komt.

- Politiek secretaris Jan Kees Martijn deelt namens het hoofdbestuur mede dat de laatste zin van stelling 13 niet naar buiten zal worden getreden. Het voorstel van de afdeling 's Hertogenbosch om hiermee niet accoord te gaan wordt met overgrote meerderheid verworpen.

- De wisselbeker voor de snelst groeiende afdeling gaat naar de afdeling Rijnmond.

- De fles champagne voor de grootste congresdelegatie gaat naar de afdeling Rijnmond.

15. Rondvraag.

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen werden de volgende vragen betreffende het beleid van het hoofdbestuur, danwel van de hoofdredacteur gesteld: Dhr Arjan Toor:

Gezien het besluit van het HB om per persoon iedere maand minstens twee afdelingen te bezoeken, wat betekend dat in drie maanden in elke afdeling een HB-er kan zijn geweest, vraag ik mij af wanneer er weer HB-ers in Groningen verschijnen.

Antwoord HB (Cor Schagen):

Het is nu eenmaal niet mogelijk om altijd overal aanwezig te zijn. We doen ons best, en zeker Luc Spin probeert ons hierin op allerlei wijzen te stimuleren.

Mevr. Margaret Penders:

Op het afgelopen, mede door de JOVD georganiseerde IFLRY congres waren de meeste HB-ers niet of te kort aanwezig. Dit is op z'n minst erg vreemd, zeker aangezien de JOVD gastheer was. Hoe kwam dit?

Antwoord HB (Cor Schagen):

Er waren inderdaad weinig HB-ers aanwezig, misschien ook wel te kort. Maar ook HB-ers zitten zo nu en dan met een volle agenda, dat beperkt ons ook in tijd.

Dhr. Jan Veerhuis:

1. Ik zou graag een korte evaluatie horen over de cursus voor cursuleiders.

2. Er is al eerder besloten de resolutie Etnisch Minderhedenbeleid te vertalen, hoe staat het hiermee?

Antwoord HB (Nicole Koetsier):

1. Er is een evaluatie geweest op het cursusweekend zelf (positief), nadien middels een enquête, een maal met het cursusbureau zelf en nogmaals op de V&S

raad van advies van 28 september jongstleden. Deze cursus is wel voldoende geëvalueerd dunkt me.

(Hans-Peter Lassche):

We hebben eerst de definitieve versie van de resolutie afgewacht. Verder hebben we al contact gehad met net Nederlands Centrum Buitenlanders; zij hebben toegezegd de resolutie kosteloos voor ons te vertalen.

Dhr. Michael Abraham:

Er was wat onduidelijkheid tijdens de werkgroep over etnisch minderhedenbeleid; of er al dan niet ordevoorstellen in konden worden gediend. Het bleek van niet. Is het HB van zins op de volgende AV een voorstel in te dienen die dit wél mogelijk maakt?

Antwoord HB (Rogier van der Sande):

De onduidelijkheid was mij inderdaad al eerder ter ore gekomen. De werkgroep-voorzitter handelde evenwel geheel conform het reglement van orde voor de algemene vergadering. Het is echter een interessant probleem waar ik zonder meer naar wil kijken. Besef echter goed dat indien het HB geen wijziging nodig te acht of te wenst, de afdelingen zelf het initiatief zullen moeten nemen.

Dhr. Rolf Willemsse:

Mij is ter ore gekomen dat de JOVD lid is van de Europese Beweging Nederland (EBN). Levert de JOVD hierin ook een inhoudelijke bijdrage, en hoe denkt men de JOVD-leden over de activiteiten van de EBN te informeren?

Antwoord HB (Michael van Turnhout):

De JOVD is actief in deze platform organisatie, zit zelfs in het bestuur ervan. De activiteiten staan aangekondigd in de Internationale Nieuwsbrief.

Dhr. Rob de Rooij:

Vanaf juni van dit jaar heb ik iemand lid proberen te maken van de JOVD. Dat is een aantal malen fout gelopen op het algemeen secretariaat, en ook nu staan er bij deze persoon nog foute gegevens op de ledenlijst. Hoe kan dit in hemelsnaam?

Antwoord HB (Rogier van der Sande):

Dat er fouten op het AS worden gemaakt is logisch, het blijft tenslotte mensenwerk. Maar deze opstapeling van blunders had natuurlijk nooit mogen voorkomen, en ik bied daarvoor mijn welgemeende excuses aan. Het lijkt me verder verstandig om direct na de vergadering deze fout te herstellen.

Dhr. Rob Noordman:

Er is enige onduidelijkheid gerezen over de verspreiding van de resolutie-readers. Moest er nu wel of niet voor betaald worden?

Antwoord HB (Rogier van der Sande):

Die onduidelijk heerste ook tussen de verschillende HB-leden, dat moet in de toekomst dus biter.

De resterende readers zullen verstuurd worden naar alle VVP's in den Lande.

(Dirk Jan Wierenga):

Een ieder ten onrechte voor deze readers betaald heeft kan na afloop van de vergadering dit geld bij mij terugvragen.

Dhr. Eduard van der Biezen:

1. Stuurt het hoofdbestuur nog een telegram van afhankelijkheid aan Hare Majesteit de Koningin?

2. Nu Frank van Dalen al de jasjes van Eddy Habben Jansen, de grasjes van Luc Spin en de haardracht van Cor Schagen heeft geïmiteerd vraag ik mij af wanneer hij de Kilt van Ron Batten gaat dragen?

Antwoord HB (Cor Schagen):

1. Dat sturen we natuurlijk niet.

(Frank van Dalen):

Mij is geen fles whisky beloofd.

Aanvullende vraag van dhr. Ron Batten:

Is een fles Glenfiddich voldoende?

(Frank van Dalen knikt 'Ja')

Dan maart, het hele congres!

16. Sluiting.

Om circa 17.00 uur sluit landelijk voorzitter Cor Schagen de vergadering.

RESOLUTIE ETNISCH MINDERHEDENBELEID

Zoals vastgesteld op de najaarsvergadering van de JOVD d.d. 16 en 17 november 1991 te Lelystad.

1. Het minderhedenbeleid dient gericht te zijn op inburgering van allochtonen, met als uiteindelijk doel zichzelf overbodig te maken.

2. Succesvolle integratie van etnische minderheden met behoud van eigen identiteit in de Nederlandse samenleving is alleen dan mogelijk als dit gebeurt op basis van wederzijds respect en van een actief opstellen van beide partijen. Om deze gelijkwaardige positie te bereiken zijn goede voornemens en cultuurbeleid gericht op het kweken van begrip niet voldoende. Maatregelen op het gebied van scholing, arbeidsmarkt en een actief anti-discriminatiebeleid zijn onontbeerlijk.

Tevens moet de wil van de minderheden om te integreren er zijn.

3. Het minderhedenbeleid dient zoveel mogelijk geïntegreerd met en afgestemd te worden op andere beleidsterreinen.

4. Iedere religie of levensovertuiging dient in Nederland gelijkwaardig behandeld te worden. Levensovertuiging mag geen invloed hebben op het aantal vrije dagen. Het opnemen van deze vrije dagen moet vrij zijn, met inachtneming van de gangbare burgerlijke vakantie- en feestdagen en de specifieke bedrijfsvoering.

5. Het vervolgingsbeleid met betrekking tot de bepalingen in het wetboek van strafrecht ter zake racistische uitingen dient verscherpt te worden.

6. De overheid dient de burger bewust te maken van zowel het bestaan als het ontstaan van vooroordelen jegens minderheden.

7. De overheid moet streven naar begrip tussen alle culturen in Nederland, waarbij informatie over de verschillende culturen die in Nederland voorkomen essentieel is. Uitgangspunt van het integratie- en cultuurbeleid zijn de multi-culturele samenleving. Een belangrijke rol is weggelegd voor het onderwijs. Het besteden van aandacht aan andere cultuuruitingen dan de nederlandse, vooral door feitelijke kennismaking, dient een onderdeel van het lesprogramma te zijn.

8. Bij het volkshuisvestingsbeleid dient een vertegenwoordiging van de verschillende bevolkingsgroepen over de wijken te worden nagestreefd, met inachtneming van de keuzevrijheid.

9. Het Onderwijs in de Eigen Taal (OET) is een belangrijk middel voor verbetering van het opleidingsniveau van allochtonen. Het aanleren van schrijven- en spreekvaardigheid van de Nederlandse taal is de uiteindelijke doelstelling van het OET en moet een verplichting worden. OET dient buiten het reguliere curriculum te worden aangeboden.

De overheid dient zorg te dragen voor voldoende mogelijkheden voor voldoende mogelijkheden om het Nederlands te leren.

10. Positieve actie is een geoorloofde methode om de achterstandspositie van etnische minderheden op te heffen. De ingebouwde barrières in selectie en werving van minderheden moeten zoveel mogelijk worden opgeheven. De gebruikte testmethode moet daarom ook voor allochtonen goed te begrijpen zijn.

11. Binnen het werkgelegenheidsbeleid dient een systeem van quoteringen te worden afgewezen en verdienen vrijwillige quoteringen door de sociale partners zelf de voorkeur.

12. De nationale overheid moet meer dan nu het geval is lokale inburgeringsprojecten initiëren en coördineren.

RESOLUTIE JONGERENBELEID

Zoals vastgesteld door de najaarsvergadering van de JOVD d.d. 16 en 17 november 1991 te Lelystad.

PREAMBULE

1. Veel jongeren (12-21 jarigen) zijn nog niet in staat om op een verantwoordelijke wijze hun eigen leven in te vullen. De ouder(s) of verzorger(s) en, in tweede instantie, de overheid, zijn verantwoordelijk voor het creëren van omstandigheden waarin jongeren zich kunnen ontplooiën tot zelfstandige burgers. De overheid dient te zorgen voor zodanige financiële, economische, onderwijskundige en sociaal-culturele voorzieningen dat, met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid van de ouders, aan de minimale voorwaarden voor deze ontplooiing is voldaan.

2. De overheid mag jongeren op grond van hun leeftijd alleen afwijkend behandelen voorzover dat voortvloeit uit hun gebrek aan bekwaamheid en verantwoordelijkheidsgevoel. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de toenemende mate waarin jongeren naarmate ze opgroeien hun eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen.

3. Indien ze zijn gehuwd of, als ze niet gehuwd (geweest) zijn, vanaf hun achttiende jaar, zijn jongeren meerderjarig. De overheid mag meerderjarige jongeren niet zodanig behandelen dat zij financieel of anderszins afhankelijk blijven van hun ouder(s) of verzorger(s).

JONGERENBELEID - SOCIAAL-ECONOMISCH

4. Het Jongerenstatuut, dat voorwaarden stelt aan werk verricht door jongeren, is achterhaald en dient te worden versoepeld. Het arbeidsverbod voor 13-15 jarigen dient te worden opgeheven voor activiteiten die vrijwillig en voor eigen rekening worden ondernomen. Daarnaast dient de mogelijkheid te worden geopend voor bedrijven om voor bepaalde vormen van lichte arbeid een ontheffing te krijgen van het verbod op arbeid door 13-15 jarigen. Het verbod voor jongeren van 15 t/m 17 jaar op zaterdag en zondagarbeid dient te vervallen, evenals het verbod op avondarbeid.

5. Er dient een geïntegreerd jongereninkomensbeleid te komen dat jongeren vanaf 18 jaar in staat stelt zelfstandig te leven. Jongerenuitkeringen voor 18-23 jarigen (inzake onvrijwillige werkloosheid, arbeidsgeschiedenis en studie) dienen 70% te bedragen van de bedragen die ouderen ontvangen, indien een ministelsel voor de sociale zekerheid is ingevoerd. Studenten dienen daarboven de mogelijkheid te hebben om geld te lenen voor hun studiekosten.

6. Het afzonderlijk minimumjeugdloon dient te worden afgeschaft. Het algemene wettelijk minimumloon moet worden berekend op een individuele in plaats van een gezinsbasis. Dit betekent een daling van het minimumloon tot 70% van de bestaande norm.

JONGERENHUISVESTING

7. De overheid dient de particuliere kamermarkt te stimuleren door middel van het verlichten van de financiële en fiscale lasten van de verhuurder:

- huurprijzen tot Hfl. 5000,- per jaar moeten onbelast blijven;

- uitkeringsgerechtigden moeten pas gekort worden op hun uitkering indien de huurprijzen een 'kortingsvrije som' van Hfl 5000,- per jaar overschrijden.

8. Overheidsmaatregelen om de particuliere kamermarkt te stimuleren, mogen niet ten koste gaan van de huurbescherming van de kamerhuurder.

JONGERENBELEID - JURIDISCH

9. Het ouderlijk vruchtgenot dient te worden afgeschaft. Bovendien dient de betaling van kostgeld niet als verplichting in de wet te worden opgenomen.

10. Om tot de invoering van een glijdende schaal van handelingsbekwaamheid te komen dient de volgende tekst in het Burgerlijk Wetboek te worden opgenomen: "Een minderjarige van 14 jaar of ouder is handelingsbekwaam voorzover het een in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk handelen betreft dat wijst op het - volgens objectieve maatstaven -

bereikt hebben van een zekere mate van oordeel des onderscheids."

11. Minderjarigen vanaf 12 jaar - of jonger indien de rechter van mening is dat het oordeel des onderscheids reeds bereikt is - moeten de mogelijkheid hebben om een zaak aanhangig te maken bij de rechtbank onder voorwaarde dat zij zich hierin laten bijstaan door een advocaat.

12. Alternatieve straffen vormen een goed middel tegen jeugdcriminaliteit vanwege het educatieve karakter hiervan. De alternatieve straf is als sanctie te prefereren boven de reguliere straf, mits deze even zwaar is. Ze dienen onvoorwaardelijk door de rechter te kunnen worden opgelegd. De rechter bepaalt of de veroordeling van een jongere wordt opgenomen in zijn of haar strafblad. De beperking van de dienstverlening tot 240 uur dient te worden afgeschaft.

SUBSIDIES

13. De subsidiëring van jongerenorganisaties en jongerenwerk dient drastisch te worden beperkt.

Op grond van hun publieke taak dienen de politieke jongerenorganisaties hiervan te worden uitgezonderd.

14. Naast de algemene hulpverlening bestaat er een verzuiilde hulpverlening. In het geval van de residentiële jeugdhulpverlening en jeugdbescherming dient de overheid verzuiilde instituten niet langer te financieren. Bovendien mag geen verblijf in een verzuiilde instelling door de overheid worden opgelegd.

MOTIE KANDIDAAT VOORLICHTER

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- De mogelijke benoeming van Rijnmondiaan Frederik van der Dussen tot voorlichter van het hoofdbestuur.

OVERWEGENDE

- De politieke kennis van deze kandidaat.

VOORTS OVERWEGENDE

- Dat afdeling Rijnmond naast macht toch ook politieke inhoud wil tonen.

DRAAGT AAN HET HOOFDBESTUUR OP

Dat aan Frederik van der Dussen vóór zijn eventuele benoeming in een openbare hoorzitting vijf vragen over het PKP worden gesteld, ter plekke ad random bepaald door het politiebureau van het hoofdbestuur.

MOTIE FAXGEBRUIK

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat op het Algemeen Secretariaat sinds kort een zogenaamd "fax-apparaat" in gebruik is,

- dat zo'n apparaat heel erg handig is voor het verzenden van geschreven stukken die snel bij de ontvanger moeten zijn,

- dat zo'n stuk bijvoorbeeld een persbericht is,

- dat zo'n fax veel centjes kost,

- dat niet iedere afdeling of district over zo'n fax beschikt,

- dat het handig zou zijn als afdelingen en districten -tegen betaling van de telefoonkosten natuurlijk - van dit apparaat gebruik zouden kunnen maken,

VOORTS CONSTATERENDE

- dat zowel de landelijke penningmeester als de algemeen secretaris tegen verschillende personen hebben gezegd dat het fax-apparaat slechts gebruikt kan worden door de "landelijke JOVD" en niet door afdelingen en districten, ook niet tegen vergoeding van de telefoonkosten,

OVERWEGENDE

- dat dit weer een staaltje machtsmisbruik van het HB is,

- dat er geen enkele reden te verzinnen is om-net als het copieerapparaat, de stencilmachine en het

AS zelf- tegen betaling gebruik van het faxapparaat te verbieden,

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat het faxapparaat dat op het Algemeen Secretariaat aanwezig is voor het verzenden van berichten voor iedere afdeling en district moet kunnen worden gebruikt, tegen vergoeding van de gemaakte telefoonkosten,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE 'STRUCTURELE HULP IN NOOD!'

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- de plannen van de minister van Ontwikkelings-samenwerking -uiteengezet in de miljoenennota- om het budget voor noodhulp te verhogen van 95 naar 140 miljoen ten koste van de structurele bilaterale hulp,

- dat deze vermindering in structurele hulp ten koste zal gaan van ontwikkelingslanden die niet voldoen aan de Nederlandse criteria van mensenrechten-beleid, zoals China, Myanmar, de Philippen, Vietnam, Kampuchea en El Salvador,

OVERWEGENDE

- dat structurele hulp op langere termijn een veel grotere bijdrage levert aan de ontwikkeling van een land dan noodhulp,

- de uitspraak van de JOVD in haar resolutie Ontwikkelingssamenwerking voor vergroting van structurele hulp, ten koste van noodhulp,

- dat de mensenrechten -situatie in China en Myanmar ronduit slecht is, zonder signalen van verbetering,

- dat echter in de Philippen, Vietnam, Kampuchea en El Salvador duidelijke verbeteringen zichtbaar zijn,

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat het budget voor structurele ontwikkelingshulp niet mag worden gekort ten gunste van noodhulp,

- dat de bilaterale ontwikkelingsrelatie met landen waar een duidelijke verbetering in de mensenrechtensituatie zichtbaar is niet dient te worden beëindigd,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE VREDE OP AARDE

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat de JOVD zich in diverse moties heeft uit gesproken voor vrede in o.a. Angola, België, Cuba, Duitsland, Ethiopië, Finland, Ghana, Haïti, Israël, Japan, Kuwayt, Libië, Marokko, Nigeria, Oostenrijk, Portugal, Quebec, Rotterdamse havengebied, Saudi-Arabië, Trinidad, Uruguay, Venezuela, Westelijke Sahara, ik zou niet weten wat met een x begint, IJsland en Zweden.- dat die moties ondanks dezelfde basis erg veel voorbereidingstijd en behandelingstijd op congressen hebben gekost,

- dat het feest ook erg belangrijk is,

OVERWEGENDE

- dat in ieder geval de grote lijn niet uit het oog verloren moet worden,

- dat het vlak voor kerstmis een ideale tijd is om dit kenbaar te maken,

- dat er verder dat niet meer gezeurd en gezeverd moet worden over Argentinië, Bolivia, Canada etc, etc.

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat we voor vrede op aarde zijn,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE NIEUWE WERELD

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat in de Verenigde Staten 'nationwide' geplande 1992-festiviteiten de ontdekking door Columbus van de 'nieuwe wereld', dan precies 500 jaar geleden, moeten gaan decoreren,

- dat er in de Verenigde Staten grote commotie is ontstaan over de interpretatie van de historische gebeurtenissen zoals die zich bij Columbus' betreding van het vasteland aan gene zijde van de Atlantische Oceaan hebben afgespeeld,

- dat deze commotie met name door de 'inheemse Amerikanen' en de 'hispanics' is geïnitieerd, daar ze zich in hun 'historische culturele identiteit' geschaad voelden of zagen,
VOORTS CONSTATERENDE

- dat de vroege Europese 'explorers' annex exploitators de 'culturele integriteit' van de inheemse culturen grof hebben geschonden tot meerder glorie van zichzelf, de 'Moederkerk' en het moederland,
OVERWEGENDE

- dat door festiviteiten als rond het 500-jarig bestaan van Columbus "ontdekking" uitbarstingen van emotionele revanchistische gevoelens kunnen ontstaan, gevoed door het onrecht dat door 'explorers' a la Columbus de inheemse culturen is aangedaan,
VOORTS OVERWEGENDE

- dat de inhoud van de voor het onderwijs bestemde geschiedenis- en aardrijkskundeboeken ook nu nog te zeer als door de ogen van de vroeg-Europese 'explorers' lijkt te zijn geschreven, waarbij wordt voorbijgegaan aan het feit dat de betreffende gebieden al lang door andere culturen werden bewoond;
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de inhoud van de voor het onderwijs bestemde aardrijkskunde- en geschiedenisboeken aan de "maatschappelijke eisen van deze tijd" moeten worden aangepast.

- dat hiertoe, uit respect voor andere en deels verloren gegane culturen de 'redeneertrant' zoals die nog immer in de voor het onderwijs bestemde geschiedenisboeken wordt gebezigd grondig dient te worden veranderd, opdat een minder 'beperkt Europese' kijk op de loop der geschiedenis gecreëerd kan worden.

Beveelt de Nederlandse regering aan

- het bovenstaande op VN-niveau aan te kaarten;
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE LIBERALISERING DRUGSBELEID

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- het Nederlandse gedoogbeleid ten aanzien van soft-drugs,

- het Nederlandse drugstoeristen-paradijs,

- de hard-drugs-problematiek,
VOORTS CONSTATERENDE

- het taboe dat rust op de gehele drugs-wereld,

- de toenemende criminaliteit door drugsgebruikers,
OVERWEGENDE

- te komen tot een uniform, liefst mondiaal, drugs-beleid,

- een gedoogbeleid te gaan voeren ten aanzien van hard drugs waarbij vooral de distributie gelegaliseerd moet worden,

- het project in de Rotterdamse Pauluskerk, alwaar door verslaafden hard-drugs gekocht en gebruikt kunnen worden,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- te komen tot het invoeren van het "Pauluskerk"-systeem op landelijk en het liefst op Europees en zelfs op Mondiaal niveau,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE BIO-ETHANOL

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat auto's rijdend op de huidige brandstof zeer vervuילend zijn,

- dat de CO2 uitstoot van het nederlands wagenpark mede bijdraagt aan het broeikas effect,

- dat de overheid de uitstoot wil verlagen,
OVERWEGENDE

- dat door het bijmengen van bio-ethanol een lagere concentratie CO2 in de uitlaatgassen verkregen wordt,

- dat dit bijdraagt aan een schoner milieu,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de overheid 10% bijmenging van bio-ethanol in het brandstof moet stimuleren, door een heffing op brandstof zonder bio-ethanol in te voeren,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE PLANTAARDIGE SMEERMIDDELEN

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat de (huidige) conventionele smeermiddelen als olie doordat ze moeilijk afbreekbaar zijn, het milieu schaden,

- dat ook bij de productie van deze conventionele olie veel schadelijke stoffen vrij komen,
OVERWEGENDE

- dat plantaardige smeermiddelen biologisch afbreekbaar zijn,

- dat de productie van deze plantaardige smeermiddelen op een milieu vriendelijker manier plaats vindt,

- dat het grootste gedeelte van de conventionele/chemische smeerolie vervangen kan worden door plantaardige smeermiddelen,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de overheid de productie en het gebruik van plantaardige smeermiddelen moet stimuleren,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE HENNEP

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat er vele bomen gekapt moeten worden voor de papier industrie,

- dat er veel (bomen en) papier geïmporteerd wordt,
OVERWEGENDE

- dat het kappen van bomen een grote belasting is voor ons milieu,

- dat deze milieu last verminderd kan worden door andere houtvezelsoorten als olifantengras en hennep te gebruiken,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de overheid het gebruik van andere houtvezelsoorten als hennep in de papier industrie moet stimuleren,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE VERKOOP VAN SCHOOLGEBOUWEN ALS STOPMIDDEL

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- dat het Rijk 350 schoolgebouwen heeft verkocht aan Hogescholen in Nederland,

- dat de schoolgebouwen zijn verkocht tegen de grondprijs,

- dat het Rijk in de jaren '70/'80 de schoolgebouwen voor vele miljarden heeft geplaatst,

- dat het Rijk zwaar verlies lijdt aan de verkoop,
- dat deze verkoop er alleen gericht was om de begroting voor onderwijs en wetenschap sluitend te maken,

- dat de Hogescholen veel geld hebben moeten lenen om de aankopen te kunnen financieren,
OVERWEGENDE

- dat deze verkoop als een stopmiddel voor de begroting is geweest,

- dat het Rijk vele miljoenen verlies heeft gemaakt op de schoolgebouwen,

- dat de leningen (van de Hogescholen) een aanslag maken op de toch al gespannen kapitaal markt,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat deze wijze van het kloppend maken van een begroting onjuist is en dat aan dit stopmiddel te veel geld verloren is gegaan,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE BEZUINIGINGMAATREGEL WAO

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- de duur- en hoogtebeperking die het kabinet onlangs heeft genomen op de WAO-uitkeringen,
OVERWEGENDE

- dat wederom een grote groep "goeden" moet lijden onder de "kwaden",

- dat in Nederland helaas een zeer grote groep mensen arbeidsongeschikt is,

- dat weinig gedaan wordt wanneer het gaat om het zoeken naar een passende werkplaats voor gedeeltelijk arbeidsongeschikten,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat ten onrechte huidige WAO-ers door deze beperking worden getroffen,

- dat oorzaak en gevolg van de arbeidsongeschiktheid onvoldoende zijn onderzocht,

- dat de werkwiligheid van de (gedeeltelijk) arbeidsongeschikten hierdoor steeds kleiner zal worden, want naar hun problemen wordt niet geluisterd en een passende oplossing wordt al helemaal niet gevonden
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

MOTIE BETUTTELING

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- de huidige openingstijden van winkels,
OVERWEGENDE

- dat vanuit liberaal oogpunt iedere winkelier zelf moet kunnen bepalen hoe laat hij/zij open gaat en sluit,

- dat de huidige openingstijden de concurrentie van winkels onderling tegenaat,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de overheid de winkeliers zelf moet laten beslissen over hun openingstijden,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

MOTIE DUIDELIJK OVERHEIDBELEID MILIEUHEFFING ENERGIE

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad,

CONSTATERENDE

- de uitlatingen van verschillende ministers op het gebied van milieueffingen op energie tot 25%,

- het grote aantal industrietakken, dat bij de productie zeer intensief gebruik maakt van verschillende soorten energie,

- de voortrekkersrol in de Nederlandse economie van een aantal van juist deze industrieën,
OVERWEGENDE

- het in gevaar komen van de concurrentiepositie van Nederlandse industrieën t.o.v. het buitenland,

- de aantasting van het binnenlandse investeringsklimaat,
- de noodzaak lange termijn strategieën te kunnen uitwerken in een stabiel investeringsklimaat,
VOORTS OVERWEGENDE

- de in de Troonrede uitgesproken verwachte achterblijvende economische groei in 1992,

- de onzekerheid waarin het Nederlandse bedrijfsleven zich momenteel bevindt,
SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat milieueffingen op energie slechts in EG-verband mogen worden ingevoerd,
-dat de Nederlandse regering deze kwestie zonodig in EG-verband aan de orde dient te stellen,
EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

KRAATS KRAAKT

Anti-Europa

Het land Europa staat al een tijdje op de kaart. Het begon allemaal met de Rooms-Katholieke kerk. Deze organisatie kende reeds vanaf het allereerste begin als een van haar doelstellingen de staatkundige eenwording van de gehele Christelijke wereld onder leiding van Paus en Rooms Keizer. Toen in de loop van de tijd het Rooms-Katholieke wereldje zich echter steeds meer tot Europa begon te beperken, ontstond als uit nood geboren de idee van de Europese eenwording. Sindsdien lijkt deze gedachte de gemoederen niet meer los te laten.

Karel de Grote was de eerste om de daad bij het woord te voegen, als beloning hiervoor werd hij in het jaar 800 door de Paus tot Keizer gekroond.

Europa heeft ons sinds deze Karel de Grote niet meer los willen laten. Min of meer zijdelings werd het eenwordingsideaal door veroveraars als Napoleon en Hitler aangevoerd als drijfveer en rechtvaardiging voor hun gewelddaden. Hun beide pogingen tot staatkundige eenwording van Europa stuitten op het verzet van Groot-Brittannië. De poging tot eenwording van 1992 valt het zelfde lot ten deel. Ook nu weer liggen die Britten dwars. Ik geef hun gelijk.

Up yours, Delors

Vanwaar altijd maar weer die Europese eenheidsdrift? Logischer en wenselijker lijkt het mij de eenwordingsgedachte te beperken tot de vrije markt, samenwerking op het gebied van defensie, ruimtevaart en de strijd tegen de milieuverontreiniging. Zodra je verder gaat met de Europese eenwording dan samenwerking op bovenstaande punten, ontstaan er problemen. Ik geef toe: aan de EMU en de ECU kleven de nodige voordelen, maar een Europese sociale politiek zou weleens tot grote problemen kunnen leiden. Wat levert de Europese Politieke Unie ons nou nog meer op dan hopeloos inefficiënte centralisatie en een gigantisch bureau-cratisch apparaat. Niets toch?

Men kan wel stellen dat middels duidelijke afspraken, groot-scheepse centralisatie vermeden kan worden. Ik durf echter te betogen dat macht macht aantrekt, en dat de Europese centrale regering steeds opnieuw zal proberen een zo stevig mogelijke vinger te krijgen in de Europese pap. Want pap dat is het: vieze klonterige troep met melkplassen, die na opdiening zo snel mogelijk verorbert dient te worden omdat ze anders zacht en smakeloos wordt.

We worden volgens mij echt niets beter van die zogenaamde Europese Politieke Eenheid. De centrale Europese politiek wordt er door de Babylonische spraakverwarring die zij geheid met zich mee zal brengen allerminst grijpbaarder op. Ik spreek dan nog niet eens over de cultuurverschillen over en weer. Een voorbeeld: Spanjaarden en Portugezen achten het hun heilige plicht familieleden te bevoordelen. Wij in Nederland veroordelen dergelijke praktijken echter, en spreken van nepotisme. Zulke cultuurverschillen zullen bij voortduring leiden tot behoorlijke botsingen. Niet voor niets vormen federale staten als Duitsland en de Verenigde Staten een culturele eenheid. In federale staten waar geen sprake is van een eenheid, zoals in de Sowjet-Unie, India en Joegoslavië, heerst de anarchie. Een dergelijk lot zou eenheidsworst Europa ook wel eens ten deel kunnen gaan vallen.

Waarom moet er toch zo nodig een Europese Politieke Unie komen? Denken die Europa-types soms dat de Europese eenheidsstaat de eerste stap is op weg naar de Wereldregering Van De Eeuwige Vrede. Alsof we daar nou zo om zitten te springen.

En dan die haast... Kohl en Mitterrand schijnen koste wat kost de geschiedenis in te willen gaan als de scheppers van de Europese Eenheid. Je zou denken dat wanneer je je toelegt op zo'n enorm karwei als het creëren van een eenheidsstaat Europa, dat je dan zeer geleidelijk te werk moet gaan. We praten immers over het tot een politieke eenheid smeden van een stel staten die ieder afzonderlijk, en in voortdurende oorlog met elkander, een kleine duizend jaar nodig hebben gehad om als zodanig op de kaart te komen. Zoiets los je niet op binnen de ambtsperiode van een enkele kanselier of president. ■

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466 Fax 02230 - 37855

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

JAN-WILLEM
BERTENS (D66)
OVER DE METAAL-
MOEHEID VAN
MINISTER
VAN DEN BROEK

JAARGANG 44
NUMMER 2
FEBRUARI/
MAART 1992

DRIEMASTER

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Dirk Jan Wierenga (010 - 4032702)
Schiedamsevest 32k, 3011 BA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 55i, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 425730)
J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Nicole Koetsier (020 - 6453494)
Uilenstede 177-10, 1183 AC Amstelveen

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)
Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Secretaris Organisatie

Luc Spin (010 - 2130143)
Boezemstraat 13a, 3034 EE Rotterdam

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)
Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)
2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)
Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Marten van de Kraats, Martijn Sjoorda, Marco Waterlander, Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofredacteur

Koen Petersen (020 - 6448702)
Uiterwaardenstraat 79 hs, 1079 BS Amsterdam

foto voorpagina: Dries van Bergeijk

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen	2
Voorzitter	3
Het relativisme van Jan-Willem Bertens	4
Mededelingen	7
Slovakia, JOVD'ers op reis	8
Lezenswaardige lectuur	10
Pleur op!	10
Onbevlogen vereniging	11
"Mevrouw Jansen moet greep krijgen op de politiek", interview met Gijs de Vries	12
Vorming & Scholing	14
Reclame, een vrijheid in gevaar?	15
Legitimatieplicht mist doel	16
Militaire dienstplicht in Nederland, 1814-199?	18
De toekomst van de nationale staat?	19
Oprukkend rechts, deel 2	20
Hoofdbestuur	22
Kraats kraakt	24

ACTIVITEITENOVERZICHT JOVD-AFDELINGEN

- 6 maart** A tot Z ALV. Huize de Vries (info: Marc en Anthony de Vries 055-218334).
- 6 maart** Projectgroep Comm./Inf. Bezoek aan grootste reclamebureau van Nederland (info: Jan Louwers 040-859267).
- 6 maart** Sneek Schaatsen in "Thialf" (info: Petra Kiestra 05152-468).
- 6 maart** Meppel ALV. Café Oasis, Meppel, 20.00 uur (info: John Evenhuis 05520-54120).
- 7 maart** District Noord ALV. Schouwborg Ogterop, Meppel.
- 7 maart** District Gelderland Congresvoorbereiding 2. De Coehoorn, Coehoornstraat (t.o. station), Arnhem, 11.00 uur (info: Marcel Popma 080-222125).
- 8 maart** District Overijssel ALV (info: Dennis Straat 053-311975).
- 11 maart** Zwolle Forum Media en communicatiebeleid. Partycentrum Borrel, Badhuiswal 9, 20.00 uur (info: Robbert-Jan Sabel 038-654715).
- 11 maart** Rijnmond ALV. Locus Publicus 20.00 uur (info: Martijn van der Spek).
- 13 maart** Meppel Thema-avond verzorgd door "De Bond voor Dieren".
- 14/15 maart** Landelijk Congres.
- 18 maart** Ede-Wageningen Plus Theateravond "Jules Deelder draait door". De Junshof, Wageningen (info: Jiska de Koning 08370-13310).
- 20 maart** Amsterdam Excursie naar de Heineken Brouwerij (info: Carolien Wellink 020-6754535).
- 21 maart** Amsterdam Themadag "Autovrije binnenstad" (info: Carolien Wellink 020-6754535).
- 20 t/m 22 maart** Internationaal Congres van de Deutsche Jungdemokraten. Onderwerpen: ecologie, onderwijs, anti-fascisme, internationale solidariteit. Oer-Erkenschwick (Noordrijn-Westfalen), gratis verblijf voor beperkt aantal deelnemers (info: Michael van Turnhout 013-425730).
- 23 maart** Amsterdam Politiek café met Klaas Wilting, politiewoordvoerder (info: Carolien Wellink 020-6754535).
- 26 maart** District Noord-Holland ALV. Algemeen Secretariaat, 20.00 uur.
- 2 april** Amsterdam Borrel.
- 4 april** A tot Z Cursus VDS door Mark Rutte (info: Anthony de Vries 055-218334).
- 9 april** Amsterdam Debating wedstrijd.
- 9 april** Rijnmond Debating wedstrijd PJO's.
- 6 t/11 april** Internationaal Oost-Europa-seminar over politiek, veiligheid en economie met gasten uit Tsjechoslowakije en Polen (info: JASON 070-3605658).
- 9 t/m 12 april** Internationaal Jongeren-CVSE-conferentie te Helsinki (info: Michael van Turnhout 013-425730).
- 11 april** Dordrecht Forum-discussie over Oprukkend Rechts in de raadszaal van het stadhuis (info: Dik Bots 078-142643).
- 24 april** Baronie van Breda ALV. Café Oncle Jean, Breda 20.00 uur.
- 16/17 mei** Internationaal Cursus. Jeugdherberg te Hattem, kosten f 50, deadline 15 april (info: Michael van Turnhout 013-425730).
- Zomer** Internationaal Seminar in Frankrijk over Europa 1992 (info: Clarence van Gils 020-66811990).
- Zomer** Internationaal Oost-Europa-reis door Hongarije, Tsjechoslowakije en misschien Roemenië (info: Ype Smid 050-129339).
- juli/aug** Internationaal Politiek werkbezoek aan Zuid-Afrika, inschrijving middels opsturen CV naar internationaal secretaris, er wordt zwaar geselecteerd (info: Michael van Turnhout: 013-425730).
- juli/aug/sept** Internationaal Diverse talencursussen voor Frans, Engels, Duits, Italiaans, Spaans en Portugees, duur ca. 3-4 weken, kosten f 730, deadline 15 maart (info: Michael van Turnhout 013-425730).

Foto: Dries van Bergeijk

VOORZITTER

Het zijn roerige tijden in politiek Den Haag. Premier Lubbers, in gezelschap van zijn inmiddels behoorlijk afgebladderde minister van Buitenlandse Zaken Van den Broek en, als waakhond voor de PvdA, vice-premier Kok, reist af naar Davos in een poging nog iets van de tijdens de voorbereiding van de Zuid-Afrikareis gemaakte blunders te herstellen. In het zonnige wintersportoord Davos putte Nelson Mandela, die bij de eerste ontmoeting nog niet gelijk door leek te hebben met wie hij de eer had, zich uit in lofuitingen in de richting van de hem flankerende Nederlandse premier, die dit glimmend van genoegen over zich heen liet gaan.

Maar de fraaie beelden van Mandela en Lubbers, met Van den Broek de hele tijd een beetje besmuikt op de achtergrond, konden niet verhelen dat er in deze kwestie zeer ongelukkig was gehandeld. Lubbers, Van den Broek en het ministerie van Buitenlandse Zaken hadden weer eens laten zien hoe je géén buitenlandse politiek moet bedrijven. Maar politiek gevoel, zo heeft de recente historie (Europees débâcle, Joegoslavië) ons geleerd, is toch niet de sterkste kant van dit ministerie.

In Den Haag ontstond grote beroering rond de uitspraken van minister Andriessen van Economische Zaken over de invoering van een milieueffing op energie. Terwijl een commissie onder aanvoering van PvdA'er Wolffson (jaze-ker, dezelfde) bezig was met een onderzoek naar de (on)mogelijkheden om tot dergelijke milieueffingen te

komen, sprak Andriessen zich uit tegen invoering op nationaal niveau. Alleen invoering op Europees niveau is mogelijk, aldus Andriessen, omdat alleen dan het behoud van de concurrentiepositie van het Nederlands bedrijfsleven gewaarborgd is.

De PvdA schreeuwde moord en brand: de minister zou voor zijn beurt spreken. Het zou onbehoorlijk zijn een uitspraak te doen voordat de commissie advies had uitgebracht. Ook de commissie zelf was deze mening toegedaan en legde voor korte tijd haar werk neer. Maar sprak de minister voor zijn beurt? Andriessen vond terecht dat het hier ging om een zaak van groot politiek belang, een zaak bovendien die rechtstreeks verband houdt met zijn eigen portefeuille. Het gaat hier om een puur politieke zaak: het wel of niet op nationaal niveau invoeren van een heffing op energie. De politiek zal hierover een beslissing moeten nemen. En dan gaat het niet aan om de politiek verantwoordelijke het recht te betwisten hierover uitspraken te doen, op grond van het feit dat er nog een adviserende commissie aan het werk is.

Ongeveer tegelijkertijd met de controverse rond Andriessen werd het rapport Donner gepresenteerd. Volgens dit rapport kan omroepen die commercieel willen worden geen garantie worden gegeven dat ze ook daadwerkelijk via de ether kunnen uitzenden. Eerst zullen ze het bestel moeten verlaten, pas daarna kan bekeken worden of de dan commercieel opererende omroepen misschien de beschikking kunnen krijgen over een etherfrequentie. Op die manier zullen omroepen zich wel twee maal bedenken voordat ze uit het bestel stappen.

Maar de minister van WVC, mevrouw d'Ancona, heeft dit rapport vol enthousiasme omarmd. Dat de minister dit rapport gebruikt ter ondersteuning van haar eigen falende beleid is vanuit haar positie te begrijpen. Maar ook nu weer lijkt het er meer op dat de minister zich verschuilt achter het rapport. Alsof ze niet anders kan dan het door de commissie gesuggereerde beleid te voeren. En dat is niet zo: zij is verantwoordelijk, zij kan en moet de politieke beslissingen nemen. Door zich achter de commissie te verschuilen legt zij als het ware de verantwoordelijkheid voor het beleid bij de commissie. En dat is niet de bedoeling: zij is en blijft aanspreekbaar op haar politieke verantwoordelijkheid.

We raken hier het probleem van de adviescultuur in de Nederlandse politiek. Op het moment dat zich in Nederland een probleem voordoet, haast het kabinet of de verantwoordelijk minister zich om een commissie in het leven te roepen die zich over dit probleem moet buigen. Het is natuurlijk een goede zaak om goed geïnformeerd te zijn en een vraagstuk van vele kanten te belichten alvorens een beslissing te nemen.

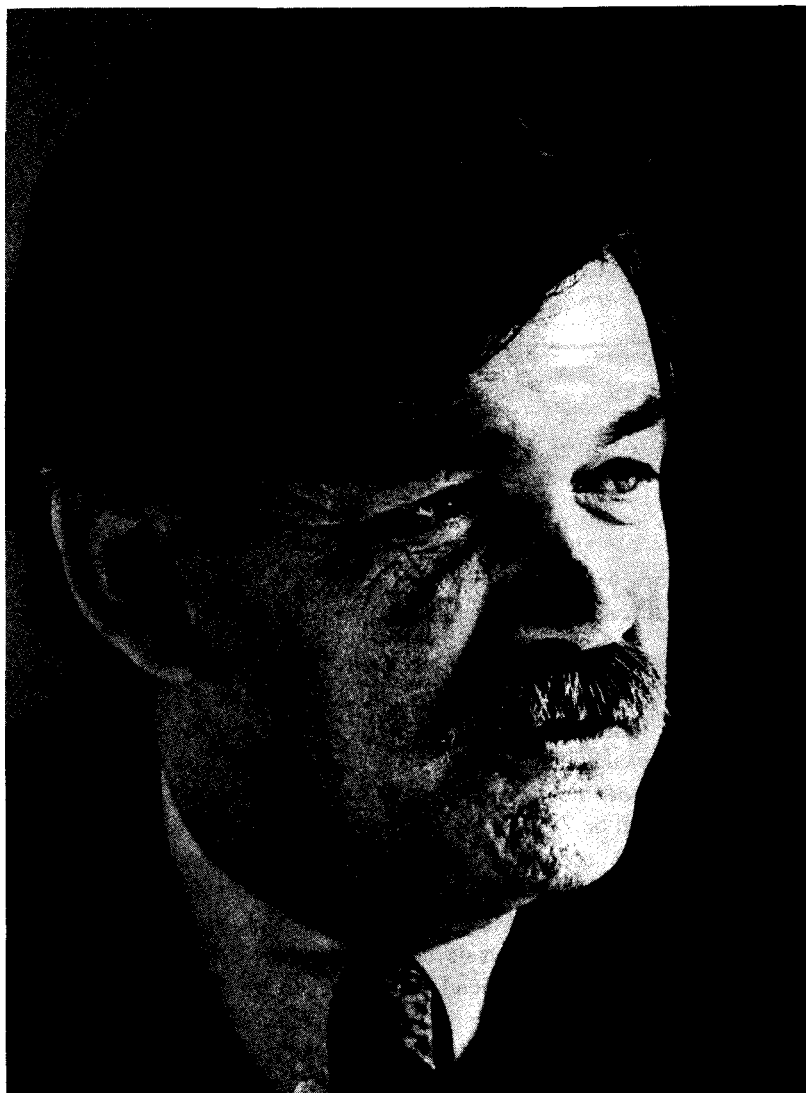
Maar we moeten voorkomen dat de adviescultuur het zicht ontnemt op de daadwerkelijke politieke verantwoordelijkheden. De ministers maken het beleid en zijn daarop aanspreekbaar in het parlement. Noch mag een minister zich verschuilen achter een commissie, noch mag hij zich door een commissie gehinderd voelen in het doen van politieke uitspraken. De politiek wordt gemaakt in het samenspel tussen kabinet en parlement en daarbij hoort geen adviescommissie in de weg te staan. ■

Cor Schaar

“En zo kostte een vraagje van Relu HET RELATIVISME VAN JAN-WILLEM BERTENS

door: Koen Petersen; foto's: Dries van Bergeijk

NA EEN CARRIERE ALS BEROEPSDIPLOMAAT EN WOORDVOERDER VAN VIER MINISTERS VAN BUITENLANDSE ZAKEN MAG JAN-WILLEM BERTENS NU VANUIT HET EUROPESE PARLEMENT, ALS LID VAN DE ELD-FRACTIE SAMEN MET DRIE VVD'ERS, ZIJN EIGEN MENING VERKONDIGEN: “VAN DEN BROEK HEEFT NU IETS VAN ‘IK LAAT MIJ NIET VOOR IEDER WISSEWASJE NAAR DE KAMER ROEPEN’. MAAR JA, ZO IS NU EENMAAL HET SPEL. DAN HAD HIJ MAAR IN EUROPA MOETEN GAAN WERKEN, WANT DAN HEB JE EEN PARLEMENT DAT ZICH NIET OVERAL MEE KAN BEMOEIEN.”

Heeft het Nederlands voorzitterschap van de Europese Gemeenschap gefaald? “Nee”, vindt D66-Europarlementariër Bertens. Hij noemt het optreden van Nederland “gedurfd, consequent, maar helaas niet acceptabel voor het merendeel van de lidstaten.” En dat leidt tot problemen, “want je praat over een gemeenschap en niet over een club mensen die gedictieerd kan worden”. Daarnaast had Nederland pech. De burgeroorlog in Joegoslavië en de turbulenties in de Sovjet-Unie zorgden voor een door de beperkte hoeveelheid Nederlandse ambtenaren niet te verstouwen hoeveelheid werk. “Het Portugese voorzitterschap heeft er misschien iets van geleerd want zij hebben het

aantal ambtenaren op hun ministerie van Buitenlandse Zaken verdubbeld.” En hoewel hij “het eigen nest niet wil bevullen” constateert ook Bertens dat het aan de man brengen van de Nederlandse EMU- en EPU-plannen beter had gekund. “Want als je langs de huizen gaat om te colporteren, moet je dat doen op het juiste moment van de dag. Dus niet ‘s avonds als vader net thuis is, maar ‘s morgens vroeg, rond koffietijd.”

Bertens verzucht: “Het is allemaal even stroef gegaan.” Minister Hans van den Broek leek met zijn complete omgeving problemen te hebben. Met zijn staatssecretaris: “Als Dankert het geheel coördineert, vindt Van den Broek

er Beek veertigduizend gulden!”

dat helemaal niet leuk”. Met premier Ruud Lubbers: “De competentiestrijd tussen Buitenlandse Zaken en Algemene Zaken was niet onder stoelen of banken te steken”. Met de pers: “Er is een soort narrigheid gekomen van waar-bemoeien-ze-zich-mee”. Met de Duitse minister van Buitenlandse Zaken Hans-Dietrich Genscher: “Een Duitse ex-diplomaat heeft mij gezegd: met Genscher kun je prima samenwerken, het is een ont-zet-tend meegaande man, zolang je hem maar gelijk geeft.” Maar bovenal met de permanente vertegenwoordiger van Nederland bij de Europese Gemeenschap in Brussel: “Die zag dagelijks het nee-schudden van zijn collega’s als hij weer met de Nederlandse plannen aan kwam zetten. En kennelijk heeft ‘ie voortdurend aan BZ gezegd: jongens, rustig aan, we zetten hier rondjes neer van - om in schaatstermen te spreken - 31 seconden, maar we komen niet eens toe aan 35-rond. Enfin, ik probeer alles, gezien de Olympische Spelen, zo actueel mogelijk te doen.”

In de tijd dat Bertens zelf woordvoerder was van Buitenlandse Zaken maakte hij van de zwaar bekritiseerde VVD-minister Chris van der Klaauw een populaire underdog. Het leverde hem lovende kritieken op. “Ja, ja, nou ja, de formule is natuurlijk zo simpel als wat. Buitenlandse Zaken is een klein ministerie, het zit goed en overzichtelijk in elkaar. En wat de minister ook doet, buitenlandse politiek raakt nauwelijks ‘s mans portemonnee! Daarbij haalt het wel iedere dag tenminste één keer de headlines in de kranten. Ik heb destijds tegen Van der Klaauw gezegd: ‘Inclusief familie en de mensen die nog geld van je krijgen, zijn er zo’n tweehonderd mensen die je kennen, maar binnen drie maanden kent heel Nederland jou. Want jij komt voortaan iedere dag op TV!’ Buitenlandse Zaken heeft de benefit of the doubt, het spreekt tot de verbeelding, is avontuurlijk. Het is het beste produkt dat je kunt verkopen. En omdat het niemand z’n portemonnee raakt, moet je daar je PR op instellen. Buitenlandse politiek spreekt aan, ook bij de pers. Ik weet niet of U onlangs dat televisie-programma over minister Van den Broek heeft gezien. Mij hebben ze daarin ook enkele dingen laten zeggen, terwijl ze me een úr hadden geïnterviewd. Mij werd gevraagd: hoe is het nu gesteld met de PR van Buitenlandse Zaken? Ik heb gezegd: ik ga mijn eigen nest niet bevuilden, maar het kan wel eens goed zijn er op te wijzen dat de reluctancy, die terughoudendheid van ‘dat is geheim’, niet meer van deze tijd is. De mindere PR die ik nu zie, ligt echter niet aan de persoon van de voorlichter maar aan de hoeveelheid ruimte die zo iemand krijgt van de minister en zijn top-ambtenaren.”

Wanneer de blunder-estafette van Van den Broek ter sprake komt, zegt Bertens stellig: “Ik ben niet iemand die afgaat op incidenten”, om vervolgens de metaalmoetheid van de minister te schetsen: “Ik heb Van den Broek al vanaf zijn eerste dag als staatssecretaris meegemaakt. In die tijd wist

hij van toeten noch blazen. Hij was ook helemaal geen buitenlandexpert en iedereen was verbaasd dat hij staatssecretaris werd. Ik heb begrepen dat Van Agt hem naast Van der Stoel wilde hebben omdat hij nogal rechts lag in de CDA-fractie. In die begintijd luisterde hij nog naar alles en iedereen, zat in een leerproces. En dan gaat het toch wat soepeler dan wanneer je het allemaal wel gezien hebt. Na zeven jaar weet je dat en moet je kunnen zeggen: ik doe het niet meer voor een derde termijn. Van den Broek heeft nu iets van ‘ik laat mij niet voor ieder wissewasje naar de Kamer roepen’. Maar ja, zo is nu eenmaal het spel. Dan had Van den Broek maar in Europa moeten gaan werken, want dan heb je een parlement dat zich niet overal mee kan bemoeien. Ik kan me nog herinneren dat Van der Klaauw van reizen uit Mexico, Japan en Syrië terug moest komen om vragen van de Kamer te beantwoorden, en hij dééd het. Dan kreeg je weer de problemen met de oppositie, zo van ‘onze minister is blijkbaar dusdanig onbelangrijk in het buitenland dat hij zomaar weg kan van een bezoek aan Syrië’. Overigens vloog hij na afloop meteen weer terug. En zo kostte een vraagje van Relus ter Beek destijds veertigduizend gulden.”

Ik heb Van den Broek al vanaf zijn eerste dag als staatssecretaris meegemaakt. In die tijd wist hij van toeten noch blazen.

Tot verbazing van vriend maar vooral ook van vijand gaf Bertens in de aanloop naar de Europese Parlementsverkiezingen van 1989 te kennen het ambtenarenbestaan te willen verruilen voor een carrière in de politiek. De politiek debutant beleefde een tumultueuze start. Van Mierlo, wiens doctoraal-scriptie overigens door huisgenoot Bertens was uitgetypt, zou de onbekende diplomaat in een vroeg stadium het lijsttrekkerschap hebben toebedeeld, buiten alle D66-procedures om. Volgens Bertens is dat een misverstand. “Omdat ik mij kandidaat stelde heeft iemand tegen de NOS gezegd: Bertens is de nieuwe lijsttrekker! Omdat ik bekend was uit een heel ander circuit was dat voor het NOS-journaal nieuws, ook omdat ze mijn fotootje nog ergens hadden liggen. Toch was het onjuist, want ik was nog helemaal geen lijsttrekker. Maar nadat ik een aantal dingen aan de pers had gezegd, leerde iedereen me tenminste wel meteen kennen.”

U werd in die tijd de Dan Quayle van D66 genoemd: een showbink en een risico voor de partij...

“Maar Dan Quayle heeft zich sindsdien zeer rustig gehouden. Ik ben niet iemand die verschrikt staat van bijna onverwachte en zelfs onbehoorlijke reacties vanuit zijn eigen partij. Er is niets geweest waarvoor ik of de partij zich zou hebben moeten schamen. Ik zelf heb mij kandidaat gesteld, ben niet door Van Mierlo geroepen. Bij het

opstellen van de kandidatenlijst kreeg ik weliswaar van de leden wat minder punten dan D66-hoofdbestuurslid Bob van den Bos. Maar los daarvan kan iedereen die dat wil zich conform het reglement nog als lijsttrekker kandideren. En dat is gebeurd." De mogelijkheid dat Bertens alsnog de lijst van D66 zou gaan aanvoeren viel niet bij iedereen in goede aarde. En terwijl Van den Bos in een interview het gedrag van Bertens als "erg on-D66" kwalificeerde, ontpopte ex-staatssecretaris en ex-Europarlementariër Aar de Goede zich binnen de partij als een ware oppositieleider. Hij vergeleek Bertens met Dan Quayle. Bertens: "Ach, niet iedereen wordt vergeleken met de vice-president van de Verenigde Staten!"

Dus die stampij van De Goede heeft er wel toe bijgedragen dat ik binnen twee maanden erg bekend was. Zo werd ik onmiddellijk door allerlei D66-afdelingen uitgenodigd.

Voor het optreden van De Goede heeft Bertens een eenvoudige verklaring. "Toen hij hoorde dat Van Mierlo mij handpicked had, vond hij het gênant dat hij niet was gevraagd. Maar ik was niet gevraagd, ik heb mij gewoon kandidaat gesteld en hij niet. Maar om met Churchill te spreken: het kan niet schelen wat ze over je zeggen zolang je maar iedere dag in de krant komt. Dus die stampij van De Goede heeft er wel toe bijgedragen dat ik binnen twee maanden erg bekend was. Zo werd ik onmiddellijk door allerlei D66-afdelingen uitgenodigd. Ik ben daar verder niet van geschrokken maar wel van de explosieve wijze waarop De Goede op de persoonlijke tour ging. Dat vond ik pijnlijk, hoewel meer voor hem dan voor mij. Overigens ben ik nu weer on speaking terms met De Goede. Als ik hem zie geef ik hem een hand."

Men vond dat U niet voldoende folders had rondgedeeld...

"En zo heeft alles z'n reden. Want de zaterdag vóór de sluitingsdatum van de kandidaatstelling kom ik op het D66-congres Erik van Venetië van de Volkskrant tegen, die gehoord heeft dat ik mij kandidaat ga stellen. Dus ik zeg tegen hem: dat kan ik niet ontkennen.

Hij vraagt: hoelang ben je al lid. Ik zeg: dat hoeft ik jou niet per se te vertellen maar ik zal het je zeggen, dat is zo-en-zo lang.

En hij zegt: maar je hebt toch in het buitenland gezeten, wat heb jij dan eigenlijk voor de partij gedaan? Waarop ik zeg: in het begin ben ik lid geweest van de werkgroep Defensie, maar als woordvoerder van de minister van Buitenlandse Zaken kon ik daar natuurlijk niet in blijven, dus ben ik daar uitgegaan.

En als je mij nou vraagt of ik in Costa Rica met folders langs

de deur ben gegaan, dan vind ik dat wat overdreven. Want als ik het had gedaan, dan had ik het mijn chauffeur wel laten doen, dacht ik, geestig als ik was! En natuurlijk heb ik bij de verkiezingen voor de provinciale staten en bij de gemeenteraadsverkiezingen in Maastricht, waar overigens mijn vrouw kandidaat stond, gefolderd met een fotograaf achter mij aan. Maar dit soort stigma's raak je natuurlijk nooit kwijt.

Ik probeer graag te overtuigen en als het gaat om dingen die ik wil verkopen, lukt dat door te relativëren. Ik heb altijd al gezegd: jongens, er zijn ergere dingen in de wereld. Dat zei ik vroeger ook als ik weer een drie voor mijn scheikunde had. Relativëren, dus heel duidelijk zeggen waar we eigenlijk mee bezig zijn. En die relativiteit kun je makkelijker opbrengen als je wat gevoel voor humor hebt. Dat apprecieer ik dan ook altijd erg in andere mensen. Gevoel voor humor vind ik fantastisch. Aan de andere kant krijg ik ook wel negatieve reacties, zo van doe nu eindelijk eens gewoon. Van mensen die vinden dat je niet altijd en overal grappen over hoeft te maken. Maar ik maak er dan ook niet altijd grappen over.

Eén van de kleine dingen die ik mij dagelijks opdraag is me

tenminste eens per dag de tranen in de ogen te lachen over iets. Dat houdt je gezond."

"Ik vind mijn overstap van de diplomatieke dienst naar de politiek geen degradatie.

Integendeel. Ik heb in mijn leven altijd dingen gedaan waar ik veel zin in had. Destijds heb ik welbewust een brief

En als je mij nou vraagt of ik in Costa Rica met folders langs de deur ben gegaan, dan vind ik dat wat overdreven. Want als ik het had gedaan, dan had ik het mijn chauffeur wel laten doen.

geschreven naar Hans van Mierlo en gesproken met mensen van de partij.

Ik hoop in ieder geval straks opnieuw als lijsttrekker op de kandidatenlijst te staan. Daar zullen we dan weer voor moeten vechten.

Het zal nu denk ik iets minder dramatisch en iets minder onverwacht zijn dan destijds."

U heeft nu immers folders uitgedeeld in Maastricht.

"Inderdaad, en dat zal ik wel wéér een keer doen, als dat nu werkelijk de bedoeling is." ■

MEDEDELINGEN

FINANCIËLE VRAAGBAAK

Alle relevante financiële zaken staan eindelijk keurig en overzichtelijk in een handzaam boekwerkje, de Financiële vraagbaak.

Voorbeelden: de standaard begroting, de standaard balans en exploitatierekening, een voorbeeld van declaratieregels en formulieren, controlemethodieken voor kascommissies en subsidies betreffende internationale reizen. Vanaf het maartcongres is dit handige boekwerkje te verkrijgen op het Algemeen secretariaat. Nadere informatie kan je bij mij krijgen.

Jean-Paul Frishert
telefoon 010-4028493

INTERNATIONALE CURSUS

Datum: 16 en 17 mei 1992
Plaats: Hattem, Gelderland
Kosten: f 50 (bij een batig saldo kan een deel hiervan worden teruggegeven)
Informatie: Petra van Riemsdijk, 071-130398
Opgeven voor: 15 april 1992

De cursus vindt plaats in een jeugdherberg, vanaf zaterdagochtend tot en met zondagmiddag. Tijdens de cursus wordt aandacht gegeven aan een aantal internationale jongerenorganisaties en de (on)mogelijkheden om als afdeling of district internationale activiteiten te ontplooiën.

Dit laatste met de nadruk op subsidiemogelijkheden. Tevens zal informatie worden gegeven over Oost-Europa. Anecdotes, Diplomacy-spel en Triviantspel maken het geheel wat luchtiger. Uiteraard blijft de cursus een gezellige manier van voorbereiding op andere internationale activiteiten.

HOE LEKKER IS EEN SIGAAR?

Het viel mij op hoe de lezers in het artikel "JOVD-hoofd: sigaar erin!" (Driemaster 9, december 1991) voorgehouden wordt hoe elitair men wel niet bezig is bij het roken van een goede sigaar.

Het artikel stuitte mij enorm tegen de borst.

Allereerst is mij onduidelijk waarom een sigaar enkel maar gepaard mag gaan met koffie of een cognac. Toegegeven, het is een sublieme combinatie, maar wat een bullshit. Bier, water, likeur, alles is prima. Is het

niet zo dat het genot van een sigaar afhankelijk is van de gemoedstoestand van de roker?

Nou, ik voel mij uitstekend met een goede Justus van Maurik in de ene, en een halve liter Brand in de andere hand. En een Van der Donk Finishing Touch laat zich prima smaken met een beugel Grolsch.

En o ja, mijn vrienden zijn hoofdzakelijk verre van jasje-dasje-aktentasje-bral-bral en ook zij laten zich een sigaar prima smaken.

Moraal: laat het idee toch varen dat men zich pas een liberaal mag noemen als men een sigaar in de mond en een vlotte babbel achter de hand heeft. Een pilsje is perfect en zal aan de smaak van een sigaar zeker niets afdoen!

En... Non Decet Non Fumare.

Namens sigarenrokersgenootschap Ardores,
Scato Hoofd van Iddekinge, Eindhoven.

TOPKADERCURSUS VVD/JOVD 1992 "MOBILITEIT"

Op zaterdag 4 april en zondag 5 april 1992 organiseren VVD en JOVD samen een topkadercursus met als onderwerp "Mobiliteit".

Aan deze cursus kunnen 30 jongeren in de leeftijd van 18 tot en met 30 jaar van VVD en JOVD deelnemen. Aan de hand van vooraf toegezonden informatiemateriaal kunnen de deelnemers zich voorbereiden zodat zij in werkgroepen en plenair het woord kunnen voeren. Daarnaast zal een rollenspel met opdracht deel uitmaken van de topkadertraining.

De volgende werkgroepen zullen worden gevormd: "Mobiliteit en distributie", "mobiliteit en milieu", "mobiliteit en wonen", "mobiliteit en Europa".

Verschillende interessante gasten zullen de deelnemers meer informatie verschaffen om daarna discussie uit te lokken. Tweede-Kamerlid Annemarie Jorritsma treedt op als cursusvoorzitter.

Van de deelnemers wordt tijdens de cursus een actieve inzet verwacht. Gezien het karakter van de cursus zullen aan de deelnemers enige eisen worden gesteld met betrekking tot politieke ervaring en deskundigheid.

Belangstellenden kunnen voor meer informatie contact opnemen met Frederik van der Dussen, telefoon 010 - 411 01 98. Zie pagina 23 voor de aanmeldingsbon.

SLOVAKIA

JOVD'ers op reis naar Youth in Politics, Trencin, Slovakije, georganiseerd door DMS (democratische jeugd van Slovakije).

Het belooft een leuk uitstapje te worden naar Slovakije, zeker als men bedenkt dat de deelnemende groep bestond uit: een persoon die per telefoon iemand een bloedneus kan bezorgen, een figuur die van mening is dat 8 zakken chokotoff wel erg weinig is voor een reis naar Slovakije, verder een dame die er van houdt om salmiak kogels meteen door te bijten en, als laatste, iemand die waarschijnlijk ergens boven de poolcirkel woont.

door Pieter Oosterhuis

Rond een uur of negen 's ochtends reden we met onze, nog witte, BX het plaatsje Linz binnen om aldaar wat te ontbijten. Omdat we geen Oostenrijks geld bij ons hadden stuurden we Martijn erop uit om te wisselen. Verbaasd keek de dame achter het loket Martijn aan en vroeg hem uit welk land dit biljet kwam. Nog steeds ervan overtuigd dat het een vals briefje was nam ze een groot boek ter hand en het nieuwe briefje van vijftwintig stond er gelukkig in. Het ontbijtje smaakte ons goed en we gingen weer enthousiast op weg naar Slovakije.

Onze oude, inmiddels wat grijzende, BX bracht ons comfortabel naar onze bestemming, een plaatsje genaamd Trencin. (Nee, daar hadden we ook nog nooit van gehoord, laat staan gedacht dat we het ooit eens zouden bezoeken.) Trencin ligt zo'n 150 kilometer ten noordoosten van Bratislava, ingeklemd tussen twee bergen en met als enige toeristische trekker een half vervallen kasteel, dat overigens zeer beroerd gerestaureerd werd. Sterk twijfelend of in dit plaatsje de conferentie gehouden zou worden stapten we het enige hotel aldaar binnen. Met handen en voeten hebben we uitgelegd wie we waren en waarom we zover van huis waren (nee, niet naar oma, maar naar een conferentie). Deze toch enigszins ongeciviliseerde manier van communicatie was noodzakelijk, omdat zij geen Engels en wij geen Slovaaks

spreken. We kregen de sleutels van onze kamers, die nou niet direct het laatste ontwerp waren van Jan de Bouvrie. Bedden te kort, TV te zwart wit en een telefoon die qua model en kleur zelfs door de kinderhaters van Fisher Price afgekeurd zou zijn. Enorm gezellig die kamers. Het avondeten smaakte best redelijk, afgezien van het vlees dat zelfs Van der Valk je niet zou durven voorschotelen. Onze meest doorgewinterde carnivoor, Martijn, overwoog om voor deze paar dagen maar af te zien van de geneugten des vlezes. Na dit diner gingen we vroeg naar bed want de volgende dag belooft lang, maar interessant dag te worden. Al voor het begin van het congres hebben we de JOVD gepromoot door op een plaatselijk pleintje de JOVD vlag te hijsen, maar ook tijdens het congres hebben we van ons laten horen. Natuurlijk werd er gesproken, zo ook door onze delegatie.

Dit werd verzorgd, op geheel onnavol- en onverklaarbare wijze, door dhr Boelen (voor intimi Martijn). Een klein citaat: 'Politics are dull, stuffy. It is never funny. To get people interested in politics, you should do that in a funny way. Drink a lot of beer, get terribly drunk. During those things, you add political interest to it and then you skip from the fun part to the serious part.'

De toespraak werd afgesloten met het uitdelen van pepernoten (so called peppernuts, although they have nothing to do with pepper or nuts). Het kostte ons wel wat overtuigingskracht uit te leggen dat het in Nederland een

gewoonte is om eerst eten op de grond te gooien en het daarna op te eten. Gelukkig was de JD ook uitgenodigd voor het congres, zodat er veel te lachen viel. Hoewel ze de beschikking hadden over een terreinwagen, presteerden ze het om in Oostenrijkse sneeuw vast te komen zitten. Eindelijk in Trencin aangekomen bleven ze, met naïef enthousiasme, doorblunderen. In hun introductie, die geheel volgens traditie volledig op spiekbriefjes stond, profileerden ze zich als progressief liberaal pragmatisch (wat zoiets ook moge zijn). Op de vraag met wat voor problemen de JD te maken had, antwoordden zij dat zij zich met het milieu, werkloosheid en dergelijke bezighielden. De bedoeling van de organisatie was om inzicht te krijgen in organisatorische problemen van de JD. Ze waren volledig uit het veld geslagen door de vraag wat de organisatie-structuur van de JD was. Dit enerzijds omdat dat toevallig niet op het spiekbriefje stond en anderzijds omdat zo'n vraag natuurlijk erg moeilijk te beantwoorden is, aangezien men vraagt iets uit te leggen wat er eigenlijk niet is.

Waar een klein plaatsje groot in kan zijn. Trencin bezat zowaar een Nachtclub die zich in de kelder van het hotel bevond. Normaliter kost entree honderd kronen (zo'n zeven gulden), maar Jan Holcik (voorzitter DMS) had vrij entree voor alle deelnemers van het congres geregeld. Enthousiast gingen we naar beneden, men had ons namelijk beloofd dat er een striptease act zou zijn. Vol verwachting klopten onze hartjes. Zij bleek pas rond een uur of 12 op te treden dus in de tussentijd integreerden we maar wat weg met de Slovaken in de club aanwezig. Toen we daarmee klaar waren hebben we ook nog wat Sinterklaas- en kerstliedjes gezongen.

Eindelijk, ons wachten werd beloond, op een rooms-katholiek gregoriaans gezang, gesteund door een flinke discodreun, begon zij zich te ontkleden. Zo'n showtje, nota bene GRATIS, konden we wel waarderen. Voor de thuisblijvers, die houden van Slovaakse reli-porno, is er een videotape leverbaar met de live registratie van de strip act.

In de ochtend daarop werd de groep onderverdeeld in drie werkgroepen. De groep waarin Martijn en Pieter zaten hield zich onder andere bezig met de vraag hoe een politieke jongeren organisatie aan geld komt. Het bleek dat in Slovakije de moederpartij de jongeren organisatie van geld voorziet, maar daar wel steun voor terug verlangt. In de rest van de Oosteuropese landen is het niet veel beter gesteld met de geldvoorziening. In Hongarije geven alleen de partijen die in de regering zitten geld aan hun eigen jongeren organisaties.

Men had wel ideeetjes om aan geld te komen, bijvoorbeeld ze wilden in Trencin een klein drukkerijtje voor T-shirts op zetten. Waarom wordt dat dan niet gedaan? Ten eerste het startkapitaal ontbreekt hen en ten tweede men durft niet, is bang om te mislukken. Ze moeten toch eigen initiatieven ontwikkelen en niet blijven afwachten tot ze geld van de moederpartij of van de staat krijgen.

Het kasteel, waar 's avonds het banket gehouden zou worden, was alleen bereikbaar via een steil, smal pad. Dat zou nog leuk worden als je, lichtelijk beschonken, 's nachts weer de afdaling zou wagen, maar dat mocht de feestpret niet drukken.

Tijdens dit banket hield Arènso een promo praatje voor de JOVD: 'Ik heb begrepen dat deze teep wordt gebruikt voor een JOVD promotiefilm. JOVD perfecte organisatie en wat betreft Boelen zo'n vent.' (Arènso probeert tijdens zijn praatje voor de video Monica te versieren en neemt haar nu op schoot) 'I also want a very beautiful girl on the tape, because this is one of the Slovenian' 'SLOVAKIAN!' 'oh eh Slovakian girls, one of the most interesting girls in Slovakian.' Dit is dus ook een voorbeeld van lid zijn van de JOVD.

Je ontmoet dus ook gewoon leuke niepen, gewoon'. Arènso had zo de rest van de avond wat te doen, dus wij zochten ook maar iets leuks te doen. Zo heeft Boelen zichzelf tot koning gekroond en ook een Slovaakse zover gekregen om met hem te trouwen. Petra ontfermde zich over de aldaar aanwezige wijn- en drankvoorraad, terwijl Pieter iets teveel interesse toonde voor de vriendin van Jan Holcik.

Pas in de loop van de ochtend, tijdens het ontbijt, hebben we Arènso, of wat er nog van over was, gezien. In de laatste vergadering werden de conclusies en de slotresolutie voorgelezen, waarna het congres officieel werd afgesloten. Aangezien we de BX tot dinsdagavond hadden gehoord, besloten we een dagje Praag aan ons uitstapje te plakken, waar we tegen een uur of zeven in de avond aankwamen. In het centrum van Praag hadden we, voor een nacht, een appartement gehoord.

Praag is best mooi, maar je moet er wel in de zomer naar toe want anders loop je je maar wat te verkleumen. Gelukkig waren de trams goed verwarmd en zo zijn we naar het paleis van Vaclav Havel gereden, maar alle leuke dingen waren op maandag gesloten.

Dus gingen we, een illusie armer, terug naar het centrum, waar we in een tearoom weer een beetje ontdooiden. We besloten terug te gaan naar de, inmiddels bijna zwarte, BX en de terugreis te aanvaarden.

Bij de grens aangekomen gaf Martijn de paspoorten aan de douanier die ze bekeek, zelfs grondig onderzocht. Met een verbaasd gezicht viste hij een briefje van vijftig shilling uit het paspoort van Martijn, die er zelf niet minder verbaasd over was.

Martijn had na het verlaten van Oostenrijk het overgebleven geld uit zijn portemonnee gehaald en in zijn paspoort gestopt. Gelukkig kon de douanier de humor van de situatie inzien en mochten we doorrijden.

Betrouwbaar bracht de, nog steeds vuiler wordende, BX ons door Duitsland.

Terug in Nederland was het eerste wat we zagen een politiewagen, die een snelheids overtreder aanhield. Dat was voor Arènso voldoende reden om niet langer met 150 door Nederland te rijden.

Deze reis was een fantastische ervaring. Je ziet een land in een overgangperiode tussen communisme en kapitalisme en dat is best interessant om te zien en te ervaren.

We zijn weer thuis.

Arènso -bloedneus- Bakker
 Martijn -chokotoff- Boelen
 Petra -salmiakkogel- van Riemsdijk
 Pieter -poolcirkel- Oosterhuis

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

Door onze redacteur Folkert Bolkestein.

De titel ("Herinneringen aan Joop den Uyl"), gevoegd bij de verschijningsdatum (maart 1988) doet het ergste vermoeden, en het boekje lijkt inderdaad geschreven voor socialisten-onder-elkaar. Dertig mensen nemen, door middel van een paar bladzijden interview of artikel, afscheid van de premier van het Eerste kabinet-Den Uyl. De meeste van hen vinden inderdaad nauwelijks voldoende woorden om de tedere bewondering voor hun Joop te uiten - Hedy blijkt niet eens tot een behoorlijke zinsbouw in staat -, maar er is ook plaats ingeruimd voor mensen als Dries en Hans (ik bedoel de racefiets respectievelijk de sigaar).

Eigenlijk is het ook wel weer begrijpelijk, al die verafgoding. Joop was een man van en voor het volk, en hij vóelde zich betrokken bij allerlei misstanden en zo. Hoe had hij het anders in zijn hoofd gehaald om in 1981 "Superminister" van uitgerekend Sociale Zaken te willen worden of bij galadiners broodjes met kaas te laten serveren? Andere eigenschappen die hem worden toegemeten zijn intellect en uitstraling. Hiervoor kan ik minder begrip opbrengen, maar dat is uiteraard een quaestie van smaak.

Duur is het boekje inmiddels niet meer: voor minder dan vijf gulden is het her en der verkrijgbaar.

Bovendien kan het door mij aangeschafte exemplaar door de eerste gegadigde gratis worden afgehaald (Langebrug 3 A te Leiden).

"Herinneringen aan Joop den Uyl. Artikelen en interviews"

samengesteld door Marja Wagenaar
Van Gennep 1988 (ISBN 90-6012-900-8)

f 4,90

Joop den Uyl poseert met JOVD-hoofdbestuur (1976)

PLEUR OP!

Sint Elco.

Wanneer de aankomst van een boot in de haven erg veel aandacht trekt, betekent dat doorgaans dat Sinterklaas in aantocht is. Televisiecamera's draaien ononderbroken terwijl plaatselijke notabelen, een tikkeltje zenuwachtig, afwachting heen en weer bewegen. Nadat de scheepshoorn zijn getoeter over de kadekeien heeft gejaagd, zet de locale fanfare een passend welkomstlied in. De kindervrind verlaat zijn schip, vraagt zich af of er nog stoute kinderen zijn en deelt met gulle hand cadeautjes uit. Hij heeft het beste met hen voor.

Hij verruilde zijn paard voor een auto, zijn tabbe voor een jas en zijn cadeaus voor een duidelijke boodschap. Elco Brinkman was op 3 februari 1992 - heel even maar - Sinterklaas, op het waddeneiland Texel. Per pont arriveerde hij, in winters weer, opgewacht door de regenten van het CDA. De fanfare onbrak, maar niet het applaus en de adoratie. Geobsedeerd door de leider, die juist hùn afdeling had uitgekozen als platform voor zijn te lanceren ideeën, weken zij niet meer van zijn zijde. Brinkman, calvinist, genoot onzichtbaar. Het beste had hij met hen voor.

Brinkman als kindervrind heeft geen cadeautjes maar fatsoens-lessen in zijn zak. Iedere dag weer, en overal. "Laatst in De Bijenkorf, op de roltrap, een vreselijk geduw en getrek. Hier waren duidelijk opgeschoten jongelui aan de gang. Vervelend. Ik kon het niet laten en riep: hé jongens, schei er eens mee uit! Ze keken verschrinkt op, niet omdat een bekende Nederlander er iets van zei maar omdat iemand er iets van zei. Ze hielden er dan ook meteen mee op", onthult Brinkman in een interview.

Hij vervolgt: "Bij ons in de buurt zaten laatst een paar knapen aan de bomen te flikflooiën. Nou, katterkwaad uithalen, daar zult U mij niet over horen. Mag best. Maar als er moedwillig wordt vernield, dan ga ik naar buiten en roep ik: Jongens, opgeduvel, dat kan niet. Straks moeten de mensen van de plantsoendienst nieuwe bomen planten, en dan kost dat de gemeenschap weer handenvol geld." Hij heeft het beste met hen voor.

Op Texel had Brinkman opnieuw een boodschap. Voor klein en groot. Normen, waarden, politie-agent en leraar moeten in ere worden hersteld. Het milieubeleid mag niet worden overdreven en niet alles mag overhoop worden gehaald. Dit alles, uiteraard, in het belang van burger en samenleving. "Het speelkwartier is voorbij", aldus Brinkman. Heeft hij het beste met ons voor?

ONBEVLOGEN VERENIGING

De JOVD is een politieke organisatie met een groot gebrek aan politieke discussie. Het enige *item* waar de vereniging nog enigszins warm voor schijnt te kunnen lopen is de strijd tegen het maatschappelijk middenveld, het machtsweb van het CDA. Een edele strijd, waar het niet bij kan blijven. Een rondgang langs enkele leden van het hoofdbestuur levert een serie beschuldigende vingerwijzen op; er wordt in hoofdbestuurskringen blijkbaar druk over dit onderwerp gediscussieerd.

door onze redacteurs Koen Petersen en Marten van de Kraats

De verenigingscultuur deugt niet, zegt politiek secretaris Hans-Peter Lassche: "JOVD-leden zijn te weinig bevlogen. Ze willen bestuurlijk hoger op komen en nemen". Maar waarom wordt dat soort mensen dan lid? "Misschien ligt het aan de manier van ledenwerven", oppert vice-voorzitter politiek Eddy Habben Jansen en staat daarin niet alleen. "In de informatiekraant worden voornamelijk feesten en gezelligheid benadrukt", klaagt Lassche hem na.

Maar volgens secretaris organisatie Luc Spin wordt het ledenwerfbeleid gedragen door het hele hoofdbestuur, want "Habben Jansen en Lassche hebben van de mogelijkheid om op dit beleid invloed uit te oefenen geen gebruik gemaakt".

Voorlichter Frederik van der Dussen orakelt dat "bestuurders de leden krijgen die ze aantrekken. Als bepaalde bestuurders daar niet blij mee zijn, zitten ze blijkbaar op de verkeerde plaats".

"Er gebeurt al een tijd niets nieuws meer op politiek gebied", vervolgt Van der Dussen, "de laatste tijd lijkt de politiek in de vereniging dood. Er worden weinig nieuwe projecten opgestart. Op deze manier lukt het dus niet." Ook wordt de politieke discussie volgens hem gefrustreerd door vooroordelen, leden plaatsen zichzelf en anderen in een hokje: "en deze hokjesgeest smoort de discussie omdat etiketterende mensen niet naar mensen met andere standpunten willen luisteren". Omdat de JOVD zich als vormingsinstituut profileert, hebben volgens politiek secretaris Marco Frijlink veel nieuwe leden nog geen vastomlijnde politieke mening. Zij willen die tijdens hun lidmaatschap vormen. "En daar is weinig op tegen. Hier is voor de 'bevlogenen' een taak weggelegd om hun kennis te

leggen in fundamentele discussies." Politiek secretaris Jan Kees Martijn zegt optimistisch dat politieke bevlogenheid in de JOVD "nog niet geheel ontbreekt". "Wel leeft bij teveel leden het gevoel dat hun inbreng in de politieke discussie geen zin heeft. Daar moeten we wat aan doen. De afgelopen jaren zijn veel nieuwe initiatieven genomen. Zo hebben we binnenkort een congres zonder resolutie van een hoofdbestuurs-werkgroep."

vice-voorzitter politiek Eddy Habben Jansen

Zijn er nog *issues* waarmee bevlogenheid in de vereniging kan worden opgewekt? "Europa bijvoorbeeld", zegt Martijn.

"Minderheden, staatkundige vernieuwing, het maatschappelijk middenveld en de Noord-Zuid verhoudingen", zegt Habben Jansen. Het zijn onderwerpen waarmee de JOVD zich soms al meer dan tien jaar bezig houdt. Politiek secretaris Lassche verzucht dan ook dat het hier gaat om "weinig vernieuwende

ideeën, die echter vanuit een nieuwe - pricipiële - invalshoek benaderd kunnen worden. Er hoeft niet per se op krampachtige wijze naar nieuwe onderwerpen te worden gezocht". Vlaggen-en-ballonnen-deskundige Van der Dussen pleit voor een nieuwe verpakking. "De politieke discussie in de vereniging moet meer gepaard gaan met excursies en spreekbeurten van politici. Zo worden leden beter geïnformeerd en kan de kloof tussen organiserende bestuurders en politieke mensen in de vereniging worden gedicht."

Ook volgens Lassche ligt hier een schone taak voor leden van het hoofdbestuur. "Ik neem uitnodigingen van afdelingen altijd aan, kies vervolgens met mijn praatje een minder voor de hand liggende benadering en probeer zó reacties en discussie los te trekken."

Is politiek-als-vermaak misschien de sleutel naar het succes?

"Ach", besluit Lassche, "ik geloof niet dat ik uitsluitend als entertainer wordt beschouwd."

“MEVROUW JANSEN MOET GREEP KRIJGEN OP DE POLITIEK!”

Interview met Gijs de Vries

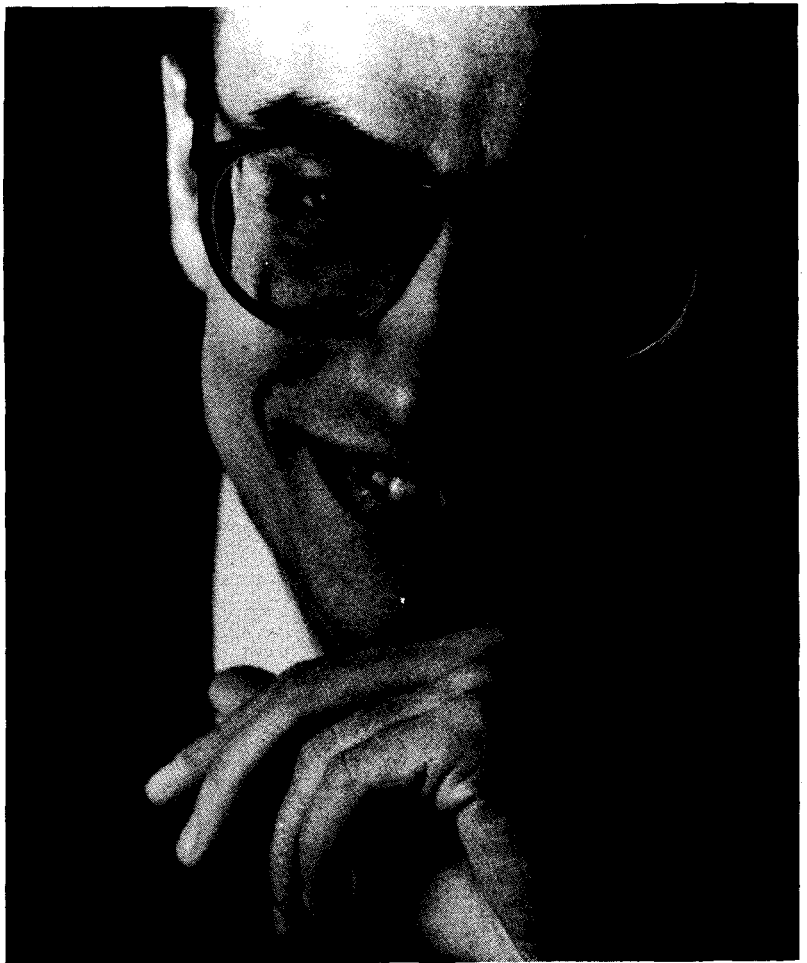
Aan het instandblijven van de mythe dat alle politieke macht nog steeds in Den Haag ligt, hebben niet alleen de nationale politici maar ook de media schuld. Met als gevolg dat mevrouw Jansen uit Arnhem haar stembiljet verscheurt. VVD-Europarlementariër Gijs de Vries, oud-voorzitter van de JOVD, lucht zijn hart.

door: Koen Petersen

“De meeste politieke partijen in Europa moeten nog wennen aan een snel veranderende politieke werkelijkheid. Men heeft moeite zich aan te passen aan de internationalisering van de binnenlandse politiek, niet wetende hoe daarop in te spelen. De Europese partijvorming, die het antwoord moet zijn, wordt zo niet tegengewerkt dan toch met een minimum aan enthousiasme begeleid. In september vorig jaar is VVD-leider Bolkestein in een aantal speeches uitvoerig ingegaan op Europese zaken. Hij heeft zich daarbij op wezenlijke punten verwijderd van de standpunten van de partij. Dat is zijn goed recht. Ik had wél verwacht dat het hoofdbestuur van de VVD in die discussie de officiële partijstandpunten onder de aandacht van de betrokkenen zou hebben gebracht. Het heeft mij verrast dat dat niet is gebeurd.

Ook buiten de politieke partijen wordt de rustgevende suggestie gewekt dat Europese politiek iets is voor Marsbewoners die in een ver verwijderd sterrenstelsel aan onbegrijpelijke dingen dokteren en waarvan men zich maar weinig behoeft aan te trekken. Immers, het gaat uitsluitend om wat folkloristische activiteiten in het buitenland. De politieke werkelijkheid is dat belangrijke vraagstukken in hoofdlijnen worden vastgesteld in EG-verband.

Bijvoorbeeld het rente- en inflatieniveau, de omvang van het begrotingstekort, de BTW en de accijnsen, en het milieubeleid. Als politieke partijen er niet in slagen zich aan te passen aan die werkelijkheid ondergraaft men het vertrouwen van de kiezer in de parlementaire democratie. De kiezer wil greep op de besluitvorming in Brussel en wordt op een gegeven moment wakker omdat hem dat niet wordt geboden. Dat kan alleen als de bevoegdheden van het Europese Parlement worden versterkt en als de nationale

politieke partijen meer als Europese partijen gaan opereren. Dat heeft direct te maken met de kwaliteit van de parlementaire democratie. Omdat wij het spel spelen op twee speelvlakken moeten wij ons goed organiseren.”

De politicus is ijdel, hij zal nooit zeggen dat zijn macht afneemt...

“Zeker, het is de schijn die werd gewekt door de keizer die pretendeerde dat hij prachtige kleren aan had. Totdat het kleine jongetje opstond en zei: maar die vent is zo bloot als hij maar zijn kan. Misschien kan de JOVD zich aan dit jongetje spiegelen.”

Belt Bolkestein u voordat hij “Europese” uitspraken doet?

“Nee, dat gaat anders. We hebben zeer regelmatig en zeer goed contact. Dat neemt niet weg dat je soms accentverschillen in je stellingname hebt. Nou, daar kunnen wij best mee leven.”

U bent door Bolkestein gepasseerd...

“Nee, nee, nee. Het gaat mij erom dat de partij jarenlang in

een Europees verband een bepaald standpunt inneemt en vervolgens niet reageert als haar politiek leider publiekelijk een ander standpunt aanhangt. Dat tref je ook bij de PvdA aan waar Thijs Wöltgens de mantel van Margareth Thatcher omhangt in zijn discussie over het Europees sociaal beleid. Wöltgens moet van zo'n beleid niets hebben. Dat is buitengewoon pijnlijk voor de PvdA-leden in het Europese Parlement en voor de hele Europese socialistische familie, want het sociaal beleid was het grote strijdpunt van de PvdA bij de Europese verkiezingen van 1989. Er moet een sociaal Europa komen, werd in alle toonaarden gezongen. Nu zien we de politiek leider van de PvdA in Nederland 180 graden tegen zijn partij en tegen zijn Europese familie ingaat. In het buitenland zien we die aanpassingsverschijnselen evenzeer. In Frankrijk is men altijd zeer Europees totdat men het gevoel krijgt dat de Duitsers de baas worden, in Engeland is men zeer Europees zolang men maar kan doen wat men toch al van plan was en in Duitsland zegt men Europees te zijn totdat dat de heer Genscher niet goed uitkomt. Wat dat betreft zit er nog wel wat ruis in de politiek. Sommige nationale leiders verzetten zich hiermee tegen de gang van de geschiedenis.

Niet alleen de nationale politiek, maar ook Hilversum blijft de kiezer de mythe voorhouden dat politiek op het Binnenhof wordt gemaakt. Er is in Europa geen nationale zender die structureel zo weinig aandacht besteedt aan Europese zaken als de Nederlandse. Hilversum stuurt makkelijker een cameraploeg naar Nicaragua of Zuid-Afrika dan dat men een fatsoenlijk achtergrondstuk maakt over Brusselse besluitvorming. Want ja, dat Europa toont niet zo makkelijk. Bovendien moet je dan als journalist verrekte veel huiswerk maken. Het is veel eenvoudiger om in hakkelig Engels wat mensen op straat te interviewen in een willekeurig warm land dan om op een gedegen manier verslag uit te brengen over hoe de werkelijkheid in Nederland wordt beïnvloed door besluiten die we samen met onze EG-partners nemen."

„Mede hierdoor is de betrokkenheid van de gemiddelde burger bij de politiek laag, bij internationale politiek nog lager dan bij nationale politiek. Er heeft zich van de bevolking een zeker cynisme meester gemaakt met betrekking tot de politiek in het algemeen. Het is één pot nat, of je nu door de hond of door de kat gebeten wordt. Die desinteresse en die wat afgekeerde houding van de burger wordt aangemoedigd wanneer de nationale politieke partijen er niet in slagen die burger reële keuzemogelijkheden te bieden op Europees niveau. Want dáár worden de komende tien jaar de hoofdbeslissingen over de toekomst van ons land genomen. Wanneer je de kiezer blijft vertellen dat het leven in politieke zin ophoudt bij Lobith, dan verergert dat alleen maar zijn gevoel van cynisme. In dat opzicht is in Maastricht een heel grote fout gemaakt. Daar zijn weliswaar goede besluiten genomen op het terrein van de monetaire unie en op het terrein van de parlementaire controle in het algemeen, maar op het terrein van de binnenlandse veiligheid en justitie heeft men dat volstrekt onvoldoende gedaan. Met betrekking tot het immigratiebeleid in brede zin is parlementaire controle de facto onmogelijk gemaakt. Vanaf de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag worden kernbesluiten over deze uiterst gevoelige gebieden niet meer nationaal

maar Europees genomen, zodat de nationale parlementen in grote opzichten het nakijken hebben. Tegelijkertijd weigert men het Europese Parlement controle mogelijkheden op deze besluiten te geven. Bevoegdheden worden dus van het nationale niveau overgeheveld naar het Europese, zonder de bijbehorende democratische controle. De kiezer zal dit niet accepteren.

Er komt een moment dat mevrouw Jansen uit Arnhem - nadat er wéér een Turk in haar straat is komen wonen die zij niet wil - tot de conclusie komt dat ze noch in Den Haag, noch in Brussel enige invloed uit te oefenen heeft op dat soort beslissingen, van wat die mevrouw ten onrechte ziet als *Überfremdung*."

En wat doet mevrouw Jansen dan?

"Ze zal niet meer stemmen, zich afkeren van het bedrijf waarop zij meent geen grip meer te hebben."

Meende mevrouw Jansen ooit grip te hebben op dat bedrijf?

"Ik heb al gezegd: er is een wijd verbreid cynisme en dat heeft te maken met het feit dat men onvoldoende grip denkt te hebben. Nu de maatschappelijke werkelijkheid verandert moeten de politieke structuren daaraan worden aangepast. De politieke structuren zijn geen doel op zichzelf maar een middel.

Het welbevinden van de burger is het doel. We moeten daarom bestuursvormen zien te vinden die passen bij een veranderende internationale wereld."

En wordt mevrouw Jansen daar dan veel enthousiaster van?

"Je kunt politiek op twee manieren bedrijven. Je kunt proberen mensen het geluk te brengen, mevrouw Jansen het gevoel geven dat politiek iets fantastisch voor haar is. En je kunt een veel minder vergaande doelstelling formuleren: de mate van het ongeluk van de burger te verminderen. De politiek niet als brenger van Het Heil maar als bestrijder van onheil. Het zijn twee kanten van dezelfde medaille maar het maakt geweldig veel uit met betrekking tot de doelstelling

Hilversum stuurt makkelijker een cameraploeg naar Nicaragua of Zuid-Afrika dan dat men een fatsoenlijk achtergrondstuk maakt over Brusselse besluitvorming.

die je voor ogen hebt. De eerste leidt tot totalitaire systemen, het tweede - en daarbij voel ik mij meer thuis - tot kleine veranderingen die de scherpe kanten van het leven afslijten en het leefbaarder maken.

Het is onmogelijk om op een termijn van een aantal jaren de burger te maken tot wat hij was in het Athene van Pericles, namelijk een actief participant. Hij moet wel meer greep krijgen op de kernbeslissingen die zijn eigen bestaan aangaan. Of het nu gaat over de luchtvervuiling of over de BTW."

U stelt mevrouw Jansen teleur, zij wil een hele hand maar krijgt van u slechts één vinger...

"We moeten oppassen dat het vertrouwen in de politiek niet verder vermindert.

Dat is heel iets anders dan beweren dat het vertrouwen dramatisch kan toenemen. Ik geloof dan ook niet dat dat kan. Maar het is wel onze plicht ervoor te waken dat het niet verder afneemt."

■

VORMING EN SCHOLING

Wat leeft er eigenlijk in de afdelingen op V&S-gebied? Eindelijk hebben we hierin meer inzicht. In het najaar van 1991 is door het V&S-secretariaat een enquête gehouden onder alle besturen binnen de vereniging. Middels deze enquête werden ideeën en verwachtingen ten aanzien van het V&S-beleid in onze vereniging geïnventariseerd. Vele afdelingen en districten hebben gelukkig ook hun mening kenbaar gemaakt.

Een aantal opvallende zaken is uit dit onderzoek naar voren gekomen. Zo blijkt dat de afdelingen en districten graag een

een telefoontje van of naar het bestuur is zo gepleegd. Je kent ze wel: de politiek-inhoudelijke en vaardigheidscur-sussen. Voorbeelden hiervan zijn Liberalisme en Spreken in het Openbaar. Met name op het gebied van politiek-inhoudelijke cursussen is uitbreiding gewenst. Daarnaast bestaat er een grote behoefte aan vervolgcursussen.

Onze cursusleiders worden doorgaans goed beoordeeld. Dit in tegenstelling tot het cursusmateriaal, dat herschreven moet worden.

Belangrijk om te weten is dat de cursussen als kwalitatief

Secretaris V&S Nicole Koetsier

hogere opkomst zouden willen hebben. Nu verschijnen er op 60 % van de cursussen minder dan tien mensen.

Daarnaast blijkt dat het deelnemen van mensen uit andere districten of afdelingen gestimuleerd moet worden. De cursussen staan immers voor iedereen open. Ook voor mensen buiten de JOVD.

Een hogere opkomst zal het aantal cursussen per jaar doen toenemen. Veel afdelingen organiseren nu één tot drie cursussen per jaar, maar zij willen wel graag meer cursussen organiseren.

Uit de enquête bleek dat er voldoende promotie door de afdelingen en districten werd gevoerd. Het kan natuurlijk altijd beter. Vooral op extern terrein moet er meer aandacht besteed worden aan de aantrekkelijkheid van V&S-cursussen. Ook nieuwe leden en belangstellenden kunnen makkelijk naar cursussen komen. De drempels zijn laag en

goed beoordeeld worden. Reden te meer voor jouw om in de zeer nabije toekomst zo'n cursus te gaan volgen. Het kan niet missen dat je enthousiast wordt!

**Suggesties zijn altijd welkom bij het
V&S-secretariaat:**

Nicole Koetsier, 020-6453494

Marieke de Wit, 040-460449

Marcel Popma, 080-222125

Ronald van Benthem, 03404-57120

Jean-Paul Frishert, 010-4028493

RECLAME: EEN VRIJHEID IN GEVAAR?

door Mr A.C.P.J. Vermeulen,
directeur van de Stichting Stuurgroep Reclame

De Interne Markt en 1992 beloven een nieuw, dynamisch Europa; welvarend, stimulerend en vol keuze voor de consument.

In deze nieuwe economische ordening van onbelemmerde concurrentie, gecreëerd door de verwijdering van handelsbarrières, kunnen 350 miljoen Europeanen hun kleding bestellen met behulp van grensoverschrijdende interactieve videotekstsystemen, geld lenen in het ene land

en sparen in het andere. Zij kunnen hun auto's verzekeren in Engeland en hun levens in Duitsland, kunnen studeren in Lisabon en werken in Kopenhagen.

De Interne Markt is een unieke ontwikkeling in de Europese geschiedenis. Een ontwikkeling die de Stichting Stuurgroep Reclame - de overkoepelende organisatie van het gehele Nederlandse adverterende bedrijfsleven en de reclame-industrie - van harte steunt. In de Stichting Stuurgroep Reclame werken samen de BVA, Associatie Nederlandse Adverteerders, de VEA, Nederlandse Vereniging van Erkende Reclame-Adviesbureaus, het GVR, Genootschap Voor Reclame en het DMIN, Direct Marketing Instituut Nederland.

Toch maken wij ons zorgen. Want zoals het er nu uitziet, staat het adverterend bedrijfsleven aanzienlijke veranderingen te wachten. Er leven bij de EG plannen om op betrekkelijk korte termijn de vrijheid tot het maken van reclame en sponsoring aan banden te leggen. Die vrijheid dreigt te worden beperkt voor die produkten en diensten die volgens de betrokken overheden zozeer gevaar voor onder meer de volksgezondheid, het milieu of de veiligheid van de consument opleveren, dat beperking van de vrijheid van communicatie - het verschaffen en ontvangen van inlichtingen en gegevens - gerechtvaardigd zou zijn. Voorbeelden: tabaksprodukten, alcohol, voedingsmiddelen, levensverzekeringen, farmaceutische produkten en speelgoed. De Europese Commissie en het Europees Parlement neigen, om het voorzichtig te zeggen, naar overregulering. Waar in feite met zelfregulering of andersoortige maatregelen op nationaal niveau zou kunnen worden volstaan, wenst men - al dan niet gehinderd door kennis van zaken - op Europees niveau geen kans onbenut te laten.

Het blijft daarbij betreurenswaardig dat er nog steeds zoveel misverstanden bestaan over de maatschappelijke en economische functie, rol, betekenis en zeker ook de macht en onmacht van reclame. Onbegrip dat leidt tot overbodige en betuttelende wetsvoorstellen en wetgeving die het gehele bedrijfsleven bijzondere en onevenredige schade kan berokkenen.

Het bedrijfsleven heeft een groot-bedrijfseconomisch-belang bij reclame. Reclame is voor bedrijven noodzakelijk om met consumenten en afnemers te kunnen communiceren. Met name bij massaproductie is massacommunicatie een onontbeerlijk marketing-instrument. De bedrijfseconomische noodzaak van het maken van reclame neemt toe. Oorzaken hiervoor zijn: de toenemende concurrentie op thuismarkten en binnen de EG-markt, de toenemende homogenisering van produkten en diensten waardoor reclame als onderscheidende marktfactor steeds dominantier wordt, de steeds kortere levenscyclus van produkten en diensten, de toenemende segmentatie van markten en het groeiend belang van merken. Reclame bepaalt steeds meer het succes of falen van ondernemingen.

In een democratische samenleving hebben burgers recht op informatie. Over politiek, cultuur, wetenschap, maatschappelijke en economische ontwikkelingen, en over produkten. Deze vrijheid van informatieverrijking stelt de consument in staat tot individuele keuzes te komen. Reclame slaat de brug tussen producent en consument in een maatschappij waarin men via communicatie elkaar informeert.

Reclame is de stuwende kracht in een vrije markt-economie. Zonder effectieve communi-

catie bestaat er voor consumenten geen keuze. Zonder reclame blijft alles bij het oude. Er zou dan slechts sprake zijn van beperkte vernieuwing en onvoldoende onderzoek en ontwikkeling. De consument zal ook dan weliswaar produkten blijven kopen, maar hij zal wel zijn belangstelling verliezen en ontevreden raken. Door de verminderde mogelijkheden tot oriëntatie; zelfs door het duurder worden van produkten, omdat de concurrentie zal afnemen.

De Stichting Stuurgroep Reclame is niet gekant tegen noodzakelijke regelgeving inzake reclame. Niet als deze beperkingen bevat die legitiem en in overeenstemming zijn met het gestelde doel, of ze nu nationaal of in Brussel worden ontworpen.

Verantwoorde wetgeving die de consument beschermt tegen onverantwoorde reclame zal altijd worden gesteund door verantwoordelijke bedrijven.

De Stuurgroep hanteert als uitgangspunt dat in een vrije markteconomie het principe geldt dat over produkten, die legaal geproduceerd, legaal gedistribueerd en legaal mogen worden geconsumeerd, ook legaal mag worden gecommuniceerd. Bij ons bestaat de vaste overtuiging dat geen betuttelende, van bovenaf opgelegde, restricties nodig zijn om tot verantwoorde reclame te komen.

Indien beperkingen op de vrijheid van reclame maatschappelijk gewenst zijn, heeft de Stuurgroep een absolute voorkeur voor zelfregulering boven publiekrechtelijke beperkende regels en bepalingen. In de Europese Gemeenschap is immers bewust gekozen voor het beginsel van vrije markteconomie, die is gestoeld op vrije handel en vrije keuze. Als de vrijheid bestaat om bepaalde produkten voort te brengen en diensten te verlenen, dan moet ook de vrijheid bestaan om daarover met potentiële afnemers te communiceren. Reclame is daarbij een onmisbare schakel.

In de hele discussie rondom de EG-richtlijn tabaksprodukten met een absoluut reclameverbod stond en staat voor de Stuurgroep Reclame de aantasting van de vrijheid van commerciële meningsuiting centraal. Laten we nooit vergeten dat de vrijheid om op verantwoorde wijze te adverteren een legitiem recht is voor het gehele bedrijfsleven en een noodzakelijk economisch instrument om het bedrijfsleven gezond te houden. De Stuurgroep Reclame is voorstander van vrije communicatie en reclame, vrije investeringsmogelijkheden en een pluriform media-aanbod.

De reclamewereld heeft belang bij het ontstaan van een verenigd Europa. Wij zullen de Europese wetgever, de politici en ambtenaren graag ondersteunen bij hun taak de interne markt tot stand te brengen. Vrijheid van commerciële meningsuiting is een eerste vereiste voor juist die concurrentievergroting waarom het bij 1992 allemaal te doen is. Vrije communicatie moet mogelijk blijven, dat is in ieders belang. ■

LEGITIMATIEPLICHT MIST DOEL

Horden zwartrijdende, treinen-slopende, van een vervaagd normenpatroon doordrenkte, frauduleuze vandalen lijken zich langzaam van ons eens zo trotse vaderland meester te maken. Slechts enkele oprechte erfenamen van Michiel de Ruyter en Jan van Schaffelaar tonen zich koene ridders in de strijd tegen het oprukkend rapalje. Een oud wonderpaard (liep dat ooit niet het oude Troje binnen?) werd van stal gehaald: de legitimatieplicht. Ridder Gualthérie van Weezel geeft het dier de sporen. Kennelijk gekweld door schaamtegevoelens benadrukt de Minister van Justitie (ook twee namen op zijn pasje) bij voortduring het beperkte karakter van de voorgenomen maatregel.

door Eddy Habben Jansen en Hans-Peter Lassche

Als we de minister moeten geloven is de nieuwe plicht met name gericht tegen zwartrijders, vandalen en ander gespuis en hebben brave burgers niets te vrezen. Toch zal ook die brave burger een legitimatiebewijs op zak moeten dragen.

Niemand is immers gevrijwaard van een al dan niet terechte verdenking van strafbare feiten.

Bovendien zal een eenmaal ingevoerde legitimatieplicht eerder uitgebreid dan (verder?) beperkt worden; het biedt de autoriteiten nu eenmaal een scala aan mogelijkheden om de burger in de gaten te houden - als ze dat willen. Allerlei informatie die nu nog op verschillende plaatsen en op verschillende manieren is opgeslagen, kan onder het mom van efficiency centraal geregistreerd worden en wat leent zich daarvoor nu beter dan een legitimatiebewijs? Eenmaal ingevoerde regels gaan normaal gesproken een eigen leven leiden. Uitbreiden van een

plicht is stukken eenvoudiger dan het invoeren, om helemaal niet te spreken van de moeilijkheden van eventueel afschaffen. En alhoewel er nog geen duidelijkheid bestaat over de invoering van een nieuw legitimatiebewijs, ligt de introductie van een speciaal pasje voor de hand. Pasjes zijn reuze handig; de moderne technologie staat voor niets. Op magneetstrips en ingebouwde chips kan (voor Big Brother) nuttige informatie worden opgeslagen. Van SoFi-nummer tot genenpaspoort; van strafblad tot seksuele voorkeur.

De niet zo brave burger ziet zijn rechtspositie verzwakken. Hij wordt verplicht een bijdrage te leveren aan zijn eigen veroordeling.

Legitimatieplicht is immers geen opsporingsmiddel, maar slechts een gemakshalve ingevoerd hulpmiddel bij de veroordeling van reeds opgespoorden. Aan de oorzaken van de op te sporen overtredingen en misdrijven wordt niets veranderd. Aan zaken als gebrekkige controle (op bijvoorbeeld zwartrijden) en normvervaging

wordt voorbijgegaan. Het (verplicht) dragen van een plastic kaart in de binnenzak zal immers geen invloed hebben op het normen- en waardenpatroon van de burger.

De legitimatieplicht wordt dus een goedkope oplossing voor problemen, waarvoor de samenleving niet bereid is de werkelijke prijs te betalen, zoals meer controleurs op de tram of een grotere capaciteit voor de rechterlijke macht.

Gevreesd moet worden dat uitsluitend vermeende effectiviteit als legitimatie van de nieuwe plicht moet dienen. Aan de haalbaarheid van de beoogde resultaten kan echter getwijfeld worden. De sportieve zwartrijder, die zwartrijdt uit winstbejag en de boetes voor lief neemt, is geen doelgroep. Deze "brave overtreder" werkt ook in

Eenmaal ingevoerde regels gaan normaal gesproken een eigen leven leiden.

de huidige situatie wel mee aan de eigen veroordeling. Problematischer is de groep doorgewinterde overtreders: zij verlaten de tramwagon nog voordat de controleur hun bankje bereikt. Als het reactievermogen te wensen overlaat is er nog geen man over boord. De doorgewinterde zwartrijder heeft namelijk niet alleen zijn strippenkaart, maar ook zijn paspoort thuis laten liggen. Er vanuit gaande dat tegenover de plicht een sanctie staat, levert dat laatste een tweede strafbaar feit op. De anonymus moet vervolgens op twee gronden (zwartrijden en het niet naleven van de legitimatieplicht) veroordeeld worden.

De minister lijkt te hopen dat de kleine overtreder bang is voor die tweede veroordeling en eieren voor zijn geld kiest. We hebben hier dan wel te maken met een merkwaardig soort mens: stoer genoeg om zwart te rijden, braaf genoeg om een paspoort te dragen. Ook gezien de overbelasting van het justitieel apparaat is de angst voor vervolging overigens irreëel, een overbelasting die door het creëren van een nieuwe overtreding explosief zal toenemen.

Evenals de doorgewinterde overtreder zal zeker ook de zwaardere crimineel zich in het geheel niet storen aan legitimatieplicht. Een beetje inbreker laat zijn paspoort thuis. Professionele zware jongens zullen zich verder gestimuleerd voelen om over valse papieren te beschikken. Dat wordt een interessante bezigheid. Een onvermoede bijwerking van de invoering van een legitimatieplicht is een nog levendiger handel in valse papieren.

De werkelijk zware criminelen, de grote jongens achter de schermen, zijn ook geen lucratieve doelgroep om de legitimatieplicht op los te laten; ten eerste zullen zij over

valse papieren beschikken en ten tweede worden zij nooit op heterdaad betrapt (daarom worden zij ook de grote jongens 'achter de schermen' genoemd), terwijl de legitimatieplicht alleen zin heeft wanneer daders op heterdaad betrapt worden.

Een nieuw element in de discussie vormen zwartwerkers. Werkgevers zouden, ter bestrijding van zwart werk, verplicht moeten worden zich te vergewissen van de identiteit van hun werknemers. Een probleem is echter dat in geval van zwart werken er doorgaans sprake is van een stilzwijgende overeenkomst tussen zwartwerknemer en zwartwerkgever. Of ze bij het sluiten van die overeenkomst elkaars paspoort bekeken hebben doet niet zo veel terzake.

Een laatste doelgroep waarop het wonderpaard losgelaten moet worden vormen de 'illegalen'. De redenering hierachter is als volgt: buitenlanders kan gevraagd worden hun legitimatie te tonen en als zij daartoe niet in staat zijn, zijn zij illegaal, waarna zij snel het land uitgezet kunnen worden.

Echter: vreemdelingen zijn al verplicht geldige verblijfspapieren bij zich te dragen. Verder werkt deze vorm van legitimatieplicht discriminatie in de hand, want controles/razzia's gericht op de opsporing van illegalen zullen vooral donker getinte mensen betreffen, maar ook het overgrote deel van de donker getinte mensen verblijft hier legaal; zij zijn of Nederlander of legaal hier verblijvende buitenlander. Toch zullen zij zich voortdurend moeten legitimeren, terwijl de witte medemens van deze inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer gevrijwaard zal blijven. Dit komt de effectiviteit niet ten goede, want nergens staat geschreven dat illegalen donker getint moeten zijn.

Al met al kan dus geconcludeerd worden dat alle argumenten die aangevoerd worden voor de legitimatieplicht of hun doel voorbij schieten, al geregeld zijn,

Deze vorm van legitimatieplicht werkt discriminatie in de hand, want controles/razzia's gericht op de opsporing van illegalen zullen vooral donker getinte mensen betreffen.

een onaanvaardbare aantasting van de beginselen van de rechtstaat betekenen, of een lapmiddel zijn, omdat de werkelijke oplossing van de gesignaleerde problemen door de samenleving te duur bevonden wordt.

Het enige doel dat met de legitimatieplicht gediend lijkt te worden is de bevrediging van het rechtsgevoel van de 'fatsoenlijke' burger. Dit is wat mager om een principeel gezien zo controversiële maatregel te rechtvaardigen. ■

MILITAIRE DIENSTPLICHT IN NEDERLAND 1814 TOT 199?

Dienstplicht, de verplichting mee te werken aan de handhaving van de onafhankelijkheid van de staat en aan de verdediging van zijn grondgebied, is in Nederland al eeuwen oud. Een aflopende zaak?

door onze redacteur Marco Waterlander

In de tijd van de Germanen was het deelnemen aan de krijgsmacht, het leger, een recht voor iedere man die op dit deel van de aarde rondhuppelde. Een recht en geen plicht. In de tijd van hebzucht van heersende vorsten werd de krijgsmacht steeds meer gezien als iets onaangenaams en men was niet meer te porren voor het leger. Echter, de hebzucht van de vorsten bleef stijgen en zij gingen over tot het inhuren van soldaten. In de achttiende eeuw was de animo onder de bevolking voor het leger dermate geslonken dat andere maatregelen getroffen moesten worden. Vooral de Fransen hadden in deze tijd een enorme expansiedrift en zij gingen dan ook over tot invoering van conscriptie. Een wet hierover werd 5 september 1798 in Frankrijk ingevoerd en bevatte de verplichting voor alle jongemannen tot legerdienst.

In Nederland, dat toen moest buigen onder de expansiedrift van de Fransen, werd de conscriptie ook ingevoerd en in 1814 werd de dienstplicht grondwettelijk vastgelegd. Op 4 februari 1922 werd deze verplichting, nader uitgewerkt, vastgelegd in de Dienstplichtwet. In die wet werd een maximum aantal vastgelegd dat jaarlijks werd opgeroepen. Door loting viel je net binnen of buiten deze groep. In 1938 werd de loting afgeschaft waarna in 1948 het maximale aantal werd geschrapt.

Tot vandaag de dag is de regeling nog steeds van kracht voor de Nederlander. De burgemeester van jouw woonplaats is zo vriendelijk je op te geven voor de dienstplicht als jij zeventien jaar wordt. Met je negentiende moet je dan officieel opdraven voor het leger, mits je geen uitstel hebt gekregen, buitengewoon dienstplichtig bent of vrijstelling van dienstplicht hebt verkregen. Als je deze zin bekijkt en daarbij in acht neemt dat het vrouwelijke geslacht geen dienstplicht maar dienstrecht heeft, kun je tot de conclusie komen dat de dienstplicht indruist tegen de Grondwet. Artikel 1 (Grondrechten) van de Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden luidt namelijk: "Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie

wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan." Gelijke behandeling dus van mensen met een blanke, zwarte, gele en bruine kleur en van het mannelijke en vrouwelijke geslacht. Dus òf dienstplicht, òf dienstrecht voor iedereen. Aan u de keuze.

De tijd die een soldaat moet dienen is altijd sterk afhankelijk geweest van de militaire balans en van de verhouding tussen de beide "kemphanen" Oost en West. Tegenwoordig moet een soldaat tussen de twaalf en veertien maanden lang regelmatig zijn gezicht laten zien op één van de kazernes in Nederland. Uit verhalen mag ik geloven dat in die periodes op de kazernes bar weinig gebeurt.

Gezien de verhoudingen tussen Oost en West tegenwoordig en in de toekomst kan de dienstplicht, wat mij betreft, met onmiddellijke ingang worden afgeschaft. Afschaffing van de dienstplicht en niet van het leger. De dienstplicht van de Nederlandse heren moet worden omgezet in dienstrecht voor iedereen. Dit betekent dat een ieder vrij is om in de krijgsmacht deel te nemen. Ieder kan zijn eigen weg gaan en niemand wordt meer belemmerd in zijn individuele ontplooiing. Hiermee is ook de vervangende dienstplicht van de tafel geschopt.

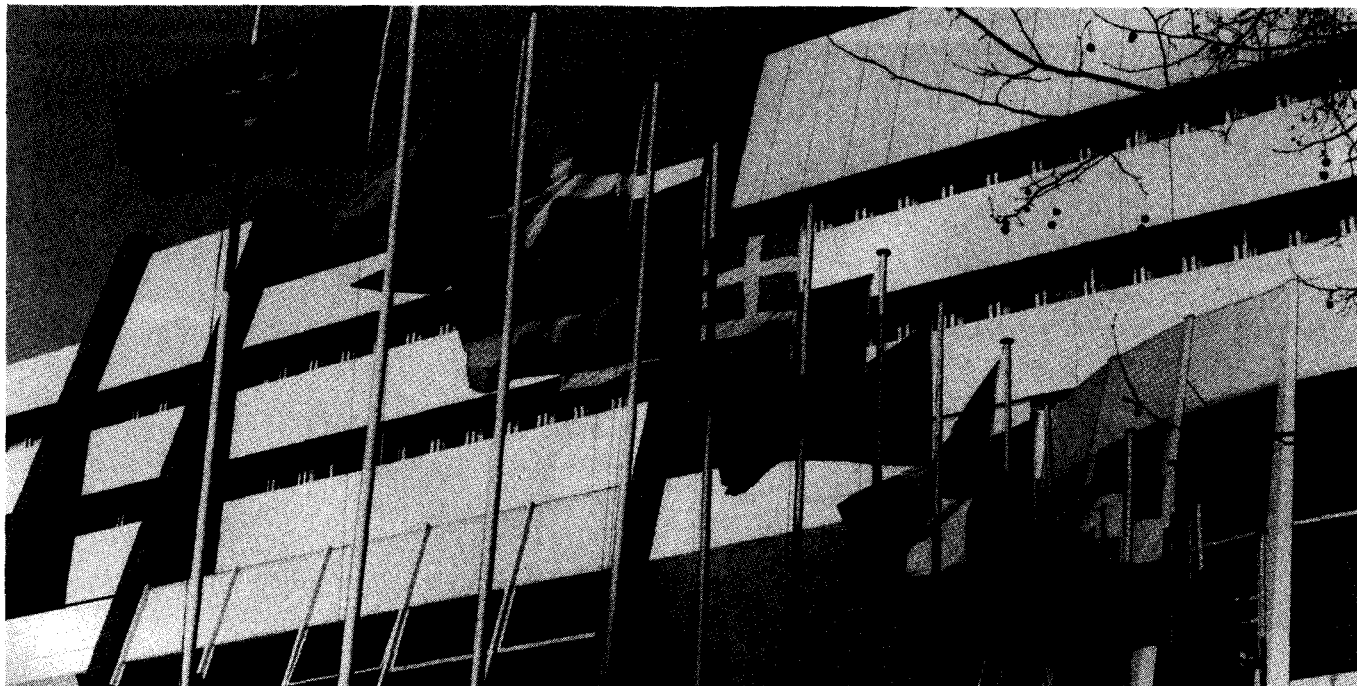
Bang om zonder leger te zitten? Denk het niet hè. Als ik kijk naar enkele praktijkgevallen zal er zeker ruimte zijn voor een beroepsleger c.q. vrijwilligersleger. Een voorbeeld: een bekende van mij, die met alle macht probeert om onder de dienstplicht vandaan te komen en daarvoor zelfs gaat trouwen. Na een mislukte periode van solliciteren neemt hij een baan aan bij de luchtmacht. Het leger zal dus voldoende groot zijn om ons kleine landje voldoende te verdedigen in niet-oorlogstijden. In oorlogstijden moeten er andere maatregelen getroffen worden, maar pessimisten zeggen dan dat de tijd daarvoor toch te kort is.

Kort samengevat.

Gezien de verhoudingen tussen Oost en West en de scheeftrekking tussen heren en dames in bijna twee eeuwen, pleit ik voor afschaffen van de dienstplicht. Ik zie dan ook met interesse de komende discussie tegemoet betreffende dit onderwerp en vertrouw op een goed resultaat. ■

copyright: Defensie voorlichting

DE TOEKOMST VAN DE NATIONALE STAAT?

door de PG-Soevereiniteit

Deze vraagstelling staat centraal in de filosofische werkgroep op het congres in maart. De filosofische werkgroep, voorheen "Rutte-werkgroep" genaamd, heeft als doelstelling belangwekkende thema's diepgaand te bediscussieren zonder tijdsdruk en de alles omklemmende band van procedures. Een tijdje dreigde de filosofisch werkgroep echter heel erg filosofisch te worden, in die zin dat er héél abstract gediscussieerd werd over onderwerpen die kenmerkend zijn voor de filosofische-school, zoals: mensbeelden. Met deze invulling van de filosofische werkgroep werd het doel een beetje voorbij geschoten. De discussies waren alleen nog maar te volgen voor de 'echte' filosofen onder ons, terwijl de werkgroep voornamelijk in het leven is geroepen om alle leden de kans te bieden om op een informele wijze aan een fundamentele discussie over een specifiek maatschappelijk thema deel te nemen, zonder onmiddellijk na te moeten denken over praktische uitvoerbaarheid en haalbaarheid van de ideeën en standpunten.

Gelukkig voldoet de filosofische werkgroep de laatste tijd meer aan deze opzet en biedt ze voor alle leden een platform om op constructieve wijze meningen uit te wisselen zonder dat een overdreven goede voorbereiding noodzakelijk is. Daardoor is de filosofische werkgroep ook een uitstekend alternatief voor de congresgangers die zich niet hebben bezig gehouden met het amenderen van de resoluties en die geen interesse hebben in de moties.

Maar terug naar het onderwerp. De toekomst van de Nationale Staat. Iedereen die de afgelopen maanden het nieuws een beetje heeft gevolgd, heeft kunnen constateren dat de grenzen in Europa in beweging zijn. Dit geldt met name

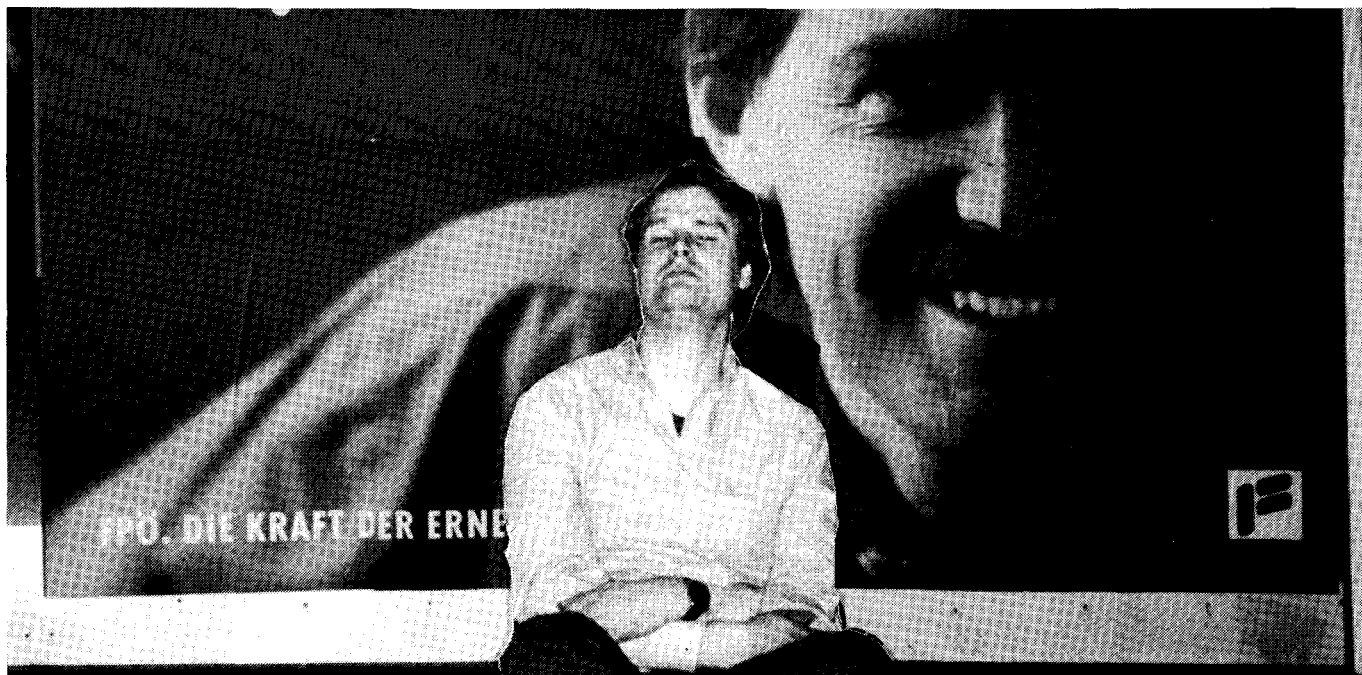
Oost-Europa. In het westelijk deel van Europa, binnen de EG kan men daarentegen een grotere drang naar eenheid en samenwerking constateren: het Verenigd Europa komt eraan!

Een groot aantal landen (ex-COMECON of ex-EVA lid) staat te trappelen voor de Europese deur. Bovenstaande ontwikkelingen lijken elkaars tegengestelde te zijn: aan de ene kant de hang naar grotere zelfstandigheid en meer soevereiniteit voor een volk en aan de andere kant de drang om te komen tot een grotere samenwerking, met overdracht van soevereiniteit en wellicht op termijn een Federatief Verenigd Europa. Maar zijn deze bewegingen wel elkaars tegengestelde of juist het gevolg van elkaar? Wat zijn de drijfveren die deze bewegingen stimuleren? Kunnen de ontwikkelingen in Europa in een historisch perspectief worden geplaatst? Wat zijn de gevolgen van deze ontwikkelingen voor Nederland en Europa? Hoe ziet Europa er over vijftig jaar uit? Blijft Nederland een soeverein land, of gaan we op in een groter (Europees) samenwerkingsverband? Vragen als deze zullen in de filosofische werkgroep aan de orde komen. Eenduidige analyses en pasklare oplossingen zullen er hoogstwaarschijnlijk niet uitrollen.

Maar een boeiende discussie kan het zeker opleveren en niet in de laatste plaats door de deskundige inleiders, die ieder vanuit hun eigen discipline een licht zullen werpen op het thema. Reeds nu kunnen wij je mededelen dat de heer Rosemond van het instituut Clingendaal een van de inleiders zal zijn.

De namen van de andere inleiders zullen zo spoedig mogelijk bekend worden gemaakt.

Tenslotte hopen wij jullie op zaterdagmiddag 14 maart bij de filosofische werkgroep te mogen begroeten. ■

OPRUKKEND RECHTS

Deel 2: Vechten tegen de bierkaai

door onze redacteur Marten van de Kraats

Doctorandus Hans "peenhaar op jampotglazen" Janmaat, de leider van Neêrlands extreem-rechtse splinter "Centrumdemocraten" mag eens in de zoveel tijd op televisie zijn zegje doen. Hij stamelt dan vijf minuten, die hem in de zendtijd voor de politieke partijen ter beschikking staan, vol met een betoog waarin hij alle nationale problemen terug weet te brengen tot de aanwezigheid van etnische minderheden in Nederland. De JOVD'er kijkt natuurlijk vol van afgrijzen naar het betoog van deze weledelgeleerde heer. De JOVD'er mag, omdat hij zijn huiswerk net braaf heeft afgemaakt, nu televisie gaan kijken. Net op tijd om zich geestelijk te verrijken met de vijf minuten politieke reclame voorafgaand aan het journaal. Voor hem op tafel staat een warme beker anijsmelk, die zijn moeder liefdevol voor hem heeft klaargemaakt. Als de JOVD'er straks met zevens en achten zijn eindexamen heeft gehaald, gaat hij naar de grote stad om daar economie of rechten te studeren. Tegen die tijd zal hij ook in de JOVD al wat carrière hebben gemaakt, en misschien al eens met een heuse hoofdbestuurder kennis hebben gemaakt. Hij denkt: ik word later een belangrijk man. Buiten woedt ondertussen de echte wereld. In die echte wereld wonen echte mensen, die bezig zijn met het oplossen van echte problemen.

Het dagelijks brood moet namelijk worden verdiend... Maar niet alleen het eigen brood moet worden verdiend, ook de monden van moeder de vrouw, de monden van de kinderen en die van al die miljoenen inactieven moeten worden gevoed.

Wie in Nederland zijn eigen brood verdient, moet daarvoor heel hard werken.

Voor een aantal van deze mensen vormen de etnische minderheden meer dan alleen het onderwerp van een resolutie of motie op een JOVD-congres, voor hen zijn het vreemde gasten aan de dis. Turken, Marokkanen en Surinamers zijn voor hen geen medelanders, geen welkome aanvulling op het volk der kaaskoppen.

Ze vormen in hun ogen eerder een serieuze bedreiging. Tot deze mensen nu wendt de heer Janmaat zich in zijn betoog.

Hij speelt daarbij in op de xenofobe mentaliteit, die ons allen bekend is, en die overal in Nederland heerst, vaak het meest nog op de plekken waar je haar het minst verwacht had.

Terug naar de JOVD

In tegenstelling tot wat tijdens het JOVD-congres van november 1991 betoogd werd bij de behandeling van de resolutie minderhedenbeleid, is het onderrichten van minderheden in de Nederlandse taal in de praktijk niet het middel tot integratie van deze groepen in de

Nederlandse maatschappij. Onderzoek heeft uitgewezen dat het voor etnische groepen, wat betreft hun kansen op de arbeidsmarkt, niet uitmaakt of zij de Nederlandse taal al of niet beheersen.

Ze komen gewoon minder makkelijk aan een baan. Dat is van niets anders het gevolg dan van discriminatie op grond van cultuur of ras. Willen wij dan ook tot een serieuze aanpak van de minderhedenproblematiek komen, dan zullen we deze racistische mentaliteit moeten bestrijden.

Tot op heden is dat ons nog niet gelukt. Sterker nog, ondanks het enorme taboe op racisme, lijkt de gewraakte mentaliteit zich momenteel als maar sterker te manifesteren. Zo weten de etnische minderheden in Nederland zich momenteel belaagd door een toenemende horde van kaalgeschoren messentrekkers en werpers van molotovcocktails. En niemand die er wakker om lijkt te liggen...

Brachten de bommen bij het huis van Kosto nog een storm van verontwaardiging teweeg, de bommen bij migranteninstellingen moesten het doen met binnenpagina's.

Waar moet het naar toe? Waar gaat het naar toe?

Wij liberalen zijn principieel tegen massale uitzetting van de etnische minderheden uit Nederland zijn. In het besef dat ook deze mensen rechten hebben, en dat een dergelijke, radicale oplossing onze zorgen niet zal wegnemen, omdat de toenemende ontevredenheid en de toenemende zorgen lang niet alleen te wijten zijn aan de aanwezigheid van etnische groepen in Nederland. Er is immers zo veel méér aan de hand. Zo zuchten wij buiten de minderhedenproblematiek ook nog onder de milieuproblematiek, de economische recessie en de crisis der democratie.

Laat ons daarvoor in de plaats juist pleiten voor het permanent verblijven van etnische groepen op Nederlandse bodem.

Wat doen we eraan om dit tot een reële optie te maken?

We pakken het racisme aan.

De anti-racisten

Er lopen in Nederland mensen rond die hun brood verdienen met het bestrijden van racisme. Daarnaast zijn er nog mensen die een deel van hun vrije tijd opofferen aan racismebestrijding. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat een aantal van deze mensen wat al te gevoelig is voor het uitingen over minderheden betreft. Zij hebben de neiging, achter elke verspreking een complete racistische hetze te zien. Ze worden bij wijze van spreke al boos wanneer ik zeg dat ik mijn koffie liever niet zwart drink. Ik vraag mij dan ook af of dergelijke mensen de eerstaangewezenen zijn om op een constructieve manier de strijd tegen het racisme ter hand te nemen.

De problematiek rond de bestrijders van bepaalde maatschappelijke verschijnselen is niet nieuw. Zo leert de geschiedenis ons bijvoorbeeld dat de fanatieke

vervolgers van homoseksualiteit vaak zelf neigingen in die richting hadden. Ik verdenk om die reden sommige anti-racisten van onzuiver gedrag.

Zeggen dat negers blank zijn, dat joden niet joden zijn maar Israëlieten heten, dat je niet van rassen maar van soorten moet spreken, omdat er maar één echt ras is en wel het menselijke, dat zijn allemaal typische verschijnselen van wat wel eens verkapt racisme zou kunnen zijn. Brits en Amerikaans sociaal-wetenschappelijk onderzoek naar racistisch gedrag bij politieagenten heeft bewezen dat agenten die regelmatig racistische uitspraken doen, in de praktijk kleurlingen en blanken meestal gelijkelijk behandelen.

Agenten echter die zich niet racistisch uiten, en zich zelf niet als racist beschouwen, blijken volgens deze onderzoeken vaak in de praktijk kleurlingen juist extra hard aan te pakken. De waarheid is altijd harder dan je zou durven vermoeden...

Freud is niet van vandaag of gisteren.

De strijd

Hoe moet de strijd tegen het racisme gevoerd gaan worden? Racisme is misschien wel iets dat in alle mensen zit, het volledig uitbannen van racisme lijkt dan wellicht ook praktisch onmogelijk. Ik denk dat Nederland vooralsnog in de gelukkige situatie verkeert met een absoluut minimum aan racisme te maken hebben. Vandaar dat we eigenlijk nog niet weten wat we in de toekomst mogelijk allemaal moeten gaan bestrijden. In Frankrijk heeft de gevestigde politiek er alles aan gedaan om de opkomst van het racisme en Le Pen tegen te houden, het heeft echter allemaal niet mogen baten. Integendeel, de kreet "Le Pen Le Peuple" vindt zijn weg naar "een toenemend aantal Franse harten".

Het enige dat je zou kunnen proberen, is racistische uitingen of daden van overheidswege heel streng te vervolgen. In dat geval dient elke pleger van racistische uitingen of racistische daden op de zelfde straffe manier vervolgd te worden, zoals de pleger van ernstige misdrijven vervolgd pleegt te worden. Racisme zal dan in de ogen van de burgers worden tot net zoiets als diefstal of moord. Iets dat je bij de ("ideeën-")politie aan kunt geven. Wanneer de politie en de rechterlijke macht daar tenminste aan mee willen werken. De samenleving zal er echter niet beter op worden, wanneer er zo wordt omgesprongen met onze vrijheid van meningsuiting. Wanneer je een politiecursus of afdeling opricht, met als enig doel vervolging van zogenaamd foute meningen, dan is volgens mij het einde zoek. Wanneer het zover komt, moet je je af gaan vragen of het middel niet erger is dan de kwaal. Ik heb het dan nog niet eens gehad over het onbestrijdbare racisme in de geesten van de burgers, dat je met geen mogelijkheid uit kunt roeien. Zeker niet door middel van een straf beleid, gevoerd door een overheid die toch al met de dag ongelooftwaardiger lijkt te worden.

En buiten woedt ondertussen de echte wereld... ■

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADE- RING D.D. 17 NOVEMBER 1991

Aanwezig : Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Luc Spin (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

B 701 Het hoofdbestuur besluit het door het afgelopen novembercongres ingenomen standpunt aangaande de drastische vermindering van subsidies van jongerenorganisaties en jongerenwerk op te nemen in het te verzenden persbericht.

De volgende personen hebben tegen dit voorstel gestemd: Cor Schagen, Dirk Jan Wierenga, Frank van Dalen en Luc Spin.

Nicole Koetsier onthoudt zich van stemming, de anderen stemden voor dit voorstel.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADE- RING D.D. 8 DECEMBER 1991

Aanwezig : Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Marco Frijlink (PS III), Luc Spin (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

Afwezig : Cor Schagen (Vz.) en Hans Peter Lassche (PS II).

B 704 In aanvulling op besluit nummer 651 wordt besloten dat besluitenlijsten van de bureau-vergaderingen voortaan hetzij via de inbreng van de betreffende functionaris, hetzij direct worden verspreid.

B 706 Het HB besluit de taakgroep "Ouwe Sok" de volgende opdracht mee te geven:

Het op schrift stellen van de vorm van twee stichtingen; de eerste gericht op internationale activiteiten, de tweede op algemeen vormend gebied. Hierbij zal de taakgroep met name (edoch niet alleen) letten op: a) de bestuursvorm/ samenstelling, b) de bestuurlijke aansprakelijkheid, c) de doelstelling en d) de fiscale aspecten.

B 707 Tijdens het gesprek met het hoofdbestuur van de VVD, zal de JOVD de volgende punten ter bespreking aandragen: contacten in het kader van de SWO, Vorming & Scholing en internationale contacten.

B 708 Naar aanleiding van de inbreng van Frederik en Rogier wordt een lijst samengesteld van mensen die gratis de Driemaster en/of de HB-info krijgen toegestuurd.

B 709 Het HB besluit dat de VVO verantwoordelijk is voor de inkoop van de op het congres benodigde cadeaus.

B 710 Het HB besluit tot de aanschaf van blank aluminium naambordjes, die dienen ter vervanging van de tot nu toe op congressen gebruikte papieren naambordjes. De prijs is ongeveer FL. 25,- (zegge vijftig gulden) per stuk.

B 711 Het HB besluit aan de algemene vergadering in maart voor te stellen het besluit aangaande de 'congresonderwerpen juni 1993' door te schuiven naar de jaarlijkse algemene vergadering van dit jaar. Dit in verband met de experimentele opzet van het aanstaande juni-congres, waarvan in maart nog niet kan worden vastgesteld of dit al dan niet navolging verdient.

B 712 Het HB besluit met betrekking tot het juni-congres het volgende:

1) resoluties van (onder-)afdelingen en districten moeten uiterlijk op dinsdag 3 maart, om 10.00 uur 's ochtends op het algemeen secretariaat zijn ingediend.

2) randvoorwaarde voor deze resoluties is dezelfde die ook voor de resoluties van het hoofdbestuur/projectgroepen gelden: maximaal 1000 woorden en maximaal 15 stellingen.

3) de moties moeten (zoals gebruikelijk) uiterlijk op dinsdag 12 mei, om 10.00 uur 's ochtends op het algemeen secretariaat zijn ingediend.

4) de bekendmaking van bovenstaande geschied in de Driemaster van december, alsmede middels een brief naar de (onder-)afdelingen en districten.

B 713 Het HB besluit dat op de twee dagen na ieder congres, wanneer het AS gesloten is, de secretaris PR & Voorlichting (op maandag) en de verantwoordelijke politiek secretaris(sen) (op dinsdag) tijdens kantooruren op het AS aanwezig zullen zijn om de vaderlandse pers te woord te staan.

B 714 Het HB besluit een antwoordapparaat aan te schaffen, kosten maximaal FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden).

B 715 Het HB besluit de landelijke statuten, het huishoudelijk reglement, het reglement van orde voor de algemene vergadering en het redactie reglement elk afzonderlijk en in samenhang te onderzoeken op onvolkomenheden, omissies en fouten. De algemeen secretaris, Rogier van der Sande, wordt hiermee belast en wordt middels een budget van FL. 200,- (zegge tweehonderd gulden) uit de pot 'Statutenbeheer' de mogelijkheid geboden hierbij enkele, door het HB als zodanig te benoemen, deskundigen binnen de JOVD te raadplegen.

B 716 Het HB besluit de laatstelijk op het juni-congres 1991 gewijzigde landelijke statuten, etc. te vermenigvuldigen en deze, eenmalig, aan alle (onder-)afdelings- en districtssecretarissen toe te zenden. Hiervoor is FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden) beschikbaar uit het secretariaatsbudget.

B 717 Het HB besluit de heer P.T van Woensel toestemming te verlenen om bij het DNPP in de archiefstukken 152 en 179 de oprichtingsacte van afdeling Drachten op te zoeken om hiermee eventueel de oprichters van de afdeling te achterhalen.

B 718 De Interne budgetten worden conform de verschillende inbrengen en de gevoerde discussie vastgesteld.

B 719 Het HB besluit het vermogen van de heropgestarte afdeling Maastricht aan te vullen tot FL. 150,- (zegge éénhonderdvijftig gulden).

B 720 Van de bij de conceptresoluties behorende readers zal iedere (onder-)afdelings- en districtsfunctionaris belast met politieke zaken één exemplaar ontvangen. Verder zal op het voorafgaande congres een honderdtal exemplaren verspreid worden onder de congresgangers. De verspreiding tijdens het congres valt onder de verantwoordelijkheid van het politiebureau, de verspreiding ná het congres onder de algemeen secretaris. De kosten worden bekostigd uit de budgetten van de betreffende projectgroepen.

B 721 De portefeuille-verdeling van het politiebureau wordt conform de inbreng van Eddy vastgesteld, met als aanvulling dat de PG 'Aletta Jacobs' onder de verantwoordelijkheid van Marco Frijlink valt.

B 722 Het HB besluit:

- op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit PG Denktank: Anco Sesselaar;
- te benoemen in PG Informele Economie: Marco Frikkee en Stan Stevens;
- te benoemen in de PG Kunst en Cultuur: Kel Koenen, Petra van Riemsdijk, Roy Scheerder, E. Philips, Lydia Kentie, Mariska van Walsum, Arjan van der Stelt en Eric Hoozeboom;
- de PG Gezondheidszorg in te stellen, waarvan de financiering tot eind dit jaar geschied uit de pot 'overige politieke kosten'.

B 723 Het HB herbevestigt het op haar vergadering van 31 augustus/1 september 1991 genomen, edoch per abuis niet genoteerde besluit om te benoemen in het V&S-secretariaat: Marieke de Wit, Marcel Popma, Roland van Benthem en Jean Paul Frishert.

B 724 Het HB besluit Alex Stempels kandidaat te stellen voor het LYMEC-bestuur, in eerste instantie voor de post van algemeen secretaris en in tweede instantie voor de post vice-president.

B 725 Het hoofdbestuur neemt het voorstel van de internationaal secretaris, Michael van Turnhout, over om hem in het jaar 1992 zes internationale nieuwsbrieven uit te laten brengen en het abonnementsgeld te stellen op FL. 10,- (zegge tien gulden). De abonnees van 1991 krijgen de eerste drie edities gratis, vanwege het lage aantal uitgebrachte internationale nieuwsbrieven.

B 726 Het HB besluit alsnog FL. 100,- (zegge éénhonderd gulden) beschikbaar te stellen voor een tegemoetkoming in de deelnamekosten aan het IFLRY-congres van de (toen nog) a.s. Internationaal Secretaris.

B 727 Het HB besluit alsnog FL. 250,- (zegge tweehonderdvijftig gulden) beschikbaar te stellen voor een tegemoetkoming in de reiskosten van het bezoek aan het congres van de Mouvement des Jeunes Radicaux de Gauche.

B 728 Het HB besluit:

- de naamswijziging van de afdeling Gelderse Vallei in afdeling Costa del Veluwe niet goed te keuren wegens strijdigheid met (het besluit van de algemene vergadering van november 1984 aangaande) de modelstatuten voor afdelingen (5 stemmen tegen, 4 voor, 1 onthouding);
 - de statutenwijziging van de afdeling Kennemerland goed te keuren.
- Frank zal beide afdelingen hierover een brief sturen.

B 729 Naar aanleiding van de brief van de gezamenlijke districtsvoorzitters over een mogelijk te organiseren districten-weekend besluit het HB hierover een gematigd positieve brief te sturen, waarin echter duidelijk moet staan dat dit in eerste aanleg een aangelegenheid van de districten zelf is, zowel qua organisatie, bekostiging als invulling van het weekend. Het HB wil echter wel aangeven dat zij bereid is op zo'n eventueel te organiseren weekend (een gedeelte van de tijd) aanwezig te zijn. De VVO zal de brief schrijven.

B 730 Het HB besluit in principe positief te reageren op het voornemen om ook buiten Nederland JOVD-afdelingen op te richten. Met de volgende punten zal rekening moeten worden gehouden: 1) de mening van de liberale zusterorganisatie(s) uit het betreffende land/plaats hieraangaande 2) het al dan niet toelaten van jongeren uit het betreffende land. Hiertoe is overleg tussen VVO en secretaris organisatie enerzijds en de internationaal secretaris anderzijds nodig.

B 731 Het HB besluit Frederik van der Dussen en Frank van Dalen (eindverantwoordelijke) te belasten met het laten drukken en versturen van nieuwjaarskaarten naar alle belangstellenden van 1991. Hiertoe word hen een budget van FL. 1000,— (zegge éénuizend gulden) verschafft uit het budget organisatie.

B 732 Het HB besluit op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit de Vliegende Brigade: Hans van der Veecken, Peter Jan Smits en Georges la Porte.

B 733 Het HB besluit uit haar midden Frederik van der Dussen te benoemen als auditor voor de Driemaster.

B 734 Het HB besluit te benoemen in de Taakgroep HB-handboek: Cor Schagen (unaniem) en de Algemeen Secretaris (qq) (Rogier van der Sande stemt tegen).

B 735 Het HB besluit dat uit de sleutelcontracten voor het AS onder artikel d, bij 'diefstal' de betaling van FL. 50,- (zegge vijftig gulden) komt te vervallen.

B 736 Het HB besluit Frederik van der Dussen te belasten met het laten drukken en versturen van kerstkaarten naar de externe contacten van het hoofdbestuur. Hiertoe wordt hem een budget van FL. 500,- (zegge vijfhonderd gulden) verschafft uit het budget PR.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADE- RING D.D. 2 JANUARI 1992

Aanwezig : Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Marco Frijlink (PS II), Luc Spin (SO), Frederik van der Dussen (S PR&V).
Afwezig : Hans Peter Lassche (PS II).

B 738 Het HB besluit te benoemen in de PG Gezondheidszorg: Margriit de Waij, Carolien Nicolai, Karin Verschoor, Monique van den Berg en Stan Stevens.

B 739 Het HB besluit de kosten van het door de hoofdredacteur Driemaster -na overleg met de landelijk voorzitter, Cor Schagen en de voorlichter, Frederik van der Dussen (namens het hoofdbestuur)-genomen besluit om de oplage van Driemaster nummer 1, jaargang 44 (januari 1992) niet te versturen, maar te laten herdrukken, voor zijn rekening te nemen. Dit zal bekostigd worden uit budget 'Onvoorzien'.

B 740 Het HB besluit dat Frank van Dalen, Frederik van der Dussen en Rogier van der Sande het hoofdbestuur zullen vertegenwoordigen bij de beroepszaak van afdeling 't Gooi (aangaande HB besluit nummer 695) bij de eerste en/of tweede kamer van de commissie van beroep.

B 741 Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benaderen als kandidaat secretaris vorming & scholing:
1) Marieke de Wit (8 stemmen voor, 3 tegen);
2) Margaret Penders (10 stemmen voor, 1 onthouding);
3) Carolien Wellink (6 stemmen voor, 5 tegen).

BESLUITENLIJST VAN DE DB VERGADE- RING D.D. 16 JANUARI 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Dirk Jan Wierenga (LP).

DB 10 Het Dagelijks Bestuur neemt kennis van het voornemen van enkele politieke organisaties een stichting in het leven te roepen ('Stichting Youth Cooperation on European Integration') die ten doel heeft eind 1992 een congres te organiseren over Europese Integratie en in het bijzonder integratie in het kader van de Europese Gemeenschap. Het DB besluit slechts in deze stichting deel te nemen indien artikel 8 lid 2 (aangaande garant staan voor eventuele exploitatiekortingen) uit de concept statuten van de stichting wordt geschrapt, aangezien het hoofdbestuur anders in strijd met artikel 14 lid 3 van de landelijke statuten zou handelen. Het DB besluit in geval van deelneming aan bovengenoemde stichting namens de JOVD Cor Schagen zitting te laten nemen in de Raad van Toezicht (stuurgroep) en Martijn Boelen in het Dagelijks Bestuur (werkgroep).

RECTIFICATIE MINDERHEDENBELEID

In de vorige Driemaster stond de tekst van resolutie Minderheden afgedrukt. Door een misverstand is in de tekst ten onrechte onder nummer 8 een stelling over huisvesting opgenomen. Deze stelling is door het congres verworpen en hoort dus niet in de resolutie thuis.

Met excuses,

Eddy Habben Jansen,
vice voorzitter politiek

Ter aanvulling op de in de vorige Driemaster afgedrukte moties hieronder de motie die voortgekomen is uit de filosofische werkgroep:

MOTIE PRAGMATISCH PRINCIPIEEL

De JOVD in vergadering bijeen op 16 en 17 november 1991 te Lelystad

CONSTATERENDE

-dat het maatschappelijk middenveld van belang is als intermediair tussen individu en staat,

-dat de macht van confessionele groeperingen in het maatschappelijk middenveld gezien hun aandeel in de volksvertegenwoordiger onevenredig groot is

OVERWEGENDE

-dat de intermediair tussen individu en staat even pluriform dient te zijn als de grondslag van de Nederlandse staat en de verscheidenheid aan gedrag en levensbeschouwelijke stromingen onder individuen,

-dat de huidige machtsverhouding in besturen van het maatschappelijk middenveld ten koste gaat van de democratische controle en van een democratisch gelegitimeerde bestuurspraktijk

VOORTS CONSTATERENDE

-dat de niet-confessionele groeperingen en daarmee de groeperingen van de paarse coalitie ondervertegenwoordigd zijn in het maatschappelijk middenveld

VOORTS OVERWEGENDE

-dat de ondervertegenwoordiging van groeperingen van de paarse coalitie-partners het daadwerkelijk functioneren van een paarse coalitie in de praktijk in de weg kan staan gezien het consensusstreven in het Nederlandse bestuur

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

-dat door middel van een "a-confessioneel front" gekomen dient te worden tot een pluriform, democratisch gecontroleerd maatschappelijk middenveld en op die wijze niet alleen de paarse coalitie qua politiek draagvlak, maar ook qua bestuurlijk draagvlak mogelijk wordt,

-dat zij organisaties op levensbeschouwelijk-neutrale grondslag oproept deel te nemen aan en samen te werken in een "a-confessioneel front", waarbij ook confessionele groeperingen welkom zijn als zij de doelstelling van pluriformiteit onderschrijven en in de praktijk brengen,

-dat zij in de toekomst prioriteit geeft aan het tot stand komen van het bestuurlijk-maatschappelijk draagvlak van de paarse coalitie,

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

A A N M E L D I N G S B O N

T O P K A D E R C U R S U S

V V D / J O V D 1992

Thema: "Mobiliteit"

Naam:.....Geboortedatum:.....

Adres:.....M/V

Postcode en woonplaats:.....

Lid van :VVD/JOVD/Beide

Politieke ervaringen:

.....
.....
.....
.....

Opleidingen/Beroep:.....

Eerste voorkeur werkgroep:.....

Tweede voorkeur werkgroep:.....

Rekeningnummer:.....

Meldt zich aan voor de Topkadercursusweekend VVD/JOVD op zaterdag 4 en 5 april 1992, met als thema "Mobiliteit" in het Van der Valk Hotel te Assen.

Bij definitieve bevestiging van deelname dient de bijdrage van f 85,- voor het Topkadercursusweekend voor 18 maart 1992 te zijn overgemaakt op postgironummer 3619197 t.n.v. VVD o.v.v.: 'TOPKADERCURSUS'

Handtekening:.....

KRAATS KRAAKT

De nieuwe preutsheid

Enige tijd geleden werd op televisie met de regelmaat van de klok een filmpje vertoond met in de hoofdrol een man en een vrouw, die als eindpunt van een gezellig avondje stappen het appartement van de vrouw hadden uitgekozen. Na aankomst bleek de man er een geheel andere logica dan de vrouw op na te houden.

De man oordeelde namelijk dat wanneer hij en zijn geliefde zich in diverse uitgaansgelegenheden met allerlei alcoholica hebben volgegoten, zij niet samen op huis afgaan om het ook daar weer op een zuipen te zetten, doch om de gezelligheid tussen de lakens voort te zetten. Eenmaal thuisgekomen echter, ontpopte het meisje zich plotseling tot een sfeerverpestende non, die elke poging van de man om zijn gevoelens van liefde jegens haar kracht bij te zetten met een zure blik beantwoordde. De arme man droop teleurgesteld af...

De boodschap van het filmpje: dames, denk aan uw eerbaarheid, pas dus op voor stoute jongens.

Na het zien van zulke voorlichtingsfilmpjes begin je je af te vragen, wat er toch met die beroemde seksuele revolutie van de late jaren zestig is gebeurd.

Het lijkt er zolangzamerhand op dat we die al weer geheel en al vergeten zijn.

Dertig jaar na dato voeren de dominees nog steeds het hoogste woord.

Goed ik geef toe, de boodschap van dit reclamefilmpje is meer dan alleen een oproep tot behoud van de maagdelijkheid. Het filmpje vertelt ons namelijk ook nog dat een jongeman zijn geliefde niet met onzedelijke voorstellen dient te benaderen, wanneer het wicht daar geen behoefte aan heeft. Zondermeer een waarheid als een koe.

Toch blijf ik het een belachelijk filmpje vinden. Volgens mij weet elke goed opgevoede Hollandse jongen namelijk dat je meisjes niet moet zoenen wanneer ze daar geen zin in hebben. Waarom dan toch onze lieve belastingcenten aan dergelijke kostenverslindende campagnes besteden?

Ik weet het werkelijk niet. De afgelopen jaren zijn er van overheidswege reeds tientallen van dit soort belerende voorlichtingsfilmpjes over het beeldscherm gerold. De indruk begint te ontstaan dat de overheid zich de laatste tijd in toenemende mate tot een paternalistisch gedrocht ontpopt, dat, hoewel niet eens in staat in eigen huis orde op zaken te stellen, de burgers meent te kunnen voorschrijven hoe er geleefd moet worden.

Het wachten is nu op een postbus 51 filmpje dat ons voorschrijft, dat na de grote boodschap het achterwerk dient te worden afgeveegd. ■

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

"PAARS: COALITIE VAN PUNKERS EN DASSEN"

JAARGANG 44
NUMMER 3
APRIL/
MEI 1992

DRIEMASTER

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Dirk Jan Wierenga (010 - 4032702)
Schiedamsevest 32k, 3011 BA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 55i, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 425730)
J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040 - 516029)
Hertog Jan I laan 58, 5615 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)
Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)
Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)
2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)
Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk
(fotoredacteur), Kel Koenen, Marten van de Kraats,
Yair Pinto, Martijn Sjoorda, Marco Waterlander,
Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofredacteur

Koen Petersen (020 - 6448702)
Uiterwaardenstraat 79 hs, 1079 BS Amsterdam

foto voorpagina: Michiel Sablerolle/(c) Fotoburo Stokvis

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen	2
Voorzitter	3
De ontkerstening van Nederland	4
Hoe kwam paars tot stand?	5
Kleuren	6
Ook de JOVD bekende kleur	6
Mededelingen	7
Lezenswaardige lectuur	8
Pleur op!	8
Luc Spin: „Ik denk vrij primair.”	9
Zwetend hoofdbestuur	10
Het circuit	11
Liberalisme versus communisme	11
Oprukkend rechts deel 3	12
Referendum: cabaret der machteloosheid?	13
Vorming en Scholing	13
Hoofdbestuur	14
Plaatjes & Praatjes	19
Kraats kraakt	20

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie.
Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Deadline juni/juli-nummer Driemaster: dinsdag 30 juni 1992

Alle kopij kan (op floppy-disc, WP 4.2, 5.0 of 5.1) worden
gezonden naar: Redactie Driemaster
Algemeen Secretariaat JOVD, Prins Hendrikkade 104,
1011 AJ Amsterdam

ACTIVITEITENOVERZICHT JOVD-AFDELINGEN

- 1 mei** Kennemerland; kapitalistenborrel 20.00 uur Proeflokaal In den Uiver, Riviervischmarkt 13 te Haarlem
- 2 mei** District Gelderland; congresvoorbereiding.
- 2 mei** Oost-Achterhoek; borrel 20.00 uur café de Boemel. Inf. Harm Huetink 03210-14795
- 2&3 mei** Zuid-Holland; cursusweekeinde Liberalisme. Inl. Michael Abraham 010-4653595
- 6 mei** Voorne; motieavond 20.00 uur Courtine 17 Hellevoetsluis. Inl. Ed Weeder 01883-21910
- 6 mei** Rijnmond/cie Schiedam-Vlaardingen; cursus debating 20.00 uur De lijndraaijer. Inl. Martijn van der Spek 010-4134099
- 7 mei** Hart van Brabant; cursus Spreken in het Openbaar. Inf. Bart Mekenkamp 013-438558
- 7 mei** Rijk van Nijmegen; borrel 21.00 uur hotel Atlanta. Inf. Cecilia Kuhuwael 080-234243
- 7 mei** Rijnmond ism andere PJO's; discussieavond racisme mmv RADAR 20.00 uur Pro Rege. Inl. Gerrit Oudekerke 010-2140285
- 8 mei** Zeeland; de gezamenlijke afdelingen in de provincie Zeeland hebben ledenvergaderingen om te komen tot een nieuwe bestuursstructuur. Inf. Michiel de Visser 010-4829010
- 9 mei** District Utrecht; cursus besturen door Frank van Dalen. Inl. Edwin Rateland 010-4865284
- 9 mei** District Gelderland; DB-tour
- 10 mei** ABCD; cursus liberalisme in het Gulden Vliet te Alkmaar. Inl. Peter v.d. Walle 072-119080
- 9&10 mei** Zuid-Holland; districtscursus Liberalisme. Inl. Michael Abraham
- 13 mei** District Gelderland; excursie Valkenburg
- 13 mei** 't Gooi; discussieavond. Inl. Eric Hoogeboezem 071-144787
- 14 mei** Ede-Wageningen Plus; borrel 21.00 uur de Clochard. Inf. Marijke Schlingmann 08385-18835
- 14 mei** Woerden; minderheden-discussieavond. Inl. Johan de Jong 03480-15938
- 14 mei** District Zuid-Holland; districtsvergadering 19.30 uur stadhuis te Dordrecht
- 14 mei** Rijnmond; Sluitingsborrel 21.30 uur Locus Publicus
- 15 mei** Kop van Drenthe; Forum minderhedenbeleid en integratie met Tweede Kamerleden Terpstra, Middel, Ybema en Huibers; Hoet-rest. Wapen van Drenthe, Heerestraat 1, Roden; Info: Ramon van Deventer 050-126973
- 16 mei** District Brabant; Studiedag "Duurzame ontwikkeling; het wankele evenwicht tussen milieu en economie". Inf. Stan Stevens 076-221203
- 16&17 mei** Landelijk; Internationale Cursus te Hattum fl. 50,00. Inf. Michael van Turnhout 013-425730
- 18 mei** Rijk van Nijmegen met VVD; forum over dienstplicht. Inf. Michiel de Haan 080-237219
- 27 mei** Voorne; Eindexamenborrel 20.00 uur Barbiertje. Inl. Wilfred de Bruin 01883-20959

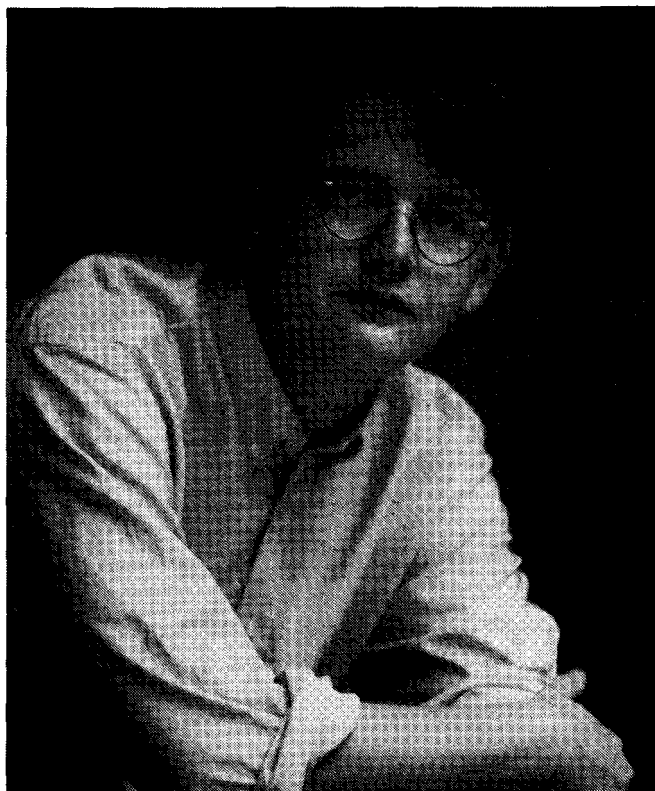

Foto: Dries van Bergeijk

VOORZITTER

Op 24 maart jongstleden werd in Perscentrum Nieuwspoor te Den Haag het 'Paars Regeerakkoord' gepresenteerd. In dit schaduwregeerakkoord, dat opgesteld werd door de JOVD, de Jonge Socialisten en de Jonge Democraten, wordt aangetoond dat een coalitie zonder het CDA tot de mogelijkheden behoort. Sinds jaar en dag zijn confessionelen onafgebroken in Nederlandse kabinetten vertegenwoordigd. De politieke verstarring, die het gevolg is van deze langdurige christendemocratische regeringsdeelname, heeft ervoor gezorgd dat Nederland nog steeds verstoken is van goede oplossingen voor problemen op het gebied van bijvoorbeeld staatkundige vernieuwing, mediabeleid, euthanasie en emancipatie. Steeds weer weet het CDA bestaande meerderheden voor dergelijke oplossingen handig uit elkaar te spelen.

Toch zijn VVD, PvdA en D66 ook zelf verantwoordelijk voor de machtspositie van het CDA. Lange tijd hebben liberalen en socialisten elkaar uitgesloten van een gezamenlijke kabinetsdeelname. De polarisatie van de jaren zeventig ligt echter ver achter ons. Een kabinet van VVD, PvdA en D66 behoort tot de mogelijkheden. En niet uit rancune jegens het CDA, maar om samen te werken aan andere en betere oplossingen voor maatschappelijke problemen.

De CDA-loze coalitie ligt de JOVD al jaren na aan het hart. Sedert halverwege de jaren zeventig komt onder voorzitterschap van de JOVD het 'Des Indes-beraad' bijeen, waar liberalen, socialisten en democraten over mogelijke regeringssamenwerking discussiëren. Maar tot daadwerkelijke samenwerking is het nog steeds niet gekomen. Vandaar dat vorig jaar besloten is om als jongerenorganisaties om de tafel te gaan zitten en tot een akkoord te

CONGRESBON

JUNICONGRES
20 & 21 juni
theater-hotel Almelo

Het Junicongres belooft een absoluut hoogtepunt te worden. Een groot aantal resoluties ingelend door afdelingen, een groot opgezet VN-rollenspel, politieke discussiegroepen over onder andere extreem rechts en het liberalisme, een groot nachtelijk feest met extra's, een aantal inleiders en sprekers, waaronder voor de zaterdagavond waarschijnlijk oud-minister van Verkeer en Waterstaat Nelle Kroes. Op zaterdagavond wordt een uitgebreid saladebuffet geserveerd. Kom dus ook!!

naam: _____ M/V

adres: _____

postcode: _____ plaats: _____

telefoon: _____ afdeling: _____

kom naar het maartcongres. Handtekening: _____

- 1) overnachting hotel, ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek
 1.1 O 1-persoonskamer fl. 92,50 1.2 O 2/3-persoonskamer fl. 70,00
- 2) overnachting hotel, ontbijt, feest en congresboek
 2.1 O 1-persoonskamer fl. 65,00 2.2 O 2/3-persoonskamer fl. 42,50
- 3) diner fl. 27,50 Ik wil graag op de kamer bij: _____
- 4) feestbon fl. 7,50
- 5) congresboek fl. 5,00

VUL DE BON VOLLEDIG IN
en stuur hem voor 27 mei op naar

JOVD, algemeen secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

doe het vandaag nog!

Meer informatie? Dat kan! Bel met algemeen secretariaat van de JOVD (020-6242000) of met Frank van Dalen (vice-voorzitter organisatie 040-465436)

Kwis je keuze aan en maak het bijbehorende bedrag over op girorekening 546 7270 (JOVD activiteitenrekening) te Amsterdam. De congresbonnen betaling dienen voor woensdag 27 mei 1992 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers gaat in volgorde van binnenkomst van betaling. Indien je voor 13 juni 1992 afzegt, wordt het bedrag minus fl. 7,50 teruggevoerd. Na deze datum blijft je hele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaald moet spaar inleken. Voorom die ellende in betaald van te voren. Overmaken is niet genoeg; het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Waarbetalen kunnen geen gebruik maken van de arrangeren. Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade.

komen. Om te laten zien wat een Paarse Coalitie er van kan maken.

Het is een liberaal akkoord geworden, met duidelijke keuzes. Optimale ontplooiingsmogelijkheden voor ieder individu staan centraal: verzelfstandiging van het sociale zekerheidsstelsel en gelijke behandeling van de verschillende samenlevingsvormen. Natuurlijk wordt gekozen voor een goede wettelijke regeling van abortus en euthanasie, maar ook spreekt het akkoord duidelijke taal over de rol van de overheid: via privatisering en decentralisatie zal de overheid kleiner, effectiever en efficiënter moeten worden. Het aantal departementen wordt drastisch teruggebracht en het moet afgelopen zijn met de overregulering. Wij pleiten voor een betere positie van de Tweede Kamer, onder andere door de instelling van een eigen wetenschappelijk bureau en de mogelijkheid om ook ambtenaren te ondervragen in hoorzittingen. Verder moet de politieke benoeming van topambtenaren geïnstitutionaliseerd worden. De machtspositie van het maatschappelijk middenveld wordt gebroken: niet allerlei adviescommissies maar de politiek zelf moet de keuzes maken. En de financiële gelijkstelling van bijzonder en openbaar onderwijs dient te worden afgeschaft.

Met het Paars Akkoord laten JOVD, JD en JS zien, hoe het beleid van een kabinet zonder CDA er uit zou kunnen zien. Ze geven het goede voorbeeld aan de politieke partijen. Een belangrijk initiatief, getuige ook de vele, overwegend positieve reacties in de pers. Het begrip 'Paarse Coalitie' heeft ingang gevonden in het parlementair idioom, de ideeën worden serieus bekeken. Nu is het zaak dat bij de komende kabinetsformatie de onderhandelingen over de vorming van een Paars kabinet ook daadwerkelijk geopend worden. ■

OR Schagen

DE ONTKERSTENING VAN NEDERLAND

door onze redacteur Folkert Bolkestein

Laten we het Paars Regeerakkoord eens kritisch onder de loupe nemen. Publicitair is het in ieder geval nuttig geweest. De JOVD stond weer eens in alle landelijke dagbladen, zij het zij aan zij met socialistische en vrijzinnigen. Publiciteit is echter geen criterium, in de krant sta je ook als de voorzitter de vice-voorzitter doodschiet.

Bij het op zijn merites beoordelen van het Paars Regeerakkoord kan je naar twee dingen kijken. Ten eerste: is het reëel, is het akkoord in staat de drie partijen in een regering te verenigen - liefst langer dan een jaar? Ten tweede: is het, uiteraard uit liberaal oogpunt, wel zo goed voor het Koninkrijk als dit akkoord ook wordt uitgevoerd, zo dit al mogelijk is?

Realiteit

Politiek is de kunst van het haalbare, niet een gevecht om wie het mooiste utopia weet te bedenken. Een overeenstemming-in-theorie is wel vaker in de praktijk onhaalbaar gebleken. Zie het plan-Simons. Wat dit betreft lijkt het mij dat vooral de socialistjes nogal wat water in hun rode wijn hebben gedaan. Het initiatief tot Paars ging dan ook uit van de JOVD, die een belangrijke stempel op het resultaat drukte. Zijn de socialistische daadwerkelijk toegeeflijk, of is dit een gevolg van mindere kwaliteit van hun onderhandelaars? In het tweede geval zal Paars er wel nooit komen. Het eerste kan ik mij niet voorstellen. De typisch socialistische strijdpunten die in Paars zijn doorgelekt zijn echter erg genoeg. Zo opteert Paars voor een "duurzame economische ontwikkeling", hetgeen betekent dat dit niet ten koste mag gaan van het milieu en - nu komt het - "daarbij is achteruitgang van welvaart acceptabel". Bovendien worden binnen acht jaar de kerncentrales gesloten en vervangen door "investering in onderzoek naar energiebronnen met een hoog rendement en een zo min mogelijk belasting voor land- schap en milieu". Ook wil Paars de uitkeringen welvaarts- vast aan de lonen koppelen, de ambtenarsalarissen vreemd genoeg niet. De VVD pleit overigens voor het omgekeerde. Dan is er nog de basisvorming, die Paars toch wil doordrukken, zij het in de meest belachelijke variant waar

wij ooit van gehoord hebben: op twee verschillende niveau's. De socialistische hebben hun zin, want er wordt een flinke rem gezet op de ontplooiing van de betere leerlingen. De conservatieven hebben ook hun zin, want de leerlingen uit achterstandssituaties kunnen hier nu niet van profiteren. Koppie koppie, hoor. Geen wonder dat de politici zo slecht liggen bij de bevolking. Eerst alles overhoop halen om wat beters ervoor in de plaats te kunnen zetten, dan net zolang compromissen sluiten tot alleen de nadelen overblijven.

Ook het buitenlands beleid kan de toets der kritiek niet doorstaan. Het is nog steeds een hangijzer, zoals blijkt uit de paragraaf "Israëlijsch-Palestijnse vraagstuk". Dit is een sterk anti-Israëlijsch geschrift, hoewel het opent met de fraaie non-stelling "Uitgangspunt van de benadering van het Israëlijsch-Palestijns conflict dient de erkenning te zijn van het zelf-beschikkingsrecht van zowel de Israëli's als de Palestijnen". Vervolgens betoont Paars zich voorstander van twee soevereine staten die ongeveer hetzelfde grondgebied beslaan en met dezelfde hoofdstad, waarna wordt vastgesteld dat de druk op de Israëlijsche regering om dit te bereiken moet worden opgevoerd. Het JOVD-hoofdbestuur geeft hier wel èrg toe aan de typische voorliefde van de socialistjes voor de arme onderdrukte (dus lieve) Palestijnen. Waarom overigens zoveel eer voor dit onderwerp? Ik ken wel meer regionale problemen in de wereld waaraan je een paragraaf zou kunnen wijden.

Verbetering of niet

Het is een befaamde politieke truc bij het sluiten van compromissen, en ook de Pojo's (Politieke Jongeren Organisaties) hebben hem al goed door: zodra je het niet eens bent met elkaar blijf je in algemeenheden of onduidelijkheden steken. Teveel onduidelijkheden brengen uiteraard de

coalitie in gevaar, bovendien staan ze een krachtig beleid in de weg, wat slecht is voor het land. Naast de non-oplossing van Paars voor het energiebeleid, hetgeen ik al genoemd heb, citeer ik nog een paar algemeenheden, die niet echt op een sterk beleid met visie lijken aan te sturen: "de staat zal zich op vele fronten kunnen terugtrekken", "door privatisering, decentralisatie en regionalisering zal de overheid moeten werken aan het verbeteren van haar daadkracht", "het openbaar vervoer zal op grote schaal gestimuleerd moeten worden", "de voorlichting en milieu-educatie dient zodanig gestimuleerd te worden dat het een bijdrage kan leveren aan een radicale mentaliteitsverandering", "de randvoorwaarden voor het sociaal-economisch beleid zijn de verbetering van het milieu, terugdringing van het financieringstekort en het handhaven van een rechtvaardig inkomensbeleid", "een samenhangend pakket van maatregelen dient uitgevoerd te worden om het aantal zieken en arbeidsongeschikten drastisch af te laten nemen", "de collectieve lastendruk als percentage van het Nationaal Inkomen zal worden gestabiliseerd op het huidige niveau".

Van de genoemde citaten is een deel zo vaag dat ze ook een coalitie VVD-CDA niet in de weg zouden staan, de rest is zo vaag dat met het CDA betere en hardere afspraken te maken zijn. In deze laatste categorie bevinden zich vooral de financiële, sociale en economische vraagstukken. Van oudsher zijn dit dan ook de punten waarop liberalen dichter bij christen-democraten staan dan bij de socialisten.

Wie het Paars Regeerakkoord doorleest kan in de veronderstelling worden gebracht, dat deze vraagstukken van relatief geringe betekenis zijn. Slechts twee van de elf hoofdstukken gaan erover. Wie de krant leest weet wel beter. Ook in CDA-VVD en CDA-PvdA kabinetten rollen de politici vooral vechtend over straat vanwege financieel-economische en sociale vraagstukken. Deze twee hoofdstukken zijn belangrijker dan de overige negen bij elkaar. Geen wonder overigens. Alles wat de staat doet kost geld, misschien op buitenlandse politiek na. De vraag is dus ook altijd: wie gaat dat betalen.

Voordelen

Ik moet toch nog even wijzen op de daadwerkelijke voordelen die een Paarse coalitie biedt - indien zij er komt en blijft zitten en überhaupt beleid voert. Paars wil euthanasie, draagmoederschap en softdrugs legaliseren, de winkel-sluitingswet afschaffen en de religieuze scholen aanpakken. De rest is of geen JOVD-standpunt, of met het CDA net zo goed of beter te bereiken. Wat betreft dit laatste stel ik een aardig experiment voor: ga als JOVD, JD en JS ook met het CDJA om de tafel zitten en probeer het concept voor een regering van NATIONALE EENHEID op te stellen.

Tot slot nog een aardige uitsmijter (nota bene uit het hoofdstuk "Financieel-economisch kader"): Paars wil de tekst "God zij met ons" op de zijkant van onze munten vervangen door "Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap". Niks gelijkwaardigheid dus. Bovendien een aardig plaagstootje voor de vele mensen in dit land met een religieuze levensovertuiging. ■

HOE KWAM PAARS TOT STAND?

door Frederik van der Dussen

Na in totaal 35 vergaderingen ligt er een echt 'Paars Regeerakkoord' tussen JD, JS en JOVD op tafel.

Het idee voor het akkoord ontstond in februari 1989. De JOVD overtuigde de JS en JD toen echter nog niet van het nut en van de lol.

In februari 1991 werd door de toenmalige voorzitters in samenwerking met de VVP's een supervisiegroep ingericht.

Daarnaast kreeg een drietal commissies voor de verschillende onderwerpen gestalte. Deze commissies kregen als opdracht binnen twee maanden met een concept-akkoord te komen van in totaal zes pagina's.

Begin mei was het concept in zijn 'geheel' klaar (dertig pagina's). Men was het echter nog niet over alles eens. De JD wilde daarnaast het taalgebruik veranderen om het stuk leesbaarder te maken. De planning was om in juni 1991 het akkoord aan de pers te presenteren. Besloten werd (omdat de tekst nog steeds niet 'lekker leesbaar' was) het geheel over het zomerreces heen te tillen. De tekst werd door de voorlichters herschreven en ingekort.

Dit laatste gebeurde heel tactisch door onder andere simpelweg het lettertype te verkleinen. Daarna werd het stuk in februari 1992 weer actueel gemaakt. Kernenergie, Ecotax en sociale zekerheid (dit i.v.m. het rapport van de commissie Wolffson) waren de breekpunten die de presentatie tot maai hebben weten uit te stellen. Er werd door een onafhankelijk bureau een kernpuntenlijst gemaakt en Jos Collignon kreeg de opdracht om een spotprent te tekenen. De drukker mocht de persen starten en het Paars Regeerakkoord op kringlooppapier was er! De persconferentie werd belegd, de fractievoorzitters van D66, PvdA en VVD werden uitgenodigd, en de persberichten verstuurd.

Het boekje 'Paars Regeerakkoord' is verkrijgbaar op het Algemeen Secretariaat van de JOVD voor één gulden (exclusief verzendkosten). ■

KLEUREN

door Erik Vijftigschild

Heeft Nederland op zaterdag 21 maart j.l. werkelijk kleur bekend? Vijftigduizend betogers deden het sowieso, hoewel dat soort schattingen altijd 'cum grano salis' bekeken moet worden. Maar goed, laten we er voor de goede zaak van uitgaan dat het aantal voor een keertje klopte. Dan waren er nog altijd zo'n 14.950.000 landgenoten die niet in die optocht meewandelden! Maar... de minister-president is van mening dat ook die mensen wel degelijk hun standpunt hebben verkondigd. Want toen Ruud Lubbers zijn speech op het Museumplein uitsprak, tussen de eieren, tomaten, appels en rotjes waarmee hij werd bestookt (door enige rijksgenoten die mij wel eens op hele enge discriminatoire gedachten brengen), wat waren toen zijn openingswoorden? "NEDERLAND BEKENT KLEUR."

Aangezien ik mij altijd nog als een Nederlander beschouw (al moet ik dat binnenkort op bepaalde plaatsen aan kunnen tonen), moet ik dus de conclusie trekken dat de minister, getuige het bovenstaande, namens mij meende te spreken. De goede man kent mij niet eens! Tenzij er inmiddels een geheim BVD-dossier over mij is aangelegd waarin hij inzage heeft. Ik ben in ieder geval voor de zoveelste keer verbluft over de MP. Dat hij zijn vak zo goed kent!

Bovendien zei hij: "NEDERLAND IS OOK GEEN LAND VAN RACISME". En daar had de premier alweer gelijk in. Onbedoeld stipte hij er bovendien precies de reden mee aan waarom de demonstratie net zo goed achterwege had kunnen blijven. Hetgeen hem de, volgens Stevens niet aftrekbare, stomerijkosten had bespaard.

Nederland is namelijk ook geen land van boemerangwerpen. En hebben wij ooit een demonstratie gehouden tegen boemerangwerpen? Nee dus. Nederland is hooguit een land van criminaliteit. En was dat het thema van de betoging geweest, dan waren er volgens mij 14.950.000 in plaats van 50.000 Nederlanders naar Amsterdam gegaan.

De gemiddelde Nederlander lijkt mij, ongeacht zijn politieke kleur, geen racist. Ook al maakt hij gretig grappen over Ien Dales, Belgen, negers en joden. Volgens de letterlijke betekenis van het woord is hij geen racist.

De cijfers liegen echter niet. Ze zeggen dat het overgrote deel van de misdaad in steden als Rotterdam (Kralingen) en Amsterdam (Prins Hendrikkade) door buitenlanders wordt gepleegd. Het zijn dan ook die cijfers die de gemiddelde Nederlander angst en onbegrip bezorgen. Is dat racisme? Ben je mal.

Waarom zou een Nederlander verdraagzamer moeten zijn als een overval door een gekleurde wordt gepleegd dan wanneer een blanke dat doet? Zodra deze cijfers dalen zal het bewijs geleverd worden dat Nederland helemaal geen kleur had hoeven te bekennen.

Desalniettemin is de demonstratie goed geweest voor het ego van een van de hoofdbestuurders (Hans-Peter Lassche bij Margreet Dolman) en om aan te tonen dat de MP voortdurend door rode tomaten (lees PvdA'ers) wordt belaagd. Met het oog op het Paars Regeerakkoord is dit laatste een goede zaak.

OOK JOVD BEKENDE KLEUR

Een reactie

door Eddy Habben Jansen, hoofdbestuur

Erik Vijftigschild werd tijdens de demonstratie op 21 maart j.l. niet alleen door de Minister-President, maar ook nog door een JOVD-delegatie "vertegenwoordigd". En dat terwijl ik, kennelijk in tegenstelling tot Lubbers, Erik wel ken.

Het hoofdbestuur van de JOVD heeft de demonstratie ondersteund en - onder andere op het congres en via de televisie - opgeroepen om op 21 maart j.l. naar de Dam te komen. Getooid met enkele JOVD-vlaggen hebben tien à vijftien JOVD'ers aan die oproep gehoor gegeven.

Er was voldoende aanleiding tot de manifestatie.

Eind vorig jaar en begin dit jaar hebben te veel racistische incidenten plaatsgevonden. Aanslagen op moskeeën en winkels ontstijgen het niveau van leuk bedoelde grappen. Ondanks dat is de situatie in Nederland minder ernstig dan in Duitsland of België. Laat dat vooral zo blijven! Ieder racistisch incident is er echter één te veel.

Over het nut van een manifestatie als "Nederland bekennt kleur" is uiteraard discussie mogelijk. Het is waar: een demonstratie lost geen problemen op. Een demonstratie is bedoeld om een signaal af te geven. Op 21 maart lieten 50.000 mensen weten dat ze de incidenten onrustbarend genoeg vonden om de straat op te gaan.

Maar de discussie over het nut van een demonstratie is niet gediend met de opmerkingen in het artikel van Erik Vijftigschild. Hij legt bijvoorbeeld een gevaarlijk verband tussen buitenlanders en criminaliteit. Zijn constatering is ongetwijfeld juist: onder bepaalde groepen buitenlanders in bepaalde delen van Nederland is de criminaliteit relatief hoog.

Algemene opmerkingen daarover maken en onbekommerd spreken over het verband tussen etnische achtergrond en criminaliteit is een kwalijke vorm van - inhoudsloze - generalisatie.

Storend in het artikel zijn ook de opmerkingen over racistische grappen. Het maken van grappen over negers en joden wordt door Erik voorgesteld als onschuldige *smalltalk*. Hoe "onschuldig" ook, ook dergelijke grappen zijn uitingen van bedoeld of onbedoeld racisme en dus verwerpelijk. De "onverklaarbaar" hoge werkloosheid onder - ook goed opgeleide - allochtonen, leuzen op muren, racistische grappen, stemmen op de centrumdemocraten en racistisch geweld. Het zijn allemaal tekenen van helaas ook in Nederland voorkomend racisme. Voor het hoofdbestuur reden genoeg om een voor de JOVD wellicht wat ongebruikelijk middel te kiezen en de straat op te gaan.

Onzes inziens een beter signaal dan het artikel van Erik Vijftigschild. ■

MEDEDELINGEN

UITSLAG JOVD BEURSSPEL 1991/1992

In november 1991 ging het tweede JOVD Beursspel van start en in februari heeft de laatste ronde van het spel plaatsgevonden, dat werd georganiseerd door de projectgroep Beursspel. Vele JOVD'ers hebben de kans gegrepen om mee te dingen naar één van de prijzen en om meer te ontdekken van de financiële wereld en de voor velen zo onbegrijpelijke beurspagina's in de krant. Het spel is succesvol verlopen en tijdens het afgelopen maartcongres heeft de prijsuitreiking plaatsgevonden.

Iedere deelnemer ging van start met een beginvermogen van een ton. In de eindstand zijn de volgende personen het hoogst geëindigd:

	eindvermogen: Hfl.
1. Ron Hoogenboom	508.995,-
2. Gregg Zschüssche	410.960,-
3. Roland van Benthem	369.490,-

De troostprijs was voor Jean-Paul Frishert, die verklaarde dat dit het resultaat was van zijn geslaagde strategie om in ieder geval een prijs in de wacht te slepen. Het Hoofdbestuur is op een eervolle 32e plaats terechtgekomen.

ORGANISATIE

Secretaris organisatie

Door het voorlopig vacant houden van de hoofdbestuurfunctie secretaris organisatie is de volgende vervangingsregeling van kracht geworden.

Taken Frank van Dalen (vice-voorzitter organisatie)
tel. 040-465436:

- * Vliegende Brigade
- * Afdelingsactiviteiten
- * Algemene afdelingsbegeleiding

Taken Frederik van der Dussen (secretaris public-relations)
tel. 010-4110198:

- * Promotieteamcommissie
- * Informatiekranten
- * Promotieacties in afdelingen

Gratis informatiekranten

Er zijn duizenden gratis informatiekranten op het Algemeen Secretariaat van de JOVD beschikbaar. Afdelingen kunnen deze kranten verkrijgen via het secretariaat. Plan die promotiecampagnes op straat, scholen of waar dan ook! Ondersteuning door het promotieteam is mogelijk. Neem in een vroeg stadium (vier weken van te voren) contact op met Frederik van der Dussen of iemand van de promotieteamcommissie. Blijf agenda's, uitnodigingen, afdelingsbladen, nieuwsbrieven e.d. naar het Algemeen Secretariaat sturen.

Congreslocatie

Navraag bij motel Gilze-Rijen, zoals op de landelijke vergadering tijdens het maartcongres afgesproken, heeft geleerd dat op 26 en 27 juni door de JOVD gecongresseerd kan worden in voornoemd motel. Dit houdt in dat de JOVD in 1993 op 20 & 21 maart, 26 & 27 juni en 13 & 14 november zal congresseren in motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen, zoals besloten op de op 14 en 15 maart 1992 gehouden landelijke vergadering van de JOVD.

CURSUSOVERZICHT V&S

Brabant (informatie: Stan Stevens 076-221203)
april/mei Cursus Debating (District)
9 mei Cursus 'Duurzame ontwikkeling' (District)
juni Cursus Actuele Politiek (Hart van Brabant)

Noord-Holland (informatie: Magritt de Waij 035-236831)
mei Cursus Liberalisme (Amsterdam)
8 mei Introductie Cursus (WWF)
14 juni Introductie Cursus (ABCD)

Overijssel (informatie: Nuria Reques Waterink 071-172887)
6 juni Wereldhandelsspel (District)

Utrecht (informatie: Edwin Rateland 010-4865284)
9 mei Cursus Besturen (District)

Zeeland (informatie: Robert J. Meulmeester 01184-65743)
april/mei Cursus Besturen/VDS I (Zierikzee)

Zuid-Holland (informatie: Petra van Riemsdijk 071-130398)
9-10 mei Cursusweekend Liberalisme (District)

Regionale promo-cursusdagen (onder voorbehoud; informatie: Margaret Penders of Frederik van der Dussen)

30 mei Brabant, Zeeland en Limburg
Trafalger Pub Eindhoven
31 mei Noord-Holland, Zuid-Holland en Utrecht
Algemeen secretariaat Amsterdam
13 juni Noord, Gelderland en Overijssel
Oasis, Kerkplein 15-16 Meppel

OPROEP PROJECTGROEP ENERGIEBELEID

Er zijn allerlei redenen waarom het energiebeleid een interessant onderwerp vormt. Energie is één van de kurken waar onze moderne samenleving op drijft. Het onderwerp heeft vele kanten (economie, milieu, techniek, internationale betrekkingen) en zal binnenkort weer volop in de belangstelling staan, dankzij minister Andriessen. Vandaar dat dit een goed moment is om ook als JOVD het onderwerp weer onder de loep te nemen.

Binnenkort zal de projectgroep Energiebeleid worden opgericht. De projectgroep zal zich ondermeer buigen over kernenergie, energiebesparing, alternatieve energiebronnen, Europees energiebeleid en onze afhankelijkheid van bijvoorbeeld het Midden-Oosten. JOVD'ers met belangstelling voor deze projectgroep kunnen zich aanmelden of om meer informatie vragen bij Jan Kees Martijn (tel. 020-6681278).

OOST-EUROPA-REIS

Datum: 20 tot en met 30 juli 1992
Plaats: Praag, Bratislava, Budapest en Neusiedler See
Kosten: fl. 750,00, bij batig saldo is teruggave van een deel van de bijdrage mogelijk.
Info: Clarence van Gils, 020-6681990
Deadline: juni-congres 1992, maar: vol is vol.

De Oost-Europa-reis is een politiek getinte vakantiereis met negen JOVD'ers in een busje, naar het toeristische paradijs dat vroeger achter het IJzeren Gordijn lag. Dit betekent kennis maken met de landen en mensen waarover de kranten vol staan. Een bezoek brengen aan fantastisch mooie oude steden. Maar ook: ontmoetingen met politici en jonge liberalen. Discussies over onderwerpen waar we in het Westen allemaal wel een mening over hebben, vaak zonder te weten hoe er in Oost-Europa over wordt gedacht. Inschrijven moet *via het inschijfformulier* gebeuren. Dit is bij de internationaal secretaris te verkrijgen.

Het programma:

20 juli reis naar Praag
21 juli Praag
22 juli 's middags reis naar Bratislava
23 juli Bratislava, ontmoeting met Slowaakse jonge liberalen
24 juli 's morgens reis naar Budapest
25 juli Budapest, ontmoeting met Hongaarse politici
26 juli Budapest, rondleiding door de stad door Fidesz
27 juli reis naar Neusiedler See
28 juli verblijf aan de Neusiedler See
29 juli idem
30 juli terugreis

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

door onze redacteur Folkert Bolkestein

Autochtoon Nederland dreigt langzamerhand te worden overvleugeld door allochtoon Nederland. Ten eerste door getalsmatige groei: via gezinshereniging (lees "gezinsvorming") en via de baarmoeder. Ten tweede door de "naïviteit" van Nederland, die geen partij blijkt voor de assertiviteit die zo gewoon is in andere delen van de wereld. De mohammedanen lachen ons stiekem uit om de gemakkelijke manier waarop wij ons land prijsgeven.

Aldus een in Nederland woonachtige Afghaan die zei dit niet langer aan te kunnen zien en uit de school klapte met "het best bewaarde geheim van Nederland". Omdat hij goed begreep, dat deze opvattingen niet door de beugel kunnen, koos hij een schuilnaam, "Mohammed Rasool", waarvan de vertaling in de buurt komt van "Johannes de Apostel" of "Jesus de Verlosser". Rasool beschrijft in zijn boekje "De ondergang van Nederland" op een rake wijze twee belangrijke eigenschappen van de Nederlanders. Ten eerste ons nergens ontbrekende - bijna dwangmatige - gevoel voor humor en ten tweede onze afkeer van racisme waar het allochtonen betreft. De schrijver maakt in zijn boekje van beide eigenschappen handig gebruik door middel van alom aanwezige humor aan de ene kant, aan de andere kant door het gedrag van allochtonen als "normaal" te bestempelen en dat van Nederlanders als bijzonder. Hierbij prijst hij wél onze ongelofelijke vriendelijkheid en beschaafdheid, terwijl hij de moslim-cultuur middeleeuws noemt. Toch blijkt het onmogelijk om - gerechtvaardigde - beschuldigingen van racisme te ontgaan als je je op zulk glad ijs begeeft. Want dit ijs is glad, hoewel Rasool strikt genomen geen onderscheid maakt op grond van ras, maar op grond van (relevante) cultuur. Vooral als hij tegen het eind van het boek de daadwerkelijke "ondergang van Nederland" beschrijft, gaat hij wat ons betreft duidelijk over de schreef. Zijn opmerkingen wakkeren rassenhaat aan, of ze nu waar zijn of niet. Dit wordt versterkt door de zeer directe, eenvoudige, bijna populistische schrijfstijl. Rasool waagt zich desalniettemin niet aan conclusies, hij stelt alleen de feiten vast.

Het is verstandig geweest van de schrijver om anoniem te blijven, geen ayatolah kan nu zijn doodvonnis vellen. Tweede kant van deze anonimiteit is het opwerpen van de volgende vraag, waarvan iedere lezer naar het antwoord benieuwd is, en die je wel als de hamvraag zou kunnen beschouwen. Is Mohamed Rasool inderdaad een moslim die een goed bewaard geheim verraadt, of een oer-Hollandse racist die probeert de rassenhaat aan te wakkeren? Welnu: het al dan niet racistische karakter van "De ondergang van Nederland" moet worden bepaald aan de hand van de inhoud van het boekje. Ras of levensovertuiging van de auteur is voor een goed Christen-humanist niet van belang. De hamvraag is het dus bij nader inzien deze. Vast staat wel, dat als een Nederlander met open vizier deze teksten had geschreven, het boek niet eens was uitgegeven.

Ik kan het boek aanbevelen, mits de lezer bereid is een choquerend-ontnuchterende gewaarwording te ondervinden.

"De ondergang van Nederland, Land der naïeve dwazen"
door Mohamed Rasool

Gerard Timmer Prods 1990 (ISBN 9051420358) ■

PLEUR OP!

Talkshow

Meneer Bolkestein, wat kan ik u te drinken inschenken: wijn of water?

- Ja.

Pardon?

- Ik zet mijn mening graag in rond Nederlands uiteen.

Rond Nederlands?

- Ja, dat vindt U misschien een vervelend woord, maar we moeten niet doen alsof suiker niet in onze mond kan smelten.

Maar...

- Het is de dood in de pot als mensen om de hete brij heen draaien.

U zegt dat ik om de hete brij heendraai?

- Kijk eens, ik ben er voor om aardig te zijn tegen elkaar, maar daarnaast wil ik duidelijk kunnen zeggen waar het op neer komt.

Ik heb de indruk dat ik u niet begrijp...

- Dat stoort mij niet in het minst. Tegen een indruk kan ik toch niets aanvoeren.

U slaat een vervelende toon aan...

- Ach, u weet, c'est le ton qui fait la musique. De toon maakt de muziek.

U luistert niet...

- Nee, maar dan zeg ik: Zoals de waard is, zo kent hij zijn gasten. There's none so blind as he who does not want to see. Horende doof en ziende blind.

Wordt u boos als mensen niet naar u luisteren?

- Absoluut niet! Mijn reputatie is niet van het lichtzinnige soort, zal ik maar zeggen, dus ik kan een stootje velen. Bovendien ben ik gedeeltelijk gevormd in de internationale oliewereld en daar wordt ook niet geknikkerd.

Maar...

- Kijk eens, ik heb tien jaar in de tropen gewoond en dan word je niet snel boos.

Haalt de VVD onder uw leiding vijftig Kamerzetels?

- Geen haar op mijn hoofd die daar aan twijfelt. Ik heb een rotsvast vertrouwen in het gezonde verstand van de gemiddelde Nederlander en die komt niet af op onduidelijkheid, en ook niet op wollige zeurverhalen.

Kunt u het stemmen-trekken toch niet beter aan Hans Wiegel overlaten?

- Ach, niet geschoten is altijd misgeschoten. U moet niet te doomsday-achtig denken.

Neemt u ontslag als na een verkiezings-debacle naar een zondebok wordt gezocht?

- Kijk eens, we moeten niet op alle slakken zout gaan leggen. Bovendien zijn we niet van marsepein, ik kan tegen een stootje. Als je dit soort zaken uit de weg gaat, moet je niet in de politiek gaan. Richard Nixon zei: "If you can't stand the heat, get out of the kitchen".

U bent een moedig man...

- Zuviel Ehre! Mijn stelling is eenvoudigweg dat politici klare wijn moeten schenken.

Meneer Bolkestein, bedankt voor dit gesprek. ■

“IK DENK VRIJ PRIMAIR”

Luc Spin over wat er rammelt aan het hoofdbestuur...

door onze hoofdredacteur Koen Petersen

Zijn toekomst zag er veelbelovend uit. Direct nadat Luc Spin in 1988 lid werd van de JOVD, belandde hij in het bestuur van de afdeling Steenwijk. Vervolgens werd hij voorzitter van de afdeling Meppel en penningmeester van het district Noord. Twee jaren lidmaatschap van de landelijke kascommissie leverden hem weliswaar niet het beheer op van de geldkist, toch mocht hij in juni 1991 achter de hoofdbestuurstafel plaatsnemen - als secretaris organisatie (SO). Na amper negen maanden nam hij in maart 1992 gedesilluseerd afscheid. “Veel mensen denken dat het SO-schap slechts bestaat uit het Promo-Team en de Vliegende Brigade. Dat is dus gelul.”

“De functie van secretaris organisatie in het hoofdbestuur is voor één persoon eigenlijk te zwaar. Iedere zondag nam ik mij voor om de daarop volgende week niet meer dan dertig uur in de JOVD te steken. Maar omdat ik tenminste de helft van mijn bezigheden vooraf niet kon zien aankomen, lukte dat nooit. Het maakte eigenlijk helemaal niet uit hoeveel tijd je in het SO-schap stak. Je kon er moeiteloos zeventig uur per week in pompen en fraaie resultaten boeken, de job kwam nooit af. Veel van mijn voorgangers hebben het dan ook niet langer dan één jaar volgehouden en dat geeft wel iets aan. Je brandt erg snel af.”

Jij ook?

“Een paar maanden geleden wel. Toen zei ik tegen mijzelf: ‘Spin, je moet kappen, waar heb je het in hemelsnaam nog over!’. Omdat het werk nooit afkomt, krijg je al spoedig te maken met bepaalde frustraties. De grenzen van het mogelijke komen te snel in zicht. Want als je het goed wilt doen, moet je uren draaien. En de paradox is dat hoe beter je het gaat doen, des te drukker ga je het krijgen. Je leert in de afdelingen meer en meer mensen kennen. En omdat jij het enige hoofdbestuurslid bent dat bij hen bekend is, gaan ze allemaal een beroep op je doen. En zo stapelt het werk zich op.”

Dat geldt voor alle functies . . .

“Nee. Als ik nu mag kiezen voor een functie in het hoofdbestuur, dan zou ik politiek secretaris willen worden, HB'ers of VVP. Want die posten zijn superlicht. Die doen niets meer dan nota's schrijven en met hun projectgroepen vergaderen op het Algemeen Secretariaat. Eigenlijk zouden ook deze functionarissen veel meer met afdelingen aan de slag moeten. Want dáár is de politieke discussie op sterven

na dood. Dat geldt overigens ook voor de districten en voor de JOVD als geheel. Leden van het hoofdbestuur zouden primair een poging moeten doen de politieke discussie in afdelingen nieuw leven in te blazen. Dan gaat het daar weer lekker draaien, en dat betekent een verlichting van het SO-schap. De huidige verkrampde manier waarop door het hoofdbestuur de politieke discussie van bovenaf aan de vereniging wordt opgelegd, moet overboord worden gegooid. Er moet meer *bottom-up* worden gewerkt. In zo'n structuur wordt echter van de politiek secretarissen veel meer gevraagd.”

De afstand tussen hoofdbestuur en vereniging is dus te groot . . .

“Ja. Vaak wordt het hoofdbestuur arrogantie verweten, en terecht. Dit wordt mede door de opzet van de landelijke congressen in de hand

gewerkt. Daar zijn de leden van het hoofdbestuur opeens erg belangrijk, zitten bijvoorbeeld op een hoog podium.

Als gewoon lid haal je het niet in je hoofd met die halfgoden in discussie te gaan. Nu hoef je niet meteen vrienden te zijn met de hoofdbestuursleden, maar je moet wel normaal met ze kunnen praten. De pedantie en arrogantie van verschillende HB-leden - nee, ik noem geen dubbele achternamen - staan zo'n gesprek echter al snel in de weg. Die arrogantie manifesteerde zich ook binnen het hoofdbestuur. De VVP bijvoorbeeld vond mij dom omdat ik niet aan politiek deed. Maar daarvoor zat ik dan ook niet in het hoofdbestuur. Het was mijn taak de vereniging organisatorisch beter te maken.”

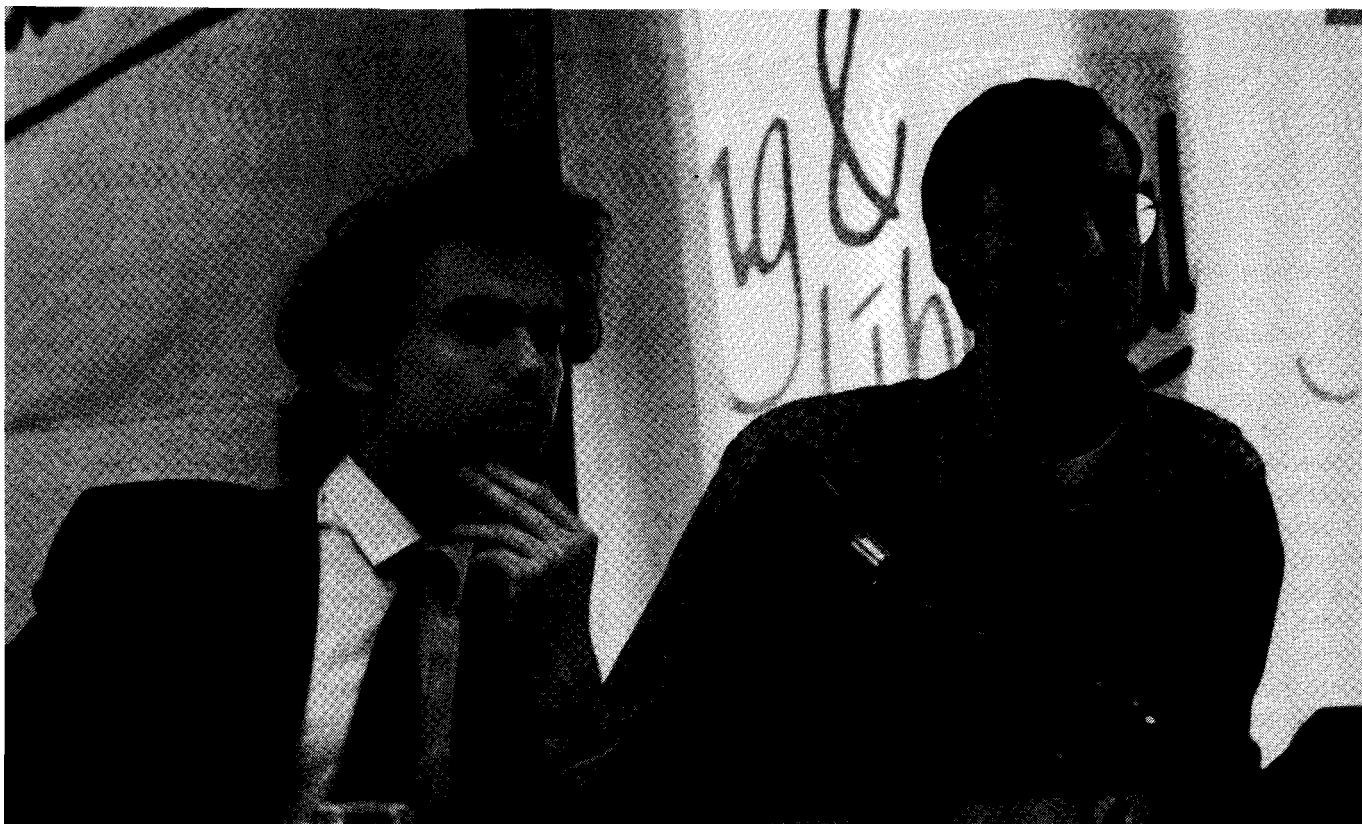
Je spaart je oud-collega's niet...

“Bij mijn aantreden heerste in het bestuur een sfeer van wantrouwen. Je moest derden bellen om de motieven van het handelen van je collega-bestuursleden te achterhalen. Cor Schagen had wat dat betreft als voorzitter een klotebaan, hij moest de boel bij elkaar houden. En dat deed en doet hij goed. Ik denk vrij primair. Volgens Schagen heb ik het tactisch benul van een olifant en waarschijnlijk heeft hij gelijk. Maar als er meer eerlijke mensen in het hoofdbestuur hadden gezeten, zou het in ieder geval intern een stuk prettiger werken geweest zijn.”

Heb je spijt van je HB-tijd?

“Absoluut niet. Ondanks al mijn kritiek heb ik in het hoofdbestuur een ontzettend leuke tijd gehad. Het Promo-Team is opgezet, er wordt afdelings-vriendelijker gedacht, we hebben een fantastisch Augustus-Offensief gedraaid en de Vliegende Brigade is nieuw leven ingeblazen.

Ik ben leuk bezig geweest.”

ZWETEND HOOFDBESTUUR

Congresverslag

door onze redacteur Marten van de Kraats

Het hoofdbestuur kreeg het dit congres behoorlijk moeilijk. Secretaris Organisatie (SO) Luc Spin haalde het namelijk in zijn hoofd om vlak voor het congres af te treden. Hij had er genoeg van. Dat was zolangzamerhand ook te verwachten. Het SO-schap heeft zich de afgelopen jaren immers ontwikkeld tot de zwaarste hoofdbestuurpost. De zwaarte van deze post wordt veroorzaakt door het feit dat de secretaris organisatie verantwoordelijk is voor de afdelingsbegeleiding. En gezien het feit dat de helft van alle afdelingen nu op z'n gat ligt, kunt u zich indenken dat zo'n secretaris organisatie vierentwintiguurs-diensten moet draaien. Welnu, daar had Spin dus genoeg van. Het hoofdbestuur moest daarom enkele weken voor aanvang van het congres op zoek naar een geschikte opvolger, en dat viel niet mee. Vol vertrouwen belde voorzitter Cor Schagen de genomineerden stuk voor stuk af, rekenend op een volmondig 'ja' van een van hen. Het was tot voor kort tenslotte een hele eer om in het hoofdbestuur van de Jongerenorganisatie Vrijheid en Democratie plaats te mogen nemen. Maar dat viel dus tegen... Kandidaat 1 zei nee, kandidaat 2 zei nee, kandidaat 3 zei nee en tenslotte zei kandidaat 4 ook nog eens nee. Zoiets was nog nooit gebeurd...

Twee dagen voor het congres was het hoofdbestuur nog steeds op zoek was naar een S.O. Uit arren moede besloot ze maar tot een ad interim-benoeming over te gaan. Op het congres beschikten de leden echter anders: die ad interim benoeming kwam er niet. Diverse alternatieven vlogen vervolgens over de tafel: een commissie, een VAV en een

BAV. De statutenneukers beleefden gouden uren... Met als gevolg dat het congres op den duur door de bomen het bos niet meer zag, zodat er uiteindelijk maar helemaal niets besloten werd. Op één besluit na: die ad interim benoeming komt er niet. Het hoofdbestuur kookte over. Conform de officiële vervangingsregeling kan de VVO nu de taken van de S.O. voor zijn rekening gaan nemen.

Politiek

Er lagen dit congres twee resoluties ter tafel: Informatie & Communicatie en Exploring & Exploitatie. Het eerste stuk werd zwaar verminkt door een krappe meerderheid overgenomen. Het tweede stuk heet nu: *Verkenningen en Uitbatingen*. Beide resoluties zullen overigens zoals gebruikelijk in een donkere la verdwijnen.

Voor het overige werd besloten dat wat betreft de JOVD onze ambassade in de Heilige Stad gesloten wordt, hetgeen ook nog in het Paars Accoord is opgenomen. Voorts vermeldenswaardig is de massale steun voor het voorstel om de hoofdbestuurcommentaren op de politieke moties in het congresboek af te schaffen. Eddie Habben Jansen (landelijk vvp) tierde en raasde, het mocht echter niet baten: de liberalen in de zaal hadden hun buik vol van het paternalisme.

De enige in het oog springende politieke standpuntswijziging was die op het gebied van de defensiepolitiek. De JOVD stemde er namelijk mee in dat met de ontwikkeling van het SDI-project moet worden doorgedaan, en dat onze nucleaire strategie zich meer moet gaan richten tegen nieuw opkomende nucleaire machten in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Kortom, dit congres heeft ons toch nog één ding opgeleverd: een nieuw vijandsbeeld! ■

HET CIRCUIT

door onze redacteur Kel Koenen

In haar onmetelijke wijsheid had ons hoofdbestuur de betonnen triestigheid van Lelystad achter zich gelaten, om de vereniging onder te brengen in een nieuw ghetto: de Van der Valk-keten. De hoofdstad van 's lands mooiste provincie, agro-town *numero uno* Arnhem was uitverkoren om de horde verlichte liberalen logement te bieden. Het huisje droeg de veelzeggende naam West-End en de prairietocht begon al op het station. Een lullig lijndienst-busje stond gereed om de schare liberalen naar de buitenste bosrand te brengen, waar chagrijnige hostessesen klaar stonden om een ieder wegwijs te maken. De belangstelling was weer zo groot dat niet iedereen die ervoor gekozen had om het congres bij te wonen onderdak vond in West-End. Daags voor het congres ontvingen deze ongelukkigigen een eigenpijperige brief van de landelijk VVO, die toch maar mooi geregeld had dat sportcentrum Papendal uitkomst bood. De buiten de boot gevallen konden hier de nacht doorbrengen. Een ieder die zich afvraagt waarom topsporters altijd zo ontevreden zijn, moet deze monnikcellen maar eens bekijken.

Het programma van de zaterdag bood dezelfde aanblik als anders: de werkgroepen, de saai intro voor nieuwe leden en een a-intelligent vroegoud mannetje die blaatte over *eloquentia* of welsprekendheid. Er was zaterdagmiddag één leuk puntje in de heersende JOVD-brakerigheid te bespeuren: de voorlichter van de gemeentepolitie Amsterdam. Er waren veel congresmaagdelijken, dus het diner op zaterdagavond werd in veel liberale magen naar binnen geschoven. Dat de saus verdacht veel op de soep leek, het vlees was weggelopen bij *mister minit* en het toetje iets ondefinieerbaars bleek, werd vergoelikt met de woorden: 'tja, Van der Valk, hè'. En daar eet dus de upper-middle class op Tweede Paasdag voor de gezelligheid.

De vereniging heeft sinds het novembercongres een nieuwe politieke vv, die zich op een bijzondere manier van zijn taak had gekweten, alleen wat laks was en om die reden één week voor het congres nog zonder spreker zat. Gelukkig voor onze politieke spijker was ere-lid Nypels van D66 bereid wat te zeggen. Ook onze voorzitter presteerde het onmogelijke: zijn rede werd nog slechter geacht dan die van zijn voorganger. Een mug die een scheet laat is interessanter. Over het feest kan gezegd worden dat er veel drank werd verzet en dat de werknemers meer dronken werden dan de gemiddelde jonge liberaal.

Zondagochtend was het tijd voor het onbijtbuffet en eerlijkheidshalve gezegd is dit altijd het beste van het gehele congres. De rest van de dag moesten de meeste leden, op de dertien na die wel met grote regelmaat hun hoofd oprotrokken, het gevoel gehad hebben dat ze er voor de kat zijn kut bijzaten. Het veelbeloofde zondagprogramma was wederom in geen velden of wegen te bekennen.

We hebben ons weer vermaakt. ■

LIBERALISME VERSUS COMMUNISME

door onze redacteur Yair Pinto

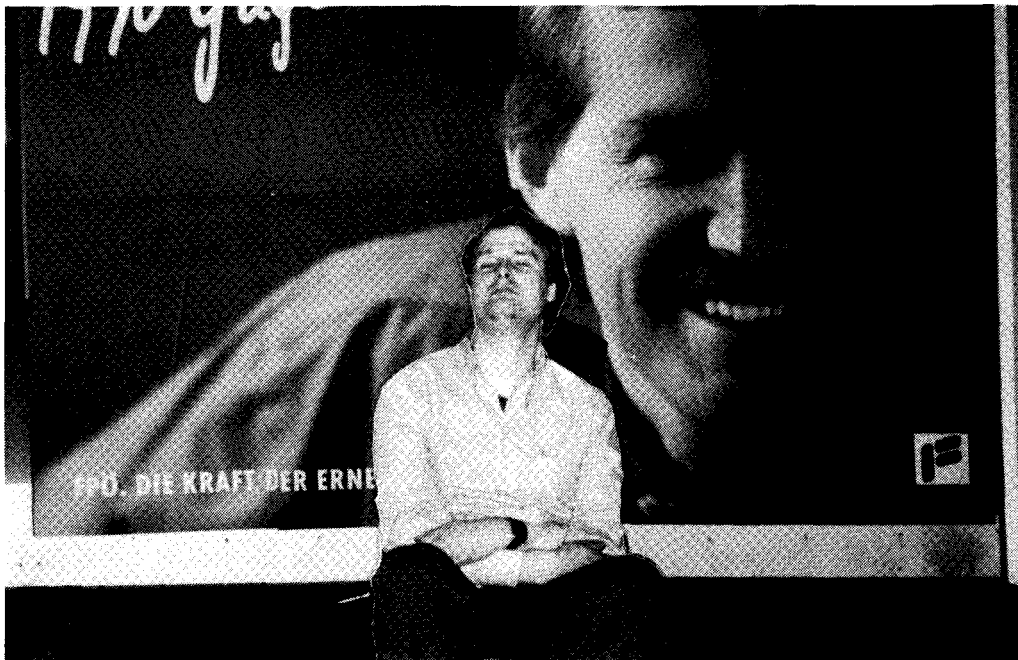
De basisstellingen van de JOVD zijn zo algemeen gesteld, dat ze als uitgangspunt van elke politieke koers zouden kunnen worden gebruikt. Ze zeggen helemaal niets. Omdat de ideologie de basis moet zijn voor een partij- of kernpuntenprogramma, zal ik proberen de veronderstelde ideologie van de JOVD, het liberalisme, uiteen te zetten. Dit aan de hand van een vergelijking met een andere ideologie, het communisme.

Het liberalisme steunt op één pijler: Gerechtigheid. Daaruit komt een van de belangrijkste punten van het liberalisme voort: Vrijheid. Want als iemand tot een daad wordt gedwongen, en hij ondervindt daarna gevolgen van die daad, dan is dat onterecht. Hij kon zelf namelijk niets aan die daad doen en hij kan er daardoor niet verantwoordelijk voor worden gesteld. Dus als een individu weinig persoonlijke vrijheid heeft, zal hij het merendeel van zijn daden gedwongen verrichten, en zullen veel gevolgen die hij ondervindt hem ten onrechte treffen. Het doel van het liberalisme is om elk individu zoveel mogelijk vrijheid te geven, zodat hij zoveel mogelijk terecht de gevolgen van zijn daden ondergaat. Het liberalisme streeft daarom naar een staat waarin elk individu zo min mogelijk door anderen in zijn vrijheid wordt beperkt. Maar ook een staat waarin elk individu anderen zo min mogelijk in hun vrijheid beperkt. Het liberalisme vereist een staat met wetten, die ervoor zorgen dat men elkaar zoveel mogelijk vrijheid laat. Het liberalisme vereist dus ook een democratische staat, want als een besluit vóór iedereen moet worden genomen, dan moet het ook dóór iedereen worden genomen. Anders zou men onterecht de gevolgen van een besluit ondervinden. Het liberalisme streeft naar een staat waarin de rol van de overheid niet groter is dan noodzakelijk, de overheid mag niet onnodig de vrijheid van het individu beperken.

Ik zal nu (voorzover onbekend) uiteenzetten waarvoor het communisme staat, en waarom dit in tegenspraak is met het liberalisme. Het communisme streeft naar een staat zonder persoonlijk bezit, en voorzover het noodgedwongen persoonlijk bezit toestaat (zoals eten en leefruimte) moet iedereen, ongeacht zijn daden, hetzelfde bezit krijgen. Er mogen geen verschillen ontstaan, het hoofddoel van het communisme is gelijkheid. Het communisme vereist dus een staat waarin de overheid gelijkheid bewerkstelligt, en vereist daarmee een staat waarin de overheid zeer veel invloed heeft.

Het is gemakkelijk in te zien dat het liberalisme het communisme uitsluit. Het communisme wil namelijk iedereen ongeacht zijn daden dezelfde gevolgen opleggen, hetgeen ingaat tegen de liberale opvatting over gerechtigheid. Want hoewel sommige individuen op grond van hun daden misschien andere gevolgen verdienen dan andere individuen, zijn deze gevolgen toch voor iedereen gelijk. Dat is dus onterecht. Tevens worden alle individuen, zonder noodzaak, in ingrijpende mate in hun vrijheid beperkt. Het liberalisme en het communisme sluiten elkaar uit. Wat betekent dit alles nu voor de JOVD? De JOVD moet zijn vijf basisstellingen vervangen door één uitgangspunt: Gerechtigheid voor het individu!

Leuk verhaal, denkt de JOVD'er nu, en hij slaat zijn afdelingsblad erop na, om te kijken wanneer de volgende borrel is, waarop hij kan werken aan zijn "organisatorische ontwikkeling"... ■

OPRUKKEND RECHTS

Deel 3: "A Millennium of Democracy"

door onze redacteur Marten van de Kraats

Hierbij het laatste deel van mijn artikelenreeks over extreem-rechts. Het zal U, al krantenlezende, zijn opgevallen dat de bedreiging van extreem-rechts de laatste maanden weer een stuk reëler geworden is. Verkiezingen in onder andere Duitsland, België en Frankrijk, en de opiniepeilingen in Nederland hebben dat uitgewezen. Wat betreft Frankrijk slaakte men over het algemeen een zucht van verlichting dat er niet van een daadwerkelijke doorbraak sprake was, maar dat meneer Le Pen bij een percentage van "slechts" vijftien procent van de stemmen is blijven steken.

Hoe bedreigend is het oprukken van extreem-rechts eigenlijk? In het eerste stuk heb ik betoogd dat in de toekomst extreem-rechts het gemakkelijker zal krijgen als gevolg van de mogelijk afnemende betekenis van het anti-fascisme in het politieke krachtenveld. In het tweede stuk heb ik betoogd dat tegen het (toenemend) racisme waarschijnlijk slechts weinig te beginnen valt. Maar de bedreiging uitgaande van de huidige groei van extreem-rechts, die heb ik nog niet behandeld.

Welnu, we moeten het niet overdrijven, over het algemeen houdt extreem-rechts zich nog op in de wat grotere marges van de politiek.

Voorlopig zullen de extreem-rechtse partijen een voornamelijk emanciperende en organiserende voorhoederol spelen. Hun bestaan al zal bijdragen tot het vervagen van het taboe rond racistische en extreem-rechtse politiek, met name omdat gevestigde politieke partijen in de jacht naar potentiële stemmen ook aandacht aan de meningen van de kiezers van extreem-rechtse partijen zullen besteden. Voorts leidt hun groei indirect tot politieke destabilisatie. Het feit aan de ene kant namelijk dat zij een groeiend aantal zetels

bezetten, en aan de andere kant dat de democratische partijen niet met hen willen samenwerken, heeft tot gevolg dat het voor de oude partijen moeilijker wordt om tot coalitievorming te komen. Immers, deze partijen moeten proberen om met minder zetels toch tot een werkbare meerderheid te komen.

Het gevolg daarvan is dat bijvoorbeeld in de Duitse deelstaat Baden-Württemberg, waar de extreem-rechtse Republikaner tien procent van de zetels haalden, de enige werkbare meerderheid bereikt kan worden middels een coalitie van SPD en CDU, wat in de politieke besluitvorming waarschijnlijk zal leiden tot weinig krachtadigheid als gevolg van de noodzaak om

steeds met compromissen te werken. Voorts zullen dergelijke coalities de duidelijkheid in de politiek in het algemeen niet ten goede komen.

Een en ander zal op zijn beurt weer leiden tot nog meer onvrede bij de kiezers, die dan op hun beurt uit protest in nog grotere getale op extreem-rechts kunnen gaan stemmen. Enfin, U ziet hier een zichzelf versterkende spiraal optreden. Soortgelijke excessen doen zich voor in België, waar bijvoorbeeld bij de beraadslagingen over de verdergaande federalisatie van dat land het Vlaams Blok en het anarchistische R.O.S.S.E.M. gewerd worden, wat tot gevolg heeft dat de politieke basis van de Belgische democratie er niet groter op wordt.

In Frankrijk wordt het spel nog een stuk geraffineerder gespeeld, daar speelt het Front National de gevestigde politieke partijen uit elkaar en fungeert het voortdurend als intrigant.

De bedreiging van extreem-rechts zal echter pas echt van belang worden wanneer zij er in slaagt een grote intellectuele stroming van de grond te krijgen. De intellectuelen uit deze stromingen zouden namelijk kunnen bijdragen tot een aanzienlijke versterking van die partijen. Ook hiervan zien wij al de eerste verschijnselen optreden. Reeds in de jaren tachtig kwamen met name in Groot-Brittannië en Frankrijk het rechtse en extreem-rechtse denken op. Van eventuele linkse intellectuele tegenstand is met de huidige identiteitscrisis in die hoek (een gevolg van de ondergang van het communisme) weinig te verwachten, we zijn kortom afhankelijk van de liberale intellectuelen voor het nodige tegengas...

De democratie kraakt en piept. Er ontstaan scheurtjes in haar grondvesten. ■

REFERENDUM: CABARET DER MACHTELOOSHEID?

door onze redacteur Kel Koenen

Nadat kleinere steden als Leiden en Haarlem de directe democratie al in werking hadden gezien, was het 25 maart j.l. de beurt aan de enige wereldstad die ons land rijk is. Amsterdam dus. Al maanden tevoren had lokale krant *Het Parool* voor- en tegenstanders van Het Referendum opgevoerd. De plaatselijke politiek zag liever dat vorig jaar deze volksraadpleging had plaatsgevonden tegelijk met de Provinciale Statenverkiezingen, om op deze manier de kosten enigszins te drukken. Maar paniek in het kippenhok toen vorig jaar maart niet haalbaar bleek en het evenement een jaar moest opschuiven.

Zou het de kiezers wel aanspreken, zo vroeg men zich af op Amstel 1. Dus werd besloten tot een onderwerp dat de mensen massaal zou dwingen tot het roodmaken van een hokje: het - al dan niet - autovrij maken van de historische binnenstad. Dit onderwerp, begeleid met posters van de eeuwig-willende Opland en heuse verkiezingsprogramma's op het lokale televisiekanaal Salto, konden niet verhinderen dat de opkomst een bedroevend dieptepunt betekende in de Amsterdamse politiek. Toen ik me in de namiddag vervoegde bij het stembureau van kiesdistrict 640, was ik de negende stemmer. Op mijn vraag hoe het ging begon de voorzitter van het stembureau zwaar te zuchten en antwoordde hij in plat Amsterdams: 'het gaat nog slechter dan slecht'. Het was inderdaad erg stil in het Montessori-schooltje.

Grandcafé De Kroon was het toneel van de uitslagen. Normalitair is het een aardig en beschaafd café maar nu was het echt leuk.

Dergelijke avonden worden bij voorkeur bijgewoond door import-Amsterdammers, die zonder uitzondering werkzaam zijn in de journalistiek of dit graag willen bereiken. Toen ik binnenkwam was iedereen dus iedereen aan het interviewen, ik heb geen mens kunnen ontdekken dat géén notitieblokje bij zich had. De mannen van NOS-laait dronken meer dan het gemiddelde. Toen de eerste uitslagen binnendruppelden en met name de lage opkomstcijfers bekend werden, putte de ene na de andere politicus zich uit in sombere frasen. Vooral ex-voorzitter van de JOVD, Frank de Grave, nu locoburgemeester en wethouder van financiën, bakte ze pikzwart. Toen hem om commentaar werd gevraagd op de uitslag begon hij stamelend wartaal uit te slaan over het naast zich neer leggen van het resultaat, namelijk een voorkeur voor het terugdringen van de auto uit de binnenstad, omdat er toch geen geld is voor de ingrijpende maatregelen die de gewonnen B-variant zou vergen. De overige aangeslagen politici zagen een lichtpunt in de voor hen duistere avond en begonnen *en masse* op de foute penningmeester van het college in te hakken. De leukste man uit de Raad, ex-Provo en ex-Kabouters Roel van Duijn eiste maar meteen het hoofd van de Grave. Het werd zo toch nog een typisch Amsterdams avondje... ■

VORMING EN SCHOLING

Het V&S-Secretariaat is op zoek naar nieuwe ideeën en verborgen talenten! Het cursusaanbod van de JOVD is duidelijk aan vernieuwing en uitbreiding toe. Aangezien de cursussen er juist voor JOU zijn, zouden wij graag van JOU willen weten of JIJ leuke ideeën hebt over nieuw op te zetten cursussen. Daarnaast zijn wij benieuwd of juist JIJ van een bepaald onderwerp enorm veel afweet. Die onderwerpen kunnen op van alles betrekking hebben, maar let wel op, ze moeten ook voor anderen interessant zijn en in de vorm van een cursus kunnen worden gegoten.

HEB JIJ NIEUWE IDEEËN VOOR CURSUSSEN OF VERBORGEN TALENTEN, VUL DAN ONDERSTAANDE BON IN

1. Naam:m/v
Adres:
Pc. en woonplaats:
Telefoon:
2. Lid van de afdeling:
Lid sinds:
3. Heb je vanuit hobby, werk en/of studie een bepaald specialisme? (Bijvoorbeeld ik weet veel van het milieu in al haar facetten omdat ik milieutechnologie studeer.)
.....
.....
4. Welke opleiding(en) heb je gevolgd of volg je op dit moment?
.....
.....
5. Wanneer je een beroep uitoefent, welk beroep is dat dan?
.....
.....
6. Heb je ideeën over het uitbreiden van het cursuspakket in de JOVD (onderwerpen), zo ja welke ideeën?
.....
.....
7. Ben je bereid eventueel medewerking te verlenen bij het schrijven van cursussen? JA/NEE
8. Zou je zelf cursussen willen geven? JA/NEE
9. Opmerkingen:
.....
.....

Opsturen naar het Algemeen Secretariaat, t.a.v.
Margaret Penders.

RESOLUTIES JUNI-CONGRES 1992

Zelden werd voor een bijeenkomst een minder toepasselijke naam bedacht. Het juni-congres wordt in het jargon als het 'resolutieloze congres' aangeduid; en zie hier: de zeven resoluties die op het congres behandeld zullen worden. Tot dinsdag 12 mei a.s. hebben alle afdelingen de gelegenheid zich in de stukken vast te bijten en amendementen op te stellen. Op genoemde datum worden de resultaten des ochtends, om uiterlijk 12.00 uur op het algemeen secretariaat verwacht. Amendementen kunnen zowel schriftelijk als op floppydisk (indien mogelijk: graag!) worden ingediend. De amendementen moeten voldoen aan de volgende vormvoorschriften: a) Stelling *nummer* *naam afdeling/district* *volgnummer* *actie* (dus: schrappen, vervangen, toevoegen, etc.); Toelichting: *toelichtende tekst* (argumenten). b) Inleveren op enkelzijdig bedrukt A4 papier. De tekst moet copieerbaar getypt of uitgeprint zijn. Lever indien mogelijk de amendementen en moties op floppydisk in, dit scheelt heel veel werk! Let hierbij echter wel op het volgende: a) copieerbare uitdraai bijleveren; b) alleen teksten in WP-versies 4.2, 5.0 of 5.1.; c) op de floppydisk mag verder niets anders staan, en in het bijzonder geen files met de extensies COM, BAT, EXE en SYS. De floppydisks kunnen op het congres worden opgehaald bij de algemeen secretaris. Naast de zeven resoluties zullen op het juni-congres nog tal van andere onderwerpen aan de orde komen. Uiteraard in de vorm van moties, maar ook in discussiewerkgroepjes, workshops, in de vorm van een rollenspel etc. Daarover later meer. Ideeën blijven welkom! Succes met amendering en voorbereiding; tot ziens in juni.

Eddy Habben Jansen, VVP

RESOLUTION EPU/EMU (afdeling Leiden e.o.) *

Preamble - 1) The memberstates of the EC should aim at deepening instead of broadening of the EC. 2) The memberstates of the EC should aspire after a more alert and efficient European Parliament. 3) The memberstates of the EC should provide a treaty in which a social securityminimum will be guaranteed for every European citizen. 4) The attempts to intensify the proces of monetary integration should be supported. **Theses** - 5) An associated membership should be created for Eastern European countries, who meet certain minimalstandards. 6) The current co-operation concerning the defence of the Community has to be expanded. On a long term basis a European Military Force should be constituted. 7) Greater co-operation between different, like minded, national political parties should lead on a long term basis to the constitution of European political parties. Furthermore a uniform European electionsystem has to be installed. 8) The European Parliament should be allotted more democratic control competences, to form a better and severe counterpoise towards the executive powers. 9) Every EC memberstate should adopt a spending-power capacity guarantee based on the place of inhabitation of every citizen of the EC. 10) Within the EC a uniform burden of taxation and premiums should be implemented. 11) The ECU enlarges companionship within the EC. 12) To enlarge the symbolvalue within the EC, the famous author Jules Deelder should be depicted on all ECU coins and notes. 13) In all tradetransactions in which a memberstate or an associated member of the EC is involved, the ECU should be used as means of payment.

RESOLUTIE GEDOOGBELEID (district Overijssel) *

1) Gedoogbeleid is de passieve houding van de overheid in geval van een bestaande situatie die in strijd is met de wet. Gedogen kan noodzakelijk zijn om groei en ontwikkeling niet te remmen. 2) Het stellen van regels aan de samenleving door middel van lagere wetgeving is een exclusief recht van de bij of krachtens de wet gedefinieerde bevoegde gezagen. 3) De wetten dienen louter gehandhaafd te worden door de daartoe bevoegde organen. 4) Het beleid van de opsporings- en handhavingsorganen mag niet in strijd zijn met of komen in plaats van de wetgeving, tenzij deze niet langer in overeenstemming is met de maatschappelijke norm. 5) Indien wetten niet langer in overeenstemming zijn met de maatschappelijke norm, dienen zij te worden aangepast. 6) Prostitutie dient gedoogd te worden en gezien de huidige maatschappelijke beoordeling volledig te worden gelegaliseerd. 7) Handelaren en gebruikers van harddrugs dienen te worden vervolgd. 8) Burgelijke ongehoorzaamheid kan een signaal zijn van de discrepantie tussen de wettelijke norm en maatschappelijke opvatting en kan gezien worden als basis voor gedoogbeleid. 9)

Gezien de niet-verslavende werking van soft-drugs dient het gebruik hiervan gelegaliseerd te worden. Om de kwaliteit van soft-drugs te garanderen moet de verkoop hiervan enkel via daartoe bevoegde verkooppunten plaatsvinden. 10) Elk individu heeft zelfbeschikingsrecht over zijn lichaam. Daarom dient euthanasie te worden gelegaliseerd, waarbij moet worden voldaan aan bepaalde door de wet voorgeschreven zorgvuldigheidscriteria.

RESOLUTIE INKOMENSVERDELING (afdeling Twente) *

Preamble - 1) Ieder individu dient een gelijk recht te bezitten op het meest uitgebreide stelsel van fundamentele vrijheden, passend in het stelsel van vrijheden voor alle individuen. 2) Sociale en economische ongelijkheden dienen zo te worden geordend, dat ze betrekking hebben op functies en posities die openstaan voor iedereen, onder voorwaarde van een gelijkheid van kansen. **Inkomensverdeling** - 3) De invloed van de overheid op de bruto loonvorming in de private sector dient nihil te zijn, zolang dit uit macroeconomisch oogpunt verantwoord is. 4) Norminkomens voor de vrije beroepen dienen te worden afgeschaft. 5) Er dient geen maximum inkomensgrens te worden ingevoerd. 6) Er dient een proportioneel belastingstelsel te worden ingevoerd. 7) Het belasten van vermogen dient te worden afgeschaft. 8) De volks- en werknemersverzekeringen en sociale voorzieningen dienen te worden vervangen door een uitkering op bijstandsniveau. 9) Wil een individu een hogere uitkering dan minimum niveau, dan moet hij of zij privé bijverzekeren. Deze verzekering mag geen winstoogmerk hebben en heeft acceptatieplicht voor de verzekeraar. 10) Personen die door een zware lichamelijke en/of geestelijke handicap nooit aan het arbeidsproces deel kunnen nemen, dienen een compensatie te ontvangen voor de daar voor veroorzaakte kosten. 11) Een koppeling tussen uitkeringen en lonen in het bedrijfsleven is om economische redenen niet toelaatbaar. 12) De uitkeringen mogen niet meer stijgen dan het verwachte inflatiecijfer. 13) Inkomensafhankelijke subsidies dienen te worden afgeschaft, danwel inkomensafhankelijk te worden.

RESOLUTIE LANDBOUW (regionale projectgroep Landbouw) *

1) Het doel van het landbouwbeleid is dat elk gebied zich zal richten op produktie van landbouwprodukten waarin dit gebied een comparatief voordeel heeft. 2) In een tijdsbestek van tien jaar dient er een situatie in de landbouw bereikt te worden die de marktsituatie zoveel mogelijk benadert. Subsidies en andere vormen van inkomenssteun moeten na verloop van deze termijn grotendeels zijn afgeschaft. Van deze afschaffing dienen subsidies ten behoud van natuurgebieden te worden uitgezonderd. 3) Prijsondersteuning moet op korte termijn worden vervangen door een systeem van inkomenssteun, welke dient als overgangsfase naar een meer markt-conforme situatie. 4A) Er dient een importheffing te komen voor produkten die in niet-EG-lidstaten worden gesubsidieerd, om de landbouwsector van de lidstaten te beschermen tegen oneerlijke concurrentie. 4B) De EG zal het voortouw moeten nemen binnen de GATT-onderhandelingen om te komen tot een zo vrij mogelijke handel. Zij dient dit in eerste instantie te doen door het verlagen van de inkomenssteun en het afschaffen van de exportsubsidies. 5) Het structuurbeleid moet gehandhaafd blijven en moet worden toegespit op zowel gebieden met een natuurlijke en/of economische achterstand, als op landbouwsectoren met groeiomgankelijkheden. 6) Natuurlijke gewasbeschermingsmiddelen geprefereerd te worden boven chemische bestrijdingsmiddelen mits dat economisch verantwoord is. 7) Er moeten heffingen komen op schadelijke bestrijdingsmiddelen. De hoogte van deze heffingen moeten bepaald worden aan de hand van vervangbaarheid en schadelijkheid. 8) Er moet binnen het mestbeleid worden gestreefd naar evenwichtsbelasting. Deze evenwichtsbelasting dient in het jaar 2000 bereikt te zijn. 9) Alle lidstaten van de EG dienen zich tenminste te houden aan de EG milieu-normen. 10) Veevastelreductie is een middel dat alleen in uiterste noodzaak overwogen zou moeten worden binnen het mestbeleid, daar dit al een gevolg zal zijn van het huidige en toekomstige mestbeleid. 11) Het gebruik van brandstof met een 10%-bijmenging van bio-ethanol dient te worden gestimuleerd d.m.v. heffingen op de overige brandstoffen en het afschaffen van alcoholaccijns op bio-ethanol voor brandstofgebruik. 12) Er

moet een landbouw bureau komen voor advies en begeleiding van agrariërs, die in de komende jaren genoodzaakt zullen zijn hun bedrijf om te vormen of de landbouwsector te verlaten.

RESOLUTIE LIBERALISME (district Overijssel) * 1)

Een rechtvaardige maatschappij behoort aan twee beginselen te voldoen: I Een ieders vrijheid wordt slechts beperkt door de vrijheid van een ander; II Sociaal-economische ongelijkheden moeten: a) aantoonbaar ten goede komen aan de minst bevoorrechte groepen; b) verbonden zijn aan posities en ambten die voor allen open staan. 2) Een rechtvaardige samenleving moet worden gebaseerd op het uitgangspunt: Mensen worden gemotiveerd door hun eigen belang. 3) Het is onaanvaardbaar, dat in een rechtvaardige maatschappij de levenskansen van een individu of groepen fundamenteel worden opgeofferd aan de maximalisering van het totale of gemiddelde welzijn. 4) De maatschappij is een samenwerkingsverband waarin de meeste rationele individuen beter in hun behoeften kunnen voorzien, dan wanneer zij op zichzelf aangewezen zijn. 5) Een rechtvaardige samenleving moet worden gebaseerd op het uitgangspunt: Het individuele welzijn is uitsluitend afhankelijk van de mate waarin het individu zijn eigen levensplannen met succes weet uit te voeren en van zijn verwachting ten aanzien van nieuwe plannen. 6) De verdeling van natuurlijke goederen is niet gekoppeld aan de sociale posities; de verdeling van sociale goederen is echter wel van invloed op de verdeling van natuurlijke goederen. 7) Ongelijkheden in de verdeling van sociale goederen cumuleren. 8) Een initiële ongelijkheid in de verdeling van sociale goederen leidt tot een ongelijkheid in de levenskansen en dient derhalve op basis van rechtvaardige regels ongedaan gemaakt te worden. 9) Het beginsel van de grootste gelijke vrijheid heeft absolute prioriteit. Het beginsel van billijke verdeling van verwervingskansen heeft voorrang boven het beginsel van compenserende ongelijkheden. 10) Eerst als aan de bovengenoemde beginselen is voldaan, heeft het beginsel van efficiency en maximale welvaart geldigheid. 11) Het is niet aanvaardbaar dat mensen hun grondrechten inruilen voor een verbetering van hun sociaal-economische positie. 12) De maatschappij moet er naar streven iedereen een redelijke levensstandaard te garanderen. 13) Het beginsel van billijke verdeling van verwervingskansen houdt, naast de formele kansengelijkheid, in dat de sociale achterstanden zoveel mogelijk dienen te worden gecompenseerd. 14) Ongelijkheden in de beschikking over primaire goederen mogen slechts bestaan indien iedere maatschappelijke hervorming in de richting van meer gelijkheid leidt tot een verlechtering van de positie van de minst bevoorrechteten.

RESOLUTIE MIDDEN OOSTEN (Afdeling Twente) *

Preamble - 1) Staten dienen zich te houden aan de universele verklaring van de rechten van de mens. 2) Als uitgangspunt voor het Midden-Oosten geldt erkenning van soevereine staten. **Israël en Palestina** - 3) Vrede tussen Israël en de Arabische landen is er nog steeds niet. Wil men dit bereiken dan moeten de Arabische landen de tolerantie opbrengen dat er een niet-Arabisch land in het Midden-Oosten bestaat. Dit vraagt om respect en erkenning door de Arabische wereld van de Joodse Staat. Omgekeerd dient ook Israël de (toekomstige) Arabische landen te respecteren en te erkennen. 4) De Palestijnen hebben recht op zelfbeschikking. 5) De staat Israël dient te bestaan uit de Negev-woestijn, de kuststrook, Galilea, het gebied, grenzend aan Syrië (inclusief de Golan hoogte) en geheel Jeruzalem. Palestina dient te bestaan uit een zodanig stuk van de West-Bank, dat de watervoorzieningen van Israël niet in gevaar komen en een gedeelte van Jordanië. 6) Een delegatie uit Jordanië, met als voorzitter koning Hoessein, dient de Palestijnse belangen officieel te behartigen. 7) In het nieuw te vormen Palestina dienen zo spoedig mogelijk vrije, geheime en algemene verkiezingen te komen, gericht op de samenstelling van een representatieve vertegenwoordiging, die als eerste taak het opstellen van een grondwet dient te hebben. **Maatschappelijke problemen** - 8) Ook in het geval dat er een zelfstandige Palestina naast Israël wordt gevormd, is het noodzakelijk dat de Palestijnen, die in Israël wonen, daar vreedzaam kunnen blijven wonen. Tevens moeten de Joden, die nu in de bezette gebieden wonen, vreedzaam in het nieuw te vormen Palestina kunnen blijven. Palestijnen en Joden in de omliggende landen moet de vrijheid worden geboden om zich in hun "eigen staat" te vestigen. 9) Met het oog op het nieuw te vormen Palestina is het noodzakelijk dat Israël stopt met het huisvesten van (Russische) Joden in de

bezette gebieden, tot de West-Bank verdeeld is. **10** Bijna alle scholen en universiteiten in de bezette gebieden zijn al meer dan twee jaar gesloten omdat deze broedplaatsen van het verzet zouden zijn. Met het oog op de rechten van de mens, dienen deze instellingen met onmiddellijke ingang weer te worden geopend. **Rol van de internationale gemeenschap - 11**) De V.N. dient een waarnemende rol in te nemen bij de vorming van de staat Palestina. Tevens dient de V.N. tijdens de verkiezingen in Palestina een controlerende rol te vervullen. **12**) Om duurzame vrede in het Midden Oosten te waarborgen dienen de reeds in gang gezette vredesbesprekingen te worden voortgezet. **13**) Voor de opbouw van Palestina is kapitaal nodig. Het ligt voor de hand dat de Arabische Liga Palestina financiële steun zal geven. Daarnaast kan kapitaal worden verschafte door de internationale financiële instellingen (bv. de Wereldbank)

RESOLUTIE OUDERENBELEID (Afdeling Kennemerland) * **Preamble - 1**) Door de toenemende vergrijzing van de bevolking en de gemiddeld steeds eerdere uitreding van werknemers ontstaan steeds hogere kosten voor de samenleving, terwijl het aantal werkenden juist afneemt. Bovendien moet de samenleving de (werk)ervaring van deze mensen missen en lopen zij zelf de kans in een sociaal isolement te gaan verkeren. **2**) De overheid dient iedere Nederlandse adequate medische zorg te garanderen, ook aan ouderen. **3**) De overheid dient te streven naar het zoveel mogelijk thuis verzorgen van ouderen, bij voorkeur in samenwerking met familieleden. Hiervoor zou een mentaliteitsverandering van de bevolking nodig zijn. **Activering en participatie - 4**) De regeling Vervroegde uitreding dient te worden afgeschaft. **5**) Er moet gestreefd worden naar een verbetering van de werkomstandigheden in de bedrijven, waardoor werknemers zolang mogelijk kunnen blijven doorwerken. **Gezondheidszorg - 6**) Door opname van ouderen in verzorgingstehuizen kunnen bij hen sociaal-medische problemen ontstaan. Dit levert gevaar op voor achteruitgang niet alleen van hun lichamelijk toestand, maar meer nog van hun geestelijke conditie. **7**) Huisartsen, eventueel bijgestaan door sociaal werkers, dienen toezicht te houden op de gezondheidstoestand van zelfstandig wonende ouderen. **8**) Qualiëitsverbetering van de gezondheidszorg is vanuit menselijk oogpunt zeer wenselijk en zal bovendien uiteindelijk efficiënter zijn. Hoe langer mensen gezond blijven, des te minder kosten zal hun verzorging vergen. **9**) Verzorgingstehuizen dienen periodiek door een externe inspectiedienst te worden bezocht, die de kwaliteit van de zorg bewaakt. **10**) Zelfstandig wonende ouderen, maar zeker ook zij die in een verzorgingstehuis wonen, dienen sterk te worden gestimuleerd om aan het sociaal en maatschappelijk leven deel te blijven nemen. **Bejegening door de maatschappij - 11**) De overheid dient een mentaliteitsverandering bij de bevolking te stimuleren die leidt tot een grotere betrokkenheid van familieleden en omgeving bij de verzorging van ouderen, idealiter tot inwonning. **12**) Juridische belemmeringen bij het in huis nemen van ouderen moeten worden opgeheven. Het in huis nemen moet worden mogelijk gemaakt en aangemoedigd, bijvoorbeeld met betrekking tot woningbouw, thuis- en wijkzorg en het geven van subsidies.

NOTULEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 14 EN 15 MAART 1992 TE ARNHEM

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd: Groningen, Noord-Groningen, Kop van Drenthe, Leeuwarden e.o., Sneek, Meppel, Zwolle e.o., Twente, Rijk van Nijmegen e.a. Flevoland, Ede Wageningen Plus, Van A tot Z, Noord-Veluwe, Utrecht, West Betuwe, Woerden, Heuvelrug, Amsterdam e.o., Kennemerland, ABCD, Amstelland, Waterland/West Friesland, Zaanstreek, 't Gooi, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht e.o., Voorne, Noord en Midden Zeeland, 's Hertogenbosch e.o., Hart van Brabant, Baronie van Breda, Eindhoven e.o., West Brabant, Maastricht, Venlo, Oostelijke Mijnstreek, Venray, Westelijke Mijnstreek en Achterhoek e.o. **01. Opening:** Landelijke voorzitter Cor Schagen opent de vergadering om 21.15 uur. **02. Ingekomen stukken en mededelingen:** Binnengekomen zijn de volgende stukken: - Voorlopige en definitieve agenda voor deze algemene vergadering; - Notulen van de najaarsvergadering van de JOVD op 16 en 17 november 1991 te Lelystad; - Twee wijzigingsvoorstellen op de notulen; de een van afdeling

's-Hertogenbosch e.o. en de ander van Michael Abraham; - Afdelingsinventarisatie; - Voorstel tot wijziging van de V&S-declaratieregels; - Voorstel voor vaststelling van plaats en datum van de JOVD-congressen in 1993; - Bereidverklaring van de kandidaat Secretaris V&S mejuffrouw Margaret Penders; - Conceptresolutie Communicatie/Informatie en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Conceptresolutie Exploring en exploitatie en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Concept moties, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Diverse af- en aanmeldingen van genodigden voor het congres; - Brief van het hoofdbestuur m.b.t. een kleine correctie van het Ministerie van WVC aangaande de subsidie over 1992; - Brief van het hoofdbestuur aangaande de ontstane vacature van secretaris organisatie. Naar aanleiding van de brief van het HB aangaande de ontstane vacature van secretaris organisatie ontstaat een discussie: De in de brief voorgestelde oplossing (een a.i. benoeming door het HB na het maartcongres) vindt in de ogen van de vergadering geen genade. Vervolgens worden drie voorstellen ter wijziging van de agenda ingediend. Ten eerste het toevoegen van punt 12 A genaamd: Functieproblematiek en benoeming secretaris organisatie. Ten tweede het toevoegen van punt 12 A genaamd: Benoeming secretaris organisatie. Beide voorstellen houden ook in dat de vergadering vóór punt 12 A geschorst wordt en na circa vier weken zal worden hervat. Het derde voorstel behelst het toevoegen van agendapunt 8 A, genaamd: Vervulling functie secretaris organisatie. Géén van de drie wijzigingsvoorstellen haalt echter de vereiste 3/4 meerderheid: geen agendawijziging derhalve. **03. Vaststelling notulen van de najaarsvergadering van de JOVD op 16 en 17 november 1991:** De notulen worden aangevuld met de twee ingediende wijzigingsvoorstellen: Het wijzigingsvoorstel van Michael Abraham behelst de ten onrechte in de resolutie Etnisch Minderhedenbeleid opgenomen stelling 8 aangaande huisvesting. De wijziging van afdeling 's Hertogenbosch e.o. gaat over twee in de rondvraag gestelde vragen door de heer Jan Verhagen en luidt als volgt: "Dhr. Jan Verhagen: 1. Overweegt de internationaal secretaris een spoedig tegenbezoek aan Kroatië? 2. Is de hoofdredacteur bekend met de JOVD-mening inzake de verderfelijke CDA-praktijken van het benoemen van mislukte politici op andere posten? Antwoord HB (Michael van Turnhout): 1. Het lijkt me beter om even te wachten. Antwoord hoofdredacteur (Koen Petersen): Neen." De aldus gewijzigde notulen worden voorts goedgekeurd en vastgesteld. **04. Bespreking afdelingsinventarisatie:** De afdelingsinventarisatie wordt met enige wijzigingen voor kennisgeving aangenomen. **05. Wijziging van de V&S-declaratieregels:** De voorgestelde wijzigingen worden ongewijzigd overgenomen. **06. Vaststelling resolutie-onderwerpen congres juni 1993:** Dit agendapunt wordt, conform het voorstel van het HB verschoven naar de jaarlijkse algemene vergaderingen in juni 1992. **07. Vaststelling plaats en datum congressen 1993:** De algemene vergaderingen worden vastgesteld op de volgende data: 20 en 21 maart 1993, 26 en 27 juni 1993 (de jaarlijkse algemene vergadering) en 13 en 14 november 1993 (de najaarsvergadering). Alle drie de algemene vergaderingen zullen plaatsvinden te Gilze-Rijen. **08. Benoeming lid hoofdbestuur:** Nadat op passende wijze afscheid is genomen van Nicole Koetsier (secretaris V&S) en Luc Spin (SO) wordt, aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld, Margaret Penders benoemd als secretaris Vorming & Scholing. De functie van secretaris organisatie blijft vacant. **09. Vaststelling resolutie Communicatie/Informatie:** De resolutie Communicatie/Informatie wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **10. Vaststelling resolutie Exploring en exploitatie:** De resolutie wordt onder de naam Verkenningen en uitbatingen vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **11. Vaststelling moties:** De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **12. Wat verder ter tafel komt:** - De wisselbeker voor de snelst groeiende afdeling gaat naar de heropgerichte afdeling Maastricht. - De fles champagne voor de grootste congresdelegatie gaat naar de afdeling Groningen. - De winnaar van het JOVD Beursspel, Ron Hoogenboom krijgt zijn verdiende prijs uitgekeerd. De prijs voor de laagste notering gaat naar Jean-Paul Frishert, oud landelijk penningmeester. **13. Rondvraag:** Naast de gebruikelijke aankondigingen van

afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen, werden de volgende vragen betreffende het beleid van het hoofdbestuur, dan wel van de hoofdredacteur gesteld: Dhr. Koen Petersen: Er is mij ter ore gekomen dat de vaste fotograaf op JOVD-congressen, Gerard Drost, plotseling niet meer komt. Heeft het HB een passend bedankje gestuurd aan dhr. Drost? Antwoord HB (Frederik van der Dussen): Voor zover ons bekend is Gerard Drost slechts dit congres, wegens grote drukte, afwezig en komt hij in juni gewoon weer; nog geen reden voor een definitief bedankje dus. Dhr. Stan Stevens, dhr. Greggry Zschüschen en Marten van de Kraats: Met betrekking tot de voorgenomen JOVD reis naar Zuid-Afrika vragen wij ons het volgende af: van wie is het initiatief afkomstig; met wie is er tot nu toe contact geweest; welke criteria gelden voor het programma; hoe zit het met de veiligheid en wie gaan er mee op reis? Antwoord HB (Michael van Turnhout): Het initiatief voor deze reis ligt bij de Zuid-Afrikaanse regering, maar of we daadwerkelijk gaan hangt af van de nu lopende onderhandelingen waarin we garanties verlangen over contacten met alle gewenste organisaties (zoals o.a. het ANC) maar ook over de veiligheid. Tot nu toe hebben zich circa twaalf mensen aangemeld voor de vier beschikbare plaatsen. De selectie zal gemaakt worden op de aanstaande HB-vergadering; waarbij we echter meer dan vier mensen aan de ambassade zullen voorleggen. Dhr. Ronald Warnink: Op het vorige congres is mij door de VVP, Eddy Habben Jansen, een reactie beloofd op een door mij geschreven brief. Deze brief heb ik nu nog steeds niet ontvangen! Antwoord HB (Eddy Habben Jansen): Na mijn eerste reactie heb ik inderdaad nog een brief van u ontvangen waarin veelal dezelfde vragen en insinuaties stonden als in de eerste. Het beantwoorden van die brief heeft niet mijn prioriteit. Dhr. Jan Verhagen: 1. Het HB toetst wijzigingen van afdelingsstatuten aan een besluit van de algemene vergadering uit 1984; kan dit besluit ergens gepubliceerd worden? 2. Wanneer wordt de aangekondigde publicatie en verspreiding van de herziene statuten ter hand genomen? 3. Is de hoofdredacteur van Driemaster tegenwoordig op de hoogte van de verderfelijke CDA-praktijken van het benoemen van mislukte politici op andere posten? Antwoorden HB (Frank van Dalen): 1. Dit zal gebeuren in de eerstvolgende HB-info. (Rogier van der Sande): 2. Door de grote drukte op het algemeen secretariaat heb ik andere dingen prioriteit moeten geven, maar zo gauw er tijd is zal dit gebeuren. Antwoord hoofdredacteur (Koen Petersen): 3. Het antwoord is wederom nee, maar ik wil dhr. Verhagen vragen hierover een stuk te schrijven in de Driemaster. Dhr. Arjan Toor: 1. Via een brief, gericht aan mijn VVP, moest ik vernemen dat er voortaan slechts 200 resolutie readers voor het congres worden verspreid; is dit toch een gevolg van de bezuinigingen op politiek? 2. Eén lid van de projectgroep Vierde macht heeft geen uitnodiging ontvangen voor de persconferentie hiervan, hoe kan zo iets gebeuren? Antwoorden HB (Rogier van der Sande): 1. Dit is een misverstand, aangezien er nooit meer dan 200 resolutiereaders (gratis) zijn verspreid. Alleen is de verdeling ervan eindelijk duidelijk afgesproken: 100 worden er verstuurd naar (onder)afdelingen en districten en 100 worden er verspreid op het voorafgaande congres. (Frederik van der Dussen): 2. Het lijkt een flauwe smoes, maar de fout moet echt bij de PTT liggen; de rest van de mensen heeft de uitnodiging namelijk wél ontvangen. Aanvullende vraag dhr. Arjan Toor: Bent u bereid dit schriftelijk aan desbetreffend persoon uit te leggen? Antwoord HB (Frederik van der Dussen): Met alle plezier. Dhr. Marten van de Kraats: 1. De nieuwe werkgroepopzet; behandeling van amendementen per cluster, leek mij geen succes; veel moest op zondag plenair worden behandeld, wat de kwaliteit niet ten goede kwam. 2. Kunnen de komende congressen niet meer slaapplekken worden geboekt dan de huidige 150? Dit waren er wederom veel te weinig. 3. De huidige JOVD congressen zorgen voor te weinig politieke discussie. De Duitse Junge Liberale daarentegen schijnen een congresopzet te hebben die de politieke discussie wél stimuleert. Wordt er al over zo'n soort congresopzet nagedacht? Antwoorden HB (Eddy Habben Jansen): 1. De nieuwe werkgroepopzet was inderdaad geen onverdeelde succes, maar we moeten dit nog in het HB evalueren. (Frank van Dalen): 2. Zolang ik geen garantie heb dat al die extra slaapplekken ook bezet raken neem ik dit risico niet. Wel probeer ik in geval van zo'n grote interesse alsnog extra slaapplekken in of in de omgeving van het Motel te vinden. (Eddy Habben Jansen): 3. De opzet van het aanstaande juni-congres heeft veel weg van de congresopzet van de Junge Liberale. Gezien de

reacties uit de vereniging tot nu toe, beloofd dit heel wat te worden. Dhr. Eduard van der Biezen: Mij is ter ore gekomen dat er een Driemaster, nadat het al gedrukt was, door het HB vernietigd is om vervolgens deze Driemaster met enige inhoudelijke wijzingen opnieuw te laten drukken. Aan de hoofdredacteur wil ik vragen hoe dat precies zit. Antwoord hoofdredacteur (Koen Petersen): De Driemaster is via de auditor naar de drukker gestuurd, het HB heeft bij het bekijken van het proefexemplaar gemeend dat een bepaalde passage niet kon. Op basis daarvan is in onderling overleg tussen redactie en HB besloten de oplage te vernietigen. Er is een nieuwe Driemaster gedrukt waarin betreffende passage is gewijzigd. Aanvullende vraag van dhr. Arjan Toor: Deze gang van zaken lijkt mij wat raar, zeker aangezien het ons fl 3500,- heeft gekost. Er zijn hier toch bepaalde, andere procedures voor. Antwoord HB (Cor Schagen): Een ieder moet begrijpen dat dit niet de gebruikelijke procedure is. Er is hier blijkbaar sprake geweest van inschattingsfouten. Toch vond het HB dat de betreffende passage niet door de beugel kon, verkeerd zou kunnen vallen. Vandaar deze ongebruikelijke procedure. Maar het HB is er van overtuigd dat het op dat moment de enige juiste beslissing was. **14. Sluiting:** Om 18.37 uur sluit landelijke voorzitter Cor Schagen de vergadering.

RESOLUTIE COMMUNICATIE/INFORMATIE

Zoals vastgesteld op het JOVD-congres op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem * 1) Ieder individu moet zo vrij mogelijk kunnen communiceren en zoveel mogelijk informatie kunnen verwerven. Beperkingen met betrekking tot vrije informatieverwerving gelden daar waar de persoonlijke levenssfeer in het geding is. 2) Privacy-wetgeving dient elke vorm van registratie van persoonlijke gegevens te omvatten. Handel in en het koppelen van persoonlijke gegevens mag slechts geschieden met toestemming van de betrokkene, behalve daar waar de rechtsorde in het geding is. 3) Identificatieplicht wordt afgewezen. 4) Kunstmatig gecreëerde monopolies op het gebied van communicatie en informatie dienen te worden opgeheven. 5) De overheid heeft de plicht, indien dit niet door de "markt" gebeurt, de burger zo volledig en objectief mogelijk voor te lichten. 6) Het is niet aanvaardbaar, dat commercieel rendabele programma's uitgezonden worden door organisaties gefinancierd uit de publieke middelen. Het huidige omroepbestel dient te worden aangepast. Publieke TV dient beperkt te blijven tot één net. Dit net zendt programma's uit die commercieel niet rendabel zijn, maar die de overheid wel van belang vindt. 7) Door de technische ontwikkelingen is niet langer sprake van schaarste in uitzendmogelijkheden. Alle nog niet gebruikte technische ruimte dient dan ook door de overheid beschikbaar gesteld te worden aan de meest biedende organisatie. 8) Bescherming van bestaande media door middel van compensatieregelingen met tijdschrift- en dagblauduitgevers dient te verdwijnen. Iedere uitgever moet mogelijkheden krijgen om vervangende activiteiten te ontplooiën. Dit betekent dat de uitgevers volledig in nationale, regionale en lokale commerciële omroep moeten kunnen participeren. Naar EG-richtlijnen dienen kartels en monopolies in de sfeer van informatieverschaffing voorkomen te worden. 9) Voor producten die legaal verkocht worden mag reclame gemaakt worden. Het individu is zelf verantwoordelijk voor de keuze van de producten die hij wel of niet wenst te consumeren. De overheid dient de consument niet bij voorbaat te beschermen tegen mogelijke schadelijke gevolgen. Regelgeving op het gebied van reclame dient bij voorkeur tot stand te komen door middel van zelfregulering. 10) De mogelijkheden om zich door middel van reclame te onderscheiden van concurrenten is een wezenlijk onderdeel van de vrije markt-economie. De vrijheid om reclame te maken dient aan geen beperkingen onderhevig te zijn. Wel dient echter rekening gehouden te worden met maatschappelijk verantwoord gedrag, met inachtneming van een nieuw op te stellen, beperktere Reclamecode. 11) De overheid moet in haar besluitvorming en -formulering rekening te houden met de communicatieve haalbaarheid van haar besluiten. Voorlichters dienen geen stem in de besluitvorming te hebben.

RESOLUTIE VERKENNINGEN EN UITBATINGEN

Zoals vastgesteld op de algemene vergadering van de JOVD d.d. 14 en 15 maart 1992 te Arnhem. **Preambule** - 1) Met verkenningen bedoelen we de verkenning van vooralsnog onbekende gebieden, met als direct doel het vergaren van kennis. Verkenningen kunnen eventueel worden gevolgd door de uitbating van het betreffende gebied. De uiteindelijke doeleinden zijn: het waarborgen

van de veiligheid van de mensheid en zijn leefomgeving en het bevorderen van economische groei, welvaart en welzijn. In deze resolutie beperken we ons tot Antarctica, de Ruimte en de oceanen. 2) Antarctica, de Ruimte en de volle zee inclusief de internationale zeebodem dienen te worden beschouwd als het "gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid". Vandaar dat deze gebieden dienen te vallen onder auspiciën van de Verenigde Naties (VN). Verkenning is alleen toegestaan met een door de Verenigde Naties verstrekte vergunning. Bij de toewijzing van deze vergunningen worden in principe alleen wetenschappelijke criteria gehanteerd. 3) De VN kunnen vergunningen voor de uitbating van bepaalde gebieden bij opbod verkopen. De opbrengsten van deze verkopen dienen ten goede te komen aan alle lidstaten van de VN. Uit deze verkopen kunnen de VN bijvoorbeeld nieuwe onderzoeken financieren. 4) Om milieuschade te beperken nemen de VN in de uitbatingsovereenkomsten strenge voorwaarden op. Daarnaast dienen de VN reservaten te stichten, die gevrijwaard moeten blijven van iedere uitbating of schadelijke onderzoek. 5) De aanvragen voor vergunningen ten behoeve van verkenningen en de uitbatingsovereenkomsten moeten worden mede-ondertekend door het land waar de verkenner of uitbater is gevestigd. De VN houden toezicht op de naleving van de gestelde regels. Indien deze worden geschonden, wordt het betreffende land aansprakelijk gesteld voor de hierdoor ontstane schade en bepaalt het Internationale Hof van Justitie of, en zo ja welke, sancties er worden opgelegd. Tevens wordt dan het uitbatingsovereenkomst ontbonden. **De ruimte** - 6) In VN-verband dient er een nieuw multilateraal ruimteverdrag tussen de lidstaten van de VN te worden gesloten, waarbij op een verantwoorde wijze verkenning en uitbating van het buitenaardse mogelijk wordt gemaakt. **Oceanen** - 7) De UNCLOS (United Nations Convention on the Law of the Sea) moet als basis dienen om te komen tot een al het oceanonderzoek en -exploitatie omvattende VN-verdrag. Dat verdrag dient door alle VN-lidstaten te worden ondertekend en het toezicht erop dient een VN aangelegenheid te zijn. 8) Ontginning van de oceanobodem is alleen toegestaan als daarbij de bestaande biosystemen zoveel mogelijk onaangestast blijven. **Antarctica** - 9) Iedere vorm van uitbating van Antarctica dient te zijn verboden. Wetenschappelijk onderzoek dient, mits streng gecontroleerd, wel te zijn toegestaan. Hiertoe dient het onlangs gesloten Antarctica Verdrag te worden ondertekend door alle lidstaten van de VN en dient de geldigheid ervan niet te worden beperkt tot vijftig jaar.

MOTIES *

MOTIE DUIKBOTEN VOOR TAIWAN: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; **CONSTATERENDE** - een order van Taiwan voor acht onderzeeboten ter waarde van 800 miljoen gulden aan RDM, -het besluit van de Nederlandse regering om geen militair materieel te leveren aan Taiwan, -tegenwerking van de Chinese regering dat Taiwan als een afvallige provincie beschouwt; **OVERWEGENDE** - dat deze order ongeveer zeven jaar werkgelegenheid op kan leveren voor RDM, -dat de Chinese regering sterk aan internationaal gezag heeft ingeboet na de onderdrukking van de studentendemonstraties, -dat Nederland het enige land is dat besloten heeft geen militair materieel te leveren aan Taiwan; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat de gevreesde schade van de handelsrelatie bij vorige wapenleveranties bleek mee te vallen, -dat de VS en Frankrijk wapens aan Taiwan leveren zonder dat dit consequenties heeft voor de handelsrelatie, -dat Taiwan momenteel een interessantere handelspartner is dan China. De invoer Taiwan uit was 35% (2 miljard) hoger dan vanuit China. De uitvoer naar Taiwan lag driemaal (1.1 miljard) hoger dan de uitvoer naar China (cijfers over 1990); **VOORTS OVERWEGENDE** - dat de order naar enig ander land zal gaan als Nederland de order weigert; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het beleid t.a.v. levering van militair materieel aan Taiwan gewijzigd moet worden, -dat de Nederlandse regering moet besluiten om de order door RDM te laten uitvoeren, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.** **MOTIE NIEUWE DEFENSIEPOLITIEK:** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; **CONSTATERENDE** - het aflopen van de koude oorlog tussen het Westen en het communistisch blok, -de militaire opkomst van landen in het Midden-Oosten en Afrika, -de huidige en wellicht toekomstige politieke radicalisering in diverse landen, -de toenemende

verspreiding van kennis van moderne militaire technologie en nucleaire technologie; **OVERWEGENDE** - de mogelijke agressieve en explosieve politiek van sommige landen in het Midden-Oosten en Afrika in de toekomst, -de toekomstige dreiging van een atoomaanval vanuit sommige landen in het Midden-Oosten en Afrika, -dat het in ontwikkeling zijnde SDI-programma in de toekomst een probaat middel zou kunnen zijn om ons in de toekomst te verdedigen tegen nucleaire aanvallen; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat er momenteel overbodig veel kernwapens in de VS en in de voormalige Sovjet-Unie staan; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het kernwapenarsenaal van de NAVO en het voormalige Warschaupact verminderd kan worden, -dat het overgebleven nucleaire arsenaal afgestemd moet worden op het afschrikken/aanvallen van toekomstige en nieuwe nucleaire machten, -dat met de ontwikkeling van het SDI-programma moet worden doorgegaan in NAVO-verband en indien mogelijk in samenwerking met het GOS; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.**

MOTIE AMBASSADE VATICAN: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; **CONSTATERENDE** - dat Nederland een ambassade in Vaticaanstad heeft, -dat Nederland ook in Rome een ambassade gevestigd heeft, -dat Vaticaanstad in Rome ligt, -dat Nederland niet over de financiële middelen beschikt om een ambassade in de Baltische staten te openen, -dat er in Liechtenstein ook geen Nederlandse ambassade staat; **OVERWEGENDE** - dat de ambassade in Vaticaanstad nauwelijks een functie heeft, -dat in de Baltische staten voor het bedrijfsleven een nieuwe markt ligt, -dat een ambassade juist een ondersteuning voor het bedrijfsleven betekent, -dat het openen van een ambassade een grotere erkenning van staten betekent, -dat het niet wenselijk is dat ambassades gevestigd worden in staten die enkel dienen om geestelijk leiders wereldwijde macht te geven; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat men uit efficiency-oogpunt toch over zal moeten gaan tot het sluiten van de ambassade in Vaticaanstad, -dat door sluiting van de ambassade in Vaticaanstad de sluiting van een andere post eventueel voorkomen kan worden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de Nederlandse ambassade in Vaticaanstad opgeheven dient te worden, -dat met de besparing een pot moet worden gereserveerd voor een toekomstige vestiging in de Baltische staten; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.**

MOTIE WONINGVERDELING: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; **CONSTATERENDE** - de grote moeilijkheden die veel mensen hebben bij het vinden van een geschikte huurwoning; -dat in de praktijk slechts een klein deel van de mensen die ingeschreven staan voor een woning bij de gemeente hiernaar actief op zoek is; **OVERWEGENDE** - de bureaucratische manier van het toewijzen van de beschikbare woningen zonder keuzemogelijkheden voor toekomstige huurders (inclusief de lange wachttijden); **VOORTS CONSTATERENDE** - het bij veel gemeenten in gebruik zijn van puntenstelsels; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat deze puntenstelsels weliswaar het marktmechanisme uitschakelen, maar tot een democratische verdeling van woningen leiden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - de verdeling voortaan te doen d.m.v. het uitbrengen van een maandelijkse krant waarin alle beschikbaar komende woningen staan vermeld (waarbij de woning dan gaat naar de persoon die het hoogst op de wachtlijst staat van diegenen die gereageerd hebben), zodat eventuele huurders zelf actief uit kunnen zoeken; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG;**

MOTIE MINIMINISTERIE: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; **CONSTATERENDE** - dat het replica van het ministerie van VROM 2 ton kost; -dat VROM deze 2 ton voor zijn rekening neemt in plaats van Madurodam; **OVERWEGENDE** - dat 2 ton niet duur is, want het origineel kost 398 miljoen; -dat de gemeenschap de maquette mag betalen; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat minister Alders het nieuwe departement zodanig gezichtsbepalend vindt dat deze uitgave alleszins te rechtvaardigen is; -dat goede Nederlandse architectuur het verdient bij een breed publiek onder de aandacht te worden gebracht; -dat Madurodam per jaar ruim een miljoen bezoekers trekt en dus de plaats bij uitstek is, aldus Alders; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat als mensen naar het nieuwe ministerie in Madurodam gaan kijken, hij/zij daarvoor nog moet betalen ook; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het promoten van de Nederlandse architectuur niet tot het takenpakket van de minister van VROM behoort; -dat het onrechtvaardig is om de belastingbetaler te laten betalen

voor een object waarvoor vervolgens entree wordt geheven om het te mogen bekijken; -dat het niet de bedoeling is de liefhebberijen van een minister te sponsoren; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE PLAN SIMONS II: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -dat de volksgezondheid in financieel opzicht een belangrijk beslag legt op het nationaal inkomen; -dat als gevolg van ondoelmatig voorzieningen-gebruik en kostenstijgingen, de overheid een stelselwijziging in de gezondheidszorg wil doorvoeren; OVERWEGENDE -dat kostenbeheersing in de gezondheidszorg moeilijk te realiseren is; -dat een versterking van de concurrentie een verhoging van de efficiency kan bewerkstelligen; VOORTS CONSTATERENDE -dat in 1987 de commissie Dekker een beheersmodel heeft voorgesteld, waarbij de overheid minder direct in de gezondheidszorg ingrijpt, een versterking van de concurrentie binnen de sector ontstaat en een verplichte basisverzekering, omvattende +/- 85% van de zorgvoorzieningen wordt gecreëerd; -dat in 1990 door staatssecretaris Simons enige wijzigingen in dit plan zijn aangebracht, met name neerkomend op een vergroting van het verplichte deel van het verzekeringspakket tot +/- 96% van de zorgvoorzieningen; -dat recentelijk bij invoering van het eerste onderdeel van het plan Simons grote problemen met de particuliere ziektekostenverzekeraars zijn ontstaan over de kostenstijgingen; -dat uit de eerste conclusies van de commissies die de kostenstijgingen in de gezondheidszorg onderzoekt blijkt dat de kostenstijgingen in de gezondheidszorg thans nog hoger blijken te zijn dan bij de opstelling van het plan Simons werd aangenomen; -dat door recente uitspraken van de heren Lubbers en Brinkman aan de haalbaarheid van verdere invoering moet worden getwijfeld; VOORTS OVERWEGENDE -dat Simons het prijsconcurrentielement in de aanvullende pakketten, door het optrekken van het basispakket van voorzieningen tot 96% heeft verwijderd; -dat hierdoor één van de weinige kostenbesparende elementen uit het plan Dekker is verwijderd; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat het onwaarschijnlijk is dat het plan Simons tot een kostenbesparing zal leiden; -dat zij het huidige voorstel voor stelselwijziging in de gezondheidszorg afkeurt; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

MOTIE VERMOGENSPARTICIPATIE WERKNEMERS: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -de betere prestaties van bedrijven waarvan de aandelen voor een deel in handen zijn van het personeel dan van bedrijven zonder deelname van het personeel, -dat slechts bij een gering aantal ondernemingen sprake is van een substantiele deelname van het personeel in het kapitaal, -het ontbreken van overheidsbeleid gericht op participatie van werknemers in het vermogen van ondernemingen in het algemeen, bij privatisering van overheidsbedrijven in het bijzonder, -de wetgeving in het buitenland (in het bijzonder de Verenigde Staten, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk), gericht op het aanbieden van aandelen in de eigen onderneming aan werknemers van geprivatiseerde bedrijven, -de richtlijn van de Europese Commissie die effectieve deelname op vier tot vijf procent stelt; OVERWEGENDE -de gunstige effecten van deelname van werknemers in het eigen bedrijf op de werkgelegenheid en de resultaten, -de grotere betrokkenheid met het eigen bedrijf die door dit aandelenbezit veroorzaakt wordt, -de afname van de kloof tussen de productiefactoren arbeid en kapitaal, -de interne bescherming tegen overname van het bedrijf, -de nadelen die Nederland in de internationale concurrentie ondervindt van haar achterstand op dit gebied; VOORTS CONSTATERENDE -de stakingsmacht van de vakcentrales en hun invloed op het bedrijfsbeleid ten aanzien van werknemers, -het politieke karakter dat activiteiten van vakcentrales kunnen bezitten, -dat een minderheid van de werknemers bij een vakbond is aangesloten; OVERWEGENDE -dat aandelenbezit een middel is waarmee werknemers in meer harmonie en binnen de statutaire bepalingen invloed kunnen uitoefenen op het bedrijfsbeleid, -dat hierdoor de invloed van de vakcentrales afneemt, maar anderzijds de invloed van de werknemers per bedrijf als collectief toeneemt; VOORTS CONSTATERENDE -de weerstand van de vakbeweging tegen fiscale en juridische maatregelen ten gunste van het aandelenbezit in het eigen bedrijf op grond van het mogelijk te ontstaan verschil in inkomensniveau tussen inkomens van werknemers in de marktsector en die in de collectieve sector (beide ongeveer vijftig procent van het

ledenbestand); OVERWEGENDE -de verschillen tussen de marktsector en de collectieve sector op het vlak van secundaire arbeidsvoorwaarden, rechtszekerheid, aard van de werkzaamheden, pensioenvoorziening, promotiekansen enzovoorts, SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat deelname in het aandelenkapitaal van het eigen bedrijf een goede zaak is, -dat verschillen tussen diverse sectoren toelaatbaar zijn, dus ook een verschil in inkomensniveau tussen de marktsector en de collectieve sector, -dat de richtlijn van de Europese Commissie in deze als minimum zou moeten gelden en de internationale normen (meer dan vijftien procent) als doelstelling, -dat fiscale faciliteiten ter stimulering van de aandelenparticipatie in het eigen bedrijf gecreëerd dienen te worden en -dat belemmeringen in het vennootschapsrecht hiertoe worden afgeschaft EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE NEDERLANDSE ETIKETTEN: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -dat sommige fabrikanten geen Nederlands meer willen op de etiketten van levensmiddelen, -dat veel levensmiddelen geïmporteerd worden, OVERWEGENDE -dat deze ontwikkeling een discriminerend effect heeft op hen die alleen het nederlands beheersen, -dat Nederland nog steeds de gangbare taal in dit land is; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat het Nederlands op etiketten in ons land gehandhaafd blijft, -dat deze ontwikkelingen ten zwaarste afgekeurd moeten worden, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE ONDERZOEK EN ONTWIKKELING (R&D): De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -dat de uitgaven voor R&D in Nederland achterlopen bij die van ons omringende Europese landen, -dat het percentage van het BNP besteedt aan R&D in Nederland al een aantal jaren aan het dalen is; OVERWEGENDE -dat R&D de spil vormt voor technische innovatie en vernieuwing in de industrie; -dat bij een verdere afname van R&D-uitgaven ten opzichte van de rest van Europa de Nederlandse concurrentiepositie verzwakt, -dat hierdoor op langere termijn de werkgelegenheid in dit land in gevaar komt; VOORTS OVERWEGENDE -dat de Nederlandse overheid relatief een zeer beperkte bijdrage levert aan de R&D-kosten, -dat er op R&D-subsidies de afgelopen jaren juist sterk is bezuinigd, -dat het bedrijfsleven ook minder is gaan uitgeven aan R&D; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat de Nederlandse overheid het R&D actief moet gaan stimuleren, -dat de overheid haar bijdrage hierin moet uitbreiden, -dat de overheid het bedrijfsleven moet prikkelen om meer te besteden aan R&D; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE ROTTERDAMSE HAVEN: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -dat de Rotterdamse Haven haar concurrentiepositie verliest aan omringende havenbezittende landen, die investeringen van overheidswege ontvangen, -dat de Nederlandse overheid het beleid heeft niet méér geldelijke steun aan de Rotterdamse Haven te geven; OVERWEGENDE -dat als de Rotterdamse Haven zelfgenoeg blijft investeren, haar concurrentiepositie toch zal verslechteren t.o.v. gesubsidieerde buitenlandse havens, die wel investeringen van overheidswege ontvangen, -het belang van de Rotterdamse Haven voor de Nederlandse export; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat de overheid meer dient te investeren in de Rotterdamse Haven, en voor haar belangen dient op te komen; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE TANDHEELKUNDIGE TARIEVEN: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE -dat sinds 1986 de tarieven voor tandheelkundige in Nederland worden gereguleerd volgens het ziekenfondsstelsel en, voor particuliere patiënten, het Uniform Particulier tarief, -dat zowel het ziekenfondsstelsel als het Uniform Particulier Tarief vaste tarieven omvat voor een beperkte lijst met verrichtingen waarbij het ziekenfonds lagere tarieven en een minder uitgebreide lijst met verrichtingen kent, -dat het tandartsen is verboden om hogere tarieven te hanteren of om voor niet op de lijst voorkomende verrichtingen geld in rekening te brengen, OVERWEGENDE -dat indien zowel de tandarts als de patiënt een behandeling wenselijk vindt die niet op de verrichtingen lijst voorkomt of die niet meer tijd kost dan waar het standaardtarief op is gebaseerd, deze verrichting thans alleen gratis cq. tegen het standaardtarief mag worden

aangeboden, -dat deze bepaling het aanbieden van dergelijke hulp verhindert, -dat de vrijheid van de patiënt om de behandeling te verkrijgen die hij of zij wenst hierdoor ernstig wordt beperkt; VOORTS CONSTATERENDE -dat ondermeer veel geavanceerde verrichtingen en de tijdrovende speciale behandeling van extreem angstige patiënten niet op de lijst voorkomen; VOORTS OVERWEGENDE -dat het huidige stelsel innovaties belemmert, -dat bij de geplande invoering van het plan Simons de maximaal toegestane tarieven verder zullen worden verlaagd, tot onder die van het bestaande Uniform Particulier Tarief, -dat hierdoor aan de Nederlandse bevolking de toegang tot superieure tandheelkundige zorg volledig zal worden ontzegd; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat het streven van de regering om de keuzevrijheid van patiënten ten aanzien van tandheelkundige zorg te beknootten dient te worden veroordeeld, -dat patiënt en tandarts met wederzijdse instemming moeten kunnen afwijken van uniforme verrichtingstarieven, -dat de patiënt hierbij objectief dient te worden voorgelicht over de gebruikelijke kosten van een alternatieve behandeling; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

MOTIE MILIEUHEFFING OP ENERGIE: De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; CONSTATERENDE - het advies van de Commissie Wolfson om een milieuheffing op energie in te voeren door middel van het verhogen van de energietarieven, -dat de enige motivatie hiervoor het terugdringen van het energieverbruik is; OVERWEGENDE - dat energie geen milieuvriendelijke substitutie kent en er derhalve een zeer grote tariefverhoging nodig is voor een relatief kleine reductie van het energieverbruik, - dat de voorgestelde compensaties en toeslagen voor allerlei groepen en bedrijven zullen leiden tot een ingewikkeld en vooral duur administratief systeem; VOORTS OVERWEGENDE - dat deze heffing de mensen met de laagste inkomens, die vaak in slechter geïsoleerde huizen wonen, extra hard zal treffen, - dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat de heffing haar doel (reductie energieverbruik) niet zal bereiken, - dat er derhalve in dat geval een ordinaire lastenverzwaring resteert; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de milieuheffing op energie op nationaal niveau, zoals die wordt voorgesteld door de adviescommissie Wolfson, niet dient te worden ingevoerd; EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

BESLUITENLIJSTEN *

HB VERGADERING D.D. 26 JANUARI 1992 - Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Luc Spin (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V). **B 746** Het HB besluit bij een notaris na te gaan wat bij een eventueel op te richten, maar formeel los van de JOVD staande 'Internationale Stichting' de mogelijkheden zijn aangaande de bestuurssamenstelling, alsmede de rechtskracht van een beheersovereenkomst in verhouding tot de statuten. Michael wordt hiermee belast. **B 747** Het HB besluit een aanvulling op de voorlopige agenda van de algemene vergadering aan te brengen: Wijziging van de V&S-declaratieregels. **B 748** Naar aanleiding van geruchten over enige onzekere schuifelingen van landelijk voorzitter Cor Schagen op het Zuid-hollandse kerstgala besluit het HB dat Cor Schagen danslessen moet nemen, zodat hij op het aanstaande landelijk congres zijn vorderingen op de dansvloer kan laten zien. **B 749** Met betrekking tot de door het congres vastgestelde uitspraken besluit het HB als volgt: De teksten van resoluties en moties dienen aan alle mogelijke landelijke organen van zowel VVD als D66 die rechtstreeks met het onderwerp verbonden zijn toegezonden te worden. **B 780** Het HB besluit dat vóór de volgende hoofdbestuurvergadering het licht en het slot op de herentollet moet zijn gerepareerd door Michael van Turnhout en Frederik van der Dussen. **B 781** Met betrekking tot de verdeling van de sleutels besluit het HB als volgt: Alle hoofdbestuurders hebben toegang tot alle sleutels op het algemeen secretariaat, met uitzondering van de sleutel van het geldkistje, de copieersleutel van het AS alsmede de sleutel die toegang geeft tot de voorraad 'klein kantoomateriaal'. Met betrekking tot de sleutel van het frankeerapparaat wordt besloten dit als proef een maand lang voor alle hoofdbestuurders toegankelijk te maken. **B 782** Het HB besluit met betrekking tot HB besluit nummer 695: de geschilpunten waarover tussen het hoofdbestuur en

afdeling 't Gooi geen overeenstemming wordt bereikt tijdens het overleg over de afdelingsstatuten van 't Gooi, deze samen met afdeling 't Gooi voor advies aan de tweede kamer van de commissie van beroep voor te leggen, waarbij zowel het hoofdbestuur als afdeling 't Gooi zich conformeren aan het uit te brengen advies aangaande de afdelingsstatuten van 't Gooi. **B 783** Met betrekking tot de extra kosten voor de hoofdredacteur als gevolg van HB besluit nummer 708 (aantal gratis Driemaster abonnementen) besluit het hoofdbestuur ter vergoeding 50 maal de abonnementsprijs (zijnde FL. 20,- in 1992; zegge twintig gulden) aan het Driemaster budget toe te voegen. Het totaalbedrag wordt bekostigd uit de budgetten 'Representatie HB' (FL. 500,-; zegge vijfhonderd gulden), 'Secretariaat' (FL. 200,-; zegge tweehonderd gulden), 'Promotiemateriaal' (FL. 100,-; zegge éénhonderd gulden), 'Contacten afdelingen VVD-D66' (FL. 100,-; zegge éénhonderd gulden) en 'Exploring' (FL. 100,-; zegge éénhonderd gulden). **B 784** Het HB besluit dat de uitgaven in 1992 voor het prijzengeld van het Beursspel, voor zover deze niet ten laste van het vorige boekjaar kunnen worden gebracht, niet binnen de begroting van 1992 zal worden gecompenseerd. **B 785** Het HB besluit op eigen verzoek en onder dankzegging Jean Paul Frishert te ontslaan uit het PING-overleg. **B 786** Het HB besluit in verband met het mogelijke bezoek van een JOVD delegatie naar Zuid Afrika een inschrijfmogelijkheid te houden voor deze delegatie. De internationaal secretaris, Michael van Turnhout, zal de wetenswaardigheden van de inschrijving (data, vereisten, etc) aan de vereniging bekend maken. **B 787** Het HB besluit dat de JOVD-kandidaten voor de VN-jongerenvertegenwoordiger door internationaal secretaris Michael van Turnhout zal worden geselecteerd. Hij bepaalt welke kandidaten namens de JOVD aan de officiële selectie via "31" worden doorgegeven. **B 788** Het HB besluit: - onder dankzegging te ontslaan uit de PG Jongerenbeleid: Martijn Boelen, Wibo van Ommeren, Ruben de Wolf, Maarten van de Donk, Robert Jan Meulmeester en Remco Bruinsma en de PG vervolgens op te heffen; - te benoemen in de PG Kunst & Cultuur: Ma dankzegging te ontslaan uit de PG Nieuwe wereldorde: X,Na en Z, en de PG vervolgens op te heffen; - onder dankzegging te ontslaan uit de PG Defensie: Joost Wigger en Paul Moltmaker en de PG vervolgens op te heffen. **B 789** Met betrekking tot de in 1992 doorlopende regeling 'Gordiaan' besluit het HB als volgt: - de declaratie mogelijkheden blijven gelijk aan die voor 1991, met uitzondering van de declaratiemogelijkheid voor het afdelingsblad (HB besluit nummer 682 sub 2), deze mogelijkheid vervalt; - het maximum tot 1 juli 1992 per afdeling te declareren bedrag is FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden); - slechts voor activiteiten tot 1 juli 1992 kunnen vooraf verzoeken tot vergoedingen worden ingediend en toegekend; - de declaraties worden vanaf 1 maart 1992 weer uitbetaald (declareren over de maanden januari en februari is natuurlijk wel mogelijk). **B 790** Het HB besluit naast de bestaande Projectgroepen-structuur te gaan werken met vaste commissies, die elk een bepaald politiek terrein onder hun hoede nemen. De uitvoering zal geschieden conform de volgende commissie in te stellen: 1) Sociaal-Economische Zaken, 2) Onderwijs, 3) Milieu, 4) Binnenlandse Zaken/Justitie, 5) Buitenland en 6) Defensie. Het HB besluit te benoemen in de commissie Milieu: Ernst Visser en Arjan Toor. **B 791** Om te proberen de discussie op het congres te bevorderen besluit het HB als volgt: - Amendementen worden door de projectgroep inhoudelijk geclusterd: soortgelijke amendementen bij elkaar; - Per cluster wordt in het congresboek commentaar gegeven; - In de werkgroepen worden amendementen niet afzonderlijk, maar per cluster behandeld, waarbij wel iedere indiener expliciet het woord krijgt; - Werkgroepvoorzitters zal worden gevraagd te proberen om per cluster twee verschillende standpunten over te houden; - De werkgroepreportage wordt mede verzorgd door projectgroepleden en is zaterdagavond al beschikbaar. De rapportage bevat geen code-teksten, maar geeft per overgebleven amendement aan hoe de tekst van de stelling er uiteindelijk uit kan komen te zien. **B 792** Het HB besluit aan de PG gezondheidszorg een budget van FL. 500,- (zegge vijfhonderd gulden) toe te kennen, komend uit de pot 'Overige politieke projecten'. **B 793** Het HB besluit Frank van Dalen en Eddy Habben Jansen te belasten met de eventuele organisatie van de door de heer Eduard van der Biezen in een brief aangedragen ideeën voor het juni congres. Hierover zullen zij in contact treden met de briefschrijver. **B 794** De districtenronde in voorjaar 1992 zal conform de inbreng van Frank van Dalen en de

gevoerde discussie worden georganiseerd. Frank zal de districten hierover informeren. **B 795** Het HB besluit Ferry van Dijk, Ernst van Splunter en Ellen van Koczan te benoemen in de Vliegende Brigade. **B 796** In aanvulling op HB besluit nummer 673 besluit het HB dat de leden van het orgi-bureau belast worden met het op schrift stellen van een mogelijke uniforme regeling voor onderafdelingen. **B 797** Het HB besluit een heroprichtingsvergadering uit te roepen in de afdeling Delfland en wel op woensdag 12 februari 1992 om 20.00 uur conform de inbreng van Rogier. Het HB wijst Luc Spin aan als voorzitter van de vergadering en Frederik van der Dussen als secretaris. **B 798** Het HB gaat accoord met de statutenwijziging van afdeling Baronie van Breda, zoals die door de vergadering van de afdeling zijn vastgesteld op 24 januari 1992.

HB VERGADERING D.D. 16 FEBRUARI 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Luc Spin (SO), Nicole Koetsier (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Frederik van der Dussen (S PR&V) en Margaret Penders. **B 803** Het HB besluit de leden van de taakgroep Ouwe Sok onder dankzegging te ontslaan en de taakgroep vervolgens op te heffen. **B 804** Het HB besluit aan de Algemene Vergadering van 14/15 maart 1992 voor te stellen om in 1993 op 20/21 maart en op 13/14 november de Algemene Vergadering te houden in Motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen en op 26/27 juni in Motel tiel te Tiel. Tevens zal het HB in het congresboek een aantal alternatieve locaties opnemen. **B 805** Het HB besluit naar aanleiding van de kleine verlaging van de toegekende subsidie over 1992 van het Ministerie van WVC om conform de inbreng van Landelijk Penningmeester Dirk Jan Wierenga enkele begrotingsbudgetten te korten. Hiervan zal melding worden gemaakt tijdens het aanstaande maart-congres. **B 807** Na discussie stelt het hoofdbestuur van de onafhankelijke Jongeren Organisatie Vrijheid en democratie zich achter het definitieve stuk dat door de hoofd- cq landelijke besturen van de JD, JS en JOVD is opgesteld. Het HB beschouwt het als een discussiestuk dat een wezenlijke bijdrage kan leveren aan de totstandkoming van een kabinet waarin voor het eerst sinds 75 jaar de confessionelen niet vertegenwoordigd zijn. **B 808** Het HB besluit tezamen met de JD en de JS een bloemlezing te laten schrijven van het in besluit nummer 807 genoemde discussiestuk; hiervoor wordt FL. 100,- (zegge éénhonderd gulden) vrijgemaakt uit het budget Paars. Het Polit-bureau is verantwoordelijk de definitieve tekst hiervan. **B 809** Het HB besluit: - onder dankzegging te ontslaan uit de PG Denktank: Eduard A.H. van der Biezen; - te benoemen in de PG Demostaat '92: Janneke Dierckx en Alex van Vianen; - te benoemen in de Commissie sociaal-economische zaken: Mark Aalders, Martijn Spijk, Wibo van Ommeren en Stan Steens; - te benoemen in de PG Gezondheidszorg: Jannie Hogen Esch; - te benoemen in de Commissie binnenland/justitie: Marco Rodenburg en Janneke Dierckx; - te benoemen in de Commissie buitenland:Marten van de Kraats, Robert-Jan Meulmeester en Jan Veerenhuis; - te benoemen in de Commissie defensie: Arénso bakker, Joost Wigger en Paul Moltmaker. **B 810** De interne budgetten voor de nieuwe politieke commissies worden conform de inbreng van Eddy Habben Jansen vastgesteld. **B 811** Het HB besluit om Frank Van Dalen (VVO) en Hans Peter Lassche (politiek secretaris) te belasten met de coördinatie van de organisatie van een VN-rollenspel op het juni-congres. Er wordt FL. 200,- (zegge tweehonderd gulden) beschikbaar gesteld uit het budget congressen om de organisatiekosten te dekken. **B 812** Het HB besluit haar deel van de rondeprijs van de derde ronde van het JOVD-beursspel over te dragen aan de mede-ronde-winnaar. **B 813** De resolutie van de regionale projectgroep Landbouw zal aan het juni-congres worden voorgelegd. **B 814** Het HB besluit op 16 en 17 mei 1992 de internationale cursus te organiseren , en stelt daarvoor FL. 750,- (zegge zevenhonderdvijftig gulden) beschikbaar uit het budget internationale cursus. **B 815** Het HB besluit op het maart of juni-congres twee arrangementen beschikbaar te stellen voor vertegenwoordigers van de JuLis, ten laste van het budget uitwisselingen inkomend. **B 816** Het HB besluit accoord te gaan met de statutenwijziging van de afdelingsstatuten van de afdeling Ede Wageningen Plus aangaande artikel 1 en 3. **B 817** Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te

benaderen als kandidaat secretaris organisatie: 1) Arjan Toor (6 stemmen voor, 5 tegen); 2) Peter Hietink (unaniem); 3) Roland van Benthem (9 stemmen voor, 2 tegen); 4) Eric Hoogetoem (6 stemmen voor, vijf tegen). **B 818** Het HB besluit Clarence van Gils te benoemen als vertegenwoordiger in het hoofdbestuur van de Europese beweging nederland (EBN).

HB VERGADERING D.D. 11 MAART 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Luc Spin (SO), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Frederik van der Dussen (S PR&V) en Margaret Penders (gast). **Afwzig:** Nicole Koetsier (S V&S) en Marco Frijlink (PS III). **B 819** Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met de oprichting van de JOVD afdeling Antwerpen e.o. als buitenlandse afdeling van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. **B 820** Het HB besluit het vermogen van de JOVD afdeling Antwerpen e.o. aan te vullen tot een bedrag van FL. 150,- (zegge éénhonderdvijftig gulden) uit het budget 'oprichting afdelingen', dit om de eerste activiteiten te kunnen bekostigen. **B 821** Het HB besluit om in overleg met de algemene vergadering, na het maart-congres over te gaan tot een a.i.-benoeming voor de ontstane vacature van secretaris organisatie. **B 822** Het HB besluit slechts accoord te gaan met het publiceren van de "paarse bloemlezing" (HB besluit nummer 808) indien de incorrecte passages worden verwijderd of gewijzigd, en indien deze bloemlezing niet apart wordt gepubliceerd, maar gezamenlijk met het volledige paarse regeeraccoord (HB besluit nummer 807).

HB VERGADERING D.D. 14 MAART 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Nicole Koetsier (S V&S), Luc Spin (SO), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Frederik van der Dussen (S PR&V) en Margaret Penders (gast). **B 823** Het HB besluit om naar aanleiding van de discussie in werkgroep A aangaande haar voorstel om ná het maart-congres over te gaan tot een a.i.-benoeming voor de ontstane vacature van secretaris organisatie, dat een verwerping van dit plan inhield, aan de algemene vergadering de volgende procedure voor te stellen: Het toevoegen van een agendapunt 12-A aan de agenda, genaamd "Bennoeming secretaris organisatie" en op zondagmiddag vóór agendapunt 12-A de vergadering te schorsen en op een nader te bepalen datum te hervatten; dit om alsnog de mogelijkheid te hebben om een kandidaat secretaris organisatie aan de algemene vergadering voor te dragen.

(TELEFONISCHE) DB VERGADERINGEN: D.D. 30 DECEMBER 1991:

Bereikt : Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Dirk Jan Wierenga (LP). **DB 11** Het DB besluit bij de aan te schaffen Highscreen computer (HB besluit nummer 693) een grotere harde schijf aan te schaffen - te weten 105 Mb -. Dit gaat FL. 90,- (zegge negentig gulden) extra kosten. tevens wordt besloten bij de laserprinter een geheugenuitbreiding van 1 Megabyte aan te schaffen; dit gaat ongeveer FL. 250,- (zegge tweehonderdvijftig gulden) kosten.

D.D. 11 JANUARI 1992:

Bereikt : Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Dirk Jan Wierenga (LP).

D.D. 8/9 FEBRUARI 1992:

Bereikt : Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP). **DB 13** Het DB besluit namens de JOVD Jannie Hogen Esch als kandidaat voor Jongerenvertegenwoordiger bij de Raad van Europa voor te dragen.

D.D. 16 MAART 1992: Bereikt:

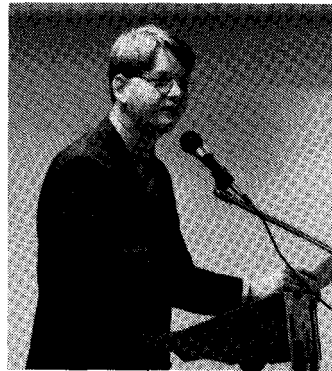
Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Dirk Jan Wierenga (LP). **DB 14** Het DB besluit om het Paarse regeeraccoord (HB besluit nummer 807 en nummer 808) te laten drukken in een oplage van ongeveer 300 stuks, en van de kosten hiervan (groot FL. 1500,- (zegge vijftienhonderd gulden)) een evenredig deel, zijnde éénderde deel, te bekostigen uit het budget Paars.

PLAATJES & PRAATJES

Maart-congres 1992, Arnhem

Scheidend Secretaris Organisatie (SO) Luc Spin kan eindelijk weer lachen. Voor hem zit zijn hoofdbestuurstijd er na negen maanden alweer op.

In een poging de opengevallen bestuurspost aan de man te brengen ontpopt voorzitter Cor Schagen zich als een ware standwerker. Maar zonder succes.

Groningen-voorzitter Arjen Toor prefereert - in afwachting van goede tentamenresultaten en een lucratievere aanbieding - de provinciehoofdstad boven een baantje in het hoofdbestuur. En daarin staat hij niet alleen.

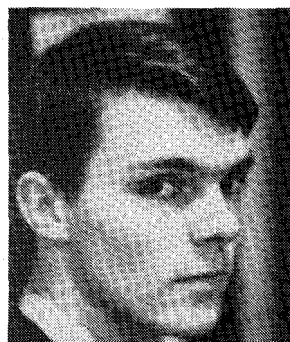
Want na Toor, Rijnmondiaan Roland van Benthem en Zwollenaar Erik Wester kon ook Erik Hoogenboezem uit Noord-Holland met gepaste inspanning het verleidelijke aanbod van Schagen weerstaan.

Want het was uiteindelijk Frank van Dalen die - zonder dat hij zich dit keer tegenkandidaat had gesteld - van de leden deze organisatiepost in de schoot geworpen kreeg.

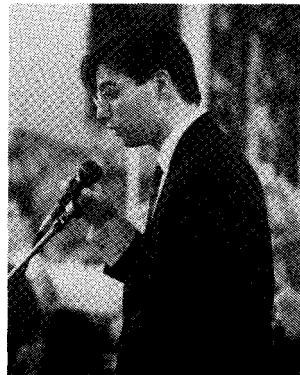
Voor een hele horde backbenchers vormde dit echter geen enkele belemmering om een bod te doen op het comfortabele hoofdbestuurspulche. Tevergeefs, de Algemene vergadering beschikte anders.

VVP Eddy Habben Jansen heeft de moeilijke taak de politieke discussie in de JOVD van nieuwe impulsen te voorzien. Vanaf het hoofdbestuurspodium doet hij dat op zijn geheel eigen wijze.

Michael Abraham - partijbaas in Zuid-Holland - trekt zich het lot van de vereniging zwaar aan. Binnen en buiten zijn district probeert hij de verenigingsdiscussie nieuw leven in te blazen.

Zijn voorganger Eduard van der Biezen kan op deze foto nog lachen. Niet veel later rest hem niets anders dan onder zware druk de Politieke Klompen toch maar aan opvolger Habben af te staan. De bijbehorende dans kan nu eindelijk beginnen...

Foto's: Folkert Bolkestein
Teksten: Koen Petersen

KRAATS KRAAKT

*Arma virumque cano **

Heel lang geleden, toen de mens nog niet was geschapen en het in de wereld nog aangenaam toeven was, ontwikkelde zich een nieuw soort "aap". Deze "aap" wordt over het algemeen gezien als de voorouder van de mens. Het was een hele stoute aap. In tegenstelling tot de meer beschaafde apen, was het namelijk niet een principieel vegetarisch aap, maar een aapje dat op zijn tijd ook wel eens een lekker rauw kippeboutje lustte...

Deze stoute aap raakte op den duur op de savannes verzeild. Hij wist zich daar door allerlei vleselijke lekkernijen omringd. Deze lekkernijen lagen echter niet voor het oprapen. Het zal dan misschien mogelijk zijn geweest om met de blote hand het nodige klein- en pluimvee te vangen, maar het veel vleziger grote vee liet zich weinig aan onze voorouders gelegen liggen. Daarbij kwam nog de voortdurende dreiging die uitging van allerlei carniforentuig (leeuwen en dergelijke), dat onze aapjes in fysiek opzicht de loef afstak. Kortom, ook onze voorouders hadden het maar moeilijk. Om te kunnen overleven werd het noodzakelijk een stringent bewapeningsbeleid te gaan voeren. Uit moord en doodslag zou de mens ontstaan.

Voor het hanteren van wapenen is een goede motoriek en een zekere behendigheid vereist. Hiertoe is een uitgekiend en gecompliceerd zenuwstelsel van groot belang. Een dergelijk zenuwstelsel vergt heel wat van het brein. Het menselijk brein evolueerde in de loop der tijd dan ook tot het geavanceerde instrument, waar wij hedentendage nog altijd de (bittere) vruchten van plukken. Het is dus niet zo dat de mens begon als een goedaardig en intelligent wezen, dat geheel en al per

WIJ DRUKKEN BIJNA ALLES!

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

Dinky Druk

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

ongeluk wapens uitvond. De wapens echter vonden de mens uit.

Een gevolgtrekking die je uit bovenstaande wetenschappelijke theorie zou kunnen trekken, is dat de mens voor de wapens geboren is. Nochthans zien we dat in de moderne samenleving er geen sprake van is dat de brave burger met honkbalknuppels, slagersmessen en uzi's over straat gaat. Wat ons daarvan weerhoudt, is wellicht dat bekende dunne laagje beschaving.

In ieder geval is de mens een gevaarlijk dier, of je het met de eerder beschreven theorie nou eens bent of niet. Je kunt moeilijk bestrijden dat de mens van nature geneigd is tot het gebruik van wapengeweld. Om deze reden zou je theorieën die de geweldloosheid verkondigen als oplossing voor alle problemen in de wereld, als onmenselijk en irreeël af kunnen doen.

Persoonlijk ben ik van mening dat de mens pas werkelijk vrij en gelukkig zou zijn, wanneer hem geen belemmeringen zouden worden opgelegd bij het ontplooiën van zijn gewelddadige driften. Echt aan te raden zou zulks overigens niet zijn. Waarschijnlijk zou binnen de kortst mogelijke tijd de Gemeentelijke Opruimingsdienst voornamelijk bezig zijn met het uit de goot scheppen van rottend mensenvlees. Bloederige extase. Het zal allemaal tot niets anders dan de absolute chaos leiden. Ik houd het voorlopig nog maar even bij Clint Eastwood en Charles Bronson.

* *Aldus luiden de eerste woorden van Vergilius' epos Aeneis. Vertaald staat er zoiets als "Ik vertel van wapens en mensen".*

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

RELUS TER BEEK
KIJKT GRAAG EVEN
NAAR DE FEITEN

JAARGANG 44
NUMMER 4
JUNI/JULI 1992

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijk orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofd bestuur weer.

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010 - 4653595)
Schiedamsevest 32k, 3011 BA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 55i, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 425730)
J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040 - 516029)
Hertog Jan I laan 58, 5615 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)
Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Secretaris Organisatie

Erik Hoogenboezem (071 - 144787)
Kolfmakersteeg 13a, 2311 VE Leiden

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)
Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)
2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)
Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Kel Koenen, Marten van de Kraats, Yair Pinto, Martijn Sjoorda, Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofredacteur

Koen Petersen (020 - 6448702)
Uiterwaardenstraat 79 hs, 1079 BS Amsterdam

foto voorpagina: Dries van Bergeijk

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen	2
Voorzitter	3
Interview: Goed zo Relus	4
Rossem	8
Mededelingen	9
Geslaagd JOVD-congres	10
Het circuit 3	11
Congresseren bij de Duitsers	11
Humanitaire interventie	12
Het politieke spel	13
Mama, ben ik hier lid van?	14
Politiek en economisch liberalisme	15
Joegoslavië: militair ingrijpen nutteloos	16
Lezenswaardige lectuur	17
De democratie... Hoe lang hebben we nog?	18
Vorming en Scholing	19
Paars is een nuttig stuk	20
Foto-impressie juni-congres	21
Hoofdbestuur	22
Kraats kraakt	24

Deadline augustus/september-nummer Driemaster: maandag 17 augustus 1992

Alle kopij kan op floppy-disc (WP 4.2, 5.0 of 5.1) worden gezonden naar:
Redactie Driemaster
Algemeen Secretariaat JOVD, Prins Hendrikkade 104,
1011 AJ Amsterdam

ACTIVITEITENOVERZICHT JOVD-AFDELINGEN

12 juli 't Gooi; jaarlijkse zeildag Ottenhome Loosdrechtse Plassen om 11.00 uur. Inl. Casper van Hooren 02159-44947
17 juli Limburg; cursus i.s.m. VVD. Inl. Remy Huys 077-549958
28 t/m 30 augustus Gelderland; Lieveledewekeinde in Overasselt over het Israëliësch-Palestijns conflict. Inl. Bram Laumans 08373-18102
3 september Zwolle; afdelingsborrel in café Catastrofe Gasthuisplein 11 te Zwolle 21.30 uur
4 september Noord-Holland; cursus over Europa. Inl. Roland van den Nouland 023-263534
5 september Hengelo; Parijs-reis fl. 50,00 opgave en betaling uiterlijk twee weken van te voren. Inl. Bart van Werkhoven 074-771184 of Dennis van Zijl 074-420964 of 050-124241
10 september Zwolle; prostitutie en drugs in Borrel Badhuiswal te Zwolle om 20.00 uur
12 september Baronie van Breda; themacursus "De toekomst van de democratie". Inl. Astrid Kersing 013-432062
12 september Ede-Wageningen Plus; jongerendag "Grenzenloos Eigenwijs". Inl. Marijke Schlingmann 08385-18835
15 september Hengelo; ronde Royal met andere PJO's in Kir Royal. Inl. Nienke Harmsen 074-663558
19 september Twente; bestuurderscursus. Inl. Nuria Reques Waterink 071-172887
19/20 september Noord-Holland; congres op slot Assumburg te Heemskerk. Sprekers zullen zijn: P. Dankert, J. Larive, M. van Putten, J. Penders. Inl. en opgave (voor 1 september) Eric Hoogenboezem 071-144787
19/20 september Eindhoven; cursusweekeinde Gemeenteraad. Inl. Astrid Kersing 013-432062
26 september Gelderland; themadag staatsrechtelijke vernieuwing; hotel Haarhuis te Arnhem. Inl. Reinder Hartmans 08370-14872
26 september Zwolle; lustrumactiviteit
1 oktober Zwolle; afdelingsborrel in café Catastrofe Gasthuisplein 11 te Zwolle om 21.30 uur
3 oktober Woerden; bezoek kernenergiecentrale Dodewaard. Inl. Johan de Jong 03480-15938
10/11 oktober Gelderland; besturenendag en congresvoorbereiding
15/18 oktober Internationaal; LYMEC-seminar "Young liberal women in politics"; women only; Brugge, België; kosten ca. fl. 100,00 incl. reiskosten; info: Michael van Turnhout, 013 - 425730
21 oktober Woerden; promotieactie op de koeienmarkt. Inl. Joahn de Jong 03480-15983

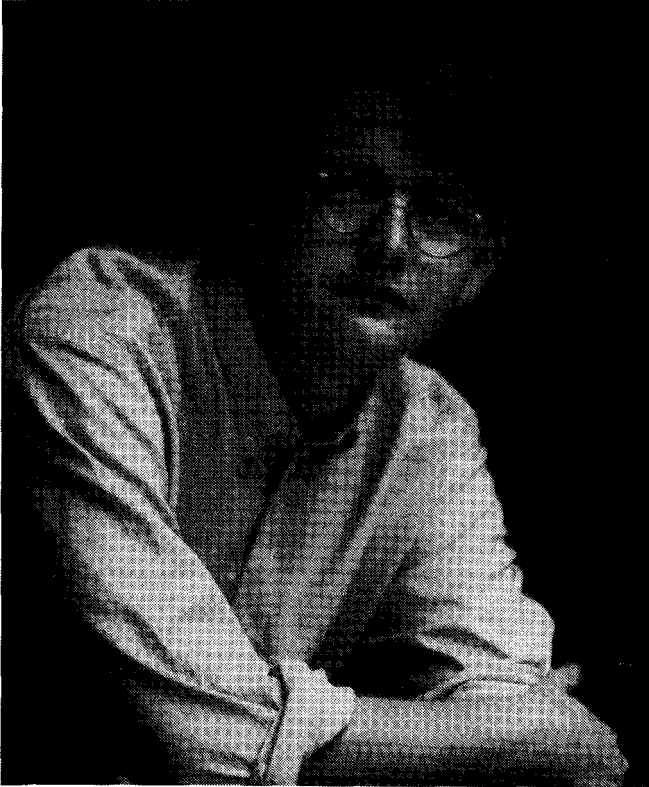

Foto: Dries van Bergeijk

VOORZITTER

Op 20 en 21 juni congresseerde de JOVD in het zomerse Almelo. De nieuwe opzet van dat congres, waarbij alle aan de Algemene Vergadering voorgelegde resoluties van afdelingen afkomstig waren, was een succes. De tijdsproblemen die door velen voorzien waren vanwege het grote aantal te behandelen resoluties, bleken mee te vallen. Alle door de afdelingen ingediende stukken konden besproken worden.

Bovendien was het niveau van de discussies hoog, zowel in de werkgroepen als plenair. Kortom, het experiment is geslaagd. Ook in juni volgend jaar zullen de te behandelen resoluties uit de afdelingen komen.

Eens te meer is bewezen dat doen belangrijker kan zijn dan praten.

Over een nieuwe opzet van het congres, of meer in het algemeen van de politieke discussie in de vereniging, kun je zeer uitgebreid van gedachten wisselen. Maar om te kijken of een nieuw idee werkt, zul je het gewoon een keer moeten proberen. Dat hebben we nu gedaan op het juni-congres, en dat zullen we opnieuw doen op het novembercongres bij de discussie over gezondheidszorg.

De JOVD doet haar best om de politieke discussie binnen de vereniging te stimuleren. We zijn het er allen over eens dat die discussie nieuwe impulsen kan gebruiken. Echt felle debatten over hoofdlijnen moeten in de club met een lantaarntje gezocht worden. Maar het gebrek aan felheid, aan echt interessante politiek, vormt niet alleen binnen de JOVD een probleem.

Het is lastig om verhitte politieke discussies te krijgen in een politieke jongerenorganisatie, als ze in de maatschappij als geheel ontbreken.

De politiek zoals die op dit moment in Den Haag wordt bedreven is niet bijster interessant. Een groot deel van de onderwerpen die op dit moment spelen, speelden een jaar geleden ook al. Over de WAO is nog geen uitsluitsel, over het stelsel Simons evenmin. Van een daadwerkelijke afslanking van de overheid is nog weinig te merken. Voor zover het strakke en in detail uitgewerkte regeerakkoord nog ruimte laat voor discussie wordt deze door verregaande fractiediscipline onmogelijk gemaakt.

Desalniettemin is de huiver voor structurele veranderingen in de Nederlandse politiek groot. Veel wordt gesproken over de kloof tussen burger en politiek, over het gebrek aan interessante politieke debatten.

Maar er wordt weinig gedaan om die kloof te dichten. Bij voorstellen om een aantal zaken in de Nederlandse politiek structureel te vernieuwen geven de Nederlandse politici massaal niet thuis. Met een gekozen burgemeester en een districtenstelsel is de kloof tussen politiek en burger niet opgeheven, wordt veel gehoord. Het is zeker ook de VVD die deze redenatie graag gebruikt om initiatieven voor staatsrechtelijke vernieuwingen vroegtijdig de nek om te draaien.

Natuurlijk wordt het gebrek aan interesse van de burgers in de politiek niet bij toverslag opgelost door veranderingen in de democratische structuren. Een districtenstelsel, een gekozen informateur en afschaffing van de Eerste Kamer zijn geen wondermiddelen. Saaie en ambtelijke politici maken saaie en ambtelijke politiek, ook in een situatie waarin vele staatsrechtelijke vernieuwingen zijn doorgevoerd.

Maar een betere democratische structuur kan er wel voor zorgen dat het diezelfde politici wat moeilijker gemaakt wordt om zich saai en ambtelijk gedragen. Een districtenstelsel zorgt er voor dat een lid van de Tweede Kamer zich direct moet verantwoorden tegenover zijn achterban. Hij zal moeten weten wat er speelt en een vraag over de basisvorming niet langer kunnen afdoen door het telefoonnummer te geven van een fractiegenoot die zich met dat specifieke onderwerp bezighoudt.

Politiek is mensenwerk. Er zal veel moeten veranderen aan de mentaliteit van de Nederlandse politicus voordat de debatten op Den Haag Vandaag weer echt leuk worden om naar te kijken. Maar ook al zullen er staatsrechtelijke vernieuwingen er niet het wondermiddel voor zijn, we moeten ergens beginnen. Want met praten alleen wordt er zeker niets opgelost

Cor Schagen

Hoe onze Minister van Defensie zelf zijn GOED ZO RELUS

door Koen Petersen,
Foto's: Dries van Bergeijk

“ZO, DE DRIEMASTER. DAT BESTAAT DUS NOG STEEDS”, ZEGT DE MINISTER VAN DEFENSIE. “IK KEN HET BLAD AL VANAF MIJN JEUGD, TOEN DE JOVD OOK AL BESTOND EN IK - ALS LID VAN DE FJG - REGELMATIG MET HANS WIEGEL EN ANDEREN DEBATTEN VOERDE.” DE ROERIGE JAREN ZESTIG. “JA, EXACT, DIE GENERATIE. DAAR BEN IK DUS OOK VAN.”

Aurelius Louis ter Beek (48), geboren in het Drentse Coevorden, trok na zijn HBS-B examen naar Amsterdam om in de hoofdstad politieke wetenschappen te gaan studeren. In het NRC-Handelsblad van 16 juli 1990 vertelde hij waarom: “Ik moest en zou de politiek in”. Zijn lange tocht door de instituties begon. In 1964 werd hij voorzitter van de democratisch-socialistische studentenvereniging Politeia. Van 1968 tot 1969 was hij voorzitter van de Federatie van Jongerengroepen in de Partij van de Arbeid (FJG) om aansluitend over te stappen naar de grote-mensen-politiek. In

1969 brak hij door in de PvdA, als lid van het partijbestuur. Daar bekleedde hij van 1971 tot 1975 de - in socialistische kringen belangrijke - functie van Internationaal Secretaris. In 1971 hing "bobo" Ter Beek zijn studie aan de wilgen; zijn partij had voor hem een plaatsje gereserveerd in de Tweede Kamer. Daarnaast was hij lid van de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa, van de Noord Atlantische Assemblée en van de Assemblée van de West-europese Unie (WEU). En alsof dat niet genoeg was, vond hij ook nog tijd om het voorzittersslagwerk te hanteren van

repen verzamelt: "Ik vind wat ik vind."

het Humanistisch Overleg Mensenrechten (HOM). Na achttien dienstjaren in het Parlement mocht hij in 1989 in de voetsporen van Wim Kok de groene bankjes verruilen voor het spreekwoordelijke regeringspluche. Zonder ooit de wapenrok gedragen te hebben werd hij in het derde kabinet-Lubbers Minister van Defensie.

Had U bij de formatie van 1989 verwacht te worden gevraagd voor deze functie?

"Eeuh, nee, niet verwacht..."

Gehoopt?

"Laat ik zeggen: wel eens aan gedacht. Vanaf 1971 heb ik in de Tweede Kamer gezeten en had het daar zeer naar mijn zin. Uit overwegingen van zelfbescherming heb ik nooit erg nagedacht, of eerlijk gezegd niet willen nadenken, over een ministerschap of een staatssecretariaat. Wanneer je daar teveel op gaat hopen of zelfs wel gaat rekenen, is de teleurstelling des te groter als je zo'n post toch niet krijgt. Dat bevordert je functioneren als Kamerlid ook niet en in zo'n positie heb ik niet terecht willen komen. Daarom heb ik een zeer rustige, niet zenuwachtige, niet nerveuze, afwach- tende houding aangenomen. Maar toen Wim Kok mij vroeg om dit te gaan doen, heb ik er niet zo verschrikkelijk lang over na hoeven te denken."

Valse bescheidenheid?

"Nee, dat was geen bescheidenheid. Het was berekenend- heid."

Maar U kunt natuurlijk óók tellen. Vanaf 1971 zit U in de Tweede Kamer. De PvdA-bewindslieden uit de kabinetten Den Uyl en Van Agt-II - zoals Van Dam, Van der Louw, Van Thijn en Van Kemenade - vluchten na elkaar uit de Haagse politiek. Op basis van senioriteit bent U een voor de hand liggende kandidaat...

"Ik kan me die redenering wel voorstellen en hij hoeft ook niet onjuist te zijn maar hij is ook niet per definitie juist. Want een aantal bewindslieden is van buiten de Tweede- Kamerfractie gekomen. De enige drie die Kok - als ik dat zo mag zeggen - vanuit de Tweede Kamer met hem heeft mee- genomen, waren Alders, Pronk en ik. Nou, dat is drie van de negenenvertig. Dus je moet wel een buitengewone naïe- veling of optimist zijn om ervan uit te gaan dat jij één van die drie zult zijn."

U bent noch naïeveling noch optimist?

"Ik ben altijd een optimist, maar niet als het om dit soort dingen gaat", antwoordt Ter Beek. Enthousiast vult zijn voorlichter aan: "En een realist!". "Dat ben ik óók", vervolgt de Minister, "ik ben een realistische optimist. Goed zo Bert." Een nieuwe sigaret wordt aangestoken, de toon wordt meer vertrouwelijk. "Begrijp me goed, ik bedoelde dat net serieus. Het was een vorm van zelfbescherming. Ik heb het in de Kamer altijd naar mijn zin gehad en zou dat na 1989 ook gehad hebben, dus kortom, ik wou niet voor mezelf een teleurstelling gaan opbouwen. Daar komt nog eens bij dat ik intussen donders goed weet hoe hazen zo nu en dan kunnen lopen en hoe kikkers uit kruiwagens kunnen springen, namelijk in allerlei richtingen. Je moet dus gewoon je werk

doen en hoe het verder loopt beslis je niet zelf. Misschien is dat maar beter ook."

Hoe bent U gevraagd?

"Ik ben gebeld. Er was echter één probleem. Ik werd gebeld op een dinsdag terwijl pas op donderdag de definitieve portefeuilleverdeling tussen CDA en PvdA zou worden vastgesteld. Van begin af aan was het echter duidelijk dat de PvdA Defensie zou krijgen.

Daarom kon Kok al een kandidaat benaderen en heb ik tot donderdagavond moeten doen alsof ik van niets wist. Nou, dat is mij behoorlijk goed gelukt want ik kan mij nog altijd herinneren dat die bewuste donderdag in Trouw een bericht stond - met een foto daarbij - waarin ervan werd uitgegaan dat collega Pronk naar Defensie zou gaan, terwijl ik twee dagen daarvoor al gevraagd was. Nou, U kunt zich voorstellen dat ik met opgekrulde mondhoeken dat bericht in het dagblad Trouw heb gelezen." De Minister glimt van genoegen. "Ik zal die drie curieuze dagen niet licht vergeten."

Dat telefoontje kwam vast niet als een donderslag bij hel- dere hemel...

"Ach, ik kan de voortekenen alleen maar achteraf constru- eren. In juni 1989 zou Kok deelnemen aan de Bilderberg- bijeenkomst in Spanje. Op 't laatste moment kon hij niet en vroeg hij mij hem daar te vervangen. Achteraf denk je dan: Goh, op het punt van de internationale politiek zag hij mij toch als zijn man. Enige tijd daarvoor was de Amerikaanse president Bush in Nederland, waarbij hij ook een ont- moeting had met een delegatie van de Partij van de Arbeid, die door Kok werd samengesteld. En als je nagaat wie bij

"Toen Wim Kok mij vroeg om Minister te worden, heb ik er niet zo verschrikkelijk lang over na hoeven denken."

dat gesprek aanwezig waren, dan is dat toch wel leuk. Want dat waren Kok, Pronk, Alders, Wöltgens en ik. Nou, vier daarvan kwamen terecht in het kabinet en de vijfde werd fractieleider."

Kijkt U ervan op dat met name fractiegenoot Bram Ste- merdink, die in 1977 zelf Minister van Defensie was, kritiek uitte op Uw benoeming?

"Mwaaaauh...", ontwijkt Ter Beek de vraag, "het waren allemaal voortekenen die ik pas achteraf heb ontdekt."

U was geen defensie-specialist, Stemerdink wel. Waarom heeft Kok U dan toch gevraagd?

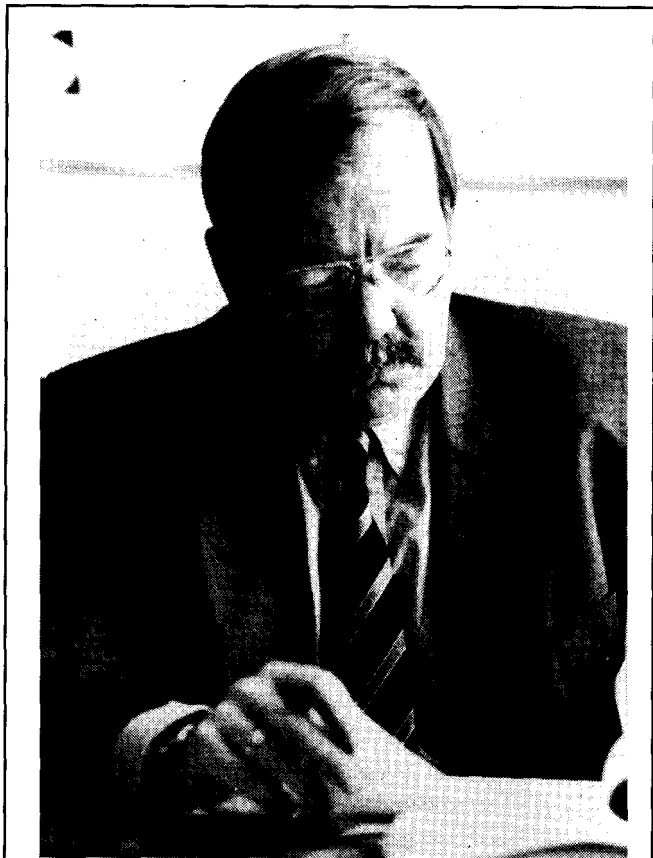
"Daar heb ik nooit naar gevraagd."

U bent daar niet nieuwsgierig naar?

"Nee, waarom zou ik. Ik ben gevraagd, niet Stemerdink. Ik zit nu hier en Stemerdink niet."

Ruim een jaar na zijn aantreden - in maart 1991 - presenteert Ter Beek een nieuwe Defensienota. De sleutelwoorden van de inhoud sieren als titel de omslag: "Herstructurering en verkleining". De Nederlandse krijgsmacht moet op de fun-

damenteel veranderde dreiging uit Oost-Europa inspelen door de aandacht niet meer uitsluitend naar de verdediging van het eigen grondgebied te laten uitgaan maar meer dan voorheen óók naar een Nederlandse bijdrage aan internationale vredesoperaties. In dat licht wordt een kleine, snelle en flexibele eenheid opgericht, de Luchtmobiele Brigade. Deze kan met een korte reactietijd en zonder groot-schalige mobilisatie tijdens een crisis worden ingezet.

**“Hoe je carrière verder loopt,
beslis je niet zelf.
Misschien is dat maar beter ook.”**

Als oppositie-partij wist de PvdA altijd uitstekend voor alle departementen hoe het beleid zou moeten zijn. Toch duurde het ruim een jaar voordat Uw Defensienota werd gepubliceerd.

“Het is een heel curieuze vraag die U daar stelt want ik heb nota bene zelf de beslissing genomen om een Defensienota te publiceren - en niet de Tweede Kamer. Dat zou uiteraard een ingewikkeld proces worden. Ik kan mij nog herinneren dat onder andere de VVD vond dat ik te vroeg met mijn Defensienota kwam. Anderen vonden het misschien te laat. Eén ding staat echter vast: ik kon die nota pas uitbrengen nadat ook een financiële onderbouwing tot stand was gekomen, en dat kon alleen binnen het kader van de Tussenbalans.

Nou, toen die eenmaal was afgesloten, was de Defensienota er ook. En ik herinner mij nog heel goed de koppen in de kranten: ‘Defensienota Positief Ontvangen.’” Armgezwaai zet zijn woorden kracht bij. “Nou, bij de behandeling van de Defensienota in juni zijn elf moties ingediend.

Daarvan is geen enkele motie aanvaard waarmee ik niet uit de voeten kan.

Bij de begrotingsbehandeling zijn de drie ingediende moties allen verworpen en nu heb ik - weer uit mezelf - een Evaluatienota aangekondigd. Want we blijven toetsen aan de zich wijzigende internationale ontwikkelingen. Nou, na het verschijnen van de Defensienota is de hele Sovjet-Unie uit elkaar gevallen, zodat op z'n minst één van de veiligheidsrisico's waar we ons in de Defensienota nog mee bezig hielden in een geheel ander daglicht is komen te staan. Kortom, ik vind het allemaal prima om mij te moeten verweren tegen generaal geformuleerde kritiek. Uitstekend. Geen enkele moeite mee. Maar ik kijk liever even naar de feiten.”

Met die feiten in het achterhoofd trekt de Minister één jaar later in een rede voor het Genootschap voor Internationale Zaken de lijnen uit zijn eigen Defensienota verder door. Nederland zal nooit meer zelfstandig militair optreden, zegt hij, en daarom hoeft ons land niet meer te beschikken over “een min of meer volledige krijgsmacht, dat wil zeggen: een krijgsmacht die zelfstandig, op eigen kracht, kan opereren”. *De financiering van Uw nieuwe krijgsmacht wordt bij verdere bezuinigingen problematisch. U wordt verweten geen duidelijke keuzes te hebben gemaakt. U wilde de kool en de geit sparen.*

“Met de huidige financiële niveaus - zoals voorzien voor de komende jaren - is het mogelijk om zowel de verkleining als de herstructurering door te zetten, om - heel kort samengevat - niet alleen af te bouwen maar ook te verbouwen.”

Vastberaden stelt Ter Beek: “Voor mij geldt als een heel duidelijke ondergrens dat die relatie tussen verkleining enerzijds en herstructurering anderzijds overeind moet blijven. Kortom, ik moet de financiële middelen blijven behouden om ook te kunnen investeren in nieuwe projecten deel uitmakend van vooral die herstructurering. En tot dusverre is dat nog steeds mogelijk”.

Soms wordt opgemerkt dat Minister Van den Broek van Buitenlandse Zaken zich meer inspant voor de Defensiebegroting dan de Minister van Defensie zelf...

“Mmmjaaaah..., euhh...”, bromt Ter Beek terwijl hij weer een sigaret aansteekt, “dat verwijt zegt misschien meer over degene die dat maakt dan degene aan wiens adres het gericht is.”

“Achteraf dacht ik: Goh, op het punt van de internationale politiek zag Kok mij toch als zijn man.”

U heeft zelf gezegd dat Van den Broek het begrip “veiligheid” soms wel erg ruim opvat...

“Nee, zo heb ik het dacht ik niet gezegd,” antwoordt Ter Beek om vervolgens - net zoals Lubbers dat vaak doet - de uitspraak die hem wordt voorgelegd op z'n kop te zetten. “Ik zeg juist dat het begrip veiligheid ruim opgevat moet worden.

Het is meer dan alleen buitenlandse politiek. Veiligheid is ook economische politiek, handelspolitiek, culturele politiek en - ik heb dus niet de volgorde van belangrijkheid

gehanteerd - defensie-politiek. Vanuit die optiek is het logisch dat collega Van den Broek weleens uitkomt op iets dat men zou kunnen beschouwen als mijn terrein.

Maar ik vind dat zo'n gecompartmentaliseerde, zuilenachtige benadering niet vruchtbaar is en dat we van een integrale benadering van die veiligheidspolitiek moeten uitgaan. En daar zijn Van den Broek en ik - vriend en collega Van den Broek en ik - samen verantwoordelijk voor."

"Ik vind het prima om mij te moeten verweren tegen generaal geformuleerde kritiek. Uitstekend. Geen enkele moeite mee. Maar ik kijk liever even naar de feiten."

Maar Uw visie is niet die van Van den Broek. U heeft gezegd dat Nederland militair nooit meer solo zal optreden en dat daarom Nederland niet meer over een min of meer zelfstandige krijgsmacht hoeft te beschikken. En Van den Broek heeft van zowel het één als het ander gezegd dat hij dat een slecht plan vindt.

"Zo heb ik dat niet begrepen."

Toch heeft hij het zo naar buiten gebracht...

"Ja, maar wat zou Van den Broek dan gezegd hebben?"

Van den Broek heeft in de Volkskrant van 11 april 1992 gezegd: "De nieuwe situatie rechtvaardigt naar mijn gevoel niet nu ineens de redenering dat we geen volwaardige krijgsmacht meer nodig hebben. Het rechtvaardigt ook niet de redenering dat Nederland nooit meer zelfstandig, buitengaats militair zal optreden".

De Minister zwijgt, er valt een pijnlijke stilte.

Vriend en collega Van den Broek heeft zich dus in het openbaar van Uw beleidsintenties gedistantieerd...

Nu raakt de minister geïrriteerd. "Van den Broek vindt wat hij vindt. Ik vind wat ik vind," zegt hij kortaf. "We zijn, zoals afgesproken met de Tweede Kamer, nu bezig met de Evaluatienota, de bijstelling van de Defensienota. Dat zal een nota worden die, mede namens Van den Broek, door mij aan de Tweede Kamer zal worden gezonden. En *that's it.*"

Als lid van de Tweede Kamer heeft Ter Beek achttien jaar lang het recht gehad om bewindslieden op het matje te roepen. VVD-Minister Chris van der Klaauw van Buitenlandse Zaken moest eens een bezoek aan Syrië onderbreken voor een Kamerdebat. "En zo kostte een vraagje van Relus ter Beek veertigduizend gulden," schertste D66-Europarlementariër Jan-Willem Bertens - toen woordvoerder van Buitenlandse Zaken - daarover dit jaar in Driemaster.

"Het pleit voor het schilderend vermogen van Bertens om normale parlementaire handelingen terug te brengen tot voor de Nederlandse belastingbetaler begrijpelijke kaders", reageert Ter Beek daarop, "maar daarmee draagt hij nog niet bij aan het begrip van diezelfde belastingbetaler van onze parlementaire democratie."

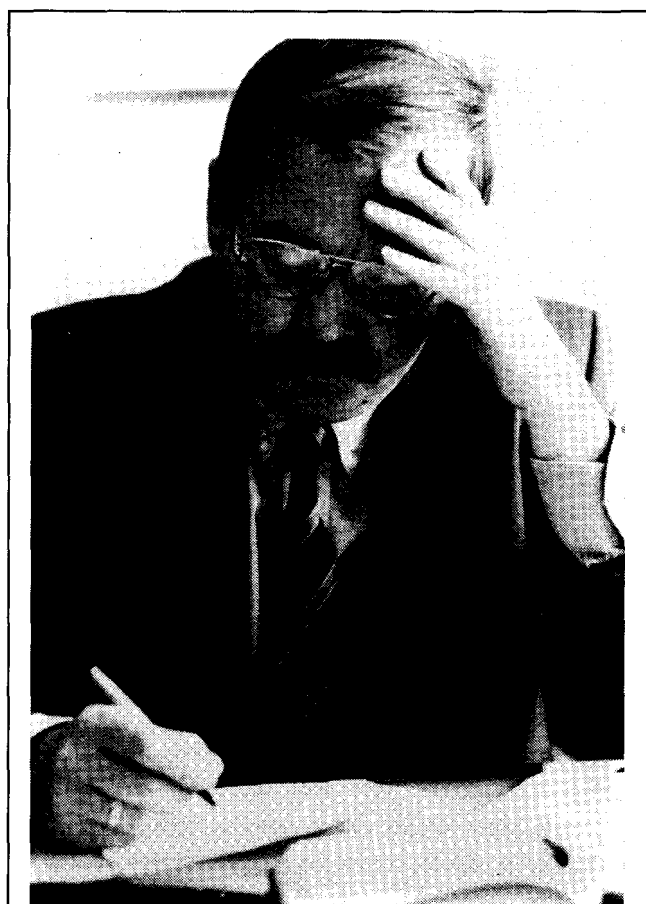
U kijkt er - nu U minister bent - niet anders tegenaan?

"Nee, nee. Nou kijk, er bestaat natuurlijk een verschil tussen een bewindsman en een Kamerlid. Ieder heeft zijn eigen

verantwoordelijkheid. Als Kamerlid controleer je de regering. Daarom stel je bijvoorbeeld vragen, die overigens heus geen veertigduizend gulden kosten. Maar - en dat is een verschil - de regering regeert, neemt beslissingen. Het is een verdieping voor je eigen functioneren als je beide kanten van de tafel hebt meegemaakt.

Als Minister van Defensie ben je verantwoordelijk voor een organisatie met meer dan honderdduizend mensen. Kortom, daar wordt je niet alleen gezien als minister en politicus, maar vooral ook als werkgever. En in die rol komt de Kamer nooit te verkeren."

In 1973 kreeg het departement van Defensie voor het eerst een socialist als minister, Henk Vredeling. Deze wat onconventionele bewindsman deed regelmatig rake uitspraken. Zo verklaarde hij dat hij geen kolonel van een sergeant kon onderscheiden - Ter Beek: "Ik wel" - en joeg hij de legertop

"Van den Broek vindt wat hij vindt. Ik vind wat ik vind. En *that's it.*"

in de gordijnen met zijn uitspraak "een uniform is voor mij niet meer dan een stukje textiel".

Is Ter Beek het met zijn roemruchte voorganger en partijgenoot eens? De minister denkt even na en formuleert dan bedachtzaam: "Een uniform bestaat weliswaar uit textiel maar vertegenwoordigt een waarde die boven de prijs van dat materiaal uitgaat". Hij neemt nog één trekje van zijn laatste sigaret. Dan drukt hij haar zorgvuldig uit in de asbak van Delfts blauw die voor hem staat. ■

ROSSEM

OVER POLITIEK, CORRUPTIE EN OPLICHTING

*door Pieter Oosterhuis
met dank aan SIB-Maastricht*

Hij wordt door de rest van de Belgische politiek genegeerd, door de media doodgezwegen en door de Nieuwe Revu afgeschilderd als een idioot met veel geld. Jean Pierre van Rossem heeft niet gekozen voor een makkelijke baan na zijn multi-miljonairerschap.

Toch probeert de econometrist met veel enthousiasme de Belgische bevolking ervan te overtuigen dat, zoals het nu staat, België naar de klote gaat.

Van Rossem ging niet zozeer de politiek in om iets voor het land te doen, het is meer een zaak van carrière-planning. Toen hij als junkie in de cel zat besloot hij òf een miljard dollar te verdienen òf premier van België te worden. Aangezien het eerste niet is gelukt (hij bezat op zeker moment zo'n 360 miljoen dollar) probeert hij nu het premierschap te veroveren. "We leven in een klote-maatschappij en het enige wat telt zijn de nullen op uw bankrekening."

Als je 360 miljoen dollar bezit, moet je toch wat doen met dat geld, dus ging Van Rossem Ferrari's sparen, maar het geld wou maar niet op, dus doet u er maar een paar jachten bij. "Ik reed met mijn Ferrari langs een villa en die villa leek mij wel wat. Dus gaf ik opdracht aan mijn accountant om hem te kopen.

Dat was onmogelijk omdat ik hem drie weken geleden al gekocht had." Omdat hij als kind nooit speelgoed kreeg besloot hij maar een compleet formule 1 team te kopen en tot zijn verbazing zaten daar ook nog 80 mannetjes bij. Die schenen er bij te horen.

Door een boekhoudkundige truc hebben de Zwitserse bankiers - zij zijn Olympisch kampioen 500 meter sjoemelen - er voor gezorgd dat Van Rossem niet meer bij zijn geld kon. Zo was Van Rossem in een klap weer straatarm en dat deed hem besluiten om zijn geluk in de politiek te beproeven.

Van Rossem heeft met zijn ongebruikelijke campagne - "Geen gezwijn, stem libertijn" - veel aandacht van de binnen- en buitenlandse pers getrokken. Hij voerde zó

MEDEDELINGEN

succesvol campagne dat hij in de opiniepeilingen al gauw ongeveer acht procent van de stemmen kreeg. De andere partijen reageerden hierop met een lastercampagne waarin Van Rossem werd afgeschilderd als een oplichter van arme mensen. Hierdoor daalde de populariteit tot 5,6 procent, maar het begon er steeds meer op te lijken dat Rossem inderdaad gekozen werd. "Om mij nog meer dwars te zitten werd ik enkele dagen voor de verkiezingen aangehouden, zonder dat ik ergens van verdacht werd."

Ondanks dat Van Rossem in de cel zat, werd hij toch gekozen en dat geeft maar weer eens aan hoeveel vertrouwen de Belgische kiezers in de rest van de politiek hebben.

Maar toen hij eenmaal gekozen was, waren de problemen nog niet van de baan. De Procureur-Generaal, een CVP'er, had een brief geschreven aan het parlement, waarin hij erop aandrong om de geloofsbrieven van Van Rossem niet te accepteren.

Ondanks deze actie werd hij toch beëdigd en kon hij zijn politieke carrière beginnen.

"Ik geef eerlijk toe dat ik een oplichter ben en dat is het enige verschil tussen mij en alle andere politici." België zal, als het op deze manier doorgaat, bij lange na niet voldoen aan de voorwaarden voor de toetreding tot de EMU, iets wat ook voor Nederland een lastige klus zal worden, aldus Van Rossem.

Een ander, zeker zo belangrijk, probleem is de tweedeling van België. Vlaanderen zal op er op zeker moment genoeg van krijgen om geld in de bodemloze put genaamd Wallonië te storten.

De libertijnse partij heeft ook ludieke voorstellen om de aandacht van de pers te trekken, zoals een voorstel om de belasting op alcohol af te schaffen en belasting op wijwater in te voeren.

Een ander voorstel is om koning Boudewijn op de grote markt van Brussel te laten onthoofden. Maar geen van deze voorstellen heeft ook maar enige bekendheid gekregen, omdat de libertijnse partij sinds haar verkiezing doodgezwegen wordt.

"Als ik nu de burgemeester van Lanaken zou vermoorden, zou daarvan niets in de kranten komen, alleen omdat de kranten net zo corrupt zijn als de rest van België. De politiek bepaalt wat wel en niet in de kranten komt. Ik zal bewijzen hoe corrupt België is. Binnenkort zal ik het hele dossier Vanden Boeijnants openbaar maken, waaruit blijkt dat er verband is tussen de bende van Nijvel en de politiek."

LUSTRUM VAN BREDA

Naar aanleiding van het lustrum organiseert de afdeling Baronie van Breda een groots opgezette lustrumdag, een forum met als thema:

De Omgang Met De Democratie.

Aansluitend borrel & diner, sprekers en feest!

De aanvang is om 13.30 uur.

De kosten bedragen f 35,- (voor de hele dag).

Informatie: Ruud Pechtold (076-204424) &

Jenny Hoftijzer (076-421222).

ALGEMENE & DRINGENDE OPROEP

Voor toekomstige ILLUSTRATIES, ter uitbreiding en verhoging van de aantrekkelijkheid van Driemaster, zoekt de redactie met spoed een CARTOONIST. Ben je een fan van Collignon en Opland, heb je geen schaamte om anderen jou kunnen te tonen en lijkt een plaats in de 3M-redactie je het einde?

Stuur dan snel een briefje naar het Algemeen Secretariaat, ter attentie van hoofdredacteur Petersen.

LIEVELDE 1992

Van vrijdag 28 augustus tot en met zondag 30 augustus aanstaande wordt in Overasselt het districtscongres van Gelderland, het Lievelde-weekeinde, gehouden. De combinatie van politiek en gezelligheid is optimaal: overdag discussie, 's avonds feest. Verdiep je in het Israëliisch-Palestijnse conflict en grijp de kans aan om zaterdagochtend in discussie te treden met Leila Shahid, een vertegenwoordigster van de PLO. Voor de middag staat op het programma een forumdiscussie met professor Paul de Waart (hoogleraar volkenrecht), de heer Jos Hekking (voormalig militair waarnemer op de Golan-hoogvlakte) en de heer David Kat (medewerker van het Centrum voor Informatie en Documentatie Israël).

Deelname kost veertig gulden (exclusief drank). Je kan je opgeven bij Bram Laumans, Dorpsstraat 135, 6871 AG Renkum.

MEDEDELING VAN DE ALGEMEEN SECRETARIS

Alle leden die hun contributie nog niet hebben betaald worden dringend verzocht dit alsnog zo spoedig mogelijk, liefst per omgaande, te doen.

Dit kan via de acceptgiro's die in het bezit zijn van het afdelingsbestuur.

Alle afdelingsbestuurders wil ik met klem verzoeken alle nog niet betalende leden van hun afdeling de acceptgiro toe te sturen met het dringende verzoek deze per omgaande te voldoen. Ter uwer informatie: de eerstvolgende peildatum, wanneer de stemverhouding voor het november-congres wordt bepaald, is op 30 september 1992.

STUUR EEN BRIEF

DREIGBRIEVEN, HATE-MAIL & ANDERE REACTIES kun je voortaan kwijt in Driemasters Brieven Rubriek. Wil je ergens jouw mening over kwijt - bijvoorbeeld een artikel in deze Driemaster -, stuur deze dan beknopt op naar het Algemeen Secretariaat, ter attentie van hoofdredacteur Petersen.

VERSLAVING & MOBILITEIT

OPROEP voor JOVD'ers die zich willen inzetten voor de nieuw te vormen projectgroep VERSLAVING & MOBILITEIT. Informatie bij Marco Frijlink (zie colofon).

DISTRICTSCONGRES NOORD-HOLLAND

Op 19 en 20 september vindt in Kasteel Assumburg bij Heemskerk het Noordhollandse districtscongres over Europa plaats.

Sprekers zullen zijn P. Dankert, J. Larrive, M. van Putten en J.

Penders. Al met al bijzonder boeiend en gezellig. Vóór 1 september kan je je opgeven bij Eric Hoozeboom, Kolffmakersteeg 13 A, 2311 VE te Leiden. Telefoon 071-144787.

GESLAAGD JOVD-CONGRES

door een onzer redacteuren

De JOVD hield haar jaarlijkse vergadering dit keer in het theaterhotel te Almelo. Tijdens zo'n jaarlijkse ledenvergadering werd vroeger altijd het hoofdbestuur op het matje geroepen en bekritiseerd. Op dit congres viel dat echter nogal mee. Wel was er een discussie over de eventuele inkrimping van het hoofdbestuur. Deze strandde jammerlijk omdat de voornaamste pleiter het presteerde om des zaterdags avonds dronken achter de microfoon te verschijnen.

Politiek

Dit JOVD-congres was wat betreft de politiek-inhoudelijke discussie anders opgezet dan normaal. Normaliter liggen er twee resoluties van hoofdbestuurprojectgroepen, een alternatieve resolutie van de afdeling Kennemerland en een serie door de afdelingen geschreven moties ter tafel. Dit keer waren zowel de resoluties als de moties afkomstig van de afdelingen en de districten. Ter tafel lag vooral de huisvlijt van district Overijssel: een resolutie Liberalisme, een resolutie Gedoogbeleid en een alternatieve resolutie Ouderenbeleid.

De resolutie liberalisme werd niet behandeld, de resolutie gedoogbeleid werd afgeschoten en de alternatieve resolutie Ouderenbeleid werd door de indiener van de oorspronkelijke resolutie (de afdeling Kennemerland) en het hoofdbestuur gezamenlijk de grond in geboord om vervolgens door de ledenvergadering te worden afgeschoten. Verder lag er nog huisvlijt van de afdeling Groningen, een resolutie Landbouw, de afdeling Twente, de resoluties Midden-Oosten en Inkomensverdeling, de afdeling Leiden, de Resolution EPU/EMU en zoals gezegd van de afdeling Kennemerland met de resolutie Ouderenbeleid.

Landbouw en Midden-Oosten werden zonder al te veel wijzigingen overgenomen. De resolutie Inkomensverdeling werd zwaar gewijzigd overgenomen. De resolution EPU/EMU werd uitgekotst (ook de JOVD krijgt last van het anti-Europavirus). De resolutie Ouderenbeleid werd behoorlijk gewijzigd overgenomen.

Ernstige standpuntwijzigingen zijn niet opgetreden, wel overheerste de rechtverluegel van de JOVD ook dit congres

weer duidelijk. Ons standpunt over het Arabisch-Israëliësch conflict werd wat ongenueanceerder. Het aannemen van de resolutie Ouderenbeleid had tot gevolg dat de JOVD na al die jaren eindelijk weer een standpunt hierover heeft.

Op het gebied van de moties sprak de JOVD zich voor het volgende uit:

1. Aangaande gedoogbeleid: wat niet mag, mag niet.
2. Computerkrakers moeten harder worden aangepakt.
3. Er moeten belastingvoordelen komen voor gebruikers van elektrische auto's.
4. Waar een tekort is aan leraren op middelbare scholen (economie, natuurkunde etcetera) moeten arbeidsmarkttoeslagen worden uitgekeerd.
5. Twee gedetineerden op een cel moet tot de mogelijkheden behoren.
6. Het moet snel mogelijk worden je te verzekeren tegen natuurrampen.
7. Er dient gekort te worden op ontwikkelingshulp aan die landen die excessieve hoeveelheden geld uitgeven aan hun leger.
8. De stakingen van de afgelopen tijd konden vaak niet door de beugel.

Coup

Na de behandeling van de moties zondagmiddag, na de pauze, werd iedereen weer naar de zaal geroepen. Toen iedereen evenwel zat, stond het hoofdbestuur plotseling op en liep de zaal uit. Ze belegden een kleine spoedvergadering omdat Politiek Secretaris Hans-Peter Lassche zichzelf te links achtte om de dit congres aangenomen resolutie Midden-Oosten te verdedigen. Toen het hoofdbestuur de zaal uit was werd er een coup gepleegd door iemand die, aan het applaus te horen, een stuk populairder was dan de huidige landelijk voorzitter. Sinds dit congres is het dan ook niet langer duidelijk wie nou landelijk voorzitter is.

Het congres werd zoals gebruikelijk afgesloten met een rondvraag van zichzelf voor het hoofdbestuur profilerende afdelingsvoorzitters en dergelijke.

Al met al een leuk congres. Er is in ieder geval stevig gediscussieerd.

HET CIRCUIT

door onze redacteur Kel Koenen

Het was weer zover. De vier-maandelijke cyclus, waarvan iedere actieve JOVD'er de symptomen (hoofdpijn, stress en acuut geldgebrek) feilloos herkent, heerste weer onder de verkrampten van geest in het weekeinde van 20 & 21 juni. Het was weer tijd voor het Landelijke Congres.

Nadat er sinds het vorige CIRCUIT tonnen kritiek over de redactie zijn uitgestort plus per saldo een woedende VVO die tot tweemaal toe aan de telefoon hing, is het tijd voor 'something completely different'. Het was fantastisch. Het marmer blonk, de deurknoppen glommen en het personeel was vriendelijk. Het moet gezegd worden, de locatie was goed. Dat het zwembad nog leegstond en de sauna nog koud was zijn slechts kleine missers, die niemand mogen worden aangerekend. De heersende tendens was intense tevredenheid, zelfs het eten (aardappel-salade, garnalen, aardappel-salade, sla en aardappelsalade) werd door iedereen geproefd en men vond dat het goed was.

Het avondprogramma werd traditioneel ingevuld: voorzitter, spreker en algemene vergadering, dit in tegenstelling tot de rest van het congres, dat een geheel andere, originele, sprankelende aanpak kende. Waar vorige keer melding gemaakt werd van een saaie landelijk voorzitter, die werkelijk niets zei, was het deze keer al niet anders. We moeten er ernstig rekening mee gaan houden dat 'ie het gewoon niet kan. De 'bekende' spreker was deze keer Robin Linschoten, voormalig hoofdbestuurder van onze club, die het na al die jaren er ook nog niet echt goed vanaf brengt.

Waar volgens een enkeling elders steeds meer stemmen opgaan voor het liberalisme, gaan bij de jonge liberalen steeds meer stemmen op om tijdens het traditionele zaterdagavondfeest een jazz-bandje te laten spelen. Hiermee wil men weer terug naar de tijd van voor 1973, toen voor de eerste keer de fragiele liberale oortjes werden blootgesteld aan 'discogebonk'. Misschien is het maar beter ook, want één blik in de zaal leert dat 'een blauwe blazer niet swingt'. De zaal op zondagochtend en -middag bood een lege aanblik, en zij die er al zaten haalden op de super-comfortabele zetels de gemiste slaap in. Er was toch een storend element, de zaal is een echte theaterzaal, met een echt podium. Zo had het HB plaatsgenomen achter tafels op deze verhoging.

We weten allen dat dit HB niet over bijzonder veel fysieke schoonheid bezit en kon je op vorige congressen nog nietszeggend voor je uit staren, deze keer kwam altijd weer dat HB op je netvlies, gelijk een Moskodavisch partij-presidium.

Een echte JOVD'er is niet consistent, hij is alleen maar erg dom. Waar op zaterdag zonder wanklank een motie wordt overgenomen, wordt dit 'Treintoilet' op zondag zonder argumenten van tafel geveegd. Ander voorbeeld: waar in Lelystad over congreslocaties werd gestemd koos men rücksichtloos tweemaal voor Arnhem, motel West "rijp voor sloop" End en slechts éénmaal voor het rechtstreeks door God op aarde gezette paradijs: Het Theaterhotel in Almelo.

De lokatie was goed, nu de JOVD'er nog. ■

CONGRESSEREN BIJ DE DUITSERS

door Dennis Straat

Op het afgelopen juni-congres werd onder meer gediscussieerd over contacten tussen afdelingen en districten. De volgende stap ligt voor de hand: internationale contacten aanknopen, leren van elkanders cultuur. De grenzen met het buitenland vervagen en het is dus belangrijk ervaringen met elkaar uit te wisselen. Het Bundeskongress van de Junge Liberalen in het weekeinde van afgelopen 22, 23 en 24 mei te Norheim bood een ideale mogelijkheid voor het aanknopen van deze contacten. Enkele JOVD-ers verplaatsten zich naar dit congres om hier aan te werken.

Bij de eerste kennismaking met de liberalen uit Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk en Kroatië bleken al snel de grote verschillen in organisatie en cultuur. Spoedig daarna volgden allerlei nieuwe ideeën, bijvoorbeeld over de congresopzet, waarover in de JOVD zoals bekend het laatste woord nog niet gesproken is.

De Junge Liberalen pakken het congres heel gestructureerd aan. Dit is ook wel noodzakelijk, omdat de vele inbrengen uit het land (door de zogenaamde bottom-up benadering) voor een congresboek zorgen waar menige encyclopedie een puntje aan kan zuigen.

Gemiddeld wordt er een kwart behandeld en de rest wordt doorgeschoven naar een landelijke commissie of het volgende Bundeskongress.

Daarnaast moeten bij de JuLis de congresgangers worden afgevaardigd en is het niet zo, zoals in de JOVD, dat iedereen kan en mag komen. Het grote ledenaantal en de beperkingen van de congreslocaties maken dit noodzakelijk.

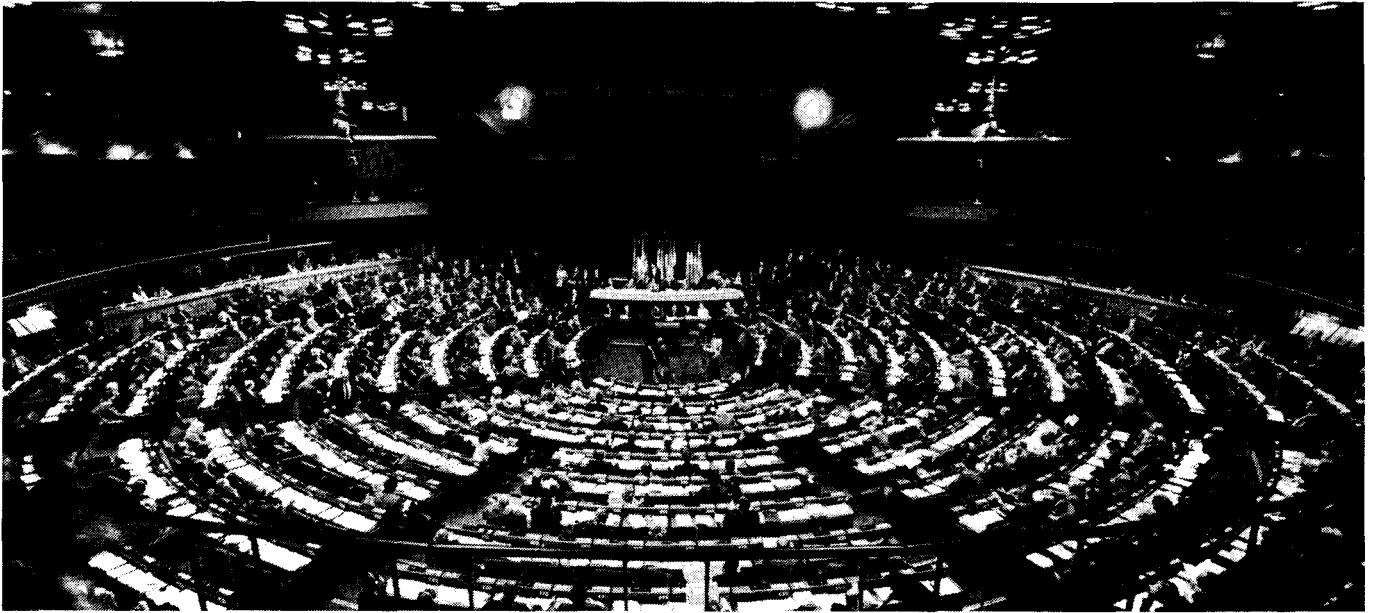
Ondanks dit, of juist ook hierdoor, is de discussie boeiend, levendig, soms zelfs hard en emotioneel. De afgevaardigden zijn over het algemeen de "ervaren" mensen en laten duidelijk van zich horen. Deze debatterende vorm van congresvoeren is intrigerend en lokt veel uit: felle discussies, stemverheffingen en applaus. Het Landesverband Berlijn/Brandenburg pleitte bijvoorbeeld voor een rechtser houding van de JuLis en dat stuitte op veel verzet in de vereniging en bij het Duitse HB. De discussie werd fel en hard. Berlijn werd onderuit geveegd. Toch overheerste de discussie over organisatorische zaken behoorlijk. Op dit terrein zijn de verschillen met de JOVD gering.

Opvallend is overigens dat het gehele congres plenair wordt gehouden. Deze zeer uitvoerige opzet kost veel tijd, die er eigenlijk niet is, maar het geeft wel iedereen de kans zijn of haar zegje te doen bij alle onderwerpen.

De zondagmorgen werd gevuld met een toespraak van Dr. Otto Graf Lambsdorff, Bundesvorsitzender van de FDP, en de hierop aansluitende discussie. Twee zaken vielen hierbij op:

1. De toespraak werd in delen voorgedragen en na elk deel bestond de mogelijkheid te reageren.
2. De reactie van de zaal was allerminst behoudend. Ook hier werd kritiek niet geschuwd. De bondsvoorzitter kreeg er behoorlijk van langs middels een constructief debat. De opvallende bescheidenheid in de JOVD ten opzichte van een politicus tijdens een toespraak staat hiermee in schril contrast, en dat terwijl de JuLis wél afhankelijk zijn van een politieke partij, de FDP.

Met veel nieuwe indrukken verliet de Nederlandse delegatie het strijdtonel, terug naar het rustige Nederland. De Duitsers kunnen veel van ons leren en wij van hen, maar niet alleen van hen, ook van anderen. Europa is nog groot. ■

HUMANITAIRE INTERVENTIE

door onze redacteur Folkert Bolkestein

Een relatieve nieuwkomer onder de politieke problemen is de vraag wanneer een land zich in de binnenlandse politieke affaires van een ander land mag mengen. Vroeger was dit taboe. Tegenwoordig echter trekken veel mensen zich het lot van de wereld zó sterk aan en gaat het sommige landen economisch en militair zó sterk voor de wind, dat men een kijkje over de grens is gaan nemen. Over de quaestie van humanitaire interventies wordt echter nog nauwelijks nagedacht en gediscussieerd, zodat wij ons bij voorkomende gevallen snel moeten beraden vaak nog te laat ook. Bovendien is er op dit gebied veel onzin te koop.

Humanitaire interventie is militair ingrijpen in een soeverein land omdat in dat land onmenselijke toestanden heersen die alleen op die manier kunnen worden verbeterd. Iedereen zal het in grote lijnen wel eens zijn met mijn definitie van humanitaire interventie, toch wordt het begrip vaak misbruikt. Ingrijpen in de binnenlandse politiek van een soeverein land is namelijk vaak zeer verleidelijk, en wat is er handiger dan om hier een humanitair tintje aan te geven? Dat de term zovaak wordt misbruikt is ten dele te wijten aan het feit dat het begrip noodzakelijkerwijs vaag is. Wat zijn onaanvaardbare toestanden? Vanuit Nederlandse optiek zijn de december-moorden in Suriname onaanvaardbaar. Zonder hierop nader in te willen gaan: wat nu, indien deze moorden nodig waren om de stabiliteit in het land te waarborgen en erger te voorkomen? Een zekere overtuiging van eigen gelijk zal militaire acties als hierboven gedefinieerd dan ook altijd omgeven.

Wat betreft een land dat van een geheel andere politieke signatuur is - communistisch, theocratisch, militair - zal de humanitaire toestand al gauw onaanvaardbaar worden gevonden. Voorzichtigheid is op zijn plaats, zelfs al is duidelijk dat de bevolking het grotendeels met het regime oneens is, je gaat dan immers uit van het democratisch gelijk. Hier komt bij dat als in een land toestanden heersen die naar onze maatstaven niet door de beugel kunnen, het

systeem vaak zozeer van het onze verschilt, dat het ook uit machtspolitiek oogpunt beter ware om het betreffende regime ten val te brengen. Machtspolitiek en humanitaire interventie gaan bijna per definitie samen, waardoor een zuivere afweging eigenlijk nooit kan worden gemaakt.

Kan in een achtergebleven warm land - ook met Westerse steun - wel een democratie worden opgezet, of zouden pogingen hiertoe tot anarchie kunnen leiden die wellicht erger is dan onderdrukking? Bij dit soort lastige vragen blijft het een quaestie van meningen, en moet je zéér terughoudend zijn met ingrijpen in soevereiniteit. De Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens voldoet in mijn ogen dan ook niet als toetsingscriterium, temeer gezien de grote invloed van de Westerse landen bij de totstandkoming hiervan. Ook een meerderheid in de Verenigde Naties mag volgens mij niet als legitimatie gelden voor interventie: soeverein is nu een keer soeverein.

De enige gevallen die zich volgens sommigen lenen voor humanitaire interventie zijn territoriale oorlogen. Hierbij zijn twee soorten te onderscheiden: nationaal en internationaal.

In het laatste geval - een land wordt aangevallen of is reeds geheel bezet - kan de soeverein buitenlandse hulp inroepen. Dit is dus geen humanitaire interventie, maar bondgenootschap. Het antwoord op de vraag of we een aldus in nood gekomen soeverein land willen helpen, zal grotendeels afhangen van de militaire risico's en - daartegenover - de gevoelens van verbondenheid met het betreffende land. Voor Koeweit was het antwoord ja, voor Tibet was het neen. Ook hier spelen natuurlijk machtspolitieke en economische motieven een grote rol.

Bij burgeroorlogen zijn er andere problemen. Het lijkt mij zonder meer legitiem om een zittend bewind in het zadel te houden. Daarnaast is het natuurlijk in principe mogelijk om een opstandige provincie staatsrechtelijk te erkennen om deze dan militair te kunnen steunen, maar naar internationaal recht zijn landen hiermee zeer terughoudend. Hier dient zich het probleem aan in hoeverre de bestaande

internationale grenzen dienen te worden gerespecteerd. Ontegenzeggelijk zijn de huidige grenzen niet ideaal. De toestand in het Joegoslavië van twee jaar geleden was bijvoorbeeld onhoudbaar. Idem dito wellicht Koerdistan. In voorkomende gevallen zal de soeverein uiteraard niet vrijwillig tot gebiedsafgave besluiten. Natuurlijk kan het wel anders, zie Tsjecho-Slowakije, maar dit zijn uitzonderingen. Een internationale rechtsorde lijkt mij zó belangrijk dat in vrijwel alle gevallen landen er niet toe mogen overgaan afvallige provincies van staten te erkennen, tenzij de staat zelf als zodanig nooit erkend is. Als wij overal grenzen gaan corrigeren is het hek van de dam. Landen die dit maar al te goed beseffen zijn Groot-Brittannië, dat kampt met de IRA, en Spanje, dat kampt met de ETA.

De enige voorwaarde waarop buitenlands ingrijpen naar mijn mening is toegestaan vormt een burgeroorlog waarbij geen enkele partij kan winnen en die een langdurig en bloedig karakter heeft. In dat geval moeten het de Verenigde Naties zijn die tot ingrijpen besluiten, omdat anders wellicht verschillende landen tegengestelde belangen gaan behartigen - iets waarbij niemand gebaat is. Het nieuwe bewind moet in dat geval - bij gebrek aan beter - democratisch worden gekozen.

Naar mijn mening is interventie om humanitaire redenen dus vrijwel altijd onaanvaardbaar. Desniettenstaande kan interventie om andere redenen geheel legitiem zijn. We moeten er dan ook voor waken alle inmengingen te veroordelen - in ons eigen belang.

Een eventuele aanval op Irak door de Verenigde Staten zou kunnen worden gerechtvaardigd met het argument dat alleen op deze manier een einde kan worden gemaakt aan de onderdrukking van de Koerden, maar geheel geloofwaardig zou ik deze motivatie (als hoofdrede) niet vinden. Er zijn immers zeer vele onderdrukte volkeren op de wereld waarvoor niets wordt gedaan. Een veel betere - en volgens mij de enige oprechte - legitimatie zou zijn dat Irak alleen zó van internationale agressie, bijvoorbeeld tegen Israël, kan worden afgehouden. Probleem hierbij is dat deze stelling niet kan worden bewezen, waardoor zij op veel tegenstand zou stuiten.

Op zichzelf strekt het recht op zelfverdediging van staten zich echter ook uit tot preventieve aanval. Naar mijn mening zou de Westerse wereld daarom zelfs het recht hebben om een eventuele eenwording van de Arabische wereld met geweld te verhinderen, indien deze eenwording veiligheidsrisico's voor haar zou inhouden. Een vergelijking kan worden gemaakt met het bestrijden van het communisme middels partij kiezen in internationale en binnenlandse oorlogen (Vietnam, Granada).

Tot slot wil ik nog dit opmerken. Omdat het in het Westen zoveel makkelijker is om inmenging in binnenlandse aangelegenheden te verdedigen als "humanitaire interventie", dan om de burger te moeten uitleggen dat de inmenging noodzakelijk wordt gemaakt door eigenbelang op lange termijn, zullen veel regeringen voor dit eerste kiezen. Inzoverre het Nederlandse belang hiermee gediend is zal je mij niet horen klagen over deze leugen om bestwil. De veiligheid van het vaderland gaat tenslotte boven alles. ■

HET POLITIEKE SPEL

door onze redacteur Yair Pinto

Wat maakt het leven hier op aarde toch zo zwaar? Wat maakt het dat zo velen gebukt gaan onder de problemen van alledag? Of, meer in het bijzonder, wat maakt het leven binnen de JOVD zo zwaar? Waarom baal je zo van die éne keer dat je een foute opmerking maakte? Waarom moet je constant op je hoede zijn dit wel en dat niet te zeggen?

Het lijken diep-filosofische levensvragen maar op dit vervelende probleem is een simpel antwoord. De reden dat elk JOVD-lid zo moet laveren, zo nauwkeurig moet letten op wat hij wel en niet zegt is het beste te vatten onder de term "politiek spel". In de JOVD zijn, net als in de rest van de politieke wereld, een aantal ongeschreven gedragsregels gesloten. En daarna nog meer. En nog meer. En nu verzuipen we in de gedragsregels, die allemaal op zichzelf heilig zijn, maar waarvan je er niet één bij naam mag noemen. Het is een soort stilzwijgend verbond. Alleen wel een heel onprettig verbond. Als JOVD-lid moet je namelijk constant aftasten en proberen en voorzichtig zijn. Doe je dat niet, dan volgen de meest verschrikkelijke straffen.

Uiteraard heb ik niet de illusie deze situatie te kunnen veranderen. En laten we eerlijk wezen. Bij de JOVD is de situatie nog te overzien qua gedragsregels. Er is bijvoorbeeld nog plaats voor een eigenzinnige mafkees als Marten van de Kraats. De Haagse politiek is echter nog een stapje erger. Daar is de politiek-inhoudelijke discussie van nul en generlij waarde, en gaat het er alleen nog maar om hoe je weet te laveren tussen de gedragsregels. De kiem wordt echter ergens gelegd. Bij de JOVD en de andere PJO's. Zoals gezegd lijkt me dat dit niet te veranderen is. Overal waar mensen samen zijn ontstaan spontaan de verschrikkelijkste gedragsregels. Zo is er in de JOVD iets heiligs gegroeid. Het politieke spel. De regels moeten door iedereen worden aanbeden, zonder dat iemand hierover iets zegt. Dit is volstrekt belachelijk. Het beste wat we kunnen doen is deze regels niet verzwijgen, maar ze gewoon openbaar maken. Iedereen weet dan waar hij aan toe is, en de regels zijn niet meer zo onaantastbaar en heilig. Zo kunnen we zien op wat voor idiote gronden we onze afwegingen moeten maken. Ik zal de aanzet geven door een belangrijke regel te noemen: "LAAT NOOIT MERKEN DAT JE AMBITIEUS BENT". Iedereen in de JOVD wil maar één ding: in een van de vele bestuurtjes komen. Wat is dus regel nummer één? Laat dit nooit merken! "Hij wil wel èrg graag in het bestuur komen. Goh, wat is hij toch verschrikkelijk ambitieus!" Rot toch op! Maar ja, wel een van de heiligste regels. Dus beste JOVD'er: vanaf vandaag ben je niet ambitieus meer, en wil je absoluut niet in een bestuur komen.

Dit is slechts een voorbeeld. Ik zeg er echter direkt bij, absoluut niet de illusie te koesteren alle regels te kennen, ondanks het feit dat ik al enige tijd lid ben. Ik vraag dus van alle lezers het lef om heiligschennis te plegen, en mij te helpen bij het achterhalen van de politieke gedragsregels. Schendt dus weer een gedragsregel, en heeft het lef om jezelf voor lul te zetten. Stuur allen in, en opent de ogen van de JOVD, zodat wij allen het gruwelijke monster der gedragsregels kunnen aanschouwen! ■

MAMA, BEN IK HIER LID VAN?

door Jort Kelder

Vooraf even dit. Drie jaar geleden zat ik tot mijn genoegen in het hoofdbestuur van de JOVD. Na het afstuderen zocht ik het gezags-onvriendelijke ambt van journalist, maar gelukkig sippelen er nog wel eens berichten door uit het *young boys network*. Teneur: "De JOVD is de JOVD niet meer". Dus maar 'ns een congresje bezocht op een locatie diep in de provincie. Nog steeds veel scholieren zien lopen in het pak van pa, hoofdbestuurleden achter een verhoogde bestuurstaafel en een voorzitter die "Den Haag" ten laatste male waarschuwt: "Politi-

cici moeten meer smoel krijgen!". De aanwezige sprekert uit het Haagse, oud-JOVD'er Robin Linschoten, werd door de leden met de gebruikelijke hoofse buigingen, en door de *bestuurleden* amicaal begroet. "Hé Robin, hoe is 't in de fractie?" En natuurlijk werd er afscheid genomen van vertrekkende bestuurleden van wie niemand wist dat ze ooit in functie waren

geweest. Volgden vermaningen, emoties en een enkele rake typering van de voorzitter: "Dirk Jan is beslist geen Jean-Paul!". Waarna applaus.

Kortom, is de JOVD veranderd in de jaren negentig? Ja. Allereerst oogt een JOVD-congres tegenwoordig als een treurig megalomaan circus zonder publiek. Niet omdat de 3500 leden waarvan bestuurslid Hans-Peter Lassche naar verluidt "een idealist" - via de VPRO-radio gewag maakte niet allemaal blijken te zijn gekomen, (nadere telling leert dat er per 1 juni minder dan duizend betalende leden waren) want dat soort leugentjes om bestwil is van alle tijden.

Wèl omdat een aantal bestuurleden continu loopt te blèren in een walkie talkie alsof er een wereldtop gaande is. Welke *serial killer* zou er genoeg aan beleven voorzitter Cor Schagen te fileren, danwel zijn assistenten Frank van Dalen en Eddy Habben Jansen te verkrachten?

Lang geleden typeerde een hoofdbestuurslid in dit blad zijn club eens als een 'open inrichting' waarin zich rijkelijk vervende excentriekelingen over de Grote Quaesties bogen. "Een JOVD'er kijkt niet verder dan zijn oprijlaantje lang is", heette het toen. De vraag is echter waar de mensen met de oprijlaantjes gebleven zijn. De penningmeester, een tamelijk zelfverzekerd ogende bedrijfseconoom uit Rotterdam, trad af omdat hij het interessanter vond om stages te lopen in het grote bedrijfsleven. Wat bleef over? Een gezelschap gesjeesde studenten, chronische alcoholisten, bestuurders die zich in alle opzichten vergrijpen aan hun buurman en lelijke

eendjes met politieke ambities die eens zullen stuiten op de onverbidelijke wetten van de massamedia.

"Dat maakt ze uitstekend geschikt voor de huidige VVD", zult u zeggen. Maar als de grote roerganger straks H. Wiegel heet, zullen de kenmerken van een *losersclub* vermoedelijk niet langer het *unique selling point* van de VVD zijn. Bovendien, je

heurt het Wiegel al zeggen: waarom doet de JOVD zo verdomde *links*? Ze profileren zich op flinterdunne thema's als commercieel draagmoederschap en polygamie. Is dat wat al die jonge leden uit de villawijken altijd in deze club zochten? Hoe legitiem is een bestuur dat zelfs niet fluistert over de belastingdruk en de oprukkende in plaats van terugtrekkende overheid? De JOVD huivert van het feit dat Frits Bolkestein doet waarvoor hij is ingehuurd - namelijk een Mening hebben - en verklaart zich, vermoedelijk uit angst voor het eigen gebrek, tegenstander van een meer Amerikaanse profilering in de politiek. Humor en flamboyantie zijn ver te zoeken. De nuance regeert. Wie een mening heeft - tenzij onder de werktitel 'links, lelijk & lesbisch' - is suspect. 't Lijkt VERDOMME het CDA, D66 of een ander residu van de welvaartsstaat wel.

Een mening van Eduard van der Biezen, ooit vice-

voorzitter van de JOVD en nu ambtenaar van de gemeente Loosdrecht (dus die kan het weten): "De JOVD is niet langer een club waarvan men zegt: 'Mama, daar ben ik lid van'. Als ik nu achttien was zou ik me wel tien keer bedenken voor ik lid werd."

Het moet in 1987 zijn geweest toen ik - student en eindredacteur van de Driemaster - een slonzige jongeman op het Utrechtse Janskerkhof tegenkwam die zich voorstelde als: "Eddy Habben Jansen, lid van de afdeling Nieuwegein."

Na enig heen en weer gepraat bleek dat het met de studie van Eddy niet wilde vlotten, mede gezien het feit dat de JOVD hem volledig opslokte. "Jij bent tenminste een bekende figuur in de vereniging," beklagde hij zich indirect over het geringe aanzien dat hem als afdelingswerker ten deel viel. Vijf jaar later weten we waar verschroeiende eerzucht toe kan leiden: Eddy is landelijk vice-voorzitter van de JOVD en ik - enfin, wie kent mij nog?

Met een blik naar de foto van zoonlief op het dressoir zal menig huisvader dezer dagen verzuchten: "Als-ie mislukt met z'n studie, môt-ie de politiek maar in." Minstens de helft van de VVD-fractie zal vervangen worden, een reden voor heel wat natte dromen bij de jonge liberalen. De namen vallen van oud-voorzitter Mark Rutte - braaf & bekwaam, nu employé van Unilever - en van de gewezen vice-voorzitter Michiel Wigman - een machtsbeluste charismaat op plastic schoenen, die de originele aanpak helaas niet schuwt. *Tongue in cheek* wil een enkeling nog wel kwijt dat ook de huidige bestuursleden E. Habben Jansen en Frank van Dalen *running for office* zijn. Zouden de heren zich daarom zo koest houden in profilering? Ach ja. Frank van Dalen, de jongen die zich bij VVD-voorzitter Dian van Leeuwen vervoegde om zijn kandidatuur voor een baantje in de JOVD toe te lichten.

Dezelfde knul die onmiddellijk in Eindhoven in de auto sprong toen hij vernam dat Gijs van Aardenne - de geflipte minister die belast is met de recrutering van VVD-Kamerleden - onverwachts in De Bilt op een bijeenkomst zou zijn. Dezelfde sjesende student die een gevecht met zijn collega's ontketende toen niet hij maar een ander zou worden afgevaardigd naar een borrel op het parijbureau van de VVD. Die jongen van Van Dalen, dat wordt vast een groot volksvertegenwoordiger. Misschien mag-ie straks wel fijn regeren met het CDA van minister-president Elco Brinkman. Ook al zo'n typische JOVD'er.

(De auteur was in de periode 1987-1989 lid van het hoofdbestuur van de JOVD, is geen lid meer en stemt om ook hem onduidelijke redenen op Hans van Mierlo.) ■

POLITIEK EN ECONOMISCH LIBERALISME

door onze redacteur Yair Pinto

In dit stuk wil ik ingaan op de praktische fundamenten van het liberalisme, hoe die nu zijn, en hoe ze zouden moeten zijn. Daarnaast zal ik aantonen dat nivellering zeer onterecht en overbodig is.

Ik zal met een vraag beginnen. Waarom zou je liberalisme niet zonder restricties kunnen toepassen? Dit lijkt een idiote vraag maar ik zal duidelijk maken waar ik naar toe wil. Je kunt geen liberalisme toepassen zonder bijvoorbeeld de rechtsstaat, omdat mensen elkaar dan in grote mate in hun vrijheid kunnen beperken. Mogelijk krijg je in dat geval iets als een dictatuur.

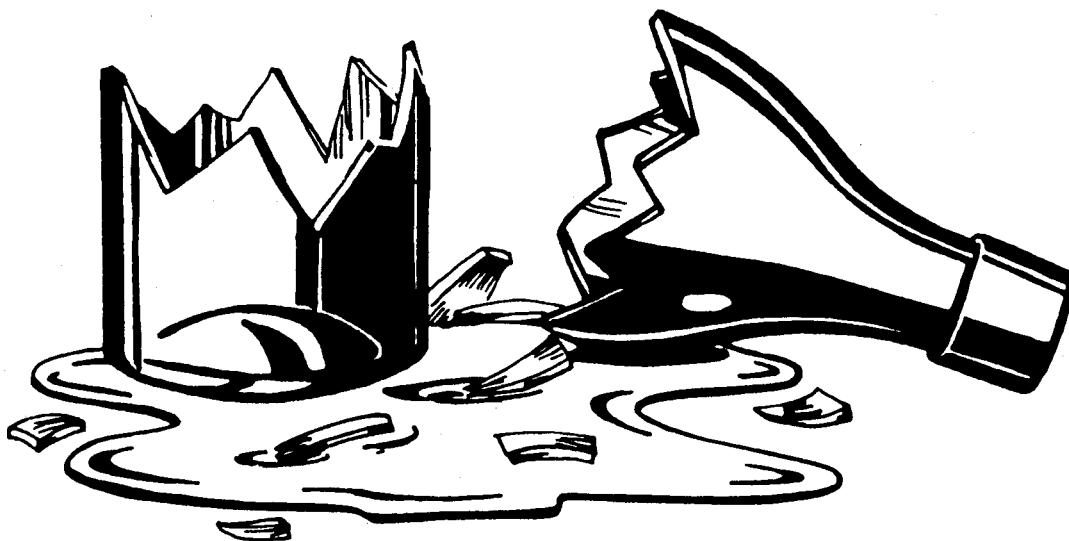
Mensen kunnen elkaar alleen in hun vrijheid beperken door middel van fysieke dwangmiddelen. Na "uitschakeling" van alle fysieke dwangmiddelen kun je iedereen onbeperkte vrijheid geven. Maar hoe schakel je alle fysieke dwangmiddelen uit? Je moet mensen op twee punten zekerheid bieden: Ten eerste: mensen moeten er zeker van zijn, dat ze niet gedood, verwond, bestolen, etcetera kunnen worden. Ten tweede: mensen moeten zeker zijn van gezondheidszorg en een bestaansminimum - voldoende voedsel, kleding en behuizing. Als aan deze twee punten wordt voldaan zijn mensen volledig onafhankelijk, en kunnen ze op geen enkele manier tot iets gedwongen worden. Het eerste punt kan men in de praktijk brengen door middel van de rechtsstaat. Dit nu, noem ik de vereiste van het politiek liberalisme. Dan is er echter het tweede punt, en als daar niet aan voldaan wordt, kunnen mensen nog steeds sterk in hun vrijheid beperkt worden. Ik noem dit de vereiste voor economisch liberalisme.

Ik zal toelichten hoe in de praktijk aan de tweede vereiste vaak niet wordt voldaan. Mensen kunnen dan voor de voorziening in hun levensonderhoud afhankelijk worden van anderen, en ze kunnen in dat geval door die anderen in hun vrijheid beperkt worden. Dit verschijnsel, economische dictatuur, doet zich ook voor in landen waar het bestaansminimum niet of nauwelijks wordt gegarandeerd. Eén van de bekendste voorbeelden op dit gebied is uiteraard de situatie in de V.S., waar velen afhankelijk zijn van de grieven van hun baas, als ze tenminste niet dakloos willen worden. Hier is sprake van een economische dictatuur van de werkgevers. Garandeer dus als staat een bestaansminimum en gezondheidszorg, zodat ieder individu economisch onafhankelijk is. Als aan beide punten, politiek en economisch, wordt voldaan kan en moet het liberalisme zonder verdere restricties worden toegepast. Nu echter komen we bij een pijnlijk punt. Hoe wordt dit gefinancierd, wie zorgt voor de poen? Men kan dit op een simpele manier uit de theorie afleiden: iedereen moet naar verhouding evenveel belasting betalen. Als namelijk aan beide punten wordt voldaan, zou elke verdere vrijheidsbeperking van overheidswege onterecht want onnodig zijn.

Het geld moet de staat van de burgers krijgen, vóór de burgers dus ook dóór de burgers. Als de staat echter door middel van een progressief belastingstelsel de inkomens zou nivelleren, beperkt zij de vrijheid van de burgers omdat zij gelijkheid oplegt. Deze vrijheidsbeperking zou onnodig en daarom onterecht zijn. Feitelijk is elke manipulatie door middel van de belastingen onterecht. Iedereen moet dus relatief evenveel belasting betalen. Dit nu is de moraal van het verhaal. In Nederland nivelleert de regering wel degelijk, nivellering is zelfs één van de fundamentele punten van de huidige politiek. En dit is onliberaal en verwerpelijk.

Ik kom dus tot de conclusie dat op twee gebieden er fundamentele veranderingen nodig zijn. Op ideologisch gebied: het liberalisme moet logisch worden gegrondvest op de beide fundamenten van politiek en economisch liberalisme. Restricties zijn niet nodig. Op praktisch gebied: de Nederlandse overheid moet daarom stoppen met nivelleren, en iedereen hetzelfde percentage belasting laten betalen. Het eerste punt zal de meesten waarschijnlijk een rotzorg zijn, en bij de burger op weinig verzet stuiten. Het tweede punt echter, de vertaling van de theorie naar de praktijk, zal heel wat meer kwaad bloed zetten, vooral bij zogenaamde linkse 'intellectuelen'. Dat je ideologisch sterk in je schoenen staat, doet dan niet terzake ■

JOEGOSLAVIE

MILITAIR INGRIJPEN NUTTELOOS

door Hans-Peter Lassche, hoofdbestuur

De laatste maanden wordt de roep om militair ingrijpen in het voormalige Joegoslavië steeds luider. Dit optreden zou gericht moeten zijn tegen Servië, dat door de buitenwereld is aangewezen als de grote boosdoener in het conflict en daarvoor gestraft is met VN-sancties.

Naar mijn mening biedt militair ingrijpen geen oplossing voor de situatie in het voormalige Joegoslavië. Laat ik vooropstellen dat ik voor militair ingrijpen zou zijn als ik zou denken dat het een oplossing zou brengen; ik ben dus niet principieel tegen het gebruik van geweld om aan een drama op deze schaal een eind te maken.

Zoals gezegd vinden de voorstanders van militair ingrijpen, dat dit ingrijpen tegen Servië gericht moet zijn. Het probleem is echter dat de controle van Servië over de Serviërs in Kroatië en Bosnië-Herzegovina minimaal is. Tijdens de oorlog zijn er verschillende lokale *warlords* opgestaan die zeggen te strijden voor de Servische zaak, maar die zich niets gelegen laten liggen aan Belgrado, als hun dat zo uitkomt. Ik pleit hiermee Servië niet vrij, want het bewind van Milosevic is ook schuldig aan de gebeurtenissen, omdat het nooit een verzoenende rol heeft willen spelen. Omdat het geweigerd heeft het leger in bedwang te houden toen het nog kon. En omdat het de exorbitante eisen van de Serviërs in de andere republieken altijd gesteund heeft. Alleen zal een militair ingrijpen tegen Servië de oorlog niet doen stoppen. Als Servië tot "overgave"

gedwongen zou worden, dan nog blijven de Servische legertjes in Kroatië en Bosnië-Herzegovina bestaan en de kleine dictatortjes die deze legertjes beheersen zijn stuk voor stuk radicaler dan Milosevic cum suis. De enig overgebleven reden voor militair ingrijpen zou dan zijn het straffen van Servië, maar strafexpedities zonder verder aanwijsbaar nut zijn op geen enkele wijze te rechtvaardigen en horen thuis in een ver verleden.

Nog een belangrijk argument tegen militair ingrijpen is de onoverzichtelijke militaire situatie. In geen van de gebieden waar om gestreden wordt, is er sprake van een duidelijke frontoorlog. Het is niet zo dat de partijen keurig tegenover elkaar liggen. De gevechten laaien steeds in nieuwe gebieden op. Hoe zou een interventiemacht in zo'n situatie de vrede kunnen handhaven, laat staan afdwingen? De interventiemacht zou een groot risico lopen partij in het conflict te worden, in plaats van vredesstichter. De voorstanders van interventie schermen vaak met het voorbeeld van de bevrijding van Koeweit, maar een toepasselijker voorbeeld is de situatie in Libanon in het begin van de jaren tachtig. Daar dachten verschillende Westerse landen de partijen te kunnen scheiden door er eigen troepen te legeren, maar na de zelfmoordacties tegen de Franse en de Amerikaanse troepen in 1983, die honderden soldaten het leven kostten, hebben de Westerse landen hun troepen teruggetrokken uit Libanon. Hiermee erkenden zij dat er situaties zijn waarin militair ingrijpen niet de gewenste oplossing kan brengen. Deze pijnlijke les

lijkt mij voor de situatie in Joegoslavië van zeer groot belang.

Er zijn dus doorslaggevende redenen tegen interventie aan te voeren. Wat is dan de oplossing? Ik ben bang dat er geen pasklare oplossing te bedenken is, maar ik kan wel proberen aan te geven wat naar mijn mening het meest realistische scenario is.

Er zal geen werkelijke vrede in Joegoslavië zijn als de grenzen blijven zoals ze nu zijn. Er zullen concessies gedaan moeten worden. In Kroatië hebben de Serviërs die gebieden veroverd die zij als Servisch beschouwen en nog veel extra. De Serviërs maken zo'n 35 procent uit van de bevolking van Kroatië, hebben momenteel ongeveer de helft van het grondgebied onder controle en eisen hiervan ongeveer zestig procent op. De Serviërs begrijpen ook wel dat zestig procent grondgebied voor 35 procent van de bevolking zelfs door de meest pro-Servische buitenstaander niet serieus genomen wordt, maar het "overtollige" grondgebied is dan ook vooral bedoeld als wisselgeld in de onderhandelingen. De Kroaten daarentegen zeggen niets van onderhandelingen te willen weten, zolang de Serviërs Kroatisch grondgebied in handen hebben.

Toch zijn de Kroaten verleden jaar al accoord gegaan met de vredesconferentie over Joegoslavië. Omdat het, zoals gezegd, voor de buitenwereld niet mogelijk is militair in te grijpen, zijn de Kroaten op zichzelf aangewezen als zij de verloren gebieden willen heroveren. Militair is dat echter volstrekt onhaalbaar. Dit is dus een perfect recept voor een patstelling.

Uiteindelijk zullen de Kroaten echter weinig keus hebben, want zij kunnen alleen maar kiezen tussen het verlies van de helft van hun grondgebied en onderhandelingen, waarin dat verlies beperkt kan blijven.

In Bosnië-Herzegovina is de situatie nog gecompliceerder, omdat hier drie bevolkingsgroepen strijd leveren, namelijk de moslims (die in het oude Joegoslavië als aparte bevolkingsgroep beschouwd werden), de Serviërs en de Kroaten.

Hier geldt ook weer dat de Serviërs proberen die gebieden in handen proberen te krijgen die zij als Servisch beschouwen - even ruim geïnterpreteerd als in Kroatië -, maar hier doen de Kroaten hetzelfde. Ook zij proberen grotere gebieden in handen te krijgen dan hun aandeel in de bevolking eigenlijk rechtvaardigt. Hier zijn het de moslims die in het defensief gedrongen zijn. En ook hier geldt dat onderhandelingen uitkomst zullen moeten brengen.

In Kosovo is het slechts een kwestie van tijd, voordat de oorlog opnieuw zal oplaaien. Hier bestaat de bevolking voor negentig procent uit Albanen, die geen enkele vorm van zelfbestuur hebben sinds de Serviërs de autonome status van Kosovo ongedaan hebben gemaakt. Hier zal waarschijnlijk een langdurige strijd uitkomst moeten brengen.

Het spijt mij te moeten constateren, dat de uiteindelijke oplossingen in het voormalige Joegoslavië door geweld tot stand zullen komen, maar vooral dat daar door de buitenwereld nagenoeg geen invloed op uitgeoefend zal kunnen worden. Voor de buitenwereld is slechts een rol als bemiddelaar weggelegd op het moment dat de partijen daar om vragen en dat zal waarschijnlijk pas het geval zijn als het geweld is uitgewoed. ■

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

door Jeroen van der Voorn

Ik heb het belangrijkste besluit ooit door een mens gedaan, genomen:
een steen door de ruit te slaan van mijn dromen.

Met dit gedicht van Hans Lodeizen begint de autobiografie van Gijs Schreuders, ex-hoofdredacteur van de Waarheid en voormalig Tweede-Kamerlid voor de CPN. In een populistische schrijfstijl ontvouwt de auteur de opkomst en ondergang van de communistische beweging in Nederland, gekoppeld aan zijn persoonlijke belevingswereld. Het systeem dat faalde (= de God die faalde), wordt uiteindelijk vertaald in het individu dat faalde (= de man die faalde).

Hoe kan een intelligent persoon tot het uiterste toe een immoreel systeem verdedigen?

Allereerst was er de opvoeding. De heroïsche strijd van de arbeider tegen het onrecht dat het grootkapitaal aanrichtte, de eeuwigdurende oorlog tegen de bruinhemden, kleine Gijs kreeg het met de paplepel ingegoten. Vervolgens wordt Gijs groter en ziet Kennedy op TV. "And there are even a few who say that it is true that communism is an evil system, but it permits us to make economic progress. Lass sie nach Berlin kommen, let them come to Berlin!" Dan al beseft hij dat de president gelijk heeft. Maar als Kennedy vervolgt met: "Ich bin ein Berliner", kan Schreuders opgelucht ademhalen. Hij is ten slotte "kein Berliner". Wat volgt is het voornemen om coûte que coûte aan te tonen dat het communisme géén evil system is. In het boek komt uitvoerig aan de orde waar dit voornemen allemaal toe leidde. Vooral het voortdurend verdraaien van de waarheid in de gelijknamige krant is grappig om te lezen. Verder valt op de enorme machtsstrijd binnen de CPN (kameraden!).

Na verloop van tijd begint het tot Schreuders door te dringen dat er veel hapert aan het communistisch ideaal, maar: "Je blijft communist: uit behoudzucht, uit loyaliteit, uit angst voor de vergeefsheid van al het voorgaande, om te voldoen aan de verwachtingen die in je worden gesteld door vriend en vijand, uit selectieve verontwaardiging over de wandaden van de kapitalistische uitbuiters, uit behoefte schuldgevoel en schaamte te overschreeuwen". *Dissonance reducing* dus.

Uiteindelijk komt Schreuders tot de conclusie dat de God waarin hij geloofde - het systeem - de arbeider geen verlossing kan bieden, maar leidt tot onderdrukking, vervolging en terreur. Schreuders zegt z'n baan vaarwel, verliest z'n nog steeds idealistische vriendin en erger nog, hij is z'n Grote Gelijk kwijt. Wat rest er dan nog dan netjes op de knietjes te gaan, alles eerlijk op te biechten en middels het marktmechanisme nog wat centen proberen binnen te halen?

"Dit boek is geschreven door iemand die tenminste een echt ideaal voor ogen had, tegenwoordig wil iedereen alleen nog maar manager worden." Deze wijsheid krijg ik nog mee van een verkoper van Athenaeum Boekhandel aan het Amsterdamse Spui, als hij de kassa aanslaat. Een ideaal dat uitmondde in een experiment dat naar schatting vijftientig miljoen mensenlevens gekost heeft.

"De man die faalde"
door Gijs Schreuders
Prijs: f 39,50
ISBN: 90-388-6931-2

DE DEMOCRATIE...

Hoe lang hebben we nog?

door onze redacteur Marten van de Kraats

Foto: Dries van Bergeijk

Als ik de Amsterdamse politiewaard Nordholt in het TV-programma "Het Capitool" van zondag 28 juni 1992 mag geloven, dan bestaat er een groot verschil tussen de politieke belevingswereld van de burgers enerzijds en die van de politici anderzijds. Een kloof die een stuk groter is dan 25 jaar geleden, zo sprak de commissaris toen hij de reacties van burger en politicus op de recente mariniersescapades vergeleek met de reacties op een dergelijke schoonmaakactie van dat zelfde corps, ruim twintig jaar terug. Hij vond dat de meningen van burger en politicus toen een stuk dichter bij elkaar lagen dan nu. Het komt er op neer dat, waar de burger zich op al dan niet ingehouden wijze lovend uitlaat over de poging van de mariniers om het Rotterdam CS van junkies te ontdoen, de politicus daarentegen er schande over spreekt. De politiek is blijkbaar niet zo gerust over de maatschappelijke draagkracht van haar beleid, anders had ze zich niet zo opgewonden over dergelijke incidentjes. Ik zelf houd niet zo van politici en dergelijke, je zult mij dan ook met het nodige vuur termen horen bezigen als "Haagse zakkenvullers" en "mooiweerpraters". Van mij mogen politici en ambtenaren best wat minder te vertellen hebben. Als lid van een politieke jongerenorganisatie echter, zie ik de politieke armoede met de nodige ongerustheid aan. Het lijkt mij een slechte zaak wanneer een democratisch gekozen overheid niet tot op grote hoogte dat doet wat de burgers willen dat zij doet. Democratie is natuurlijk meer dan alleen het gehoorzamen aan de meerderheid. Democratie vertegenwoordigt ook nog waarden als de principiële gelijkwaardigheid van alle mensen. Een uitgangspunt zonder welke de democratie van nul en

generlei waarde zou zijn. Een uitgangspunt dat tevens resulteert in het hebben van respect voor elk individu en elke (minderheids)groepering. Het bewaken van deze gelijkwaardigheid is een taak van de politicus. De politicus is namelijk als vertegenwoordiger van de burger degene die zich moet inzetten voor de instandhouding van de democratische rechtsstaat. Het zal dan ook bij tijd en wijle moeten gebeuren dat de politicus tegen de zin van burgers maatregelen neemt die die principiële gelijkwaardigheid helpen waarborgen, zoals het opkomen voor minderheidsgroeperingen en het handhaven van een rechtvaardig justitie-apparaat. U kunt zich voorstellen dat het principe van de gelijkwaardigheid behalve fundament van de democratie tevens de bom is die de democratie kan doen ontploffen. Het is namelijk zo, dat in de ogen van de ene mens de andere mens niet altijd gelijkwaardig is. De burger zal toch over het algemeen vooraleerst voor zijn eigen belangen opkomen en voor de belangen van de groep waartoe hij zich rekent. Deze neiging leidt er onherroepelijk toe dat de belangen van anderen ondergesneeuwd raken. Wellicht op een schaal die er uiteindelijk toe zal leiden dat gehele groepen burgers in een tweederangs positie geraken, hetgeen tot gevolg zal hebben dat het beginsel van de gelijkwaardigheid wordt aangetast. Zulks is echter niet het enige gevaar dat een bedreiging kan vormen voor de democratische rechtsstaat. De organisatie van de politiek en de politiek zelf kunnen ook leiden tot het ontstaan van geduchte kinken in de broze kabel der democratie. Ik zal al deze interne bedreiginkjes voor het democratisch proces eens op een rijtje zetten.

1. Politici zijn slapper en kruiperiger dan de mensen die zij moeten vertegenwoordigen. Dit komt door het partij-

generlei waarde zou zijn. Een uitgangspunt dat tevens resulteert in het hebben van respect voor elk individu en elke (minderheids)groepering. Het bewaken van deze gelijkwaardigheid is een taak van de politicus. De politicus is namelijk als vertegenwoordiger van de burger degene die zich moet inzetten voor de instandhouding van de democratische rechtsstaat. Het zal dan ook bij tijd en wijle moeten gebeuren dat de politicus tegen de zin van burgers maatregelen neemt die die principiële gelijkwaardigheid helpen waarborgen, zoals het opkomen voor minderheidsgroeperingen en het handhaven van een rechtvaardig justitie-apparaat. U kunt zich voorstellen dat het principe van de gelijkwaardigheid behalve fundament van de democratie tevens de bom is die de democratie kan doen ontploffen. Het is namelijk zo, dat in de ogen van de ene mens de andere mens niet altijd gelijkwaardig is. De burger zal toch over het algemeen vooraleerst voor zijn eigen belangen opkomen en voor de belangen van de groep waartoe hij zich rekent. Deze neiging leidt er onherroepelijk toe dat de belangen van anderen ondergesneeuwd raken.

Wellicht op een schaal die er uiteindelijk toe zal leiden dat gehele groepen burgers in een tweederangs positie geraken, hetgeen tot gevolg zal hebben dat het beginsel van de gelijkwaardigheid wordt aangetast.

Zulks is echter niet het enige gevaar dat een bedreiging kan vormen voor de democratische rechtsstaat. De organisatie van de politiek en de politiek zelf kunnen ook leiden tot het ontstaan van geduchte kinken in de broze kabel der democratie.

Ik zal al deze interne bedreiginkjes voor het democratisch proces eens op een rijtje zetten.

1. Politici zijn slapper en kruiperiger dan de mensen die zij moeten vertegenwoordigen. Dit komt door het partij-

apparaat waar ze uit voortkomen. Wie ook maar enigszins op de hoogte is van het interne functioneren van een partij als de VVD, weet dat men een plekje op een verkiezingslijst doorgaans ziet als beloning voor jarenlange trouwe folderkunsten. Op die manier blokkeer je de weg naar de politiek voor die mensen die wat beters te doen hebben.

2. De relatief zwakke kwaliteit van onze vertegenwoordigers is verder nog te wijten aan het feit dat de politiek met name maatschappelijke "mislukkelingen" aantrekt, die zijn aangewezen op een baantje in die machteloze Tweede Kamer, terwijl de meer succesvolle medeburger zich kan uitleven in lucratievere en aangenamere betrekkingen. Misschien dat de belastingen in Nederland zo hoog zijn omdat politici uit pure jaloezie deze brave burgers graag dwarszitten.

3. Politici zijn vaak in het vak gekomen omdat ze de illusie hadden op deze manier mensen gelukkiger kunnen te maken, door de maatschappij te verbeteren. In beginsel is de meerderheid van de burgers redelijk tevreden over de stand van zaken (anders had zij er toch echt wel wat aan gedaan). Dit gegeven leidt in principe tot een voortdurende botsing tussen burger en politiek.

4. Politici zijn een onderdeel van de overheidsbureaucratie. Het is ook vaak in deze bureaucratie dat zij hun eerste baantje vonden. De overheidsbureaucratie streeft ernaar om

de maatschappij te besturen als ware het een machine, niet voor niets noemt dit soort bestuurders zich dan ook "technocraat".

De maatschappij is echter geen machine en laat zich ook eigenlijk nauwelijks besturen. Misschien hoeft dat ook helemaal niet zo nodig...

Liberalen geloven in de eigen verantwoordelijkheid van het individu. Het vrije spel der maatschappelijke krachten leidt volgens ons tot de meest wenselijke orde. Zolang je de individuele vrijheid en de gelijkwaardigheid van alle mensen waarborgt, is er ook geen vuiltje aan de lucht. De laatste tientallen jaren hebben de politici en de ambtenaren echter getracht van bovenaf een ideale maatschappij te creëren. Nu kunnen we het niet meer betalen. Het streven is mislukt.

De burger pikt het ook niet meer. Het wordt tijd dat de overheid haar tijd weer gaat besteden aan wezenlijker zaken: het waarborgen van de democratische rechtsstaat, het verzorgen van degelijk onderwijs, het waarborgen van een sociaal minimum en adequate medische zorg, het vangen van boeven en het beschermen van onze natie tegen haar vijanden.

Leve de vrijheid. Leve de zichzelf ordenende chaos. ■

VORMING EN SCHOLING

door Margaret Penders

Cursus voor cursusleiders

Ook dit jaar wordt een cursus voor cursusleiders georganiseerd, anders van opzet dan vorig jaar, maar niet minder professioneel.

De cursisten worden verdeeld over sub-groepen, die onder leiding staan van eigen cursusleiders (politieke cursussen, sociale vaardigheidstrainingen, organisatorische cursussen).

Een professioneel bureau zal vervolgens de didactische vaardigheden die je nodig hebt bij het geven van een cursus nader belichten.

De cursus vindt plaats in oktober of november en wordt aangekondigd in de V&S-nieuwsbrief.

Verslag regionale promodagen

Na een geslaagde landelijke promodag voor de promoteamleden, eerder dit jaar, werden in mei en juni op drie zaterdagen regionale promodagen gehouden. Een nieuwe opzet, die we best een klein succesje mogen noemen. Veel afdelingen en districten waren door (bestuurs)leden vertegenwoordigd, al had het allemaal wat meer mogen zijn.

Op het programma stonden een P&L-cursus, met de nadruk op de ledenwerving, en een korte presentatie van de promoteamcommissie (PTC).

Oproep

Zorg voor een vervolg op deze regionale promodagen door het organiseren van een P&L-cursus in jouw

afdeling en zet jezelf nog eens aan het denken over de filosofie achter een P&L-beleid in jouw afdeling en district.

Tot slot wijzen wij nog op de P&L-nota, geschreven door de afdelingen behorende tot het A4-overleg (HB-info nummer 4, 15 april 1992).

V&S-Secretariaat

Margaret Penders 040-516029
Michael Abraham 010-4653595
Marcel Popma 080-222125
Roland van Benthem 03404-57120
Martijn Sjoorda 010-4131410

Cursusaanbod

- Introductie
- Besturen
- Congresvoorbereiding
- Vergaderen, discussie en spreekvaardigheid
- Onderhandelen/conflicthantering
- Liberalisme
- Politieke stromingen
- Gemeenteraad
- Themacursussen
- Promotie & Ledenwerving
- PR
- Redactie
- Wereldhandelsspel
- Debating

PAARS IS EEN NUTTIG STUK

Een reactie

door Marco Frijlink, hoofdbestuur

"Laten we het Paars Regeerakkoord eens kritisch onder de loupe nemen." Zo begint de beschouwing onder de titel "De ontkerstening van Nederland" van de hand van Folkert Bolkestein, in de vorige Driemaster, over het Paars Regeerakkoord, dat de JOVD, de JS en de JD eind maart dit jaar presenteerden. Ik zal geen flauwe opmerkingen maken over voorkeurspelling, maar voel wel de behoefte zijn kritische opmerkingen van enige kanttekeningen te voorzien.

Het belangrijkste is het beoordelingscriterium. Bolkestein kijkt primair naar het realiteitsgehalte, de vraag of "het akkoord in staat is de drie partijen in een regering te verenigen". Het zal natuurlijk niet zo zijn dat na de volgende verkiezingen de PvdA, de VVD en D66 dit akkoord ter hand nemen en de champagne ontkurken. Bolkestein gaat er aan voorbij dat het Paars Regeerakkoord een discussiestuk is. Een poging van de drie jongerenorganisaties te laten zien dat het in beginsel mogelijk is op basis van de drie politieke stromingen tot overeenstemming te komen. Het is geen blauwdruk voor een volgende coalitie.

Wie het stuk van Bolkestein leest zal zich niet aan de indruk kunnen onttrekken dat het geschreven is met een zekere vooringenomenheid. Zo heeft hij het over "typisch socialistische strijdpunten" bij het in het akkoord uitgesproken streven naar een duurzame economische ontwikkeling. Kijk naar de laatste UNCED-conferentie en je weet dat het niet alleen de socialisten zijn die zich daarvoor hard maken. Overigens schrikt ook de JOVD niet terug voor scherpe milieumaatregelen, zelfs al is dat op korte termijn schadelijk voor de economie, zoals onder andere blijkt uit de resolutie Milieu van maart 1991.

Als Folkert Bolkestein het stuk goed gelezen had, was hij er achter gekomen dat kerncentrales niet zonder meer gesloten

worden, maar alleen als het mogelijk blijkt hun capaciteit te vervangen door schonere opwekkingsmethoden; dan had hij begrepen dat het niet vreemd is dat uitkeringen wel gekoppeld worden en ambtenarensalarissen niet, omdat die laatsten per ministerie loononderhandelingen kunnen gaan voeren, evenals sommige specifieke ambtenarengroepen als de politie, het onderwijzend personeel, het gemeentelijk en provinciaal personeel etcetera; dan wist hij dat basisvorming op twee niveaus, hoewel niet ideaal, toch altijd meer ruimte laat voor individuele ontwikkeling dan de nu in te voeren variant; en dan ook, had hij de kwaliteit van financiële en sociaal-economische gedeelte niet afgemeten aan de hoeveelheid hoofdstukken die deze onderwerpen in het Paars Regeerakkoord zijn toegemeten.

Zonder nu erg diep op het hele akkoord in te willen gaan, stel ik wel dat het een nuttig stuk is. Het laat zien dat vrijzinnig-democraten, liberalen en socialisten verenigbaar zijn. Met wat goede wil weliswaar, zoals onmiskenbaar ook hier en daar uit het akkoord zal blijken. Het heeft een duidelijke bijdrage geleverd aan de maatschappelijke discussie, zoals onder andere moge blijken uit de vele analyses in 's vaderlands dagbladen, en zal hopelijk helpen de discussie tussen de drie betrokken partijen op gang te houden, om wellicht in de nabije toekomst te leiden tot een door de drie PJO's nagestreefde coalitie. En dan zou er veel bereikt zijn. Want een paarse coalitie betekent méér dan het legaliseren van euthanasie en soft-drugs. Het zou leiden tot een terugdringing van de inmenging van de overheid in het persoonlijk leven van de burgers - het vooropstellen van het zelfbeschikkingsrecht -, tot terugdringing van de grote invloed van ambtenaren, en een vergaande democratisering van het maatschappelijk middenveld.

En dan heb ik het nog niet eens over de verfrissende werking van het voor het eerst sinds decennia ontbreken van het CDA in de regering.

REACTIE FOLKERT BOLKESTEIN

Het is niet mijn bedoeling op deze plaats uitgebreid in discussie te gaan met Marco Frijlink, maar aangezien hij mij beledigt, heb ik recht op verweer. Wat betreft kerncentrales: artikel 4.4.2 van Paars besluit te zeggen dat "de eerste binnen vier jaar, de tweede binnen acht jaar" wordt gesloten. Dit lijkt mij tamelijk onvoorwaardelijk. Wat betreft de basisvorming: ik herhaal hier mijn mening, dat zeker wat dit betreft het compromis de slechtst denkbare oplossing is. Wat betreft het sociaal-economische gedeelte: ik heb niet de quantiteit maar de kwaliteit beoordeeld, en ik blijf erbij dat de inhoud vaag is en dat keuzes worden ontlopen.

Tenslotte wat betreft het beoordelingscriterium: hoe kan een "discussiestuk" - ergo: een stuk waarover nog kan en moet worden gediscussieerd - in 's hemelsnaam tegelijkertijd aantonen dat het mogelijk is overeenstemming te bereiken? ■

CONCEPT-RESOLUTIE NOVEMBER-CONGRES 1992
"DEMOSTAAT '92"

Onderstaand de resolutie die op het aanstaande november-congres ter discussie staat. Amendementen op deze concept-resolutie moeten uiterlijk dinsdag 6 oktober 1992 om 10 uur 's ochtends op het algemeen secretariaat te Amsterdam binnen zijn. Amendementen (en ook moties!) kunnen zowel schriftelijk als op floppydisk (indien mogelijk; graag!) worden ingediend. De amendementen moeten voldoen aan de volgende vormvoorschriften: a) Stelling *nummer* *naam (onder)afdeling/district* *volgnummer*; *actie* (dus: schrappen, vervangen, toevoegen, etc.); Toelichting: *toelichtende tekst* (argumenten). b) Inleveren op enkelzijdig bedrukt A4 papier. De tekst moet copieerbaar getypt of uitgeprint zijn. Lever indien mogelijk de amendementen en moties op floppydisk in, dit scheelt heel veel werk! Let hierbij echter wel op het volgende: a) copieerbare uitdraai bijleveren; b) alleen teksten in WP-versies 4.2, 5.0 of 5.1; c) op floppydisk mag verder niets anders staan, en in het bijzonder geen files met de extensies COM, BAT, EXE en SYS. De floppydisks kunnen op het congres worden opgehaald bij de algemeen secretaris. Amendementen en moties die niet conform bovenstaande voorschriften zijn ingediend kunnen worden geweigerd!

REGERING 1. De JOVD is voor een constitutionele monarchie waarbij de monarch geen politieke bevoegdheden heeft. 2. De (in-)formateur wordt door de Tweede Kamer aangewezen, gekozen en benoemd; hij legt over de (in-)formatie verantwoording af aan de Tweede Kamer. De formateur wordt minister-president, tenzij de Staten-Generaal anders beslissen. 3. Regeerafspraken moeten worden beperkt tot hoofdlijnen zodat een zinvol politiek debat in de Tweede Kamer kan worden gevoerd. De politieke beoording van een kabinet (inclusief regeerafspraken) vindt enkel plaats in de Tweede Kamer. 4. De rol van de minister-president dient uit te groeien tot die van regeringsleider. 5. De functie van staatssecretaris dient te worden opgewaardeerd tot die van onderminister. De onderminister kan zijn minister in de ministerraad vervangen. Bij ontslag van de minister neemt ook de onderminister ontslag. 6. De departementale verkokering dient te worden bestreden. De JOVD pleit voor een departementale herindeling, zodat het aantal bestuurlijke eenheden op nationaal niveau kleiner kan worden; dit leidt tot integratie van beleid. **PARLEMENT 7.** Om het dualisme te reanimeren dient door middel van horizonwetgeving het volgende te worden bepaald: - vastlegging van de praktijk dat het zwaartepunt van de beoordeling van wetsvoorstellen op wetenschappelijke aspecten (zoals de realiteitszin) in de Eerste Kamer ligt; - instelling van eigen onderzoek-/adviesbureau voor de Tweede Kamer; - ter verhoging van de juridische kwaliteit van wetgeving en amendementen, instelling van een juridische adviescommissie waar geen kameralen zitting in hebben. Deze commissie kan gevraagd en ongevraagd advies uitbrengen en heeft sprekecht in vergaderingen. Door middel van hoorzittingen beoordeelt de Tweede Kamer gedurende de zittingsperiode het bestuurlijke functioneren van (onder-)ministers. 8. Bij Tweede Kamerverkiezingen worden de kameralen gekozen in 66n landelijk kiesdistrict via het lijststelsysteem (per partij één uniforme lijst in Nederland). 9. Het aantal kameralen dient gelijk te blijven aan het huidige aantal. Bespreking "op hoofdlijnen" dient door het in de stelling over dualisme (stelling 7) gestelde gerealiseerd te worden. 10. De zittingsduur van kameralen in commissies dient aan een maximum van acht jaar gebonden te zijn. 11. Om te bevorderen dat de Tweede Kamer een echte volksvertegenwoordiging wordt, dient met het bedrijfsleven overeen gekomen te worden dat het terugkeertrecht van ambtenaren ook voor het bedrijfsleven geldt. 12. De Eerste Kamer dient te blijven bestaan, waarbij zij haar maatschappelijke en politiek onafhankelijke karakter meer benadrukt. 13. De Eerste Kamer wordt gekozen door de leden van de gemeenteraden. **ADVIESCOLLEGES EN MIDDENVELD 14.** De Raad van State, de Algemene Rekenkamer en de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) blijven als adviescolleges bestaan. De resterende adviserende taken worden overgenomen door de ministeries dan wel in incidentele gevallen door commissies op ad-hoc basis. De bestuurlijke taken met een publiek karakter worden door de overheid zelf uitgevoerd of gemandateerd. In geval van mandatering dient de medezeggenschap van betrokkenen gegarandeerd te zijn. 15. Publiekrechtelijke Bedrijf Organisaties (PBO's) kennen een corporatistische grondslag en passen derhalve niet in een democratisch staatsstelsel. 16. In Nederland is de vrijheid van vereniging een grondrecht; een gevolg hiervan is het maatschappelijk middenveld. De organisaties die hier deel van uitmaken behoren geen wettelijke publieke taken uit te voeren. **RECHTERLIJKE MACHT 17.** De rechterlijke macht moet naast de bevoegdheden om wetten in formeel zin te toetsen aan internationale verdragen, tevens kunnen toetsen aan het Statuut, de Grondwet en geschreven en ongeschreven algemene rechtsbeginselen. **REFERENDUM 18.** Alle vormen van referendum vormen een inbreuk op de representatieve democratie en worden derhalve afgewezen. **BESTUURLIJKE HERINDELING 19.** In Nederland dienen rond de stedelijke knooppunten stadsprovincies te komen en verder slechts daar waar mogelijk. De huidige provincies dienen te worden samengevoegd opdat ze een functioneel geografisch karakter krijgen.

MOTIES MAART 1992:

Onderstaand de moties zoals vastgesteld op de algemene vergadering van de JOVD d.d. 14 en 15 maart 1992 te Arnhem, die per abus niet in de vorige Driemaster (april/mei 1992) werd gestonden.

MOTIE ACTUELE MOTIES De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem, Constatierende - de geldende procedure met betrekking tot het indienen van actuele moties; - de beperkte financiële draagkracht van veel afdelingen en leden; - de zorg voor het milieu; Overwegende - dat de huidige procedure - motie in 150-voud inleveren, waarna het HB beoordeelt of een motie actueel is en besproken kan worden- het politieke debat in de JOVD bepaald niet stimuleert; - dat deze procedure geld- en papierverspillend werkt; Sprekt als haar mening uit - dat de procedure voor het inleveren van actuele moties als volgt dient te luiden: "De indiener levert de motie in vijfvoud in bij het HB, die de motie al dan niet actueel verklaard. Wanneer een motie actueel is verklaard moet de indiener zelf zorg dragen voor het vervaardigen van 150 exemplaren."; En gaat over tot de orde van de dag. **MOTIE "POLITIEK IN DE JOVD"** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem, Constatierende - de HB-commentaren in het huidige congresboek, waarvan sommige in strijd zijn met de afspraken gemaakt in de Breukvlak notitie van 1989; - het algehele gebrek aan politieke discussie en motivatie van leden binnen de JOVD, en de actuele discussie hierover (bijvoorbeeld in Driemaster nummer 2: "Onbevoegen vereniging"); Overwegende - dat er meer discussie in de vereniging moet komen; Voorts Overwegende - dat diverse (illegale) tradities tot gevolg hebben dat de discussie gesmoord wordt; Sprekt als haar mening uit - dat de discussie binnen de vereniging aangewezend moet worden, en dat daartoe de volgende maatregel genomen moeten worden: De HB-commentaren op moties in de congresboeken dienen te worden afgeschaft, omdat ze de discussiegeenszins ten goede komen, en eventuele aanvullingen en verbeteringen net zo goed van de kant van de afdelingsafgevaardigden kunnen komen; de vereniging krijgt de moties die ze verdient, bovendien heeft het hoofdbestuur de waarheid niet in pacht. Hier is nog aan toe te voegen dat een liberale organisatie uitgaat van de eigen verantwoordelijkheid van het individu, en als zodanig niet bij voorbaat

mag inspelen op de tekortkomingen van de leden; En gaat over tot de orde van de dag. **MOTIE BUS 107** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem, Constatierende

- de drukte in bus 107 van afgelopen zaterdag; Overwegende - de mogelijkheid om bij de regionale vervoersmaatschappij een extra bus aan te vragen; Voorts Constatierende - dat die extra bus niet aangevraagd was; - dat nu niet iedereen die met de bus mee wilde, vervoerd kon worden; Sprekt als haar mening uit - dat indien er afspraken met het Openbaar Vervoer gemaakt kunnen worden deze gemaakt dienen te worden om te zorgen dat iedere congresganger op een goede manier naar het congres kan; En gaat over tot de orde van de dag. **MOTIE VERKLEINING REGERAKKOORD** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem, Constatierende - dat we in een politiek turbulente wereld leven; - dat een regeerakkoord het feitelijk regeren moeilijk maakt; - dat een coalitie moeilijk van een regeerakkoord kan afwijken; - dat een regeerakkoord het resultaat is van een politieke "koehandel" tussen de coalitiepartners en niet een document is voor een 4 jaar goed doordacht beleid; - dat de volksvertegenwoordiging het proces van het vorm van een regeerakkoord niet kan beïnvloeden en controleren; - dat een regeerakkoord een zuiver politiek inhoudelijk debat in de Eerste- en Tweede Kamer tegenhoudt; Overwegende - dat voor een zuivere parlementaire democratie een regeerakkoord een onnodige sta in de weg is; - dat er door een goed parlementaire discussie de kans op een goed en doordacht regeringsbeleid vergroot wordt; - dat de stem van de kiezer via de volksvertegenwoordiging zwaarder moet tellen dan een van de voren vastgesteld regeerakkoord; - dat het mogelijk is voor een coalitie om te regeren met een regeerakkoord dat beperkt is tot de hoofd intenties van het te voeren beleid, zonder al te veel te letten op later te bepalen details; Sprekt als haar mening uit - dat de grote politieke consequenties die volgen uit een regeerakkoord moeten worden beperkt; En gaat over tot de orde van de dag.

MOTIES JUNI 1992

Onderstaand de politieke moties zoals vastgesteld op de algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Arnhem.

MOTIE GEDROEGBELEID De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat daartoe bevoegde overheidsinstanties op dit moment in voorkomende gevallen afzien van het gebruik van juridische handhavingsinstrumenten in een situatie die daar op zich wel aanleiding toe geeft, op basis van een structurele discrepantie tussen wetgeving en de maatschappelijke norm. Overwegende - dat de wetgever momenteel in veel gevallen nalaat wetgeving aan te passen aan de veranderende maatschappelijke norm, dat uitspraken van de rechter wel rekening houden met de veranderende maatschappelijke norm en dat daardoor jurisprudentie in de plaats treedt van vigerende wetgeving, - dat het uiteraard nooit zo kan zijn dat wetgeving volledig parallel loopt met de maatschappelijke norm, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat gedogen slechts plaats kan vinden in de periode nadat er een discrepantie tussen wettelijke norm en maatschappelijke norm is ontstaan, tot dat de wettelijke norm is bijgesteld. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE HACKING** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - de toenemende activiteit van hackers (computerkrakers), - dat de bekende netwerksystemen, waarvan vaak wereldwijd vele duizenden geïnstalleerd zijn vrijwel allemaal te kraken zijn, - dat beschrijvingen hoe dit dient te gebeuren in een veld tijdschriften beschreven is, - dat deze computerinbraken met zeer eenvoudige middelen kunnen geschieden, - dat inbraak in deze systemen slechts strafbaar is volgens artikel 138 WVS (Huisvredebreuk), OVERWEGENDE - dat steeds meer persoonlijke gegevens van steeds grotere aantallen mensen opgeslagen worden in bestanden die gebruikt worden binnen eenvoudig te kraken systemen, - dat de beheerder van een slecht beveiligd systeem medeverantwoordelijk is aangezien hij zich in zekere zin schuldig maakt aan het aanleiding geven tot een misdaad, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat inbraak in computersystemen met persoonsgegevens, zowel lokaal als via telecommunicatie, in alle gevallen strafbaar moet zijn als schending van de privacy, - dat het gebruik van valse wachtwoorden en UID's (gebruikerscodes) strafbaar dient te zijn, - dat de mate waarin het systeem beveiligd was gebruikt dient te worden bij de bepaling of er tevens sprake was van braak, - dat deze mate van beveiliging een dynamische gegeven dient te zijn dat periodiek dient te worden aangepast aan nieuwe ontwikkeling in de gegevensbeveiliging. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE ELECTRISCHE AUTO** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - de noodzaak de vervuiling veroorzaakt door auto's terug te dringen, - het relatief hoge gewicht van een elektrische auto, - de technische ontwikkelingen op accubegheid, - het feit dat men voor zware auto's een hoge wegenbelasting moet betalen, - het voorstel van het kabinet om bij invoering van de Belasting Personenauto's te Motorrijwielen (BPM) elektrische auto's een belastingvoordeel toe te kennen van f 5.000,-. OVERWEGENDE - dat een elektrische motor het milieu minder vervuult dan auto's die rijden op andere brandstoffen, - dat zo'n motor ook nog eens veel stiller is, - dat het rendement van die motor, gecombineerd met de elektriciteitscentrale, rond de 50% ligt, - dat het rendement van auto's op fossiele brandstoffen rond de 25% ligt, - dat, dankzij de nieuwste accu's, een auto met elektromotor een acceptabele actieradius (200km) heeft en dus veelal een goed alternatief biedt voor de huidige auto's, - dat men, vanwege het accugewicht, voor zo'n elektrische auto veel wegenbelasting moet betalen, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat het gebruik van elektrische auto's zoveel mogelijk bevordert moet worden, - het kabinetsoormeten te ondersteunen en bovendien voorstander te zijn van een drastische verlaging van de motorrijtuigenbelasting voor elektrische auto's, EN GAAT OVER OP DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE LERAREN SALARISSEN** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - het regelmatig voorkomen van tekorten aan leraren voor een bepaald schoolvak, VOORTS CONSTATERENDE - het taboe op salarisverschillen naar aanleiding van tekorten, OVERWEGENDE - de achterstand die scholieren kunnen oplopen bij geen of telkens wisselende leraren bij een bepaald vak, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat arbeidsmarkttoelagen uitbetaald dienen te worden als dit tekorten aan leraren in een bepaald vak kan helpen verminderen, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE VERZEKERINGEN** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - de aardbeving die Nederland en de haar omringende landen trof op maandag 13 april jongstleden, - dat de Nederlandse verzekeraars hebben afgesproken daartegen geen verzekering aan te bieden, OVERWEGENDE - dat de gemaakte ketafspraken onwettelijk zijn, VOORTS OVERWEGENDE - dat dit in de omringende landen wel kan, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat het op zeer korte termijn mogelijk moet worden dat men zich tegen aardbevingen en andere natuurrampen kan verzekeren, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE CELLENTKORT**

De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat verdachten en criminelen wegens cellentekort eerder worden vrijgelaten of zelfs niet meer in de

gevangenis komen, OVERWEGENDE - dat dit een slechte zaak is, - dat er nu criminelen op straat vrij kunnen rondlopen, terwijl ze eigenlijk in de gevangenis zouden moeten zitten, - dat dit het rechtsgevoel en het veiligheidsgevoel van de burger aantast, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat er meer gevangenisruimte moet komen en dat er zonodig als tijdelijke oplossing twee gedetineerden in één cel geplaatst moeten kunnen worden, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE ONTWIKKELINGSGELDEN** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat het ingetrokken Amendement IMF bij de beslissing over het wel of niet toekennen van financiële middelen aan derde wereldlanden in met vervolg rekening houdt met de "overmatige" militaire inspanningen van dit land, OVERWEGENDE - dat dit beleid nog niet in ruime mate wordt toegepast in Nederland, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat Nederland bij toekennen van ontwikkelingsgelden sterk rekening moet houden met de indien aanwezig "overmatige" militaire inspanningen van dit land, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **POSITIEVE DISCRIMINATIE** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - het toenemende aantal personeelsadvertenties waar specifiek om een vrouw wordt gevraagd, - dat dit in strijd is met de gelijkstelling van mannen en vrouwen, OVERWEGENDE - dat het onwettelijk is om alleen vrouwen te laten solliciteren op een baan, - dat dit discriminerend is, VOORTS CONSTATERENDE - dat discriminatie op grond van sexe volgens artikel 1 van de Nederlandse grondwet verboden is, VOORTS OVERWEGENDE - dat vrouwen ook hun baan kunnen krijgen in concurrentie met mannen, - dat vrouwen die door positieve discriminatie een baan krijgen moeilijker geaccepteerd worden op hun werkplek, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat positieve discriminatie geen constructieve bijdrage levert aan de emancipatie van vrouwen, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE CARPOOLLEN** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - de huidige mobiliteit in Nederland, - de toenemende problemen rondom de groei van deze mobiliteit, VOORTS CONSTATERENDE - dat er gemiddeld 1,2 mensen in een auto zitten, - dat een goed carpool-beleid een groter effect heeft dan een verdubbeling van de capaciteit van het openbaar vervoer, OVERWEGENDE - dat er nog te weinig wordt gedaan om carpoolen te bevorderen, - dat de stimulans, tot carpoolen het beste gegeven kan worden door de bedrijven zelf d.m.v. vervoersmanagement, - dat dit uiteindelijk ten goede komt aan de bedrijven, VOORTS OVERWEGENDE - dat ook de overheid dit te moeten doen, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat carpoolen primair zal moeten dienen als middel om de mobiliteitsgroei terug te dringen, - dat de overheid en het bedrijfsleven d.m.v. vervoersmanagement invulling geven aan dit carpool-beleid, - dat dit niet wegmeent dat er hard gewerkt moet worden aan de verbetering en stimulering van het openbaar vervoer, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE SPITSRIJDERS** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat automobilisten vanaf midden 1996 extra moeten betalen voor rijden in de ochtendspits op drukke routes in de randstad, - dat dit per jaar enkele honderden gulden voor een automobilist zal kosten, - dat de maatregel bedoeld is om files in de randstad terug te dringen, OVERWEGENDE - dat spitsrijders lang niet altijd hun eigen verkeertijden kunnen bepalen, - dat spitsrijders nu onevenredig hard worden gestraft, - dat files door deze maatregel waarschijnlijk niet zullen worden verminderd, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - door deze maatregel spitsrijders in de randstad onredelijk worden behandeld en dus de maatregel geen doorgang kan vinden, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE UITVAARTSTOETEN** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat men sinds 1 november 1991 een uitvaartstoot mag doorsnijden, VOORTS CONSTATERENDE - dat men had aangenomen dat men fatsoenlijk genoeg was om hier geen gebruik van te maken, - dat steeds meer mensen hierachter komen en daar ook gebruik van maken, OVERWEGENDE - dat dit uiterst hinderlijk is voor een uitvaartstoot, aangezien de wagens bijna willen billen, - dat dit een zeer onbeschoft gedrag uitlokt, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat de verkeersregels inzake uitvaartstoten van voor 1 november 1991 dienen te worden heringevoerd, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE VROUWENBESNIJDENIS** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat besnijdenis van zeer jonge vrouwen (meisjes) ook in Nederland plaatsvindt, - het in de wet geregeld "recht op de integriteit van het eigen lichaam", - dat de meisjes door hun jonge leeftijd niet in de positie zijn om nes te zeggen, ze zijn wilsonbekwaam, OVERWEGENDE - dat vrouwenbesnijdenis niet anders kan worden uitgelegd dan als het ontkennen van de vrijheid van vrouwen om hun seksualiteit te beleven, VOORTS CONSTATERENDE - dat ook in landen waar vrouwenbesnijdenis traditie is, de discussie over voortzetting hiervan gaande is, VOORTS OVERWEGENDE - dat men hier inzake vrouwenbesnijdenis de deur niet op een kier dient te zetten, juist wanneer men in de landen waar dit traditie is de deur probeert te sluiten, - dat moeders vaak te weinig van vrouwenbesnijdenis afweten, wanneer hier bij hun dochters toe wordt besloten, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat vrouwenbesnijdenis in Nederland verboden moet worden, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE BEVOEGDHEDEN VN-VREDESMACHT** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat ondanks de aanwezigheid van een VN-vredesmacht in het voormalige Joegoslavië, het geweld in het voormalige Joegoslavië slechts is toegenomen, - dat de Rode Khmer weigert de VN-vredesmacht in de door haar bezette gebieden van Cambodja toe te laten, OVERWEGENDE - dat de VN-vredesmacht is gezonden met als doel een einde te maken aan de desbetreffende burgeroorlogen en een vredige overgang naar de democratie te waarborgen, - dat conform de huidige regeling van VN-troepen zich praktisch niet mogen verdedigen, SPREKT ALS HAAR MENING UIT - dat de defensieve bevoegdheden van de VN-vredesmacht vermindert dienen te worden, teneinde hun eigen veiligheid te kunnen waarborgen, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. **MOTIE EUROPESE CENTRALE BANK** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Arnhem, CONSTATERENDE - dat in het Europees overleg over de plaats van vestiging van de Europese Centrale Bank (ECB), binnenkort een beslissing wordt genomen, - dat achter de schermen de politici uit Frankrijk, Groot-Brittannië en Duitsland al een beslissing genomen hebben, - dat politici van de grotere landen binnen de EG voor de zoveelste maal eigenmachtig gehandeld hebben, VOORTS CONSTATERENDE - dat Nederland belangrijke Europese instituten binnen haar grenzen mist, - dat Nederland en met name Amsterdam een belangrijk regionaal financieel centrum is, - dat Nederland een sterk ontwikkelde infrastructuur voor internationaal financieel verkeer heeft, - dat Nederland, volgens het Franse ministerie rapport DATAR (*), binnen het economisch dorsaalbeek van Europa ligt en zodoende aan alle voorwaarden voldoet om de plaats van vestiging van de ECB te kunnen zijn, OVERWEGENDE - dat Amsterdam binnen de strijd om de financiële suprematie tussen Londen en Frankfurt een neutrale positie heeft, - dat Amsterdam aan de voorwaarden voldoet voor de vestiging van de ECB, - dat het eigenmachtig handelen van politici uit grotere landen, de kleinere landen en het publiek van de EG vreemdt van de Europese politiek, - dat deze vreemding een antipathie ten aanzien van Europese integratie

ontwikkelt zoals bij het Deense publiek, SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat de ECB in Amsterdam moet komen, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. (*) -Groupement d'Interet Public RECLUS, Brunet, R., Les Villes Europeennes, Rapport pour la DATAR, la Documentation Française, Mai 1989. **MOTIE VERDRAG VAN MAASTRICHT** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Almelo CONSTATERENDE -de referenda in Ierland en Denemarken aangaande de ratificatie van het verdrag van Maastricht, -de stemmen die opegaan het verdrag van Maastricht ook in Nederland te onderwerpen aan een referendum, OVERWEGENDE -de vaak ongenueanceerde en suggestieve vraagstelling in een referendum, VOORTS OVERWEGENDE -de mogelijkheid van het Nederlandse parlement door middel van dit debat de aandacht van een breed publiek op zich te vestigen, SPREEKT ALS HAAR MENING UIT -dat het onwenselijk is een referendum over ratificatie van dit verdrag te organiseren in Nederland, EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 28 MAART 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Marco Frijlink (PS III) en Frederik van der Dussen (S PR&V). Afwezig: Eddy Habben Jansen (VVP), Michael van Turnhout (IS) en Hans-peter Lassech (PS II).

B 828 Het HB besluit m.b.t. de vacante post van secretaris organisatie die vervanging als volgt te regelen: Vliegende Brigade (VB): coördinator door Frank van Dalen (VVO); Promo-team-commissie (PCT), die zich eveneens vast zal houden met de voorbereidingen van het Augustus Offensief (AO) en de hierbij behorende JOVD-Info-krant; coördinator door Frederik van der Dussen (secretaris PR & voorlichting); Afdelingsbegeleiding: coördinator door Frank van Dalen (VVO). Eventuele andere opkomende taken m.b.t. de vacante functie zullen per geval worden bekeken. **B 829** Het HB besluit m.b.t. de op het maart-congres aangenomen motie "Politiek in de JOVD", mede n.a.v. contact met de indiener van deze motie (Marten van de Kraats/afdeling Kennemerland), deze motie in ieder geval niet van toepassing te beschouwen op de huishoudelijke moties. Deze moties zullen in het congresboek dus gewoon van commentaar worden voorzien. **B 830** Naar aanleiding van de magere bezetting pleane zal op de zondagochtend van het congres, besluit het HB dat de plenaire vergadering niet tegelijkertijd zal zijn met het ontbijt. **B 831** Het HB besluit de zittende personen voor herbenoeming in het HB voor te dragen: Landelijk voorzitter: Cor Schagen; Eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken: Eddy Habben Jansen; Tweede vice-voorzitter belast met organisatorische zaken: Frank van Dalen; Algemeen secretaris: Rogier van der Sande; Landelijk Penningmeester: Dirk Jan Wierenga; Internationaal Secretaris: Michael van Turnhout; Politiek secretaris: Jan Kees Martijn; Politiek secretaris: Hans-Peter Lassech; Politiek secretaris: Marco Frijlink en Secretaris PR & voorlichting: Frederik van der Dussen.

Het HB besluit voor de vacante post van secretaris organisatie nog niemand voor te dragen, maar hiertoe te wachten tot de definitieve agenda, wanneer het HB ook de interne discussie over de inhoud en zwaarte van de verschillende HB-functies af heeft kunnen rondt. **B 832** Het HB besluit de huidige hoofdredacteur van Driemaster, Koen Petersen, op eigen verzoek voor herbenoeming voor te dragen. **B 833** De algemeen secretaris en landelijk voorzitter zullen de mensen voor de eerste en tweede kamer van de commissie van beroep, alsmede de redactieraad, conform de inbreng van Rogier van der Sande benaderen. **B 834** Het HB besluit het volgende voorstel te doen aangaande de voorlopige vaststelling contributies: landelijk deel: FL. 16,- (zesse zestien gulden); districtdeel: FL. 2,- (zesse twee gulden; richtebedrag) en afdelingsdeel: FL. 17,- (zesse zeventien gulden; richtebedrag). **B 835** Het HB besluit de voorlopige vaststelling van de begroting 1992, conform de inbreng van Dirk Jan Wierenga aan de jaarlijkse algemene vergadering voor te leggen. **B 836** Het HB besluit dat ten behoeve van het snel en nauwkeurig invoeren van gegevens in de nieuwe ledenadministratie, de algemeen secretaris gerechtigd is een datatypist (M/V) in dienst te nemen. De kosten hiervoor mogen niet meer bedragen dan FL. 1000,- (zesse éénduizend gulden) uit het budget Personeel. **B 837** Het HB besluit om, onder de voorwaarden van het project Maatwerk, Bianca Bonnes voor nog onbepaalde tijd in dienst te nemen.

B 838 Het HB besluit om Luc Spin te benoemen in de Promo-team-commissie. **B 839** Het HB besluit FL. 300,- (zesse driehonderd gulden) uit te trekken voor de "minderheden"-studiedag en dit te financieren uit de volgende budgetten: Vorming & Scholing (FL. 100,-; zesse éénhonderd gulden) en Voorlichting, Politiek, Organisatie en Financiën (elk FL. 50,-; zesse vijftig gulden). **B 840** Het HB besluit: te benoemen in de commissie onderwijs: Annetiek Brons en Saskia Nuyten; te benoemen in de commissie milieu: Dries van Bergeijk; te benoemen in de PG Kunst en Cultuur: Ronald Popma en Renzo Verwer; te benoemen in de PG Gezondheidszorg: Philip Barts; onder dankzegging te ontslaan uit de PG Beurspels: Michael Abraham, Robert-Jan Meulmeester, Martijn Spij en Daniel Hermesen en deze PG vervolgens op te heffen; onder dankzegging te ontslaan uit de PG Exploring: Arjen Albertz, Aréno Bakker, Harold de bakker, Peter van Dijken, Marrit Hoogwater en Ronald Warnik en deze PG vervolgens op te heffen. **B 841** Het HB besluit de kosten van de aanwezigheid van Margaret Penders en Nicole Koetsier op de topkadercursus JOVD-VVD (2 x FL. 85,-; zesse vijftientig gulden) voor haar rekening te nemen en te bekostigen uit het budget V&S-topkadercursus. **B 842** Het HB besluit op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit het V&S-secretariaat: Marieke de Wit, en hierin te benoemen: Michael Abraham. **B 843** Het HB besluit de volgende personen aan de Zuid-Afrikaanse ambassade voor te leggen als mogelijke deelnemers aan de eventueel te ondernemen oriëntatieris naar Zuid-Afrika: Michael van Turnhout, Ron Batten, Cor Schagen, Martijn Boelen, Mark Rutte, Jan Kees Martijn, Frank van Dalen, Dirk Jan Wierenga en Rogier van der Sande. **B 844** Het HB besluit een kandidaat te stellen voor de door het vertrek van Michiel Reemers opengevallen plek in het Algemeen Bestuur van de NOVIB. **B 845** Het HB besluit bij het naar buiten brengen van standpunten, die wij gezamenlijk in 'paars verband' hebben, voorlopig zoveel mogelijk in paars-verband aan de pers te presenteren.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 25 EN 26 APRIL 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Michael van Turnhout (IS), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans Peter Lassech (PS II), Marco Frijlink (PS III) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

B 849 Het jaarverslag over 1991 wordt het HB vastgesteld en goedgekeurd. **B 850** Het financieel jaarverslag over 1991 wordt na discussie door het HB vastgesteld en goedgekeurd. **B 851** Het HB besluit aan het november-congres in 1992 een discussiestuk over "Gezondheidszorg" voor te leggen, inclusief enkele concrete te bediscussieren vragen. Dit in plaats van de filosofische werkgroep over "Liberalisme-Anarchisme", wat naar maart 1993 wordt verschoven. **B 852** Het programma voor het juni-congres wordt na discussie over het voorstel van Frank in principe vastgesteld. **B 853** Het HB besluit vanwege het aftreden van de Landelijk Penningmeester op het juni-congres als extra agendapunt op te voeren voor de jaarlijkse algemene

vergadering: "Bespreken tussentijds financieel verslag over de periode 1 januari 1992 - 31 mei 1992". **B 854** Het HB besluit accoord te gaan met het op 13 april 1992 door waarnemend algemeen secretaris, Cor Schagen, genomen besluit om het dienstverband, onder de voorwaarden van het project Maatwerk, van Bianca Bonnes met onmiddellijke ingang te beëindigen. **B 855** Het HB besluit alsnog de lunch- en dinerkosten te vergoeden aan de werkgroepvoorzitters van de topkadercursus JOVD-VVD, dit tot een maximum van FL. 40,- (zesse veertig gulden).

B 856 Het HB besluit per 1 mei op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit het V&S secretariaat: Jean-Paul Frisshet. **B 857** Het HB besluit te pogen in samenwerking met de districten regionale topkadercursussen te gaan organiseren.

B 858 Het HB besluit accoord te gaan met een door de secretaris V&S circa zes maal per jaar uit te geven V&S-Nieuwsbrief. De kosten zullen ongeveer FL. 65,- (zesse vijftig gulden) per keer. **B 859** Het HB besluit rond een nader vast te stellen aantal thema's door het politiebureau politiek-inhoudelijke teksten voor folders te laten produceren, uiterlijk te introduceren tijdens het Augustus-Offensief. **B 860** Het HB besluit ter gelegenheid van de presidentsverkiezingen in de VS een pamflet over de amerikanisering van de nederlandse politiek uit te brengen, de tekst hiervan zal t.z.t. in het HB worden besproken. Verspreiding van de pamfletten dient onder meer plaats te vinden via de afdelingen. Ter voorbereiding van dit project wordt op het juni-congres door het HB een motie over deze materie voorgelegd. **B 861** Het HB besluit te benoemen in de Commissie binnenland/justitie: Robert-Jan Sabell en Eddy Habben Jansen; te benoemen in de Commissie defensie: Albert van den Brink; te benoemen in de Commissie onderwijs: Eric Hoogenberg; de projectgroepen Verslaving, Mobiliteit en Energiebeleid in te stellen en alle drie de PG's een budget van FL. 400,- (zesse vierhonderd gulden) te geven uit het budget Nieuwe politieke projecten. **B 862** Het HB besluit van elke vanaf heden uit te brengen politieke nota één exemplaar aan elke (onder)afdelings- en districts VVP te sturen. In geval een (onder)afdeling of district geen VVP heeft wordt de nota naar de voorzitter gestuurd. De kosten van stencillen en verstuuren van de politieke nota's zijn ten laste van het budget van betreffende politiek project. **B 863** Het HB besluit de VVO, Frank van Dalen op te dragen na te gaan in hoeverre er bij de JS, de JD en het CDJA belangstelling bestaat om één maal per jaar gezamenlijk een Studium Generale te organiseren. Indien hiervoor belangstelling is zal hij een opzet maken voor de organisatie, met een globale kostenraming. **B 864** Het HB zal aan de Algemene Vergadering voorstellen om in november 1993 wederom een politiek kernprogramma (PKP) vast te stellen. Dit PKP zou aanzienlijk minder stellingen dan de voorgaande moeten bevatten, bijvoorbeeld éénhonderd. **B 866** Het HB besluit als aanvulling op besluit nummer 15 van het DB een vooruitbetaling van FL. 300,- (zesse driehonderd gulden) voor accommodatie in Oost-Europa goed te keuren. **B 867** Het HB besluit dat de huidige declaratieregels ook zullen gelden m.b.t. afdelingen buiten de nederlandse landsgrenzen. Niet declarabel zullen zijn: telefoonkosten vanuit en naar het buitenland en reiskosten buiten de nederlandse landsgrenzen. Dit zal ook voor HB-ers gelden. **B 868** De internationaal secretaris draagt er zorg voor dat na iedere internationale reis, georganiseerd onder de vlag van de JOVD, een verslag ter beschikking van het komt. Dit verslag bevat in ieder geval een overzicht van de politieke activiteiten, de opgedane contacten, de besproken punten en de eventueel gedane toezeggingen. **B 869** Het HB besluit, conform de inbreng van de IS, eind juni 1992 een reis naar Frankrijk te organiseren dat geheel kostendekkend zal moeten zijn. Voor het verkrijgen van subsidie van EXIS zal de JOVD hiervoor een contract met EXIS aangaan. **B 870** Het HB besluit met EXIS een contract aan te gaan ter verwerving van een subsidie van FL. 3500,- (zesse vijfduizend gulden) ten behoeve van een uitwisseling met Portugal of Spanje. Deze uitwisseling zal geheel kostendekkend moeten zijn. **B 871** Het HB besluit aan de IS FL. 400,- (zesse vierhonderd gulden) uit het budget Internationaal Secretaris beschikbaar te stellen voor het deelnemen aan het IFLRY-seminar van 6 t/m 9 mei 1992 en de aansluitende IFLRY-executive op 9 en 10 mei 1992. **B 872** Het HB besluit te benoemen in de Vliegende Brigade: Luc Spin en Joost Otterloo.

B 873 Het verslag van de districtenroed 1992 wordt na discussie door het HB vastgesteld en zal in de HB-info worden gepubliceerd. **B 874** Het HB besluit middels een agendawijziging aan de jaarlijkse algemene vergadering voor te stellen alle leden die lid van de JOVD worden in de periode 1 augustus 1992 - 30 november 1992 slechts tien gulden contributie te laten betalen, waarvan negen gulden voor de afdelingen en één gulden voor de districten zal zijn bestemd. **B 875** Het HB besluit dat tijdens het Augustus Offensief weer gebruikt gemaakt wordt van de voorbedrukte acceptiepro's. Hierbij zal een verscherpt controlemechanisme worden opgezet om misbruik te voorkomen en controle op gebruik mogelijk te maken. **B 876** Het HB besluit voor de follow-up dagen van het Augustus Offensief te kiezen voor drie regionale dagen. Eventuele reiskosten kunnen gedeclareerd worden. **B 877** Het HB besluit slechts accoord te gaan met de oprichting van de JOVD afdeling Brussel indien er minimaal vijf leden in Brussel woonachtig zijn. **B 878** Het HB besluit accoord te gaan met de statutenvijziging van de JOVD afdeling Kong Drenthe, inhoudende een gebiedsuitbreiding met Peize en Eelde, zoals besloten op de afdelingsvergadering van de afdeling op 30 november 1991. **B 879** Het HB besluit in antwoord op de brief van de hoofdredacteur van Driemaster, waarin hij verzoekt om een verhoging van zijn budget voor 1992 met FL. 2750,- (zesse zeventienhonderdvijftig gulden), niet aan dit verzoek te willen voldoen. De auditor zal het gemotiveerde antwoord per brief aan de hoofdredacteur bekend maken. **B 880** Het HB besluit Margaret Penders te benoemen als JOVD vertegenwoordiger in de ALV van M50; zij vervangt hiertoe Luc Spin. **B 881** Het HB besluit maximaal FL. 1000,- (zesse éénduizend gulden) uit het budget onvoorzien uit te trekken om nieuwe promotrouwen aan te schaffen. De door de verkoop van de gestrepte promotrouwen verdiende gelden zullen op dit bedrag in mindering worden gebracht. **B 882** De landelijk voorzitter, Cor Schagen en de algemeen secretaris, Rogier van der Sande zullen namens het HB een brief schrijven naar alle (onder)afdelingen en districten over de binnen het HB gevoerde discussie aangaande de taak van het HB en haar leden binnen de vereniging, alsmede de rol die districten hierbij zouden kunnen spelen. **B 883** Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benaderen als kandidaat secretaris organisatie: 1) Eric Hoogenboezem (6 stemmen voor, vijf tegen); 2) Carolien Wellink (6 stemmen voor, 5 tegen); 3) Annetiek Brons (8 stemmen voor, 3 onthoudingen). **B 884** Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benaderen als kandidaat landelijk penningmeester: 1) Roland van Benthem (7 stemmen voor, 4 tegen); 2) Michael Abraham (7 stemmen voor, 3 tegen, 1 onthouding); 3) Stan Stevens (10 stemmen voor, 1 tegen).

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 24 MEI 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassech (PS II), Marco Frijlink (PS III), Frederik van der Dussen (S PR&V) en Michael Abraham (gast). Afwezig: Eddy Habben Jansen (VVP) en Michael van Turnhout (IS).

B 887 Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met het suggestie van de commissie jongerenbeleid VVD-JOVD om slechts dan bijeen te komen als de situatie daarom vraagt, danwel een advies moet worden uitgebracht over de toekomstige samenwerkingsovereenkomst JOVD-VVD. **B 888** Het hoofdbestuur besluit de taakgroep "Zwerver" in te stellen die de wenselijkheden en mogelijkheden van een verplaatsing van het algemeen secretariaat zal onderzoeken. In deze taakgroep worden benoemd: Cor Schagen, Rogier van der Sande en Michael Abraham. Als toegevoegd taakgroeplid, belast met uitvoerende taken wordt benoemd: Frank van Dalen. **B 889** Het hoofdbestuur besluit de taakgroep "Goud van Oud" in te stellen zal onderzoeken welke exacte invulling zal kunnen worden gegeven aan het door de Stichting Economische Politiek gesponsorde bezinningsweekend "Liberaal politiek". In deze taakgroep worden benoemd: Cor Schagen en Eddy Habben Jansen. De taakgroep vast zal verslag uitbrengen op de HB vergadering van 29 juni. **B 890** Het hoofdbestuur besluit twee moties van de PG Aletta Jacobs, te weten "Positieve Discriminatie" en "Broekenmakers", voor te leggen aan het juni-congres. **B 891** Het programma voor het juni-congres (besluit nummer 852) wordt definitief vastgesteld. **B 892** Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met het voorstel van Frank van Dalen (VVO) om eerder dan de sluitingsdatum voor tegenkandidaten te beginnen met het inwerken van de kandidaat secretariaat organisatie, Eric Hoogenboezem, dit in verband met de al lopende voorbereidingen van het augustus-offensief. **B 893** Het hoofdbestuur besluit de kosten voor de visitatiekansen van de voorlichter Frederik van der Dussen geheel voor haar rekening te nemen. **B 894** Het hoofdbestuur besluit Martijn Sjoorda te benoemen in het V&S-secretariaat. **B 895** Het hoofdbestuur besluit: de projectgroep Internationale Economische Instituten in te stellen en in deze PG te benoemen: Johan Vreccen, Annemarie vd Beek, Gijbert vd Nieuwegesien, Frits vd Scheer en Rocco Lo Bianco. Het budget van de PG Energiebeleid zal naar deze PG worden overgeheveld; te ontslaan uit de PG Informele Economie: Daniël Hermesen. **B 896** Het hoofdbestuur besluit de motie "Amerikanisering Nederlandse Politiek" aan het juni-congres voor te leggen. **B 897** Het hoofdbestuur besluit de resolutie Demostaat ongewijzigd aan het november-congres voor te leggen. **B 898** Het hoofdbestuur besluit Amoud Koers de Vries onder dankzegging uit het Internationaal Secretariaat te ontslaan. **B 899** Het hoofdbestuur besluit negatief te reageren op het verzoek van het JOVD district Brabant de openstaande declaraties van de afdeling peelland uit te betalen. **B 900** Het hoofdbestuur besluit over te gaan tot het laten drukken van 40.000 (zesse veertig duizend) nieuw te produceren promo-krantjes; kosten: FL. 4.500,- (zesse vijfduizend honderd gulden). Frederik van der Dussen is eindverantwoordelijke voor de promo-kranten. **B 901** Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met de fusie van afdeling Noord- en Midden Zeeland en afdeling Zeeuws-Vlaanderen tot de nieuwe afdeling Zeeland en de op oprichtingsvergadering van 8 mei 1992 aangenomen afdelingsstatuten goed te keuren. De VVO zal hierover een brief versturen.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 21 JUNI 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS en waarnemend LP), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS II), Hans-Peter Lassech (PS II), Marco Frijlink (PS III), Eric Hoogenboezem (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V). Afwezig: Michael Abraham (LP) en Michael van Turnhout (IS).

B 902 Naar aanleiding van de zojuist aangenomen resolutie "Midden-Oosten/Palestijns Israëlsch conflict" stelt Hans-Peter Lassech dat hij kan accepteren dat deze resolutie door de vereniging wordt gedragen en door het hoofdbestuur zal worden uitgedragen, maar dat hij persoonlijk sterke principie bezwaren tegen de inhoud van de resolutie heeft en deze resolutie als verantwoordelijke portefeuillehouder dan ook niet kan en wil uitdragen. Het hoofdbestuur besluit dit standpunt van Hans-Peter te respecteren en besluit vervolgens om de verantwoordelijkheid voor het onderwerp "Midden-Oosten/Palestijns-Israëlsch conflict" uit de portefeuille van Hans-Peter te halen en onder verantwoordelijkheid van de VVP, Eddy Habben Jansen, te plaatsen. Beide besluiten zullen tijdens het agendapunt Wat verder ter tafel komt aan de algemene vergadering worden medegedeeld, en indien gewenst besproken. **B 903** Het HB besluit accoord te gaan met een reiskostenvergoeding van maximaal FL. 400,- (zesse vierhonderd gulden) voor een waarnemersreis naar een seminar van de bij IFLRY aangesloten Oostenrijkse jongerenorganisatie. Namens de JOVD zullen hieraan aanwezig zijn: Hans-Peter Lassech, Martijn Boelen, Petra van Riemsdijk en Robert Jan Sabell.

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GEVOERDE DB VERGADERING D.D. 14 APRIL 1992

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO) en Dirk Jan Wierenga (LP).

DB 14 Het DB besluit namens de JOVD als kandidaat voor het Algemeen Bestuur van de NOVIB voor te stellen: Mark Aalders. **DB 15** Het DB besluit een reis te organiseren naar Oost-Europa in de periode 20-30 juni 1992 met een bijdrage van FL. 750,- (zesse zevenhonderdvijftig gulden) per deelnemer.

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GEVOERDE DB-VERGADERING D.D. 19 MEI 1992

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO) en Rogier van der Sande (AS).

DB 16 Het DB besluit Marco Frijlink, voor de duur van de afwezigheid van Eddy Habben Jansen, te benoemen als afgevaardigde naar de ALV van M50. Voorts besluit het DB dat de afgevaardigde naar de ALV van M50 de vrijheid wordt gegeven haar instemming te onthouden aan het voorstel van het bestuur van M50, betreffende de ondertekening van het samenwerkingsprotocol, zoals dat is opgesteld door de onderhandelaars van de organisaties die betrokken zijn bij de door het Ministerie van WVC voorgestane clustering.

BESLUITENLIJST VAN DE DB VERGADERING D.D. 17 JUNI 1992

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Dirk Jan Wierenga (LP), Frederik van der Dussen, Jan Kees Martijn (beiden HB) en Eric Hoogenboezem (gast).

DB 17 Het DB besluit naar aanleiding van de verschillende inbrengen in de gevoerde discussie een overzicht met taakomschrijvingen per HB-functie vast te stellen en deze op aanstaand juni-congres ter kennisgeving uit te delen. **DB 18** Het HB besluit l.v. punt 22 van de agenda van de aanstaande JAV (Vaststelling congresonderwerpen juni en november 1993 de volgende voorstellen voor juni 1993 te doen: 1) indien de JAV besluit juni 1993 wederom "resolutieloos" te houden; (onder)afdelingen en districten tot en met vijf weken voor het najarscongres (10 oktober 1992) ideeën te laten voorstellen, waarover op het najarscongres besloten zal worden welke ideeën in juni 1993 behandeld zullen worden. De rest van het tijdschema zal gelijk zijn aan het tijdschema van dit jaar; en 2) Indien de JAV besluit tot een reguliere oep van juni 1993: Twee onderwerpen voorstellen, namelijk "Mobiliteit" en "Internationale Economische Organisaties". **DB 19** Het DB besluit te benoemen in de PG Verslaving: Janette Bos, Pieter van Woensel, Beryel Dreyer, Marian de Boer, Margriet de Waij, Karin Verschoor en Wilfred de Bruijn; te benoemen in de PG Mobiliteit: Dennis Straat, Monique van de Berg en Remco Brunsma.

KRAATS KRAAKT

Wijze lessen

Voor het merendeel van ons vormt de middelbare schooltijd ofwel het bittere heden, ofwel een nog vers in het geheugen liggend verleden. In ieder geval kunnen we ons praktisch allemaal herinneren wat die middelbare-schooltijd ook alweer inhield.

Sommigen van ons waren braaf, werden nooit geschorst, nooit weggestuurd en hadden het huiswerk altijd keurig op tijd af. Anderen, zoals Albert Einstein, Winston Churchill, en Marten Philip Eduard van de Kraats hadden al wat beter in de gaten hoe de vork in de steel zat. Zij wisten dat leraren slechts ondermaatse zwetsers zijn die in de echte maatschappij niet aan de bak kunnen komen en daarom hun frustraties maar op de kinderen van een ander afreageren. Niet voor niets tref je juist onder leraren zoveel wereldverbeteraars en "mensen met een boodschap" aan. Dergelijke types zijn of ontevreden met zichzelf en wijten hun falen aan de kapitalistische/fascistische maatschappij, of voelen zich zeer schuldig over hun goede komaf. Niet voor niets vindt men onder de mensen van deze laatste categorie vaak de meest vurige aanhangers van allerlei egalitaire ideologieën. Dit slag draagt op het moment overigens bij aan een ernstige verzadiging van de literaire markt. Ze schrijven aan de lopende band memoires die titels voeren als "Ik was fout in de Koude Oorlog" of "Ik heb zo'n spijt".

Laat ons de zaken overigens wel een beetje genuanceerd houden, je kunt natuurlijk niet geheel het onderwijzend personeel op een hoop gooien. Niet alle leraren proberen hun politieke denkbeelden op te dringen aan het zich onder wettelijke dwang in het klaslokaal ophoudend puberdom. Zulks geldt slechts voor een aantal van hen. Voor het overige zijn het brave burgers met een zwak voor ontluikende volwassenheid. Dit gegeven houdt echter niet in dat al dat (voormalig) linkse tuig zich niet nadrukkelijk manifesteert. Niet voor niets is een discutabel type als lerares klassieke talen tante Ria Beckers vanuit het onderwijs de politiek

WIJ DRUKKEN BIJNA ALLES!

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

Dinky Druk

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

ingerold. Dit soort mensen heeft vaak vele jaren voor de klas staan oreren over de wantoestanden in Apartheidsland, de octopus van het groot kapitaal, de gouden jaren zestig en de verdiensten van het stalinisme.

Totalitaire methoden

Ook in het onderwijs geldt: slecht voorbeeld doet slecht volgen. Rond het onderwijswezen is in de loop der tijd dan ook een hele indoctrinatie-industrie ontstaan. De politiek heeft zich er namelijk op geworpen.

Elk zichzelf respecterend ministerie produceert momenteel met de grootst mogelijke voortvarendheid, wellicht omdat al het overige overheidsbeleid falende lijkt, allerlei exclusieve onderwijspakketten met braakneigingen opwekkende titels als "Medelander-Nederlander", "Danny gebruikt ze", "Bont maakt boos", "Draai het licht uit", "Vrouwen zijn ook mensen" enzovoorts. De doelgroepen worden welbewust gekozen; scholieren van lagere en middelbare school: stakkers die leerplichtig zijn, geen enkele kant op kunnen en zodoende wel moeten luisteren.

Godezijdank trekt het gros van die scholientjes zich geen ene flikker aan van al die propagandapraat. Volgens allerlei onderzoeken die zijn verricht om het effect van dergelijke geldverslindende projecten te meten, sorteren politieke opvoedingspakketten een voornamelijk averechts effect. Ook scholieren blijken heel goed in staat om zelfstandig een eigen mening te vormen.

Ik had ze bij voorbaat al kunnen vertellen dat die onderwijsprojecten weinig effect zouden hebben. Adolescentie gaat grosso modo gepaard met de nodige rebellie. Rebellie die zich vooral richt tegen de onderdrukker: het lesgevend deel der natie.

Kinderen zijn gelukkigerwijs meestal geneigd de politieke kleur van hun pa en ma over te nemen. Een politieke kleur die minder vaak dezelfde is als die van het bloed dat gevloeid is in de pogingen van dergelijke leraren en hun aanhang om hun mooie ideeën verwezenlijkt te krijgen.

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

GUALTHÉRIE VAN
WEEZEL SCHIET
VOOR HET LAATST

JAARGANG 44
NUMMER 5
AUG/SEPT 1992

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010 - 4653595)
Gravin Adelastraat 68, 3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 551, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 425730)
J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040 - 516029)
Hertog Jan I Laan 58, 5615 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)
Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Secretaris Organisatie

Erik Hoogenboezem (071 - 144787)
Kolffmakersteeg 13a, 2311 VE Leiden

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)
Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)
2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)
Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Kel Koenen, Marten van de Kraats, Yaïr Pinto, Martijn Sjoorda, Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofdredacteur

Koen Petersen (020 - 6202913)
Marnixstraat 229f, 1015 WD Amsterdam

foto voorpagina: Dries van Bergeijk

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen.....	2
Voorzitter	3
De laatste schoten van Gualthérie van Weezel	4
Medelingen	8
Ingezonden brief	8
V&S: ondergeschoven kind af	9
Everything you always wanted to know about	10
Lezenswaardige Lectuur	11
Somalië sterft ... en de wereld kijkt toe	12
Politie en Economisch liberalisme: een reactie	13
Toetreding tot de VVD	14
Projectgroepen en commissies	15
Reisverslag Oost-Europa-reis	16
Laat	17
Hoofdbestuur	18
Kraats Kraakt	20

Deadline oktober/november-nummer Driemaster: maandag 19 oktober 1992

Alle kopij kan op floppy-disc (WP 4.2, 5.0 of 5.1) worden gezonden naar: Redactie Driemaster
Algemeen Secretariaat JOVD, Prins Hendrikkade 104,
1011 AJ Amsterdam

ACTIVITEITENOVERZICHT AFDELINGEN JOVD

- 3 september** Zwolle; afdelingsborrel in café Catastrofe Gasthuisplein 11 te Zwolle 21.30 uur
- 5 september** Hengelo; Parijs-reis fl. 50,00 opgave en betaling uiterlijk twee weken van te voren Inl. Bart van Werkhoven 074-771184 of Dennis van Zijl 074-420964 of 050-124241
- 10 september** Zwolle; prostitutie en drugs in Borrel Badhuiswal te Zwolle om 20.00 uur
- 12 september** Ede-Wageningen Plus; jongerendag "Grenzenloos Eigenwijs" Inl. Marijke Schlingmann 08385-18835
- 12 september** Baronie van Breda; Lustum Congres Inl. Rob de Rooy 01621-13084
- 15 september** Hengelo; ronde Royal met andere PJO's in Kir Royal Inl. Nienke Harmsen 074-663558
- 19/20 september** Noord-Holland; congres op slot Assumburg te Heemskerk Inl. Ewout Steenbergen 020-6450308 Sprekers zijn; mevr. Larive, mevr. Van Putten, dhr. Penders, dhr. Dankert
- 22 september** 't Gooi; Thema-avond 'De Paarse Coalitie Inl. Casper van Hooren 02159-44947
- 26 september** Gelderland; Themadag staatsrechtelijke vernieuwing; hotel Haarhuis te Arnhem Inl. Reinder Hartmans 08370-14872
- 26 september** Zwolle; lustrumactiviteit
- 1 oktober** Zwolle; afdelingsborrel in café Catastrofe Gasthuisplein 11 te Zwolle om 21.30 uur
- 3 oktober** Woerden; bezoek kernenergiecentrale Dodewaard Inf. Johan de Jong 03480-15938
- 10 & 11 oktober** Gelderland; besturendag en congresvoorbereiding
- 21 oktober** Woerden; promotieactie op de koeienmarkt Inf. Joahn de Jong 03480-15983

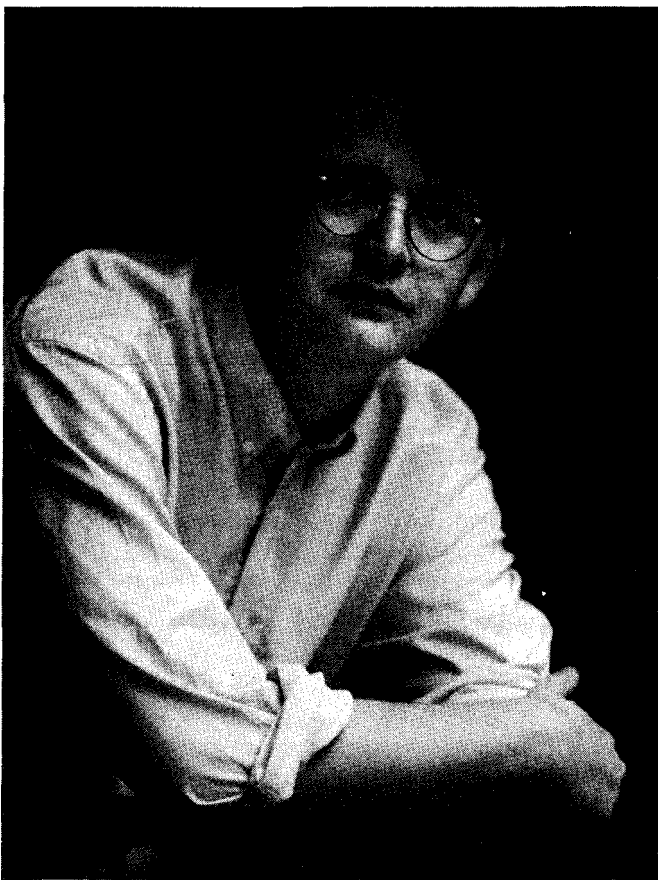

Foto: Dries van Bergeijk

VOORZITTER

Terwijl ik mij achter mijn PC zet om deze Driemaster-column te schrijven worden door heel Nederland de eerstejaars studenten verwelkomd.

Koud aangekomen in een nieuwe en vreemde stad wordt op de nieuwbakken studenten een stroom aan informatie losgelaten over de talrijke mogelijkheden om de studietijd zo aangenaam en wellicht ook nuttig mogelijk door te brengen.

Het JOVD promoteam doet zijn best om duidelijk te maken dat het lidmaatschap van de JOVD een belangrijke bijdrage kan leveren aan zo'n gezellige studententijd. Laten we hopen dat velen de stap zetten en lid worden van de grootste, oudste en gezelligste politieke jongerenclub van Nederland. Vanaf deze plek wil ik onze nieuwe leden van harte verwelkomen en ze een goede en vooral politiek actieve periode binnen de JOVD toewensen.

Met name aan afdelingen binnen de vereniging is nu de schone taak om nieuwe leden een goede introductie te geven in het JOVD-leven.

Vele introductiecurssussen, kennismakingsborrels en sprekersavonden zullen de komende tijd in den lande georganiseerd worden. Maar er is meer. Een aantal afdelingen heeft met groot succes een commissiestructuur opgezet, waardoor nieuwe leden de mogelijkheid hebben om onmiddellijk zelf actief te worden binnen de afdeling. Deze structuur verdient het om overal in het land nagevolgd te worden.

De leukste tijd binnen de JOVD heb je als je je actief opstelt. Niet alleen luisteren naar sprekers en af en toe een vraag

CONGRESBON

CONGRES
14 & 15 NOVEMBER
West-End Arnhem

naam: _____ M/V _____

adres: _____

postcode: _____ plaats: _____

telefoon: _____ afdeling: _____

kom naar het novembercongres. Handtekening: _____

- 1) overnachting hotel, ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek
1.1 1-persoonskamer fl. 92,50 1.2 2/3-persoonskamer fl. 70,00
- 2) overnachting hotel, ontbijt, feest en congresboek
2.1 1-persoonskamer fl. 65,00 2.2 2/3 persoonskamer fl. 42,50
- 3) diner fl. 27,50
- 4) feestbon fl. 7,50
- 5) congresboek fl. 5,00

Ik wil graag op de kamer bij: _____

VUL DE BON VOLLEDIG IN
en stuur hem voor 21 oktober
op naar
JOVD, algemeen secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

doe het vandaag nog!

Meer informatie? Dat kan! Bel met algemeen
secretariaat van de JOVD (020-6242000) of met
Frank van Dalen (vice-voorzitter organisatie 040-465436)

Kruis je keuze aan en maak het bijbehorende bedrag over op girorekening 546 7270 (JOVD activiteitsrekening) te Amsterdam. De congresbon en betaling dienen voor woensdag 22 oktober 1992 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers gaat in volgorde van binnenkomst van betaling. Indien je voor 7 november 1992 afzegt, wordt het bedrag minus fl. 7,50 teruggestort. Na deze datum blijf je hele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaald moet apart intekenen. Voorkom die ellende en betaal van te voren. Overmaken is niet genoeg; het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangeringen. Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade.

stellen, maar zelf een politiek onderwerp bij de kop nemen: op landelijk, internationaal of gemeentelijk niveau. En een afdelingscommissie is de plek om dat te doen. Geen betere JOVD-avond dan een waarop je met enige afdelingsgenoten stevig discussieert over welk politiek onderwerp dan ook, met een krat bier binnen handbereik.

Nogmaals: vooral in de afdelingen zal het moeten gebeuren. Dat legt een zware verantwoordelijkheid op de schouders van onze afdelingsbestuurders. Aan hen de taak een goed programma voor het komende jaar in elkaar te zetten (zo dat natuurlijk niet allang gebeurd is), aan hen ook de taak zoveel mogelijk nieuwe leden aan te sporen daadwerkelijk actief te worden en zoveel mogelijk geïnteresseerden over te halen tot een lidmaatschap van de JOVD.

Terecht wordt er in iedere beleidsdiscussie over de koers van de vereniging op gehamerd dat 'de afdelingen de basis' zijn.

We moeten weer hard aan het werk met zijn allen: in de afdeling, in het district en in het hoofdbestuur.

Gemotiveerd werken aan een gezellige, interessante en spannende JOVD. ■

“Had het CDA mij uit de Kamer gewipt, dan was ik een eigen lijst begonnen. Jazeker.”

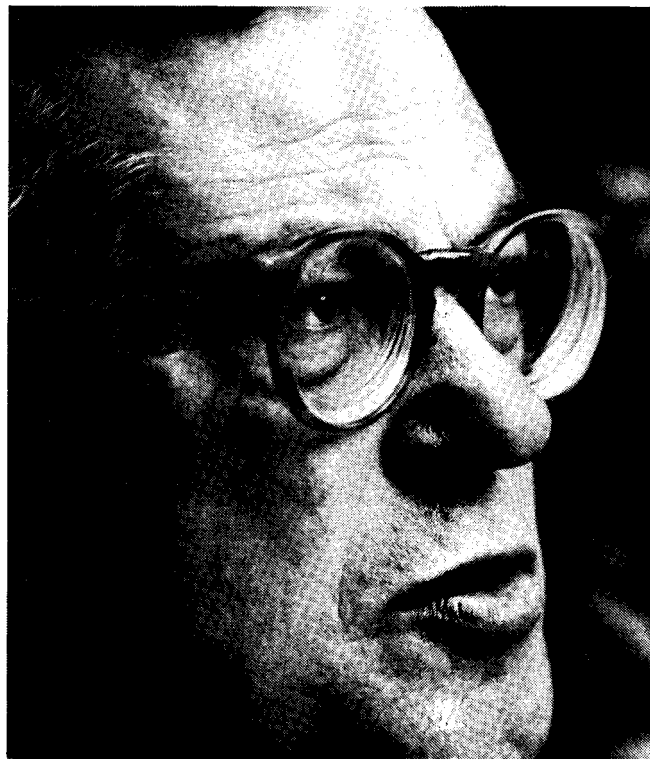
DE LAATSTE SCHOTEN VAN GUALTHÉRIE VAN WEEZEL

“Een hoop van mijn collega's zijn uitgeblust. Tegen die mensen moet de partij zeggen: ‘Meneer, u bent driekwart van het jaar op reis geweest, inmiddels heeft u de KLM uit de verliescijfers gehaald en kent u de *tax-free shops* in het buitenland beter dan op Schiphol. Het wordt tijd dat onze wegen uit elkaar gaan’.” Na vijftien jaar neemt hij zèlf afscheid van de CDA-fractie in de Tweede Kamer, Hans Gualthérie van Weezel geeft zijn laatste interview. “Want ja, om nou nòg eens de achterban te mobiliseren om tegen de partijleiding in te gaan. Dat gaat vermoeien hoor.”

door onze hoofdredacteur Koen Petersen
foto's van Dries van Bergeijk

Het huis van het scheidende CDA Tweede Kamerlid mr Johan Stephan Leonard Gualthérie van Weezel (50) is als een klein museum. Aan de wand van zijn studeerkamer hangt het werk van de linkse cartoonist Opland broederlijk naast een rijkelijk gevuld wapenrek. In de paraplubak in de hal staat een heel assortiment wandelstokken, en op de plek waar in menig Nederlands huis een met een spreuk van Toon Hermans bedrukte tegel de wand siert, hangt bij Van Weezel een afbeelding van de Nederlandse Krijgsmacht. Na vijftien actieve jaren zit zijn tijd als parlementariër er voorlopig op. Het kabinet benoemde hem tot permanent vertegenwoordiger - zeg maar: ambassadeur - bij de Raad van Europa in Straatsburg.

De Kamerjaren van Van Weezel zijn niet onopgemerkt voorbijgegaan. De “rechtsbuiten van het CDA” nam geen blad voor de mond en maakte furore in de discussies over de plaatsing van Amerikaanse kruisvluchtwapens, het nieuwe paspoort, de identificatieplicht en het Verdrag van Schengen. Zijn opstelling werd hem binnen het CDA niet altijd in dank afgenomen. Zo werd in 1986 door het CDA Amsterdam een poging ondernomen Van Weezel van de kandidatenlijst voor de Tweede-Kamerkiezingen te verwijderen. “Dat was vanwege mijn standpunten over drugs. De afdeling Amsterdam staat echter niet model voor wat de gemiddelde CDA-man denkt. In 1986 heb ik de hand weten te leggen op de brief waarin werd voorgesteld mij van de lijst te schrappen. Ik heb die brief toen in duizendvoud naar alle afdelingen van het CDA in Nederland gestuurd. En het resultaat is bekend: ik ben spectaculair op de lijst gestegen. Dus het CDA-Amsterdam heeft eigenlijk als een soort sponsor voor mij gefungeerd. Als je het tegenovergestelde doet van wat het CDA Amsterdam zegt, dan zit je altijd goed. Die brief was ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraadsfractie Bruins Slot. Onder de begeleidende brief stond in een *post scriptum*: “De heer Bruins Slot is een zwager van mr J.N. Scholten.” En die was niet lang daarvoor met veel kabaal uit de CDA Tweede-Kamerfractie getreden. Nou daardoor steeg ik nog méér plaatsen.”

In 1989 deed CDA-voorzitter Wim van Velzen een poging Kamerleden die drie termijnen of langer in de groene bankjes zaten van de lijst te weren. Van Weezel, één van hen, kreeg een plek aan de staart van de lijst toegewezen. “De procedures in het CDA maken het praktisch onmogelijk je aan de plaats die de partijleiding voor je op de kandidatenlijst heeft gereserveerd te ontworstelen. Wat dat betreft zal ik de annalen van het CDA ingaan, want ik ben een keer op eigen gelegenheid naar boven gekomen. Daar heeft de achterban vreselijk veel werk voor moeten verzetten. Men hield het voor onmogelijk dat mij dat ooit zou lukken. Of mij dat een tweede keer gelukt zou zijn weet ik niet.” Van Weezel had dat bijna mogen uitproberen want in juni 1992 verscheen het rapport *CDA-politici in functie*, opgesteld door een partijwerkgroep onder leiding van oud-minister Jan de Koning. In dit rapport wordt het toekomstige *personeelsbeleid* voor CDA-politici geschetst. Terugkerende begrippen zijn *instroom*, *doorstroom* en opvallend genoeg ook *uitstroom*. Na drie perioden van vier jaar in de politiek, zo adviseert de werkgroep, moet de CDA-politicus maar weer eens op zoek naar een nieuwe werkkring. Al voordat dit rapport officieel werd gepresenteerd, benoemde het kabinet Van Weezel tot permanent vertegenwoordiger bij de Raad van Europa. Hoe reageerde zijn achterban binnen het CDA op dit plotselinge vertrek? “Nu de discussie rond het Rapport De Koning vordert is er alleen maar begrip voor het standpunt dat ik heb ingenomen. Ze geven me groot gelijk.

Want ja, om nou nog eens een keer de achterban te mobiliseren om tegen de leiding in te gaan. Om jezelf maar weer wat hoger op die lijst te krijgen. Dat gaat vermoeden hoor.”

Hoe definitief was uw lage plaats?

“Kijk, definitief, ach. De aanbevelingen uit het rapport moeten nog door de partij worden goedgekeurd. Maar het is een indicatie. Er komt een moment dat je je eigen positie niet meer onder controle hebt. En dat is voor een politicus buitengewoon vervelend.”

U bent nu gecapituleerd...

“Absoluut niet! Ik was al benaderd voor Straatsburg voordat er sprake was van dit rapport. Ook zonder mijnheer De Koning was ik naar Straatsburg gegaan. Ik vind dat je zo nu en dan moet doorstromen, je horizon moet verbreden. Maar dat moet dan wel op een vrijwillige basis gebeuren. Ik vind zo'n drie-perioden criterium dan ook onzin.”

Voelde u het in de lucht hangen, zo van: Van Weezel we zijn op je uitgekeken?

“Dat heeft men nooit zo openlijk tegen mij gezegd. Maar ik ben wel politicus. Ik heb het in het CDA altijd van de achterban moeten hebben, niet van de leiding. En dat blijft zo.”

Wijzend met een priemende vinger en rusteloos heen en weer schuivend op zijn stoel, wijdt Van Weezel uit over de de ontwikkeling dat een onzichtbaar partijbestuur steeds meer grip krijgt op gekozen parlementariërs. Een belangrijk machtsmiddel van een partijbestuur is het kunnen opstellen van de kandidatenlijst bij verkiezingen. “In de Nederlandse politiek wordt de afstand tussen kiezer en gekozene steeds groter omdat de kiezer, ook via zijn partijlidmaatschap, geen echte invloed meer heeft. Het verschil tussen mijn oude partij, de Christelijk Historische Unie, en het huidige CDA is dat in de CHU de achterban het laatste woord had, niet de leiding.” Het rapport van oud-minister De Koning onderstreept het bestaan van deze trend. “Het grote gevaar is nu dat Kamerleden steeds meer zetbazen van de partij worden terwijl het allerbelangrijkste is dat je als Kamerlid toch een vorm hebt van onafhankelijk denken. Nu heb ik mij dus tegen het rapport van de mijnheer De Koning uitgesproken. En daar is men in het CDA nogal verontwaardigd over, heb ik begrepen. Ook Kamervoorzitter Wim Deetman heeft inmiddels publiekelijk afstand genomen van dit rapport. En dat is niet verbazingwekkend - zeg ik daarbij - omdat de heer Deetman afkomstig is van dezelfde groepering als ik.”

U was de eerste, anderen durfden het niet...

“Mijn vader zei altijd: Moedige mensen bestaan niet. De één weet zijn angst alleen beter te verbergen dan de ander. Want dacht je nou werkelijk dat ik nooit bang geweest zou zijn? Ik heb toch ook een vrouw, ik heb toch ook kinderen? En als je glijdt in de politiek, dan glijdt toch iedereen met je mee? Laten we eerlijk zijn. Dus als je risico's neemt, moet je gecalculerde risico's nemen. Met een discussie rond zo'n rapport De Koning voert vrijwel niemand daarover het woord omdat men op een gegeven ogenblik angstig wordt. Heb je mensen achter je? Durf je?”

Hebben collega's tegen u gezegd: Hans, prima dat je dat zegt, maar ik doe niet publiekelijk mee want ik zit er nog midden in?

“Ja. Maar goed, ik ben nu geen belanghebbende meer. Ik

heb een baan, ik ga weg. Toch wil ik je er graag op wijzen dat ik mij in de Elsevier van een half jaar geleden het verst heb uitgelaten over deze drie-termijnen regel. Daar is het partijbestuur buitengewoon boos over geweest. Je moet in dat artikel eens letten op de reacties van sommige collega's, zo van: “Als het partijbestuur dat wil...” Ik ben daar het meest ver gegaan terwijl ik dat hele Straatsburg nog helemaal niet aangeboden had gekregen. Ik heb nog gezegd: Ik blijf gewoon in die Kamer zitten. En ik meen oprecht: Als ik Straatsburg niet gekregen had en ze hadden mij via die drie-termijn-zaak eruit gewipt, dan was ik gewoon in mijn eentje verder gegaan. Dat meen ik oprecht. Dan was ik gewoon in mijn eentje in de Kamer gaan zitten en met een eigen lijst begonnen. Jazeker.

Heeft het partijbestuur het dan zo hard gespeeld?

“Ach, de partijvoorzitter heeft mij nooit gezegd dat ik weg moest gaan.”

Maar...

“Néé. Néé. Dat heeft hij nooit gezegd. Ik heb hem dat verschillende malen gevraagd, maar de heer Van Velzen heeft mij dat nooit gezegd.”

Dat doet hij toch via regeltjes?

“Ik zeg je alleen dit: indertijd heeft men ook de vijfenzestigjarige-regeling ingevoerd. Ik herinner me dat oud-collega Maarten Schakel toen zei: ‘Behalve mijzelf ken ik helemaal niemand die voor die regeling in aanmerking komt, dus het zal wel bedoeld zijn om van mij af te raken.’

“Ik heb het in het CDA altijd van de achterban moeten hebben, niet van de leiding. En dat blijft zo.”

En natuurlijk is die regeling bedoeld geweest om van Schakel af te raken. De enige die in de buurt van de zestig zat was Schakel, de rest was vijftig. Ik vind dat de greep van de burger op de politiek groter moet worden dan thans het geval is. En dat betekent naar mijn bescheiden oordeel dat de invloed van de partij moet worden teruggedrongen, zodat de nadruk meer op het individuele Kamerlid komt te liggen. Hij moet verantwoording afleggen aan de achterban.

Tegelijkertijd ben ook ik voor doorstroming. Ik zie natuurlijk een hoop collega's die uitgeblust zijn. Dood hout. Als partij moet je dan zeggen: ‘Meneer, u bent driekwart van het jaar op reis geweest, inmiddels heeft u de KLM uit de verliescijfers gehaald en kent u de *tax-free shops* in het buitenland beter dan op Schiphol. Het wordt tijd dat onze wegen uit elkaar gaan.’ Dat is een eerlijkere discussie dan formalistisch te zeggen: ‘Drie termijnen is voldoende.’ In Israël ging de verkiezingsstrijd tussen Rabin en Shamir, beiden ouder dan zeventig, terwijl je hier na tien of twaalf jaar weg moet. De Koning heeft nota bene zelf vierentwintig jaar zijn brood verdiend in de politiek. Haleluja! De vraag blijft welke mogelijkheden een parlementariër heeft om weg te komen. Ik ben ontzeten *happy* met mijn benoeming, maar het bewijs dat oud-politici wel degelijk goed terecht kunnen komen is hiermee niet geleverd. Het bedrijfsleven, de ambtenarij of de diplomatie zit nu eenmaal niet te wachten op oud-politici.”

Het belang dat door politici aan opiniepeilingen wordt toegekend is Van Weezel een doorn in het oog. Politici moeten zich niet laten leiden door wekelijks bijeen-

geschraapte percentages, ze moeten juist zèlf het opinieklimaat beïnvloeden. "NOS Laat heeft onlangs nog een heel aardig portretje van mij gemaakt. Collega Van Houwelingen - oud-staatssecretaris van Defensie - heeft daarin over mij gezegd: 'Meneer Van Weezel is ergens een hopeloos geval. Ik heb mij nooit kunnen terugvinden in datgene dat meneer Van Weezel namens mij zei en datgene dat ik ingebracht heb in de fractie.' Nou, als ik uitgesproken had wat de heer Van Houwelingen precies zou willen, dan

**"Dacht je nou werkelijk dat ik nooit bang geweest zou zijn?
Ik heb toch ook een vrouw en kinderen?"**

lagen de schepen die naar de Golf zouden gaan nog steeds in Den Helder voor anker. Hij kan mij dus wel kapittelen maar op een gegeven moment moet je de situatie wel kunnen aanvoelen. En nu kom ik tot mijn punt. Het is niet zo dat een politicus zich moet laten beïnvloeden door de publieke opinie, nee, een politicus moet de publieke opinie helpen formeren. Je moet als politicus altijd de durf hebben met een vervelende boodschap te komen." In dezelfde uitzending van NOS Laat schitterde Van Weezel andermaal, in het verslag van het Kamerdebat over het Verdrag van Schengen. Hij stelde openlijk de vraag aan de orde wie het in Italië voor het zeggen heeft: de staat of de mafia. "Mijn vrouw komt 's avonds binnen en zegt: 'Wat heb je nou weer gezegd in de Kamer?' De voorpagina van de NRC meldde: 'Kamerlid Beledigt Volk Van Italië'. De Italiaanse ambassadeur heeft mij volgens dat bericht in een brief, die ik overigens nog steeds niet heb ontvangen, beticht van 'bekrompenheid' en mij verweten 'weinig kennis van zaken over de werkelijke achtergronden van het mafia-probleem' te hebben, alleen omdat ik in het Nederlandse parlement die vraag heb gesteld. Maar als ik vanavond de kranten lees en het journaal zie, dan denk ik: Ben ik hierdoor rechts? Een extremist? Nee. Dat hele Italië daar deugt natuurlijk geen spaan van. En dat herhaal ik nu ook: er deugt van dat land geen spaan. In die zin ben ik een patriot, dat ik trots ben nog steeds Nederlander te zijn en dat ik inderdaad een zelfvertrouwen heb dat ik de Nederlandse staat aanzienlijk hoger schat dan de Italiaanse. En dat ik Nederland een aanzienlijk mooier land vind dan Italië. Dat is mijn goed recht. Dat heb ik willen zeggen en niets anders. En ik hoop dat wij verschoond blijven van Italiaanse toestanden waarbij rechters niet alleen in gepantserde auto's moeten rondrijden maar ook nog eens worden opgeblazen."

Als ambassadeur bent u straks in dienst van Hans van den Broek...

"Ja, en dan hoor je dus nooit meer iets van me. Nee."

Dat u daar zin in heeft!

"Het leven bestaat uit één groot rollenpatroon. Als ik - wat niet uitgesloten is - over een paar jaar dominee zou worden, dan verwacht men van een dominee toch ook bepaalde dingen niet? Elke functie heeft z'n eigen beperkingen. Ik ben ambassadeur namens het Koninkrijk der Nederlanden. Dus ik vertolk de gevoelens van de Nederlandse bevolking." *Er verandert dus eigenlijk niets want dat doet u nu ook al...*

"Ik dien, zonder onderscheid des persoons of onderscheid naar partijlidmaatschap. Ik word in Straatsburg een totaal ontkleurde figuur. Ik dien. En saai is het in ieder geval niet, want je neemt jezelf altijd overal mee naar toe."

Het is een hele overgang...

"Stel je dit soort vragen ook aan Hans Wiegel? Die is nu ook intermediair. Als hij dat kan, kan ik dat ook."

Wiegel is niet ontkleurd...

"Wiegel houdt zich ook niet meer echt met politiek bezig. Hij handelt binnen de marges van zijn functioneren."

Zijn de marges in Straatsburg kleiner dan die in Leeuwarden?

"Het zijn volstrekt onvergelykbare functies. Je moet er dan ook niets achter zoeken. Ik houd er echt rekening mee dat je nooit meer iets van mij hoort. Het is een functie voor vier of vijf jaar. Als vijfenvijftig jarige ben ik straks misschien iemand die de hond gaat uitlaten en fluitend door het bos loopt. Het is tegelijkertijd veel te prematuur om te zeggen dat ik nooit meer in de politiek zal terugkeren."

Misschien gaat u het wel missen...

"Oh, ik zal het vreselijk missen. Wat ik zo ontzettend plezierig aan de politiek vind is dat je met zo veel verschillende mensen in aanraking komt. Als ambassadeur zal ik het omgaan met de mensen die het dagelijkse werk doen erg missen. Nu komen nog veel mensen op mij af. Vandaag nog werd ik aangesproken door Ben, die vroeger kelner was in het Kamer-restaurant. Hij zegt tegen mij:

"Van De Koning moet je na twaalf jaar uit de politiek, terwijl hij daar zelf vierentwintig jaar zijn brood heeft verdient. Haleluja!"

"Mijnheer van Weezel, ik heb iets dat mij vreselijk dwars zit en dat wil ik aan u kwijt. Weet u wat ik vandaag in de krant heb gelezen? Dat driekwart van de Nederlandse asielzoekers inmiddels met vakantie is geweest naar het land waar ze uitgewezen zijn.' Hij zegt: 'Dat begrijpt Ben niet'. Dus niet: 'Dat begrijp ik niet', maar: 'Dat begrijpt Ben niet.' Ik zeg: 'Nou, dat begrijpt Ben niet, maar dat begrijpt Hans ook niet.'" Van Weezel schatert het uit. "Als je mij een maand

geleden gevraagd zou hebben: hoe groot acht je de kans dat je met de Driemaster een gesprek zal hebben, dan had ik dat voor praktisch onmogelijk gehouden. Ja, het leven lacht mij in feite toe. Geen interview met de CDA-jongeren, wel met de Driemaster!”

De toegenomen macht van de onzichtbare partijleiding, de dictatuur van de opiniecijfers en de hoofdrol in de media van de fractievoorzitter zitten Van Weezel niet lekker. De knechten uit het peloton worden veronachtzaamd en, wanneer het er op aankomt, in de magere jaren te gemakkelijk opgeofferd.

“Ik ben democraat, en ik zal de eerste zijn die opzij stapt voor de wil van de kiezers. Ik zeg alleen dat het vervelend is dat wanneer een partij een klap oploopt, de mensen die zich elke keer rot hebben gesjouwd en hun nek hebben uitgestoken het slachtoffer worden, terwijl de leiding hoog in de beschutting zit. Dat heeft mij dus wel eens dwars gezeten.”

Gevlij brengt je verder dan hard werken...

“Ik wil alleen maar dit zeggen: een partij heeft ook sjouwers nodig. Herkenbare sjouwers.”

Was u een herkenbare sjouwer?

“Ja, ik was een herkenbare sjouwer. René van der Linden en Ad Lansink zijn ook een herkenbare sjouwers. Je hebt dus meer van die mensen. Lansink is ook nooit hoog op die lijst gekomen. Mijn vraag is dus: wat is de bonus voor het Kamerlid dat herkenbaar is voor zijn achterban? Het antwoord is: Geen enkele. Zo heeft een collega van mij uit Zuid-Holland bij de laatste Kamerverkiezingen naar ik meen slechts zevenenveertig voorkeursstemmen gekregen, terwijl hij op de CDA-lijst vele plaatsen hoger stond dan ik. Dat vind ik niet erg, maar ik constateer het wel.” (Van Weezel moet hier doelen op CDA-parlementariër Ries Smits, wiens hokje in 1989 door slechts *negenendertig* kiezers werd roodgekleurd.)

“Als ik uitgesproken had wat Van Houwelingen precies zou willen, dan lagen de schepen die naar de Golf zouden gaan nog steeds in Den Helder voor anker.”

Bestaan ze dan nog in Nederland: politici die zelf hun eigen zetel kunnen verdienen?

“Wat ik nu zeg klinkt een beetje pathetisch, want zoals u weet heb ik altijd hele goede relaties met Israël gehad. Ik ben er zelf een aantal keren geweest. Sjamir en Rabin zijn beide over de zeventig. Wat hebben ze met elkaar gemeen? De motivatie om het Joodse volk het hoofd boven het water te laten houden. Zo zeggen de Engelsen: ‘What makes a man

tick?’ Wiegel bijvoorbeeld kan nog één keer laten doorschemeren dat hij eventueel bereid is om... Misschien is het gek om dit uit mijn mond te horen, maar terwijl ik mij werkelijk bij weinig dingen kon vinden in Joop den Uyl blijft hij voor mij wél één van die mensen die de Nederlandse democratie het meest gediend hebben na de Tweede Wereldoorlog. Joop den Uyl heeft niet, als zoveel anderen, het parlement gebruikt als doorvluchthaven. Van Agt was na een korte periode als Kamerlid hups weg. Joop

“Ja, het leven lacht mij in feite toe. Geen interview met de CDA-jongeren, wel met Driemaster!”

den Uyl is naar de - gelukkig toen nog groene - bankjes teruggekeerd. Daarom zeg ik: In het Kamerlidmaatschap zit toch iets van een roeping. En ik zeg verder: Ik vind het veel te prematuur om te roepen dat ik nooit meer terugkom. Maar ik vind ook dat wanneer je wilt terugkomen dat je bereid moet zijn om de risico's die daarbij horen te nemen. Je mag met je eventuele voornemens niet te lang koketteren. Dat betekent dat ook voor Hans Wiegel het uur van de waarheid er aankomt. Het is veel te pathetisch om te zeggen: ik ga het land redden. Dat is onzin. Er worden nog steeds grapjes gemaakt over Joop den Uyl. Hij is echter wél de enige die ik ken, die zonder commissariaten weer in de Kamer is gaan zitten. Dus als er één iemand is die de parlementaire democratie de laatste decennia aanzien heeft gegeven, dan is het niet Hans Wiegel en niet Dries van Agt, maar Joop den Uyl.”

Wat heeft Nederland dat andere landen niet hebben?

“Het interessante van Nederland is dat bepaalde dingen beter dan waar ook ter wereld in orde zijn. Zo heb ik twee weken geleden een afscheidsparade meegemaakt van het Korps Commandotroepen. Mijn vader is daar nog commandant geweest. Zij kunnen zich wat uiterlijke vertoon betreft makkelijk meten met het meest selectieve regiment dat zich in Engeland bevindt. Dat is gewoon, dat is netjes, dat is mooi, dat is goed en dat is keurig, dat is af, dat is perfect. Het Korps Commandotroepen is het beste dat Nederland heeft. Zonder meer het beste. En niet alleen in Nederland. In vergelijking met de Engelse, Belgische en Franse commando's zijn ze altijd nummer één. Ik ben er, als lid van de NAVO-Assemblée, zo vaak op aangesproken. Terwijl de helft van het leger met lange haren liep, maakten die driehonderd commando's in één klap alles goed. Zij zijn het visitekaartje van Nederland. Die driehonderd Korps Commandotroepen durf ik aan de hele wereld te laten zien. En dan ben ik er trots op dat ik Nederlander ben.” ■

MEDEDELINGEN

LET OP!

De hoofdredacteur van Driemaster is verhuisd. Al uw copij kunt u voortaan sturen naar (het Algemeen Secretariaat of naar):

Redactie Driemaster
Koen Petersen
Marnixstraat 229 F
1015 WD Amsterdam
Tel. 020 - 6202913

TEKENENTALENT GEZOCHT

Voor toekomstige ILLUSTRATIES, ter uitbreiding en verhoging van de aantrekkelijkheid van Driemaster, zoekt de redactie met spoed een CARTOONIST.

Ben je een fan van Collignon en Opland, heb je geen schaamte om anderen jou kunnen te tonen en lijkt een plaats in de 3M-redactie je het einde? Stuur dan snel een briefje naar het Algemeen Secretariaat, ter attentie van hoofdredacteur Petersen.

BOZE BRIEVEN GEVRAAGD

DREIGBRIEVEN, HATE-MAIL & ANDERE REACTIES kun je kwijt in Driemasters Brieven Rubriek. Wil je ergens jouw mening over kwijt - bijvoorbeeld een artikel in deze Driemaster -, stuur deze dan beknopt op naar het Algemeen Secretariaat, ter attentie van hoofdredacteur Petersen.

IFLRY-CONGRES

Zoals bij de JOVD het hoogtepunt van alle activiteiten het landelijk congres is, is dat bij IFLRY de General Assembly. Dit jaar vindt het congres plaats van 27 november (9.00 uur) tot 29 november (13.00 uur) in Mansion Hotel te Eastbourne in Engeland. Vertrokken wordt in de ochtend van 26 november.

Onderwerp is het Manifesto, zeg maar het PKP van IFLRY. Ter voorbereiding op het congres zal de JOVD-delegatie het manifesto bespreken, onder voorbehoud op 24 september aanstaande.

Voertaal op het congres is Engels. De kosten bedragen SFR 190 (ongeveer 250 gulden). De reiskosten worden niet vergoed. Indien er voldoende belangstelling is bestaat de mogelijkheid in JOVD-verband met gehuurde auto's te reizen. Aanmelden dient voor 1 oktober te gebeuren bij Michael van Turnhout, telefoon 013-425730.

Voorafgaande aan het congres is er een seminar over de European Community. Hiervan zijn de kosten onbekend, maar waarschijnlijk ongeveer tweehonderd gulden. Voor het seminar wordt wel reiskostenvergoeding gegeven, zodat een combinatie van de twee activiteiten lucratief kan zijn.

INGEZONDEN BRIEF

door Alexander Aaldering

Het artikel van Jort Kelder opent met de mededeling dat hij drie jaar geleden tot zijn genoegen lid was van het hoofdbestuur van de JOVD. Dat zal ongetwijfeld correct zijn. Inmiddels is hij journalist. Ik wens hem als journalist een succesvol leerproces toe, maar hoop dat zijn negatieve artikelen niet steeds ten koste van de JOVD zullen gaan. Hij is geen lid meer van de JOVD en stemt op Hans van Mierlo. Een veeg teken. Ik kan niet beoordelen hoe de JOVD in de jaren tachtig was. Dat heb ik niet meegemaakt. Wel kan ik proberen een indruk te geven hoe de huidige JOVD op me over komt. Alhoewel er zonder meer gesjeeste studenten, chronische alcoholisten en lelijke eendjes (bestuurs)lid zijn van de JOVD, geldt dit niet voor de meerderheid van de (bestuurs)leden. Mijns inziens vormen de leden van de JOVD een redelijke afspiegeling van het liberale jeugdige segment van de maatschappij. Het is onzinnig om te beweren dat de eerstgenoemde drie categorieën geschikt zijn voor doorstroming naar de huidige VVD. Zo is het mij niet bekend dat overmatig drankgebruik een pré is om te worden toegelaten tot de kandidatenlijst voor de VVD-Tweede Kamer-fractie. Dat je binnen de JOVD suspect bent, tenzij je een aanhanger van "links, lelijk & lesbisch" bent, is overdreven. Het is niet mijn bedoeling om hier een ideologisch debat te beginnen. De leden van een organisatie bepalen zelf welke koers zij uitzetten. Ik volsta dan ook met op te merken dat ik me gewoon als JOVD-lid beschouw, een club waarin ik me prima thuisvoel!

Het is niet moeilijk, zeker niet voor een journalist, om de fouten die iemand gemaakt heeft op te sporen, in een rijtje neer te zetten en zodoende een uitermate negatief beeld van iemand te geven. Ik erger me altijd aan deze mentaliteit van mensen op hun fouten beoordelen, om twee redenen. Ten eerste omdat het eerlijk is mensen op zowel hun fouten als hun goede daden te beoordelen. Objectiviteit moge uitgesloten zijn, maar een streven naar intersubjectiviteit is toch een essentiële voorwaarde voor het schrijven van een goed artikel. Ten tweede omdat het overgrote deel van de JOVD-leden lid is geworden om iets te leren. Fouten maken is niet alleen een vereiste hiervoor, maar een wezenlijk onderdeel van het creatieve proces. Straf je het maken van fouten keihard af, dan zullen mensen enerzijds niets leren en anderzijds nooit meer iets creatiefs durven te ondernemen. Waarom wordt er zo afgegeven op de hoofdbestuurders? Deze mensen proberen toch simpelweg hun werk te doen. Waarom benadrukken dit artikel en de teneur van de Driemaster de slechte en lelijke kanten van de JOVD? Waarom niet wat meer ruimte voor de goede en mooie kanten binnen de JOVD? Mensen maken op de lange weg naar de volwassenheid leerprocessen door, velen hiervan zelfs bewust. Zij hebben, in het kader van leerervaring en uitgaande van positieve doelstellingen, het goed recht om te doen wat ze willen. Jort Kelder verbiedt (jonge) mensen echter om fouten te maken. Dit is *unfair*, want zo kunnen ze ook niets leren.

Hij vergeet dat dit een *Jongeren Organisatie (JOVD)* is. De leden hebben ruimte nodig, niet de starre en inflexibele houding die hij voorstaat. Ik claim het recht op mijn eigen weg naar volwassenheid en behoud me het recht voor om me te onttrekken aan definities die anderen hieraan wensen te geven. Gelet op de aanhef van het artikel van Jort Kelder vraag ik me af of hij vorderingen op de weg naar volwassenheid heeft gemaakt, zeker als ik kijk naar de eisen die hij aan de (leden van de) JOVD meent te mogen stellen. ■

V&S: ONDERGESCHOVEN KIND AF

door Martijn Sjoorda

Rotterdam, nazomerse zondag 1992. Het Scheepvaartkwartier, de Parklaan, een statige kantoorvilla, het kloppend hart van de Rotterdamse economie en dus het kloppend hart van Nederland. Een aardige plaats voor Margaret Penders en Martijn Sjoorda, beide V&S bobo's om eens te praten over de toko.

Het is treurig te moeten vaststellen dat het niet goed gaat met deze vereniging, en ik ben eerlijk gezegd de tel kwijt hoe vaak, en vooral door wie, dat al van de daken geschreeuwd is.

"Ik weet ook niet hoe vaak het al geroepen is in de afgelopen jaren, maar de effecten worden nu echt merkbaar. Ook op het gebied van vorming en scholing", aldus Margaret Penders, de al niet meer zo kersverse Secretaris Vorming & Scholing.

Dat hebben we laatst al eens vastgesteld, maar wat er op dit moment aan kader in de vereniging rondloopt, is om te huilen.

"Ik heb sterk de indruk dat dat te maken heeft met de alles omvattende arrogantie van de huidige generatie bestuurders, op alle niveau's. Als ze eenmaal het pluuche onder hun kont gevoeld hebben, stopt hun ontwikkeling. En ze stralen dan een "know it all, seen everything, been everywhere" gevoel uit, ook naar hun leden, zodat cursussen een nogal nuffig image hebben."

Zonder meer waar, maar V&S is juist wel buitengewoon belangrijk, willen we enigszins het niveau handhaven dat we in het verleden altijd hadden.

"Daarin heb je helemaal gelijk, Martijn. Toen ik lid werd, zo'n zes jaar geleden, hadden ze het allemaal wel wat beter bekeken. De opvang van nieuwe leden was stukken beter geregeld en al snel werd mij duidelijk dat de JOVD mij veel zou kunnen bieden op het terrein van mijn algemene ontwikkeling. Ik vraag mij nu echt af, hoeveel leden dat nu nog kunnen zeggen. De JOVD is altijd een club geweest, waar eigen initiatief belangrijk was. Nu kom je zelfs daar niet veel verder mee."

Maar goed. Daar hebben we dus een nieuw beleid voor ontwikkeld, zodat we ze er desnoods aan hun haren bij kunnen trekken. Ik denk ...

"Kan jij denken dan? (Bij de JOVD geleerd, mis-schieten?)"

Ja, Margaret. Ik kan denken; maar dat terzijde. De nieuwe cursusopzet - met een duidelijke onderverdeling in organisatorische, politieke en sociale vaardigheids cursussen en de duidelijke aanspreekpartners in het V&S-secretariaat - moet het mogelijk maken om cursussen weer aantrekkelijk te maken voor alle leden.

"Inderdaad.

Op dit moment is een aantal 'ouwe bobo's' hard bezig met het herschrijven van het huidige cursusaanbod. Het uiteindelijke doel is een praktische en flexibele opbouw van de cursussen, waarbij de nadruk ligt op het eigen initiatief van een cursusleider. Dit houdt dan ook in dat we meer gaan werken met cursusleiders die verstand van zaken hebben op het terrein van een bepaalde cursus. Daarnaast zal er meer gewerkt gaan worden met rollenspelen. Een cursus is een stuk aantrekkelijker wanneer je zelf actief kan deelnemen, met het bijkomende voordeel dat de opgedane kennis ook beter blijft hangen. Ook zullen we inspringen op de problemen rond het huidige 'kader'. Een kadertraining op behoorlijk niveau, hoop ik rond te hebben voor het einde van het jaar."

Wellicht dat je, iets wat wij als werkende lieden onder elkaar al langer doorhebben, dat kader van je ook eens kan porren om een fatsoenlijke planning in elkaar te sleutelen.

"Yep, wij gaan er in ieder geval voor, de tweede helft van 1992 en voor 1993. Ik reken op steun vanuit de afdelingen. Een degelijke jaarplanning is gewoon een 'must'. Al met al is er best nog wat hoop voor de JOVD, zeker wanneer V&S ondergeschoven kind af is, als volwaardige pijler van de 3-poot, organisatie, politiek en vorming en scholing."

Euh, maar wij doen toch eigenlijk meer dan cursussen alleen, ouwehoer die je d'r bent...

"Dank je Martijn, met jou komen wij er wel!

Inderdaad betekent V&S wel iets meer dan alleen maar

cursussen. In dat opzicht komen dan ook de 3 pijlers van de JOVD weer om de hoek kijken. Forums, buitenlandse reisjes, sprekers etcetera etcetera, zijn bij uitstek activiteiten waar veel vaker de link gelegd zou moeten worden met V&S. V&S is een breed begrip en van enorm belang in een organisatie als de JOVD, dat moge duidelijk zijn.

Eén ding wil ik nog even kwijt. Met een behoorlijke dosis enthousiasme en inzet kunnen we veel doen in de JOVD. Het is niet altijd makkelijk, maar wel de moeite waard, zelfs na zes jaar actief lidmaatschap zie ik dat nog steeds in." ■

EVERYTHING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT RFJ, BUT WERE AFRAID TO ASK.

door de seminar-delegatie

Op 26, 27 en 28 juni jongstleden vond in Wenen een seminar plaats, dat was georganiseerd door de RFJ, de jongerenorganisatie verbonden aan de FPÖ. Namens de JOVD werd dit seminar bezocht door Petra van Riemsdijk, Martijn Boelen, Robbert Jan Sabel en Hans-Peter Lassche.

Het houden van dit seminar was een gevolg van het IFLRY-congres van november 1991. Op dat congres had de JOVD de banden van de RFJ met de FPÖ van Jörg Haider aan de orde gesteld en werd de RFJ hierom sterk bekritiseerd. Onze toenmalige Internationaal Secretaris, Ron Batten, stelde voor dat de RFJ een seminar zou organiseren over één van de onderwerpen die de FPÖ zo'n slechte naam hebben bezorgd. Dit onderwerp werd "Etnische minderheden in het Europa van de regio's". De bedoeling van het seminar was om de RFJ in de gelegenheid te stellen aan te tonen dat zij niet de "neo-nazi's" zijn waarvoor zij lijken te worden gehouden. Op het IFLRY-congres van november 1992 zal een beslissing worden genomen over het IFLRY-lidmaatschap van de RFJ.

Na aankomst op het seminar, in een luxueus vier-sterren-hotel, waarbij rijkelijk champagne werd geserveerd, bleek al snel dat de RFJ er op uit was de deelnemers om te kopen. De kritische JOVD-delegatie liet echter weten dat zij deze strategie doorzag en liet zich vervolgens dankbaar in de watten leggen. Na de welkomst-champagne was oorspronkelijk een lezing door Heide Schmidt gepland. Zij was tijdens de recente Oostenrijkse presidentsverkiezingen kandidate voor de FPÖ en wordt algemeen gezien als de belangrijkste vertegenwoordiger van de liberale vleugel binnen deze partij. Heide Schmidt is tevens derde voorzitter van het Oostenrijkse parlement en was vanwege een uitgelopen parlamentszitting verhinderd. In plaats van haar lezing werden de seminar-deelnemers vergast op een rondleiding door de parlamentsgebouwen. In de fractiekamer van de FPÖ hadden de deelnemers een onaan-

gekondigde, korte ontmoeting met de grote leider zelf, Jörg Haider. Op een vraag over de verschillen tussen de "nationale" vleugel van Haider en de "liberale" vleugel van Heide Schmidt, antwoordde Haider dat die verschillen veel kleiner zijn dan door de buitenwereld wordt verondersteld. De tweede dag van het seminar was gevuld met lezingen door mensen die beroepshalve met het onderwerp van het seminar te maken hebben. De ideeën van de RFJ en de FPÖ over minderheden kwamen niet aan de orde, net zo min als die van de andere deelnemende organisaties. 's Avonds gingen de omkoppogingen onvermoeibaar verder. Eerst was er een boeiende rondrit in een comfortabele touringcar met een deskundige gids door Wenen. De rest van de avond werd doorgebracht "im Heurigen", een wijnproeverij in de open lucht.

Op zondagmorgen was er eindelijk een discussie over het seminar-onderwerp tussen de deelnemers zelf. Alle deelnemende organisaties zetten hun visie over het minderhedenvraagstuk uiteen. Hieruit bleek dat de landen waaruit de deelnemers afkomstig waren, met zeer uiteenlopende kwesties te maken hebben. Voor de Oosteuropese landen is het minderhedenvraagstuk vooral het vraagstuk van de nationale minderheden. De Roemeense deelnemer vertelde bijvoorbeeld over de grote Hongaarse minderheid in zijn land. Voor de Slovenen zijn minderheden momenteel vooral de tienduizenden vluchtelingen uit de andere republieken van het voormalige Joegoslavië. De Westerse landen hebben vooral te maken met immigranten. In Groot-Brittannië zijn dat, net als in Nederland, gastarbeiders, maar ook veel mensen uit de voormalige koloniën. In Oostenrijk tenslotte gaat het om gastarbeiders en om de Sloveense minderheid in de deelstaat Karinthië (de thuisstaat van Haider). Het door alle organisaties onderschreven resultaat lag zeer in de lijn van de JOVD-resolutie over minderheden (de trouwe lezer van dit blad kent natuurlijk het minderhedenstandpunt van de JOVD, zo niet sla dan de Driemaster van januari 1992 nog eens open). De delegatie beseft zich natuurlijk terdege

dat het hier gaat om individuele RFJ'ers. Het is nog maar de vraag in hoeverre het onderschrijven van het eindresultaat van dit seminar een vrijblijvend gebaar is of niet.

Een belangrijk onderdeel van ieder seminar vormen de informele contacten. Vooral tijdens deze contacten is veel gesproken over de FPÖ, de RFJ, de banden tussen beide en over de politiek en de mogelijke beweegredenen van Jörg Haider. Volgens de delegatie waren de aanwezige RFJ'ers bepaald geen halve of hele neo-nazi's, maar ook hier geldt weer dat het ging om individuele RFJ'ers. Overigens was wel het halve hoofdbestuur van de RFJ aanwezig, inclusief de voorzitter Herbert Scheibner (tevens parlementslid voor de FPÖ). Eén van de vragen die de RFJ'ers het meest gesteld werd, was waarom ze de FPÖ onvoorwaardelijk blijven steunen. Deze onvoorwaardelijke steun blijkt uit hun blad "Tangente" en uit een resolutie van die strekking die de RFJ heeft aangenomen en is dus niet alleen een inschatting door de buitenwereld. Informeel echter lieten sommige RFJ'ers weten dat zij ook niet zo gek zijn op Haider en meer op de lijn van mevrouw Schmidt zitten. Het wordt vermoeiend, maar ook hier gaat het weer om individuen. Hun verklaring waarom ze dan toch achter de RFJ-politiek van onvoorwaardelijke steun aan de FPÖ staan, bestaat uit vier elementen. Ten eerste stellen zij dat het stom zou zijn om nu met de FPÖ te breken, nu het zo goed gaat. Ten tweede beweren sommigen van hen dat zij willen proberen de FPÖ van binnenuit te hervormen. Zij zeggen dat de oppositie binnen de FPÖ tegen Haider aanzienlijk is. (Dat weten ze dan goed te verbergen.) Ten derde is de informatie die de buitenwereld over de FPÖ en Haider krijgt volgens hen gekleurd door de vijandige Oostenrijkse pers die geheel in handen is van de twee grote partijen, de socialistische SPÖ en de conservatieve ÖVP. Hun laatste argument is, dat de oppositiepolitiek van Haider in het algemeen zeer goed is. Haider is degene die probeert het vastgeroeste systeem van gunsterverdeling tussen ÖVP en SPÖ te doorbreken.

De JOVD-delegatie vindt echter dat al deze argumenten niets afdoen aan het feit dat de RFJ de FPÖ officieel blijft steunen. Verder valt op de door de RFJ aangevoerde argumenten nog wel het één en ander af te dingen. Het argument "never change a winning team" kan nooit onvoorwaardelijk zijn: hoever kan het "winning team" gaan, voordat de grens getrokken wordt? Kortom er komt een moment dat ook de RFJ moet zeggen: "Tot hier en niet verder.". Voor hen is dat moment schijnbaar nog niet daar, voor de JOVD wel. Het veranderen van de FPÖ van binnenuit is een loffelijk streven, maar onbewijsbaar tegenover de buitenwereld. Het derde en vierde argument, namelijk dat de Oostenrijkse samenleving geheel is vastgeroest, lijkt inderdaad waar. Misschien is het zo dat Oostenrijkse media bezig zijn aan een hetze tegen Haider en de FPÖ. De JOVD heeft echter ook veel letterlijke teksten van uitspraken van Haider onder ogen gehad en heeft zich dus niet alleen op berichten uit de pers gebaseerd. De positieve elementen van de politiek van Haider maken de negatieve elementen natuurlijk niet ongedaan: het is geen winst- en verliesrekening.

Samenvattend kan gezegd worden, dat de RFJ geen "foute" organisatie is, maar dat hun steun aan de politiek van de FPÖ in het algemeen en Haider in het bijzonder hen medeverantwoordelijk maakt voor deze politiek. ■

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

door Koen Petersen

Wie op een druilerige achternamiddag het grauwe Nederlandse klimaat wil ontstijgen zonder daar al te veel moeite voor te doen, moet het boek "De Keizer" van de Poolse journalist Richard Kapuscinski eens ter hand nemen. De bloemrijke schets van het leven aan het hof van Keizer Haile Selassie van Ethiopië doet de lezer versteld staan - vooral wanneer die zich bedenkt dat deze heerser nog geen twintig jaar geleden gelijktijdig aan zijn politieke einde kwam met de Amerikaanse president Richard Nixon, in 1974.

De Keizer was een drukbezet man. Nadat "Zijne Verheven Majesteit" tijdens zijn dagelijkse ochtendwandeling door achtereenvolgens de chef van de inlichtingendienst, de minister van Industrie en Handel en het hoofd van de politieke politie van de laatste ontwikkelingen in het land op de hoogte was gebracht, begaf hij zich naar de Audiëntiezaal voor het Uur der Benoemingen. "Zijne Voortreffelijke Majesteit" nam plaats op zijn troon, waarna de kussenzetter het juiste kussen tussen de bungelende voeten van de kleine monarch en het hoogpolige tapijt schoof. De aanwezige hoogwaardigheidsbekleders wachtten in spanning af wie van hen voor een promotie in aanmerking zou komen. De gelukkige veranderde zinderogen. Zijn gezicht verstrakte, het zag er krachtiger en beslist uit. Zijn stap werd gewichter, en zelfs zijn postuur nam een andere vorm aan. "Jazeker, mijnheer, de kracht van een keizerlijke benoeming was verbazingwekkend!"

"Zijne Genadige Majesteit" streefde naar een verdere (?) ontwikkeling en vooruitgang van zijn land. Hij zette niet alleen in de hoofdstad Addis Abeba indrukwekkende gebouwen neer, ook mochten talentvolle studenten van hem - bij gebrek aan scholen in het keizerrijk - in het buitenland studeren.

Het duurde echter niet lang voordat hij daar spijt van kreeg. De teruggekeerden zaten namelijk vol met "afwijkende ideeën, disloyale visies, schadelijke overwegingen, en onredelijke en de orde verstorende plannen". In plaats van zichzelf blind achter de Keizer op te stellen, verkondigden zij doorlopend hun afwijkende meningen. Als in 1973 de Britse journalist Jonathan Dimbleby de grote hongersnoden in Ethiopië vastlegt en via de BBC uitzendt, ontstaat in de wereld grote beroering. Het Keizerrijk wordt overspoeld met journalisten. Dit bezorgt de minister van Voorlichting grijze haren. Als de journalisten vragen stellen over de hongersnood, antwoordt hij dat hem daarvan niets bekend is. Wanneer de journalisten vragen of zij naar de hongergebieden mogen reizen, zegt hij Nee, omdat daar te veel bandieten zitten. "Deze minister regelde een aangelegenheid altijd zo dat alles goed afliep en er als een succes uitzag, terwijl de pers er over schreef als was het een overwinning geweest."

Helaas laten zijn gaven deze minister tijdens de opstand van 1974 in de steek. De Keizer wordt afgezet, de minister doodgeschoten. Een dramatisch einde van een prachtig boek. Het is alleen jammer dat alles ècht gebeurd is.

"De Keizer"

door Ryszard Kapuscinski

Prijs: f 11,-

ISBN 90-6766-096-5

SOMALIË STERFT..EN DE WERELD KIJKT TOE

door Hans-Peter Lassche, hoofdbestuur

In Somalië speelt zich momenteel een drama van ongekeerde omvang af. Duizenden mensen per dag sterven door honger, uitputting en oorlog. Miljoenen mensen worden direct bedreigd. Deze ramp is door hulpverleners al "de ergste van de laatste tien jaar" genoemd. Het probleem voor de Somaliërs is, dat prime-time van de Westerse televisie-stations voor het voormalige Joegoslavië is gereserveerd, omdat de nieuwsaarde van stervende blanke mensen nu eenmaal veel groter is dan die van stervende zwarte mensen. Alle aandacht van het Westen en (dus?) van internationale organisaties als de VN is gericht op Sarajevo. Op die stad richt zich de internationale hulp, zodat er geen geld overblijft voor (humanitaire) actie ten behoeve van Somalië. Dit wordt nog versterkt door het feit dat vele landen hun VN-contributies veel te laat betalen. Secretaris-Generaal Boutros Ghali van de VN (de eerste Afrikaanse SG) heeft deze eenzijdige oriëntatie al bekritiseerd.

De reactie in het Westen is: "Het is onze schuld niet" en "We kunnen er niets aan doen". Beide reacties zijn niet (geheel) waar. Ten eerste is de ramp wel (gedeeltelijk) de schuld van het Westen, hoewel dat voor het bieden van hulp geen rol zou moeten spelen. Omdat het echter vaak als argument voor passiviteit wordt gebruikt, wil ik er toch op in gaan. De schuld waar ik op doel is niet gelegen in de voormalige kolonisatie, maar in de post-koloniale geschiedenis van de regio. Ten tijde van de Koude Oorlog was de Hoorn van Afrika van groot strategisch belang, onder meer omdat de Westerse olie langs deze route haar weg naar Europa vond. In Somalië kwam in 1969 het marxistisch georiënteerde bewind van Siad Barre aan de macht. Het land kwam daarmee automatisch onder Sovjet-invloed te staan. Halverwege de jaren zeventig kwamen ook in het buurland Ethiopië de marxisten aan de macht. Beide landen waren gezworen vijanden, zodat de Sovjet-Unie gedwongen werd partij te kiezen. Moskou koos uiteindelijk voor Ethiopië. Somalië werd daarom in de armen van het Westen gedreven. Het land kon rekenen op ruimhartige (militaire) steun van de Verenigde Staten en werd helemaal volgepompt met wapens, zoals Ethiopië door de Sovjet-Unie tot de tanden toe bewapend werd. Na het aflopen van de Koude Oorlog verloor de Hoorn het enorme strategisch belang, dat voor de warme belangstelling van zowel Oost als West had gezorgd. Somalië werd aan zijn lot overgelaten en zonder de machtige beschermheren in Washington werd het voor het wrede bewind van Siad Barre steeds moeilijker om de macht te behouden tegen de van alle kanten oprukkende verzetsgroepen. Uiteindelijk werd Barre op 26 januari 1991 uit de hoofdstad Mogadishu verdreven. De strijd om de hoofdstad in december 1990 en januari 1991 was al zo hevig, dat organisaties als Artsen zonder Grenzen en het Rode Kruis

zich uit Mogadishu terugtrokken. Ook toen ging de strijd in Somalië grotendeels aan het Westen voorbij, omdat de oliebelangen in de Golf verdedigd moesten worden.

Na de vlucht van Siad Barre spraken alle verzetsgroepen af te zullen samenwerken en te streven naar de vestiging van een democratie in Somalië. De verzetsgroepen waren echter zeer verdeeld en veelal regionaal georiënteerd. Weliswaar is Somalië etnisch gezien een homogeen land, maar het Somalische volk is opgedeeld in clans en subclans en deze clans zijn eerst door de Italianen en later door het bewind van Barre altijd tegen elkaar uitgespeeld. Het lukte ook na januari 1991 niet de oude meningsverschillen en rivaliteiten te overwinnen. Al snel raakten de belangrijkste verzetsgroepen onderling slaags. Zelfs binnen de verzetsgroepen bestond vaak onenigheid, zoals binnen het Verenigd Somalisch Congres (USC), de groepering die in januari 1991 de macht gegrepen had. In januari 1991 was Ali Mahdi van het USC president van een interim-regering geworden, waardoor vele andere verzetsleiders, binnen en buiten het USC, zich gepasseerd voelden. Eén van deze verzetsleiders was generaal Aideed (USC). In september 1991 kwam het tot gevechten tussen troepen van Ali Mahdi en van Aideed, waarbij al honderden doden vielen. In november 1991 wist generaal Aideed Ali Mahdi te verslaan, maar in Somalië is dat onder de huidige omstandigheden een zeer relatief begrip, omdat "verslagen" groepen zich gewoonlijk hergroeperen en zich weer in de strijd om de macht storten. Ook in maart van dit jaar kwam het weer tot hevige

Toekomstmuziek ?

gevechten tussen de aanhangers van Ali Mahdi en Aideed, terwijl in april een opmars van Siad Barre pas op 30 kilometer van de hoofdstad tot staan gebracht werd. Buiten deze "politiek relevante" verhevingen van de strijd, gaat het dagelijkse vechten en moorden gewoon door. Vanwege het ontbreken van politieke gevolgen halen deze dagelijkse gevechten de pers al helemaal niet meer, terwijl de "politiek belangrijke" gebeurtenissen de pers sporadisch nog halen.

Naast de burgeroorlog wordt Somalië ook nog getroffen door een ernstige droogte, al is het nog maar de vraag of de bevolking door de burgeroorlog anders wel aan zaaien en oogsten was toegekomen. De droogte heeft echter wel tot gevolg dat de héle regio met grote voedseltekorten kampt, zodat de bereidheid om vluchtelingen op te nemen nog kleiner is dan normaal.

Het is overigens niet aan ons in het Westen om deze landen hierom te kritiseren. Deze straatarme regio kampt al met een enorm vluchtelingenprobleem. Ethiopië heeft te maken met vluchtelingen uit Soedan, uit Somalië en mensen die in eigen land voor het geweld op de vlucht geslagen zijn. Somalië herbergt veel vluchtelingen uit Ethiopië, vooral etnische Somaliërs die na de Ogaden-oorlog (1977-'78) tussen Ethiopië en Somalië naar Somalië vluchtten. Kenia, als redelijk stabiel land in de regio, heeft te maken met vluchtelingen uit alle richtingen. Een tweede reden waarom het niet aan het Westen, behalve Duitsland, is om deze landen te kritiseren, is het constante zoeken naar argumenten om maar zo weinig mogelijk vluchtelingen, ontheemden, asielzoekers - of hoe Kosto cum suis ze ook noemen - op te nemen.

Ondertussen gaat het geweld in Somalië gewoon door. Het is voor hulpverleners bijna onmogelijk om de weinige hulp die beschikbaar is, op de juiste plaats te krijgen.

Een Rode-Kruisvlag dwingt in Somalië geen eerbied af. Voedselkonvoien worden door allerlei lokale warlords "gevorderd". Ooggetuigenverslagen uit het land maken regelrechte walging los bij degenen die nog de moeite nemen ze echt te lezen. Enkele citaten uit een Volkskrant-artikel van Els de Temmerman (16 juli) getiteld "Grafdelvers kunnen massale sterven in Somalië niet bijhouden". "Vluchtelingen vallen neer langs de kant van de weg, terwijl vrachtwagens met geplunderde hulpgoederen voorbijrijden..." In het artikel wordt Jeff Loene van het Rode Kruis, "de koning van de hulpverleners", geciteerd: "Ik ga daar niet meer naar toe. Ik kan het niet meer aanzien. Ik ga er aan kapot. (...) De anarchie is zo groot dat diplomaten een terugkeer naar hun ambassades in Mogadishu in de komende dertig jaar (!) niet voor mogelijk houden. (...) Velen verborgen hun laatste restjes sorghum in de grond", legt Sherif Ali uit. "Toen de soldaten dat ontdekten, hebben ze van meer dan honderdtwintig mensen oren, lippen, neuzen of handen afgesneden. Van sommigen werd het hele lichaam in stukjes gehakt."

Ik pleit er hier niet voor om Joegoslavië (of Cambodja, of Afghanistan, of Nagorno-Karabach) maar te vergeten.

Waar ik voor pleit is om  en van de grootste rampen die zich op dit moment in de wereld voltrekken, niet ongemerkt, niet zonder inspanning vanuit het Westen, niet zonder misschien een humanitaire interventie, voorbij te laten gaan. Als er nu niets gedaan wordt, blijft er namelijk weinig over om te helpen. ■

POLITIEK EN ECONOMISCH LIBERALISME: EEN REACTIE

door Jan Kees Martijn

In het juni-juli nummer van Driemaster stond een opmerkelijk artikel van Yair Pinto. In het stuk werd ondermeer betoogd dat een progressief belastingstelsel, waarbij mensen met een hoger inkomen een groter deel daarvan aan de belastingdienst moeten afdragen, niet liberaal is. Aangezien de JOVD zich nog onlangs voor zo'n stelsel heeft uitgesproken, is er alle reden op het artikel in te gaan. Een nadere beschouwing leert dat er op Pinto's gedachtegang wel wat valt af te dingen.

De redenering van Pinto kan in drie stappen worden uiteengezet:

1. een werkelijk liberalisme kan pas worden toegepast als mensen elkaar niet kunnen doden, verwonden, bestelen etcetera en als hun bestaanszekerheid is gegarandeerd;
2. de overheid dient voor deze bestaanszekerheid te zorgen, om de kosten van de uitkeringen te dekken moet belasting worden geheven;
3. de belastingbetalers moeten door de belastingen zo min mogelijk in hun vrijheid worden aangetast. Dit wordt bereikt als iedereen naar verhouding evenveel belasting betaalt. "Als de staat door middel van een progressief belastingstelsel de inkomens zou nivelleren, beperkt zij de vrijheid van de burgers omdat zij gelijkheid oplegt.

Mijn kanttekeningen richten zich op het eerste en het derde punt van de bovenstaande redenering. Uit het eerste punt blijkt dat Pinto een eigen kijk heeft op wat het liberalisme inhoudt. Liberalisme is voor hem: onbeperkte vrijheid. Voor de meeste liberalen zijn naast vrijheid bijvoorbeeld ook sociale rechtvaardigheid en tolerantie wezenlijke ingrediënten van het liberalisme. In die benadering is het garanderen van bestaanszekerheid niet een randvoorwaarde om vervolgens een liberaal stelsel te kunnen invoeren, maar een wezenlijk onderdeel van dat liberale stelsel zelf.

En als het streven naar sociale gerechtigheid onderdeel uitmaakt van van een maatschappijvisie, dan zal dat streven ook in het belastingstelsel tot uitdrukking mogen komen. Met andere woorden, dan kan een progressief belastingstelsel nodig zijn om een in liberale ogen rechtvaardige inkomensverdeling te bereiken.

Mijn tweede opmerking betreft het derde punt van zijn redenering, waarin wordt beweerd dat een progressief belastingstelsel de individuele vrijheid meer beperkt dan een proportioneel stelsel. Het is duidelijk dat het opleggen van de plicht om belasting te betalen iemands vrijheid beperkt. Maar een relatie tussen de mate van vrijheidsbeperking en de mate van belastingprogressie lijkt mij minder eenvoudig te leggen. Een beperkte mate van belastingprogressie houdt de "rangorde" van de inkomensverdeling in stand. Ook blijft het dan mogelijk om door beter te presteren meer te verdienen. Alleen de geldelijke omvang van de inkomensverschillen neemt af, maar het is niet duidelijk hoe de mate van vrijheidsbeperking in geld kan worden uitgedrukt.

Mijn conclusie uit het bovenstaande is zeker niet dat liberalisme een progressief belastingstelsel met zich mee brengt. Maar wel dat de stelling dat zo'n stelsel niet liberaal zou zijn niet algemeen geldend is. Die stelling is gebaseerd op een zeer specifieke invulling van het begrip liberalisme en op een twijfelachtige relatie tussen belastingprogressie en individuele vrijheid. Het huidige standpunt van de JOVD is derhalve niet in strijd met liberale uitgangspunten. ■

TOETREDING TOT DE VVD

door onze redacteur Folkert Bolkestein,

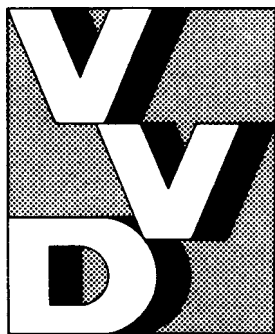
Dames en heren. Het gaat slecht met de organisatie. Steeds meer afdelingen worden inactief of verdwijnen van de kaart. Geruchten dat het ledental is gedaald blijken bij aanvraag te kloppen. Dat het organisatiebeleid falende is staat als een paal boven water. Ik verklap het maar alvast, dit artikel gaat over de vraag hoe wij voor onze organisatie het tij nog kunnen keren. Hierbij geef ik toe dat ik niet de enige ben die ideeën in deze richting heeft, ieder aantredend hoofdbestuurslid heeft wel plannen om het roer om te gooien - de kwade niet te na gesproken natuurlijk. "Het roer omgooien" verwatert dan doorgaans in enige weken tijd tot een promotie-actie hier en een vliegend brigadiertje daar. Ook als er sporadisch eens een idee uit een afdeling komt, vloeien hier geen grote daden uit voort. Mijne heren: grote problemen vragen om grote oplossingen! Een paardemiddel dus.

Alvorens bij het paardemiddel te komen zal ik eerst nog even kort de problemen noemen, hoewel deze eigenlijk bij iedereen bekend zijn. Enige tientallen leden uitgezonderd vragen alle JOVD'ers zich af: "Waar doe ik het allemaal voor?", respectievelijk: "Waar zóu ik het allemaal voor doen?" De JOVD bestaat immers uit bestuursleden die activiteiten organiseren waarbij het bestuur zelf de gehele opkomst uitmaakt en uit enkele "gewone" leden die met veel inzet moties over de Palestijnen schrijven waaraan de rest van de wereld vervolgens geen boodschap lijkt te hebben. Hetgeen aan aardigs resteert zijn bestuurscrises en het maken van "carrière". Carrière binnen de JOVD wel te ver-

staan, zodat je je dan ook weer kan afvragen wat het nut daarvan is.

De belangrijkste oorzaak van de problemen waarmee de JOVD kampt, is dat "het uitdragen van liberalisme", "jongeren bewust maken van (liberale) politiek" en "leerschool en denktank zijn voor het liberalisme" te weinig concrete doelstellingen zijn om het JOVD-kader blijvend te enthousiasmeren. En te weinig concreet om min of meer in (liberale) politiek geïnteresseerde jongeren lid te maken en lid te houden. Mijn overtuiging is dat de meeste leden lid zijn geworden vanwege de standpunten of zelfs het soort mensen waarvoor de JOVD staat.

Dus niet in de eerste plaats om de politiek-in-het-algemeen, om uit een liberale invalshoek " bezig " te zijn. Laat staan om hun hele JOVD-tijd slechts meningen uit te wisselen met collega-JOVD'ers, al leer je daarvan nog zoveel. Toegegeven, er zijn misschien vijftig JOVD'ers die de hele dag bezig zijn "jongeren te enthousiasmeren voor de (liberale) politiek", en die nog gelukkig zijn ook. Deze vijftig mensen in de JOVD zijn jammergenoeg ook de enige vijftig in Nederland. Daar valt dus geen ledenwinst te behalen. Menigeen werd trouwens lid van de JOVD omdat hij een politieke loopbaan ambieert, en wil dat de JOVD hem daarbij helpt. In ieder geval wil hij lid zijn van een club die wat voor hem betekent en waarop hij trots kan zijn. Helaas is de JOVD op afdelingsniveau veelal te klein om activiteiten van enige allure te organiseren. Voor districten als geheel zijn de reisafstanden vaak weer te groot. De JOVD is te kleinschalig en zou dit ook bij een verdubbeling van het ledental nog zijn.

VVD.

**DE ENIGE LIBERALE PARTIJ
VAN NEDERLAND.**

Er bestaat een maatregel die de JOVD een krachtige impuls kan geven: lidmaatschap van de VVD. Ik noem dit bewust niet "opgeven van de onafhankelijkheid", want dat houdt iets heel anders in.

Al de genoemde problemen kan de JOVD binnen de VVD veel gemakkelijker oplossen dan daarbuiten. De VVD biedt immers uitzicht op de werkelijke politiek, waarin beslissingen worden genomen die voor iedereen bindend zijn. Bovendien kan de VVD op deze manier gemakkelijker kennis van zaken en kennis van personen op jeugdige liberalen overdragen en niet in de laatste plaats ook meer geld. Wat zijn de nadelen van het samengaan met de VVD? Tegenstanders van het samengaan met de VVD noemen doorgaans de volgende drie nadelen:

1. de JOVD zou dan niet meer geheel onafhankelijk standpunten kunnen innemen;
 2. de jonge liberalen zouden binnen de VVD niet voldoende serieus worden genomen, te weinig aanbod komen;
 3. het zou potentiële nieuwe leden (misschien ook huidige leden) kunnen afschrikken om zich al meteen bij een politieke partij aan te sluiten.
- Alle drie de nadelen worden ten onrechte genoemd.

1. Jonge Socialisten en CDJA nemen, hoewel lid van de moederpartij, toch onafhankelijk standpunten in. Hoe zouden zij ook kunnen worden gemanipuleerd? De enige manier waarop de VVD persberichten die voor haar onwelgevallig zijn, zou kunnen sanctioneren, zou zijn het dichtdraaien van de geldkraan. Allereerst zal de VVD hiertoe uit een vorm van zelfrespect al niet snel besluiten, bovendien krijgt de JOVD in de huidige situatie toch al niet veel geld van de VVD. Erop achteruitgaan kunnen we eigenlijk niet.

2. Het is waar dat sommige VVD'ers wat minachtend staan tegenover jongeren en hun politieke mening. Voor het grootste deel van de VVD'ers geldt dit echter niet. Indien de jongeren binnen de VVD een eigen organisatie vormen zullen zij ook duidelijker van zich kunnen doen spreken. Op dit punt valt bovendien ook niet veel te verliezen in vergelijking tot de huidige situatie, waarin de JOVD hoegenaamd geen invloed heeft binnen de VVD.

3. Bij ledenwerfacties op straat en op scholen zijn JOVD'ers vaak al blij en verrast als een niet-lid reeds de naam "JOVD" heeft gehoord, en herkent als het zoontje van de VVD. JOVD'ers leggen dan trots uit dat hun organisatie niet alleen aan onafhankelijke meningsvorming doet, maar zelfs organisatorisch geheel onafhankelijk is van de VVD. Het eerste punt vinden potentiële leden vaak erg mooi, hoewel zij niet anders hadden verwacht, het tweede punt kan hen minder schelen. Heel vaak wantrouwen potentiële leden zelfs onze onafhankelijke organisatie, als een clubje mensen die alleen met zichzelf en elkaar bezig zijn. Hoewel wij wel beter weten, kan je deze mensen toch niet helemaal ongelijk geven. Is de stap om lid te worden van de VVD wel zoveel groter dan bij de JOVD? Is het in sommige gevallen misschien zelfs omgekeerd?

Mijn betoog is hopelijk duidelijk. De JOVD moet het onnozele gedweep met haar zelfstandigheid stoppen. De argumenten vóór toetreding tot de VVD zijn evident. De argumenten die worden genoemd tégen toetreding tot de VVD berusten minder op feiten dan wel op romantiek. ■

PROJECTGROEPEN EN COMMISSIES

Verslaving

Verslaving kent vele verschijningsvormen. Drank, sigaretten, alcohol, soft- en harddrugs etc. Een interessant onderwerp om je mee bezig te houden, want hoe ga je om met verslaving en verslaafden? Ga je uit van de maximale eigen verantwoordelijkheid, opteer je in sommige gevallen voor gedwongen afkicken? Tot nu stelt de JOVD zich op het wat ongenueanceerde standpunt dat je alles mag doen waar je zin in hebt, zolang anderen maar geen last van je hebben. Vanuit liberaal oogpunt gezien misschien een prachtig standpunt, maar is het niet wat al te makkelijk?

Over deze en vele andere aanverwante onderwerpen zal de Projectgroep Verslaving zich de komende tijd gaan buigen. Heb je interesse om aan de discussie mee te doen, geef je dan op bij Marco Frijlink: tel. 085-643218.

Mobiliteit

Mobiliteit, onderwerp van de JOVD-VVD topkadercursus van 1991, kent vele deelproblemen. Moet het Nederlandse wegennet worden uitgebreid, het beroeps-goederenvervoer worden gestimuleerd - en hoe dan -, mogen strengere milieu-eisen invloed hebben op mobiliteit, moet het openbaar vervoer kostendekkend worden en mag dat vergaande invloed hebben op de mobiliteit van burgers? Dit zijn nog maar enkele voorbeelden van mogelijke discussie-onderwerpen. Denk ook aan planning van woon- en werkgebieden, parkeerbeleid, maximumsnelheid, Betuwelijn - al dan niet ondergronds - en ga zo maar door. Kortom, genoeg om een Projectgroep Mobiliteit zich mee bezig te laten houden.

Voor deze projectgroepen is geen speciale voorkennis vereist. Er zal ongeveer eens per maand worden vergaderd. Heb je interesse, of wil je eerst wat meer informatie, bel dan met Marco Frijlink: 085-643218.

Oproep commissies

Een tijdje geleden zijn er commissies ingesteld op een aantal belangrijke beleidsterreinen. In deze commissies zitten mensen die al het nodige van het onderwerp afweten. Zij houden zich bezig met het discussieren over actuele gebeurtenissen, het naar aanleiding daarvan eventueel schrijven van moties, het schrijven van nota's, artikelen etc. Ook begeleiden zij afdelingen die wat met het onderwerp van de commissie willen doen. Denk aan het houden van spreekbeurten, het deelnemen aan forums en dergelijke.

Commissies vergaderen ongeveer zeven keer per jaar.

Er zijn nog een paar plaatsen in de commissie **Milieu** en in de commissie **Onderwijs**. Weet je wat van het onderwerp af en heb je belangstelling, informeer dan even bij Marco Frijlink, 085-643218; of stuur even een briefje, Vijverlaan 5, 6881 HJ te Velp. ■

VERSLAG VAN DE OOST-EUROPAREIS

door Edwin Burgers

Maandag 20 juli 1992. Terwijl twee van de acht deelnemers juist de avond tevoren terug waren gekomen van een seminar-bezoek bij de Duitse JuLi's werd deze morgen opnieuw voor de oostelijke richting gekozen, nu echter met als doel om onze liberale vrienden in Slowakije en Hongarije te ontmoeten en natuurlijk vakantie te vieren. De twijfels over onze metgezel en tweede huis, de door de organisator (IS) gehuurde Toyota Hiace bleken ongegrond, daar deze in staat was om de acht JOVD'ers (Mirjam Spiering, Karen Jedema, Antoinette Kruit, Dennis Straat, Jan Kees Martijn, Kees Hoving, Michael van Turnhout en Edwin Burgers) met 170 km/h berg af over de Deutsche Autobahnen te laten jakkeren. Maar niet alleen de Jap, ook wij kunnen op een geslaagde reis terugkijken.

Ons eerste reisdoel was Praag. 's Morgens om tien uur vertrokken we gezamenlijk vanuit grensplaats Zevenaar, waarna we door de voormalige DDR trokken, alwaar slechts enkele wachtershuisjes op de vangrail en een enkele uitkijkpost in de verte ons aan het ineengestorte communisme herinnerden. Daarna ging het zuid-oost-waarts. Na een diner met discomuziek op de achtergrond (naar later bleek niet ongebruikelijk in die kontreien) kwamen we rond middernacht Tsjechië binnen (daar Bohemia genoemd). Na een lange rij vrachtwagens aan de grens volgde een lange rij schaars gekleede lifsters. Nu was het ook wel erg warm en ook wij wilden graag naar Praag, maar zij wilden wel èrg graag met ons mee. Enkele nieuwe hotelletjes aan het einde van de route maakten de gedoogzone duidelijk. Pas om één uur arriveerden we in Praag bij het, nog geopende, hotel.

De volgende morgen werd zonder Kees en Jan Kees Praag bekeken, omdat zij eerst onze 's nachts weggesleepte bus bij het politiebureau moesten ophalen. Boete slechts 20 gulden. De kathedraal op de berg bekeken we gezamenlijk. Die nacht werd in een tot jeugdherberg omgebouwde school op campingbedjes doorgebracht.

Na ontbijt en persoonlijke korfbalcoaching van Jan Kees vertrokken we de derde morgen naar Bratislava, de hoofdstad van het armere en minder geïndustrialiseerde Slowakije. Het jeugdhotel daar bleek een soort campusflat te zijn, waar we reeds 's avonds onze eerste ontmoeting hadden met Suzanne,

een negentienjarige van het Internationaal Secretariaat van de Slowaakse liberale jongerenorganisatie DMS. Met haar aten we in een restaurant, waar een ingehuurd vioolspeler tot onze grote schrik en tot grote vreugde van Amsterdammer Jan Kees plots "Tulpen uit Amsterdam" begon te spelen. Later bekeken we Bratislava by night, om pas de volgende dag over DMS, de JOVD en de scheiding van Tsjechië en Slowakije te spreken. Opvallend is dat het lidmaatschap van DMS gratis is, waardoor het ledenbestand (1600) veel "papieren" leden bevat. 's Middags volgde op het secretariaat een ontmoeting met oud-voorzitter Jan Holcik, waarmee we ook over de scheiding en over de behandeling van de minderheidsgroeperingen en positieve discriminatie aldaar spraken.

Vrijdag tot en met maandag brachten we in de prachtige stad Budapest door. Hier hadden we een ontmoeting met Peter Guba van Fidesz. Fidesz was vroeger een liberale jongerenorganisatie, maar sinds een tijd is het de derde politieke partij van het land, die ondanks deelname aan verkiezingen nog steeds een leeftijdsgrens van 35 jaar kent voor lidmaatschap. Deze grens staat overigens wel ter discussie in de partij. Omdat Fidesz het lidmaatschap van de Liberale Internationale heeft aangevraagd, wilde Peter graag van ons de visie van de VVD op deze organisatie horen. Verder spraken we onder andere over hun laatste congres en over de situatie in (voormalig) Joegoslavië. De verslagen van de ontmoetingen met Fidesz en DMS liggen overigens op het novembercongres ter inzage.

Naast deze politieke ontmoeting hebben we in Budapest de beroemde gebouwen bezichtigd en Budapest 's nachts bekeken vanaf de Citadel (werkelijk schitterend). Zondag was ook voor ons een rustdag, we gingen zwemmen in een openluchtzwembad op het eiland tussen Buda en Pest. Was het zwemwater al smerig, bij het afdouchen kreeg je de indruk dat uit de douches rioolwater stroomde. Die avond bezochten we de opera voor een voorstelling van "Don Giovanni" van Mozart, waarna we in het casino van het Hiltonhotel een gokje waagden. Via laatste tussenstop Wenen, erg duur vergeleken met het Oostblok, maar wel met een veel vriendelijkere bevolking, kwam er op 30 juli helaas een einde aan onze vakantie. De hecht geworden club ging uit elkaar, maar de reünie komt eraan! ■

LAAT

door Koen Petersen

En voor de laatste ontwikkelingen van de Amerikaanse presidentsverkiezingen schakelen we over naar onze correspondent in Washington. Hallo? Paul?

Dag Maartje.

Paul, hoe gaat dat in z'n werk, die presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten?

Nou, Maartje, het is goed dat je die vraag stelt. De president wordt namelijk gekozen volgens een bui-ten-ge-woon ge-compliceerd systeem dat in essentie al zo oud is als de Amerikaanse Constitutie. Eigenlijk komt dat hier op neer dat de Amerikanen kiesmannen kiezen, en die kiesmannen kiezen dan weer de president.

Goh, wat ingewikkeld. Paul, de populariteit van president Bush is tanende. Zou hij zich daar zorgen over maken?

Ach, Maartje, vanmorgen zag ik op CNN... eeh... ik bedoel... mijn bronnen vertrouwden mij onlangs toe dat ook George Bush beseft dat hij niet meer zo populair is als tijdens de Golfoorlog.

Tja, wat naar zeg. Maar was het niet heel erg dom van president Bush om aan het eind van die oorlog Saddam Hoessein op zijn troon te laten zitten?

Maartje, het is uiterst aard niet aan mij om de president van de Verenigde Staten te

bekritisieren, maar het is inderdaad ontzettend dom en kortzichtig geweest van Bush om Saddam Hoessein eerst uit te maken voor de nieuwe Hitler en vervolgens zijn schrikbewind ongemoeid te laten.

Poeh, wat vervelend nou allemaal. Nu heeft de Democratische Partij gouverneur Bill Clinton van Arkansas genomineerd voor het presidentschap. Ondanks de schandalen die tijdens de voorverkiezingen boven water zijn gekomen doet hij het nu erg goed in de peilingen. Kun je zeggen dat Clinton zijn verleden is ontgroeid?

Maartje, ik kan me goed voorstellen dat de verleiding om de

zaken te vereenvoudigen moeilijk te weerstaan is. De verk zit echter veel en veel ingewikkelder in de steel dan jij nu doet voorkomen. Clinton heeft namelijk vanaf de voorverkiezingen te maken gehad met diverse schandalen. Toch is hij door zijn partij genomineerd en noemt hij zichzelf een *come back kid*.

Ik denk dat je nu gerust kunt stellen dat Clinton zijn schandalen is ontgroeid.

Mmmh? Ja, ja. Paul, ten tijde van het Watergate-schandaal - als gevolg waarvan president Nixon in 1974 moest aftreden - was George Bush voorzitter van de Republikeinse Partij. Was ook hij bij die Watergate-affaire betrokken?

Nou, Maartje, in de memoires van president Nixon las ik... eeh... ik bedoel natuurlijk... toen ik onlangs op een receptie

in New York met Richard Nixon sprak, verzekerde hij mij dat George Bush op geen enkele wijze schuld heeft aan de Watergate-affaire.

Paul, zeg eens eerlijk, vind jij George Bush ook een nietszeggende president?

Nou, Maartje, ik moet je zeggen dat dat niet uniek is.

Ook president Calvin Coolidge had de reputatie bijna niets te zeggen.

Toen een dame in zijn bijzijn beweerde dat zij in een conversatie tenminste drie woorden uit hem kon trekken, was het enige dat Coolidge zei: "You lose".

Ha, ha, ha. Paul, als ik beloof dat ik het niet doorvertel, wie denk jij dan dat de presidentsverkiezingen in november gaat winnen?

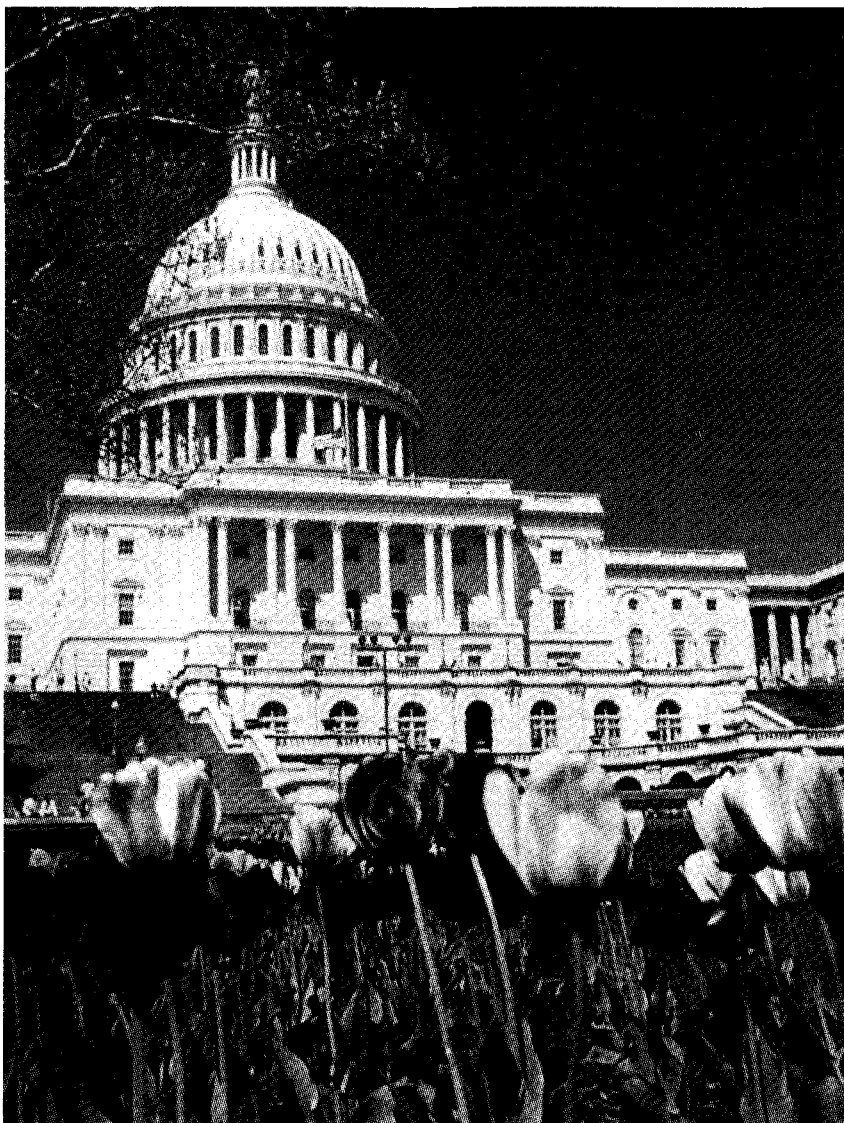
Ach, Maartje, er kan nog zoveel gebeuren tussen nu en de

verkiezingen van november dat het een vol-strekt zinloze bezigheid is nu al over de uitslag te speculeren. Ik doe daar dan ook veel liever niet aan mee. Maar nu je het mij vraagt, denk ik dat uiteindelijk toch George Bush degene is die aan het langste eind gaat trekken.

Ik heb daarover al verschillende weddenschappen afgesloten.

Zo heb ik bijvoorbeeld met mijn buurman gewed om een barbecuestel, met mijn Schotse collega om een fles Whiskey, met de krantenverkoper om een...

Paul, dank je wel.

Onderstaand de notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 20 en 21 juni 1992 te Almelo. Deze notulen zullen ter goedkeuring voorliggen op de najaarsvergadering van de JOVD op 14 en 15 november 1992 te Arnhem. Wijzigingen op de notulen kunnen tot een week voor de najaarsvergadering schriftelijk op het Algemeen Secretariaat worden ingeleverd.

NOTULEN VAN DE JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 20 EN 21 JUNI 1992 TE ALMELO

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd: Groningen, Noord-Groningen, De Compagnie, Leeuwarden e.o., Meppel e.o., Zwolle, Noord-Oost-Overijssel, Twente, Steenwijk, Zuid-West-Salland, Rijk van Nijmegen e.a., Ede-Wageningen Plus, Van A tot Z, De Liemers, Tiel e.o., Noord-Weluwe, Utrecht, West-Betuwe, Woerden, Heuvelrug, Nieuwegein, Amsterdam e.o., Kennemerland, Amstelland, Zaanstreek, 't Gooi, 's-Gravenhage, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht e.o., Voorne, Maas&IJssel/Zuid-Holland Oost, Zeeland, 's-Hertogenbosch, Hart van Brabant, Baronie van Breda, Eindhoven, West-Brabant, Maastricht en Westelijke Mijnstreek.

01. Opening: Landelijk voorzitter Cor Schagen opent de vergadering om 21.30 uur. Aangezien niet de vereiste drievierden van het aantal afdelingen op de vergadering aanwezig is en het voorstel tot wijziging van de statuten (agendapunt 4) dus niet kan worden behandeld doet het hoofdbestuur het voorstel deze statutenwijziging van de agenda te halen en in november opnieuw op te voeren, inclusief de al door de werkgroep overgenomen wijziging. De indienende afdeling, Leiden e.o., gaat hiermee accoord alsmede de rest van de vergadering. De in de werkgroep overgenomen wijziging is als volgt: schrappen laatste zin ("dit dient t/m landelijke statuten") en vervangen door: "Het stemrecht in de districtsvergadering dient overeenkomstig de artikelen 10.3, 10.4 en 10.5 van de landelijke statuten te worden geregeld."

02. Ingekomen stukken en mededelingen:

Binnengekomen zijn de volgende stukken: - Voorlopige en definitieve agenda voor deze jaarlijkse algemene vergadering; - Notulen van de algemene vergadering van de JOVD op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; - Drie wijzigingsvoorstellen op de notulen; de eerste van het hoofdbestuur zelf, de volgende van de afdeling Leeuwarden e.o. en de laatste van de heer E.A.H. van der Biezen; - Voorstel tot wijziging van de statuten en het modelreglement districten; - Jaarverslag Driemaster 1991; - Voorlopige begroting 1993; - Beleidsplan Driemaster 1993 en bereidverklaring hoofddirecteur; - Brief afdeling Amsterdam e.o. over de agenda-wijziging "reorganiseren vereniging"; - Wijziging op de voorlopige agenda van de afdelingen Kennemerland en Meppel e.o.: "Inkrimping hoofdbestuur", inclusief toelichting; - Toelichting van landelijk voorzitter Cor Schagen aan de vergadering; - Levensbeschrijvingen van Eric Hoogenboezem en Michael Abraham; - Jaarverslag JOVD-hoofdbestuur 1991; - Verslag kascommissie over het boekjaar 1991; - Verslag kascommissie over de periode 1 januari 1991 - 31 mei 1992; - Jaarverslag penningmeester over het boekjaar 1991; - Tussentijds financieel verslag over de periode 1 januari 1992 - 31 mei 1992; - Concept-resoluties en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Concept-moties zoals gepubliceerd in het congresboek; - Enkele actuele moties; - Diverse af- en aanmeldingen van genodigden voor het congres; - Bereidverklaringen van de kandidaat hoofdbestuurleden; - Bericht van verhindering van Michael van Turnhout en Michael Abraham.

03. Vaststelling van de notulen van de algemene vergadering op 14 en 15 maart 1992:

Vier moties waren per abuis niet opgenomen in de Driemaster, te weten: Motie verkleining regeraaccorder, Motie actuele moties, Motie politiek in de JOVD en Motie bus 107. Deze zullen in de volgende Driemaster worden gepubliceerd.

De aangeelde wijziging van de heer E.A.H. van der Biezen, aangaande de rondvraag wordt door de algemeen secretaris niet overgenomen.

05. Vaststelling jaarverslag hoofdbestuur over 1991:

Het jaarverslag wordt met de volgende twee wijzigingen vastgesteld: 1) op pagina 17, laatste regel: vervolgsseminar wordt "vervolgseminar"; en 2) vanaf dit jaar zal een kort overzicht van het ledental-verloop worden toegevoegd.

06.a) Verslag van de kascommissie over het boekjaar 1991:

Het verslag wordt voor kennisgeving aangenomen.

06.b) Verslag van de kascommissie over de periode 1 januari 1992 - 31 mei 1992:

Het verslag wordt voor kennisgeving aangenomen.

07.a) Vaststelling jaarverslag landelijke penningmeester over het boekjaar 1991:

Het jaarverslag wordt vastgesteld en goedgekeurd door de vergadering, waarmee ze het hoofdbestuur onthef van zijn aansprakelijkheid voor het in het verstreken jaar gevoerde beleid.

07.b) Bespreking tussentijds financieel verslag over de periode 1 januari 1992 - 31 mei 1992:

Het verslag wordt zonder verdere vragen ter kennisgeving aangenomen.

08. Vaststelling jaarverslag hoofddirecteur Driemaster over 1991:

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

09. Contributie voor eind 1992:

De vergadering gaat accoord met het volgende voorstel: "Personen die zich als lid van de JOVD aanmelden tussen 1 augustus 1992 en 30 november 1992 zijn over het lopend jaar fl. 10,- (zegge tien gulden) contributie verschuldigd. Van dit bedrag zal fl. 9,- (zegge negen gulden) als afdelingsdeel worden beschouwd en de resterende fl. 1,- (zegge één gulden) als districtsdeel; het hoofdbestuur ziet hiermee, bij deze specifieke contributiegelden, af van het landelijke deel van de contributie."

10. Voorlopige vaststelling van het landelijk deel van de contributie en de richtbedragen van het afdelings- en districtsdeel van de contributie voor 1993:

De vergadering stelt de contributiedelen conform het voorstel vast.

11. Vaststelling voorlopige begroting:

De voorlopige begroting wordt ongewijzigd vastgesteld.

12. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de kascommissie voor het boekjaar 1992:

Als lid worden benoemd: Ernst Visser, Marco Frikkee en Ferry van Dijk; en als plaatsvervangend lid worden benoemd: Joost Otterloo en Jean-Paul Frishert.

13. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de eerste kamer van de commissie van beroep:

Jan van Gilse en Jan van Zanen worden (her)benoemd als lid en Ferry van Dijk en Constantijn Dolmans worden benoemd als plaatsvervangend lid.

14. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de tweede kamer van de commissie van beroep:

Guy Kerpen en Constantijn Dolmans worden (her)benoemd als lid en Joost Otterloo en Jan van Gilse worden benoemd als plaatsvervangend lid.

15. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de redactieraad Driemaster:

Bas Bakker wordt benoemd als lid en Joost Otterloo en Jean-Paul Frishert worden benoemd als plaatsvervangend lid.

16. Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming hoofddirecteur Driemaster:

Het beleidsplan wordt met de volgende wijziging vastgesteld: toevoegen als laatste zin: "Bij voldoende budget maakt de redactie 10 nummers." Vervolgens wordt Koen Petersen benoemd als hoofddirecteur van Driemaster.

17. Reorganiseren vereniging:

In de werkgroep is over dit punt uitgebreid gediscussieerd waarbij, zonder dat het hoofdbestuur concrete toezeggingen doet, de conclusie is dat binnen de structuur van de vereniging verregaand gedecentraliseerd moet worden en dat er meer aandacht moet worden besteed aan de districten. De vergadering ziet geen reden hier nog verder over te discussiëren.

18. Inkrimping hoofdbestuur:

De mede-indiener van het voorstel, Luc Spin, wil van het hoofdbestuur harde en concrete toezeggingen aangaande twee vragen: 1) Gaat de politieke afdelingsbegeleiding, zoals die op organisatorisch al aanwezig is, een wezenlijk onderdeel uitmaken van het algemene politieke beleid, en komt er een politieke afdelingsinventarisatie?; en 2) Zal de op dit congres al een beetje uitgeprobeerde "bottom-up benadering" verder worden voortgezet in het politieke beleid?

Namens het hoofdbestuur antwoord Eddy Habben Jansen (VVP) dat de politieke afdelingsbegeleiding al ter hand is genomen, op sommige punten al is/wort uitgevoerd, hierbij valt dan te denken aan het stimuleren van politieke spreekbeurten door (politieke) hoofdbestuurders; het instellen van de permanente politieke commissies die mede als taak hebben om afdelingen desgevraagd te ondersteunen; en het verstrekken van advies, o.a. in de vorm van een politieke adressenvraagbaak, een politieke mailing, etc. Aangaande de "bottom-up benadering" stelt hij dat hiermee geëxperimenteerd blijft worden; dit congres was bedoeld om ruimte te geven aan initiatieven van afdelingen en districten, en hopelijk besluit de vergadering om dit volgende jaar weer te doen. Maar ook op het najaarscongres zal er gewerkt worden met een werkgroep waarin stellingen over de gezondheidszorg aan de orde komen. En natuurlijk is er ook altijd ruimte in het alternatieve programma voor initiatieven van afdelingen. Belangrijk is dat we blijven variëren met die methoden. Het antwoord op beide vragen is dus een volmondig "Ja". De vier voorstellen om te komen tot een inkrimping van het hoofdbestuur worden alle vier verworpen. Het in de werkgroep gelanceerde idee om te komen tot de oprichting van politieke en organisatorische secretariaten (aanloog aan de al bestaande internationale en V&S secretariaten) wordt door de indiener, Dennis Straat, weer ingetrokken.

19. Benoeming leden hoofdbestuur:

Aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld worden de volgende personen benoemd als lid van het hoofdbestuur: Cor Schagen als landelijk voorzitter; Rogier van der Sande als

algemeen secretaris; Michael Abraham als landelijk penningmeester; Eddy Habben Jansen als eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken (VVP); Frank van Dalen als tweede vice-voorzitter belast met organisatorische zaken (VVO); Michael van Turnhout als internationaal secretaris; Margaret Penders als secretaris vorming & scholing; Frederik van der Dussen als secretaris PR & voorlichting; Jan Kees Martijn als politiek secretaris; Hans-Peter Lassche als politiek secretaris; Marco Frijlink als politiek secretaris; en Eric Hoogenboezem als secretaris organisatie.

20.a) Vaststelling resolutie EPU/EMU:

Deze concept-resolutie wordt verworpen.

20.b) Vaststelling resolutie gedooogbeleid:

Deze concept-resolutie wordt verworpen.

20.c) Vaststelling resolutie Inkomensverdeling:

De resolutie inkomensverdeling wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.d) Vaststelling resolutie Landbouw:

De resolutie landbouw wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.e) Vaststelling resolutie Midden-Oosten:

De resolutie wordt onder de naam "Palestijns-Israëlsch conflict" vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.f) Vaststelling resolutie Ouderenbeleid:

De resolutie ouderenbeleid wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

21. Vaststelling moties:

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden. (Met de politieke moties is dit al gebeurd in de Driemaster van juni/juli 1992; de huishoudelijke moties staan in deze Driemaster)

22. Vaststelling congresonderwerpen juni en november 1993:

De vergadering besluit dat voor juni 1993 een zelfde opzet zal gelden als voor juni 1992: "resolutieloos". Tevens wordt besloten dat aangaande de te behandelen onderwerpen de volgende regels gelden: Afdelingen en districten kunnen tot uiterlijk vijf weken voor de dag van de najaarsvergadering 1992 voorstellen doen voor de te behandelen onderwerpen. Op de najaarsvergadering 1992 zal dan wat betreft aantal en onderwerpen een keuze worden gemaakt. Naar aanleiding van een vraag van Arjen Toor om op het juni-congres meer tijd in te ruimen voor de bespreking van huishoudelijke zaken, zegt landelijk voorzitter Cor Schagen toe dat op het juni-congres de huishoudelijke werkgroep tot 's middags drie uur zal duren. Verder besluit de vergadering dat op de najaarsvergadering in 1993 het Politiek Kern Programma 1994-1998 zal worden behandeld.

23. Wat verder ter tafel komt:

- De wisselbeker voor de snelst gegroeide afdeling gaat naar de afdeling Venlo. - De fles champagne voor de grootste delegatie gaat naar de afdeling Groningen. - De afdeling Twente maakt bekend dat de winnaar van de door haar georganiseerde slagzin-prijsvraag de heer Eduard A.H. van der Biezen is, die hiervoor een fles whisky zal krijgen. - Politiek secretaris Hans-Peter Lassche maakt aan de vergadering bekend dat hij tegen de inhoud van de 's ochtendts aangenomen resolutie Palestijns-Israëlsch conflict principiële bezwaren heeft en dit als verantwoordelijke portefeuillehouder niet kan en wil uitdragen. Hij kan echter wel accepteren dat de resolutie door de vereniging wordt gedragen en door het hoofdbestuur wordt uitgedragen. Landelijk voorzitter (Cor) Schagen deelt mee dat het hoofdbestuur het besluit van Hans-Peter respecteert en heeft besloten om de verantwoordelijkheid voor het onderwerp "Midden-Oosten/Palestijns-Israëlsch conflict" uit de portefeuille van Hans-Peter te halen en onder verantwoordelijkheid van de VVP, Eddy Habben Jansen, te plaatsen. De vergadering heeft geen behoefte hier verder op te reageren.

24. Rondvraag:

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen werden de volgende vragen betreffende het hoofdbestuurbeleid gesteld:

Dhr. Arthur Kocken: 1) Hoe staat het met de politieke Raad van Advies; komt deze nog bijeen?; 2) Kunnen er voortaan enige papierbakken in de zaal geplaatst worden?; 3) Kan er minstens één keer per jaar in werkgroep A wat uitgebreider stil worden gestaan bij het reilen en zeilen van de vereniging, bijvoorbeeld middels een beleidsplan? **Antwoorden HB 1) (Eddy Habben Jansen):** De politieke Raad van Advies, bestaande uit de districts VVP's, is al geruime tijd niet meer bijeen geweest, voornamelijk omdat de districtsbesturen nauwelijks meer voor politiek verantwoordelijk zijn en zo'n bijeenkomst dan wel erg weinig zin meer heeft.; **2) (Frank van Dalen):** Het volgende congres zal er een papierdoos in de zaal staan.; **3) (Cor Schagen):** Volgend jaar juni zal in werkgroep A hier duidelijk meer tijd voor zijn, maar we overwegen geen apart beleidsplan omdat het beleid op de verschillende gebieden al op verschillende gelegenheden besproken wordt. **Aanvullende vraag Kocken:** Maar hoe zit het dan met die integrale visie, want die ontbreekt nu en daarvoor is dus een

beleidsplan heel handig?

Antwoord HB (Cor Schagen): Ik denk dat de huidige, hiervoor bedoelde, situatie voldoende is en ik zeg u dus ook niet toe dat we volgend jaar juni met een beleidsplan zullen komen.

Dhr. Arjen Toor: Uit de Driemaster bleek mij dat er één of twee HB-besluiten niet zijn gepubliceerd; gaarne enige uitleg.

Antwoord HB (Rogier van der Sande): Een heel enkele keer neemt het HB een besluit waarvan zij het onverstandig acht dat dit via de Driemaster ook bekend wordt buiten de JOVD. Dit soort besluiten worden dan ook niet gepubliceerd, maar natuurlijk is het voor alle leden mogelijk om inzage te vragen in het archief, en dan kunt u natuurlijk wel kennis nemen van de inhoud van betreffende besluiten. **Dhr. Martijn Boelen:** Waarmee stuurt het HB een vliegende brigadier naar de afdeling Antwerpen e.o., terwijl eenzelfde verzoek uit Gelderland niet werd gehonoreerd? **Antwoord HB (Eric Hoogenboezem):** Antwerpen e.o. is geen VB project, maar we wilden dit initiatief wel steunen in de persoon van Luc Spin, die overigens ook nog vliegende brigadier is in Tiel, dat toch echt in Gelderland ligt.

Dhr. Stan Stevens: Hoe staat het met de ook op vorig congres besproken voorgenomen reis naar Zuid-Afrika? **Antwoord HB (Cor Schagen):** Daarvoor is wel contact geweest met de ambassade, maar daar hebben we nog niets concreets van gehoord. **Dhr. Marco Bouman:** 1) Is er al een uitslag van de V&S-enquête?; Zo ja, wat is hiervan de conclusie, zo nee wanneer komt de uitslag dan?; 2) Zal er vaker een discussiestuk behandeld worden op het congres zoals deze keer het geval was met het discussiestuk van district Overijssel over Liberalisme? **Antwoorden HB 1) (Margaret Penders):** De uitslag van de enquête dat ongeveer in augustus/september bekend zijn en daarmee zullen we dan aan de slag gaan.; 2) **(Eddy Habben Jansen):** Dit soort discussiestukken worden sinds enige congressen besproken in de filosofische werkgroep, dat houden we gewoon vol. **Dhr. Luc Spin:** Mij is ter ore gekomen dat vannacht iemand die duidelijk te veel gedronken had gewoon met de auto van Almelo naar Amsterdam is gereden; is het HB van zins hier voortaan iets tegen te doen? **Antwoord HB (Cor Schagen):** Het incident is ons bekend. Er was op dat moment zelfs nog een kamer beschikbaar, die de betreffende persoon heeft geweigerd. Maar we hebben nu eenmaal weinig mogelijkheden om onwillige mensen tot andere gedachten en daden te dwingen; hier schiet voornamelijk de eigen verantwoordelijkheid van betreffende persoon te kort.

Dhr. Reinder Hartman: Stuurt de JOVD nog waarnemers naar de aanstaande verkiezingen in Roemenië? **Antwoord HB (Hans-Peter Lassche):** Als er voldoende belangstellenden zijn kan de JOVD vast wel iets organiseren; ik raad die mensen dus aan contact op te nemen met de internationaal secretaris Michael van Turnhout.

26. Sluiting:

Om circa 17.30 uur sluit landelijk voorzitter Cor Schagen de vergadering.

Huishoudelijke moties juni 1992:

Onderstaand de huishoudelijke moties zoals vastgesteld op de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Almelo.

MOTIE VERSPREIDING PAARS REGERACCOORD

De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Almelo,

CONSTATERENDE

- het Paars Regeerackoord;
- het vreselijk te laat toesturen van een copie van het Paars Regeerackoord aan de VVD-Kamerleden;
OVERWEGENDE

- dat het Paars Regeerackoord verspreiden zou moeten worden door de VVD, D66 en PvdA;
- dat de JOVD de aangewezen organisatie is om het Paars Regeerackoord onder de aandacht van de VVD te brengen;

SPREKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de JOVD tijdig voor de verspreiding van het Paars Regeerackoord onder liberalen had moeten zorgen;
EN DRAAGT HET HOOFDBESTUUR OP
- voortaan tijdig voor de verspreiding van dit soort belangrijke nota's te zorgen.

MOTIE VOERTAAL JOVD

De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 juni 1992 te Almelo,

CONSTATERENDE

- dat de JOVD een Nederlandse Politieke Jongeren Organisatie is;

- dat Nederland een eigen taal heeft;

VOORTS CONSTATERENDE

- dat lang niet iedereen bij machte is een andere voertaal dan de Nederlandse voertaal te gebruiken;

OVERWEGENDE

- dat om spraakverwarring te voorkomen er duidelijke afspraken dienen te worden gemaakt omtrent de voertaal van de JOVD;

SPREKT ALS HAAR MENING UIT

- dat de JOVD de Nederlandse taal als voertaal dient te kiezen en dat door deze motie aan te nemen ook meteen doet.

RESOLUTIE HET ARABISCH-ISRAELISCH CONFLICT

Zoals vastgesteld op de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Almelo.

1. Staten dienen zich te houden aan de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.
2. Als uitgangspunt voor het oplossen van conflicten in het Midden-Oosten geldt erkenning van soevereine staten. Uitgaande van de reële toepassing van het recht tot zelfbeschikking heeft ieder volk recht op een eigen staat.
3. Wil men vrede tussen Israël en de Arabische landen bereiken, dan dienen Israël en de (toekomstige) Arabische landen elkaars soevereiniteit wederzijds te erkennen en te respecteren.
4. De Palestijnen hebben recht op zelfbeschikking, hetgeen op vreedzame wijze dient te worden nagestreefd.
5. De staat Israël dient te bestaan uit de Negev-woestijn, de kuststrook, Galilea, het gebied, grenzend aan Syrië (inclusief de Golanhoogte) en geheel Jeruzalem. De nieuwe Palestijnse staat dient te bestaan uit een zodanig stuk van de Westbank, dat de watervoorzieningen van Israël niet in gevaar komen en een gedeelte van Jordanië.
6. De Palestijnse belangen dienen behartigd te worden door een representatieve Palestijnse delegatie, zolang de Palestijnse staat nog niet is gevormd.
7. In de nieuwe Palestijnse staat dienen zo spoedig mogelijk vrije, geheime en algemene verkiezingen te komen, gericht op de samenstelling van een representatieve volksvertegenwoordiging, die als eerste taak het opstellen van een grondwet dient te hebben.
8. Met het oog op de nieuw te vormen Palestijnse staat is het noodzakelijk dat Israël stopt met het huisvesten van Joden en met het bouwen van nederzettingen in de bezette gebieden, tot er duidelijkheid is over de locatie van de Palestijnse staat.
9. De V.N. dienen een actieve rol in te nemen bij de vorming van de Palestijnse staat. Tevens dienen de V.N. tijdens de eerste verkiezingen in de Palestijnse staat een controlerende rol te spelen.
10. Om duurzame vrede in het Midden-Oosten te bereiken, dienen de reeds in gang gezette vredesbesprekingen te worden voortgezet.
11. Voor de opbouw van de Palestijnse staat is kapitaal nodig. Kapitaal kan worden verschaft door de internationale financiële instellingen.

RESOLUTIE AGRARISCH BELEID

Zoals vastgesteld op de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Almelo.

1. Het doel van het EG-landbouwbeleid is dat elk gebied zich zal richten op productie van landbouwproducten waarin dit gebied een comparatief voordeel heeft.
2. In een tijdsbestek van tien jaar dient er binnen de EG een situatie in de landbouw bereikt te worden die de marktsituatie zoveel mogelijk benadert. Subsidies en andere vormen van inkomenssteun moeten na verloop van deze termijn grotendeels zijn afgeschaft. Van deze afschaffing dienen subsidies ter behoud van natuurterreinen zoveel mogelijk te worden uitgezonderd.
3. Prijsondersteuning moet op korte termijn worden vervangen door een systeem van van inkomenssteun, welke dient als overgangsfase naar een meer markt-conforme situatie.
- 4A. De EG zal het initiatief moeten nemen binnen de GATT onderhandelingen om te komen tot een zo vrij mogelijke handel. Zij dient dit te doen door afschaffing van de exportsubsidies en het invoeren en later verlagen van de inkomenssteun.
- 4B. Er dient een importheffing te komen voor producten die in niet-EG landen worden gesubsidieerd, om de landbouwsector van de lidstaten te beschermen tegen oneerlijke concurrentie. Er moet echter een uitzondering worden gemaakt voor de landbouwproducten uit de derde wereld.
5. Het structuurbeleid binnen de EG moet gehandhaafd blijven en dient te worden toegespit op zowel gebieden met een natuurlijke en/of economische achterstand, als op landbouwsectoren met groeiomgankelijkheden.
- 6A. Natuurlijke gewasbeschermingsmiddelen dienen in internationaal verband geprefereerd te worden boven chemische bestrijdingsmiddelen mits dat economisch verantwoord is.
- 6B. Er moeten in EG verband heffingen komen op schadelijke bestrijdingsmiddelen. De hoogte van deze heffingen moet bepaald worden aan de hand van vervangbaarheid en schadelijkheid, waarbij de vrijgekomen gelden aangewend moeten worden voor onderzoek naar milieuvriendelijke alternatieven.
7. Er moet binnen het mestbeleid worden gestreefd naar evenwichtsbelasting. Deze evenwichtsbelasting dient in het

jaar 2000 bereikt te zijn.

8. Alle lidstaten van de EG dienen zich te houden aan de EG-milieunormen.

9. Veestapelreductie is een middel dat alleen in uiterste noodzaak overwogen zou moeten worden binnen het mestbeleid, daar dit al een gevolg zal zijn van het huidige en toekomstige mestbeleid.

10. Het gebruik van brandstof met een bijmenging van bio-ethanol dient te worden gestimuleerd d.m.v. heffingen op de overige brandstoffen en het afschaffen van de alcoholaccijns op bio-ethanol voor brandstofgebruik.

11. Particuliere initiatieven voor advies en begeleiding van agrariërs die in de komende jaren genoodzaakt zullen zijn hun bedrijf om te vormen of de landbouwsector te verlaten, dienen ondersteund te worden door samenwerking met landbouwuniversiteiten. Daarnaast dienen bestaande overheidsorganisaties die op dit gebied actief zijn te blijven bestaan.

RESOLUTIE OUDERENBELEID

Zoals vastgesteld op de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Almelo.

1. Door de toenemende vergrijzing van de bevolking en de gemiddeld steeds eerdere uitkering van werknemers ontstaan steeds hogere kosten voor de samenleving, terwijl het aantal werkenden juist afneemt. Bovendien moet de samenleving de (werk)ervaring van deze mensen missen.
2. De overheid dient voor allen die zich in Nederland bevinden adequate medische zorg te garanderen.
3. De overheid dient condities te scheppen waarbinnen het mogelijk wordt ouderen zoveel mogelijk hun zelfstandigheid te laten behouden.
4. Ieder individu mag zelf bepalen wanneer hij/zij na de pensioengerechtigde leeftijd met pensioen wil gaan. De mogelijkheid om met pensioen te gaan moet blijven.
5. Er moet gestreefd worden naar een verbetering van de arbeidsomstandigheden, waardoor werkers zolang mogelijk kunnen doorwerken.
6. Huisartsen, eventueel bijgestaan door sociaal werkers, dienen toezicht te houden op de gezondheidstoestand van zelfstandig wonende ouderen.
7. Verzorgingstehuizen en verpleegtehuizen dienen periodiek door een externe inspectiedienst te worden bezocht, die de kwaliteit van de zorg bewaakt.
8. Ouderen dienen geen maatschappelijke belemmeringen te ontmoeten die met hun leeftijd te maken hebben, als zij willen deelnemen aan het sociaal en maatschappelijk leven.

RESOLUTIE INKOMENSVERDELING

Zoals vastgesteld op de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD d.d. 20 en 21 juni 1992 te Almelo.

1. Uitgaande van het streven naar individuele vrijheid en sociale gerechtigheid dient de overheid zo weinig mogelijk in te grijpen in de economie, maar wel garant te staan voor de bestaanszekerheid. Hierdoor wordt verstaan dat ieder individu recht heeft op een bestaansminimum.
2. Sociale en economische ongelijkheden dienen zo te worden geordend dat ze betrekking hebben op functies en posities die openstaan voor iedereen, onder voorwaarde van een gelijkheid van kansen.
3. De invloed van de overheid op de bruto loonvorming in de private sector dient nihil te zijn, zolang dit uit sociaal en economisch oogpunt verantwoord is.
4. Norminkomens voor de vrije beroepen dienen te worden afgeschaft. De overheidsinvloed op de tariefstelling dient echter te blijven bestaan.
5. Er dient geen maximum inkomensgrens te worden ingevoerd.
6. Er dient een belastingstelsel met twee schijven te worden ingevoerd met een verhoogde belastingvrije voet, waarbij de tarieven in overeenstemming met de ons omringende landen dienen te zijn.
7. De vermogensbelasting zowel als de successierechten dienen te worden afgeschaft.
8. De volks- en werknemersverzekeringen en de sociale voorzieningen dienen te worden vervangen door een ministelsel van sociale zekerheid met een uitkering op bijstandsniveau conform het JOVD voorstel van juni 1990.
9. Wil een individu een hogere uitkering dan het minimumniveau, dan moet hij of zij zich privé bijverzekeren.
10. Personen die door een zware lichamelijke en/of geestelijke handicap niet aan het arbeidsproces deel kunnen nemen, dienen een compensatie te ontvangen voor de daardoor veroorzaakte kosten.
11. Een koppeling tussen uitkeringen en lonen in het bedrijfsleven is om economische redenen ontoelaatbaar.
12. De uitkeringen moeten gelijke tred houden met het verwachte inflatiecijfer.
13. Inkomensafhankelijke subsidies dienen te worden afgeschaft, danwel inkomensafhankelijk te worden.

KRAATS KRAAKT

Het huidig tijdsgewricht kenmerkt zich door toenemende vervlakking en ongebreidelde massificering. Zo er vroeger nog wel eens mooie muziek gemaakt werd, momenteel slaagt men er niet in om meer dan een soort gedegeneerde oerwoudmuziek te maken, zelfs niet wanneer men steun zoekt bij allerlei programmeerbare electronica. Deze muziek is haars ondanks overigens zeer nuttig, niet alleen strekt ze tot vermaak van eenvoudige lieden, tevens slaagt men er door middel van deze muziek in "om de arbeidersjeugd van de revolutie af te houden". Er is echter meer aan de hand. Ook op het gebied van de zogenaamde moderne klassieke muziek vindt er een verregaande degeneratie plaats. Vroeger maakte men kunst aan de hand van de regelen der esthetica, waarbij men min of meer inhaakte op het natuurlijke gevoel voor schoonheid dat de mens eigen is. Tegenwoordig echter is muziek in plaats van ritmisch en tonaal, aritmisch en atonaal.

Iets dergelijks gaat op voor de letterkunde. Zocht men tot voor enkele decennia voor het uitdrukken van zijn diepere gevoelens nog de vorm van een sonnet waarbij men het esthetisch gevoel nog verder prikkelde met het aanwenden van metrum en rijm. Heden ten dage is het dichten tot een platte krijskunst geworden. Ik zal U mijn relaas over de schilder- en beeldhouwkunst maar besparen, dat zou wat al te voorspelbaar kunnen uitpakken.

Ik weet heel goed dat voor alle vormen van kunst geldt dat er aan het begin van deze eeuw een aantal genieën leefde, die in staat waren buiten de geldende regelen der kunst te treden; nochtans hun navolgers zijn dat geenszins en ik ben dan ook van mening dat het beter ware wanneer dezen hetzij een eenvoudige kantoorbauw zouden gaan zoeken, hetzij met rasse schreden de weg terug zouden zoeken naar de kunst volgens de oude traditionele regels. Zolang dit niet geschiedt kunnen we deze lui subsidiëren wat we willen, maar ter lering en vermaak zullen hun producten nooit strekken. Nu niet en in de toekomst niet. Al dat geblaas over miskende genieën ten spijt.

Want hier komen we bij de kern van het probleem. Het geval wil namelijk dat het overgrote deel van de kunstwereld bestaat uit

WIJ DRUKKEN BIJNA ALLES!

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

Dinky Druk

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

allerlei types die elkaar lopen wijs te maken dat ze miskende genieën zijn en dat het hun schuld niet is dat klassieke kunst door duizend maal zoveel mensen gewaardeerd wordt als hun moderne gedrochtenkunde. Schijt heb ik aan ze. Gelul is het allemaal. Ze maken kunstwerken die iedereen kan maken. Zet U uw kleuter achter het klavier, dan krijgt U iets dat verdacht veel lijkt op een pianofantasia van de heer Andriessen, doet u uw kleuter een vingerverfset en een schetsblok cadeau, zijn prestaties zoude men zonder problemen naast een Karel Appel kunnen hangen, zonder dat men enig kwaliteitsverschil gewaar zou kunnen worden. Het is alles namelijk van staatswege gesubsidieerde verlakkerij en vervlakkerij.

Zoals altijd trappen de snobs er natuurlijk weer op grandioze wijze in... U kent ze wel: de bedrijfskundigen, assistent-makelaars, accountants, journalisten, intellectuelen etc., die in hun leven een waan van spiritualiteit trachten te brengen door grof geld neer te tellen voor bezoeken aan allerlei vage tentoonstellingen en uitvoeringen van muziekstukken die enkel met oordopjes in te pruimen zijn. Zij spreken van vernieuwend en van hoog niveau, maar het doel van de kunst: het teweeg brengen van ontroering, het tonen van ultieme vormen van schoonheid, het bieden van de ultieme intellectuele en spirituele uitdaging, gaat aan ze voorbij. Ze houden zich zelf voor de gek.

Hoe schrijnend het alles niet is wordt duidelijk wanneer je bijvoorbeeld ontdekt dat beroepsmuzikanten zich zelden in lovende bewoordingen over moderne klassieke muziek uitspreken.

Ze zijn vaak verplicht om het te spelen ten einde voor subsidies in aanmerking te komen, maar voor het overige willen ze er eigenlijk zo min mogelijk mee te maken hebben.

Trek het met onsamenhangende reeksen verflodders bespate linnen van uw muren. Gooi uw beeldbuis het raam uit. Lees eens een boek.

Stel U zelf niet langer aan, verhef U, opdat U de gehele in duisternis ondergedompelde mensheid verheffe.

Leve de Schoonheid!

DRIEMASTER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

DE MACHT
VAN
SCHMELZER

JAARGANG 44
NUMMER 6
OKT/NOV 1992

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijk orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020 - 6242000
020 - 6264357 (fax)

HOOFDBESTUUR

Voorzitter

Cor Schagen (010 - 4330749)
Scheepmakerskade 98, 3011 VX Rotterdam

Algemeen Secretaris

Rogier van der Sande (071 - 128335)
Hooigracht 39, 2312 KN Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010 - 4653595)
Gravin Adelastraat 68, 3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Eddy Habben Jansen (030 - 733139)
Prof. Ritzema Boslaan 55i, 3571 CM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Frank van Dalen (040 - 465436)
Gen. Coenderslaan 31, 5623 LT Eindhoven

Internationaal Secretaris

Michael van Turnhout (013 - 425730)
J.P. Coenstraat 36, 5018 CT Tilburg

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040 - 516029)
Hertog Jan I Laan 58, 5615 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Frederik van der Dussen (010 - 4110198)
Oostmolenwerf 60, 3011 TL Rotterdam

Secretaris Organisatie

Eric Hoogenboezem (071 - 125863)
Kolfmakersteeg 13a, 2311 VE Leiden

Politiek Secretaris

Marco Frijlink (085 - 643218)
Vijverlaan 5, 6881 HJ Velp

Politiek Secretaris

Hans-Peter Lassche (030 - 420402)
2e Daalsedijk 101 bis, 3551 ED Utrecht

Politiek Secretaris

Jan Kees Martijn (020 - 6681278)
Bataviastraat 21e, 1095 EK Amsterdam

REDACTIE DRIEMASTER

Marten van de Kraats (adjunct-hoofdredacteur), Folkert Bolkestein (eindredacteur), Dries van Bergeijk (fotoredacteur), Kel Koenen, Yair Pinto, Martijn Sjoorda, Frederik van der Dussen (auditor).

Hoofdredacteur

Koen Petersen (020 - 6202913)
Marnixstraat 229f, 1015 WD Amsterdam

foto voorpagina: Dries van Bergeijk

ISSN 0167-0786

INHOUD

	pag.
Activiteitenoverzicht JOVD-afdelingen	2
Oproep	2
Voorzitter	3
De Macht van Schmelzer	4
Constitutionele toetsing	8
Oui, oui, oui	9
Het bureau-buikje eraf	10
Nieuwe truttigheid	11
Denemarken of D-Marken?	12
Maastricht: een stap in de goede richting	13
LEF: Tien jaar aan de top	15
Cannabis smooit Nederland	16
Lezenswaardige lectuur	17
Hoofdbestuur	18
Kraats kraakt	20

Deadline december-nummer Driemaster: maandag 30 november 1992

Alle kopij kan op floppy-disc (WP 4.2, 5.0 of 5.1) worden gezonden naar: Redactie Driemaster
Algemeen Secretariaat JOVD, Prins Hendrikkade 104,
1011 AJ Amsterdam

ACTIVITEITENOVERZICHT JOVD-AFDELINGEN

8 november District Noord; ALV. PPK-pand, Herepoortenmolendrift 6, Groningen. Aanvang: 13.00 uur.
12 november Hengelo; Loek Hermans op bezoek in Hengelo. Info: Maarten Oonk, tel. 053-320669.
26 november Groningen; Excursie naar Den Haag, vertrek uit Groningen om 7.30 uur. Info: Willemien Rensink, tel. 050-715172 of Ingmar Meijer, tel. 05980-26461
19 december Zuid-Holland; Kerstgala, Hilton Hotel Rotterdam. Aanmelden voor 1 december bij Robert Verstegen. tel. 078-179217 of bij Adriaan Geelhoed. tel. 070-3682911. Kosten; f 65,- pp.

MEDEDELINGEN

Projectgroep Asielbeleid

De projectgroep Asielbeleid zal zich bezighouden met vestigingsbeleid in het algemeen en met asielbeleid in het bijzonder. Voor de projectgroep is kennis niet, maar enthousiasme wel een vereiste. Opgeven tot het congres bij Hans-Peter Lassche (030-420402), daarna bij de dan verantwoordelijke Politiek Secretaris of bij het Algemeen Secretariaat.

Projectgroep Etnische Problemen in Oost-Europa

De projectgroep EPOE zal vooral kijken of de ideeën van de JOVD, zoals vastgelegd in de resolutie "Oost-Europa", meer dan idealistische waarde hebben nu de situatie in Oost-Europa zo sterk veranderd is. Opgeven bij Peter Hietink (010-4148190) of het Algemeen Secretariaat.

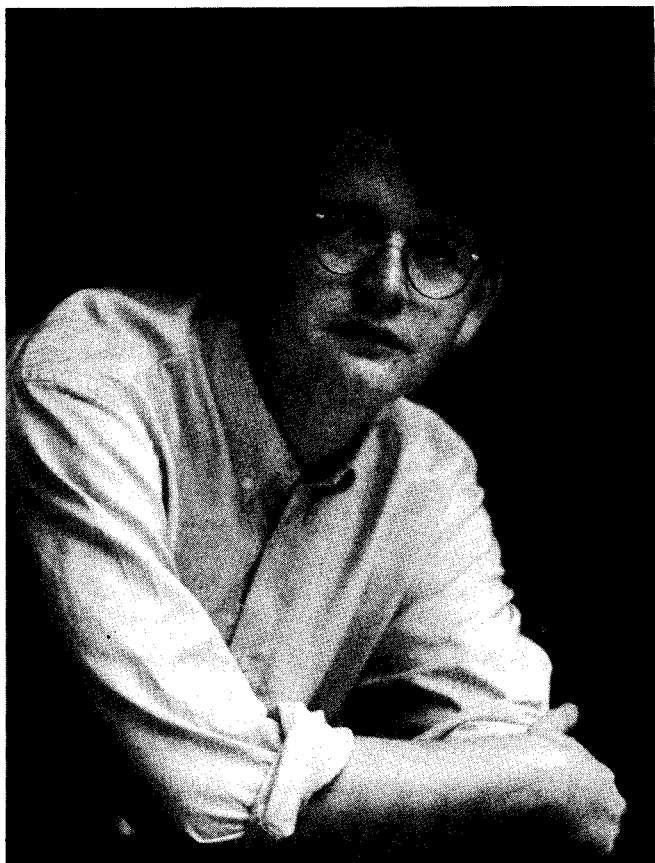

Foto: Dries van Bergeijk

VOORZITTER

Als deze Driemaster bij u in de bus valt, resten mij slechts enkele dagen als voorzitter van de JOVD. En, het moet gezegd, het afscheid zou mij wel eens zwaarder kunnen vallen dan ik de afgelopen jaren op bepaalde momenten heb gedacht. Maar goed, voor melancholiek terugblikken zal op het congres nog meer dan voldoende tijd zijn.

Een aantal zaken sprong de afgelopen weken wat de JOVD betreft in het oog. De commissie Meijer kwam met het langverwachte maar gelukkig direkt afgeschoten advies om vast te houden aan de dienstplicht. Brinkman omarmde het plannetje dat was opgesteld door onze collegae van het CDJA om een sociale dienstplicht in te voeren en werd door Lubbers het bos in gestuurd. Rottenberg volhardde in uitspraken waaruit bleek dat in zijn visie 'Paars' de komende tijd weer naar het rijk der fabelen kan worden verwezen en bewees daarmee dat hij afgeschreven kan worden als de vernieuwer waarvoor hij zo graag doorgaat.

En dan waren er natuurlijk de Algemene Beschouwingen.

Ach, de Algemene Beschouwingen. Het werd een bizar treurspel, waarin de hoofdrolspelers hun uiterste best deden om aan te tonen dat ze in ieder geval tot één ding in staat zijn: de Nederlandse burger volstrekt van zich vervreemden. De manier waarop in de Nederlandse politiek wordt

gedebatteerd maakt dat het voor vrijwel niemand nog interessant is om de debatten te volgen.

Natuurlijk, Bolkestein probeert grapjes te maken, maar hoewel hij overtuigend is als leider van de oppositie, is hij dat beslist niet als humorist. Ieder politiek debat in Nederland sterft in eindeloze van papier gelezen en in onbegrijpelijk Haags jargon geschreven monologen, iedere controversie wordt begraven onder ladingen Lubberiaans taalgebruik.

Hoe anders is het om op de BBC de debatten in het Lagerhuis te volgen. Een geëmotioneerd parlamentslid voor Labour roept premier Major naar aanleiding van de voorgenomen mijnsluitingen op 'op te donderen en de rest van het tuig (de leden van zijn kabinet - CS) met zich mee te nemen'. Wat je ook van dergelijk taalgebruik mag vinden, daar staat een parlamentslid dat méént wat hij zegt. Hoe verschillend is het interview met Michael Heseltine in Newsnight over de mijnsluitingen van het interview met minister Bert de Vries, diezelfde avond bij Den Haag Vandaag. Helder en duidelijk geformuleerde antwoorden op goede en intelligente vragen versus onbegrijpelijk geneuzel over beleidsvoornemens, centraal overleg en sociale partners naar aanleiding van vragen waar Harry F. Kriele zich nog voor zou schamen. Op die manier wordt Haagse politiek natuurlijk nooit boeiend.

Niet alleen de politici treft echter blaam. Ook de Nederlandse journalisten, met name diegenen die te horen zijn in de diverse actualiteitenrubrieken op radio 1, doen hun best om ieder onderwerp zo oninteressant mogelijk af te handelen. Het heeft er alle schijn van dat een groot deel van deze radioverslaggevers slechts reportages maakt door te kiezen uit de rapporten die iedere dag in Nieuwspoort worden gepresenteerd. Even de samenvatting lezen en dan, de microfoon in de aanslag, op pad naar een van de talrijke treurige zaaltjes in het perscentrum. De opsteller van het rapport komt aan het woord om de hoofdpunten op te sommen ('Vertelt u eens, wat zijn de belangrijkste punten'), de ontvangende minister of staatssecretaris reageert ('interessant rapport, belangwekkende aanbevelingen, het zal uitgebreid worden bestudeerd'), en het onderwerp wordt afgesloten. Zo, weer zeven minuten radio.

Dag in dag uit wordt op deze wijze verslag gedaan van de gebeurtenissen in Den Haag in een eindeloze stroom identieke reportages over een even eindeloze stroom van rapporten, beleidsplannen, nota's en notities. Hoe boeiend een onderwerp ook is, op het moment dat het gevat wordt in een onbegrijpelijke Haagse nota, waarover op deze manier verslag wordt gedaan, is het niet zo gek dat 99 procent van de Nederlandse bevolking afhaakt.

Politici en journalisten, het lijkt wel alsof ze niet willen dat we politiek interessant vinden. ■

OR Schaeen

“Politiek is georganiseerd vertrouwen, du

DE MACHT VAN SCHMELZER

door Koen Petersen en Folkert Bolkestein

Foto's: Dries van Bergeijk

In de vroege morgen van 14 oktober 1966 komt het rooms-rode kabinet Cals-Vondeling jammerlijk aan zijn einde door een motie van KVP-fractievoorzitter Schmelzer. Heeft een onbaatzuchtig man het onvermijdbare gedaan of is het moord met voorbedachte rade? Meer dan een kwart eeuw na deze Nacht van Schmelzer, die bijna tot een scheuring leidde in de Katholieke Volkspartij, is nog steeds niet iedereen het daarover eens. De geestelijk vader en naamgever van deze Nacht, drs. Wilhelmus Klaus Norbert Schmelzer (71), woont thans comfortabel in een appartement in Wassenaar. “Ik rook twee pijpen per dag, één ‘s morgens bij de koffie en de tweede - het klinkt erg gediciplineerd, hè? - bij de borrel.” Schmelzer, bekend als een unieke combinatie van behendig politicus, begenadigd pianist, cabaretier, en verwoed judoka, studeerde economie in Tilburg.

Schmelzer werd en wordt gezien als een politiek evenwichtskunstenaar, een man van de trucendoos, die als geen ander het spel van de macht kent en bemint. Inhoudelijk ziet de katholieke oud-politicus zich als christen-democratisch geïnspireerd, met een open oog voor sociale misstanden.

Niemand heeft méér dan Schmelzer radicalisme gehaat. Als Schmelzer als staatssecretaris in het laatste kabinet-Drees (1956-'59) zijn intrede doet in de landelijke politiek, is deze nog in de ban van de na-oorlogse pacificatie. Schmelzer oordeelt het dan verstandig om de Partij van de Arbeid steeds regeringsverantwoordelijkheid te geven, zodat extremisme in die partij minder kans zal krijgen. Als Schmelzer in 1963 fractievoorzitter in de Tweede Kamer van de KVP wordt, loopt deze tijd ten einde. In de roerige jaren zestig is het onmogelijk radicalisatie in de politiek tegen te houden. De val van het kabinet Cals-Vondeling in De Nacht is het begin van de polarisatie. PvdA-leider Joop den Uyl heeft het bijzonder moeilijk met de opstandigen van Nieuw Links in zijn partij en ook Schmelzers KVP krijgt met “De Radicalen” te maken. Schmelzer gooit al zijn handigheid en ervaring met het oplossen van dit soort kwesties in de strijd. Toch moet hij tenslotte met lede ogen aanzien hoe enkele partijgenoten, waaronder oud-minister Harry van Doorn, uit de KVP treden om de Politieke Partij Radicalen (PPR) te vormen.

Een andere belangrijke opgave die Schmelzer zich stelt, wordt wél vervuld - zij het later dan gehoopt. Het is een opgave die haaks staat op het streven naar het binnenhouden van de afvalligen: de vereniging van de drie christelijke partijen ARP, CHU en KVP in één partij, het CDA. Als actief politicus heeft Schmelzer dit niet meer meegemaakt, in 1971 maakt hij als fractievoorzitter plaats voor Veringa. Het is deze man die Schmelzer zijn laatste landelijke politieke functie weet te geven: minister van Buitenlandse Zaken in het kabinet Biesheuvel (1971-'73). Op deze periode kijkt Schmelzer zelf met de meeste voldoening terug. Sinds 1973 rest hem natuurlijk nog zijn rol als “kampioen van de commissariaten”, terwijl ook in het CDA en in de Europese christen-democratie, waarin hij jarenlang actief is, nog naar hem wordt geluisterd. Schmelzer, ontspannen achteroverleunend in zijn stoel, puft aan zijn pijp: “Inderdaad, ik ben geen frontsoldaat meer, ik ben nu een achterhoede-constructeur...”

Uw favoriete rol?

“Ha, ha, nee,” zegt Schmelzer met een tevreden glimlach, “want als fractievoorzitter was ik natuurlijk een frontsoldaat. Geen twijfel over mogelijk. Maar sinds ik afscheid nam van de frontlinie is de politiek wereldwijd gezien zeer aanzienlijk gecompliceerder en uitdagender geworden dan dat ‘ie was.’”

Is het Haagse spel sinds uw tijd veranderd?

...moet je voorzien van bondgenoten..”

“Nou, dat is een omvangrijke vraag, hoor. Kijk, de omschrijving dat politiek de kunst van het mogelijke is, vind ik armoedig. Ik definieer de opgave van de politiek als het dienen van het algemeen belang van de samenleving om daarmee te bereiken de optimale ontplooiing van de mens als mens en als medemens. Hier en over de grenzen heen. Die taak is mijn inspiratie geweest om in de politiek te gaan. Het is een heel mooie taak. Je moet niet denken dat je rechtstreeks menselijk geluk kunt scheppen maar je kunt wel de voorwaarden voor die menselijke ontplooiing scheppen of bevorderen. De politiek is veel gecompliceerder geworden, maar die taak is dus niet veranderd.”

Het romantische beeld van de bevlogen en beladen politiek in de jaren zestig steekt desalniettemin scherp af tegen dat van de veramtelijke politiek in de jaren negentig. Politici lijken overschaduwed door de bureaucratie, discussies gaan dan ook over procentpunten...

“Dat klopt. Misschien komt het hierdoor: Na de Tweede Wereldoorlog is een aantal vraagstukken aangepakt en redelijkerwijs opgelost - gelijkwaardigheid van het onderwijs, gelijke kansen in het onderwijs - of op weg naar een oplossing - de gelijkwaardige positie van de vrouw, een voldoende basis bestaanszekerheid voor de bevolking via de sociale wetgeving. Andere vraagstukken zijn niet helemaal opgelost, maar daar is men dan wel behoorlijk ver mee gekomen. We moeten echter niet vergeten dat nieuwe vraagstukken van grote allure zich gaan aandienen: drugs- en alcoholverslaving, wat je mag doen met genetechnologie, met het menselijk leven, de veiligheid op straat. Die vraagstukken lenen zich voor een principiële, fundamentele gedachtenwisseling. Ik vind dat de Tweede Kamer zich wat minder in de details moet verdiepen, wat minder perfectionistisch moet opereren.”

Toch worden deze kwesties op hun beloop gelaten door de politiek, en moet vaak de rechter het antwoord geven. Politici zijn minder kleurrijk en vertonen minder durf...

Schmelzer protesteert: “Je moet niet veralgemeniseren. We hebben toch wel een paar debatten gehad die zeer ingrijpend waren, bijvoorbeeld over de kruisvluchtwapens.” Dan vervolgt hij enthousiast: “Een man als Lubbers heeft zich daar als een grootmeester op het gebied van het bereiken van consensus ontpopt. En zo zijn er wel meer onderwerpen die niet direct als details kunnen worden beschouwd.”

Mogen dappere politici dingen doen die niet door de meerderheid van de bevolking worden gedragen?

“Ik vind dat politici zich ab-so-luut niet mogen laten devalueren tot kritiekloze uitvoerders van de publieke opinie. De politiek moet dienstbaar zijn aan het algemeen belang. Als politieke partijen en politici de absolute overtuiging hebben dat zij hun land en volk beter kunnen dienen met het inslaan van een richting waar nog onvoldoende draagvlak voor is, dan moeten die politici de energie, de creativiteit en de moed opbrengen om die publieke opinie te motiveren, te informeren en te scholen. Ja, slagen ze daar niet in, dan kunnen ze - afhankelijk van de situatie - kiezen tussen het hoofd in de schoot leggen of aftreden.”

Of de politieke trucendoos openzetten...

“Politiek is georganiseerd vertrouwen. Als je iets wilt bereiken moet je je niet alleen voorzien van ideeën maar ook van bondgenoten. Dat is een hele kunst en speelt zich inderdaad gedeeltelijk achter de schermen af.”

Lopen er voldoende markante politici rond op het Binnenhof?

“Ha, ha, ha,” lacht Schmelzer. “Dat is een mooie vraag... Kijk, het hele gezelschap bij elkaar levert natuurlijk zo'n grote hoeveelheid talent op, dat de Nederlandse bevolking zich geen zorgen hoeft te maken. Ernstige grote zaken zullen niet ontsnappen aan de aan-

dacht van het parlement. Een andere vraag is, in hoeverre het grote oratorische talent van voorbije tijden nog vertegenwoordigd is. De communist Marcus Bakker, met wie ik nog in de Tweede Kamer heb gezeten, was een uitermate spitse, geestige en aansprekende debater. Dat is aantrekkelijk voor het publiek, voor de pers, en ook voor de collega's. Maar hebben andere leden van de CPN die die gaven niet bezaten de idealen van hun partij verwaarloosd? Dat denk ik dus niet.”

Stelt u zich eens voor dat aan de meest markante politicus de Norbert Schmelzer Prijs moet worden uitgereikt. Aan wie zou u die prijs toekennen?

Daar hoeft Schmelzer niet over na te denken: “Lubbers. Lubbers vind ik een universeel talent met een merkwaaardige combinatie van idealistische gedrevenheid enerzijds, en operationeel talent anderzijds. Dat vind ik gewoon klasse.”

De idealen van Lubbers? De Macher wint het bij hem van de idealist!

Schmelzer neemt een slok koffie. Dan steekt hij met een speciale aansteker zijn pijp weer aan.

U kent hem waarschijnlijk?

“Ja, ik ken hem natuurlijk heel goed. We zijn goede vrienden. Eeuh... maar toch denk ik dat die twee elkaar aardig in evenwicht houden. Je moet je ook verdiepen in de vraag: wat heeft hij voor ogen met het *Macher-zijn*? Is dat persoonlijke ambitie van *Lubbers-voortuit*, of is dat *ik-wil-wat-construeren*? Ik heb anderhalf jaar geleden bij mij thuis met hem een lang gesprek over de toekomst gehad. Hij zei toen: ‘Ik wil alleen zo lang in de politiek blijven als er werkelijk wat te regeren valt en er ernstige problemen op te lossen zijn. Als die er niet meer zijn dan kun je me vergeten, dan ben ik niet meer geïnteresseerd.’ En ja, als je niet erg welwillend bent kun je zeggen dat hij met het oplossen van die problemen een goede beurt wil maken. Maar zo zie ik Lubbers niet. Hij heeft

“Lubbers is een universeel talent, maar hij neemt wel een enorm risico door zo lang te blijven zitten.”

een vrij aardig evenwicht van enerzijds idealen en ideeën, en anderzijds operationeel talent. En zoals ik al zei, ik ken hem dus heel goed, we zijn goede vrienden. Hij neemt ook een enorm risico door zo lang te blijven zitten op zo'n prominente plaats, want erg veel positiever kan hij niet meer beoordeeld worden. Meer en meer kunnen mensen gaan zeggen: wanneer raken we eindelijk eens van die man af. Ten onrechte! Maar zo gaat dat.”

U deed destijds afstand van het politiek leiderschap van de KVP uit angst de benodigde creativiteit te gaan verliezen. Speelt dat bij het aangekondigde vertrek van Lubbers ook een rol?

“Ik ben geen woordvoerder van hem dus ik kan hoogstens een veronderstelling wagen. Je moet oppassen dat je niet op je grote ervaring en routine gaat drijven, dat je creatieve inspiratie wat terug gaat lopen. Dat is één. Twee, het is slopend zoals die man zijn vak doet. Je moet eens kijken naar een foto van hem van zes jaar geleden, van drie jaar geleden en van nu. Je ziet dat die man, eeuh... de Fransen hebben een aardige uitdrukking daarvoor: *Il paye de soi même*. Je wordt uiteindelijk lichtkens gesloopt door zo'n grote inzet. En, drie, denk ik toch ook dat als een prominent politiek leider min of meer eindeloos op zijn plaats blijft zitten, dat dat dan een ontmoediging vormt voor de jongere generatie. Je moet voor doorstroming zorgen. Dat zal voor hem ook een overweging zijn.”

Bij uw politiek heeft altijd de katholieke invalshoek voorop gestaan. Hoe brengt u dit in de dagelijkse politiek in praktijk?

“U heeft volkomen gelijk dat de christen-democratische inspiratie - ik noem het liever christen-democratische dan katholieke inspiratie - je brengt tot bepaalde basisuitgangspunten en tot bepaalde globale lijnen van beleid. Ze zijn in vier kernbegrippen samengevat: gerechtigheid, gespreide verantwoordelijkheid, rentmeesterschap en solidariteit. Dat is dus het beleidsdenken. Maar als je dat beleidsdenken operationeel moet maken, ben je óók gebonden aan de morele uitgangspunten die wortelen in je geloof. Het is geen waardevrij gebied. Als je in strijd komt met morele normen, dan

“Als je andere mensen met a-morele trucs probeert te tackelen, dan gaat zich dat tegen jou richten.”

moet je die laten overwegen. Je kunt niet bewust zeggen tegen een partner: ‘Als jij met mij in het kabinet gaat zitten dan beloof ik je dat-en-dat’, om als je er dan in zit te zeggen: ‘Nou sorry hoor, maar het gaat niet door.’ Dan hebt je hem dus bewust bedrogen. Overmacht is weliswaar een ander verhaal, maar daar ben ik heel strikt in. Ten eerste uit morele overwegingen, maar ten tweede ook uit praktische overwegingen. Want als je andere mensen met a-morele trucs probeert te strikken, te vloeren, te *tackelen*, dan gaat zich dat tegen jou richten. Het vertrouwen in jou erodeert zodat je moeilijker verder kunt samenwerken.”

Schmelzer zelf is nogal eens beticht van overdreven sluwheid en onbetrouwbaarheid, vooral uit socialistische hoek. Een ijdele man is hij ook genoemd. Voor een niet onbelangrijk deel vloeit dit beeld voort uit de nacht van 13 op 14 oktober 1966 - de Nacht van Schmelzer.

De coalitie van PvdA, ARP en KVP, onder leiding van Schmelzers partijgenoot Jo Cals, is anderhalf jaar eerder begonnen aan de uitvoering van ambitieuze plannen met als doel het wegwerken van de achterstand in de collectieve voorzieningen. Niet alleen de oppositie is bezorgd over het prijskaartje dat aan die plannen hangt, ook Schmelzers KVP ziet met gefronste wenkbrauwen toe hoe slecht PvdA-minister van Financiën Anne Vondeling de overheidsuitgaven in de hand blijkt te houden. Tijdens de behandeling van de begroting van 1967 lijkt een motie van oppositiepartij VVD, waarin in vrij harde termen een herziening van het uitgaven- en belastingbeleid wordt bepleit, steun te krijgen van tenminste tien leden van de KVP-fractie. Om de eigen visie duidelijk te markeren

en ook om een scheuring in katholieke gelederen te voorkomen, dient KVP-fractievoorzitter Schmelzer zelf een motie in, waarin het kabinet vriendelijk doch dringend wordt verzocht het financiële beleid bij te stellen. Vooraf laat hij Cals de motie lezen. “Nou, Norbert, dat was het dan,” concludeert de premier. “Dat vrees ik ook, Jo,” reageert Schmelzer. Aan het einde van het Kamerdebat, dat uren lang en tot diep in de nacht duurt, wordt de motie van Schmelzer, met vijftienstemmen voor en tweeëntwintig stemmen tegen, aangenomen. Minister-president Cals, die de regeringsfracties heeft gevraagd uitdrukkelijk hun vertrouwen in het kabinet uit te spreken, bestempelt de motie als “onaanvaardbaar” en de stemming als een vertrouwenskwesitie. Nu rest hem niets anders dan bij Koningin Juliana op Paleis Soestdijk het ontslag van zijn kabinet aan te bieden.

De gebeurtenissen van oktober 1966 maken veel los. Na zijn politieke dood blijkt het kabinet-Cals een populair kabinet te zijn geweest. Schmelzer verwordt tot de nationale Kop van Jut. Zo bestempelt het katholieke dagblad *De Nieuwe Limburger* de KVP-fractie in de Tweede Kamer als “glibberig als de gladde taal van Schmelzer”. Politiek kunstenaar Opland publiceert in *De Volkskrant* een historisch geworden prent waarop Schmelzer, onder instemmende blikken van oppositieleiders Toxopeus (VVD), Beermink (CHU) en Koekoek (Boerenpartij) als een Romeinse Brutus met vastberaden blik zijn dolk plaatst tussen de ribben van een verbaasd kijkende ‘Caesar’ Cals. Weer later wordt Schmelzer door conferencier Wim Kan Schmelzer neergezet als een “gladde teckel met een vette kluiif in de bek”.

Schmelzer nu: “Ja, iedereen die iets van hondenkunde weet, die weet dat de teckel in het algemeen doorgaat voor een intelligent en trouw en vasthoudend beest. Wij hebben dan ook een theepot in de vorm van een teckel hier thuis, en we hebben een hele teckelverzameling daar achter bij de grammofoonplaten, dáár hebben we er één, en bij de voordeur hebben we er één... we hebben er ons symbool van gemaakt. En ik heb er ook nog een lied op gecom-

“Wim Kan bedoelde met die teckel denk ik dat ik slim was. En de vette kluiif die hij erbij dacht, dat is dan de buit van de slimheid.”

poneerd, waarvoor Michel van der Plas de tekst heeft gemaakt. “Antwoord aan Wim Kan”, was dat. Kan had op zijn oudejaarsconferentie gezegd dat het zo jammer was dat ik, toen ik voor de

De Motie

“De Kamer, gehoord de algemene politieke en financiële beschouwingen over de rijksbegroting 1967, van mening dat in het voorgenomen financieel-economisch beleid meer waarborgen moeten worden gelegd voor een evenwichtige groei en tegen verdergaande geldontwaarding en werkloosheid, spreekt als haar mening uit, dat mede met het oog op de mogelijkheden voor 1968 naast een verbetering van de dekking-1967 maatregelen ter voorkoming van extra-uitgavenstijging voor 1968 noodzakelijk zijn, nodigt de regering uit, daartoe voorstellen te doen, en gaat over tot de orde van de dag.”

keuze tussen muziek en politiek stond, dat ik toen niet voor de muziek heb gekozen. Maar Kan bedoelde er toen denk ik mee dat ik slim was. En de vette kluif in de bek die hij erbij dacht, dat is dan de buit van de slimheid, dat denk ik tenminste. Ik heb hem dat eigenlijk nooit gevraagd.

Overigens heb ik daar niet erg onder geleden hoor. Kijk, onder De Nacht heb ik wel wat te lijden gehad omdat de mythe gewekt is dat hier moord met voorbedachte rade werd gepleegd. Dat we toch al van plan waren het kabinet op te blazen, maar dat we in De Nacht het spel gespeeld hebben om het zó te doen. Die indruk heeft Anne Vondeling gewekt in zijn boek *Voorproef en Nasmaak*. Dat is dus niet waar. Die mythe is dan ook wel langzaam verdwenen.

Ook Martin van Amerongen, die een toneelstuk heeft geschreven over De Nacht, heeft daarmee afgerekend. En hij niet alleen. Ook

“Als persoon kan het me niet schelen dat er een hoofdstuk hier en daar aan mijn politieke werk wordt gewijd.”

de Koninklijke Nederlandse Academie voor Wetenschappen heeft er een studiedag aan besteed, vorig jaar oktober. Professor Righart, volkomen onverdacht en geen CDA man, die heeft er ook mee afgerekend...

Maar die insinuaties en onterechte beschuldigingen heb ik toch wel onaangenaam gevonden, want ik vind het niet eerlijk. Het staat ook op gespannen voet met mijn eigen morele normen. Moord met voorbedachte rade, dat was niet aan de orde. Maar het is mij wel in de schoenen geschoven en het is vrij lang blijven hangen... Misschien was Vondeling er wel van overtuigd..."

Reeds lang vóór 13 oktober werd in heel Den Haag nagedacht over hoe een eventueel interim-kabinet eruit zou moeten zien...

“Inderdaad. Marga Klompé schrijft ook in haar dagboeken hoe ze Cals herhaaldelijk heeft gewaarschuwd voor wat er in de KVP-fractie leefde. Maar Cals wilde op de ene of andere manier... Cals was ook geen financieel-economisch geschoolde man. Hij wou het om één of andere reden niet waar hebben. Cals was overigens een uiterst integer politicus, hoor. Ik veroorloof mij absoluut niet om Cals moreel iets te verwijten, maar hij was... het was als het ware... hij schermde het af.

En ik stond voor de verantwoordelijkheid om waar te maken waar wij voor stonden, namelijk een gezond financieel beleid doorzetten als voorwaarde voor het hele overheidsbeleid, óók gezond sociaal beleid. En ja, het is natuurlijk dramatisch geweest. Maar uit het oogpunt van opvatting van verantwoordelijkheid moest ik dit risico nemen. Zijlstra heeft er in zijn boek *Per slot van Rekening* terecht op gewezen, en Biesheuvel heeft dat later ook bevestigd, dat als het kabinet Cals had gezegd: ‘Nou, die motie, daar zullen we over na denken en daar komen we later nog wel op terug’, dan was er geen crisis geweest. Maar zij hebben het toen als een gebrek aan vertrouwen opgevat.”

En hoe ervaart u het een apart hoofdstuk te zijn in de Nederlandse politieke geschiedenis?

“Nou, als persoon kan het me niet schelen dat er een hoofdstuk hier en daar aan mijn politieke werk wordt gewijd. Maar ik vind het wel nuttig dat men zich wat nader heeft verdiept in de verantwoordelijkheid van een fractieleider voor een gezond beleid en de consequenties die dat kan hebben voor de politiek. Dus uit een oogpunt van kijk op parlementaire verantwoordelijk vind ik het wel waardevol.

Toch ben ik daarna nog minister van Buitenlandse Zaken geweest. Helaas duurde dat maar twee jaar - toen kwam die crisis van het kabinet-Biesheuvel.

Er zijn in die twee jaar wel vrij veel dingen gebeurd waar ik met erg veel voldoening op terugkijk. Natuurlijk worden die wat ondergesneeuwd door de dramatische gebeurtenissen van De Nacht.

Het zij zo.” ■

Antwoord aan Wim Kan

muziek: Norbert Schmelzer

tekst: Michel van der Plas

Jawel Wim Kan, zo gaat dat vaak
Je droomt als jongeman
Van landsbelang en plicht en taak
Met hoofdletters en dan
Dan raak je je andere dromen kwijt.
Je zin voor ander spel
Maar stiekem houd je al die tijd
Je twijfels, zeg dat wel

Je waagt je op het hellend vlak
Je kiest de politiek
Je wordt een teckel in dat vak
en verre van ludiek
Maar nu die teckel buitenstaat
Zeg ik en plein public
Helaas, nu is het veel te laat
veel te laat, veel te laat
Om te leven van muziek

Jawel Wim Kan, je had gelijk
Ik koos misschien te vlug
Maar nu 'k weer naar mijn vleugel kijk
Nu kan ik niet meer terug
Dat andere mooie podium
Verdween uit het gezicht
Dat is nu eenmaal het odium
Dat op zo'n loopbaan ligt

Je waagt je op het hellend vlak
Je kiest de politiek
Je wordt een teckel in dat vak
en verre van ludiek
Maar nu die teckel buiten staat
Zeg ik en plein public
Helaas, nu is het veel te laat
veel te laat, veel te laat
om te leven van muziek!

CONSTITUTIONELE TOETSING

Het gelijk van rechter of wetgever?

door Arthur Kocken

In de lawine van zinnige en minder zinnige voorstellen voor staatsrechtelijke vernieuwing wordt ook constitutionele toetsing voorgesteld.

Dat houdt in dat een rechter mag bepalen of een door de regering en de volksvertegenwoordiging aangenomen wet al dan niet strijdig is met de Grondwet - die door dezelfde regering en volksvertegenwoordiging is aangenomen.

Momenteel is dat verboden (artikel 120 Grondwet): de wetgever heeft het laatste woord.

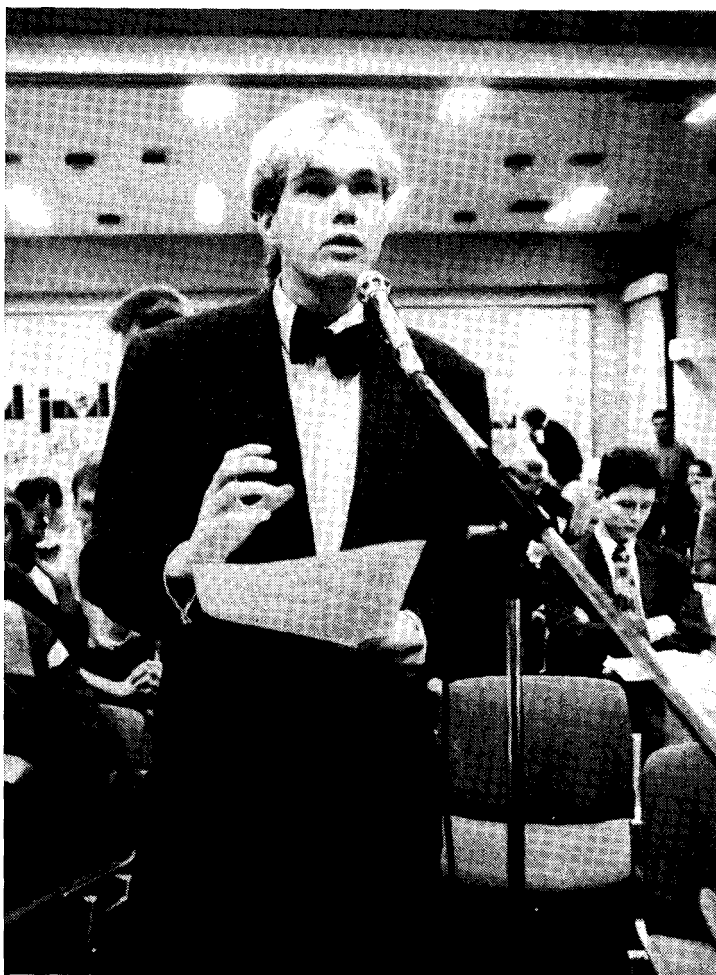
Toetsingsverbod ter discussie

Toch is het niet vanzelfsprekend dat constitutionele toetsing verboden is. Een aantal mensen is bang dat door dit verbod de volksvertegenwoordiging en de regering erg makkelijk om kunnen gaan met waarden en normen die in de Grondwet vastliggen.

Er is immers niemand die corrigerend op kan treden, waardoor coalitie- en andere belangen voorrang kunnen krijgen.

Als belangrijkste voorbeeld wordt dan de Harmonisatiewet Hoger Onderwijs aangehaald. Deze wet heeft terugwerkende kracht (uit bezuinigingsoverwegingen), hetgeen uit rechtzekerheidsoverwegingen niet mag.

Iedereen stond erbij en keek ernaar toen deze wet aangenomen werd; men kon niet ingrijpen. Dit voorbeeld past in een hele reeks, een tendens waarbij in de discussie tussen regering en volksvertegenwoordiging andere belangen dan de constitutionele criteria de hoofdrol spelen. Het is bijzonder begrijpelijk dat politici in eerste instantie aan het lijfsbehoud denken maar het wordt vervelend als dit tot slechte wetten leidt.

Arthur Kocken

Afweging van argumenten

Kortom, het is aangenaam wanneer daar iets aan verandert. Maar moet dat constitutionele toetsing zijn? Laten we eens kijken naar argumenten van voorstanders. Ten eerste is dat het argument dat grondrechten de basis van ons staatsbestel zijn, waar de burger een beroep op moet kunnen doen tegen de wetgever (via de rechter). Het andere argument luidt als volgt: de rechter mag nu al wetten toetsen aan grondrechten in internationale verdragen, waarom dan niet aan grondrechten in eigen huis? Volgens de achterdeur gebeurt het

tenslotte al. Of: wie A zegt, moet B zeggen.

Zijn deze argumenten echter sterk genoeg? Ten eerste zijn grondrechten geen onveranderlijk fundament van een samenleving. In de loop van de geschiedenis is de formulering, de doelstelling en de interpretatie aan wijzigingen onderhevig geweest. Vergelijk de geschiedenis van "gelijke behandeling" in de VS: het is nog niet zo lang geleden dat "zwarten" daar niet gelijk behandeld hoefden te worden met "blanken". Ook de vrijheid van meningsuiting heeft een ontwikkeling doorgemaakt en zo zijn er meer. Interpretatie van grondrechten blijft een politieke keuze. En dat is ook de reden waarom toetsing aan internationale verdragen iets anders is dan toetsing aan de Grondwet. In internationale verdragen zijn grove

richtlijnen gegeven waar ruimte is voor politieke keuzes. De grondrechten in internationale verdragen hebben een andere status en reikwijdte (alsmede interpretatie) dan die in de Grondwet. In de tweede zijn bijvoorbeeld minder inbreuken toegestaan dan in de eerste.

De grondrechten in internationale verdragen bewegen zich op een ander vlak dan die in de Grondwet. In die situatie zeggen: "A, dan B" is hetzelfde als zeggen: "als U een ezel voor zich heeft, heeft U een paard voor zich". Alleen een ezelverkooper is daar blij mee.

De volksvertegenwoordiging opzij

Naast het feit dat ik de argumenten voor constitutionele toetsing niet sterk vind, heb ik een principiële bezwaar tegen constitutionele toetsing. Dat is dat je via constitutionele toetsing het laatste politieke woord in een democratie geeft aan niet-gekozen personen (rechters worden benoemd, voor het leven). De enige oplossing is: rechters gaan kiezen, of hun partijkleur reden voor benoeming laten zijn, maar dat is heilloos: rechters zijn juist zo handig omdat ze geacht worden onafhankelijk te zijn (niet politiek gebonden). De JOVD heeft zich in het verleden terecht al uitgesproken tegen het kijken naar de politieke opvattingen van rechters. Of moeten we in Nederland kandidaat-rechters gaan vragen of ze in hun jeugd onfatsoenlijke dingen hebben gedaan? Het is een sprookje dat we constitutionele toetsing zouden kunnen instellen zonder dat de partijkleur van rechters van belang zou worden. Politieke beslissingen moeten door politici genomen worden, niet door rechters. We moeten de vluchtroute van de politiek naar de rechter niet makkelijker maken dan ze nu al is. De afgelopen jaren zijn bijna alle moeilijke politieke kwesties via de grondrechten-afweging op het bord van de rechter terecht gekomen. De rechter heeft die taak niet en moet die ook niet krijgen. Bovendien: de wetgever kan inderdaad ongelijk hebben bij zijn weging van grondrechten en andere belangen, maar wie garandeert ons dat de rechter goed zit? Laat de politiek dus de keuze maken of ze discriminatie van homo's op christelijke scholen wil toestaan of niet, of euthanasie mag of niet. Constitutionele toetsing is wat dat betreft een prachtig middel om de onnatuurlijke CDA-met-iets-anders-coalities tot in de lengte der jaren door te laten gaan: er is altijd een "oplossing" (een verwijkskaart naar de rechter) mogelijk die dan de schijn van compromis krijgt, terwijl dat niet nodig was: een ruime meerderheid wil iets anders.

Huidig JOVD-standpunt

Maar moeten we dan de huidige situatie laten zoals die is? De grondrechten en rechtsbeginselen als sluitpost van het wetgevingsproces? In de praktijk merk je dat parlementariërs in eerste instantie het niet eens door hebben als een wetsvoorstel tegen grondrechten en rechtsbeginselen ingaat. De JOVD heeft in het verleden dan ook al het standpunt ingenomen dat de Raad van State in zijn advies over wetsvoorstellen nadrukkelijk ook moet kijken naar de relatie met grondrechten en rechtsbeginselen. Van dit advies kan de volksvertegenwoordiging alleen afwijken met een tweederde-meerderheid. De relatie komt hierdoor onder de aandacht van de parlementariërs en krappe meerderheden kunnen niet snel meer even tegen de constitutie in handelen. Verder komt de tweederde-meerderheid tegemoet aan wat feitelijk gebeurt als dergelijke wetten worden aangenomen: grondwetsamending.

Natuurlijk is dit geen voorstel waarmee alle problemen uit de wereld zijn. Maar het is in ieder geval een voorstel waarbij de bestaande, wenselijke structuur overeind blijft (de wetgever, en dus het volk, houdt het laatste woord) en de uitvoering verbeterd wordt. Op het komende congres komt deze zaak ook weer aan de orde, middels de resolutie Demostaat. Volgens mij moet de vereniging het huidige standpunt (opgenomen als minderheidsstandpunt) handhaven en constitutionele toetsing links laten liggen. ■

OUI, OUI, OUI

door Yaïr Pinto

De Fransen hebben Europa met een enthousiast 'ja' begroet.

Goed, Frankrijk is natuurlijk het felst pro-Europa van alle lidstaten, maar toch. Zo'n overweldigende meerderheid geeft natuurlijk wel aan dat er een breed draagvlak bestaat voor één Europa. Maar liefst 51 procent stemde voor. Een niet-noemenswaardige 49 procent stemde tegen. Mij is één Europa een gruwel. Deze eeuw heeft Europa ten koste van honderden miljoenen mensen twee wereldoorlogen uitgevochten. Het is 45 jaar het front geweest van de Koude Oorlog.

En nu vliegt spontaan de Balkan in de fik, en overal in Europa is de hitte voelbaar.

Groot-Brittannië begint te stoken tegen Duitsland, omdat het Duitsland verantwoordelijk stelt voor de vrije val van het Britse pond. Nederlands enige economische drijfveer, de gasbel, raakt op. En België staat op uiteenvallen. Zowel Rusland als Amerika zakt in een economische afgrond.

De wereld trilt op haar grondvesten. Een derde wereldoorlog zou zeker de laatste van dit millennium zijn.

En juist nu moet Europa één worden? We kunnen niet wachten tot er een breder draagvlak is en de naties dichter naar elkaar toe gegroeid zijn?

Dit is volslagen waanzinnig.

Het enige verstandige volk in Europa - het Franse - had ons misschien kunnen redden. Maar het heeft niet zo mogen zijn.

Onder invloed van Duitse propaganda en terreur is het verzet slechts minimaal de kop ingedrukt. En nu plots vergeet iedereen 49 procent van de Fransen.

De eeuwige bekwame Van den Broek riep meteen dat Maastricht nu maar eens in werking moet treden.

Lossen de problemen zich dan vanzelf wel op? Dit is als wanneer mensen met relatie-problemen zeggen: "Laten we maar gaan trouwen, dan gaat het vanzelf beter".

Ik verheug me nu al op de scheiding van Europa. ■

HET BUREAU-BUIKJE ERAF

door Albert van den Brink

Minister Ter Beek wil het leger omvormen en kleinere, mobielere en sneller inzetbare eenheden creëren. Alle eenheden moeten in beginsel voor VN-operaties beschikbaar zijn. Wil er een goede wisselwerking tussen het vernieuwde leger en de samenleving blijven bestaan, dan mag de politiek sociale omstandigheden binnen het grootste krijgsmacht-onderdeel, de landmacht, hierbij niet onderbelichten.

Mentaliteitsverandering

Door de Oost-West tegenstelling wisten militairen tot voor kort redelijk goed waar ze aan toe waren. Beroepsmilitairen dachten dat ze een carrière zouden krijgen die vergelijkbaar is met die in een normale organisatie. Als er al een oorlog zou komen, dan zouden alle Nederlanders daarbij betrokken worden, of men nu beroepsmilitair was of fietsenmaker in Roosendaal.

Nu het Warschaupact is opgeheven kunnen de VN veel meer aan crisisbeheersing doen en vragen ze de lidstaten hieraan actief mee te werken. Er is nu dus een reële kans te worden uitgezonden naar conflictgebieden als Joegoslavië en Cambodja. De militair van vandaag wordt met zijn neus op de feiten gedrukt wat betreft zijn taakinhoud. Beroepsmilitairen die nooit gedacht hadden ooit een echt conflict mee te zullen maken, worden uitgezonden naar brandhaarden met problemen die zij niet als de hunne beschouwen. Hieraan zullen zij moeten wennen; als zij zich beter hadden laten voorlichten over het militaire bedrijf wisten ze ook dat dit kon gebeuren. Als beroepsmilitair kun je nu eenmaal, indien het landsbelang dat eist, worden uitgezonden. Een stabiele wereld is in het belang van het land en het beschermen van voedselkonvooien of het bouwen van hospitalen in door oorlog verscheurde landen is nog eervol ook.

Beroepsleger

Het leger zal terug moeten keren naar zijn eigenlijke taak, conventionele conflicten beheersen- wereldwijd veldwerk dus. Zo'n breed inzetbaar leger kan niets anders dan een beroepsleger zijn. Het is namelijk ondoenlijk twee op de tien jonge mannen een jaar hun vrijheid te ontnemen, voldoende op te leiden en daarnaast ook nog voor internationale operaties weg te zenden. Een goed werkend onderdeel, het Korps Mariniers, is dan ook nu al semi-beroeps.

Eén van de grootste tegenstanders van een beroepsleger is de Bevelhebber der Landstrijdkrachten. Zijn belangrijkste argument is dat er niet voldoende gegadigden zijn voor de functie van soldaat binnen de landmacht. Hierbij kan men twee kanttekeningen plaatsen.

Enerzijds zullen bepaalde functies die nu door dienstplichtigen worden vervuld, zoals administrateur en hofmeester (een soort kelner die beroepsmilitairen moet bedienen bij het eten) door burgers kunnen worden overgenomen of geheel kunnen verdwijnen. Anderzijds, als de nieuwe landmachten serieuze genomen willen worden,

dan moet en kan een opwaardering van de functies plaatsvinden. Als we daarvan uitgaan zal er een overschot aan gegadigden voor een beroepsleger zijn, goed betaald en goed gewaardeerd.

Opwaardering

De nieuwe Luchtmobiele Brigade is een infanterie-eenheid. Om hierbij als soldaat of korporaal te worden aangenomen mag je in de huidige situatie maximaal een LBO-diploma hebben. Dit maakt de spoeling op de arbeidsmarkt natuurlijk dun. Bovendien had je die eis ook kunnen stellen bij de ongeveer zeventuizend soldaten-functies. Als we echter kijken naar de beste infanterie-eenheid van Nederland, het Korps Commando Troepen, dan blijkt dat het minimum vereiste om toegelaten te worden een HAVO-diploma is. Hoger opgeleide soldaten kunnen makkelijker in groepsverband en individueel opereren dan laag opgeleiden.

foto: Ministerie van Defensie

In de krijgsmacht kijkt het kader vaak neer op "gewone" soldaten. Dit zal moeten veranderen, nu al is de gemiddelde soldaat zeker zo hoog opgeleid als de meeste beroepsmilitairen. Soldaten hebben alleen een minder lange militaire vooropleiding en een korter contract. Een verandering in houding zal als eerste van de Generale Staf moeten komen.

Ook de sociale omstandigheden moeten worden verbeterd. Willen we de nieuwe taken goed laten uitvoeren, dan zal de samenleving duidelijke steun moeten geven aan de krijgsmacht. De waardering mag blijken uit een goede beloning (ook wat betreft de secundaire arbeidsvoorwaarden) en zekerheid van werk. De beroepsmilitairen bij bijvoorbeeld de cavalerie en de infanterie hebben een dusdanig specifieke opleiding genoten dat ze, als ze een jaar of 35 zijn, niet meer aan de bak zullen komen. Een bedrijf als Akzo heeft nu eenmaal geen tankcommandant of scherpschutter nodig. Tevens moet men ervoor zorgen dat er een goede nazorg is.

Bij de komende omvangrijke inkrimpingen zullen functies vervallen.

Beroepsmilitairen wier functie gaat verdwijnen dienen vervangende taken te krijgen.

Veel functies van onderofficier die nu nog door dienstplichtigen worden vervuld komen voor beroepsmilitairen open te staan. De beroepsmilitair kan door de veranderingen niet altijd op het niveau van zijn huidige functie blijven. Die lagere niveaus zullen echter worden opgewaarderd door de technische vooruitgang en de bredere inzetbaarheid. Bijvoorbeeld: een tankbemanning die nu alleen getraind wordt voor West-Europa dient straks ook inzetbaar te zijn in woestijngebieden.

Het huidige kader moet dus worden bijgeschoold. De overgrote meerderheid heeft nog niet voldoende ervaring om aan de nieuwe eisen van flexibiliteit te voldoen, dit geldt ook voor Generaals en Kolonels. Houdt men daar rekening mee dan is er voor alle huidige beroepsmilitairen een plaats binnen het nieuwe leger te vinden.

Vooraf ook belangrijk is de zorg voor militairen die lichamelijk letsel hebben opgelopen. Door het zware fysieke karakter van het legerbedrijf is de kans hierop vrij groot. We kunnen militairen van veertig jaar niet afschrijven en zomaar in de WAO zetten. Nazorg zal helemaal nodig zijn bij eventuele oorlogsslachtoffers. Er moeten dus taken worden gecreëerd voor verzwakte militairen.

Het is sociaal onaanvaardbaar eerst iemand zijn leven in een ver land op het spel te laten zetten, om hem daarna bij terugkomst in het bestand van vrijwel onbemiddelbare werklozen te doen verdwijnen. Krijgt iedere militair de zekerheid van een baan, dan zal de bereidheid mee te werken aan de nieuwe vrede-staken zeker groter worden.

Een frisse wind

Het beroep van militair zal dus aantrekkelijker moeten worden gemaakt, door verbetering van de werkomstandigheden op vele terreinen. Daartegenover staat dat aan de militairen ook meer eisen mogen worden gesteld. De tijd van gezapigheid is voorbij, het bureau-buikje zal eraf moeten, maar de waardering voor de landmachtmilitair kan door de nieuwe taak alleen maar toenemen. ■

NIEUWE TRUTTIGHEID

door Pieter Oosterhuis

Luc Spin had het al voorspeld: na zijn vertrek zou de truttigheid in alle hevigheid toeslaan. De truttigheid heeft zich niet alleen beperkt tot het HB maar is ook al, onmerkbaar voor de meeste leden, gepenetreerd tot in de Driemaster. Wat heb ik dan gemist?, zult u zich afvragen. Welnu - dat zal ik u aan de hand van twee voorbeelden duidelijk proberen te maken.

"V&S: Ondergeschoven kind af"

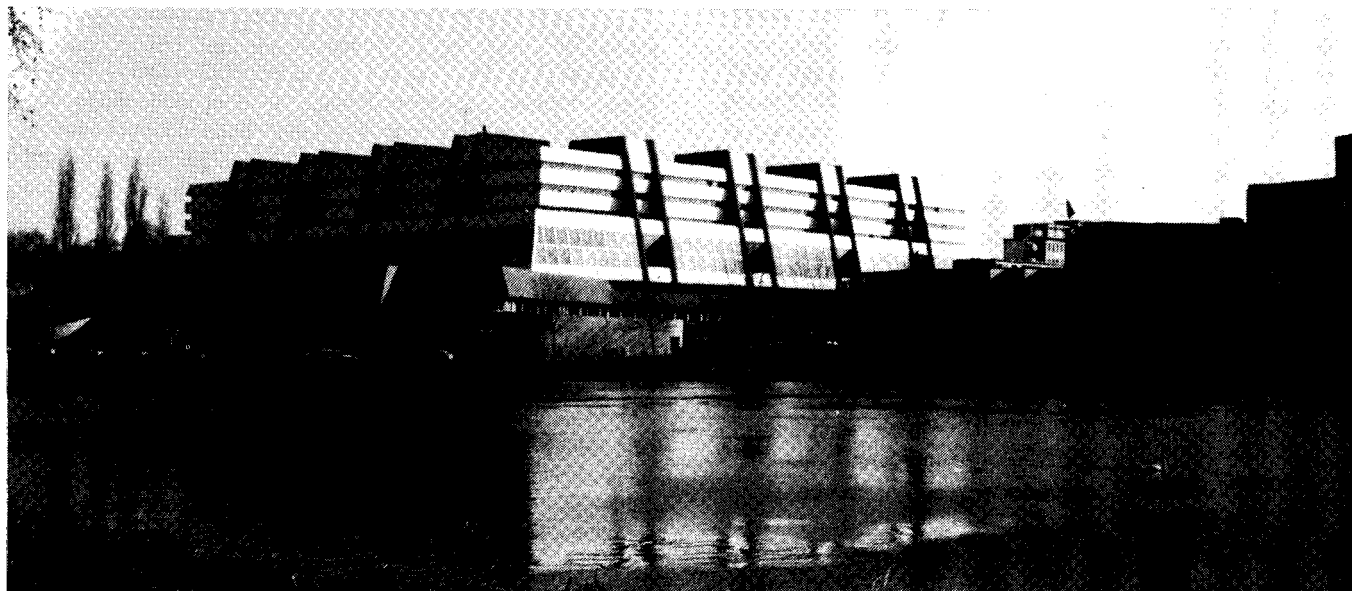
Ik zal eerst het artikel 'V&S: ondergeschoven kind af' (Driemaster 5 van dit jaar) proberen te behandelen. Les één hoe uw lezer dood te vervelen wordt meteen al in de eerste alinea in de praktijk gebracht. Namelijk: probeer een 'interessante' sfeer-tekening te maken - iets waar de lezer echt niet op zit te wachten. Zeg nu eerlijk: wat maakt het de gemiddelde lezer nu uit waar Martijn en Margaret elkaar ontmoeten, of dit nu bij het Leger des Heils, de reclassering of Banana Split is. Het gaat erom wat de secretaris V&S te zeggen heeft. Wat dacht u ervan als mensen als Martijn zichzelf als bobo gaan beschrijven. Ik vind dit nogal eng en mijn enige advies is dan ook: laat een levensgrote foto van jezelf maken en ga op een kamertje gelukkig zitten zijn met jezelf. Verder naar de tweede vraag, alweer dat gezeur van 'Vroeger was het allemaal veel beter'. 'Maar goed. Daar hebben we dus een nieuw beleid voor ontwikkeld, zodat we ze er desnoods met de haren bij kunnen trekken.' Is dit de nieuwe aanpak van de secretaris V&S om leden actief te krijgen? Ik denk dat je beter de randvoorwaarden voor eigen initiatief kunt verbeteren dan de leden tegen wil en dank dwingen iets te doen. Het stuk 'ik denk... Kan jij denken dan? Ja Margaret. Ik kan denken maar dat terzijde' geeft alweer blijk van een gigantische zelfingenomenheid bij vooral de interviewer. In de rest van het artikel zakt de interviewer steeds verder weg in het moeras van eigengeilerij. Al met al een stuk dat niet eens de moeite van het recyclen waard is.

"Mamma, ben ik hier lid van?"

Nu het ten onrechte geprezen stuk van Jort Kelder (Driemaster 4). Een aantal opmerkingen vooraf: ik ga niet klagen over gebrek aan taalkundig inzicht (onmiddellijk, laatste alinea), ook zal ik niet mijn verwondering uitspreken over zijn stem op H.A.F.M.O. van Mierlo. Jort heeft recht op een, zij het transparante, mening. Wel dit: de eerste alinea is alweer zo'n ellendige sfeerbeschrijving die geschreven had kunnen worden door ieder lid dat niet gehandicapt is aan alle vijf de zintuigen. Wat betreft het verhaal over de walkie-talkies wil ik verwijzen naar mijn lijfblad 'De Bralboei' (afdelingsblad Leeuwarden - red.) waarin ik al eerder heb opgemerkt dat die dingen er niet voor veiligheidsredenen zijn, maar slechts voor eigengeilerij, net zoals interruptie-microfoons, fotocamera's en op het laatste congres zelfs video-opnameapparatuur.

In de tweede kolom wordt flink gegeneraliseerd. Het is zo gemakkelijk om op grond van een paar uiterlijke kenmerken een oordeel te vellen. Als Kelder er een inhoudelijk tintje aan probeert te geven gaat hij onderuit (belastingdruk is onlangs behandeld en in demostaat komt de functie van de overheid genoeg aan bod). Aan het einde van bladzijde veertien merkt hij dat er toch nog een bodem onder zijn artikel moet en die ontleent hij dan maar aan twee, niet te verifiëren, anecdotes. Allemaal verdomde interessant, maar zijn de problemen waar de JOVD mee te maken heeft alleen maar de walkie-talkies, de uiterlijke verschijning van het HB en de carrière-plannen van Frank van Dalen? ■

DENEMARKEN OF D-MARKEN?

door Melvin Schut

In een aantekening gedateerd 3 mei 1950 schreef Jean Monnet wat de bedoeling van Schuman was. "Met de voorgestelde (supranationale) oplossing zou de kwestie van de dominantie van de Duitse industrie verdwijnen, waarvan de aanwezigheid angst zou creëren in Europa, constante moeilijkheden zou veroorzaken, uiteindelijk de Europese Unie zou verhinderen en opnieuw het verlies van Duitsland zelf zou veroorzaken. Deze oplossing daarentegen, zou zowel voor de Duitse als voor de Franse en de Europese industrie de voorwaarden voor gezamenlijke expansie scheppen, maar zonder dominantie." Jean Monnet benadrukte ook dat er geen EG zonder het Verenigd Koninkrijk zou kunnen zijn. Meer dan 42 jaar later staat de EG voor de keuze het Verdrag van Maastricht al dan niet te ratificeren. Vreemd genoeg worden wèl de gedachten van Schuman gevolgd, maar niet zijn beweegredenen - laat staan de waarschuwing van Monnet. Met andere woorden: de supranationale weg wordt voortgezet, de Duitse kwestie ontkend, en een Europa van meer snelheden - zonder het Verenigd Koninkrijk in de voorhoede - vastgelegd.

Federalisatie

Alle ontkenningen van premier Major ten spijt is 'Maastricht' een nieuwe stap op weg naar een Europese federatie, en vindt - opnieuw - centralisatie plaats. Het is tekenend dat terwijl Major in Brighton 'Euro-sceptici' in bedwang probeerde te houden met het begrip subsidiariteit, Jacques Delors een prijsvraag uitgeschreven had over de definitie van dat woord.

De geschiedenis leert ons dat dwang volkeren niet bijeen brengt. Het succes van de natie-staat berust nu juist op het feit, dat een volk alleen dan één is, wanneer het zich één voelt. Het feit dat een Schot Brits is, maar furieus wordt als hij uitgemaakt wordt voor Engelsman, en het feit dat een Beier Duits is, maar evezo in woede uitbarst als hij Pruis genoemd wordt, leert ons twee dingen. Op de eerste plaats moet de samenleving waartoe een individu behoort blijkbaar

overzichtelijk zijn. Op de tweede plaats kunnen alleen die verschillende samenlevingen een eenheid vormen - zich een eenheid voelen - als hun culturen voldoende bij elkaar passen. En na vergelijking van succesvolle Europese natie-staten (Verenigd Koninkrijk, Duitsland) met onsuccesvolle (het voormalige Joegoslavië, en de USSR), lijkt de grens bij de taal te liggen. Toegespitst op de EG: een Europees patriottisch gevoel zal ontbreken zonder een werkelijk gemeenschappelijke cultuur, waarvoor één overheersende gemeenschappelijke taal noodzakelijk is. Een Europese federatie is in deze tijd dan ook gedoemd tot mislukken.

Monetaire unie

Eén van de belangrijkste onderdelen van 'Maastricht' is de EMU. Deze Economische en Monetaire Unie is een nieuwe uitvinding van de federalisten die wel van de supranationale ideeën van Schuman over de invulling van de Gemeenschap houden, maar niet van zijn beweegredenen. Opnieuw wordt de macht van Duitsland vergroot, niet ingetoomd. Het nieuwe verdrag legt deze ontwikkeling als volgt vast.

Op de eerste plaats worden besluiten door een eventuele toekomstige Europese Centrale Bank volgens de in 'Maastricht' vastgelegde statuten met een (gekwalficeerde) meerderheid genomen. Die statuten zijn overigens praktisch geheel door Karl-Otto Pöhl geschreven, de voormalige president van de Deutsche Bundesbank. In de praktijk houden ze in dat de landen die tot de D-Mark-zone behoren (de Benelux, Denemarken en, na toetreding tot de EG, de meeste EFTA-landen) altijd met Duitsland mee moeten stemmen, of ze nu willen of niet. Zo krijgt Duitsland onevenredig veel macht, en blijft er van de soevereiniteit van Nederland weinig over.

Op de tweede plaats wordt in het nieuwe verdrag vastgelegd dat de laatste fase van de EMU ook zonder deelname van alle landen, met een minimum aantal deelnemers, doorgang kan vinden. Na de recente valuta-crisis is het duidelijk geworden dat het Verenigd Koninkrijk niet tot de groep landen zal behoren die als eerste tot een gemeenschappelijke munt overgaan. Hiermee wordt de door Monnet zo cruciaal

geachte positie van het Verenigd Koninkrijk als tegenwicht aan Duitsland verder verzwakt.

Op de derde plaats gaat Duitsland niet akkoord met een EMU zonder EPU en vice-versa. Dit omdat Duitsland voornamelijk met EG-landen een groot handelsoverschot heeft. Duitsland moet haar markten beschermen, en daarom moet controle die op nationaal niveau is verloren weer opgelegd worden op Europees niveau. Zoals Pöhl zegt, het eerste uitgangspunt voor een monetaire unie moet een gemeenschappelijk economisch en financieel beleid zijn. Bang dat de concurrentie van lage-lonen landen de werkgelegenheid in Duitsland zou ondermijnen, drukten de Duitsers dan ook het Sociaal Handvest door. Niet alleen werden de armere landen in ruil daarvoor afgescheept met een kat in de zak (het Cohesiefonds), het Sociaal Handvest bevordert ook het protectionisme. Als er geen lage lonen-landen binnen de Gemeenschap meer zijn, vlucht de industrie naar elders. De consequenties zijn niet moeilijk te voorzien; we hoeven slechts het beroemde Europese landbouwbeleid in gedachten te nemen. Helmut Schlesinger schreef dan ook: "Het zijn in essentie politieke factoren die de Duitse regering er toe hebben gebracht de EMU te promoten. De EMU wordt beschouwd als een belangrijke bijdrage aan de Politieke Unie".

De geringe economische waarde van de EMU wordt nog eens bevestigd door Prof. dr Martin Feldstein, ex-voorzitter van de Presidentiële Raad van Economische Adviseurs in de Verenigde Staten, die onder andere dit argument aanvoert: "Voorstanders van een Europese monetaire unie wijzen vaak naar Amerika, dat ook één munt heeft. Maar dat is niet altijd voordelig. New England kampt momenteel met een diepere recessie dan de rest van Amerika. Als wij een eigen munt hadden, konden we devalueren. Nu zie je dat de inkomensgroei lager is dan in de rest van het land, banken gaan over de kop, onroerend-goedprijzen zijn ingestort. Tien jaar geleden gebeurde hetzelfde in Texas toen de oliepijzen in elkaar zakten. Recessies zijn in Amerika ernstiger omdat je niet de mogelijkheid hebt de wisselkoers in te zetten. Waarom zou Europa zo'n machtig wapen om de economie te beïnvloeden zomaar opgeven?"

Een van de zieligere argumenten voor de EMU is dat zo

transactiekosten tussen de valuta worden bespaard. Zelfs de Commissie, met al haar enthousiasme voor de EMU, kon alleen met een potentiële besparing van tussen de 0,1 en 0,5 procent van het BNP van de EG naar voren komen. Bovendien houdt zij dan geen rekening met de nieuwe kosten van het wisselen van de ECU in andere, niet-EG valuta. Pöhl heeft deze kosten dan ook duidelijk irrelevant genoemd: "De herhaalde verwijzing naar zogenaamde grote besparingen op transactiekosten van de valuta's in een zone met één munt zijn niet het minst overtuigend".

Democratisch tekort

Eén van de belangrijkste redenen voor afwijzing van 'Maastricht' is het democratisch tekort. Federalisten haasten zich om te verklaren dat dit tekort afneemt door 'Maastricht'. In tegendeel! Het tekort wordt alleen iets verbouwd, en de wijzigingen worden de Europarlementariërs als kluiven aan honden toegegooid. Ook is het op zijn zachtst gezegd merkwaardig om als democratisch land bevoegdheden over te dragen aan een organisatie die overduidelijk democratische mankementen blijft vertonen. Omdat 'Maastricht' het democratisch tekort niet opheft, wordt de afstand tussen de Europese bestuurders en de burger niet kleiner. Elke Eurocrat die anders beweert, heeft waarschijnlijk van een welverdiende vakantie genoten tijdens de aanloop tot het Franse referendum over 'Maastricht'.

Aldus moet de conclusie luiden dat het Verdrag van Maastricht afgewezen moet worden. Europa is niet één natie, en zal mislukken als federatie. De Gemeenschap doet er het beste aan op inter-gouvernementele basis verder te gaan. Een confederatie van natie-staten, met één markt, samenwerkend op het gebied van het buitenlands beleid, maar met een sterke binding van de individuele leden met de Verenigde Staten, via de NAVO, heeft de toekomst. De Gemeenschap moet zich bezig houden met 'verdieping' als de tijd rijp is. Nu is het de tijd voor 'verbreding', nu ook is het de tijd voor het liberaliseren van de wereldhandel in GATT, en het opbouwen van andere delen van ons fantastische continent. Europa doet er goed aan zich niet bezig te houden met de idealen van gisteren, maar met de realiteit van vandaag en de eisen van morgen. ■

MAASTRICHT: een stap in de goede richting

door Hans Peter Lassche

De commotie rond het Verdrag van Maastricht heeft ook in Nederland eindelijk voor een discussie over Europa gezorgd. Jammer genoeg lijkt deze discussie alleen te gaan over de (vermeende) negatieve gevolgen van Maastricht, terwijl de voordelen van Europa nog steeds recht overeind staan. Voor de Europese integratie had 1992 een triomfjaar moeten worden, maar in plaats daarvan lijkt de integratie tot stilstand te zijn gekomen.

Weliswaar verdwijnen op 1 januari 1993 de binnengrenzen, maar het momentum voor verdere integratie lijkt (voorlopig?) te zijn verdwenen.

De tegenstanders van het Verdrag van Maastricht zullen zich echter moeten afvragen of ze wel zo gelukkig zijn met de

status quo die zal ontstaan als het Verdrag van Maastricht niet geratificeerd wordt. Dit geldt voor beide groepen van tegenstanders: degenen die vinden dat Maastricht niet ver genoeg gaat en degenen die vinden dat Maastricht te ver gaat.

De bezwaren van de eerste groep deel ik over het algemeen. Toch ben ik voor ratificatie, omdat het stranden van Maastricht de integratie van Europa op grote achterstand zal zetten.

Brusselse democratie

Natuurlijk laat het democratisch gehalte van Europa nog veel te wensen over.

Maastricht gaat wat dat betreft nog niet ver genoeg, maar al te grote stappen in één keer kunnen ook niet worden gezet.

Dit bleek op Zwarte Maandag, in september 1991, toen de Nederlandse voorstellen genadeloos van tafel geveegd werden.

Toch weet het Europees Parlement, gesteund door de werkelijk pro-Europese landen binnen de Gemeenschap, zich stukje bij beetje meer bevoegdheden toe te eigenen. Zo is in het Verdrag van Maastricht het recht van 'codecisie' ingevoerd voor bepaalde sectoren, wat inhoudt dat het Europees Parlement en de Raad van Ministers het *beide* met bepaalde besluiten eens moeten zijn - indirect dus een vetorecht voor het EP.

Ook is het enquêterecht voor het EP ingevoerd. Sommigen zijn van mening dat het EP geen extra rechten en bevoegdheden moet krijgen, omdat het een instituut is van overbetaalde, luie en potverterende lieden die zich slechts met details bezighouden. Dit is een omgekeerde redenering. Het EP heeft deze reputatie, omdat het zich alleen met details mag bezighouden. Als het EP werkelijke bevoegdheden krijgt zal de afstand tot de burger snel kleiner worden.

Deze zelfde argumenten zouden ook Euro-sceptici moeten overwegen.

Deze sceptici klagen immer over het ondemocratische Europa en het bureaucratische Brussel. Welnu, door het verwerpen van het Verdrag van Maastricht blijven alle democratische tekortkomingen bestaan, waardoor men ook immer zal blijven klagen over het democratisch tekort en de bureaucratie.

Kortom, het niet ratificeren van Maastricht houdt alle nadelen van de Europese integratie tot nu toe in stand.

Tegenstanders

Er bestaat natuurlijk ook nog een groep tegenstanders die de Europese integratie willen terugdraaien, de 're-nationalisten'.

De discussie met deze groep gaat niet zozeer over Maastricht, maar over de voorgaande verdragen. Deze groep ziet dus niet de voordelen die de Europese integratie heeft gebracht: vrede en welvaart.

Het Verdrag van Maastricht kent zeker ook positieve punten. De eenzijdigheid van de Europese economie vermindert door het verdrag. Tot nu toe stond 'het beginsel van een open markteconomie met vrije mededinging' voorop in de EG.

Als rechtgeaarde VVD-jongere vraagt u zich nu af: Wat is daar mis mee?

Welnu, daar is het volgende mis mee. Niemand zal kunnen ontkennen dat een ongebreidelde vrije markteconomie ook nadelen met zich meebrengt, bijvoorbeeld op het gebied van het milieu, consumentenbescherming en sociale rechtvaardigheid. En omdat EG-recht in Nederland boven nationale wetgeving gaat, is de economische wetgeving van een hogere orde dan de overige. (Ik weet dat deze redenering juridisch niet geheel juist is.)

In het Verdrag van Maastricht is vastgelegd dat de EG ook op niet-economische terreinen nauwer zal gaan samenwerken, zodat de beschuldiging van veel tegenstanders dat Europa er alleen voor de ondernemers is niet langer opgaat.

Monetaire integratie

Een ander positief punt is de monetaire integratie. Zonder monetaire integratie dreigt de situatie dat er wel elf munteenheden blijven (België en Luxemburg delen al een munteenheid), terwijl de economieën van de Twaalf steeds verder integreren.

Nog steeds geldt het cliché dat als je in Europa met honderd gulden op pad gaat en alle lidstaten bezoekt en je wisselt overal je geld in de lokale munteenheid om - zonder iets te kopen -, dat je terug in Nederland nog geen vijftig gulden over hebt.

De bezwaren die ingebracht worden tegen de monetaire integratie zijn vooral van politieke en nationalistische aard. Men vreest de dominantie van Duitsland, van de Bundesbank.

Ik geloof in het democratisch gehalte van Duitsland en ik onderschrijf noch de anti-Duitse argumenten van de voorstanders van Europa noch die van de tegenstanders.

Het feit dat zowel voor- als tegenstanders van de Europese integratie deze anti-Duitse gevoelens cultiveren geeft het niveau van deze discussie aardig weer. Het is begrijpelijk dat voor velen het vooruitzicht dat de nationale munt wellicht binnen afzienbare tijd zal verdwijnen onrustige en nostalgische gevoelens veroorzaakt. Voor mij wegen dergelijke argumenten echter niet op tegen de voordelen die de Europese integratie tot nu toe heeft gebracht.

Oneigenlijke argumenten

Een laatste probleem dat ik heb met de argumenten van de tegenstanders van Maastricht, is het feit dat hun argumenten niet altijd over het Verdrag van Maastricht gaan, maar over (terechte) bezwaren tegen de Europese integratie tot nu toe. Het voorbeeld van de democratisering is reeds genoemd: Europa is niet democratisch genoeg, maar het Verdrag van Maastricht is een stap in de goede richting, geen stap terug. Een ander argument, dat onder andere in Frankrijk tijdens de campagnes tegen het referendum veel gebruikt werd, is het landbouwbeleid.

Het is moeilijk om hier concreet op in te gaan, omdat in het Verdrag van Maastricht niets over landbouw staat!

Een laatste algemeen argument tegen Europa is de bureaucratie.

Veel mensen maken zich nogal wilde voorstellingen van het aantal ambtenaren dat Brussel, Luxemburg en Straatsburg bevolkt: het zijn er net zoveel als de gemeente Den Haag in dienst heeft. Het overgrote deel van de vaak erg bureaucratische regeltjes en voorschriften uit Brussel ontstaat op verzoek van de lidstaten en is dus geen complot van Delors cum suis.

Natuurlijk zijn er aanmerkingen op de bureaucratie mogelijk, maar dat geldt voor de bureaucratie van iedere overheid.

Concluderend wil ik opmerken, dat het Verdrag van Maastricht de problemen van de tegenstanders van Europa eerder helpt oplossen dan dat het die problemen (democratisch tekort, ondoorzichtigheid etcetera) versterkt. ■

LEF: Tien jaar aan de top

door de LEF-redactie

“Wat in Nederland nodig is, is LEF. Wat iedere liberaal nodig heeft ...is LEF. LEF: Liberté, Egalité en Fraternité is de naam voor een nieuw politiek kaderblad. Iedere liberaal, jong en oud, die bij wil blijven en prikkelende informatie niet schuwt, haalt met LEF een onmiskenbaar kwartaalblad in huis.” Precies tien jaar geleden vertrouwde Ada den Ottelander bovenstaande tekst toe aan haar eerste voorwoord in het door haar opgezette blad LEF. Een nieuw initiatief van de JOVD in liberaal Nederland was een feit. Hoewel de opzet ambitieus was bleek al spoedig dat LEF zichzelf een geheel eigen plaats kon verwerven in de Nederlandse liberale politiek. LEF zou een blad worden om te blijven. In de begin-jaren werd LEF voornamelijk gekenmerkt door het

brede spectrum van onderwerpen dat in iedere LEF-uitgave werd belicht. Zo verschenen er artikelen over de verschillende verschijningsvormen van het liberalisme, over uiteenlopende politiek-maatschappelijke onderwerpen zoals sociale zekerheid en automatisering en werden

regelmatig boekbesprekingen opgenomen. In 1985 verscheen het eerste echte themanummer, dat geheel gewijd was aan liberale partijvorming. Deze extra dikke LEF-uitgave werd in liberaal Nederland bijzonder goed ontvangen, niet in de laatste plaats door de medewerking van menig wetenschapper waardoor het blad op een inhoudelijk zeer hoog niveau kwam te staan. In de jaren daarna is getracht die hoge kwaliteit vast te houden omdat dat nou net hetgene is dat LEF zo bijzonder maakt. En dat lukte. Het abonneestbestand dijde uit en menig wetenschapper en prominent politicus kon als LEF-lezer bijgeschreven worden. Ook de bibliotheek van de Tweede en Eerste Kamer namen het blad in hun collectie op, waar het blad nu nog steeds dienst doet als naslagwerk. Maar er was nog een belangrijk signaal waaruit opgemaakt kon worden dat LEF op de goede weg was. Prominente wetenschappers en bekende politici werden bereid gevonden om geheel kosteloos medewerking te verlenen aan de totstandkoming van de LEF's. Ministers, partijleiders, topambtenaren, hoogleraren, directeuren en vele anderen vulden het blad met diepgravende artikelen. Hoewel LEF zich steeds verder ontwikkelde, is het liberale gedachtegoed nimmer los gelaten. Zo verschenen er themanummers over het primaat van de politiek, ideologieën in de politiek en staats-

rechtelijke vernieuwing en werden in reguliere uitgaven liberaal filosofen uitvoerig besproken. Maar zoals met eigenlijk alles in de JOVD, valt of staat LEF uiteindelijk ook bij de inzet van enthousiaste vrijwilligers. Eind jaren tachtig dreigde LEF ten onder te gaan. Initiatieven van de toenmalig landelijk voorzitter Mark Rutte, leidden er toe dat een nieuw redactieteam onder leiding van Frank van Dalen na een korte stille periode weer voortvarend aan de slag kon gaan. Hoeveel krediet LEF in voorgaande jaren had opgebouwd bleek spoedig toen vrijwel alle abonnees aangaven LEF te willen blijven ontvangen, terwijl ook het schrijversbestand nog steeds ontuitputtelijk leek. In de afgelopen twee jaar is LEF verder geprofessionaliseerd, zodat een eventuele toekomstige terugval eenvoudiger kan

worden opgevangen. Maar ook de opzet van LEF veranderde.

Voortaan zou ieder nummer van LEF gevuld worden met artikelen over één thema-onderwerp.

Doordat in het vervolg schrijvers werden aangezocht met verschillende (politieke) achtergronden, kon LEF nog meer de

funkties van opiniërend blad en naslagwerk vervullen. Ook werden voorzichtige pogingen ondernomen om schrijvers uit het buitenland te halen. Zo hebben de toenmalig Duitse minister van buitenlandse zaken Hans-Dietrich Genscher, de hoofdredacteur Pawet Lisicki van de grootste Poolse krant *Zycie Warszawy*, Ward Beysen, minister van Buitenlandse Zaken in het Belgische schaduwkabinet en secretaris-generaal van de WEU Van Eekelen reeds gepubliceerd. Bij een lustrum hoort natuurlijk ook een vooruitblik. LEF zal in de toekomst meer dan nu maatschappelijke problemen óók vanuit filosofisch en ideologisch perspectief belichten, waarbij het liberale gedachtegoed zichzelf vanzelfsprekend een aparte plaats weet toegewezen.

Daarnaast zal LEF proberen een bredere naslagwerk-functie voor grotere groepen mensen te vervullen door zichzelf aan te bieden via bibliotheken en universiteiten. Kortom, LEF zal een dynamisch bestaan op hoog politiek-inhoudelijk niveau kennen.

Een bestaan dat past in een club zoals de JOVD. Op het komende novembercongres zal LEF zich uitgebreid presenteren. Kun je echter niet tot die tijd wachten en nu reeds een abonnement voor fl. 25,00 per jaar willen, dan kun je een briefje sturen naar het Algemeen Secretariaat van de JOVD (zie colofon). ■

Een deel van de LEF-redactie foto: Dries van Bergeijk

CANNABIS SMOORT NEDERLAND

door Folkert Bolkestein

Het verschijnsel

Wie met gesloten ogen en oren het Centraal Station van Amsterdam uitloopt, merkt desalniettemin al gauw dat hij de hoofdstad binnenkomt. Op het stationsplein - en op talloze andere plaatsen in de stad - hangt immer een zware, doordringende, kruidige lucht: de geur van hasjiesj. Wie dan om zich heen kijkt, benevens enige junks, ziet in zichzelf gekeerde en traag of niet reagerende mensen - *stoned*.

Hoe kijken deze mensen tegen de passerende reiziger aan? Iemand die in een gelukkig gezin is opgegroeid kan met hen meevoelen, door momenten in herinnering te roepen waarop men - vier jaar oud - met paps en mams rond knapperend haardvuur en kerstboom cadeautjes zat open te maken, om daar vervolgens mee te gaan spelen. De *blowende* mensen van hierboven hebben een vergelijkbare gemoedstoestand, maar zitten 's nachts in de bijtende kou op Amsterdam Centraal. Zij zijn op dat moment bijzonder rustig en naïef, voelen zich onkwetsbaar en, vooral, zien de rest van de wereld als warm en vredelievend. Alsof je wakend droomt. Het is dan ook geen wonder dat hasjiesj in de jaren zestig opgeld deden. Zelfs is niet uit te sluiten dat veel wereldvreemde en naïeve ideeën ontstonden onder invloed van deze stof. Alle mensen worden aardig. Hasjiesj veroorzaakt nog meer symptomen, waaronder een verandering van tijdsbesef, die hier niet aan de orde komen - temeer daar ze van persoon tot persoon en per hasjiesj-soort variëren.

De werking

Hajiesj (*stuf*) is net als marihuana (*weed*) een produkt van de cannabis-plant (hennep). Deze plant komt uit de subtropen, maar kan 's zomers ook in ons land groeien - en doet dat ook, op vele Amsterdamse balkonnetjes. In de "koffie-shops" kost een gram hasjiesj tussen de tien en vijftiengulden. Een gram hasjiesj is goed voor meerdere *stickies*, die per stuk voor enige uren verdooving zorgen. De werkzame stof van hasjiesj is tetra-hydro-cannabinol (THC), waarvan het gehalte varieert van tien tot tegen de vijftig procent. Bij dit laatste percentage, dat sinds kort door kwekers wordt bereikt, is de werking van de drug uiteraard bijzonder sterk. De scheiding tussen softdrugs en harddrugs lijkt dan ook achterhaald en is in sommige gevallen misleidend. Over een eventuele verslavende werking van cannabis is reeds veel geschreven. Conclusie lijkt te zijn dat het niet lichamenlijk verslavend is. Wie vaak in een gokhal komt, of vijf uur per dag televisie kijkt, weet echter dat er ook andere vormen van gewinning en verslaving zijn. Geestelijke verslaving. Dit geldt voor cannabis in bijzondere mate. Je hebt mensen die werkelijk gelukkig en welvarend zijn, of sterk in hun schoenen staan. Zij zullen niet tot regelmatig gebruik of misbruik vervallen na een eerste keer met cannabis in aanraking te zijn gekomen (waarvan je overigens behoorlijk ziek kan worden). Velen van ons worden echter door allerlei problemen omringd. Gezien de bovenomschreven werking van de stof, is het dan zeer verleidelijk om jezelf regelmatig te verdoven. Een behoorlijk aantal mensen - waaronder veel scholieren - is dagelijks onder invloed van

cannabis. Deze uren betekenen allemaal verloren tijd, waarin geen kranten worden gelezen, huizen worden schoongemaakt of sociale contacten worden aangeknoopt - laat staan wordt gewerkt. Meer en meer komt men los te staan van de maatschappij, waarin vaak anderen het brood verdienen en bijdragen aan wetenschappelijke en culturele vooruitgang. Cannabis-gebruik is dus a-sociaal.

De maatschappij

Als cannabis-gebruik een vlucht neemt, kan de indirecte schade aan de maatschappij groot zijn. Wanneer men als ideaal een samenleving beschouwt waarin iedereen actief participeert en zijn bijdrage levert door zichzelf te ontplooien - een uitgangspunt waarop onder andere ons democratisch systeem is gebaseerd - moet men cannabis-gebruik dus afwijzen. De meeste mensen doen dit dan ook. Het feit dat enige procenten van de bevolking weleens met cannabis in aanraking is geweest mag niet verdoezelen dat een ruime meerderheid druggebruik om zich heen irritant en vaak akelig vindt. Dit geldt misschien niet voor Amsterdamse binnenstadbewoners, studenten, maatschappelijk werkers en andere relatief kleine groepen, maar de grote meerderheid van Nederlanders bestaat niet uit dit soort mensen. Dat veel mensen zich inmiddels bij het fenomeen hebben neergelegd doet hieraan niets af. De wetgevende en uitvoerende macht dienen zich hiervan terdege rekenschap te geven. Het straf- en vervolgingsbeleid dient namelijk de normen en waarden van de meerderheid van de bevolking te volgen. Het in bezit hebben, verhandelen en gebruiken van cannabis is volgens de wet strafbaar. Deze wet is indertijd aangenomen door onze volksvertegenwoordiging, maar is buiten werking gesteld door politie en justitie. Ter verdediging van dit gedoogbeleid worden verschillende argumenten aangevoerd, die geen van alle doel treffen.

Gedoogbeleid

Het is onverdedigbaar dat een democratisch aangenomen wet buiten toepassing wordt gelaten met louter een beroep op zoiets onduidelijks als "het opinieklimaat". Weliswaar is de wet lange tijd geleden aangenomen en verwijst "het opinieklimaat" naar de dag van vandaag, nog altijd heeft ons land een vergaderzaal waarin volgens het staatsrecht de mening van de bevolking wordt verwoord. Nu drugs-gedoging eenmaal een feit is, zou de volksvertegenwoordiging nodig een debat over deze zaak moeten voeren, dat moet resulteren in òf legalisering van cannabis-produkten, òf een einde aan het gedoogbeleid.

Een andere reden die wordt gegeven om bepaalde drugsdelicten niet te vervolgen, is dat het een onbegonnen zaak is. De ernst van het delict zou - mede gezien dat "opinie-klimaat" - niet opwegen tegen de kosten van vervolging. Zeker nu cannabis-gebruik in *bepaalde* kringen ingeburgerd begint te raken, wordt inderdaad vervolging steeds moeilijker. Wie eenmaal begint met gedogen begeeft zich op een hellend vlak: als de politiek niet snel ingrijpt is het betreffende wetsartikel ten dode opgeschreven. Hier wreekt zich de Nederlandse traditie van gedogen, van los om-springen met voorschriften. In bijvoorbeeld Duitsland is

gedogen juridisch onmogelijk, het Openbaar Ministerie is er verplicht elk delict te vervolgen dat het kan vervolgen - zogenaamde "beleidssepts" zijn niet toegestaan. Naast een aantal nadelen heeft dit systeem als groot voordeel, dat de overheid niet in de laksheid kan vervallen om te weinig politie-agenten aan te stellen, waardoor de zogenaamde "kleine criminaliteit" onbestreden blijft. Ook een streng vervolgsbeleid kan drugsdelicten niet uitbannen, net zoals het inbraken niet kan uitbannen, maar het kan wel het aantal delicten zo laag mogelijk houden. Hoeveel geld dit precies zou kosten, is moeilijk te becijferen, maar een paar honderd miljoen zal het een heleboel mensen waarschijnlijk wel waard zijn. Ik zwijg hier nog van de ernstige indirecte gevolgen op lange termijn die drugsgebruik op de maatschappij heeft, en die mijns inziens geen offer te hoog maken. In ieder geval moet ook hier op basis van cijfers een afweging worden gemaakt in 's lands vergaderzaal en niet daarbuiten. De vergelijking met de Verenigde Staten, waar zonder succes een "oorlog" tegen drugs wordt gevoerd, gaat overigens mank. De Verenigde Staten verschillen in teveel andere factoren van Nederland. Het argument mag hier niet ongenoemd blijven dat vele buurlanden van Nederland bitter klagen over ons tolerante drugsbeleid, dat de misère exporteert. Voor wie hier niet wakker van ligt: wat vindt hij van de hordes drugs-touristen die vooral onze hoofdstad aantrekt? In de zomer veroorzaken zij meer overlast dan de Nederlandse hasjiesj-rokers, temeer daar ze denken dat hier alles maar kan. Deze mensen moeten weten dat ze kunnen worden opgepakt. Hierbij komen wij trouwens bij nog een argument dat wordt aangevoerd door voorstanders van gedoogbeleid. Vervolging van de onschuldige hasjiesj-roker zou hem criminaliseren en in de handen van de georganiseerde criminaliteit drijven. Alle moeite die is gedaan om hem het gevoel te geven bij de rechtsstaat te horen zou verloren zijn. Ten eerste had wat mij betreft niemand die moeite hoeven doen. Uit de criminele sfeer halen is pas aan de orde als we hebben vastgesteld dat iets niet strafbaar moet zijn - gelegaliseerd dus -, daarna gaat het vanzelf. De zachte aanpak werkt niet en wordt niet begrepen, want Cannabisgebruik komt voort uit een gebrek van discipline. We kunnen niet iets strafbaar stellen en tegelijk veinzen dat het openlijk kan gebeuren. Ten tweede staat te bezien of niet reeds nu hasjiesj in zeer lugubere milieus wordt verkocht. Bij invallen van de politie in "coffee-shops" in Amsterdam werd behalve cannabis het hele scala aan misdadige activiteiten aangetroffen: gestolen waar, illegalen en zware drugs ("harddrugs"). Enige maanden geleden kwam de directeur van de Jellinek Kliniek dan ook in het nieuws met de opmerking dat velen het niet bij hasjiesj laten, maar overschakelen naar XTC, cocaïne, heroïne. Hij kan het weten.

Ons normbesef

In de discussie over drugsbeleid gaan teveel mensen ervan uit dat niemand zich iets aantrekt van de wet. Vervolging van een delict kan echter veel mensen van dat delict afhouden voordat zij het begaan, hetzij uit *angst* voor vervolging, hetzij uit ontzag voor de wet. Zodra een bepaald gedrag als crimineel bekend staat zullen velen zich twee keer bedenken voordat zij zich eraan overgeven. Ik wil mij geen Nederland voorstellen waarin iedereen druggebruik als normaal ziet. ■

LEZENSWAARDIGE LECTUUR

door Marten van de Kraats

Zware kost dit keer.

Het boek dat ik ga bespreken heet in de Nederlandse vertaling "De Nieuwe Machtseelite" en is geschreven door de zichzelf eminent noemende futuroloog Alvin Toffler. Zijn lijfge werkje begint met onder andere een verslag van een bezoek dat hij ooit bracht aan President Reagan. De toon waarin hij alles uiteenzet doet vermoeden dat hij de suggestie wil wekken kind aan huis te zijn in het Witte Huis.

Nou is zelfs Billy Graham al jaren vaste gast aan de ontbijttafel van generaties van Amerikaanse presidenten, dus zo bijzonder is dat nou ook weer niet. Toch geloof ik er geen bal van.

Alvin Toffler begint zijn werk, dat hij als het laatste deel van zijn trilogie beschouwt, met de uiteenzetting van een allesomvattende synthese.

Nu weten wij in Nederland onderhand dat trilogiën doorgaans uitdijen tot heptalogiën, zoals de koning van de literaire plastic A.F.Th. van der Heijden bewees.

Dat alles omvattende syntheses nooit deugen moet ons zolangzamerhand ook wel duidelijk geworden zijn.

Dient men dit boek nou te lezen of niet?

Ik zou zeggen zoek het zelf maar uit.

Ik ben na een halfjaar ergens voorbij het midden blijven steken.

"De Nieuw Machtseelite"

door Alvin Toffler

uitgeverij Veen

f 49,95

HARRY MENS

De roemruchte zakenman Harry Mens komt naar het JOVD-najaarscongres!!!

Deze kleurrijke, van Pavarotti bekende, toekomstige minister van VROM zal in discussie gaan met de congresgangers. Gewapend met wandelmicrofoon geeft Mens zaterdagavond 14 november uitleg over zijn toekomstplannen en ambities, waarna discussie. ■

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 29 JUNI 1992:

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en waarnemend LP), Michael van Turnhout (IS), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Eric Hoogenboezem (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

Afwezig: Michael Abraham (LP) en Marco Frijlink (PS III).

B 908 Naar aanleiding van het verslag van de Taakgroep "Goud van Oud" besluit het hoofdbestuur om het bezinningsweekend 'Liberale politiek' in principe te houden in oktober. De door de JOVD uit te nodigen gasten (circa tien) zullen hun kosten vergoed krijgen, te betalen uit het door de Stichting Oeconomische Politiek ter beschikking gestelde geld.

B 909 Het hoofdbestuur besluit de op de jaarlijkse algemene vergadering (juni 1992) aangenomen motie "Cellentekort" naast zich neer te leggen.

B 910 Het hoofdbestuur besluit, op basis van het door Michael van Turnhout voorgestelde programma en begroting, een Oost-Europa-reis te organiseren naar Tsjecho-Slowakije, Hongarije en Oostenrijk. Aan deze reis zullen de volgende personen deelnemen: Mirjam Spiering, Kees Hoving, Karen Jedema, Antoinette Kruit, Edwin Burgers, Dennis Straat en Jan Kees Martijn (delegatieleider).

B 911 Het hoofdbestuur besluit voor het aanstaande november-congres maximaal vijf mensen van buitenlandse zusterorganisaties uit te nodigen en hiervoor FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden) ter beschikking te stellen uit het budget 'uitwisselingen inkomend'.

B 912 Het hoofdbestuur besluit de volgende mensen naar het door de JuLi's te organiseren seminar over Drugs af te vaardigen: Dennis Straat, Edwin Burgers, Joost wigger, Hans Grabijn, Oscar Weijmer.

B 914 Het hoofdbestuur besluit om, onder de voorwaarden van het project Maatwerk, Sida Nibabaks voor nog onbepaalde tijd in dienst te nemen.

B 915 Het hoofdbestuur besluit om Frank van Dalen te ontslaan als toegevoegd taakgroep lid, belast met uitvoerende taken, van de Taakgroep Zwerper.

B 916 Het hoofdbestuur besluit: - te benoemen in de PG Energiebeleid: Vincent Janssen, Mirjam ten Dam, Edwin Burgers en Ellen van Kocdzian; - te benoemen in de PG Internationale economische instituties: Jeroen vd Voorn; - onder dankzegging te ontslaan uit de PG Midden-Oosten: Robbert-Jan Meulmeester, Michael van Turnhout, Sander de Vries Robbe, Dick Cosijn, Peter van Baaren, Arjan Boer, Norbert Janssen en Bram Laumanns, en deze PG vervolgens op te heffen; - te benoemen in de PG Mobiliteit: Herman Mollema, Ivo Koning en Pieter Oosterhuis.

B 917 Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met het cursusprogramma voor de cursus voor cursuseleiders, conform de inbreng van Margaret Penders. Verder besluit het hoofdbestuur accoord te gaan met het inhuren van een professioneel cursusbureau, waarvan de kosten voor drie dagdelen, onder leiding van één cursuseleider, FL. 2500,- (zegge tweeduizend vijfhonderd gulden) inclusief BTW en exclusief reis- en verblijfskosten zullen bedragen. Voorts besluit het hoofdbestuur accoord te gaan met de locatie voor de cursus (* Zonnehuis te Loenen): 14 (twee-daagse arrangementen en zaalhuur voor de prijs van FL. 2070,- (zegge tweeduizend zeventig gulden) inclusief BTW.

B 918 Het hoofdbestuur besluit accoord te gaan met de voorgestelde bekostiging van de 250 bestuurdersboeken: De geraamde kosten van FL. 500,- (zegge vijfhonderd gulden) worden als volgt bekostigd: FL. 250,- (zegge tweehonderd vijftig gulden) uit het begrote budget 'bestuurdersboeken', FL. 150,- (zegge éénhonderd vijftig gulden) uit het budget 'diversen organisatie' en FL. 100,- (zegge éénhonderd gulden) uit het budget 'Vliegende Brigade'.

B 919 Het hoofdbestuur gaat accoord met het verzoek van Frank van Dalen aan Arjen Toor om in de zomermaanden van 1992 district Utrecht te begeleiden.

B 920 Het hoofdbestuur besluit Karen-Anne Hebben te benoemen als lid van de Promo-Team-Commissie.

B 921 Het hoofdbestuur besluit in principe accoord te gaan met het organiseren van een Studium Generale en in principe accoord te gaan om als onderwerp "emancipatie van sociaal achtergestelde groepen in politieke besluitvormingsprocessen" te nemen. Namens de JOVD zal Abby Russchen hiermee belast worden.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 28/29/30 AUGUSTUS 1992:

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Michael Abraham (LP), Michael van Turnhout (IS), Margaret Penders (S V&S; m.u.v. B 947/S PR&V t/m 962), Jan Kees Martijn (PS I; m.u.v. B 927 t/m B 944), Hans-Peter

Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Eric Hoogenboezem (SO) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

B 925 Gezien het grote aantal HB-leden dat in november zijn functie neer zal leggen, en het hiermee gepaard gaande verlies van ervaring en routine, besluit het hoofdbestuur dat direct begonnen zal worden met het inwerken van alle HB-kandidaten. Dit in tegenstelling tot een eerder besluit (B 326) waarin geregeld is dat HB-kandidaten pas worden ingewerkt op het moment dat de termijn voor het stellen van tegenkandidaten voorbij is (vijf weken voor aanvang van de vergadering), waarbij weer een uitzondering geldt voor de algemeen secretaris en de vice-voorzitter organisatie. Wel zal met het inwerken van een HB-kandidaat worden gestopt op het moment dat er een tegenkandidaat gesteld is.

B 926 Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benaderen als kandidaat voor de volgende functies: Landelijk voorzitter: 1) Koen Petersen (6 stemmen voor, 6 tegen; doorslaggevende stem van de voorzitter); en 2) Margaret Penders (6 stemmen voor, 4 tegen, 2 onthoudingen). Vice-voorzitter organisatie: Eric Hoogenboezem (7 stemmen voor, 4 tegen, 1 onthouding). Algemeen secretaris: 1) Karen-Anne Hebben (unaniem); 2) Marco Rodenburg (unaniem); en 3) Eduard A.H. van der Biezen (unaniem). Secretaris Organisatie: 1) Annetiek Brons (8 stemmen voor, 4 tegen); en 2) Carolien Wellink (unaniem).

B 927 Het HB besluit Marco Frijlink en Margaret Penders te belasten met het organiseren/coördineren van een onderzoek naar de motieven van politiek geïnteresseerde jongeren om al dan niet lid te worden van een politieke jongeren organisatie, de JOVD in het bijzonder.

B 928 Aangezien een deel van de (nieuwe) JOVD leden woonachtig is in een afdelingsgebied waar geen (statutair) afdelingsbestuur actief is ('slapende afdelingen'), en deze leden hierdoor te weinig bij de JOVD worden betrokken besluit het HB het volgende: a) de leden blijven lid van betreffende afdeling; b) het HB zal deze leden een aantal malen per jaar extra informatie toesturen. Hetzelfde wordt verwacht van de districtsbesturen, en zo mogelijk van een nabij gelegen grote afdeling; De financiën van deze afdelingen zullen beheerd worden door de landelijk penningmeester, die van de betreffende afdrachten een financieel fonds creëert en beheert van waaruit de kosten voor bovengenoemde informatievoorziening door HB, DB en eventueel een grote afdeling budget-neutraal zal worden bekostigd. Indien nodig zal het HB hiertoe een statuten/reglementen wijziging indienen bij de algemene vergadering; c) Het HB zal, op voordracht van de secretaris organisatie, besluiten welke afdelingsgebieden voor bovenstaande benadering in aanmerking komen.

B 929 Met betrekking tot de afdelingsbegeleiding besluit het HB het volgende: a) het initiatief tot begeleiden en eventueel (her)oprichten van afdelingen behoort bij de verschillende districtsbesturen te liggen; het HB zal dit moeten stimuleren; b) Grote en goedlopende afdelingen zullen gestimuleerd worden naast de eigen leden ook aandacht te besteden aan leden van de zogenaamde 'slapende afdelingen'; c) De organisatorische structuur waarmee in bepaalde gebieden gewerkt zal gaan worden (fuseren; onderafdelingen; etc.) zal afhankelijk behoren te zijn van de noden in dat gebied; d) De Vliegende Brigade zal op de huidige wijze haar werk blijven voortzetten; e) De prioriteiten wat betreft de aanpak van de situatie in verschillende afdelingen zal in overleg met de betreffende districtsbesturen worden vastgesteld; f) Het principe van landelijke (geografische) dekking door afdelingen zal niet worden losgelaten.

B 930 Het hoofdbestuur besluit voortaan aan de najaarsvergadering van de JOVD een beleidsplan voor te leggen waarin haar belangrijkste beleidsdoelen en beleidsplannen/veranderingen voor het komende jaar aan de orde zullen komen.

Een aantal van de besluiten van deze vergadering zullen onderdeel uitmaken van het beleidsplan 1993, dat aan de najaarsvergadering van november 1992 zal worden voorgelegd.

B 931 Voor de te organiseren regionale topkadercursussen (HB besluit nummer 857) zal een lichte vorm van selectie en een zwaardere vorm van zelfselectie gaan gelden.

B 932 Met als doel de mate van politieke discussie binnen de JOVD en het inhoudelijk niveau ervan te verhogen besluit het HB tot het volgende: a) Het bestaan van en de mogelijkheden om te participeren in ProjectGroepen en Politieke Commissies zal meer bekend worden gemaakt (o.a. in de info-pakketten, tijdens intro-cursussen en tijdens AO-follow-up dagen). Daarnaast zal voor iedere PG en PC een duidelijke doelstelling en taakstelling moeten gaan gelden; b) Het HB zal meer confronterende politieke uitspraken moeten doen; in de Driemaster, middels actuele

moties, maar ook in de pers; c) Te komen tot één, eventueel meer, door het HB te kiezen politieke speerpunten, om zodoende een langer lopend en diepgravender politieke discussie mogelijk te maken; d) Het, eventueel in samenwerking met andere PJO's, organiseren van schaduw-verkiezingen op middelbare scholen tijdens de verkiezingen in 1994.

B 933 Het HB besluit accoord te gaan met het toevoegen van een cursus 'creatief denken' aan het cursuspakket, door de secretaris V&S. De cursus zal primair ontwikkeld dienen te worden als onderdeel van de regionale topkadercursussen.

B 934 Het HB besluit over te gaan tot het laten ontwerpen en drukken van een aantal ludieke JOVD-posters. De kosten zullen FL.450,- (zegge vierhonderd vijftig gulden) bedragen, afkomstig uit het budget 'promotiemateriaal'.

B 935 Teneinde het congrescentrum in november 1992 geheel in JOVD-stijl te kunnen aankleden, besluit het HB twee extra overmachtingen te boeken; kosten FL. 100,- (zegge éénhonderd gulden) uit het budget 'algemene vergadering'.

B 936 Teneinde de opkomst op het november-congres zo groot mogelijk te maken, besluit het HB dat ieder JOVD-lid een aparte uitnodiging voor het congres krijgt; kosten FL. 1000,- (zegge éénuizend gulden) uit het budget 'algemene vergadering'.

B 937 Het HB besluit tot het instellen van een lustrumcommissie dat als taak krijgt de lustrumactiviteiten van 1994 voor te bereiden.

Het HB besluit in deze lustrumcommissie de volgende personen, indien zij zich bereid verklaren, te benoemen: Mark Rutte, Joost Otterloo, Cor Schagen en de VVO (qq).

B 938 Het HB besluit ter ere van het IX lustrum in 1994 een lustrumboek, al dan niet in eigen beheer, uit te geven, inhoudende een serieuze beschouwing van de geschiedenis van de organisatie (als tegenhanger van de onderbroeken almanak uit 1984); de coördinatie zal in handen zijn van Eddy Habben Jansen.

B 939 Het HB besluit het voorstel aangaande de definitieve vaststelling contributiedelen gelijk te laten zijn aan het voorstel aangaande de voorlopige vaststelling contributiedelen, zijnde: Landelijk deel: FL. 16,- (zegge zestien gulden); districtsdeel: FL. 2,- (zegge twee gulden; richtbedrag); en afdelingsdeel: FL. 17,- (zegge zeventien gulden; richtbedrag).

B 940 De op het november-congres te voeren discussie aangaande 'gezondheidszorg' zal volgens het procedurevoorstel in de inbreng van Jan Kees Martijn geschieden.

B 941 Het HB besluit naar aanleiding van verscheidene inbrengen en de gevoerde discussie de definitieve begroting aan de najaarsvergadering voor te leggen.

B 942 Het HB besluit om de huidige circulaire vanuit het HB (HB-info; Internationale Nieuwsbrief; V&S-nieuwsbrief; AO-nieuws; politieke mailingen) te integreren tot één tweewekelijks te verschijnen circulaire. De totale kosten (uitgaven minus inkomsten) zullen FL. 3.000,- (zegge drieduizend gulden) bedragen.

B 943 De landelijk penningmeester zal op de volgende HB-vergadering komen met een kosten-analyse van de secretariatskosten, de gebruikskosten kantoorapparatuur en de interne doorbelastingkosten.

B 944 Het HB besluit aan de najaarsvergadering een verhoging van de congresprijs met FL. 5,- (zegge vijf gulden) voor te stellen.

B 945 Het hoofdbestuur besluit de volgende persoon voor te dragen als vice-voorzitter politiek van het hoofdbestuur: Marco Frijlink (8 stemmen voor, 2 tegen, 2 onthoudingen). Het HB besluit de volgende persoon voor te dragen als eerste vice-voorzitter van het JOVD hoofdbestuur: Marco Frijlink (5 stemmen voor, 4 tegen) en derhalve als tweede vice-voorzitter: Eric Hoogenboezem.

B 946 Het hoofdbestuur besluit, teneinde politiek en organisatie op het internationale vlak beter te integreren, de functie van internationaal secretaris samen te voegen met een deel van de post van politiek secretaris (Ministerie van Buitenlandse Zaken; DG Internationale Samenwerking), belast met ondermeer buitenlandse zaken. De rest van de portefeuille zal, in onderling overleg verdeeld worden over de andere drie leden van het polit-bureau (VVP en twee PS-en). Het HB zal derhalve aan de najaarsvergadering voorleggen om de functie van één politiek secretaris te laten vervallen.

B 947 Het hoofdbestuur besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benaderen als kandidaat voor de volgende functies:

Internationaal secretaris: 1) Peter Hietink (6 stemmen voor, 5 tegen, 1 onthouding); 2) Carolien Wellink (7 stemmen voor, 4 tegen, 1 onthouding); en Dennis Straat (6 stemmen voor, 5 tegen, 1 onthouding).

Politiek secretaris: 1) Stan Stevens (6 stemmen voor, 5 tegen, 1 onthouding); 2) Martijn Spijk (6 stemmen voor, 6 tegen; doorslaggevende stem van de voorzitter); 3) Guy Holtus (unaniem).

Politiek secretaris: Arthur Kocken (unaniem).

Secretaris PR & voorlichting: 1) Robert-Jan Sabel (unaniem); 2) Guy Holtus (7 stemmen voor, 4 tegen); en 3) Kel Koenen (6 stemmen voor, 5 tegen).

B 948 Het HB besluit op de zondag van het novembercongres als alternatief programma een discussie in "Oprah Winfrey"-stijl te organiseren. Frank van dalen is hiervoor verantwoordelijk.

B 949 Op voorstel van Eddy Habben Jansen besluit het HB de PG Denktank (nieuwe stijl) de volgende taak mee te geven: 'Het gevraagd en ongevraagd politiek-inhoudelijk en politiek-organisatorisch, doch niet bindend, advies geven aan het hoofdbestuur.'

B 950 Het HB besluit tot het instellen van een jaarlijks uit te reiken onderscheiding, bedoeld om personen met grote verdiensten voor het liberalisme te eren.

B 951 Het HB besluit accoord te gaan met het plan van de SO om alle personen die zich in 1992 als geïnteresseerde van de JOVD hebben opgegeven een brief te sturen om ze hiermee de mogelijkheid te bieden om tot het eind van het jaar voor slechts FL. 10,- (zegge tien gulden) lid te worden van de JOVD. De kosten zullen circa FL. 300,- bedragen; budget 'secretariaatskosten'.

B 952 Het HB besluit het bedrag dat gereserveerd is voor 'lokale contacten VVD-D66', groot FL. 200,- (zegge tweehonderd gulden) door te schuiven naar het budget 'uitwisselingen uitgaand'.

B 953 Het HB besluit: - onder dankzegging te ontslaan uit de PG Sociale Zekerheid: Marcel van Roij; - op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit de PG Informele Economie: Alberta Schuurs-Jensema; - op eigen verzoek te ontslaan uit de PG Internationale Economische Instituten: Anne-Marie van Beek; - op eigen verzoek te ontslaan uit de Commissie Defensie: Arëno Bakker; - op eigen verzoek te ontslaan uit de Commissie Binnenland/Justitie: Janneke Dierckx; - op eigen verzoek en onder dankzegging ontslaan uit de PG Gezondheidszorg: Carolien Nicolai en Philip Braet; - een PG "Etnische problemen Oost-Europa" in te stellen met als taak het maken van een inventarisatie van de problemen in Oost-Europa en de voormalige Sovjet-Unie. Na deze inventarisatie zal worden gekeken of de standpunten van de JOVD, met name de resolutie Oost-Europa, toereikend zijn om over deze problemen een mening te hebben, en indien nodig, in concept, een nieuw standpunt te formuleren. Het beschikbare budget zal FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden) zijn; en - een PG "Asielbeleid" in te stellen met als taak het onderzoeken van het huidige opvangbeleid van vluchtelingen, ontheemden en asielzoekers, om vervolgens aanbevelingen te doen hoe het beleid effectiever, humaner en zorgvuldiger kan. Het beschikbare budget zal FL. 400,- (zegge vierhonderd gulden) zijn.

B 954 Het HB besluit op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit het V&S-secretariaat: Marcel Popma.

B 955 Het HB besluit FL. 360,- (zegge driehonderd zestig gulden) beschikbaar te stellen uit het budget 'uitwisselingen uitgaand' om het geleden verlies op de uitwisseling met Mouvement des Jeunes Radicaux de Gauche te dekken.

B 956 Het HB besluit op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit het internationaal secretariaat: Yvonne den Bakker.

B 957 Het HB besluit op voorstel van IS Michael van Turnhout op aanstaand novembercongres een fringe-meeting te houden over en met de Oostenrijkse liberale jongeren organisatie RFJ.

B 958 Het HB besluit de volgende dames voor te dragen voor deelname aan het LYMEC-seminar 'Liberal women and politics' (Ladies Only), te houden op 18 oktober te Brugge: Clarence van Gils, Carolien Wellink, Petra Kortekaas, Annemieke Brons, Marjolijn Wilhelmy-Damsté.

B 959 Het HB besluit als regeling voor het uitbetalen van voorschotten voor internationale uitwisselingen vast te stellen: a) Voorschotten kunnen alleen aan HB-leden of door het HB vastgestelde delegatie-leiders worden uitbetaald; b) De aanvrager van een voorschot doet daartoe een argumenteerd verzoek aan de landelijk penningmeester; c) Het uitbetaalde voorschot kan nooit het voor dat project op het moment van uitbetaling ontvangen bedragen op de actie-rekening overschrijden.

B 960 Aangezien ondanks herhaalde verzoeken geen initiatief wordt ondernomen, besluit het HB dat HB-besluit nummer 877 (Brussel i.o.) niet langer van toepassing is.

B 961 Het HB besluit accoord te gaan met de in de inbreng van Margaret Penders geschetste opzet van de Follow-updagen.

B 962 Het HB besluit Cor Schagen te benoemen als opvolger van Eddy Habben Jansen als JOVD vertegenwoordiger in de ALV van M50.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 6 SEPTEMBER 1992:

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Michael Abraham (LP), Michael van Turnhout (IS), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III) en Eric Hoogenboezem (SO). Afwezig: Margaret Penders (S V&S) en Frederik van der Dussen (S PR&V).

B 963 Het HB besluit het verzoek van een vijftiental mensen om te komen tot het oprichten van een afdeling Haren niet goed te keuren, aangezien op generlei wijze voldaan is aan de vereisten die hiervoor in statuten en reglementen zijn gesteld. De VVO zal deze mensen hierover een brief sturen.

B 964 Het HB besluit naar aanleiding van de brief van vijftien mensen over hun grieven t.a.v. het afdelingsbestuur van Groningen drie mensen te belasten met het voeren van gesprekken met de betrokken mensen en het afdelingsbestuur. Deze Trojka, bestaande uit Eric Hoogenboezem, Frank van dalen en Rogier van der Sande, zal volgende HB-vergadering verslag uitbrengen.

B 965 Het HB besluit de volgende personen in de volgende volgorde te benoemen als hoofdredacteur van de Drie-master: 1) Marten van de Kraats (7 stemmen voor, 1 tegen, 1 onthouding); 2) Wibo van Ommeren (6 stemmen voor, 3 tegen); en 3) Kel Koenen (6 stemmen voor, 2 tegen, 1 onthouding).

B 966 Het HB besluit voor een mogelijke uitwisseling met Surinaamse jongeren in de eerstvolgende HB-info een oproep te plaatsen om zodoende, op deze korte termijn, zoveel mogelijk mensen hiervan op de hoogte te stellen.

B 967 Naar aanleiding van enkele brieven van afdelingen en districten, handelend over de grote wisselingen in het HB, besluit het HB de brieven te beantwoorden voor zover ze het gehele HB aangaan. Landelijk voorzitter Cor Schagen zal enige aan hem persoonlijk gerichte opmerkingen en vragen persoonlijk beantwoorden.

BESLUITENLIJST VAN DE HB VERGADERING D.D. 27 SEPTEMBER 1992:

Aanwezig: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS), Michael Abraham (LP; m.u.v. B), Margaret Penders (S V&S), Jan Kees Martijn (PS I), Hans-Peter Lassche (PS II), Marco Frijlink (PS III), Eric Hoogenboezem (SO), Frederik van der Dussen (S PR&V; m.u.v. B), Koen Petersen, Karen-Anne Hebben, Peter Hietink, Arthur Kocken, Stan Stevens, Annemieke Brons en Robbert-Jan Sabel (allen gasten). Afwezig: Michael van Turnhout (IS).

B 970 Het HB besluit, in verband met haar beleidsvoornemen aangaande niet-actieve afdelingen, de volgende wijzigingen op de modelstatuten voor afdelingen aan de najaarsvergadering voor te leggen:

"Toevoegen artikel 43 Uitzondering op ontbinding: 43.1: Indien in een afdeling geen statutair bestuur benoemd is, of een zittend bestuur nalatig blijft de statutair verplichte afdelingsvergadering bijeen te roepen, is het hoofdbestuur gerechtigd de ontvangen afdelingsdelen van de jaarlijkse bijdrage in te houden.

43.2: Het hoofdbestuur is gerechtigd de ingehouden afdelingsdelen aan te wenden ter dekking van de ten behoeve van de opvang van leden in betreffende afdeling gemaakte kosten.

43.3: Indien in een afdeling een statutair bestuur benoemd is en de statutair verplichte afdelingsvergadering bijeen is geweest, zullen de ingehouden afdelingsdelen van de twee voorafgaande jaren en het lopende jaar, verminderd met de in artikel 43.2 bedoelde kosten, teruggegeven worden aan de afdeling."

B 971 Het HB besluit op het aanstaande novembercongres wederom een congres-intro-cursus te organiseren. De VVO wordt hiermee belast.

B 972 Het HB stelt het voorlopige congresprogramma vast, waarbij werkgroep A tot 15.30 uur zal duren, het ontbijt op zondag om 10.00 uur sluit waarna de plenaire vergadering begint, de Oprah Winfrey-discussie 's ochtends plaats zal vinden en de fringe-meeting met de RFJ 's middags.

B 973 Het HB: Constaterende: a) de verantwoordelijkheid van de VVO, Frank van Dalen, voor de Samenwerkingsovereenkomst JOVD-VVD 1990-1994 (SWO) en de hier direct mee samenhangende organisatorische onafhankelijkheid van de JOVD; en b) de door Frank van Dalen ondernomen en nog te ondernemen stappen samenhangend met zijn bereidheid om op de Tweede Kamer-kandidatenlijst van de VVD te staan; Overwegende: de mogelijkheid van belangverstremgeling in deze; Besluit: alle contacten in het kader van de SWO uit de portefeuille van Frank van Dalen te halen en onder verantwoordelijkheid van Eric Hoogenboezem te plaatsen.

B 975 De AS zal op de volgende vergadering een aantal alternatieven aangaande de mogelijkheden van de personele bezetting van het AS voorleggen.

B 976 Naar aanleiding van het verslag van de taakgroep "Zwerfver" en de hierin geschetste kosten bij verhuizing op dit moment, besluit het HB vooralsnog niet over te gaan tot het zoeken van een nieuwe secretariaatsruimte. De taakgroep wordt vervolgens ontbonden.

B 977 Het HB besluit naar aanleiding van het verzoek van de districtsvergadering van Zuid-Holland om een drietal leden uit het lidmaatschap te ontsetten, Eddy Habben Jansen, Marco Frijlink en Eric Hoogenboezem te belasten met het voorbereiden van een concept-besluit.

B 978 Het HB besluit Bernard Wastiaux conform artikel 4 lid 7 dispensatie te verlenen ten aanzien van de maximum leeftijd.

B 979 Het HB besluit: - te benoemen in de PG Mobiliteit: Jan Ploeg, Taco ketting en Maarten Oomk; - te benoemen in de Commissie Onderwijs: Dirk Jan Wierenga; - op eigen verzoek en onder dankzegging te ontslaan uit de PG Informele Economie: Remco Bruinsma; - te benoemen in de PG Internationale Economische Instituten: Greggry Zschüschen.

B 980 Het HB besluit Martijn Boelen in te schrijven voor de Suriname-uitwisseling van EXIS.

B 981 Het HB besluit dat Margaret Penders en eventueel leden van de PG Aletta Jacobs namens de JOVD mogen reageren op een uitnodiging van de Europese Commissie.

B 982 Het HB besluit dat de volgende mensen namens de JOVD naar het seminar van 7 t/m 11 oktober in Portugal mogen: Petra van Riemsdijk, Clarence van Gils, Martijn Boelen, Alex Stempels en Marcel Popma.

B 983 Het HB besluit op verzoek van de SO Eric Hoogenboezem een PG Promotie-beleid in te stellen met als doel om binnen korte tijd een stuk te produceren waarin het promotie- en ledenwerfbeleid vorm krijgt. Budget FL. 150,- (zegge éénhonderdvijftig gulden) uit algemeen organisatorisch beleid.

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GE-VOERDE DB VERGADERING D.D. 8 JULI 1992:

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO) en Rogier van der Sande (AS en waarnemend LP).

DB 20 Het DB besluit accoord te gaan met de vervanging van het keuken-boilertje op het Algemeen Secretariaat en het zo mogelijk laten repareren, danwel vervangen van de waterkraan. De totale kosten zullen maximaal FL. 1000,- (zegge éénduizend gulden) bedragen.

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GE-VOERDE DB VERGADERING D.D. 15 SEPTEMBER 1992:

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Michael Abraham (LP).

DB 21 Het DB besluit dat het zaterdagprogramma van de cursus voor cursusleiders ook open zal staan voor de huidige cursusleiders van de JOVD. Er zal aan hen echter een bijdrage van FL. 10,- (zegge tien gulden) worden gevraagd om de lunchkosten te dekken. De cursusleiders zullen binnen een week na dato hiervoor een uitnodiging ontvangen.

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GE-VOERDE DB VERGADERING D.D. 29 SEPTEMBER 1992:

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Eddy Habben Jansen (VVP), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Michael Abraham (LP).

DB 22 Het DB besluit accoord te gaan met het plaatsen van een speciale advertentie van de JOVD in Qoud Novum, het blad van de Erasmus Universiteit Rotterdam, en hieraan FL. 850,- (zegge achthonderdvijftig gulden) bij te dragen uit het budget PR (FL. 450,-; zegge vierhonderdvijftig gulden) en SWO (FL. 500,-; zegge vijfhonderd gulden).

BESLUITENLIJST VAN DE TELEFONISCH GE-VOERDE DB VERGADERING D.D. 13 OKTOBER 1992:

Bereikt: Cor Schagen (Vz.), Frank van Dalen (VVO), Rogier van der Sande (AS) en Michael Abraham (LP). Niet bereikt: Eddy Habben Jansen (VVP).

DB 23 Het DB besluit, op voorspraak van secretaris V&S Margaret Penders, de volgende negen personen te selecteren voor deelname aan de cursus voor cursusleiders: Antoinette Kruit, Petra Kortekaas, Christiaan Hoos, Johan Vreeken, Marco Bouman, Jeroen van de Voorn, Remie Huys, Michel de Visser en Eric Vijftigshild.

KRAATS KRAAKT

Ende despereert niet

De totalitaire molochen die momenteel in rap tempo aan de Brusselse horizon verrijzen, wijzen er op dat men in de stad der steden de zinnen heeft gezet op de *Totale Gelijkschakeling* van alle Europese volkeren... Soms denk ik dat er sprake is van een complot. Het zou mij dan ook niet verbazen wanneer er bij tijd en wijle vergaderingen van Eurobonzen achter gesloten deuren plaats zouden vinden, gedurende welke het een en ander geregeld wordt.

De heren en de enkele dames zouden zich vermoedelijk ophouden in een ergens tussen Brussel en Straatsburg heen en weer zwalkende Zeppelin. In die Zeppelin bevindt zich dan waarschijnlijk een ruime zaal met een ronde vergadertafel, daaromheen grote blauwe fauteuils bedrukt met goudkleurige sterren, een locatie die hoogstwaarschijnlijk door in Frankfort kantoorhoudende magnaten gefinancierd wordt. De vergadelaars zouden communiceren in een "Engels" dat geen succesvolle afronding van een studie aan de Universiteit van Oxford zou verraden. Het zogenaamde Euro-Engels. Een jargon dat de oude Europese talen momenteel bevlekt met obscure hoogstandjes van semantische aard als EPU, EMU, EP en EC.

Ik vermoed dat meneer Delors de vergadering zou voorzitten, wellicht zou hij een dergelijke bijeenkomst zelfs inleiden met de volgende woorden: "*Ze pieple ar engkrie. Ze hebben in de gaten dat ze belazerd worden door dat verdrag van Maastricht*". Waarna hij over zou gaan tot de orde van de vergadering...

"Laten we de stand van zaken eens even doornemen. Het

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

woord is aan de geachte commissaris van Propaganda en Cultuur."

"Zoals U weet loopt er op mijn departement een aantal buitengewoon interessante projecten. Neem nou het plan om negentig procent van alle televisieprogramma's uit Europese producties te laten bestaan. Het doel moge U allen onderhand overduidelijk zijn: de totale Europeanisering van de Westeuropese landen. De nadere uitvoering van dit plan wordt momenteel echter ernstig belemmerd door de protesten van allerlei types die het belang van de *Totale Gelijkschakeling* weigeren in te zien."

De commissaris van Onderwijs en Volksopvoeding knikt bevestigend: "Ik ken dat probleem. Mijn agent in Nederland, minister Jo Ritzen, is onlangs hetzelfde overkomen. Hij probeerde over te gaan tot het verbieden van het Nederlands als de officiële voertaal op de Nederlandse universiteiten. Jammergenoeg hebben allerlei subversieve nationalistische en fascistische elementen dat toen tegen weten te houden".

"Die mensen blokkeren de vooruitgang! Zien ze dan niet in dat de eenheid van talen, culturen en landen de enige en juiste weg voor de toekomst is, dat het afwijken van dit pad slechts oorlog armoede en verdoemenis met zich mee zal brengen? Weg met de cultuurtaal!"

Hierop herneemt de commissaris van Propaganda en Cultuur het woord. Terwijl hij ijsberend door de zaal, zijn horrelvoet moeizaam meeslepend, zijn betoog begint met de historische woorden: "Als ik het woord cultuur hoor, dan trek ik mijn revolver," bedenkt Marten van de Kraats, stukjesschrijver te Amsterdam, dat dit de voorlopig laatste keer was dat hij de achterpagina van dit blad bevuilde. Van de Kraats zoekt het hogerop. Hij wordt hoofdredacteur. Daarbij de achterpagina overlatend aan Eduard van der Biezen en Rogier van der Sande, hoofdbestuurders in ruste, die hun carrière binnen de JOVD afronden met het op een na hoogst bereikbare: achterpagina-columnist.

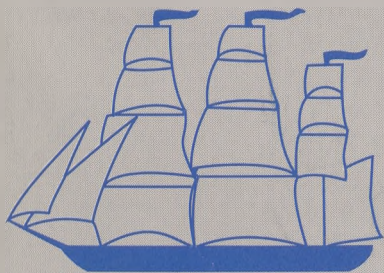
Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Van Leeuwen-Schut

Kunst en Cultuur

Helderheid in de PvdA

Jaargang 44

Nummer 7

December 1992

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Eddy Habben Jansen,
Yaïr Pinto, Melvin Schut,
Robbert Jan Sabel (hb-auditor).

Vaste Medewerkers

Eduard van der Biezen,
Rogier van der Sande

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

dinsdag 12 januari 1992

Alle kopij kan op diskette
(WP 4.2, 5.0 of 5.1)

worden gezonden naar:

Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

De Vliegende Hollander

Duitsland, november 1992. Wat te denken van de reeks aanslagen op asielzoekers en gastarbeiders? Afkeurende woorden zijn op hun plaats, daar valt niet aan te twijfelen. Maar wat vindt de autochtone Duitser nou eigenlijk van al dat geweld?

We weten dat er spontane blijken van bijval worden geleverd door de plaatselijke bevolking, wanneer de kaalgeschorenen cocktails uitdelen in opvanghuizen voor asielzoekers en ontheemden.

We weten dat men met een tegendemonstratie ongeveer honderdduizend mensen op de been weet te brengen, wanneer zo goed als alle respectabele organisaties hun ledenbestanden optrommelen. Daarbij moet aangetekend worden dat zij kunnen putten uit tachtig miljoen Duitsers. Een van de volgzzaamste en gezagsgetrouwste volkeren op aarde.

We weten dat het effect van zo'n demonstratie ernstig gefrustreerd wordt door het geweld van links-extremisten.

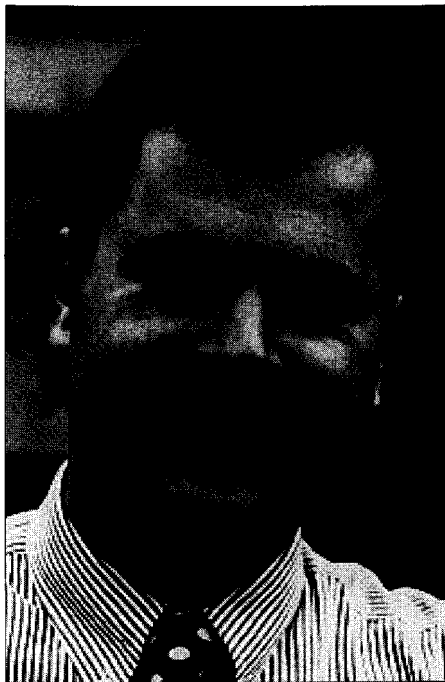
Kortom, we weten dat het racisme opbloeit.

De groep cocktail- en explosievenbereiders in Duitsland betreft op zijn hoogst vijfduizend jongelui. Een weinig indrukwekkend aantal zou men denken. Wanneer je echter alles in verhoudingen beziet, en bedenkt dat dit nog altijd een honderd maal grotere groep is dan de in Nederland actieve kern van rechts-extremisten, dan kun je je voorstellen dat de situatie in Duitsland toch wat griezeligs heeft.

Het effect van de gewelddadige acties is niet onaanzienlijk. Met name het psychologisch effect dat deze acties hebben op de gemoederen in Duitsland en daarbuiten is groot. De grenzen van het toelaatbare worden verlegd, de mensen kijken niet meer op wanneer er doden vallen, de angst onder de allochtone bevolking groeit... Ik vermoed dat het daar de extremisten ook om te doen is. Ze lijken dus in hun opzet te slagen.

En de JOVD... Wat is haar oordeel? Denkt zij na over de strijd die zij moeten gaan voeren tegen oprukkend rechts? Ik ben bang van niet. De JOVD is immers veel te druk met zichzelf in de weer, om nog aan politiek te kunnen doen. Het interesseert haar ook niet meer. "Time for change", pleegt de nieuwe voorzitter te zeggen. Veranderen is echter niet genoeg, de JOVD is toe aan een revolutie.

(Foto: Dries van Bergeijk)

Voorzitter

Met één hamerklap en veel applaus nam de vereniging tijdens de najaarsvergadering afscheid van maar liefst acht leden van het hoofdbestuur. Ook vanaf deze plaats wil ik Cor, Rogier, Eddy, Frank, Frederik, Jan Kees, Hans-Peter en Michael bedanken voor de niet geringe inspanningen die zij zich als hoofdbestuursleden hebben getroost. Ik hoop dat de JOVD ook in de toekomst nog van hun kennis en ervaring gebruik zal mogen maken.

Met een bijna geheel vernieuwd hoofdbestuur is de verleiding groot te zeggen dat ons veranderingen te wachten staan. Ook ik kan die verleiding niet weerstaan. Het nieuw leven inblazen van de politieke discussie in de JOVD krijgt prioriteit. Hierbij moet niet alleen worden gedacht aan de manier waarop met congresonderwerpen wordt omgegaan. Met nadruk zal worden geprobeerd de politieke discussie in de afdelingen van nieuwe impulsen te voorzien. Zo zal het Politiebureau afdelingen stimuleren een eigen politieke agenda op te stellen. Door contacten met politici, bestuurders en de pers aan te knopen kan de JOVD een eigen geluid laten horen in lokale kwesties, laten zien

dat onze organisatie ergens voor staat. Enkele afdelingen hebben nu al laten zien dat hier concrete mogelijkheden liggen.

De ontwikkelingen op het gebied van Vorming & Scholing sluiten hier op aan. Niet alleen wordt leden de mogelijkheid geboden hun sociale vaardigheden - spreken in het openbaar, onderhandelen, conflicthanteren - te ontwikkelen, ook zullen vanaf begin 1993 politiek-inhoudelijke cursussen beschikbaar zijn. Meer kennis van een specifiek onderwerp stelt afdelingen in staat in die politieke discussies beter beslagen ten ijs te komen.

Tijdens het najaarscongres te Arnhem heeft de ledenvergadering op voorstel van het hoofdbestuur de statuten gewijzigd. Invulling en uitvoering hiervan werkt een verbeterde ledenopvang in de hand. Een goede samenwerking tussen afdelingen en hoofdbestuur op dit punt kan de JOVD alleen maar sterker maken.

Ons staan interessante tijden te wachten. De dames en heren op en rond het Binnenhof lijken de politieke debatten te hebben herontdekt. Discussies over ontwikkelingssamenwerking, de WAO en minderheden vechten om aandacht. De samenleving raakt weer in beweging. In zo'n samenleving is ook voor de JOVD een rol weggelegd. Nieuwe discussies aansnijdend en vernieuwende standpunten innemend. Op landelijk niveau maar vooral ook in de afdelingen.

Koen Petersen

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (085-643218)
Vijverlaan 5
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboom (071-125863)
Koltmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040-516029)
Hertog Jan I Laan 58
5615 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Robbert Jan Sabel (02522-10428)
Sportparkweg 12
2172 VN Sassenheim

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Politiek Secretaris

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

Dian van Leeuwen-Schut, een gezellige voorzitter

(Foto: V. Mentzel)

door Marten van de Kraats

Nieuw elan in de VVD. Dat is waar mevrouw Dian van Leeuwen-Schut (53) voor gaat zorgen. Als kakelverse partijvoorzitter gaat mevrouw Van Leeuwen de club weer gezellig maken.

Die gezelligheid werd haar met de paplepel ingegoten in een katholieke familie in Arnhem en later aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen, waar zij rechten studeerde. Van de JOVD is mevrouw Van Leeuwen echter nooit lid geweest, bij Dian thuis werd op de KVP gestemd. "Maar ik denk dat je religie en politiek moet scheiden. Ik koos voor het liberalisme."

Thans is mevrouw Van Leeuwen lid van de Eerste Kamer, en nu dus partijvoorzitter. Daarnaast vervult zij de nodige commissariaten en bestuursposten (ING-Postbank, Anne-Frankstichting en andere).

Gezelligheid. Dat gaat niet zonder jongeren, en ook niet zonder

vrouwen. Beide categoriën mensen kunnen dus rekenen op een open oor en op warme steun van de voorzitter. Ons interesseert natuurlijk vooral wat zij van de JOVD vindt.

Er woeden tussen VVD en JOVD al sinds jaar en dag bij tijd en wijle hevige vetes over de status van de JOVD. De centrale vraag is dan: Moet de JOVD een onafhankelijk organisatie blijven of dient zij net als de Jonge Socialisten en het CDJA geheel en al op te gaan in de moederpartij?

Mevrouw Van Leeuwen, vindt u dat de JOVD onafhankelijk moet blijven?

"Ja, ik vind van wel - en ik heb begrepen dat de JOVD er altijd prat op gaat dat ze onafhankelijk is. Dat lijkt me goed. Wij zien de JOVD natuurlijk wel als een soort kweekvijver voor jonge liberalen, die dan naar de VVD doorstromen. Als ik naar de cijfers kijk, geloof ik dat dat ook zo is. Voor jongeren is het heel goed dat ze daar een eigen standpunt kunnen innemen en dat wij niet zoveel op de achterhand aanwezig zijn om een vinger in de pap te hebben."

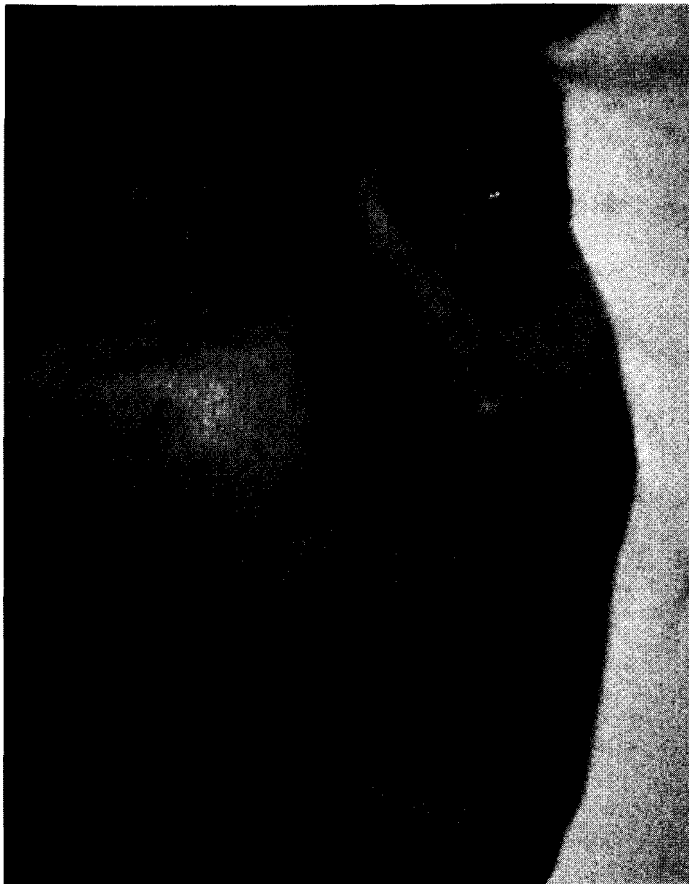
Toch vinden er ook wel eens confrontaties plaats. Zoals laatst in Rotterdam, toen uw hoofdbestuur een ledenwerfactie onder Rotterdamse studenten op poten zette, zonder de JOVD daarin te kennen.

"Kijk, het lag eigenlijk iets anders. Wij zijn in de VVD een wat krachtiger jongerenbeleid aan het ontwikkelen.

We hebben veel te weinig jongeren, dus echt jonge jongeren, jonger dan vijftientig jaar. En we hebben ook te weinig mensen in de groep vijftientig tot veertig jaar. Nou, als je het over de continuïteit van een partij hebt, dan moet natuurlijk van onderaf de zaak aangevuld worden. En in het kader van dat jongerenbeleid is toen het idee geboren om als VVD de universiteitssteden af te gaan, de studentenkroegen in te duiken om daar met de studenten aan de praat te raken en te proeven wat nou de onderwerpen zijn waar zij zich voor interesseren. Dan hoeven wij niet voor hen de onderwerpen te verzinnen. En in dat kader was het dat we Rotterdam als eerste aandeden. Natuurlijk was het de bedoeling dat we mensen zouden werven voor de VVD. Toen is dat door de JOVD aangegrepen om ook zelf leden te gaan werven en dat werden weer twee van die gescheiden circuits. Maar nu is alles uitgepraat."

Denkt u dat het de schuld van de JOVD is dat de doorstroom van jongeren naar de VVD zo slecht verloopt? Of ligt het aan het imago of de ideeën van de VVD?

"Ik geloof niet dat het de schuld van de JOVD is, want volgens

"Jongeren mogen ook een keertje lang uit gaan bij mij. Vind ik helemaal niet erg." (Foto: Joris Dik)

de cijfers stromen de meeste JOVD'ers door naar de VVD en niet naar andere partijen. Dus wat dat betreft zouden we verzekerd moeten zijn van aanwas. Maar ik zelf vind dat we wat meer accent op speciaal beleid voor jongeren moeten leggen. Zo gaan wij volgend jaar een jongerendag houden. Nou, daar gaan we jongeren laten praten over zaken die hun interesseren en over stellingen die zij mede, hoop ik, voor ons bedacht hebben."

Betrekt u de JOVD daar ook in?

"Ehhh. Nou. Ik denk wel dat dat de bedoeling was. Maar het gaat van de VVD uit. We moeten niet zo in hokjes denken. Dat vind ik eigenlijk heel vervelend, dan ga je net doen of er tegenstellingen zijn. Nou, die zijn er dus helemaal niet."

Mevrouw van Leeuwen denkt even na, en vervolgt dan enthousiast: "Ik zie dat we, als alles goed gaat, straks ook jongeren in het hoofdbestuur krijgen. Daar zit een oud-voorzitter van de JOVD bij! Dat is een stukje talentmanagement in optima forma. Naar mijn mening hoeven jongeren niet tien jaar foldertjes uit te delen voor ze iets mogen. Nee, ik vind dat ze ook gaande de rit ervaring moeten opdoen. Dan mogen ze ook een keertje lang uit gaan bij mij. Vind ik helemaal niet erg."

Nou hebt u inderdaad laatst onze oud-voorzitter Mark Rutte voorgedragen voor het vice-voorzitterschap van de VVD. Dat is

toen geblokkeerd door een stel voorzitters van Kamercentrales. Bent u niet bang dat hij door die actie beschadigd is?

"Ik denk van niet. Ik ben misschien iets te hard van stapel gelopen. Toch ben ik blij dat ie het hoofdbestuur in zal komen (als organisatiesecretaris - red.). Ik denk niet dat het schade voor hem zal brengen. Hij is nog jong genoeg, dus hij kan dat best hebben."

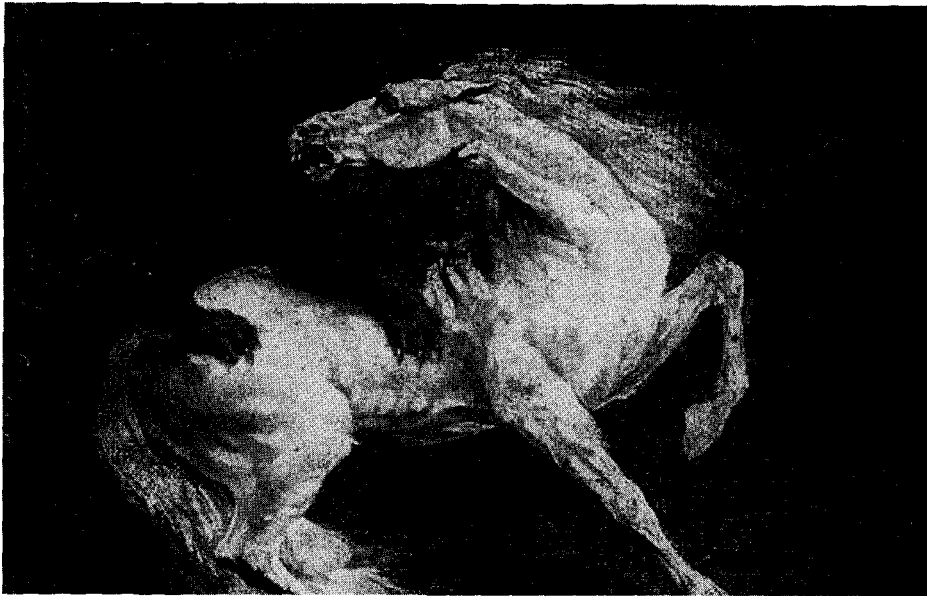
Vrouwen en jongeren vallen voor de gemiddelde VVD'er ongeveer in dezelfde categorie. Mevrouw Van Leeuwen heeft net hartelijke woorden gesproken over de jongeren. Hoe denkt zij over haar eigen deel van die categorie?

Wat vindt u van de Vrouwen in de VVD? Voor veel VVD'ers een discutabele club...

"Dat is een goede club. Ik vind niet dat die club opgeheven zou moeten worden. Ik denk dat het nog steeds zo is dat zo'n vrouwenorganisatie heel goed is om te zorgen dat vrouwen in de VVD actief worden. De JOVD zou daar ook wel wat aan kunnen doen."

"Met Mark Rutte ben ik iets te hard van stapel gelopen, maar hij kan dat best hebben." (Foto: Joris Dik)

Lam of tijger?

door Martijn Sjoorda

Zelden of nooit heeft in mijn optiek een politicus zó treffend de staat waarin de Nederlandse politiek verkeert weergegeven. Zelden bovendien is iemand er zo goed in geslaagd zo volstrekt voorbij te gaan aan zijn eigen rol in dit spectrum als de heer Bolkestein tijdens de algemene beschouwingen.

Wat hij signaleert is waar. Het treurige is natuurlijk dat hij er zelf ook niet in slaagt om iets wezenlijk nieuws te brengen. De landelijke politiek is op een dusdanig laag en triest niveau aangeland dat zelfs Van Kooten en De Bie er niet meer in slagen om er nog een goede grap of sketch over te maken.

Ik zal mij verre houden van allerlei diepgaande politieke beschouwingen. Wat mij echter als gewone man in de straat erg stoort is dat er in gans Den Haag niet een politicus of -ca rond lijkt te lopen die in staat is zich oprecht boos te maken over een zaak, of er in slaagt een ècht belangrijk onderwerp op de agenda te krijgen.

Of men nu voor het CDA, de PvdA, de VVD, de D66, of enige andere partij met zijn kont op het blauwe leer zit. Wat er uitkomt, allemaal meer van hetzelfde.

Er wordt gesproken over details van beleidslijnen, zijsporen van tweesporenbeleid en andere voor de burger totaal oninteressante zaken. Deze zaken raken hem alleen indien hij op zijn vrije

woensdag over het Binnenhof loopt en een Kamerlid in een vlaag van verstandsverbijstering de integrale tekst van de nota "Het tegengaan van deregulering van de futenstand door afname van het gehalte in pure zuurstof in de lucht in het gebied in en rond de Veluwe" uit het raam smijt en deze op het hoofd van de toevallig voorbij wandelende burger terecht komt.

Vervlakking dus. We hebben het al vaak gedaan, maar ik waag maar weer eens een poging: de hand moet ook in eigen boezem. Ook de JOVD is vervallen tot dat wat De Grote Roerganger van de VVD tot zijn credo gemaakt heeft: **VERBETER DE WERELD NIET. LUL EEN HOOP EN DOE NIETS. EN BEGIN VOORAL NIET BIJ UZELF.**

De tijd dat de JOVD kon bogen op een rol in de landelijke politiek, waarbij er naar haar geluisterd werd en zij zelf met belangrijke issues naar voren kwam ligt achter ons. Helaas.

De fout die men in de landelijke politiek maakt is dat men bezig is met microbe-neukerij over onderdelen van onderdelen van beleid. Diezelfde fout maken wij als we ons uitspreken over onderwerpen. Het moeten voor ons te vaak en te veelvuldig uitgewerkte beleidsplannen zijn, die de totale oplossing in zich besloten weten. Fout. Ik wil hier pleiten voor een andere manier van denken en werken: signaleer nu eens dingen. En dan vooral die dingen die de politiek laat liggen. Ter illustratie zal ik er een aantal noemen die mijns inziens in de landelijke politiek al lang op de agenda hadden moeten staan.

De sociale zekerheid. Er wordt nu naar de WAO gekeken (als Koning Lubbers het tenminste goed vindt) en er wordt wat geneuzeld over de koppeling. Wordt 'ns wakker dames en heren Leden! Hier ligt een schone taak voor U! Het hele stelsel is verrot. Bruin trekt het al jaren niet meer. Ga daar eens mee aan de slag en wees arrogant:

U regeert dit land en U gaat het echt anders in richten. Eerst op afdelingsniveau. Dan op met de afdelingen in uw omgeving en dan op landelijk niveau.

Heeft dit land echt zoveel ambtenaren nodig? Een G.E.O. hier, een Reo daar, maar wat verandert er ècht? Niets structureels. Wat zijn de *kerntaken* van de overheid? Vorm een regering neem een departement onder uw hoede en duik in de begroting die uw collega Dales, Alders, De Vries, Andriessen en anderen voor U hebben achtergelaten. Op afdelingsniveau. Op districtsniveau. En bombardeer het congres met een alternatief waar hen de oren van gaan klapperen. En gebruik het congres als Uw Tweede en Eerste Kamer en breng vervolgens die ideeën die U hieruit hebt gegenereerd naar buiten. Laat de buitenwereld zien dat het *anders* maar vooral *anders moet*.

Onderwijs. Ik denk dat het geen boude stelling is wanneer ik zeg dat dit onderwerp 75 procent van U direkt raakt. Bent U tevreden met het onderwijs dat U geniet? De kwaliteit, de tijd die U heeft etcetera?

Centrale vraagstelling: Kan het anders? Moet het anders? Wat kunnen *wij* doen?

Trek uw aarzen van barkrukken en skaileren Van-der-Valkstoelen, breng uw rol als bestuurder en ambtenaar terug en vraag U af: Ben ik liberaal? Zo ja, ga dan aan de slag en ga op zoek naar medestanders en *doe iets!* Zo nee, vraag U dan af of U alleen graag in het Hoofdbestuur wilt komen en als dat zo is, of U dat niet ook bij het CDJA kunt doen.

Er is een rol voor het liberalisme, juist nu. En *wij kunnen dat laten zien*. Trouwens, als wij het niet doen, doet niemand het. En dat lijkt mij zonde.

Ja, ook ik moet de hand in eigen boezem steken. Ik heb nu een stukje geschreven, maar moet ook iets doen. Ik weet niet wie zich aangesproken voelen door dit stuk en ik weet dus ook niet wie of waar U bent. U kunt mij bellen, na kantooruren. Meldt U op nummer: 010 - 422 83 48.

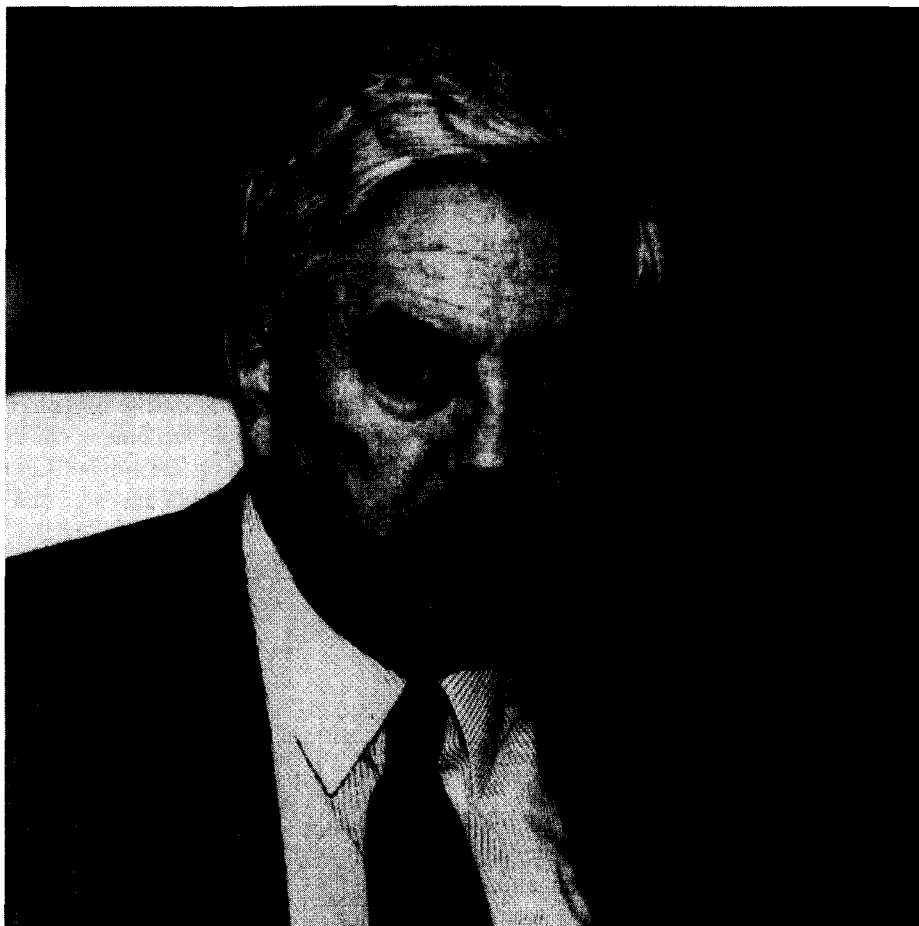
De VVD en de ontwikkelings samenwerking

door Dr R. Kool

In NRC-Handelsblad van 1 oktober 1992 doet fractieleider Bolkestein voorstellen betreffende ontwikkelingshulp tot het jaar 2000. Voorzover die hulp onder de directe verantwoordelijkheid valt van de minister, dient zij beperkt te worden tot betalingsbalanshulp, internationaal onderwijs en noodhulp. Projecthulp is minder gewenst, gezien de slechte resultaten tot nu toe. Buiten beschouwing blijven de contributies aan internationale organisaties, subsidies aan medefinancieringsorganisaties alsmede de uitgaven die niet als hulp worden beschouwd, zoals apparaatskosten maar ook de aanzienlijke bijdrage aan de kosten voor asielzoekers. Ongeveer de helft van de jaarlijkse begroting van 6,5 miljard blijft dus buiten beschouwing. De koppeling tussen hulpvolume en nationaal inkomen blijft gehandhaafd, meer inkomen geeft meer hulp. Dat betekent dat tot het jaar 2000 zo'n tachtig miljard gulden besteed zal worden.

Terecht stelt de heer Bolkestein dat de resultaten van de hulp op tafel moeten komen. Maar dan toch ook de resultaten van de betalingsbalanshulp en van het internationaal onderwijs. Betalingsbalanshulp is bepaald geen novum. Nederland heeft miljarden aan dit hulpinstrument besteed. Het betreft veelal leveranties van het Nederlands bedrijfsleven, in de praktijk lijkt het op de door heer Bolkestein verfoeide projekthulp. Niet altijd. Suriname kreeg na 1975 de beschikking over ruim een miljard aan vrije valuta waarmee onder meer de Amerikaanse aannemer van de spoorlijn in West-Suriname van niks naar nergens betaald werd. Vindt de heer Bolkestein het juist als alle betalingsbalanshulp buiten Nederland wordt besteed? Zodat het Nederlands bedrijfsleven er niet aan te pas komt?

En dan dat internationale onderwijs van instituten in Nederland die de opleidingen van fellows uit de ontwikkelingslanden verzorgen. Die instituten hebben elk een beschermengel en misschien heeft de

heer Bolkestein wel iets bepaalds in gedachten. Maar dan toch niet het Institute of Social Studies, waar een jaar studie van een Afrikaans ambtenaar 150.000 gulden kost. Daarmee kun je in Somalië een heleboel doen.

In kringen van de JOVD wordt kritischer gekeken naar de subsidie voor de medefinancieringsorganisaties. Van de jaarlijkse vierhonderd miljoen aan hulpgeld krijgen de twee Christelijke organisaties nog steeds tweederde. Hun eigen bijdrage is ongeveer de helft van de subsidie. Ook hier is een koppeling, meer bilaterale hulp levert meer subsidie op. Mede gezien de lobby in de Tweede Kamer kan die subsidie tot het jaar 2000 verdubbeld worden. Jammer dat de heer Bolkestein hierover geen oordeel geeft.

In NRC-Handelsblad van 6 januari 1991 haast de fractieleider van het CDA zich om het voorstel van partijgenoot De Kok betreffende een parlementair onderzoek

*Bolkestein gaat niet ver genoeg
(Foto: Dries van Bergeijk)*

naar de resultaten van de hulp af te wijzen. Het ging er bij de heer De Kok niet om, zo schreef hij, de schuldigen te straffen. Inmiddels heeft de fractieleider van het CDA zachtken laten merken dat die hulp naar zijn smaak niet meer zo spectaculair behoeft te groeien. Bekwame mensen zoals Bolkestein, Weisglas en mevrouw Terpstra weten heel goed dat het electoraat niet meer in de ontwikkelingshulp geïnteresseerd is. Behalve dan in veel noodhulp, zodat de beelden van al die stervende kinderen met die vliegen op hun ogen onze huiskamers niet meer binnenkomen. Waar blijft een innovierend ontwikkelingsbeleid van de VVD?

Dr Kool is voormalig directeur van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Het ministerie van totalitaire zaken

door Marten van de Kraats

Als er ergens nog veel aan te verbeteren valt, is het wel het onderwijs. Dat beseft men op het ministerie ook. De ambtenaren aldaar lijken dan ook niet veel anders te doen dan het schrijven van beleidsnotities en het schrijven van concepten voor wetsvoorstellen, allemaal gericht op een ding: het verbeteren van het onderwijs.

'De mensen in het veld', en ik denk dan voornamelijk even aan de directeur van bijvoorbeeld de plaatselijke openbare school, plukt er elke dag weer de vruchten van. Bijna dagelijks wordt de brievenbus van de school volgepropt met post van het ministerie: grote stapels dikke enveloppen vol nieuw beleid en richtlijnen. Het kan zelfs gebeuren dat er op een dag twee volstrekt tegen elkaar ingaande richtlijnen worden uitgevaardigd. Je zou voor de goede orde eens de directiekamer van een school moeten binnenlopen om zo'n directeur aan de tand te voelen. Hij zou waarschijnlijk alras zijn beklag doen over de onoverzienbare brei rotzooi die hij dagelijks weer door mag ploegen.

Wat doen wij hier nu weer aan, zult U zich afvragen... Om tot beantwoording van deze vraag over te kunnen gaan, zullen wij vooraleerst de oorzaak van het probleem moeten bepalen. Die is overduidelijk: er zijn te veel ambtenaren. Hoe komt dit? Dat komt omdat men alle scholen vanuit het ministerie probeert te besturen, hetgeen natuurlijk de noodzaak van een fors ambtenarenapparaat met zich meebrengt. Wat moeten we dus doen om het probleem op te lossen? Wij moeten al die ambtenaren op straat gooien en de scholen zichzelf laten besturen. De rechtgeaarde liberaal begint nu te watertanden. De voordelen van een gedecentraliseerd onderwijssysteem zijn namelijk legio en komen de individuele leerling ten goede. In plaats van eenheidsworst zal er verscheidenheid zijn. De ouders en de leerlingen zullen zelf kunnen uitkiezen welke school hun het meest bevalt. Bovendien zal de leerling

zich in het onderwijssysteem van zijn eigen keuze wellicht veel beter kunnen ontplooiën dan nu het geval is. Nu is het onderwijssysteem gericht op het onderwijzen van modelmensen, je weet wel, dat type dat men tot voor een paar jaar geleden in Rusland trachtte te kweken. Het onderwijssysteem waar de verscheidenheid de dienst uitmaakt, biedt ruimte aan speciaal onderwijs voor de meer- en hoogbegaafde medemens. Een dergelijk onderwijssysteem biedt bovendien meer ruimte aan hen die wat moeite hebben in de omgang met hun medemens, biedt ruimte aan die leerling die bijvoorbeeld beestachtig goed is in het abstracte den-

*Voormalig minister van totalitaire zaken
(Foto: Justus Verhagen)*

ken maar ondertussen geen letter normaal achter de ander op papier weet te krijgen. Kortom, onderwijs gericht op het individu en niet op de massa. Nou beseft ik wel dat je binnen het huidige onderwijssysteem een heel eind in de gewenste richting kan komen, ware het niet dat een centraal geleid systeem onlosmakelijk verbonden is met het categoriseren van mensen. Je moet tenslotte vanachter je bureau op het ministerie wel het overzicht proberen te houden op het wel en wee van honderdduizenden individuen. En dat lukt dus niet, behalve

wanneer je met een bord voor je kop al die mensen in hokjes gaat proppen en met etiketjes gaat beplakken.

Het onderwijzend personeel

Het onderwijssysteem valt of staat natuurlijk ook met de kwaliteit van het onderwijzend personeel. Over de kwaliteit van het personeel op de Nederlandse scholen is het laatste nog niet gezegd. We laten veredelde crèches als het peuter- en kleuteronderwijs even buiten beschouwing; de reden van bestaan voor dergelijke vormen van onderwijs is tenslotte voornamelijk gelegen in het klaarstomen van de vrijgeboren mens, in het op zich nemen van de ketenen van ons totalitaire onderwijssysteem. Met de beoordeling van het personeel beginnen bij de 'juf' van de lagere school. Vroeger, in mijn tijd, stond zo'n juf voor de klas, met de intrede van de klassenloze maatschappij staat zij voor de groep. Aanstellerij natuurlijk allemaal, maar goed denk je dan, laat ze. Je kunt klassen groepen noemen, je kunt ze doorstroom-eenheden noemen, je kunt ze concentratie-middelen noemen, bomt niet, het blijven klassen.

Ernstiger is het kwaliteitsniveau van 'juffie'. Vroeger, in de tijd dat het nog een luxe was wanneer men ging studeren, stonden onderwijzers hoog aangeschreven. Zij hadden dan wel niet gestudeerd, wel hadden zij meer dan alleen lagere school achter de rug, en dat was al heel wat. Alleen de betere krachten kwamen in die tijd in het onderwijs terecht. Er was immers veel voor nodig om vanuit een simpele boerenachtergrond (ik kan dit zeggen zonder het schaamrood op de kaken te krijgen) jezelf op te werken tot onderwijzer. Tegenwoordig is dat dus net even anders. Nu zijn het, enkele uitzonderingen daargelaten, de HAVO-klienten die falen bij de doorstroom naar het Atheneum en die hun heil zoeken op de Pedagogische Academie.

De statistieken spreken boekdelen. Het blijkt dat de lagere scholen momenteel geleidelijk volstromen met tuig dat niet kan spellen en niet kan rekenen, maar

deze vaardigheden ondertussen wel moet overdragen aan toekomstige generaties... Hoe los je dit op?

Dit probleem los je op door het aanzien en dus het inkomen van de onderwijzer op te trekken. Het gevolg hiervan zal zijn dat een groter aantal mensen interesse zal tonen voor banen in het onderwijs. Vervolgens ga je bij de poort selecteren. Een andere oplossing is gelegen in het strenger examineren van de onderwijzers in spe op de Pedagogische Academies.

De leraar op de middelbare school

De leraar of lerares op de middelbare school is in de ogen van de buitenstaander een zielig type. Het ziekteverzuim is hoog, het salaris is laag en het maatschappelijk aanzien nog veel lager. De leraar kan zich vaak maar met moeite staande houden voor klassen, die in steeds overvloediger mate lijken vol te stromen met nietsnutten.

Wat gaan we daar nu weer aan doen?

Ik zou het niet weten. Behalve dat ik ook in dit geval aan zou willen raden de salariering een beetje op te schroeven.

Voor de rest zit het hem denk ik vooral in de mentaliteit van de Nederlandse jeugd. De Nederlandse jeugd wordt immers onvoldoende discipline en respect voor ouderen bijgebracht. Of zou de weerzin die er bij veel jongeren hedentendage leeft tegen het volgen van onderwijs niet van vandaag of gisteren zijn, maar volkomen natuurlijk? In dat geval moet je mensen niet verplichten tot zaken, dat is niet liberaal en dient geen enkel doel. Wanneer iemand niet wil, dan wil die nou eenmaal niet, dat was vroeger zo en dat is nu zo. Laat mensen die niet naar school willen toch lekker een baantje nemen bij de Albert Heijn of bij de plantsoendienst. Best leuk werk voor sommigen.

De hier boven beschreven problematiek behoeft verdere kanttekeningen. Het blote feit dat iedereen, of ie nou ijverig is of niet, of ie nou slim is of dom, allemaal in een en dezelfde klas gezet wordt, is buitengewoon kwalijk. De mens is een kudde-dier en heeft de neiging zich aan te passen aan de massa. Je kunt het je dan ook voorstellen dat de ijverigen zich zullen aanpassen aan het tempo van de langzamen en dat de erg langzamen op

jeugdige leeftijd al het gevoel krijgen, op grond van hun ervaringen op school, dat ze nooit bijzonder zullen kunnen presteren. Een deel van de ijverigen zal beneden zijn potentie blijven, een deel van de langzamen zal gefrustreerd raken. Jammer, want het niet optimaal benutten van het menselijk kapitaal kost de gemeenschap natuurlijk handen vol geld. Ik moet hier overigens bij opmerken dat het onderwijssysteem hierdoor ook weer op onbedoelde wijze leidt tot een fenomenale afvalrace van het type "survival of the fittest". Uiteindelijk zullen zij die het sterkst in hun schoenen staan slagen en het totalitaire onderwijssysteem overwinnen. Mooi voor de sterken, die er toch wel zouden zijn gekomen, maar in feite ook kapitaalvernietiging van de bovenste orde. Aan discipline is groot gebrek. Een van de problemen van het huidige onderwijssysteem is de geënt-

heid op massa-onderwijs, zonder dat men daarbij gebruik maakt van het voor het ordenen van zo'n massa noodzakelijke militarisme. Het invoeren van allerlei verplichte handelingen in de klas, zoals het opstaan wanneer de meester binnenkomt en het netjes gekleed en geknipt verschijnen op school, zouden de discipline weleens ten goede kunnen komen. Nu zult U zeggen, dat is toch niet liberaal? Welnu, het hele onderwijssysteem is niet liberaal, simpelweg omdat er leerplicht is, dus laten we het dan ook niet half om half spelen, en net doen alsof het toch liberaal is. In de praktijk leidt de combinatie van liberalisme en totalitarisme toch enkel tot verslonsing. Laat ons dus voortaan maar meteen met straffe hand optreden. Wellicht dat het Nederlandse onderwijs uiteindelijk dan weer tot het beste van de wereld gerekend zal kunnen gaan worden.

Hier had uw advertentie kunnen staan!

Bel of schrijf de hoofdredacteur van Driemaster voor meer informatie.

Wie een advertentie werft ontvangt een commissie van tien procent.

Vernieuwing op het congres

door Yair Pinto

Het was weer zover. Op 14 en 15 november kwam jong-liberaal Nederland samen in Arnhem. Politiek-inhoudelijk zowel als organisatorisch viel er heel wat te beleven. Het feest was echter op de zaterdagavond. Met uitzondering van enkelen stapte het complete hoofdbestuur op. Dit leverde een hele avond toespraken op. Ook kwam de goedheiligman nog langs, en gaf velen een veeg uit de pan. Later was Sinterklaas, verkleed als Luc Spin, gewoon toehoorder.

Het nieuwe HB belooft inderdaad iets nieuws te worden. Ex-hoofdredacteur Koen Petersen is de voorzitter, maar Bas Bakker onthulde bij de rondvraag dat de werkelijke macht bij VVP Marco Frijlink ligt. De VVP beaamde dit. Dit HB belooft een frisse wind te laten waaien. Een paar nieuwe beleidspunten.

Dit congres hebben de leden besloten 47.000 gulden beschikbaar te stellen voor de Driemaster, wat een hap meer is dan vorige jaren. Daar de Driemaster het bloed is in de JOVD-aderen, is dit meer dan verheugend nieuws. Tevens heeft de Algemene Vergadering de huishoudelijke motie naamsbekendheid aangenomen. Hierin wordt het HB opgedragen folders over de JOVD rond te delen op middelbare scholen.

Dit lijkt een klein punt, maar op langere termijn kan dit wel eens het meest vruchtbare van het congres blijken te zijn. Vele onderzoeken wijzen er namelijk op dat de JOVD onder scholieren zeer onbekend is. Het is waarschijnlijk, dat enorm vergroten van deze bekendheid tot gigantische ledentoeename leidt. Laten we dus hopen dat het HB inderdaad doet wat de Algemene Ledenvergadering haar opdraagt, en dat de motie niet in deze of gene donkere la verdwijnt.

Verder nog een spetterend feest, met House in plaats van Dixieland-music. Een hele zoi moties en twee resoluties, Demostaat en Gezondheidszorg. Hoewel Hans-Peter Lassche de avond daarvoor nog vurig voor meer bevlogenheid betoogde, liet de politieke discussie de meeste congresgangers antarctica-koud.

Novembercongres 1992

Foto's: Joris Dik

Teksten: Marten van de Kraats

◀ Mini-Ross Perot of volgevreten versie van het type "Rijk maar toch dom". We hebben het over Harry Mens.

▲ Groninger superbons Toor dicteert het hoofdbestuur een alternatieve begroting.

▲ Van der Dussen op de Kansel! De zwarte kousen in het hoofdbestuur konden na al die tijd hun donderpreek afsteken. "Het stikt hier van de wethouders Hekking van Juinen."

▲ K.C.-Utrecht bons en Alfaberijder Van Benthem is te goed voor het hoofdbestuur. Ze hebben hem tien keer gevraagd en hij heeft tien keer geweigerd.

▲ een typische JOVD'er!

▲ Het hoofdbestuur trad masaal af, een enkele volhouder bleef achter de tafel zitten..

▲ Van der Biezen: Wanneer krijgen wij genoeg van hem?!

▲ en nog een typische JOVD'er!

▲ Zwolle: de speeltuin van de afdeling Heuvelrug.

▲ Er waren er die zelfs Lassche durfden zoenen!

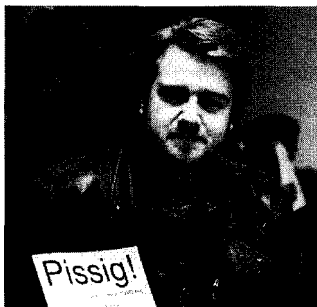
▲ Het Wonderkind Schut.

▲ Hoogenboezem doet dat wat wij van vice-voorzitters gewend zijn.

▲ In tijden van hoge nood wordt een Driemasterhoofd-redacteur natuurlijk landelijk voorzitter. Oftewel:
*I knew President Nixon
I worked with President Nixon. He was a friend of mine. And I can tell you, chairman Petersen, You're no President Nixon*

▲ PISSIG! een kritisch blad (nog een?) voor JOVD'ers... Wat moet je anders? Te links voor de JOVD en niet dom genoeg voor de Jonge Democraten

kamer
408 ►

Punt

Langzamerhand lijkt de politiek uit een sluimer te ontwaken in het realisme dat burgers de eigen veiligheid en het houden van de eigen fiets belangrijk vinden. Sommige politici tolleren slaapdranken richting illegalendebat. Immers, er moeten daden gesteld worden. De burger moet zien dat er iets gebeurt. Tja, en de veiligheid van burgers is te lang verwaarloosd om binnen korte tijd met resultaten te komen. Toch zijn die nodig. De verkiezingen naderen, dus begint men maar over de illegalen.

De burger zal wel last hebben van illegalen. Je ziet ze niet, maar ze zijn er wel! Een beproefde strategie: in de jaren zeventig werd na klachten van burgers over veiligheid een verhaal afgestoken over de gevaren van racisme. Maar is dat waar het om gaat? De politiek moet niet weer voor de verantwoordelijkheden wegllopen. Is het werkelijk zo dat door bij wijze van spreken één illegaal over de grens te zetten, de kans op een stiletto op de keel of een doorgezaagd fietsslot afneemt? Is het echt zo moeilijk voor de politicus om zich met één van de eerste overheidstaken bezig te houden: de veiligheid van burgers? Is het te hoog gegrepen dat gevraagd wordt excuses te maken voor achterstallig onderhoud en aan de burgers te vragen weer een beetje op elkaar en op de lantaarnpaal te letten? Natuurlijk wordt dan niet bedoeld het geloof vanachter geraniums. De spruitjeslucht moet binnenshuis blijven. Geen aanmoediging van de neiging anderen de eigen normen en waarden op te leggen. Maar, merkt de meelezende lezer op, waar ligt de grens? Waar houdt burgerschap op en begint het privé-leven? Dat is een zinnige vraag die door de politiek nog niet gesteld is. Wanhoop echter niet. Ook het minderhedendebat kwam er na zo'n twintig jaar. Wellicht mogen we binnen enkele decennia een nationaal burgerschapsdebat tegemoet zien! Laten wij maar vast beginnen.

Arthur Kocken

Ingezonden Mededeling

Afdelingscongres JOVD-afdeling Groningen In het weekend van 6 en 7 februari te Roden.

met onder andere:
prominente sprekers
cursussen
rollenspelen
FEEST!

Kosten fl.37,50 (Inclusief congresboek, overnachting en maaltijden)

Aanmelding kan schriftelijk (+ handtekening!):
JOVD-afdeling Groningen
postbus 316
9700 AH Groningen

Schrijf je snel in, het aantal plaatsen is beperkt!
Het bedrag dient voor 10 januari te worden overgemaakt
opbankrek nr. ABN-AMRO 57.15.21.673
t.n.v. Penningmeester JOVD-afdeling Groningen.

Meer informatie:
Beryl Dreijer (050-121794)
Leonie Thush (050-178998)

Kunstbeleid

door Arthur Kocken

Minister d'Ancona heeft met haar Kunstenplan heel wat kritiek losgemaakt. Kunst- en cultuurbeleid mag zich in de belangstelling verheugen. Iedereen heeft er wel iets over te zeggen en een mening kan altijd gegeven worden - of het nu is een aanval op het subsidiebeleid (moet een rioolbuis met kogelgaten gesubsidiëerd worden?) of een ruzie onder vrienden over de kunstzinnige waarde van heavy metal.

Wat is kunst?

De filosofische benadering van deze vraag heeft leuke antwoorden opgeleverd. Een standaard-antwoord is er echter niet. Globaal bewegen de antwoorden zich tussen een subjectief "dat is per individu verschillend" en een objectievere omschrijving, voorzover die op dit gebied objectief kan zijn. De vraag blijft echter of we wel een definitie kunnen geven van "kunst". Stel, je hebt een schilderij van een cola-blikje. Op het eerste gezicht zien we een cola-blikje niet als kunst. Wat maakt in dit geval dan de afbeelding van een cola-blikje tot "kunst", in tegenstelling tot een advertentiefoto? Is dat de schildertechniek, de kwaliteit van de verf en hoe de verf is aangebracht? Als dat het geval is, doet het onderwerp van willekeurig welk schilderij er blijkbaar niet meer toe. Rembrandt had zijn Nachtwacht niet hoeven te schilderen maar had zich kunnen beperken tot een bord-met-lepel. En dat is strijdig met onze ervaring: vaak doet het onderwerp van een schilderij er wel degelijk toe. Maar als het onderwerp dus ook van belang is, een ding daardoor kunstvoorwerp wordt, dan kunnen we concluderen dat een cola-blikje kunstwaarde heeft. Net als gebruiksvoorwerpen uit de Oudheid die we nu het etiket "kunst" opplakken.

De ideologie van de overheid

Afgezien van de vraag wat kunst is, kunnen we vragen of de overheid zich moet bemoeien met datgene wat kunst wordt genoemd. Op dat gebied bestaan twee extremen. Aan de ene kant wordt gezegd dat kunst zo individueel wordt gewaardeerd dat de overheid ingrijpt in het

privé-leven van burgers als ze zich ermee bemoeit. Het andere uiterste is stellen dat kunst een levensbehoefte is van burgers en dat het een taak van de overheid is daarin te voorzien. De ene visie vertolkt een zeer libertair uitgangspunt, de ander een totalitair.

Bij de keuze voor één van deze visies gaat onze voorkeur intuïtief uit naar de libertaire visie. Maar is dat voldoende?

De libertaire visie zou inhouden dat we de gang van zaken rond kunst volledig aan de samenleving overlaten, zonder dat de overheid eventueel corrigeert. Soms wordt er gesteld dat de beste kunst zich vanzelf wel bewijst. Daar hoeft de overheid zich niet tegenaan te bemoeien. Cynisch uitgedrukt: de echt goede kunstenaar crepeert dan wellicht tijdens zijn leven als gevolg van onvoldoende erkenning, als hij echt goed is komt de erkenning daarna vanzelf. Ook wordt gezegd dat echte kunstenaars zich niet storen aan een gebrek aan maatschappelijke

Umberto Boccioni

erkenning: zij willen alleen bezig zijn met de kunst zelf.

Het frappante aan deze redeneringen is dat ze altijd geuit worden door personen die geen kunstenaar zijn. En ook zijn de redeneringen nogal cirkelvormig: er wordt vanuit gegaan dat kunstenaars creperen en vervolgens komt de spreker met voorbeelden uit het verleden die daar aan voldoen. De situaties die dat onkrachten worden buiten beeld gehouden. Een van de voorbeelden is hofschilders in de Renaissance, die zeer welvarend waren en die ook nu nog gewaardeerd worden. Daarnaast kunnen we ons afvragen wat voor kunst we zijn misgelopen. De bereidheid om voor kunst te creperen zegt

namelijk vooral iets over het karakter van de betreffende persoon en niets over zijn kunstzinnige kwaliteiten. Denk bijvoorbeeld aan een schrijver die een deel van zijn tijd als boekhouder moet werken omdat zijn boeken, hoewel veel mensen ze prachtig vinden, hem onvoldoende opleveren om geheel van te kunnen leven. Als hij al zijn tijd in het schrijven zou kunnen steken, zou hij misschien wel veel mooiere boeken kunnen schrijven; zijn we niet te snel tevreden met kunst? Sommige bijzonder intelligente mensen zijn lui en willen zich niet opofferen om anderen kunst te schenken. Er valt iets voor te zeggen dat het zonde is dat je die kunst als samenleving misloopt. Deze argumenten zouden dus pleiten voor een iets actievere rol van de overheid om een optimaal kunstbeleid tot stand te brengen.

De rol van de overheid kan zijn het geven van geld aan kunstenaars voor hun levensonderhoud, of het kopen van werken van kunstenaars. De overheid kan daarbij op kwaliteit selecteren, maar kan zich ook neutraal maar kooplustig opstellen.

Aan de ene kant wordt vaak gezegd dat kunstuitingen waar een rijk publiek voor bestaat maar door dat publiek zelf betaald moeten worden. Subsidies zijn in die visie vooral bedoeld voor mensen met een laag inkomen. De praktijk is anders: opera is per stoel zo'n beetje de zwaarst gesubsidiëerde kunstvorm. Moet de inkomenssituatie van het publiek meegewogen worden in de subsidiebeslissing?

En als belastinggeld aan kunst wordt uitgegeven die maar door een heel kleine groep burgers mooi wordt gevonden, is die uitgave dan gerechtvaardigd? Er zijn mensen die vinden dat de overheid de burgers moet leren dat deze kunst gewaardeerd kan worden. Er wordt tenslotte van veel kunstwerken gezegd dat je er van moet "leren genieten". Die kunstwerken zijn "moeilijk toegankelijk" in tegenstelling tot de populaire kunst. Peter Schat versus de Zangeres zonder Naam! Als de overheid hier niet ingrijpt, zal het niveau van de kunst waarschijnlijk dalen.

Kortom, op het gebied van het kunst- en cultuurbeleid zijn voldoende vragen te stellen. Tijdens het maartcongres zal de JOVD de antwoorden moeten geven.

Cultureel erfgoed

door Folkert Bolkestein

De werkelijk vrije mens, zoals Friedrich Nietzsche hem zag in zijn *Zarathustra*, bestaat niet en kan niet bestaan. De mens heeft in de twintigste eeuw leren inzien, dat al zijn dagelijkse en meer verheven zekerheden gebaseerd zijn op de in zijn tijd en in zijn land heersende cultuur. Deze cultuur wordt voor het overgrote deel kritiekloos geaccepteerd, vaak reeds in de vroegste jeugd.

Op het moment dat een mens werkelijk vrij werd - zou hij aan een hartstilstand sterven om alle chaos die hem omgeeft. Van levensbelang voor ons allen is cultuur. Deze cultuur verschilt noodzakelijkerwijs van land tot land: zoals mensen verschillen, verschillen ook volkeren. Cultuur moet enigszins herkenbaar, gericht en tot één groep beperkt zijn. Cultuur die ongrijpbaar is, doet onwezenlijk aan en is dus nutteloos. De cultuur verschilt bovendien van tijd tot tijd: even dwangmatig als tijdsverloop is ook de ontwikkeling van de mensheid.

Het zien wegvallen van bepaalde zekerheden of schijnzekerheden is nooit leuk. Echter, het doorgeven van cultuur op volgende generaties is vooral belangrijk omdat een mensenleven te kort is om zelfstandig enige ontwikkeling te berei-

ken. Historisch bewustzijn is onmisbaar voor een volk. Wat een volk in de geschiedenis heeft bereikt, moet door de nieuwe generatie worden gekend en overgenomen. *The individual is foolish, the species is wise*. Wie van mening is dat al te veel omzien de vooruitgang belemmert, dient zich te realiseren dat geen enkele vooruitgang mogelijk is zonder stevige basis.

Een belangrijk medium voor het overdragen van cultuur vormen kunstwerken. Kunstwerken zijn in staat om gevoelens te communiceren tussen mensen, want de kunstenaar maakt zijn gevoel algemeen begrijpbaar. Deze algemeenheid geldt weliswaar binnen zekere culturele grenzen, maar de taal die wordt gesproken wordt ook weer bepaald door kunstenaars. Kunst zorgt voor emotionele herkenbaarheid en helpt aldus een beschaving op te bouwen en te verfijnen. Een volk dat welvarend en beschaafd wil zijn, dient zich dus te bedienen van kunst.

Overheid

Omdat niemand anders het doet, dient de Nederlandse overheid te waken over het cultureel erfgoed van ons land. Staatslieden, wetenschappers en kunstenaars die het land heeft voortgebracht,

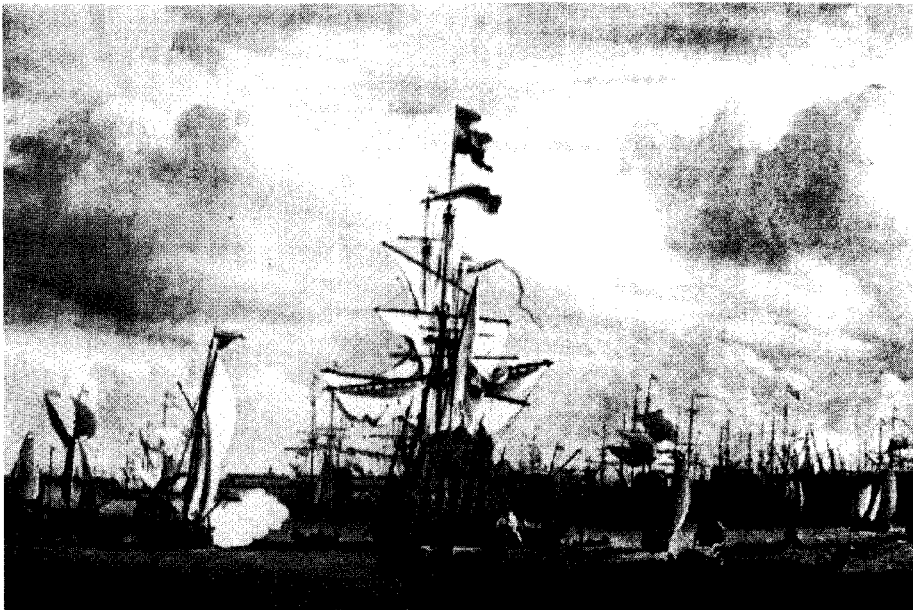
alsmede hun werken, dienen in herinnering en in ere te worden gehouden. Dit kan gebeuren door monumenten, televisiedocumentaires, tentoonstellingen en concerten, of simpelweg door leefomgeving en gebouwen in stand te houden.

Elke generatie voegt iets toe aan het culturele erfgoed dat hij aantreft. Onze overheid is van mening dat de bevolking hiertoe zonder hulp niet in staat is. Door het beschikbaar stellen van grote sommen geld probeert zij vooruitgang te kopen. Een wetenschapper heeft inderdaad vaak een laboratorium nodig om te experimenteren. Iedere overheid zal universiteiten moeten subsidiëren, hoewel voor technologische ontwikkeling de industrie zelf wel zorgt.

Maar een kunstenaar heeft aan verf of een stuk muziekpapier genoeg. Het enige wat ondersteuningsregelingen voor kunstenaars de afgelopen decennia hebben opgeleverd, is dan ook een flinke aanslag op de rijksbegroting.

De taak die de overheid wèl heeft, wordt in ons land echter onvoldoende vervuld. Terwijl wij klaagden over een begrotingsoverschrijding van dertig miljoen bij de bouw van een nieuwe opera, gaven de Parijzenaren achttien miljard uit voor hun nieuwe Opéra de la Bastille. De leden van het Koninklijk Concertgebouw Orkest verdienen minder dan de helft van wat een musicus bij een gemiddeld Duits orkest mee naar huis neemt. Omroeporkesten moeten verdwijnen. De overheid weigert een cent uit te geven aan de verspreiding van vaderlandse literatuur.

Het geschiedenisonderwijs in Nederland is het slechtste van Europa. Vrijwel niemand weet nu nog iets van Johan van Oldebarneveldt, of van Magelhaen. Vondel. Pijper? En Lievens de Key: een dichter, componist of zeevaarder? Er is iets grondig mis in Nederland. Zelfs van ons volkslied kennen slechts weinigen méér dan een couplet. Als Philips reclame maakt voor zijn nieuwe radio, doet het dat in het Engels - dat wekt vertrouwen. En wat doet onze overheid? Niets. Hooguit beslissen dat de colleges voortaan in het Engels moeten worden gegeven. Op dit gebied is het met een land als Frankrijk toch wezenlijk beter gesteld.

Het nieuwe hoofdbestuur

Omdat op het congres in november acht nieuwe landelijk bestuurders zijn benoemd, stelt Driemaster het nieuwe hoofdbestuur aan u voor. Voor dit doel werden ondervragingsformulieren aan hen toegestuurd. De antwoorden zijn hieronder schuin afgedrukt en wel ongewijzigd. Ze zijn dus niet verbeterd door onze eindredacteur - en dat is soms te merken ook.

Koen Petersen

VOORZITTER
Geboren 18 september 1968, lid van afdeling Kennemerland, studeert Amerikanistiek aan de UvA. Is doctorandus in de politicologie (VU).

favoriete schrijver:
Hugo Claus
minst favoriete schrijver:
Klazien uit Zalk
favoriete filmster:
Julia Roberts
minst favoriete filmster:
E.T.
favoriete muziek:
Miles Davis
minst favoriete muziek:
Lawaai
favoriete politieke partij:
VVD
minst favoriete partij:
extremistische
favoriete politicus:
Richard Nixon
minst favoriete politicus:
extremistische
politieke kleur:
liberaal

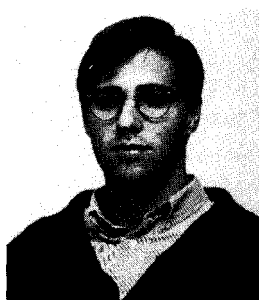

Karen Anne Hebben

SECRETARIS
Geboren 26 oktober 1971, lid van de afdeling Leiden en studeert rechten aldaar.

favoriete schrijver:
Couperus
minst favoriete schrijver:
Wolkers
favoriete filmster:
Meryl Streep
minst favoriete filmster:
Jeroen Krabbé

favoriete muziek:
jazz; popclassics
minst favoriete muziek:
house
favoriete politieke partij:
VVD
minst favoriete partij:
Groen Links
favoriete politicus: -
minst favoriete politicus:
meerdere
politieke kleur:
rechts-liberaal/gezond rechts

Michael Abraham

PENNINGMEESTER
Geboren op 23 juni 1970, lid van de afdeling Rijnmond, studeert bedrijfskunde in Rotterdam.

Favoriete schrijver:
Hayek, Hergé
Minst favoriete schrijver:
Marx
favoriete filmster:
Al Pacino
minst favoriete filmster:
Siallone
favoriete muziek:
jaren 70
minst favoriete muziek:
barok, house
favoriete politieke partij: -
minst favoriete partij: -
favoriete politicus:
Gualthérie van Weezel
minst favoriete politicus:
te veel
politieke kleur:
rechts-liberaal

Marco Frijlink

VICE-VOORZITTER POLITIEK
Geboren op 10 september 1970, lid van de afdeling Groningen. Is thans soldaat.
favoriete schrijver:
Couperus
minst favoriete schrijver:
W.F. Hermans

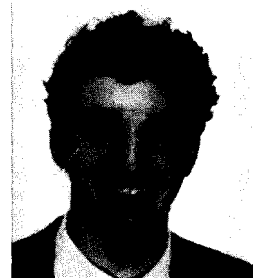
favoriete filmster:
weet ik niet
minst favoriete filmster:
onthoud die namen nooit
favoriete muziek:
jazz
minst favoriete muziek:
house
favoriete politieke partij:
D66/VVD
minst favoriete partij:
CD
favoriete politicus:
Schutte
minst favoriete politicus:
Brinkman
politieke kleur:
links-liberaal

Eric Hoogenboezem

VICE-VOORZITTER ORGANISATIE
Geboren 23 februari 1968, is lid van afdeling '1 Gooi en studeert bestuurskunde in Leiden.

favoriete schrijver:
D.A. Kooyman, Evelin Waugh, Haasse
minst favoriete schrijver:
Morgan
favoriete filmster:
Glenn Glose
minst favoriete filmster:
Madonna, als het al een filmster is
favoriete muziek:
Klassiek/Jazz
minst favoriete muziek:
Hip-Hop (House), Lawaai
favoriete politieke partij:
VVD
minst favoriete partij:
klein links, nieuwe PSP (PNH), CD
favoriete politicus:
Dales, Churchill
minst favoriete politicus:
D'Ancona
politieke kleur:
gezond rechts liberaal

Peter Hietink

INTERNATIONAAL SECRETARIS
Geboren op 1 mei 1970, lid van de afdeling

Rijnmond en studeert economie in Rotterdam.

favoriete schrijver:

Ayn Rand

minst favoriete schrijver:

Harry Mulish

favoriete filmster:

Debra Winger

minst favoriete filmster:

Tom Cruise

favoriete muziek:

Country & Western

minst favoriete muziek:

clavecimbel

favoriete politieke partij:

VVD

minst favoriete partij:

CD

favoriete politicus:

Thatcher

minst favoriete politicus:

Hans van den Broek

politieke kleur:

liberaal

*Margeret
Penders*

SECRETARIS VORMING & SCHOLING

Geboren op 13 mei 1969, lid van de afdeling Eindhoven, werkt bij een uitzendbureau.

favoriete schrijver:

Mart Smeets in "Rails"

minst favoriete schrijver: -

favoriete filmster:

Bette Midler

minst favoriete filmster:

Stallone

favoriete muziek:

easy leaning

minst favoriete muziek:

Hard-rock

favoriete politieke partij:

VVD

minst favoriete partij:

CDA

favoriete politicus:

Terpstra/Wiegel

minst favoriete politicus:

D'Ancona

politieke kleur:

rechts-liberaal/gezond rechts

*Robbert Jan
Sabel*

VOORLICHTER

Geboren op 12 juni 1969, lid van de afdeling

Zwolle, volgde de school voor journalistiek.

favoriete schrijver:

Klazien uut Zalk

minst favoriete schrijver:

Kafka

favoriete filmster:

Tom Cruise

minst favoriete filmster:

Sylvester Stallone

favoriete muziek:

Melo-house

minst favoriete muziek:

Hip-Hop

favoriete politieke partij:

VVD

minst favoriete politieke partij:

VVD

favoriete politicus:

La Terpstra

minst favoriete politicus:

te veel om op te noemen

politieke kleur:

liberaal

*Ammenieke
Brons*

SECRETARIS ORGANISATIE

Geboren op 10 november 1970, lid van de afdeling Kennemerland, studeert rechten aan de Vrije Universiteit.

favoriete schrijver:

Umberto Eco

minst favoriete schrijver:

Wolkers

favoriete filmster:

Kevin Costner

minst favoriete filmster:

Joan Collins

favoriete muziek:

Gershwin/Bernstein

minst favoriete muziek:

AC/DC

favoriete politieke partij:

VVD

minst favoriete partij:

CD

favoriete politicus:

Wiebenga/Neelie Kroes

minst favoriete politicus:

Elske ter Veld

politieke kleur:

gezond rechts (liberaal)

*Arthur
Kocken*

POLITIEK SECRETARIS

Geboren op 12 mei 1969, lid van de afdeling Utrecht, studeert filosofie en rechten aldaar.

favoriete schrijver:

Alan Hollinghurst

minst favoriete schrijver:

Maarten 't Hart

favoriete filmster:

Depardieu jr.

minst favoriete filmster:

Jeroen Krabbé + Zonen

favoriete muziek:

Orfeo & Euridice

minst favoriete muziek:

jodel

favoriete politieke partij:

VVD

minst favoriete partij:

CD

favoriete politicus: -

minst favoriete politicus:

Van Mierlo

politieke kleur:

lekker liberaal

*Stan
Stevens*

POLITIEK SECRETARIS

Geboren op 30 mei 1970, lid van de afdeling Baronie van Breda, volgt HEAO.

favoriete schrijver:

A. Mac Lean

minst favoriete schrijver: -

favoriete filmster:

Kevin Kostner

minst favoriete filmster:

Stallone

favoriete muziek:

Rock Ballads

minst favoriete muziek:

house

favoriete politieke partij:

D66

minst favoriete partij:

extreem(-rechts)

favoriete politicus:

Köhnstamm/ d'66/ Wolfensperger

minst favoriete politicus:

Janmaat

politieke kleur:

links-liberaal

Afscheid van de voorzitter en zijn secretaris

door de redactie

Er is nogal wat te doen geweest rond het vorige hoofdbestuur. Zojuist afgetreden hoofdbestuurders Cor Schagen en Rogier van der Sande, respectievelijk landelijk voorzitter en algemeen secretaris, worden in onderstaand interview hierover aan de tand gevoeld.

We gaan terug in de tijd. Maart 1991. Binnen het hoofdbestuur woedt een strijd om het landelijk voorzitterschap. Er zijn twee kandidaten. Een kandidaat van de rechter vleugel van de vereniging, Cor Schagen, en een kandidaat van de linker vleugel, Eddy Habben Jansen. Uiteindelijk wint Schagen het pleit. Habben Jansen wordt vice-voorzitter. De strijd blijft voortwoekeren tot het congres van hun beider aftreden.

Schagen over de kampenstrijd: "Als voorzitter moet je een kampenstrijd natuurlijk ontkennen. Op het laatst ging het ook makkelijker, de sfeer was verbeterd. Met mensen als Habben Jansen of Frijlink zal ik het nooit en te nimmer eens worden, maar in ieder geval wisten we wat we aan elkaar hadden. Ik kon met Habben Jansen over alles praten. Ja..., over twee dingen niet. Dat was de JOVD en dat was politiek."

Buiten kijf staat de overwinning van de rechter vleugel. Niet alleen in het hoofdbestuur, maar ook in de vereniging. Verrechtsing in de politiek is aan de orde van de dag, dus echt verbazing wekken doet het niet.

Van der Sande daarover: "De vereniging is de afgelopen tijd wat rechtser geworden. De politieke functionarissen van het hoofdbestuurder waren links en de vereniging was rechts. Het zou jammer zijn als de linkse mensen de vereniging de rug zouden toekeren, want de diversiteit maakt de JOVD tot een levendige club."

Uiteindelijk bleef geen enkele linkse afdeling over. De linker vleugel in het hoofdbestuur was daarmee eigenlijk zijn hele achterban kwijt.

"Maar dat komt ook weer terug," verzucht Van der Sande. "Die linkervleugel

is het hoofdbestuur ingekomen in een tijd dat het links-liberale kamp het overwicht had. Nou, daar is een reactie op gekomen. De afdeling Kennemerland is daar als eerste vol tegenin gegaan en meerdere afdelingen zijn toen gevolgd. Leeuwarden is daar een voorbeeld van, Heuvelrug... Ik geloof dat zelfs Groningen nu gewoon rechts is. Op het moment dat het hoofdbestuur rechts is, komt die links-liberale stroming vanzelf weer terug."

(Foto: Dries van Bergeijk)

Een van de klachten die men had over het hoofdbestuur, was dat het haar aan een lange-termijnvisie zou ontbreken. Niet alleen op politiek gebied, ook wat betreft het imago van de vereniging regende het klachten. Dit gebeurde zeker op het afgelopen congres, het congres van hun beider aftreden.

Hadden jullie nou wel of niet een lange-termijnvisie op de rol van de JOVD in de politiek?

Schagen, zelfverzekerd: "Als bestuur? Als bestuur niet. Het hoofdbestuur is er

voor de grote lijnen. Het enige wat het hoofdbestuur kan doen op bijvoorbeeld het gebied van ledenwerving, is het zorg dragen voor het juiste imago naar buiten toe."

Zijn jullie daar in geslaagd? Als je bedenkt dat men onlangs ontdekte dat de VVD onder jongeren populairder is dan de JOVD, begin je daar toch aan te twijfelen.

"Je kunt het je inderdaad afvragen," geeft Schagen toe.

Waarom geen visie?

"Dat was nu juist het punt waar die twee visies botsten."

De ambitieuze leden in de vereniging vragen het zich vaak af, sommigen denken zelfs aan niets anders. "Hoe kom ik in het hoofdbestuur?" De heikele vraag moet maar eens gesteld worden aan de mensen die het kunnen weten.

Van der Sande wil wel wat kwijt: "Er is maar een gouden regel als je verder wilt komen: je moet opvallen, mensen moeten je kennen. Niet gekend is niet gevraagd. Een van de redenen waarom vrouwen in de JOVD zo weinig vooruit komen is volgens mij, dat ze al om elf uur uit de kroeg vertrekken in plaats van om twee uur 's nachts. Nou ja, dan kennen we ze niet. Zonde hoor."

En na afloop van je tijd als hoofdbestuurder, wat dan?

Schagen heeft wel een idee: "Als je kijkt hoeveel van onze generatie hoofdbestuurders de Eerste Kamer in willen, dan zou de VVD daar zeker veertig zetels nodig hebben om iedereen te kunnen plaatsen. De Eerste Kamer is de beste stek voor het bedrijven van politiek. Eerste Kamerleden zijn voor hun broodwinning niet afhankelijk van de politiek en staan er dus veel onbevanger tegenover. En ja, diep in ons hart hopen we natuurlijk dat formateur Rutte ons ooit eens opbelt over een jaar of dertig."

Helderheid in de PvdA

door Eddy Habben Jansen

Nieuwe voorzitter

"Helderheid, helderheid, helderheid." Bij de aanvaarding van het voorzitterschap van de PvdA legde Felix Rottenberg in drie woorden uit wat de nieuwe koers van zijn partij moest worden. Gaf Felix niet al eerder leiding aan De Nieuwe Koers, toen dat nog de naam van de PvdA-jeugdorganisatie was? In zijn tijd nam de jongerenorganisatie afstand van haar vooruitstrevende naam. Sindsdien kennen we het clubje waarin Felix carrière maakte als de Jonge Socialisten (JS). Het zal wel toeval zijn.

Sommige jongerenorganisaties pronken graag met het politieke talent dat ze hebben voortgebracht. Sla maar eens een folder van de JOVD open. Tot voor kort werd de eregalerij van de JS slechts bewoond door *backbenchers* als Rob van Gijzel en Margot Vliegthart. En nu dus de partijvoorzitter. Maar dient Felix wel beschouwd te worden als een politiek talent?

Rottenberg trad aan als partijvoorzitter op een moment waarop de partijleiding en een meerderheid van het partijcongres bereid waren bijna alles te accepteren. Ze geloofden immers zelfs dat Rottenberg van Vreeman was gaan houden. Dat hebben ze geweten. Niet alleen is "rood" niet langer de naam van het partijblad, de kleur is inmiddels op de posters vervangen door blauw. Omwille van de nieuwe helderheid is de structuur van de partij ingrijpend gewijzigd. Partijleider Kok is geen partijleider meer, de partijraad is de partijraad niet meer en het partijbureau aan de Amsterdamse Witsenkade is niet langer de zetel van de partijvoorzitter. Vanuit een kantoor in Den Haag trekt Felix aan zoveel mogelijk touwtjes: hij verkondigt de nieuwe waarheid, de harde waarheid.

Waarom een nieuwe waarheid? In 1989 was er een verkiezingsprogramma. Na de verkiezingen werd dit stukje huisvlucht van het partijcongres door de kamerfractie te licht bevonden. Ze waren toe aan

iets nieuws, iets uitdagends. Het WAO-prijzenfestival volgde. Bijna niemand viel in de prijzen, alleen Van Mierlo scoorde in de peilingen. Al snel was de PvdA toe aan iets nieuws, iets uitdagends. Omdat hard-drugs nog niet vrij verkrijgbaar zijn, werd het Rottenberg. Zijn opdracht: geef ons een nieuwe koers en nieuwe kiezers. Het probleem was immers dat de partij zich gelijktijdig van haar ideeën en haar aanhang had ontdaan.

Uit de ervaring trok Felix een slimme conclusie. De politieke vrije markt: u vraagt, wij draaien. De aanval op de WAO'ers was op zichzelf niet slecht, alleen de doelgroepkeuze was onzorgvuldig. Het collectief aanvallen van groepen is immers alleen electoraal onschadelijk als ze geen stemrecht hebben. Daarom moesten daarna minderheden het ontgelden en zijn nu de illegalen aan de beurt. In mindere mate komen ook junks en randcriminelen voor deze strategie in aanmerking: ook zij behoren niet tot de regelmatige stembusgangers. In de discussie hierover ontbreekt slechts een detail: een oplossing. Ook daarvoor ligt de verklaring in het WAO-debat. Het was met name de door de PvdA gesteunde oplossing die slecht viel.

Oplossingen

Maar als het aan Felix ligt wordt in de partij ook over oplossingen nagedacht. Hij heeft grootse plannen. Zijn ideaalbeeld is een partij die van alle leden *curriculae vitae* bijhoudt om hun kennis, ervaring en deskundigheid op de meest efficiënte wijze te benutten. Enquêterformuliertje, computertje, hopsakee. Weer een reden om geen lid te worden. Langzaam begin ik te begrijpen waarom Felix zo graag met het CDA doorregeert. Helderheid.

Mededeling

Politiek inhoudelijke themacursussen.

Er zullen ter ondersteuning van de behandeling van de resolutie Informele Economie themacursussen worden gegeven door leden van de projectgroep Informele Economie.

Voor meer informatie wende men zich tot: Margaret Penders 040-516029 en Stan Stevens 076-211203.

De nieuwe kolonie

door Yair Pinto

Indonesië. De autochtone bevolking beschikte over veel grondstoffen, die in principe garant stonden voor ontwikkeling. Toch ontwikkelden zij zich niet. Holland wendde de grondstoffen aan voor zichzelf. Op deze manier gebeurde het dat het Holland steeds makkelijker afging, Holland werd een welvaartsstaat met Indonesië als belangrijkste bron van inkomsten. Indonesië bleef qua ontwikkeling achter bij Holland en profiteerde nauwelijks van haar eigen rijkdommen.

Het donkere verleden. Maar we hebben geleerd van onze fouten. Of bedriegt de schijn? Holland is inmiddels opgesplitst in Noord- en Zuid-Holland. Zuid-Holland is het centrum van de macht. Omdat Hollanders weinig creatief zijn, werd na Indonesië al snel een nieuwe kolonie gezocht. En gevonden. Weer mag Holland een gebied tot het hare rekenen dat over een grote hoeveelheid lucratieve grondstoffen beschikt. En weer gebruikt Holland de opbrengsten grotendeels voor zichzelf en niet voor dit minder ontwikkelde gebied. Groningen heeft de hoogste werkloosheid van alle provincies. De scheepsbouw gaat slecht. Groningens trots, de Eemshaven, redt het niet. Aldel in Delfzijl gaat sluiten. Avebe, aardappelmeel, heeft zware problemen. En zowel Philips als de hele confectie heeft het noorden verlaten. Bovendien staat de agrarische sector er bedenkelijk voor. Groningen als geheel staat er zeer slecht voor. En dit terwijl het Groningse aardgas met vijftig miljard gulden Nederlands veruit grootste bron van inkomsten is - Rotterdam staat op de tweede plaats met 26 miljard. Deze opbrengsten worden voor het grootste deel in de randstad gepompt.

In Holland. Soms zijn de machthebbers in Den Haag zo aardig om Groningen ook enkele miljoenen te geven. Maar zich echt druk maken om Groningens achterstandspositie doet men uiteraard niet. Het duurde honderden jaren voordat Indonesië zichzelf de ogen opende, en het Hollandse juk van zich afwierp. Wanneer wordt Groningen bevrijd?

VERENIGINGSNIEUWS

Conceptresolutie Informele Economie

Preambule

1. De informele economie omvat alle activiteiten waaruit goederen en diensten voortkomen, en waarbij geen regelgeving van toepassing is, danwel niet of in onvoldoende mate aan de bestaande regelgeving wordt voldaan. In deze resolutie richten we ons op de laatstgenoemde groep van activiteiten.
2. Complementaire (aanvullende) informele activiteiten zijn die welke bij een effectieve controle op het naleven van de regelgeving zouden verdwijnen. Indien deze activiteiten op zich een positief effect hebben op de maatschappelijke welvaart, moet worden gestreefd naar de legalisering ervan.
3. Substitueerbare (vervangende) informele activiteiten zijn die welke bij een effectieve controle op het naleven van de regelgeving voortaan in de formele sector zouden plaatsvinden. Deze activiteiten dienen te worden bestreden door het verkleinen van de 'wig', het verhogen van de boete en het vergroten van de pakkans.

Legalisering

4. Maatregelen die er op gericht zijn het aantal aanbieders op een markt te beperken dienen te worden afgeschaft. Met name dienen de vergunningensystemen voor taxi's, casino's en prostitutie te verdwijnen of hiertoe te worden aangepast. Tevens dienen de vestigingseisen (m.n. opleidingseisen) voor bedrijven drastisch te worden versoepeld.
5. De voetoverheveling in de inkomstenbelasting moet worden afgeschaft. Ter compensatie moet de belastingvrije voet worden verhoogd. Hierdoor zullen veel mensen met een laag inkomen niet meer belastingplichtig zijn.

Financiële regelingen / de 'wig'

6. De hoge (marginale) belasting- en premiedruk ontmoedigt het verrich-

ten van arbeid in de formele sector. Om deze reden dient de lastendruk op arbeid te worden verlaagd. Dit dient te worden bereikt door het verschuiven van belastingdruk naar heffingen op milieu-onvriendelijke produkten en produktieprocessen en door de invoering van een ministelsel van sociale zekerheid. Daarnaast dient te worden bezuinigd op de kinderbijslag door niet langer de subsidie per kind te laten toenemen naarmate het aantal kinderen hoger is.

7. Alle inkomensafhankelijke regelingen van overheidswege (met uitzondering van rijksbelastingen en sociale premies) dienen te worden afgeschaft of inkomensafhankelijk te worden. Met name voor de lagere en de middeninkomens wordt het dan weer aantrekkelijk om in het formele circuit extra werkzaamheden te verrichten.

De boete

8. Wie betrapt is op fraude met sociale of fiscale wetgeving en vrijwillig medewerking verleent aan de (terug)-betaling van de teveel ontvangen of te weinig betaalde bedragen, dient een boete te krijgen van maximaal 100 procent. Weigert men medewerking dan dient vervolging te worden ingesteld. Wordt de fraude aangetoond, dan dient de op te leggen boete meer te bedragen dan 100 procent van het gefraudeerde bedrag.

Controle / pakkans

9. (Semi-)overheidsinstanties die betrokken zijn bij de uitvoering van en de controle op regels ten aanzien van belastingen en sociale wetgeving (zoals de Belastingdienst, het Arbeidsbureau, de Sociale Dienst, de Bedrijfsvereniging, de Sociale Verzekeringsbank en de Informatiseringsbank) dienen hun gegevensbestanden zodanig in te richten dat er op een snelle en efficiënte wijze een koppeling wordt gemaakt tussen deze bestanden, ter bestrijding van fraude.
10. Accountants vervullen een nuttige rol bij de bestrijding van fraude. Zij mogen echter niet verplicht worden om bij hun cliënten ontdekte fraudes

te melden bij de Officier van Justitie of de fiscus.

Overig

11. Bij de invoering van wet- en regelgeving dient meer aandacht te worden besteed aan de handhaafbaarheid en de uitvoerbaarheid van regels alsmede aan de uitvoeringskosten voor de overheid en particulieren. Om deze reden dienen bijvoorbeeld de gemengde kosten niet langer gedeeltelijk aftrekbaar te zijn.
12. De administratieve rompslomp voor werkgevers bij het in dienst hebben van personeel werkt het zwarte circuit in de hand. Voor gelegenhedenarbeid dienen de procedures ten aanzien van het in dienst nemen en ontslaan van personeel te worden vereenvoudigd en dient de werkgever niet inhoudingsplichtig te zijn voor de loonbelasting.
13. Alle inkomsten verkregen door arbeid buiten dienstbetrekking dienen belastbaar te zijn. Het onderscheid tussen de belastbaarheid van inkomsten verkregen door arbeid verricht voor familieleden en van inkomsten verkregen door arbeid verricht voor derden dient te vervallen.

Conceptresolutie Kunst en Cultuur

1. Kunst is gestileerd menselijk handelen, of een produkt daarvan, dat een emotie teweegbrengt.
2. Het doel van het kunstbeleid van de overheid dient te zijn het toegankelijk maken van een zo ruim mogelijk aanbod kunstuitingen, voor een zo breed mogelijk publiek.
3. Kunstuitingen dienen te worden beschouwd als vormen van meningsuiting. Daarom dienen kunstuitingen slechts aan die beperkingen onderhevig te zijn die ook gelden voor de vrijheid van meningsuiting.
4. Het verstrekken van subsidies door de overheid is een middel om het kunstbeleid te voeren. Subsidies

VERENIGINGSNIEUWS

moeten zich voornamelijk richten op de vraagkant, om daarmee de belemmeringen van 'kunstconsumptie' zoveel mogelijk weg te nemen. Aan de andere kan kunnen producties worden gestimuleerd ter behoud van een pluriform aanbod. Deze laatste vorm van subsidiëring dient terughoudend te worden toegepast.

5. Er dient één centraal fonds te worden ingesteld dat geld ontvangt van de overheid en geld zal trachten aan te trekken van het bedrijfsleven. Dit fonds zal verantwoordelijk zijn voor de feitelijke subsidieverstrekking.
6. De overheid stelt de beleidsvoorwaarden ten aanzien van geografische prioriteiten en minimumbedragen per kunstvorm vast.
7. Subsidies kunnen op verschillende wijze worden verstrekt, waarbij het werken met leningen de eerste voorkeur heeft, gevolgd door -bij de podiumkunsten- subsidies op verkochte kaartjes. In de laatste plaats komt, met name ten behoud van de pluriformiteit van het aanbod, onvoorwaardelijke subsidie in aanmerking.
8. De rijksmusea dienen te worden geprivatiseerd. De overheid kan stukken in bruikleen geven, die slechts met haar toestemming mogen worden verkocht.
9. Kunstschaten uit andere landen, die Nederland vroeger heeft verworven onder toen figerende wetgeving, hoeft niet te worden 'teruggegeven'. Onrechtmatig verkregen kunstschaten dienen zonder voorwaarden te worden geretourneerd, indien het land dat oorspronkelijk eigenaar was hierom verzoekt.
10. Kunstgeschiedenis dient de eerste jaren van het voortgezet onderwijs een verplicht vak te zijn.
11. De overheid zal één publieke zender in stand houden, waarop onder andere aandacht wordt besteed aan alle mogelijke kunstvormen.
12. Bij bibliotheken zal leengeld worden ingevoerd, dat laag genoeg is om de drempel tot lening niet te hoog te maken.

Met de extra middelen die dit oplevert, zullen bibliotheken in dorpskerken en wijkbibliotheken ondersteund

worden. Waar dit niet voldoende is, wordt een bibliotheekbus gegarandeerd.

Activiteitenoverzicht

Afdelingen

17 december Groningen; Forum GPJK over fraudebeleid in Huis de Beurs, Vismarkt om 20.00 uur. Info: Petra Engwerda (050-128686)

18 december Delfland; Lezing Europa '92 met bezoek aan het Rotterdams Casino. Info: Birgit Coers (015-143146)

19 december Baronie van Breda; Kerstdiner om 20.00 uur in restaurant Oncle Jean. Info: Rob De Rooij (01621-13084)

19 december Zeeland; Feestavond onderaardeling Schouwen-Duiveland. Info: Michel de Visser (010-354246)

22 december Kennemerland; Kerstdiner. Info en aanmelding: Jeroen van der Voorn (020-6764328)

23 december 't Gooi; Kerstdiner. Info: Casper van Hooren (02159-44947)

3 januari District Brabant; Nieuwjaarsborrel. Info: Saskia Nuyten (010-4850990)

5 januari Groningen; Nieuwjaarsborrel in café de Negende Cirkel, Poelestraat 25, om 22.00 uur

7 januari Maas en IJssel; Nieuwjaarsborrel in Brandpunt, Rotterdam

11 januari Kennemerland; Excursie naar provinciehuis met mevrouw Voûte. Info: Jeroen van der Voorn (020-6764328)

16 januari Baronie van Breda; Nieuwjaarsinstuif met JALV, diner en feestavond, aanvang 16.00 uur, kosten f 15,-. Info: Rob de Rooij (01621-13084)

19 januari Delfland; Politiek café in Café De Stapperij

21 januari Zeeland; Onderwijsforum i.s.m. de andere Zeeuwse PJO's op de Hogeschool Zeeland. Info: Michel de Visser (010-354246)

21 januari West-Brabant; Politieke borrel om 20.00 uur in Florence te Roosendaal

3 februari Baronie van Breda; Sprekersavond met Ed Nijpels. Info: Rob de Rooij (01621-13084)

6/7 februari Groningen; Afdelingscongres in Roden, kosten f 37,50. Info: Beryl Dreyer (050-121794) of Leonie Thush (050-178998)

Cursussen

6 februari Conflicthantering, te Zierikzee. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

6 februari Debating, te Schoonhoven. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

7 februari Spreekvaardigheid deel I, te Krimpen aan de IJssel, om 13.30 uur. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

9 januari Vergader- Discussietechnieken deel II, te Zierikzee. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

13 februari Liberalisme, te Vlissingen. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

1/2 februari Congresvoorbereiding, in Delfland. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

21 februari Politieke Stromingen/Liberalisme, in De Teerkamer te Bergen op Zoom, om 14.00 uur. Info: Astrid Kerling (013-432062)

Internationaal

16 januari AFDELINGSDAG voor afdelingen die een kijkje over de grens willen nemen, op het Algemeen Secretariaat in Amsterdam, van 11.00 tot 16.00 uur. Info: Job Glas (050-735634) en Peter Hietink (010-4148190).

29 en 30 januari EUROPE IN DOUBT, een internationaal congres in Maastricht over twijfels aan de de Europese eenwording. De kosten (overnachting en eten) zijn f 50,-, de voertaal is Engels. Het congres wordt georganiseerd door SIB, AEGEE, JASON, JS, JD, CDJA en JOVD. Achttien JOVD'ers kunnen zich aanmelden, middels de bon in de Internationale Nieuwsbrief. Info: Martijn Boelen (071-174757) en Peter Hietink (010-4148190).

De nieuwe cursusleiders

Marco Bouman (015-626100)
Antoinette Kruit (01807-10465)
Erik Vijftigschild (1807-10465)
Jeroen van der Voorn (020-6764328)
Petra Kortekaas (030-962398)
Remie Huys (077-549958)
Michel de Visser (010-4532346)
Christiaan Hoos (01650-3055)
Johan Vreeken (050-256994)

Ende despereert niet

DE SPEECH

Van der Sande: Zeg VdB, heb jij die speech van Koen Petersen op het congres gehoord?

Van der Biezen: Ja, straf speechje wel. Beetje te hoog Reagan-gehalte, maar inhoudelijk beoorlijk.

VdS: Serieus? Hij zei toch helemaal niets?

VdB: Dat moet je niet zeggen. Kijk, als hij stelt dat de VVD in de Tweede Kamer sjoelbak-oppositie voert, zet hij zichzelf wel neer als de nieuwe JOVD-voorzitter. Hij jaagt de VVD in de gordijnen, wast en passant Bolkestein de oren en laat zien dat hij als nieuwe voorzitter met een onafhankelijke kijk de vereniging gaat aanvoeren. Trouwens, alles beter dan iemand die zich de Commissie Van Aardenne in likt.

VdS: Maar onze leden zijn toch geen lid van een bejaardensoctiëteit? Wat moeten die met een waarschuwing tegen voortuinvandalisme? JOVD-leden willen horen dat het beter gaat met de vereniging en altijd nog beter kan. Dat de Paarse Coalitie er nu dankzij de JOVD echt aankomt en...

VdB: Nog een portje?

VdS: ...een wervende parabel die het verleden, heden en toekomst verbindt.

VdB: Met andere woorden, Van Mierlo had het congres moeten toespreken? Zo van: "Mag het een onsje meer zijn, mevrouw?"

VdS: Point taken. De Coornhertrede van Van Mierlo valt inderdaad nogal tegen. Zijn oproep voor een kiezersdemocratie komt na 25 jaar niet echt onverwacht meer. Een breuk in het politiek

bestel brengen is één ding, het bestel opblazen is D66 nog steeds niet gelukt. De aloude D66 thema's zijn geen springstof gebleken. Zijn oproep tot openbare debatten om de collectieve verlamming te doorbreken brengt de handen ook niet op elkaar.

VdB: Tsja. Zo'n Van Mierlo, na 25 jaar nog steeds dezelfde vragen en ook dezelfde antwoorden; zelfs de wallen onder zijn ogen zijn niet nieuw meer.

VdS: Nee, dan toch liever Koen Petersen... voormalig ghost-writer van Rutte die nu zelf ieder congres een nieuwe visie op het liberalisme in de jaren negentig mag laten horen, dat is pas vernieuwend!

VdB: Zou Petersen ook nog om debat gaan roepen? Tiepiese move voor een nieuwe voorzitter. Kijk, zo'n Petersen is niet echt dom. Hij weet ook dat het debatteren de succesvolle afleidingsmanoeuvre in D66 is. Met een oproep tot debat weten ze alle aandacht van hun eigen onmacht af te leiden. Kijk maar naar het laatste partijcongres. Op het moment dat geprobeerd wordt het congres een uitspraak over de toekomst van Schiphol te ontlocken, zal daar eerst een debat over gevoerd worden; om de hete brij heen eten met een studiedag.

VdS: Maar op dit congres riep Petersen gelukkig nog niet op tot debat. Hij wil echt de dingen bij de naam noemen: "De gestolen fiets wordt niet terugbezorgd, de voortuinvandaal niet gestraft, en bescherming door 'de sterke arm' laat veel te wensen over."

VdB: Zie je wel, niet wanhopen dus.

VdS: Hé kijk, ik heb nog een JOVD-visitekaartje. Ober! De rekening kan naar dit adres.

*Eduard
Van der Biezen*

*Rogier
Van der Sande*